ninamedia

Izveštaj o spominjanjima

Aleksandar Vučić

120 pominjanja

sep 06, 00:00 → sep 15, 23:59

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 8
Oblast strane 1,089.5 cm^2
Autor DAVOR KRILE DAMIR KRAJAČ/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Antisistemski igrač' Štimac godinama je 'igrao' za vlast

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4523bb23-f98d-469d-8b55-7c25604be3d6/pdf

KOMENTAR: OKUPLJANJE HDZ-ovih POMAGALA PAKIRANIH U NOVI ESTRADNI CELOFAN

'Antisistemski igrač' Štimac godinama je 'igrao' za vlast

Nakon što je mladost proveo igrajući za juniorsku reprezentaciju Jugoslavije, a najteže godine Domovinskoga rata u španjolskom Cadizu, ima li logičnije stvari nego da upravo takav danas uči Hrvate domoljublju, konzervativizmu i o štetnosti manjina? Ima li, na kraju krajeva, prirodnije pojave od toga da o moralnom raspadu društva drži prodike čovjek koji je svojedobno bio jedan od jačih ulagača u lance kladionica?

Temeljni desničarski refleks je okupljanje, jer tako sami sebe međusobno hrabre.

DAVOR KRILE

Igor Štimac - novi maneken domoljublja i konzervativnih vrijednosti
ANTONIO BALIĆ/CROPIX

Ovim bićima čupora imanentnu je da gromko viču "alaj tutnjimo!" čim ih se više od troje-troje zatekne na jednome mjestu. Tako je bilo i prošlogodišnjeg vikenda u Dubrovniku, gdje su Europski konzervativci i reformisti organizirali tzv. Europski kongres o obitelji na temu demografije.

Domaćin skupa bio je Most s **Nikolom Grmojom**, a euro-zastupnik **Stjepo Bartulica** iskoristio je priliku alarmirati općinstvo preko društvenih mreža kako na skupu konzervativaca prvi put sudjeluje i nuvootkrivena zvijezda desne misli u Hrvata **Igor Štimac**. Bili su tu još i čelnik stranke DOMiNO **Mario Radić**, njegov stranački kolega **Igor Peternel** i slični manje poznati vitezovi.

"Opet nova zora rudi, posli dugih lita Hrvatska se budi", napisao je euroforični povratnik iz SAD-a Bartulica na Facebooku, objavivši i zajedničku sliku gordih konzervativnih muževa u ideološkoj ofenzivi.

Da nije bila riječ o skupu konzervativaca, neuk netko lako je mogao pomisliti kako je zapravo riječ o okupljanju HDZ-ovih ortopedskih pomagala i onih koji to tek kane postati. Inače, kad je riječ o Europskim konzervativcima i reformistima, valja znati da su oni u EU parlamentu u posljednje vrijeme sve bliži Europskim pučanima, a među čijim su najugledni-jim članovima naš HDZ i Srpska napredna stranka **Aleksandra Vučića**.

Žetoni i oni koji će to postati

Uvezivanje Igora Štimca i tzv. konzervativnih političkih krugova očito se na desnom spektru smatra matematički dobitnim projektom za ovladavanje budućom parlamentarnom većinom svih žetona-to-be i HDZ-ove političke centrale. Istina-hog, ankete i istraživanja o rejtinzima ne daju im zasad neke velike izglede, no još koja javna prepiska dičnog konzervativnog muža sa **Severinom**, ili podmuklim antibrvatom **Milom Kekinom**, i led će jamačno krenuti.

Nije se džabe Igor Štimac nedavno javno ispovijedio kako se u njemu već "duže od tri godine lomi želja za uključivanjem u politiku", te da "ne želi mirno promatrati raspad društva, degradaciju čovjeka i lažli koje se svakodnevno servi-raju".

Manje-više je poznato da se gotovo jednako dugo u Igoru Štimcu svojedobno lomila i želja za uključivanjem u obranu domovine i Domovinski rat, a za vrijesne kojega je bio u ideal-noj tjelesnoj spremi i u najboljim godinama, ali ga je čitavaga proveo na više nego razumnoj distanci od prve linije.

Kad takav čovjek danas ušutri kritizira Možemo! kao sektu, te hrabro napada SDSS i **Milorada Pupovca**, oko njegovih izjava se prilično napadno širi miris pokvarenih jaja (sindrom čovjeka koji se prekasno sjetio da ih ima).

Nakon što je mladost proveo igrajući za juniorsku reprezentaciju Jugoslavije s plamenim grbom od šest bakalja na prsima, a najteže godine Domovinskoga rata u Španjolskom Cadizu, ima li logičnije stvari nego da upravo takav danas uči Hrvate domoljublju, konzervativizmu i o štetnosti manjina?

Mamićeve judine škude

Ima li, na kraju krajeva, prirodnije pojave od toga da o moralnom raspadu društva drži prodike čovjek koji je svojedobno bio jedan od jačih ulagača u lance kladionica koje već godinama među hrvatskom mladeži šire novi hrvatski narodni preporod? I koji je lani na sudu priznao kako je kao izbornik hrvatske reprezentacije primao novac slavnog bjegunca **Zdravka Mamića** na svoje domoljubne i nevine kršćanske ruke?

O nedavnom slučaju trovanja Like i Lijepe naše uvoznim opasnim otpadom maneken hrvatskih konzervativnih vrijednosti nije se nekim čudom oglasio ni jednom jedinom riječju, nego je "domoljubno", a zbog njezina javnog angažmana nekoga zagrebačkog prosvjeda, javno napao i prozvao Severinu.

Miroslav Škoro: politički projekt frapantno sličan Štimčevu
DAMIR KRAJAČ/CROPIX

Tajni uvoz stotina tisuća tona otrova u Hrvatsku nije ni jednom nazvao ni biološkim ni rasnim rastakanjem volje-noga naroda i voljene zemlje, nego je građansku kritiku kurumpiranih i malignih vlasto-držaca koji su to omogućili ocjenio "priželjkivanjem kaosa". Kad vam se takav kumir po-litičkog opurtunizma nakon svega pokušava prodati kao antisistemski patriot, to doista jako podsjeća na **Miroslava Škoru** i njegovu domoljubno-političku epizodu. No ni-sam se toga sjetio ja, nego još jedan perjanik s desnog političkog krila: nezavisni sabor-ski zastupnik **Josip Jurčević**.

"U vezi s ubacivanjem Igora Štimca u politički prostor najvažnije je prepoznati komunikacijsko-medijski mudel po kojem se to događa, te interese i osobe koje su u pozadini", napisao je Jurčević u objavi na Facebooku, zapitavši retorički naciju i "je li Igoru Štimcu namijenjena već viđena politička uloga i sudbina Miroslava Škore?".

Škoro je rat proveo braneći ljubljenu domovinu u okolici Pittsburgha, dok je Štimac ipak bio nešto bliže granatama, u zoni pograničnog španjolskog Cadiza

Vjera, ljubav i domovina su bile službeni credo i Škori i Štimcu, a čuvanje voljene pozadine, zarada i "imal' mene tute" itekako praktična doktrina

Pseudodomoljubi

Ako uvaženi profesor Jurčević mene pita, onda je međusobna sličnost između konzervativnih puteva ova dva pseudo-domoljuba doista frapantna i više nego očita. Potonji je rat proveo braneći domovinu u okolici Pittsburgha, dok je Štimac ipak bio nešto bliže granatama, u zoni španjolskog Cadiza.

Vjera, ljubav i domovina obojici su bile službeni credo, a čuvanje voljene pozadine, zarada i "imal' mene tute" praktična doktrina. Premda su bili više nego dokazani višegodišnji protiveri u nakaradnom političkom sustavu – jedan u diplomaciji i estradnim poslovima, a drugi kroz HNS i hrvatski nogomet – politički su bezočno nastupali kao tobožnji marginalci i "antisistemski igrači".

Škoru je svoju predsjedničku i parlamentarnu kampanju svojedobno temeljio na borbi protiv tobožnjega duopola HDZ-a i SDP-a, a Štimac je vodio jednako paradne verbalne borbe unutar HNS-a protiv **Vlatka Markovića** i Zdravka Mamića, predstavljajući se kao tobožnji "zagovornik promjena". A kolike je tad promjene unio u hrvatsku nogometnu kalužu, tolike će i sutra na još pokvarenju i zadrigilju hrvatsku političku scenu.

Riječ je, uglavnom, u oba slučaja o ordinarnim lažnjacima i kadrovskim pokušajima jednostavno izlizane političko-interesne sljedbe da svoje stare laži i trikove za naivne ogrne novim estradnim celofanom. Premda nema više tog celofana koji može lako prikriti njihovu štetočinsku golotinju, mogli su barem pokušati prodati narodu neki doista novi obraz. Umjesto ocvalih i prilično dehelih ostarjelih obraza. ●

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 8
Oblast strane 1,089.5 cm^2
Autor DAVOR KRILE DAMIR KRAJAČ/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Antisistemski igrač' Štimac godinama je 'igrao' za vlast

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4523bb23-f98d-469d-8b55-7c25604be3d6/pdf

KOMENTAR: OKUPLJANJE HDZ-ovih POMAGALA PAKIRANIH U NOVI ESTRADNI CELOFAN

→Nakon što je mladost proveo igrajući za juniorsku reprezentaciju Jugoslavije, a najteže godine Domovinskoga rata u španjolskom Cadizu, ima li logičnije stvari nego da upravo takav danas uči Hrvate domoljublju, konzervativizmu i o štetnosti manjina? Ima li, na kraju krajeva, prirodnije pojave od toga da o moralnom raspadu društva drži prodike čovjek koji je svojedobno bio jedan od jačih ulagača u lance kladionica?

'Antisistemski igrač' Štimac godinama je 'igrao' za vlast __vm"m'mmm#mm m m m m m mm m . m m

Temeljni desničarski refleks je okupljanje, jer tako sami sebe međusobno hrabre.

Ovim bićima čopora imanentno je da gromko viču "alaj tutnjimo!" čim ih se više od trojice zatekne na jednome mjestu. Tako je bilo i prošloga vikenda u Dubrovniku, gdje su Europski konzervativci i reformisti organizirali tzv. Europski kongres o obitelji na temu demogra##je.

Domaćin skupa bio je Most s Nikolom Grmojom, a eurozastupnik Stjepo Bartulica iskoristio je priliku alarmirati općinstvo preko društvenih mreža kako na skupu konzervativaca prvi put sudjeluje i novootkrivena zvijezda desne misli u Hrvata Igor Štimac. Bili su tu još i čelnik stranke DOMINO Mario Radić, njegov stranački kolega Igor Peternel i slični manje poznati vitezovi.

"Opet nova zora rudi, posli dugih lita Hrvatska se budi", napisao je euforični povratnik iz SAD-a Bartulica na Facebooku, objavivši i zajedničku sliku gordih konzervativnih muževa u ideološkoj ofenzivi. Da nije bila riječ o skupu konzervativaca, neuk netko lako je mogao pomisliti kako je zapravo riječ o okupljanju HDZ-ovih ortopedskih pomagala i onih koji to tek kane postati. Inače, kad je riječ o Europskim konzervativcima i reformistima, valja znati da su oni i u EU parlamentu u posljednje vrijeme sve bliži Europskim pučanima, a među čijim su najuglednijim članovima naš HDZ i Srpska napredna stranka Aleksandra Vučića.

Žetoni i oni koji će to postati Uvezivanje Igora Štimca i tzv. konzervativnih političkih krugova očito se na desnom spektru smatra matematički dobitnim projektom za ovladavanje budućom parlamentarnom većinom svih žetona-to-be i HDZove političke centrale. Istinabog, ankete i istraživanja o rejtinzima ne daju im zasad neke velike izglede, no još koja javna prepiska dičnog konzervativnog muža sa Severinom, ili podmuklim antihrvatom Milom Kekinom, i led će jamačno krenuti.

Nije se džabe Igor Štimac nedavno javno ispovjedio kako se u njemu već "duže od tri godine lomi želja za uključivanjem u politiku", te da "ne želi mirno promatrati raspad društva, degradaciju čovjeka ANTONIO BALIĆ /CROPIX i laži koje se svakodnevno serviraju".

Manje-više je poznato da se gotovo jednako dugo u Igoru Štimcu svojedobno lomila i želja za uključivanjem u obranu domovine i Domovinski rat, a za vrijeme kojega je bio u idealnoj tjelesnoj spremi i u najboljim godinama, ali ga je čitavoga proveo na više nego razumnoj distanci od prve linije. Kad takav čovjek danas oštro kritizira Možemo! kao sektu, te hrabro napada SDSS i Milorada Pupovca, oko njegovih izjava se prilično napadno širi miris pokvarenih jaja (sindrom čovjeka koji se prekasno sjetio da ih ima).

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 8
Oblast strane 1,089.5 cm^2
Autor DAVOR KRILE DAMIR KRAJAČ/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Antisistemski igrač' Štimac godinama je 'igrao' za vlast

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4523bb23-f98d-469d-8b55-7c25604be3d6/pdf

Nakon što je mladost proveo igrajući za juniorsku reprezentaciju Jugoslavije s plamenim grbom od šest baklji na prsima, a najteže godine Domovinskoga rata u španjolskom Cadizu, ima li logičnije stvari nego da upravo takav danas uči Hrvate domoljublju, konzervativizmu i o štetnosti manjina? Mamićeve judine škude Ima li, na kraju krajeva, prirodnije pojave od toga da o moralnom raspadu društva drži prodike čovjek koji je svojedobno bio jedan od jačih ulagača u lance kladionica koje već godinama među hrvatskom mladeži šire novi hrvatski narodni preporod? I koji je lani na sudu priznao kako je kao izbornik hrvatske reprezentacije primao novac slavnog bjegunca Zdravka Mamića na svoje domoljubne i nevine kršćanske ruke?

O nedavnom slučaju trovanja Like i Lijepe naše uvoznim opasnim otpadom maneken hrvatskih konzervativnih vrijednosti nije se nekim čudom oglasio ni jednom jedinom riječju, nego je "domoljubno", a zbog njezina javnog angažmana oko zagrebačkog prosvjeda, javno napao i prozvao Severinu.

Tajni uvoz stotina tisuća tona otrova u Hrvatsku nije nijednom nazvao ni biološkim ni rasnim rastakanjem voljenoga naroda i voljene zemlje, nego je građansku kritiku korumpiranih i malignih vlastodržaca koji su to omogućili ocijenio "priželjkivanjem kaosa". Kad vam se takav kumir političkog oportunizma nakon svega pokušava prodati kao antisistemski patriot, to doista jako podsjeća na Miroslava Škoru i njegovu domoljubno-političku epizodu. No nisam se toga sjetio ja, nego još jedan perjanik s desnog političkog krila: nezavisni saborski zastupnik Josip Jurčević. "U vezi s ubacivanjem Igora Štimca u politički prostor najvažnije je prepoznati komunikacijsko-medijski model po kojem se to događa, te interese i osobe koje su u pozadini", napisao je Jurčević u objavi na Facebooku, zapitavši retorički naciju i "Je li Igoru Štimcu namijenjena već viđena politička uloga i sudbina Miroslava Škore?".

Pseudodomoljubi

Ako uvaženi profesor Jurčević mene pita, onda je međusobna sličnost između konzervativnih puteva ova dva pseudodomoljuba doista frapantna i više nego očita. Potonji je rat proveo braneći domovinu u okolici Pittsburgha, dok je Štimac ipak bio nešto bliže granatama, u zoni španjolskog Cadiza.

Vjera, ljubav i domovina obojici su bile službeni credo, a čuvanje voljene pozadine, zarada i "imal' mene tute" praktična doktrina. Premda su bili više nego dokazani višegodišnji pro##teri u nakaradnom političkom sustavu – jedan u diplomaciji i estradnim poslovima, a drugi kroz HNS i hrvatski nogomet – politički su bezočno nastupali kao tobožnji marginalci i "antisistemski igrači".

Škoro je svoju predsjedničku i parlamentarnu kampanju svojedobno temeljio na borbi protiv tobožnjega duopola HDZ-a i SDP-a, a Štimac je vodio jednako paradne verbalne borbe unutar HNS-a protiv Vlatka Markovića i Zdravka Mamića, predstavljajući se kao tobožnji "zagovornik promjena". A kolike je tad promjene unio u hrvatsku nogometnu kaljužu, tolike će i sutra na još pokvareniju i zadrigliju hrvatsku političku scenu.

Riječ je, uglavnom, u oba slučaja o ordinarnim lažnjacima i kadrovskim pokušajima jedne izlizane političko-interesne sljedbe da svoje stare laži i trikove za naivne ogrne novim estradnim celofanom. Premda nema više tog celofana koji može lako prikriti njihovu štetočinsku golotinju, mogli su barem pokušati prodati narodu neki doista novi obraz. Umjesto ocvalih i prilično debelih ostarjelih obrazina. •

DAVOR KRILE

DAMIR KRAJAČ/CROPIX

Igor Štimac - novi maneken domoljublja i konzervativnih vrijednosti

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 8
Oblast strane 1,089.5 cm^2
Autor DAVOR KRILE DAMIR KRAJAČ/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Antisistemski igrač' Štimac godinama je 'igrao' za vlast

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4523bb23-f98d-469d-8b55-7c25604be3d6/pdf

Miroslav Škoro: politički projekt frapantno sličan

Štimčevu

Škoro je rat proveo braneći ljubljenu domovinu u okolici Pittsburgha, dok je Štimac ipak bio nešto bliže granatama, u zoni pograničnog španjolskog Cadiza

Vjera, ljubav i domovina su bile službeni credo i Škori i Štimcu, a čuvanje voljene pozadine, zarada i "imal' mene tute"

itekako praktična doktrina

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 17
Oblast strane 626.9 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Williams i Šare povukli

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d2933409-9250-4a97-ba71-d85faba287c1/pdf

KOŠARKA Zadrani pobjedom na parketu Šenču

POLOVIČNI U SLOVENIJI - Košarkaši Zadra na minuti odmora

MR.GREEN - LOVRO.K

Williams i Šare p

Ostaje nadati se da će se na nadolazećem Opatija Cupu prikazati konstantnija igra koja će ponuditi realno stanje u Modrićevom rosteru

Andrija DEŠPOJA

ZADAR » Slovensku vikend turneju košarkaši Zadra odradili su s polovičnim učinkom, nakon poraza 90:85 u subotu na parketu Ilirije, u nedjelju je upisana pobjeda na terenu slovenskog prvoligaša Šenčura pa se momčad Stipe Modrića može pohvaliti da je u predsezoni zasad na omjeru 3-1. Nakon Knezovog memorijala na kojem su svladani Kvarner i Alkar, izlet u Sloveniju trebao je Zadranima poslužiti kao pravi ispit mogućnosti, i po onome što su prikazali izgleda da nisu još posložili svoje redove jer su ponovno nastupili u krnjem sastavu, posebice se to odnosi na sraz sa Šenčurom u kojem nisu igrali Marko Ramljak i Vladimir Mihailović. Kontra Ilirije taj dvojac je bio na raspolaganju Modriću, no nije se uspio izbjeći poraz, dok je kontra slabijeg Šenčura bila dovoljna inspirativna večer Amerikanca Rossa Williamsa i Nike Šare koji su iskombinirali gotovo polovicu zabijenih poena svoje momčadi.

Raspoloženi Williams

Williams je od početka dvoboja krenuo zatrpavati koš domaćina, ubacio je omaleni američki razigravač četiri trice i 14 poena u uvodnoj dionici koja je pripala Zadru s 24:26. Prednost, i to od četiri koša (44:48), odnijela se u svlačionice, da bi se u trećoj dionici gledala ravnopravna igra (60:63). Ipak, u završnoj četvrtini prevladala je kvaliteta više na strani Zadrana, a uzdigao se mladi Šare koji je do konca utakmice prestigao Williamsa po učinku, zabio je 21 poen, dok je američki play skupio 20 ubačaja. Pored tog dvojca, solidnu partiju pružio je i Krševan Klarica koji je kao i na Knezovom memorijalu najveći dio vremena obitavao na za njega atipičnoj poziciji četvorke, kao što je i Ivan Vučić ponovno glumio teškog centra što je daleko od njegove prirodne pozicije. Upravo je nedostatak centimetara predstavljao najveći problem Modrićevom sastavu koji je k tome opet primio previše koševa, što svakako nisu dobri simptomi uoči skorašnjeg otvaranja natjecateljske sezone. U svakom slučaju jako je puno posla pred stručnim stožerom Zadra, a vremena je sve manje. Uigravanje je otežano jer se roster nije popunio

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 17
Oblast strane 626.9 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Williams i Šare povukli

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d2933409-9250-4a97-ba71-d85faba287c1/pdf

ra zaključili slovensku vikend turneju

ŠENČUR	81
ZADAR	92

(24:26, 20:22, 16:15, 21:29)

ŠENČUR: Majstorović 10, Grošić 4, Lipscomb 16, Novak 12, Rojc 1, Čorić 3, Bolhar 5, Vanags 17, Mogoša 5, Sanabor 2, Urbanija 4, Kotnik 2. Trener: Gašper Sluga.
ZADAR: Drežnjak 6, Mihailović, Torbarina 6, Williams 20, Mirčeta 6, Klarica 11, Vučić 6, Buljević 7, Vraneš 9, Šare 21, Bičić. Trener: Stipe Modrić.

Ivan Vraneš: Htio sam biti bliže domu

Jedan od igrača koji se ovog ljeta vratio u Zadar je Ivan Vraneš. Zadovoljan je povratkom u matični klub, kao i dosadašnjim radom na treninzima.
- Potpisao sam prije turnira u Sloveniji sa Zadrom. Treniram neko vrije e s klubom i stvarno se osjećam ugodno na treninzima. Što se tiče međuljudskih odnosa i komunikacije s trenerom, stručnim stožerom i direktorom, sve je na odličnoj razini. Jako sam sretan što sam ostao tu za ovu sezonu - kazao je Vraneš za internetsko portal sport023.
Odluka o ostanku u Zadru, dodaje Vraneš, bila je povezana i s privatnim okolnostima.
- Nisam ulazio u razgovore s inozemnim klubovima niti mi je to bio plan. Prioritet mi je bila privatna situacija. Htio sam ostati što bliže domu i ovako se sve dogodilo na obostrano zadovoljstvo.

povukli momčad

adekvatno na svim pozicijama, a uz to nekolicina igrača vuče sitne ozljede poput Ramljaka i Drežnjaka koji su projicirani kao udarne poluge.

Široki u srijedu

Ostaje nadati se da će se na nadolazećem Opatija Cupu prikazati

UIGRAVANJE - Ross Williams

KK ZADAR

konstantnija igra, a i protivnici, najprije Široki u polufinalu, moguće Ilirija u finalu, će biti na abaligaškoj razini i time ponuditi realno stanje u Modrićevom rosteru. Obrana, skok-igra te unutarnja igra – elementi su na kojima će se sigurno stavljati naglasak u preostalom dijelu priprema, a sve tri stavke su usko vezane za visoke igrače kojih kronično nedostaje, unatoč priključenju Ivana Vraneša uoči puta prema Sloveniji. Samo s njim i Lovrom Buljevićem na petici, kao i s usamljenim Drežnjakom na četvorci, teško se nadati nekim krupnijim pomacima na tom planu, ali tko zna, možda do srijede kada je zakazan sraz sa Širokim se na Višnjiku pojavi novi igrač u reketu, po prilici alternativa Drežnjaku, ili će se s postojećim kadrom uputiti na Bosnu i Samobor koji stižu u Krešin dom za desetak dana.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 17
Oblast strane 626.9 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Williams i Šare povukli

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d2933409-9250-4a97-ba71-d85faba287c1/pdf

Ostaje nadati se da će se na nadolazećem Opatija Cupu prikazati konstantnija igra koja će ponuditi realno stanje u Modrićevom rosteru

Andrija DEŠPOJA

ZADAR - Slovensku vikend turneju košarkaši Zadra odradili su s polovičnim učinkom, nakon poraza 90:85 u subotu na parketu Ilirije, u nedjelju je upisana pobjeda na terenu slovenskog prvoligaša Šenčura pa se momčad Stipe Modrića može pohvaliti da je u predsezoni zasad na omjeru 3-1. Nakon Knezovog memorijala na kojem su svladani Kvarner i Alkar, izlet u Sloveniju trebao je Zadranima poslužiti kao pravi ispit mogućnosti, i po onome što su prikazali izgleda da nisu još posložili svoje redove jer su ponovno nastupili u krnjem sastavu, posebice se to odnosi na sraz sa Šenčurom u kojem nisu igrali Marko Ramljak i Vladimir Mihailović. Kontra Ilirije taj dvojac je bio na raspolaganju Modriću, no nije se uspio izbjeći poraz, dok je kontra slabijeg Šenčura bila dovoljna inspirativna večer Amerikanca Rossa Williamsa i Nike Šare koji su iskombinirali gotovo polovicu zabijenih poena svoje momčadi. Raspoloženi Williams Williams je od početka dvoboja krenuo zatrpavati koš domaćina, ubacio je omaleni američki razigravač četiri trice i 14 poena u uvodnoj dionici koja je pripala Zadru s 24:26. Prednost, i to od četiri koša (44:48), odnijela se u svlačionice, da bi se u trećoj dionici gledala ravnopravna igra (60:63). Ipak, u završnoj četvrtini prevladala je kvaliteta više na strani Zadrana, a uzdigao se mladi Šare koji je do konca utakmice prestigao Williamsa po učinku, zabio je 21 poen, dok je američki play skupio 20 ubačaja. Pored tog dvojca, solidnu partiju pružio je i Krševan Klarica koji je kao i na Knezovom memorijalu najveći dio vremena obitavao na za njega atipičnoj poziciji četvorke, kao što je i Ivan Vučić ponovno glumio teškog centra što je daleko od njegove prirodne pozicije. Upravo je nedostatak centimetara predstavljao najveći problem Modrićevom sastavu koji je k tome opet primio previše koševa, što svakako nisu dobri simptomi uoči skorašnjeg otvaranja natjecateljske sezone. U svakom slučaju jako je puno posla pred stručnim stožerom Zadra, a vremena je sve manje. Uigravanje je otežano jer se roster nije popunio adekvatno na svim pozicijama, a uz to nekolicina igrača vuče sitne ozljede poput Ramljaka i Drežnjaka koji su projicirani kao udarne poluge. Široki u srijedu Ostaje nadati se da će se na nadolazećem Opatija Cupu prikazati konstantnija igra, a i protivnici, najprije Široki u polufinalu, moguće Ilirija u finalu, će biti na abaligaškoj razini i time ponuditi realno stanje u Modrićevom rosteru. Obrana, skok-igra te unutarnja igra – elementi su na kojima će se sigurno stavljati naglasak u preostalom dijelu priprema, a sve tri stavke su usko vezane za visoke igrače kojih kronično nedostaje, unatoč priključenju Ivana Vraneša uoči puta prema Sloveniji. Samo s njim i Lovrom Buljevićem na petici, kao i s usamljenim Drežnjakom na četvorci, teško se nadati nekim krupnijim pomacima na tom planu, ali tko zna, možda do srijede kada je zakazan sraz sa Širokim se na Višnjiku pojavi novi igrač u reketu, po prilici alternativa Drežnjaku, ili će se s postojećim kadrom uputiti na Bosnu i Samobor koji stižu u Krešin dom za desetak dana.

Ivan Vraneš: Htio sam biti bliže domu Jedan od igrača koji se ovog ljeta vratio u Zadar je Ivan Vraneš. Zadovoljan je povratkom u matični klub, kao i dosadašnjim radom na treninzima.

- Potpisao sam prije turnira u Sloveniji sa Zadrom. Treniram neko vrije e s klubom i stvarno se osjećam ugodno na treninzima. Što se tiče međuljudskih odnosa i komunikacije s trenerom, stručnim stožerom i direktorom, sve je na odličnoj razini. Jako sam sretan što sam ostao tu za ovu sezonu - kazao je Vraneš za internetsko portal sport023.

Odluka o ostanku u Zadru, dodaje Vraneš, bila je povezana i s privatnim okolnostima.

- Nisam ulazio u razgovore s inozemnim klubovima niti mi je to bio plan. Prioritet mi je bila privatna situacija. Htio sam ostati što bliže domu i ovako se sve dogodilo na obostrano zadovoljstvo.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 17
Oblast strane 626.9 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Williams i Šare povukli

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d2933409-9250-4a97-ba71-d85faba287c1/pdf

ŠENČUR 81 ZADAR 92 (24:26, 20:22, 16:15, 21:29)

ŠENČUR: Majstorović 10, Grošić 4, Lipscomb 16, Novak 12, Rojc 1, Čorić 3, Bolhar 5, Vanags 17,Mogoša 5, Sanabor 2, Urbanija 4, Kotnik 2. Trener: Gašper Sluga. ZADAR: Drežnjak 6, Mihailović, Torbarina 6, Williams 20, Mirčeta 6, Klarica 11, Vučić 6, Buljević 7, Vraneš 9, Šare 21, Bičić. Trener: Stipe Modrić.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija J2
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 2,339.92 cm^2
Autor DORIS VUČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “Među beskućnicima sve je više žena“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe4af6a-02af-4696-938e-98586a8b8735/pdf

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija J2
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 2,339.92 cm^2
Autor DORIS VUČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “Među beskućnicima sve je više žena“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe4af6a-02af-4696-938e-98586a8b8735/pdf

J2

MARIJANA IVANIĆ VUGA, KOJA VEĆ 14 GODINA VODI PRVI DNEVNI BORAVAK ZA LJUDE BEZ DOMA, IZNOSI PODATKE O ZABRINJAVAJUĆEM TRENDU

"Među beskućnicima sve je više žena"

"Ona je naša mama", od milja kažu korisnici za teologinju Marijanu, koja svakog dana putuje iz Duge Rese u Zagreb i pomaže im u svemu, od traženja posla i stana do uklanjanja ušiju iz kose i sređivanja frizure

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija J2
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 2,339.92 cm^2
Autor DORIS VUČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov "Među beskućnicima sve je više žena"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe4af6a-02af-4696-938e-98586a8b8735/pdf

"PRIJE PANDEMIJE U BORAVAK SU DOLAZILE ČETIRI ŽENE, A PROŠLE SU GODINE ŽENE ČINILE ČETVRTINU SVIH KORISNIKA, BILO IH JE NEŠTO VIŠE OD 50"

PROSTOR UTJEHE I POMOĆI Prije dnevnog boravka, beskućnici nisu imali kamo. Bili su prepušteni ulici, hladnoći i potpunoj nevidljivosti. Nisu imali gdje obavljati osnovnu higijenu, otuširati se, oprati rublje...

DORIS VUČIĆ

Pored ulaznih vrata stoji lampion, za sve one koji su otišli i za sve one koji će tek otići. Posvuda se osjeti miris gela za tuširanje i netom oprane odjeće. Kuhonica je stalno zauzeta, u dvorištu se pije turska kava i puše cigarete, a na kauču sendviče slažu muškarci i žene različitih godina i biografija. Neki od njih ne izgledaju kao da nemaju dom, a istina je da spavaju po kolodvorima.

Tu, u suterenu kuće u Harambašićevoj ulici, na sada već petoj adresi, smjestili su se udruga Dom nade i poludnevni boravak za beskućnike. Jedna od osnivačica je Marijana Ivanić Vuga, koja ističe da je prije 14 godina to bio prvi dnevni boravak tog tipa u Zagrebu, ali i u Hrvatskoj.

Iako je po struci teologinja i magistra prevoditeljstva, u duši je humanitarka. Privatni život ova majka dviju djevojčica nema, uostalom, gotovo svakog dana putuje iz svoje rodne Duge Rese u Zagreb. Živi radikalnu empatiju, u mjeri koja bi mnogima bila nepojmljiva jer ono što se u ovim prostorijama odvija nije ni fizički ni psihički lako. Kako sama slikovito kaže, "vatru" gasi kantama za vodu još od 2012. godine.

U svojem minijaturnom uredu, okružena registratorima i papirima, Marijana mi govori da je godinama prije volontirala u dječjim domovima i s djecom s posebnim potrebama, a onda je, sa suosnivačem Danijelom, pokušala dokučiti kome je pomoć najpotrebnija. Trenutak spoznaje bio je potresan.

- Shvatili smo da beskućnici u Zagrebu preko dana jednostavno nemaju kamo. Bili su prepušteni ulici, hladnoći i potpunoj nevidljivosti. Nisu imali gdje obavljati osnovnu higijenu, otuširati se, oprati i osušiti svoj veš. Nemaju novac za šišanje ni osobu s kojom bi razgovarali i oslobodili se kako bi uopće zatražili i primili pomoć u ostvarivanju socijalnih prava i smještaja. Htjeli smo stvoriti prostor gdje netko može dobiti cjelovitu podršku. I tako je nastao Dom nade - prisjeća se "Mama", kako je od milja zovu korisnici.

Socijalni mentor

A jasno je i zašto. Ona nije frizerka, no više od 14 godina šiša korisnike, ženama boji kosu. Dok smo razgovarale, troje je pokucalo na vrata i stidljivo je zamolilo da im podreže vrhove. Kao i svi u timu, radi daleko više od onoga što službeno piše na papiru. Socijalni je mentor, ali vida rane, uklanja uši i gnjide, pomaže ljudima da se riješe svraba. Doslovno zaustavlja epidemiju. Brisala je i fekalije sa zida nakon što je dementna žena imala epizodu s pelenom. No to je, kaže, zapravo Dom nade - razmišljanje i djelovanje izvan okvira, bez gađenja.

Na sivom kauču sjedi iznenađujuće mlad, uredno odjeven momak. Ne bih mu dala više od 25 godina. Pokraj je 29-godišnja Katarina. Na ulici je ta crnokosa djevojka od 2013. Rodila je u tom periodu dvojicu sinova, obojica su u udomiteljskom sustavu. Nedostaju joj.

- Živim od socijalne pomoći, jako je teško... Majka mi je rano umrla, oca kao da nemam. U Dom nade već dugo dolazim jer se osjećam kao kod kuće. Što mi izuzetno nedostaje? Ta jedna sobica i malo utjehe - priznaje Katarina, koja bi bila najsretnija da dobije posao čistačice ili da slaže hranu na police u trgovini.

Tomislavova priča je drugačija. Na pragu je šestog desetljeća, s deset godina staža na ulici. Prije koji dan se vratio s hodočašća u Italiji, zemlji kojoj se uvijek nekako vraća. Imao je do lipnja posao i stan u Zagrebu, no onda je ponovno, kako sam kaže, odabrao ovakav život.

- Vozio sam, montirao namještaj, mogu sam kuću podići... No nakon nekog vremena sve izgubi smisao. Tada ceznem za slobodom. Odem i lutam, danima mogu hodati. S vremenom postaneš ovisan o slobodi. Kad radim, imam krov nad glavom, jedem, i to je to. Kad ne radim, sve to na kraju dođe besplatno, uz kompromise koje radiš putem - iskren je Tomislav, koji ne negira da za ovakav način življenja treba imati hrabrosti i da to nije za svakoga. Upitala sam ga smatra li se pustinjakom, na što odgovara da se identificirao sa Siddharthom, likom iz romana Hermanna Hessea.

- On je pratio jednog učitelja pa drugog, zatim i Buddhu da bi na kraju shvatio da do spoznaje želi doći sam. Takav sam i ja. Živim po principu da ne činim drugima ono što ne želim da drugi rade meni - kaže 49-godišnjak, koji je dvije godine proveo i u samodostatnoj seoskoj zajednici ljudi koji su odbili živjeti konvencionalnim životom.

STOTINE POTREBITIH

«Kroz Udrugu je od osnutka prošlo više od 500 ljudi. Samo lani ih je bilo 200, mnogo je 'recidivista'»

Trudnice bez skrbi

Kroz vrata Udruge od osnutka je prošlo više od 500 ljudi. Samo lani ih je bilo 201, mnogo je "recidivista". U ukupnom broju i dalje je najviše muškaraca srednje životne dobi, no jedna se skupina posljednjih godina posebno povećava - žene.

- Beskućništvo danas više nije samo pitanje krajnjeg siromaštva, nego i dubokih socijalnih i ekonomskih nejednakosti koje pogađaju i srednju klasu. Naš najsnažniji naglasak i najveća zabrinutost posljednjih godina leži na drastičnom porastu broja žena te izraženom broju starijih osoba i umirovljenika - ističe pa otkriva zabrinjavajuću statistiku. Prije pandemije koronavirusa četiri su žene dolazile u boravak, a prošle su godine žene činile četvrtinu svih korisnika, bilo ih je nešto više od pedeset, otkriva Marijana. Razlozi? Ekonomska ovisnost, obiteljsko nasilje ili raspad zajednica u starijoj dobi, kada ostaju bez ikakve zaštite.

- Prije dvije godine dolazilo nam je jako puno trudnica. Bila sam izvan sebe. Jedna je došla u sedmom mjesecu trudnoće, a prije toga nijednom nije bila kod ginekologa niti je uzimala prenatalne vitamine. Imala je u to vrijeme partnera koji nije bio otac djeteta i spavali su u napuštenim prostorima na području Zagreba - prisjeća se pa bez zadrške kaže da joj je pozlilo dok su razgovarale. Veze na ulici često se završe dobro. Žene često završe s nekim tko im "pruža zaštitu", a na kraju ih vuku u još veću propast. Ima tu i onih koje od nasilnika pobjegnu u naručje drugom nasilniku jer naprosto ne znaju za bolje. Mnogo je tu posesivnosti i svada, samo se rijetki parovi zajedno izvuku iz svega.

Govoreći o napuštanju ulice, Marijana podsjeća da je jedan od temeljnih ciljeva Udruge pomoći korisnicima pri zapošljavanju. No i to zna biti vrlo izazovno jer teško je s ceste otići na posao. I dalje su beskućnici vrlo stigmatizirani, a još ih više pogađa sram kada poslodavac sazna da nemaju dom. Tada daju otkaz i vraćaju se na staro, demotivirani, osjetljiviji nego prije. Začarani je to krug autodestrukcije.

- Mi možemo izvana procijeniti koliko je netko posložen, no što se događa unutra, priča je za sebe. Kada nam korisnik pokuca na vrata, ne donosi medicinski ili ikoji drugi karton. Vjerujemo im na riječ. A bilo je onih koji su došli iz penalnog sustava, ovisnika, ljudi s jednom, pa čak i više dijagnoza. Oni koji umjesto terapije uzimaju drogu ili alkohol znali su i potegnuti noževe - ne krije Marijana, koja je zbog ozbiljnih ekscesa i prijetnji nekoliko puta zvala policiju. No s godinama je naučila da se u takvim trenucima mora postaviti. S tužnima plače, sa sretnima se smije. Nije ovaj posao, kako bi se reklo, cvijeće. Jasno je to i Marijaninoj desnoj ruci, magistri ekonomije Kristini Banovac, voditeljici boravka. Još je za studija shvatila da ne želi klasičan uredski posao, dugo se molila da pronađe nešto gdje će izravno pomagati ljudima i osjećati da njezin rad ima stvaran utjecaj. I onda se, sasvim slučajno, našla u Domu nade.

- Ne možeš svakome odmah pronaći stan ili riješiti sve njegove probleme, ali možeš mu omogućiti da ima nekoga tko će ga saslušati i prema njemu se odnositi kao prema čovjeku. Shvatila sam koliko su upravo te, naizgled obične stvari povezane s ljudskim dostojanstvom. Posebno me pogađa koliko je teško ponovno se dići kada nemaš podršku ni osobu na koju se možeš osloniti - kaže Kristina, koja ovdje radi već petu godinu.

A da korisnike osnaže i barem nakratko vrate u društvo, Marijana je s timom Doma nade osmislila projekt "Kultura i kokice", koji je lani ušao u finale prestižne europske nagrade The Innovation in Politics Awards u Beču. Vode ih u kino, posebno su im drage radionice u Etnografskom i Školskom muzeju, odlaze na stand-up komedije, na ručkove.

- To je prava prilika da sjednu za stol i osjećaju se kao ljudi. Kada ih vidite kako se iskreno i glasno smiju, shvatite da im vraćate komadić ukradenog života. Neki od korisnika su s vremenom toliko vidljivo promijenili svoj stil života da su svojom zaraznom pozitivom neizmjerno utjecali i na nas koji radimo i volontiramo u Domu nade. Nama je ovdje motivacija i da samo jedna osoba godišnje stane na noge - govori mi.

Pretijesan prostor

Nažalost, ogromna briga ove Udruge je novac. Donacija je malo, iz godine u godinu preživljavaju dotacijama iz programa Grada Zagreba i Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Problem je još uvijek i neadekvatan prostor. Za njihove potrebe trebao bi biti barem dva puta veći od postojećeg, no Marijana je sretna što su na lokaciji koja se nalazi u tramvajskoj zoni i što im nitko ne stvara probleme.

- Malo koji najmodavac ima razumijevanja za ovakvu djelatnost. Zbog toga uvijek tražimo kuće, a ne stanove, kako se susjedi ne bi bunili. Svjesni smo predrasuda, no vremena kada smo gubili smještaj i tražili novi bila su jako izazovna. Jednu sam selidbu odradila s malom bebom na rukama - prisjeća se.

I danas im dobro dođe gotovo sve: kava, šećer, salame i tost, donje rublje za žene i muškarce, čarape, ruksaci, ulošci, gelovi za tuširanje, vlažne maramice, sezonska odjeća i sklopive stolice. Trebaju i lijekove, vreće za spavanje, deke... Ali i sve koji su spremni odvojiti koji sat za ove "zaboravljene" ljude.

- Kada nekoga u punom smislu pustite k sebi, mijenjate i sebe - svoj način percepcije, reakcije, životne filozofije i općenito sam život. To vas uči suosjećanju, ali vas i ogoljuje. Tijekom svih ovih godina u Domu nade razvila su se neka trajna prijateljstva koja uvelike nadilaze klasičan odnos voditelja i korisnika. Podrška se pruža i daleko izvan radnih sati. Za mene to više nije samo rad ili volontiranje - to je postao moj životni poziv, od kojega ništa ne bi bilo bez neopisive podrške mojih roditelja - zaključuje Marijana Ivanić Vuga, nositeljica priznanja Ponos Hrvatske 2015.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija J2
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 2,339.92 cm^2
Autor DORIS VUČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “Među beskućnicima sve je više žena“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe4af6a-02af-4696-938e-98586a8b8735/pdf

"Među beskućnicima sve je više žena"

MARIJANA IVANIĆ VUGA VODI DNEVNI BORAVAK ZA LJUDE BEZ DOMA

MARIJANA IVANIĆ VUGA, KOJA VEĆ 14 GODINA VODI PRVI DNEVNI BORAVAK ZA LJUDE BEZ DOMA, IZNOSI PODATKE O ZABRINJAVAJUĆEM TRENDU

"Među beskućnicima sve je više žena"

"Ona je naša mama", od milja kažu korisnici za teologinju Marijanu, koja svakog dana putuje iz Duge Rese u Zagreb i pomaže im u svemu, od traženja posla i stana do uklanjanja ušiju iz kose i sređivanja frizure

DORIS VUČIĆ

Pored ulaznih vrata stoji lampion, za sve one koji su otišli i za sve one koji će tek otići.

Posvuda se osjeti miris gela za tuširanje i netom oprane odjeće. Kupaonica je stalno zauzeta, u dvorištu se pije turska kava i puše cigarete, a na kauču sendviče slažu muškarci i žene različitih godina i biografija. Neki od njih ne izgledaju kao da nemaju dom, a istina je da spavaju po kolodvorima.

Tu, u suterenu kuće u Harambašićevoj ulici, na sada već petoj adresi, smjestili su se udruga Dom nade i poludnevni boravak za beskućnike. Jedna od osnivačica je Marijana Ivanić Vuga, koja ističe da je prije 14 godina to bio prvi dnevni boravak tog tipa u Zagrebu, ali i u Hrvatskoj.

Iako je po struci teologinja i magistra prevoditeljstva, u duši je humanitarka. Privatni život ova majka dviju djevojčica nema, uostalom, gotovo svakog dana putuje iz svoje rodne Duge Rese u Zagreb. Živi radikalnu empatiju, u mjeri koja bi mnogima bila nepojmljiva jer ono što se u ovim prostorijama odvija nije ni fizički ni psihički lako. Kako sama slikovito kaže, "vatru" gasi kantama za vodu još od 2012. godine.

Usvojem minijaturnom uredu, okružena registratorima i papirima, Marijana mi govori da je godinama prije volontirala u dječjim domovima i s djecom s posebnim potrebama, a onda je, sa suosnivačem Danijelom, pokušala dokučiti kome je pomoć najpotrebnija. Trenutak spoznaje bio je potresan.

- Shvatili smo da beskućnici u Zagrebu preko dana jednostavno nemaju kamo. Bili su prepušteni ulici, hladnoći i potpunoj nevidljivosti. Nisu imali gdje obavljati osnovnu higijenu, otuširati se, oprati i osušiti svoj veš. Nemaju novac za šišanje ni osobu s kojom bi razgovarali i oslobodili se kako bi uopće zatražili i primili pomoć u ostvarivanju socijalnih prava i smještaja. Htjeli smo stvoriti prostor gdje netko može dobiti cjelovitu podršku. I tako je nastao Dom nade - prisjeća se "Mama", kako je od milja zovu korisnici.

Socijalni mentor

Ajasno je i zašto. Ona nije frizerka, no više od 14 godina šiša korisnike, ženama boji kosu. Dok smo razgovarale, troje je pokucalo na vrata i stidljivo je zamolilo da im podreže vrhove. Kao i svi u timu, radi daleko više od onoga što službeno piše na papiru. Socijalni je mentor, ali vida rane, uklanja uši i gnjide, pomaže ljudima da se riješe svraba. Doslovno zaustavlja epidemiju. Brisala je i fekalije sa zida nakon što je dementna žena imala epizodu s pelenom. No to je, kaže, zapravo Dom nade - razmišljanje i djelovanje izvan okvira, bez gađenja.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija J2
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 2,339.92 cm^2
Autor DORIS VUČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “Među beskućnicima sve je više žena“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe4af6a-02af-4696-938e-98586a8b8735/pdf

Na sivom kauču sjedi iznenađujuće mlad, uredno odjeven momak. Ne bih mu dala više od 25 godina. Pokraj je 29-godišnja Katarina. Na ulici je ta crnokosa djevojka od 2019. Rodila je u tom periodu dvojicu sinova, obojica su u udomiteljskom sustavu. Nedostaju joj. - Živim od socijalne pomoći, jako je teško... Majka mi je rano umrla, oca kao da nemam. U Dom nade već dugo dolazim jer se osjećam kao kod kuće. Što mi izuzetno nedostaje? Ta jedna sobica i malo utjehe - priznaje Katarina, koja bi bila najsretnija da dobije posao čistačice ili da slaže hranu na police u trgovini.

Tomislavova priča je drugačija. Na pragu je šestog desetljeća, s deset godina staža na ulici. Prije koji dan se vratio s hodočašća u Italiji, zemlji kojoj se uvijek nekako vraća. Imao je do lipnja posao i stan u Zagrebu, no onda je ponovno, kako sam kaže, odabrao ovakav život.

- Vozio sam, montirao namještaj, mogu sam kuću podići... No nakon nekog vremena sve izgubi smisao. Tada čeznem za slobodom. Odem i lutam, danima mogu hodati. S vremenom postaneš ovisan o slobodi. Kad radim, imam krov nad glavom, jedem, i to je to. Kad ne radim, sve to na kraju dođe besplatno, uz kompromise koje radiš putem - iskren je Tomislav, koji ne negira da za ovakav način življenja treba imati hrabrosti i da to nije za svakoga. Upitala sam ga smatra li se pustinjakom, na što odgovara da se identificirao sa Siddharthom, likom iz romana Hermanna Hessea.

- On je pratio jednog učitelja pa drugog, zatim i Buddhu da bi na kraju shvatio da do spoznaje želi doći sam. Takav sam i ja. Živim po principu da ne činim drugima ono što ne želim da drugi rade meni kaže 49-godišnjak, koji je dvije godine proveo i u samodostatnoj seoskoj zajednici ljudi koji su odbili živjeti konvencionalnim životom.

Trudnice bez skrbi

Kroz vrata Udruge od osnutka je prošlo više od 500 ljudi. Samo lani ih je bilo 201, mnogo je "recidivista". U ukupnom broju i dalje je najviše muškaraca srednje životne dobi, no jedna se skupina posljednjih godina posebno povećava - žene.

- Beskućništvo danas više nije samo pitanje krajnjeg siromaštva, nego i dubokih socijalnih i ekonomskih nejednakosti koje pogađaju i srednju klasu. Naš najsnažniji naglasak i najveća zabrinutost posljednjih godina leži na drastičnom porastu broja žena te izraženom broju starijih osoba i umirovljenika - ističe pa otkriva zabrinjavajuću statistiku. Prije pandemije koronavirusa četiri su žene dolazile u boravak, a prošle su godine žene činile četvrtinu svih korisnika, bilo ih je nešto više od pedeset, otkriva Marijana. Razlozi? Ekonomska ovisnost, obiteljsko nasilje ili raspad zajednica u starijoj dobi, kada ostaju bez ikakve zaštite.

- Prije dvije godine dolazilo nam je jako puno trudnica. Bila sam izvan sebe. Jedna je došla u sedmom mjesecu trudnoće, a prije toga nijednom nije bila kod ginekologa niti je uzimala prenatalne vitamine. Imala je u to vrijeme partnera koji nije bio otac djeteta i spavali su u napuštenim prostorima na području Zagreba - prisjeća se pa bez zadrške kaže da joj je pozlilo dok su razgovarale. Veze na ulici često ne završe dobro. Žene često završe s nekim tko im "pruža zaštitu", a na kraju ih vuku u još veću propast. Ima tu i onih koje od nasilnika pobjegnu u naručje drugom nasilniku jer naprosto ne znaju za bolje. Mnogo je tu posesivnosti i svađa, samo se rijetki parovi zajedno izvuku iz svega.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija J2
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 2,339.92 cm^2
Autor DORIS VUČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “Među beskućnicima sve je više žena“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe4af6a-02af-4696-938e-98586a8b8735/pdf

Govoreći o napuštanju ulice, Marijana podsjeća da je jedan od temeljnih ciljeva Udruge pomoći korisnicima pri zapošljavanju. No i to zna biti vrlo izazovno jer teško je s ceste otići na posao. I dalje su beskućnici vrlo stigmatizirani, a još ih više pogađa sram kada poslodavac sazna da nemaju dom. Tada daju otkaz i vraćaju se na staro, demotivirani, osjetljiviji nego prije. Začarani je to krug autodestrukcije.

- Mi možemo izvana procijeniti koliko je netko posložen, no što se događa unutra, priča je za sebe. Kada nam korisnik pokuca na vrata, ne donosi medicinski ili ikoji drugi karton. Vjerujemo im na riječ. A bilo je onih koji su došli iz penalnog sustava, ovisnika, ljudi s jednom, pa čak i više dijagnoza. Oni koji umjesto terapije uzimaju drogu ili alkohol znali su i potezati noževe - ne krije Marijana, koja je zbog ozbiljnih ekscesa i prijetnji nekoliko puta zvala policiju. No s godinama je naučila da se u takvim trenucima mora postaviti. S tužnima plače, sa sretnima se smije. Nije ovaj posao, kako bi se reklo, cvijeće. Jasno je to i Marijaninoj desnoj ruci, magistri ekonomije Kristini Banovac, voditeljici boravka. Još je za studija shvatila da ne želi klasičan uredski posao, dugo se molila da pronađe nešto gdje će izravno pomagati ljudima i osjećati da njezin rad ima stvaran utjecaj. I onda se, sasvim slučajno, našla u Domu nade.

- Ne možeš svakome odmah pronaći stan ili riješiti sve njegove probleme, ali možeš mu omogućiti da ima nekoga tko će ga saslušati i prema njemu se odnositi kao prema čovjeku. Shvatila sam koliko su upravo te, naizgled obične stvari povezane s ljudskim dostojanstvom. Posebno me pogađa koliko je teško ponovno se dići kada nemaš podršku ni osobu na koju se možeš osloniti - kaže Kristina, koja ovdje radi već petu godinu.

Ada korisnike osnaže i barem nakratko vrate u društvo, Marijana je s timom Doma nade osmislila projekt "Kultura i kokice", koji je lani ušao u finale prestižne europske nagrade The Innovation in Politics Awards u Beču. Vode ih u kino, posebno su im drage radionice u Etnografskom i Školskom muzeju, odlaze na stand-up komedije, na ručkove.

- To je prava prilika da sjednu za stol i osjećaju se kao ljudi. Kada ih vidite kako se iskreno i glasno smiju, shvatite da im vraćate komadić ukradenog života. Neki od korisnika su s vremenom toliko vidljivo promijenili svoj stil života da su svojom zaraznom pozitivom neizmjerno utjecali i na nas koji radimo i volontiramo u Domu nade. Nama je ovdje motivacija i da samo jedna osoba godišnje stane na noge - govori mi.

Pretijesan prostor

Nažalost, ogromna briga ove Udruge je novac. Donacija je malo, iz godine u godinu preživljavaju dotacijama iz programa Grada Zagreba i Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Problem je još uvijek i neadekvatan prostor. Za njihove potrebe trebao bi biti barem dva puta veći od postojećeg, no Marijana je sretna što su na lokaciji koja se nalazi u tramvajskoj zoni i što im nitko ne stvara probleme.

- Malo koji najmodavac ima razumijevanja za ovakvu djelatnost. Zbog toga uvijek tražimo kuće, a ne stanove, kako se susjedi ne bi bunili. Svjesni smo predrasuda, no vremena kada smo gubili smještaj i tražili novi bila su jako izazovna. Jednu sam selidbu odradila s malom bebom na rukama - prisjeća se.

Idanas im dobro dođe gotovo sve: kava, šećer, salame i tost, donje rublje za žene i muškarce, čarape, ruksaci, ulošci, gelovi za tuširanje, vlažne maramice, sezonska odjeća i sklopive stolice. Trebaju i lijekove, vreće za spavanje, deke... Ali i sve koji su spremni odvojiti koji sat za ove "zaboravljene" ljude.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija J2
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 2,339.92 cm^2
Autor DORIS VUČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “Među beskućnicima sve je više žena“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe4af6a-02af-4696-938e-98586a8b8735/pdf

- Kada nekoga u punom smislu pustite k sebi, mijenjate i sebe - svoj način percepcije, reakcije, životne filozofije i općenito sam život. To vas uči suosjećanju, ali vas i ogoljuje. Tijekom svih ovih godina u Domu nade razvila su se neka trajna prijateljstva koja uvelike nadilaze klasičan odnos voditelja i korisnika. Podrška se pruža i daleko izvan radnih sati. Za mene to više nije samo rad ili volontiranje - to je postao moj životni poziv, od kojega ništa ne bi bilo bez neopisive podrške mojih roditelja zaključuje Marijana Ivanić Vuga, nositeljica priznanja Ponos Hrvatske 2015. q

«Kroz Udrugu je od osnutka prošlo više od 500 ljudi. Samo lani ih je bilo 200, mnogo je 'recidivista'»

"PRIJE PANDEMIJE U BORAVAK SU DOLAZILE ČETIRI ŽENE, A PROŠLE SU GODINE ŽENE ČINILE ČETVRTINU SVIH KORISNIKA, BILO IH JE NEŠTO VIŠE OD 50"

Prije dnevnog boravka, beskućnici nisu imali kamo. Bili su prepušteni ulici, hladnoći i potpunoj nevidljivosti. Nisu imali gdje obavljati osnovnu higijenu, otuširati se, oprati rublje...

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Politika
Strana 26, 27
Oblast strane 775.51 cm^2
Autor Đorđe Balašević

Tema Aleksandar Vučić

Naslov RATNI ZLOČINCI SU ČUĐENJE U SVIJETU - KRONOLOGIJA KOLEKTIVNOG IZLUĐIVANJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a63aa6ae-d56e-4635-8f7e-65019b86a016/pdf

„Zverko ludila
Što si se probudila?
Crni ti je princ poljubac dao
Al' neću se stideti
Što Boga neću videti
Jer to i nije Bog kojeg sam znao"

Đorđe Balašević

Prije neki dan hodao sam Varšavom, gradom u kojemu se povijest ne mora tražiti. Na nju stalno nailazite. Na Umschlagplatzu, odakle su 1942. godine stotine tisuća varšavskih Židova otpremljene put Treblinke, ostaje banalna, a upravo zato zastrašujuća činjenica. Prije no što čovjeka ubijete kao Židova, Poljaka, Srbina, Hrvata, Bošnjaka, najprije ga morate prestati vidjeti kao čovjeka. Pretvorite ga u „kategoriju". U problem. Teret za vlak. Par ulica dalje, na Miloj 18, priča se mijenja. Tu je bio bunker Židovske borbene organizacije, 1943. godine tu je poginuo Mordechaj Anielewicz s desecima ustanika koji su odbili čekati smrt. Godinu kasnije ustala je Varšava. Ustanak je ugušen, stanovništvo protjerano, Nijemci su sustavno razrušili grad. Rat je ostavio razorenu Varšavu.

Nacistički projekt u Poljskoj nije bio samo okupacija već uništenje političke i kulturne biti naroda. Prema Židovima cilj je bio jednostavniji, fizičko istrebljenje. Ne slijedi sad jednadžba po kojoj je svaki rat nacizam, svako etničko čišćenje holokaust, svaki zločin Auschwitz. Povijest zaslužuje više od toga. No Varšava ostavlja pitanje koje iz povijesti strši nedirnuto. Što mi živi dugujemo mrtvima? Spomenik, vijenac, sviječu? Ili teže, da ne mijenjamo značenje onog što im se dogodilo samo zato što nam je počinitelj naš ili politički koristan?

U isto vrijeme gledam Srbiju kako sahranjuje Ratka Mladića. Pravomočno osuđenog na doživotni zatvor za genocid u Srebrenici i druge najteže zločine. Iz Haaga prevezao ga je avion Vlade Srbije. Lijes je bio prekriven zastavom, pogreb je imao vojnu pratnju, nazočili su ministri, opijelo je služio patrijarh. Ne treba taj sramni spektakl zvati državnim pogrebom jer to formalno možda i nije bio. Država je učinila dovoljno da protokolarne finese postanu sporedne. „Pjesnici su čuđenje u svijetu", stih je Antuna Branka Šimića. Ratni zločinci nisu. Povijest ih je proizvela previše da bi nas iznenađivali.

Čuđenje kreče kad društvo od presuđenog zločinca stvara ikonu nacionalnog pijeteta. Zato me nikad nije impresionirala navodno mudra

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Politika
Strana 26, 27
Oblast strane 775.51 cm^2
Autor Đorđe Balašević

Tema Aleksandar Vučić

Naslov RATNI ZLOČINCI SU ČUĐENJE U SVIJETU - KRONOLOGIJA KOLEKTIVNOG IZLUĐIVANJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a63aa6ae-d56e-4635-8f7e-65019b86a016/pdf

GOST KOLUMNIST

VIKTOR GOTOVAC Izvanredni profesor na Katedri za radno i socijalno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i bivši predsjednik SDP-a Grada Zagreba

RATNI ZLOČINCI SU ČUĐENJE U SVIJETU - KRONOLOGIJA KOLEKTIVNOG IZLUĐIVANJA -

rečenica da je „nečiji zločinac nečiji heroj". Nije. Zločinac i heroj nisu dvije ravnopravne interpretacije iste osobe. Zločin nije pitanje interpretacije kad ga je pravomoćno utvrdio sud. Heroj jest. Ratni zločinac može postati „naš heroj", ali ne prestaje biti ratni zločinac. Samo smo mi o sebi rekli nešto novo. Mladićev sprovod zato nije eksces jednog vikenda, već završna scena procesa koji traje desetljećima. Presuda, snimke i grobnice postoje. Promijenilo se značenje koje dio društva pridaje činjenicama.

Transformacija ne dolazi odjednom. Prvo vojskovođa. Pa optuženik. Potom bjegunac, kojem bijeg daje aureolu prkosa. Kad ga uhvate, zatočenik. Kad ga osude, žrtva „političkoga suda". Onda branitelj postane politička činjenica koju se ne smije dirati, u njemu mora ostati mjesta i za Mladića.

Porfirije je sljedeći korak. Zagrebački mitropolit govorio je prije desetak godina o dijalogu, praštanju i pomirenju. Dvanaest godina kasnije, pred Mladićevim lijesom, zemaljske sudove stavlja u perspektivu višeg suda i govori o zahvalnosti velikog dijela naroda. Ne treba tvrditi da je poludio. To bi ga oslobodilo odgovornosti za ono što govori. Dovoljno je Porfirija iz Zagreba postaviti uz Porfirija iz Beograda. Politički mit dobio je liturgiju. Smrt je izvrstan montažer nacionalnih biografija. Mrtvom se biografija ne mijenja, ali se beskonačno može prekrajati njeno značenje.

Heroizacija ratnog zločinca ne

HRVATSKA NEMA SVOG MLADIĆA i takva bi jednadžba bila nepoštena. Nisu isti zločini, razmjeri ni odgovornosti. No uspoređivanje nije izjednačavanje

naroda, simbol otpora svijetu koji narod ne razumije. Konačno, čovjek kojem se, kako je rekao patrijarh Porfirije, duguje zahvalnost jer je nosio žrtvu za „slobodu, obranu i opstanak svoga roda".

Ta priča nije krenula s Vučićem. Zoran Đinđić, kasniji simbol druge Srbije, čestitao je 1994. godine Mladiću Vidovdan, opisujući Vojsku Republike Srpske kao nastalu „u ratu za slobodu". Bilo je to prije Srebrenice, ali nakon opsade Sarajeva i već poznate prirode rata u BiH i u Hrvatskoj. Baš je zato Đinđić zanimljiviji od Šešelja. Fanatik malo govori o snazi ideologije. Ideologija pobjeđuje kad njenim rječnikom počnu govoriti i oni koji joj nude alternativu. Dio srpske opozicije vjerovao je da Miloševiću može osporiti autoritarizam, a ne dirati nacionalni narativ njegove politike. Jer ondje su birači. Ondje je „narod". A kad taj narativ nosi samo laž. Zahtijeva i novu operaciju nad žrtvama. Da bi počinitelj postao simbol obrane, žrtve se pišu na rubu, najmanjim slovima. Od ljudi s imenima postaju brojke. Onda „druga strana". Pa argument propagande. Na kraju neugodni suputnici u priči o nacionalnom stradanju. Zato snimka Mladića dok u Potočarima dijeli slatkiše djeci ostaje nepodnošljiva. Ne zbog teatralnosti zla, nego zbog njegove banalne pristojnosti. Dijeli bombone, smiruje civile, uvodi red, a razdvajanje, deportacija i ubijanje već kreću. Ne trebamo od njega proizvoditi demona, dovoljno je ono što je učinio. Problem počinje kad se poslije iz učinjenog ukloni zločin, a iz čovjeka izvuče vojnik, zapovjednik, Srbin, otac, pravoslavac, žrtva Haaga. Rođenje nacionalnog heroja od ratnog zločinca zato traži još jednu žrtvu. Njegove žrtve moraju ponovno nestati. Prvi put iz svijeta živih, drugi put iz priče.

Iskustvo žrtve ne proizvodi moralnu superiornost. Može proizvesti suosjećanje, ali i sljepoću za tuđu patnju. Biti žrtva zločina daje pravo zahtijevati da ga se ne relativizira. Ne daje ama baš nikakvo pravo relativizirati zločin kad ga počini netko naš.

Bilo bi ugodno tekst okončati ovdje. Neću. Previše dobro poznajemo postupak preko Dunava da bismo ga promatrali s visine. Hrvatska nema svog Mladića i takva bi jednadžba bila nepoštena. Nisu isti zločini, razmjeri ni odgovornosti. No uspoređivanje nije izjednačavanje. U Hrvatskoj smo, nakon samoubojstva pravomoćno osuđenog pred Haškim sudom, gledali kako se presuda premješta iz sudski utvrđene odgovornosti u nacionalnu nepravdu. Nije pravno nestala. Samo joj je promijenjeno značenje. Sa „za dom spremni" postupak traje dulje. Ono što je povijesno i ustavnopravno jasno, desetljećima se umače u „kontekst", sve dok od ustaškoga pozdrava ne dobijemo navodno složeno, gotovo poetično pitanje o Domovinskom ratu, HOS-u, pjesmi, koncertu i tko je što mislio. Činjenicu najprije učinimo složenom, zatim spornom, pa relativnom. Na kraju je pretvorimo u pitanje nacionalnog dostojanstva. Pa kad policija štiti navijačke skupine koje tu ikonografiju ispisuju po podvožnjacima, više ne gledamo normalizaciju. Gledamo normalnost. A čudili bismo se.

Ni bošnjačka politika nema razloga biti zadovoljna vlastitom slikom. Jedan od najviših zapovjednika Armije BiH, osuđen pred Haškim sudom zbog zapovjedne odgovornosti, pokopan je uz pune vojne počasti i nazočnost visokih dužnosnika. Ni taj slučaj nije mladić. Poanta je da ni ne mora biti. Nacionalno samozavaravanje ne zahtijeva jednake zločine ni presude. Dovoljan je isti refleks. Kad je čovjek naš, iz njegove se biografije izdvaja ono što smeta slici koju želimo imati o sebi. Iskustvo Srebrenice trebalo bi učiniti nepodnošljivom relativizaciju zločina zato što je počinitelj „naš", kao što bi holokaust trebao biti opomena protiv ideje da povijesna patnja daje moralni popust za tuđe stradanje. Povijest ne dijeli potvrde o trajnoj moralnoj uračunljivosti. Test kulture sjećanja nije kako pamtimo zločin učinjen nama. To je najlakši dio. Test počinje kad treba bez „ali", bez konteksta koji poništava činjenicu i bez nacionalno-domoljubnog knjigovodstva imenovati zločin počinjen u naše ime.

Vraćam se Varšavi. Ne zato što je Poljska položila taj ispit. Njeni sporovi oko Jedwabnea i politike sjećanja podsjetnik su da takvih društava nema. Vraćam joj se jer ondje osjećate razliku između ruševine i obnove. Uništeni grad može se ponovno podići. Mogu se rekonstruirati ulice, trgovi, palače, crkve, četvrti. Teže je rekonstruirati moralnu arhitekturu društva koje je prihvatilo da se činjenice prilagođavaju nacionalnim potrebama.

Mrtvima ne dugujemo velike riječi. Dugujemo im činjenice. Pravo da njihova smrt ne postane manje stvarna kad je počinitelj naš ili nam je politički koristan. Pjesnici možda jesu čuđenje u svijetu. Ratni zločinci nisu. Pravo su čuđenje društva koja, uz presude, dokumente, snimke, grobnice i imena mrtvih, desetljećima poslije rata još uvijek trebaju ratne zločince da bi znala tko su.

Varšava pokazuje da se iz ruševina može ponovno sagraditi čitav grad. Mnogo je teže ponovno izgraditi društvo koje je jednom naučilo da mu je mit o vlastitoj prošlosti važniji od istine o tuđim mrtvima.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Nacional - HR
Kategorija Politika
Strana 26, 27
Oblast strane 775.51 cm^2
Autor Đorđe Balašević

Tema Aleksandar Vučić

Naslov RATNI ZLOČINCI SU ČUĐENJE U SVIJETU - KRONOLOGIJA KOLEKTIVNOG IZLUĐIVANJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a63aa6ae-d56e-4635-8f7e-65019b86a016/pdf

„Zverko tudHa Što si se probuđila?

Crrti ti je princ poljubac dao
AF nećii se stideti Što Boga neću videti

Jerto i nije Bog kojegsam znao
Đorđe Balašević

Prije nelci dan hodao sam Vavšavom, gvadom u kojemu se povijest ne mora tražiti, Na njri stalno nailante. Na Umschlagplatzu, odakle svt 1942. godine stotine tistića varšavskih Židova otpremljene put Treblinke, ostaje banalna, a upravo sato zastrašujuća či nj enica. Prije no što čovjeka ubijete kao Židova, Poljaka, Srbina, Hrvata, Bošnjaka, najprije ga morate prestati vidjeti kao čovjeka. Pretvorite ga u „kategonju“. U problem. Teret za vlak. Par ulica dalje, na Miloj 18, priča se mijenja. Tu je bio bunker Židovske borbene organizacije, 1943. godine tu je poginuo Mordechaj Anielevvtcz s desecima ustanika koji su odbili čekati smrt. Codinu kasnije ustala je Varšava. Ustanak je ugušen, stanovništvo protjerano, Nijemci sti sustavno razmšiii grad. Rat je ostavio razorenu Vai šavu,

Nacistički projekt u Poljskoj nije bio samo okupad ja več uništenje političke i kulturne biti naroda. Prema Židovima cilj jebio jednostavniji, fizićkoistrebljenje. Ne slijedi sad jednadžba po kojoj je svaki rat nađzani, svalto etničko čišćenje holokaust, svaki zločin Auschwitz, Povijest zaslužuje više od toga. No Varšava ostavlja pitanje koje iz povijesti strši nedirnuto, Što mi živi đugujemo mrtvima? Spomenik, vijenac, sviječu? Ili teže, da ne mijenjamo značenje onog što im se dogodilo samo zato što nam je počinitelj naš ili politički koristan?

U isto vrijeme gledam Srbiju kako sahranjuje Ratka Mladića. Pravomoćno osuđenog na doživotni zatvor za genodd u Srebrenici i druge najteže zločine. Iz Haaga prevezao ga je avion Vlade Srbije, Lijes je bio prekriven zastavom, pogrebje imao vojnupratnju, nazoćlli suministri, opijelojeslužio patrijarh. Ne treba taj sramni spektakl zvati državnim pogrebom jer to formalno možda i nije bio, Državaje učinila dovoljno da protokolarne finese postanu sporedne. „Pjesnici su čuđenje u svijetu", stih je Antuna Branka Šimića. Ratni zločinđ nisu. Povijest ih je proizvela previše da bi nas iznenađivafi.

Čuđenje kreće kad društvo od presuđenog zločinca stvara ikonu nadonalnog pij eteta. Zato me nilcad nije impresionirala navodno mudra

RATNIZLOČINCISU ČUĐENJE U SVIJETU - KRONOLOGIJA KOLEKTIVNOG IZLUĐIVANJA - rečenica da je „nečiji zločinac nečiji heroj“. Nije. Zločinac i heroj nisu dvijeravnopravneinterpretadjeiste osobe. Zločin nij e pitanje inteipretacije kad ga je pravomoćno utvrdio sud. Heroj jest. Ratni zfočinac može postati „naš heroj", ali ne prestaje biti ratni zločinac. Samo smo mi o sebi rekli nešto novo. Miadiće v sprovod zato nije eksces jednog vikenda, već završna scena procesa koji traje desetlj ećima. Presuda, snimke i grobnice postoje. Promijenilo se značenje koje dio društva pridaje činjenicama.

Transformadjane dolazi odjednom. Prvo vojskovođa. Pa optuženik. Potom bjegunac, kojem bijeg daje aureolu prkosa. Kad ga uhvate, zatočenik. Kad ga osude, žrtva „pohtičkoga suda“. Onda branitelj naroda, simbol otpora svijetu koji narod ne razumije. Konačno, čovjek kojem se, kako je rekao patrijarh Porfirije, duguje zahvalnost jer je nosio žrtvu za „slobodu, obranu i opstanak svoga roda“.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Nacional - HR
Kategorija Politika
Strana 26, 27
Oblast strane 775.51 cm^2
Autor Đorđe Balašević

Tema Aleksandar Vučić

Naslov RATNI ZLOČINCI SU ČUĐENJE U SVIJETU - KRONOLOGIJA KOLEKTIVNOG IZLUĐIVANJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a63aa6ae-d56e-4635-8f7e-65019b86a016/pdf

Ta priča nije krenula s Vučićem. Zoran Đinđić, kasniji simbol druge Srbije, čestitao je 1994. godine Mladiču Vidovdan, opisujući Vojsku Republike Srpske kao nastalu „u ratu za siobodul', Bilo je to prije Srebrenice, ali nakon opsade Saraje va i već poznate prirode rata u BIH i u Hrvatskoj. Baš je zato Đinđić zanimljiviji od Šešelja. Fanatrk malo govori 0 snazi ideologije. Ideologijapobjeđuje kad njenim rječnikom počnu govoriti i oni koji joj nude alternativu. Dio srpske opozidje vjerovao je da Miloševiću može osporiti autoritarizam, a ne diratinadonalni narativ njegove politike. Jer ondj e su bir ači. Ondje je „narod“. A kad taj narativ postane politička činjenica koju se ne smij e dirati, u njemu mora ostati mjestaizaMladića.

Porfirije je sljedeći korak. Zagrebački mitropolit govorio je prije desetak godina 0 dijalogu, praštanju i pomirenju. Dvanaest godinakasnije, pred Mladićevim lijesom, zemaljske sudove stavlja u perspektivu višeg suda i govori 0 zahvalnosti velikog dijela naroda. Ne treba tvrditi da je poludio. To bi ga oslobodilo odgovomostizaonoštogovori. Dovoljno je Porfirija iz Zagreba postaviti uz Porfirija iz Beograda. PoMtičld mit dobio je liturgiju. Smrt je izvrstan montažer nacionalnih biografija. Mrtvom se biografija ne mijenja, ali se beskonačno može prekrajati njeno značenje.

nosi samo laž. Zahtijeva i novu operadju nad žrtvama, Da M počinitelj postao simbol obrane, žrtve se pišu na rubu, najmanjim slovima. Od ljudi s imenima postaju brojke. Onda „druga strana“, Pa argument propagande. Na kraju neugodni suputnid u priči 0 nacionalnom stradanju. Zato snimka Mladića dok u Potočarima đijeii slatkiše djed ostaje nepodnošljiva. Ne zbog teatrainosti zla, nego zbog njegove banalnepristojnosti. Dijeli bombone, smiruje civile, uvodi red, a razdvajanje, deportaaja i ubijanje već kreću. Ne trebamo od njega proizvoditi demona, dovoljno je ono što je učinio. Problem podnje kad se poslije iz učinjenog ukloni zlocin, aizčovjekaizvuče vojnik, zapovjednik, Srbin, otac, piavoslavac, žrtva Haaga. Rođenje nacionalnog heroja od ratnog zlodnca zato traži još jednu žrtvu. Njegove žrtve moraju ponovno nestati. Prvi put iz svijeta živih, drugi put iz priče.

Iskustvo žrtve ne proizvodi moralnu superiornost. Može proizvesti suosjećanje, ali i sljepoću za tuđu patnju. Biti žrtva zločina daj e pravo zahtijevati da ga se ne relativizira. Ne daje ama baš nikakvo pravo relativizirati zločin kad ga podni netko naš.

Bilo bi ugodno tekst okončati ovdje. Neću. Previše dobro poznajemo postupak preko Dunava đa bismo ga promatrali s visine. Hrvatska nema svog Mladića i takva bi jednadžba bila nepoštena. Nisu isti zločini, razmjeri ni odgovornosti, No uspoređivanje nije izjednačavanje. U Hrvatskoj smo, nakon samoubojstva ptavomoćno osuđenog pred Haškim sudom, gledali kako se presuda premješta iz sudski utvrđene odgovornosti u nadonalnu nepravdu. Nije pravno nestala. Samo joj je promijenjeno značenje. Sa „za dom spremni" postupak traje dulje. Ono što je povijesno i ustavnopravno jasno, desetljeama se umače u „kontekst", sve dok od ustaškoga pozdrava ne dobdjemo navodno složeno, gotovo poetično pitanje 0 Domovinskom ratu, HOS-u, pjesmi, koncertu i tko je štomislio, Činjenicu najprije učinimo složenom, zatimspomom, pa relativnom. Na kraju je pretvorimo u pitanje nacionalnog dostojanstva. Pa kad poliaja štiti navijačke skupine koje tu ikonografiju ispisuju po podvožnjadma, vise ne gledamo normalizadju. Gledamo normalnost. A čudili bismo se.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Nacional - HR
Kategorija Politika
Strana 26, 27
Oblast strane 775.51 cm^2
Autor Đorđe Balašević

Tema Aleksandar Vučić

Naslov RATNI ZLOČINCI SU ČUĐENJE U SVIJETU - KRONOLOGIJA KOLEKTIVNOG IZLUĐIVANJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a63aa6ae-d56e-4635-8f7e-65019b86a016/pdf

Ni bošnjačka politika nema razloga biti zadovoljna vlastitom slikom. Jeđan od najviših zapovjednika Armije BIH, osuđen pred Haškim sudora zbog zapovjedne odgovornosti, pokopan je uz pnne vojne počasti i nazočnost visokih dužnosnika, Ni taj slučaj nije Miadić. Poanta je da ni ne mola biti. Nacionalno samozavaravanje ne zahtijeva jednake zločine ni presude. Dovoljanjeistirefleks. Kadječovjek naš, iz njegove se biografije izdvaja ono što smeta slici koju želimo imati 0 sebi. Iskustvo Srebrenice trebalo bi učiniti nepodnošljivom relativizadju zlodna zato što je počinitelj ‚naš“, kao štobi holokaust trebao biti opomena protiv ideje da povijesna patnja daje moralni popust za tuđe stradanje. Povijest ne dijeli potvrdeotrajnoj moralnoj uračunljivosti. Test kulture sjećanja nije kako pamtimo zločta učtajen nama. To je najlaksi dio. Test poćinje kad treba bez ‚ali“, bez konteksta koji poništava činjenicu i bez nadonalno-domoljubnog knjigovodstva imenovati zlodn počmjen u nase ime.

Vraćam se Varšavi. Ne zato što je Poljska položila taj ispit. Njeni sporovi oko Jedwabnea i polidke sječanja podsjetnik su da takvih društava nema. Vraćam joj se jer ondje osjećate razliku između ruševine i obnove. Uništeni grad može se ponovno podiči. Mogu se rekonstruirati ulice, trgovi, palače, crlcve, četvrti. Teže jerekonstruirati moralnu arhitekturu društva koje je prihvatilo da se činjenice prflagođavaju nadonalnim potrebama.

Mrtvima ne dugujemo velike rij ed. Dugujemo im dnj enice. Pravo da njihova smrt ne postane manje stvamakadjepočinitelj našilinam je politićki koristan, Pjesnia možda jesu čuđenje u svijetu, Ratni zlodnci nisu. Pravo su čuđenje drustva koja, uz presude, dokumente, snimke, grobnice i imena mrtvih, desetijećima poslije rata još uvijek trebaju ratne zločince da bi znala tkosu,

Varšava pokazuje da se iz ruševina može ponovno sagraditi dtav grad. Mnogo je teže ponovno izgraditi društvo koje je jednom naučflo da mu je mit o vlastitoj prošlosti važniji od istine 0 tuđtai nutvima.

HRVATSKA NEMA SVOG MLADIĆA i takva bi jednadžba bila nepostena. Nisu isti zločini, razmjeri ni odgovornosti. No uspoređivanje nije izjednačavanje

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Lika
Strana 19
Oblast strane 927.13 cm^2
Autor Ervin PAVLEKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Poznata djela predstavljena na vizualno raskošan i interaktivan način

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/99aa3088-a6d0-4858-9aa4-ad35e3742d2b/pdf

NOVI NASLOVI Prestižna kolekcija MinaLima Classics u izdanju Školske knjige

Ervin PAVLEKOVIĆ

Poznata djela predstavljena na vizualno raskošan i interaktivan način

Bezvremenska djela svjetske književnosti objavljena u raskošnom ruhu koje spaja vrhunski dizajn i ekskluzivne interaktivne 3D ilustracije pružaju jedinstven doživljaj čitanja djeci, mladima te odraslima

Izdanja koja pružaju jedinstven doživljaj čitanja

Jedan od najomiljenijih dječjih romana svih vremena

Atraktivan »Čarobnjak iz Oza«

Spoj vrhunskog dizajna i interaktivnih 3D ilustracija

ZAGREB » O posebnostima bajki kao društvenih i kulturnih tekstova, njihovoj važnosti za razvoj djeteta zbog poticanja mašte, jezičnoga razvoja te kritičkoga mišljenja govorili su brojni autori. Iako se nerijetko smatra da su bajke namijenjene djeci, njihova univerzalnost i konstruirani svjetovi uputa su o brojnim neizmjerno važnim vrijednostima i pitanjima, od onih koja se tiču ljubavi, pripadanja, prihvaćanja, gubitka, do pronalaska vlastita glasa u svijetu.

Ne bi li fantastični svjetovi onih djela koja se punim pravom nazivaju tradirajuća, i dalje osvajala svekoliku publiku, pobrinula se edicija MinaLima Classic nedavnim izdanjem dvaju književnih bisera, djela »Mala sirena i druge bajke« Hansa Christiana Andersena i »Čarobnjak iz Oza« Lymana Franka Bauma, koja, posebno ilustrirana, pruža jedinstveno čitateljsko iskustvo, pa su poznata djela koja su odgojila generacije čitatelja predstavljena vizualno atraktivno.

Ova dva djela koja u naših najmlađih rastvaraju prostor za maštu, zanimljivim transgeneracijskim pričama upućuju na pitanja ljubavi, straha, pripadnosti, gubitka, kao i važnosti vjere u sebe. Novi naslovi donose dva sasvim različita, ali jednako omiljena književna bisera – Andersenove bajke o ljubavi, hrabrosti i požrtvovnosti te Baumovu nezaboravnu priču o Dorothy, Strašilu, Limenom Drvosječi i Plašljivom Lavu, koja više od stoljeća osvaja čitatelje diljem svijeta. Izdanje Školske knjige spaja tako vrhunski dizajn i interaktivne 3D ilustracije, što najmladima, ali i onim starijima pruža jedinstven doživljaj čitanja.

Klasične priče

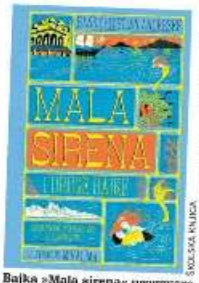
No ono što je najbitnije, ovako uređena, posve vizualno prijemčiva knjiga, jedinstven je primjerak one klasične priče koji definitivno valja imati u svojoj biblioteci, na što se osvrnula i glavna urednica Školske knjige Miroslava Vučić.

- Klasične priče opstaju zato što svaka generacija u njima pronalazi nova značenja. Andersenova »Mala sirena« govori o ljubavi, hrabrosti i žrtvi, a Baumov »Čarobnjak iz Oza« o prijateljstvu, vjeri u sebe i snazi zajedništva. U izdanjima studija MinaLima te bezvremenske priče dobivaju novo, raskošno ruho koje podjednako očarava djecu, mlade i odrasle. Svaka knjiga iz kolekcije MinaLima Classics pruža jedinstveno čitateljsko iskustvo jer klasična djela predstavlja novim naraštajima na suvremen, vizualno raskošan i interaktivan način, ističe Vučić.

Otkako su 1835. godine prvi put objavljene, bajke velikoga danskog književnika, Hansa Christiana Andersena, dekadama osvajaju čitateljski raznoliku publiku, a vrijednosti o kojima njegove bajke progovaraju itekako su uvijek aktualne, a posebice u današnje vrijeme. Njegova jedinstvena djela znak su vrijednosti bajki kao književne vrste. U izdanje MinaLime, u knjigu »Mala sirena i druge bajke«, uz u naslovu naznačenu »Malu sirenu«, tu su i druge poznate bajke – »Slavuj«, »Ružno pače«, »Svinjar«, »Kresivo«, »Kraljevna na zrnu graška«, »Carevo novo ruho«, »Crvene cipelice«, »Palčica«, »Postojani kositreni vojnik«, »Djevojčica sa šibicama« i »Snježna kraljica«.

Vrijednost samih priča koje opalesciraju dodatno potvrđuju i interaktivne 3D ilustracije, primjerice male sirene u moru, balske dvorane, cvijeta iz kojeg izlazi Palčica, pačića koji se preobražava u labuda, madraca ispod kojeg je zrno graška i tome slično. Takve bogate ilustracije poziv su čitateljima da zarone u bajkoviti svijet te (ponovo) otkriju bezvremensku ljepotu Andersenove misli.

A posebnost, dakako, nije samo u imaginaciji, već i u kondenziranoj emociji koju autorove priče nose, jer iza različitih čudesnih preobrazbi, katkad neobičnih bića i naizgled jednostavnih zapleta, kriju se složena ljudska pitanja, odbačenosti, čežnje za pripadanjem, ljubavi, gubitka te, vrlo bitno, prihvaćanja različitosti.

Bajka »Mala sirena« progovara o čežnji za promjenom

Kultni »Čarobnjak iz Oza«

Bajka »Mala sirena« tako progovara o čežnji za promjenom, drukčijim životom i cijeni odricanja, »Slavuj« o vrijednosti iskrenosti i prirodnoj ljepoti, »Ružno pače« o identitetu i prihvaćanju različitosti, »Svinjar« o taštini i površnosti, a »Kresivo« o sreći, moći te društvenom usponu. Predodžbe o plemenitosti na zanimljiv način propituje »Kraljevna na zrnu graška«, taštinu i društveni konformizam razotkriva »Carevo novo ruho«, o mogućim posljedicama taštine i neposluha signaliziraju »Crvene cipelice«, »Palčica« govori o slobodi, pripadanju i pronalaženju vlastitog mjesta u svijetu, »Postojani kositreni vojnik« može se čitati kao priča o postojanosti i neuzvraćenoj ljubavi, zatim »Djevojčica sa šibicama« o siromaštvu, usamljenosti i društvenoj neosjetljivosti, a »Snježna kraljica« o prijateljstvu, odanosti i snazi ljubavi.

Uz knjigu »Mala sirena i druge bajke« Andersena, i »Čarobnjak iz Oza« Bauma također progovara o putovanju, prijateljstvu te vjeri u sebe i svoje sposobnosti. I prema dirljivoj bajci »Mala sirena« nastale su brojne baletne predstave, operne, kazališne, mjuzikli, kao i brojne filmske adaptacije, među kojima se osobito ističu Disneyjev animirani film iz 1989. godine te onaj noviji, igrani, iz 2023. godine, kao i prema djelu »Čarobnjak iz Oza«, koje je također nadahnulo niz filmskih, televizijskih i kazališnih adaptacija. Kultni film »Čarobnjak iz Oza« iz 1939. godine, s Judy Garland u ulozi Dorothy, ubraja se među najutjecajnije filmove u povijesti kinematografije; jedan je od onih koji su ušli u filmske anale.

Od svojega prvog objavljivanja 1900. godine »Čarobnjak iz Oza« američkoga autora Lymana Franka Bauma postao je jedan od najomiljenijih dječjih romana svih vremena i nezaobilazno klasično djelo američke književnosti, što je autora potaknulo i na nove romane o svijetu Oza, pa ih je napisao ukupno četrnaest. Priča o djevojčici Dorothy koja nakon oluje dospijeva u čudesnu Zemlju Oz te sa Strašilom, Limenim Drvosječom i Plašljivim Lavom kreće prema Smaragdnom Gradu osvaja čitatelje toplinom, humorom te najprije ili najposlije porukom da su hrabrost, mudrost i dobrota vrijednosti koje svatko nosi u sebi.

Slavljeničko izdanje »Malog princa«

U toj pustolovini čitatelji će u bogato opremljenom izdanju Školske knjige koje nudi imerzivno iskustvo susresti i vještice, Munchkine i Leteće majmune te spoznati što znači istinsko, pravo prijateljstvo. Oduševljenje čitatelja izazvat će ekskluzivne interaktivne 3D ilustracije zemljovida Zemlje Oza, ceste od žutih opeka, polja makova, naočala sa zelenim staklima, Dorothyjnih srebrnih slavnih cipela (u kojima triput kucne petom o petu, zapovjedi im da je odnesu kamo želi i one to, gle čuda, učine) te još mnogo toga.

MinaLima je nagrađivani studio za dizajn koji su osnovali Miraphora Mina i Eduardo Lima, poznati po stvaranju grafičkog svijeta filmskih serijala »Harry Potter« i »Čudesne zvijeri«. Studio MinaLima stekao je svjetsku slavu dizajnerskim pripovijedanjem. Nove knjige dio su serije MinaLima Classics koja na nov način predstavlja omiljena klasična djela među kojima su »Snjeguljica i druge bajke« braće Grimm, »Knjiga o džungli« Rudyarda Kiplinga, »Frankenstein ili moderni Prometej« Mary Shelley i »Alisa u Zemlji čudesa« Lewisa Carrolla. U prepoznatljivom MinaLiminom dizajnerskom rukopisu objavljeno je i novo, slavljeničko izdanje jedinstvenog »Malog princa«, a uskoro se očekuje »Otok s blagom«.

Knjiga »Mala sirena i druge bajke« Hansa Christiana Andersena u prijevodu Ane Josić broji 240 stranica, dok knjiga »Čarobnjak iz Oza« Lymana Franka Bauma u prijevodu Ane Josić ima 256 stranica.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Lika
Strana 19
Oblast strane 927.13 cm^2
Autor Ervin PAVLEKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Poznata djela predstavljena na vizualno raskošan i interaktivan način

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/99aa3088-a6d0-4858-9aa4-ad35e3742d2b/pdf

NOVI NASLOVI Prestižna kolekcija MinaLima Classics u izdanju Školske knjige

Poznata djela predstavljena na vizualno raskošan i interaktivan način

Bezvremenska djela svjetske književnosti objavljena u raskošnom ruhu koje spaja vrhunski dizajn i ekskluzivne interaktivne 3D ilustracije pružaju jedinstven doživljaj čitanja djeci, mladima te odraslima

Ervin PAVLEKOVIĆ

ZAGREB - O posebnostima bajki kao društvenih i kulturnih tekstova, njihovoj važnosti za razvoj djeteta zbog poticanja mašte, jezičnoga razvoja te kritičkoga mišljenja govorili su brojni autori. Iako se nerijetko smatra da su bajke namijenjene djeci, njihova univerzalnost i konstruirani svjetovi uputa su o brojnim neizmjerno važnim vrijednostima i pitanjima, od onih koja se tiču ljubavi, pripadanja, prihvaćanja, gubitka, do pronalaska vlastita glasa u svijetu.

Ne bi li fantastični svjetovi onih djela koja se punim pravom nazivaju iradirajuća, i dalje osvajala svekoliku publiku, pobrinula se edicija MinaLima Classic nedavnim izdanjem dvaju književnih bisera, djela »Mala sirena i druge bajke« Hansa Christiana Andersena i »Čarobnjak iz Oza« Lymana Franka Bauma, koja, posebno ilustrirana, pruža jedinstveno čitateljsko iskustvo, pa su poznata djela koja su odgojila generacije čitatelja predstavljena vizualno atraktivno. Ova dva djela koja u naših najmlađih rastvaraju prostor za maštu, zanimljivim transgeneracijskim pričama upućuju na pitanja ljubavi, straha, pripadnosti, gubitka, kao i važnosti vjere u sebe. Novi naslovi donose dva sasvim različita, ali jednako omiljena književna bisera – Andersenove bajke o ljubavi, hrabrosti i požrtvovnosti te Baumovu nezaboravnu priču o Dorothy, Strašilu, Limenom Drvosječi i Plašljivom Lavu, koja više od stoljeća osvaja čitatelje diljem svijeta. Izdanje Školske knjige spaja tako vrhunski dizajn i interaktivne 3D ilustracije, što najmlađima, ali i onim starijima pruža jedinstven doživljaj čitanja. Klasične priče

No ono što je najbitnije, ovako uređena, posve vizualno prijemčiva knjiga, jedinstven je primjerak one klasične priče koji definitivno valja imati u svojoj biblioteci, na što se osvrnula i glavna urednica Školske knjige Miroslava Vučić.

- Klasične priče opstaju zato što svaka generacija u njima pronalazi nova značenja. Andersenova »Mala sirena« govori o ljubavi, hrabrosti i žrtvi, a Baumov »Čarobnjak iz Oza« o prijateljstvu, vjeri u sebe i snazi zajedništva. U izdanjima studija MinaLima te bezvremenske priče dobivaju novo, raskošno ruho koje podjednako očarava djecu, mlade i odrasle. Svaka knjiga iz kolekcije MinaLima Classics pruža jedinstveno čitateljsko iskustvo jer klasična djela predstavlja novim naraštajima na suvremen, vizualno raskošan i interaktivan način, ističe Vučić.

Otkako su 1835. godine prvi put objavljene, bajke velikoga danskog književnika, Hansa Christiana Andersena, dekadama osvajaju čitateljski raznoliku publiku, a vrijednosti o kojima njegove bajke progovaraju itekako su uvijek aktualne, a posebice u današnje vrijeme. Njegova jedinstvena djela znak su vrijednosti bajki kao književne vrste. U izdanje MinaLime, u knjigu »Mala sirena i druge bajke«, uz u naslovu naznačenu »Malu sirenu «, tu su i druge poznate bajke – »Slavuj«, »Ružno pače«, »Svinjar«, »Kresivo«, »Kraljevna na zrnu graška«, » Carevo novo ruho«, »Crvene cipelice«, »Palčica«, »Postojani kositreni vojnik«, »Djevojčica sa šibicama« i » Snježna kraljica«.

Vrijednost samih priča koje opalesciraju dodatno potvrđuju i interaktivne 3D ilustracije, primjerice male sirene u moru, balske dvorane, cvijeta iz kojeg izlazi Palčica, pačića koji se preobražava u labuda, madraca ispod kojeg je zrno graška i tome slično. Takve bogate ilustracije poziv su čitateljima da zarone u bajkoviti svijet te (ponovo) otkriju bezvremensku ljepotu Andersenove misli.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Lika
Strana 19
Oblast strane 927.13 cm^2
Autor Ervin PAVLEKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Poznata djela predstavljena na vizualno raskošan i interaktivan način

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/99aa3088-a6d0-4858-9aa4-ad35e3742d2b/pdf

Aposebnost, dakako, nije samo u imaginaciji, već i u kondenziranoj emociji koju autorove priče nose, jer iza različitih čudesnih preobrazbi, katkad neobičnih bića i naizgled jednostavnih zapleta, kriju se složena ljudska pitanja, odbačenosti, čežnje za pripadanjem, ljubavi, gubitka te, vrlo bitno, prihvaćanja različitosti. Kultni

»Čarobnjak iz Oza«

Bajka »Mala sirena« tako progovara o čežnji za promjenom, drukčijim životom i cijeni odricanja, »Slavuj« o vrijednosti iskrenosti i prirodnoj ljepoti, »Ružno pače« o identitetu i prihvaćanju različitosti, »Svinjar« o taštini i površnosti, a »Kresivo« o sreći, moći te društvenom usponu. Predodžbe o plemenitosti na zanimljiv način propituje »Kraljevna na zrnu graška«, taštinu i društveni konformizam razotkriva »Carevo novo ruho«, o mogućim posljedicama taštine i neposluha signaliziraju »Crvene cipelice«, »Palčica« govori o slobodi, pripadanju i pronalaženju vlastitog mjesta u svijetu, »Postojani kositreni vojnik« može se čitati kao priča o postojanosti i neuzvraćenoj ljubavi, zatim »Djevojčica sa šibicama« o siromaštvu, usamljenosti i društvenoj neosjetljivosti, a »Snježna kraljica« o prijateljstvu, odanosti i snazi ljubavi. Uz knjigu »Mala sirena i druge bajke« Andersena, i »Čarobnjak iz Oza« Bauma također progovara o putovanju, prijateljstvu te vjeri u sebe i svoje sposobnosti. I prema dirljivoj bajci »Mala sirena« nastale su brojne baletne predstave, operne, kazališne, mjuzikli, kao i brojne filmske adaptacije, među kojima se osobito ističu Disneyjev animirani film iz 1989. godine te onaj noviji, igrani, iz 2023. godine, kao i prema djelu »Čarobnjak iz Oza«, koje je također nadahnulo niz filmskih, televizijskih i kazališnih adaptacija. Kultni film »Čarobnjak iz Oza« iz 1939. godine, s Judy Garland u ulozi Dorothy, ubraja se među najutjecajnije filmove u povijesti kinematografije; jedan je od onih koji su ušli u filmske anale. Od svojega prvog objavljivanja 1900. godine »Čarobnjak iz Oza« američkoga autora Lymana Franka Bauma postao je jedan od najomiljenijih dječjih romana svih vremena i nezaobilazno klasično djelo američke književnosti, što je autora potaknulo i na nove romane o svijetu Oza, pa ih je napisao ukupno četrnaest. Priča o djevojčici Dorothy koja nakon oluje dospijeva u čudesnu Zemlju Oz te sa Strašilom, Limenim Drvosječom i Plašljivim Lavom kreće prema Smaragdnom Gradu osvaja čitatelje toplinom, humorom te najprije ili najposlije porukom da su hrabrost, mudrost i dobrota vrijednosti koje svatko nosi u sebi.

Slavljeničko izdanje »Malog princa«

Utoj pustolovini čitatelji će u bogato opremljenom izdanju Školske knjige koje nudi imerzivno iskustvo susresti i vještice, Munchkine i Leteće majmune te spoznati što znači istinsko, pravo pravcato prijateljstvo. Oduševljenje čitatelja izazvat će ekskluzivne interaktivne 3D ilustracije zemljovida Zemlje Oza, ceste od žutih opeka, polja makova, naočala sa zelenim staklima, Dorothynih srebrnih slavnih cipela (u kojima triput kucne petom o petu, zapovjedi im da je odnesu kamo želi i one to, gle čuda, učine) te još mnogo toga. MinaLima je nagrađivani studio za dizajn koji su osnovali Miraphora Mina i Eduardo Lima, poznati po stvaranju grafičkog svijeta filmskih serijala »Harry Potter« i »Čudesne zvijeri«. Studio MinaLima stekao je svjetsku slavu dizajnerskim pripovijedanjem. Nove knjige dio su serije MinaLima Classics koja na nov način predstavlja omiljena klasična djela među kojima su »Snjeguljica i druge bajke« braće Grimm, »Knjiga o džungli« Rudyarda Kiplinga, » Frankenstein ili moderni Prometej« Mary Shelley i »Alisa u Zemlji čudesa« Lewisa Carrolla. U prepoznatljivom MinaLiminom dizajnerskom rukopisu objavljeno je i novo, slavljeničko izdanje jedinstvenog »Malog princa«, a uskoro se očekuje »Otok s blagom«.

Knjiga »Mala sirena i druge bajke« Hansa Christiana Andersena u prijevodu Ane Josić broji 240 stranica, dok knjiga »Čarobnjak iz Oza« Lymana Franka Bauma u prijevodu Ane Josić ima 256 stranica.

Jedan od najomiljenijih dječjih romana svih vremena

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Novi list - HR
Kategorija Lika
Strana 19
Oblast strane 927.13 cm^2
Autor Ervin PAVLEKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Poznata djela predstavljena na vizualno raskošan i interaktivan način

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/99aa3088-a6d0-4858-9aa4-ad35e3742d2b/pdf

Izdanja koja pružaju jedinstven doživljaj čitanja Atraktivan »Čarobnjak iz Oza«

Spoj vrhunskog dizajna i interaktivnih 3D ilustracija

Bajka »Mala sirena« progovara o čežnji za promjenom

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

VREMEPLOV

6. srpnja – 7. rujna 2026.

6. srpnja

Oko 10 milijuna stanovnika ili gotovo dvije trećine Kube je ostalo bez struje nakon potpunog kolapsa nacionalne električne mreže.

7. srpnja

Iranska vojska ispalila je najmanje dva projektila na komercijalne brodove koji su prolazili kroz Hormuški tjesnac, što prijeti propašću memoranduma o razumijevanju potpisanome prije manje od tri tjedna prema kojemu je Iran pristao prekinuti napade.
Liderici francuske radikalne desnice Marine Le Pen (57) potvrđena je osuđujuća presuda na tri godine zatvora (od toga dvije uvjetno, a jednu će služiti u kućnom pritvoru s elektroničkom nanogicom, 45 mjeseci zabrane obnašanja javne dužnosti, od toga 30 uvjetno) za zlouporabu sredstava Europskog parlamenta. Kažnjena je i novčanom kaznom od sto tisuća eura, a njezina stranka Nacionalno okupljanje s dva milijuna eura.

8. srpnja

U Hormuškom tjesnacu napadnut je tanker za ukapljeni prirodni plin (LNG) na kojem se nalazila i hrvatska posada, najmanje šestero hrvatskih državljana, svi su neozlijeđeni.

10. srpnja

Najmanje 12 ljudi poginulo je u šumskom požaru u jugoistočnoj španjolskoj pokrajini Almeriji usred dugotrajnog toplinskog vala koji je zahvatio južnu Europu.

11. srpnja

U dva razorna potresa koji su 24. lipnja pogodili Venezuelu do danas je poginulo 4 118, ozlijeđeno 16 740 ljudi, a 17 907 ostalo ih je bez domova.
Češka tenisačica Linda Nosková (21) osvojila je Wimbledon, prvi Grand Slam u karijeri, u prvom finalu. 12. igračica svijeta pobijedila je sunarodnjakinju, devetu s WTA, Karolinu Muchovu.

13. srpnja

Francuska se bori s velikim požarom u blizini šume Fontainebleau, oko 70 kilometara jugoistočno od Pariza.
Prvi tenisač svijeta Talijan Jannik Sinner osvojio je svoj prvi Wimbledon pobijedivši drugoga, Španjolca Carlosa Alcaraza.

14. srpnja

U Portugalu je epidemija norovirusa, zaraženo je više od stotinu ljudi, sumnja se da je žarište bio sportski događaj u Caldas da Rainha.
Bivši nogometni reprezentativac Dario Šimić uhićen je zbog ilegalnog ishođenja dozvole za kamp u Tisnom.
Francuska je na vojnom mimohodu za Dan Bastille prikazala zrakoplove iz 11 europskih zemalja i oko 500 vojnika iz država okupljenih u takozvanoj Koaliciji voljnih, savezu zemalja koje su obećale pomoći u sigurnosnim jamstvima za Ukrajinu nakon završetka rata.
Španjolska je u polufinalu Svjetskog prvenstva nakon što je u Dallasu svladala Francusku.
Za novu predsjednicu Udruge HUP-Udruge proizvođača lijekova izabrana je Nikolina Dizdar Čehulić, predsjednica Uprave PLIVA Hrvatska, koja na toj funkciji nasljeđuje Anu Gongolu, članicu Uprave Sandoz Hrvatska i direktoricu komercijalnog poslovanja Leka Slovenija.

15. srpnja

U Francuskoj je usvojen zakon koji daje pravo na potpomognuto umiranje, za punoljetne francuske državljane i osobe s prijavljenim boravkom u Francuskoj koje boluju od teških i neizlječivih bolesti, u naprednoj ili terminalnoj fazi, pate od neprestane fizičke ili psihičke boli, sposobne donijeti slobodnu i informiranu odluku.
Premijer Plenković stigao je u Kijev na summit Ukrajina – Jugoistočna Europa. Predsjednik Zelenski iskoristio je govor povodom Dana ukrajinske državnosti kako bi iznio viziju budućnosti zemlje, poručivši da konačni cilj Kijeva nije samo slabljenje Rusije, već osiguravanje trajnog mira i potpuna integracija Ukrajine u Europu.

17. srpnja

Američki predsjednik Trump deklasificirao je danas obavještajne podatke tvrdeći da pokazuju kinesko miješanje u američke izbore 2020. koje je Trump izgubio, unatoč procjeni američkih obavještajnih službi koje za to nisu pronašle dokaze.
Dvjestotinjak požara gori diljem Kanade, a njihov dim prekrio je i milijune stanovnika na sjeveroistoku SAD-a. Chicago, Detroit, Washington i New York danas su bili najzagađeniji gradovi na svijetu. Trump je optužio Kanadu za odgovornost i zaprijetio da će troškove nastale štete dodati na carine koje Kanada plaća.
Tisuće ljudi prosvjedovale su u Kijevu protiv smjene popularnog ministra obrane Mihajla Fedorova, o čemu je odluku donio predsjednik Zelenski u okviru rekonstrukcije vlade.
Snažan potres magnitude 7.3 pogodio je meksičku obalu, nakon čega je izdano upozorenje na tsunami.

18. srpnja

Japan neće imati caricu! Japanski je parlament završio višegodišnju raspravu o budućnosti Prijestolja krizantema, ali umjesto da otvori vrata mogućnosti da žena naslijedi tron, kako su tražile ankete javnog mnijenja, učvrstio je isključivo mušku, očinsku lozu kao jedini put do carske krune.
Iran je zaprijetio pokretanjem „sveopće ofenzive" dok je SAD sedmu noć zaredom bombardirao zemlju, ne štedjevši iransku civilnu infrastrukturu, što označava eskalaciju sukoba.
Ministar poljoprivrede, šumarstva i ribarstva David Vlajčić najavio je pooštravanje mjera protiv afričke svinjske kuge, nakon što je potvrđeno 89 izbijanja bolesti na objektima za svinje. Od toga su 44 u Osječko-baranjskoj, a 45 u Virovitičko-podravskoj županiji. Usmrćeno je 2 822 svinja.
Ukrajinski dronovi pogodili su više ciljeva u Rusiji i na okupiranom Krimu, uključujući naftno skladište u Moskovskoj oblasti i logističke objekte internetskog trgovca Wildberries. Poginulo je sedam radnika.
Engleska reprezentacija je pobijedila Francusku u spektakularnoj utakmici za 3. mjesto SP-a u Miamiju i osvojila broncu.

19. srpnja

Preminuo je hrvatski znanstvenik i inovator, profesor Vilko Žiljak (80), koautor dizajna hrvatske kune, jedan od pionira hrvatske računalne grafike, matematičkog modeliranja i grafičke tehnologije.
U ruskom napadu balističkim projektilima na Kijev i okolicu poginula je najmanje

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

VREMEPLOV

jedna osoba, a 13 je ozlijeđeno. Ispaljen je 31 balistički i osam hipersoničnih projektila Cirkon.
Španjolska je svjetski nogometni prvak, svladavši Argentinu u East Rutherfordu u Saveznoj državi New Jerseyu (SAD).
Preminuo je Kevin Keegan (75), bivši engleski nogometni reprezentativac i izbornik.

22. srpnja

Tučnjava putnika prisilila je zrakoplov kompanije easyJet, koji je letio za Liverpool, da se vrati na Tenerife.
Bivši honduraški predsjednik Juan Orlando Hernandez kojeg je američki predsjednik Trump pomilovao i oslobodio 45-godišnje zatvorske kazne zbog trgovine kokainom najavio je da će nakon povratka u domovinu tražiti odbacivanje lokalnih optužbi.
Jemenski Hutisti izveli su vojnu operaciju usmjerenu na dva saudijska naftna tankera u Crvenom moru.

23. srpnja

U akciji Uskoka uhićen je direktor olimpijskog programa HOO-a Damir Šegota, čije je ime na popisu Vedrana Pavleka uz iznos od 30 000 eura. Privedena je i njegova supruga, zbog sumnje u pranje novca HOO-a. Sumnjiči ga se i za primanje mita kako bi u proračunu HOO-a preraspoređivao novac i osiguravao više sredstava za Hrvatski skijaški savez.

24. srpnja

Katastrofalni šumski požari haraju jugozapadom Europe. U Francuskoj i Španjolskoj evakuirano je više od 220 000 ljudi.

25. srpnja

Berlinska parada ponosa, Christopher Street Day, prekinuta je nakon što je vozilo naletjelo na skupinu ljudi u blizini parka Tiergarten. Ima više ozlijeđenih.
Indijski ministar obrazovanja Dharmendra Pradhan popustio je pod javnim pritiskom studentskog „pokreta žohara" i dao ostavku zbog curenja dokumenata s prijamnog ispita.

26. srpnja

Abdul Ballout, osumnjičeni za napad na berlinsku Povorku ponosa, ubijen je u okršaju s policijom.
Najbolji biciklist današnjice, 27-godišnji Slovenac Tadej Pogačar, po peti put osvojio je Tour de France, peti u povijesti kojemu je to uspjelo.

27. srpnja

Potres magnitude 6,8 pogodio je jugozapad Japana, uzrokujući štetu, ozljede i paniku uz privremeno upozorenje na tsunami. Dvije su osobe pronađene mrtve.

28. srpnja

Američki predsjednik Trump rekao je da su sastanci s ukrajinskim predsjednikom Zelenskim i izraelskim Netanyahuom bili pozitivni, ne navodeći pojedinosti.
U noći s 27. na 28. srpnja oskvrnut je Gospin kip na Podbrdu (Brdu ukazanja) u Međugorju. Policija je uhitila 31-godišnjeg državljanina Poljske odgovornoga za taj čin.

29. srpnja

Dragan Primorac izgubio je izbore za predsjednika HOO-a. Novi predsjednik postao je Josip Varvodić.

30. srpnja

Željko Kerum je uhićen u Veloj Luci na Korčuli na koncertu u sjećanje na Olivera Dragojevića, zbog slučaja konobe Pršut u Kaštel Štafiliću koju je bespravno izgradio, a upitna je i legalizacija objekta.
Oko 49 000 migranata prešlo je iz Maroka u španjolsku sjevernoafričku enklavu Ceutu.

31. srpnja

Ukrajinski dronovi tijekom noći napali su skladište Wildberries te dvije rafinerije nafte u Volgogradskoj oblasti i Krasnodarskom kraju.

1. kolovoza

Područje Campi Flegrei u blizini Napulja pogodio je potres magnitude 4,7.
Slovenska predsjednica Nataša Pirc Musar sudjelovala je u prometnoj nesreći pri povratku s godišnjeg odmora u Hrvatskoj. Zadobila je lakše ozljede.
Braća Martin i Valent Sinković osvojili su broncu u dvojcu na pariće na Europskom prvenstvu u talijanskom Vareseu.

3. kolovoza

Pojačan je promet na svim važnijim cestama u smjeru mora, osobito na autocestama. Na A1 između Zagreba i Karlovca su kilometarske kolone. Gužve su se prelile i na DC1, staru karlovačku cestu, koja mnogima služi kao alternativni pravac.
Trenutačna situacija s ekstremnim vrućinama, dugotrajnom sušom i povijesno niskim vodostajima rijeka uzbiljno pogađa Hrvatsku i veći dio Europe. Prema podacima Hrvatskih voda, ova se godina svrstava među izrazito sušne i hidrološki ekstremne godine.

4. kolovoza

U trećem velikom ruskom napadu na Kijev i okolicu u posljednjih tjedan dana poginulo je najmanje 17 ljudi, a 51 osoba je ozlijeđena.

6. kolovoza

SAD bilježi rekordan broj oboljelih od ospica, ove je godine zabilježeno 2 318 slučajeva ospica, više nego tijekom cijele prošle i najveći broj od 1991. godine.
Georgije V., vlasnik tvrtke za kibernetičku sigurnost u Srbiji koja se, među ostalim, bavi testiranjem sigurnosti informacijskih sustava, je srpski haker koji je uhićen prije nekoliko dana, nakon što je utvrđeno da je upao u više informacijskih sustava državnih tijela i tvrtki u Hrvatskoj. Bavi se etičkim hakiranjem, a čak je za svoja sigurnosna rješenja dobivao priznanja.

8. kolovoza

Teška željeznička nesreća kod Križevaca. Sudarili su se putnički i teretni vlak, ozlijeđene su 24 osobe. Uzrok se utvrđuje.
USKOK je zbog opravdanog interesa javnosti objavio rezultate vještačenja zaštite okoliša na lokaciji nezakonito odloženog otpada u Gospiću, u predmetu u kojem je osumnjičen bračni par Šincek. Građanska inicijativa „Gospić je naš dom" nakon objave nalaza zatražila je hitnu sanaciju, trajni nadzor tla i podzemnih voda te ostavke odgovornih.
Ukrajinski predsjednik Zelenski, kojemu je ovo prvi službeni posjet Srbiji, i srpski predsjednik Vučić sastali su se u Palači Srbija u Beogradu. Najavljeno je potpisivanje Memoranduma o razumijevanju u području poljoprivrede.

9. kolovoza

Alkar Tino Radanović slavodobitnik je 311. Sinjske alke, treći put u alkarskoj karijeri u kojoj je naslov osvajao i 2007. te 2016.

10. kolovoza

Više od milijun ljudi evakuirano je iz svojih domova na istoku Kine, uključujući područje Šangaja, nakon što je tajfun Dolphin stigao do kopna. Oluja je paralizirala promet.
Potres magnitude 7,4 koji je pogodio zapad Kolumbije najsnažniji je potres zabilježen u zemlji u 21. stoljeću. Poginulo je najmanje 111 ljudi, a još tragaju za ljudima pod ruševinama.
Preminuo je Neven Frangeš (75), jedan od najistaknutijih hrvatskih jazz-pijanista, skladatelja i glazbenih pedagoga.

11. kolovoza

Mađarski parlament izabrao je Andrasa Baku, kandidata vladajuće stranke Tisza i bivšeg predsjednika Vrhovnog suda, za predsjednika države.
Američki predsjednik Trump potpisao je izvršnu uredbu kojom se poziva na smanjenje broja cjepiva za djecu, ograničavajući program na 11 cjepiva.

12. kolovoza

Potraga za četvero Portugalaca koji su se noćas čamcem na napuhavanje uputili iz kampa kod Senja na more, sretno je završila za dvoje.

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

Pronađeni su kod otoka Krka.
Pomrčina Sunca bila je vidljiva iz Hrvatske. Sunce je zašlo djelomično zaklonjeno Mjesecom.

13. kolovoza

Nađeno je tijelo Portugalca koji je nestao zajedno s još troje u noći na srijedu. Tijelo je uočeno iz helikoptera. Za četvrtim Portugalcem potraga još traje.
Jedna je osoba poginula, a nekoliko ih je ozlijeđeno u snažnoj eksploziji koja je odjeknula u području roterdamske luke.
Francuska je pokrenula stegovni postupak protiv svog veleposlanika u Srednjoafričkoj Republici Bruna Fouchera zbog optužbi da je u službenu rezidenciju dovodio desetke žena, što je izazvalo zabrinutost zbog mogućih sigurnosnih propusta. Istraga se događa u osjetljivom trenutku za Pariz, koji pokušava obnoviti narušene odnose s tom bivšom kolonijom.
Velik požar koji je buknuo u Lokvi Rogoznici proširio se tijekom noći prema Omišu i zahvatio područja iznad samog grada te došao nadomak središta Omiša. Vatra je ugrozila brojne kuće i objekte, dio stanovnika i turista je evakuiran, a s terena stižu snimke velike materijalne štete, izgorjelih automobila i objekata. Tijekom noći je 43 ljudi zatražilo liječničku pomoć, 14 je zadržano u bolnici, a osmero je životno ugroženo.

14. kolovoza

Policija je tijekom pregleda opožarenog područja kod Omiša pronašla mrtvo tijelo osobe. U tijeku je i potraga za 34-godišnjom državljankom BiH koja je nestala dok je sinoć bježala od požara. Više od 2 000 stanovnika i turista moralo je biti evakuirano, a stotine ljudi spašavane su morskim putem zbog odsječenih cesta.
Velik požar buknuo je na Pelješcu, a gori područje između Kune Pelješke i Potomja.
Španjolski pilot u borbenom avionu F-18, koji djeluje u sklopu NATO-ove misije nadzora zračnog prostora, srušio je bespilotnu letjelicu nakon njezinog neovlaštenog ulaska u Rumunjsku. To je četvrti takav slučaj ove godine.
Ukrajinske snage su tijekom noći izvele napad na ciljeve u Moskovskoj oblasti, skladište Wildberries te više gradova.

15. kolovoza

Tijelo 34-godišnje Dragane Antešević iz BiH, za kojom se tragalo od izbijanja požara, identificirano je na požarištu u Stanićima kod Omiša.

16. kolovoza

Dvanaest osoba je poginulo, a najmanje deset je ozlijeđeno nakon što se poljski autobus na povratku iz Međugorja tijekom noći prevrnuo na autocesti u istočnoj Mađarskoj.
Zadarska policija provodi kriminalističko istraživanje nad četiri osobe koje se dovode u vezu s izazivanjem požara na zadarskom području.
Oko 150 torcidaša izašlo je na autocestu A1 kod odmorišta Draganić uoči večerašnje utakmice Hajduka s Goricom u Velikoj Gorici. Torcidaši su zaustavili vozila te potpuno blokirali autocestu prema Zagrebu.
Hrvatska U-20 vaterpolska reprezentacija osvojila je zlatnu medalju na Europskom prvenstvu u bugarskoj Varni. Mladi vaterpolisti su pobijedili Španjolsku, Hrvatska je time obranila naslov osvojen 2024. godine i kompletirala nevjerojatno ljeto mladih reprezentacija jer su ranije uzrasti U-16 i U-18 postali svjetski prvaci.
Najbolja hrvatska kopljašica Sara Kolak (31) u Birminghamu je hicem od 62,43 metra iz prve serije postala europska prvakinja.

17. kolovoza

Obustavljena je potraga za četvrtim nestalim Portugalcem u Velebitskom kanalu.

18. kolovoza

Ukrajinske snage su tijekom noći izvele masovni napad dronovima na Moskvu i okolicu. U napadu je oštećeno skladište najveće ruske internetske trgovine Wildberries, koju se naziva i „ruski Amazon".
Umrla je hrvatska spisateljica i kolumnistica Vedrana Rudan (76).
Predsjednik države Milanović uputio je predsjedniku Sabora Jandrokoviću zahtjev za sazivanje izvanredne sjednice Sabora nakon što je propala sjednica saborskog odbora o ekološkoj katastrofi u Gospiću.

19. kolovoza

Ukrajinski državljanin uhićen je u Hrvatskoj zbog sumnje u povezanost s podvodnim eksplozijama koje su 2022. godine oštetile plinovode Sjeverni tok između Rusije i Njemačke.
Ilija Kovtun (23) osvojio je zlato u višeboju na Europskom prvenstvu u gimnastici u Zagrebu, prvu medalju u višeboju ikad za Hrvatsku.

20. kolovoza

Portugal je dobio zakon koji zabranjuje pokrivanje lica na javnim mjestima, a za kršenje su predviđene kazne od 150 do 3 000 eura.
Ministar pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damir Habijan u Saboru je najavio uvođenje novog kaznenog djela ekocida u Kazneni zakon, za koje bi kazne mogle ići od najmanje 10 godina pa sve do doživotnog zatvora.

21. kolovoz

U šumi na području Nacionalnog parka Paklenica pronađena je olupina malog aviona koji je nestao iznad Velebita. Pronađena su tijela dvije osobe, radi se o muškarcu i ženi u dobi od 80 godina.
Počele su XX. Mediteranske igre u talijanskom Tarantu.

22. kolovoza

Nikola Miljenić isplivao je utrku života s novim hrvatskim rekordom od 25,28 sekundi, donijevši prvu medalju i to brončanu za hrvatsku delegaciju na Mediteranskim igrama u Tarantu.
U Donjem Maclju je održan dostojanstven pokop i komemoracija za 500 hrvatskih žrtava poratnih komunističkih likvidacija.

23. kolovoza

Borbeni Leon Hrgota uspješno je prošao kroz preliminarne borbe taekwondo turnira. Pobjedom u borbi za broncu na Mediteranskim igrama na potvrdio je visoku kvalitetu hrvatske taekwondo škole.
Vanesa Tot osvojila je u Tarantu srebro na dionici od 200 metara.

24. kolovoza

Sjajni hrvač Ivan Huklek okitio se naslovom mediteranskog prvaka. Njegovo zlato je bilo prvo najsjajnije odličje za Hrvatsku na Mediteranskim igrama.

25. kolovoza

Dolly Parton (80), američka country ikona, kantautorica, zabavljačica i poduzetnica, preminula je u Nashvilleu. Bila je poznata po jedinstvenom talentu, snažnoj osobnosti i životnoj priči koja ju je vodila od siromaštva do svjetskog uspjeha.

26. kolovoza

Direktor američke CIA-e John Ratcliffe iznenada je u tajnosti jučer posjetio Moskvu. To je njegov prvi javnosti poznati odlazak u rusku prijestolnicu, u trenutku dok SAD nastoji okončati ratove u Ukrajini i Iranu te dok Washington prikuplja obavještajne podatke o ruskim pripremama za novu mobilizaciju i testiranje odlučnosti NATO-a.
Najmanje 579 turista, uključujući 466 stranih državljana, smatra se nestalima nakon bujičnih poplava na granici Nepala i Tibeta. Najmanje 157 osoba je poginulo. Teško su oštećena sela i ceste, a sve je prekriveno debelim slojem kamenja i blata.
Preminuo je Madarski pisac Peter Nadas (83), majstor opsežnih, monumentalnih pripovjednih formi.

>>

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

VREMEPLOV

27. kolovoza

Direktor CIA-e Ratcliffe tijekom posjeta Moskvi upozorio je Rusiju da ne napada saveznike NATO-a.
Nakon što je ovog mjeseca u njemačkoj zračnoj luci Leipzig/Halle pronaden dron napunjen eksplozivom pokraj parkiranog ukrajinskog teretnog zrakoplova, snimke nadzornih kamera pokazale su da je dron zapravo udario u krilo aviona. To što nije eksplodirao bila je, čini se, čista sreća. Pojavili su se detalji koji upućuju na to da je u zračnoj luci planiran ozbiljan napad. Riječ je o velikom teretnom čvorištu koje koriste i europski i NATO vojni zrakoplovi.
Najmanje 163 osobe poginule su, a gotovo 1 500 ih se smatra nestalima u katastrofalnim poplavama u Nepalu i kineskom Tibetu, među njima najmanje 800 stranih državljana.
Otvoreno je Europsko sveučilišno prvenstvo u veslanju, koje će tijekom tri natjecateljska dana u Zagrebu okupiti više od 500 sudionika sa 77 sveučilišta iz 23 države.
Ratni zločinac Ratko Mladić umro je u 85. godini u pritvorskoj jedinici Međunarodnog rezidualnog mehanizma za kaznene sudove u Scheveningenu.
Američki predsjednik Trump potpisao je izvršnu uredbu kojom je naziv jezera „Ontario" odmah preimenovan u jezero „Amerika" (Lake America). Potez dolazi u trenutku sve većih trgovinskih napetosti između SAD-a i Kanade.

28. kolovoza

Džudašica Ana Viktorija Puljiz pomela je konkurenciju na tatamiju i osvojila zlato u kategoriji do 57 kilograma. Njezina pobjeda označila je ujedno i 26. ukupnu medalju za Hrvatsku, sjajan prolazni rezultat na natjecanju u Tarantu.
Norveški kralj Harald V. preminuo je u 89. godini. Na prijestolju će ga naslijediti sin Haakon.
Najmanje 27 ljudi poginulo je u ruskom zračnom napadu na Kijevsku oblast tijekom noći, a 42 osobe su ozlijeđene.

29. kolovoza

Marko Perković Thompson u subotu je u Vukovaru održao humanitarni koncert pod nazivom „Vukovar – Zajedno za budućnost", koji je okupio više od 100 000 posjetitelja iz Hrvatske i inozemstva.
Hrvatske su ekipe na Europskom sveučilišnom prvenstvu u veslanju u Zagrebu ukupno osvojile devet medalja, od čega šest zlatnih i tri srebrne.

30. kolovoza

Filip Hrgović novi je IBF-ov svjetski prvak u teškoj kategoriji. U dramatičnoj borbi u londonskoj O2 Areni pobijedio je domaćeg boksača Mosesa Itaumu.
Islanđani su referendumom odbacili prijedlog nastavka pregovora o pristupanju EU.
Putnički brod Filo Jet s 259 putnika i 8 članova posade, prevrnuo se i potonuo blizu Sjevernog Cipra. Više osoba je u nesreći izgubilo život.
Američke vojne snage izvele su napad na dva iranska raketna lansera na otoku Larak u Hormuškom tjesnacu, što predstavlja prve američke udare u više od mjesec dana.
U 98. godini preminuo je legendarni hrvatski glazbenik Stjepan Jimmy Stanić.

31. kolovoza

Velik požar izbio je na području Male Švarče u Karlovcu, gdje gori više skladišnih objekata.
Preminula je Ksenija Urličić (86), legendarna televizijska urednica i voditeljica, jedna od najvažnijih osoba u povijesti hrvatske televizije.
Hrvatski književnik, dramatičar, prozaik i publicist Slobodan Šnajder preminuo je u 78. godini života.
Trkačica Nina Vuković osvojila je zlato u utrci na 800 metara na Mediteranskim igrama u talijanskom Tarantu. U istoj disciplini za muškarce, Marino Bloudek osvojio je broncu.
Edouard Balladur, koji je bio francuski premijer od 1993. do 1995., umro je u dobi od 97 godina. Pripadao je strankama desnog centra i konzervativne desnice.
Tajnik američkih kopnenih snaga Dan Driscoll podnio je ostavku Bijeloj kući nakon višemjesečnih napetosti s ministrom obrane Peteom Hegsethom.

1. rujna

U Zagrebu je potvrđena prisutnost virusa Zapadnog Nila u uginulih vrana, dok je zaraza zabilježena i među ljudima. U Hrvatskoj je potvrđeno sedam slučajeva zaraze u ljudi, od kojih pet na području Zagreba i Zagrebačke županije. Četvero oboljelih liječi se u Klinici za infektivne bolesti „Dr. Fran Mihaljević", a dvoje ih je na intenzivnoj njezi.
Veslačka posada u sastavu Josipa Jurković i Goran Mahmutović odvozila je izvrsnu finalnu utrku u mješovitom dvojcu na Mediteranskim igrama i osvojila srebro.

2. rujna

Preminuo je Ivan Gudelj (66), legenda Hajduka i hrvatskog nogometa.
Premijer Plenković stigao je u Gospić gdje se s ministrima, predstavnicima nadležnih institucija i lokalne vlasti sastao radi sanacije desetaka tisuća tona ilegalno odloženog otpada. Zaprešićka tvrtka Tabak grupa izabrana je za uklanjanje i zbrinjavanje oko 650 tona neopasnog otpada iz velikih vreća na lokaciji bivše tvornice PPK Velebit u Gospiću, za što će dobiti 357.500 eura bez PDV-a.
Trostruki ubojica Mihail Šabunjin, osumnjičen da je u ponedjeljak ubio tri muškarca na streljani „Češka zbrojevka" u okolici Podgorice, izvršio je samoubojstvo kada ga je opkolila policija u šumi iznad Herceg Novog.
Karataš Anđelo Kvesić osigurao je 38. medalju za Hrvatsku na Mediteranskim igrama u Tarantu osvojivši srebro u kategoriji preko 84 kilograma. Hrvatska je na ovim Mediteranskim igrama ukupno osvojila 37 medalja (6 zlata, 17 srebra i 14 bronci).
Zagreb muku muči sa stjenicama. Najviše ih ima na stablima, gdje posljednjih dana prekrivaju debla i krošnje, no sve češće završavaju i na ljudima. Građanima smetaju kada se spuštaju na odjeću i kožu, a njihovu pojavu dodatno potiču visoke temperature.

5. rujna

U Zagrebu se održao prosvjed "Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku", organiziran nakon velike afere s desecima tisuća tona opasnog otpada odloženog na području Gospića. Na prosvjed su stigli deseci tisuća ljudi.
Stotine maskiranih muškaraca odjevenih u crno u subotu su blokirale prometnice u Doveru prosvjedujući protiv dolazaka migranata malim čamcima preko La Manchea, zbog čega je promet prema jednoj od najvažnijih britanskih trajektnih luka gotovo potpuno paraliziran.

6. rujna

Više od 150 000 putnika blokirano je u Indoneziji nakon što je erupcija vulkana Krakatau prisilila indonezijske vlasti da privremeno obustave rad u šest zračnih luka.
Zatvorena su birališta mjesta u njemačkoj pokrajini Saska-Anhalt. Alternativa za Njemačku (AfD) na putu je prema pobjedi, no još je neizvjesno hoće li ta krajnje desna stranka osvojiti većinu potrebnu za samostalno formiranje vlasti. Predvođen Ulrichom Siegmundom, AfD mogao bi tako postati prva krajnje desna stranka koja bi samostalno vladala jednom njemačkom saveznom pokrajinom nakon Drugoga svjetskog rata.

7. rujna

Stranka Alternativa za Njemačku (AfD) ostvarila je povijesnu pobjedu u istočnoj njemačkoj saveznoj pokrajini Saska-Anhalt.
Prema preliminarnim, gotovo konačnim rezultatima, osvojili su 43.8 posto glasova, što im je donijelo 39 od ukupno 83 zastupnička mjesta u pokrajinskom parlamentu, tek tri mandata manje od potrebnih 42 za apsolutnu većinu.

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

VREMEPLOV

6. srpnja - 7. rujna 2026.

6. srpnja

Oko 10 milijuna stanovnika ili gotovo dvije trećine Kube je ostalo bez struje nakon potpunog kolapsa nacionalne električne mreže, 7. srpnja

Iranska vojska ispalila je najmanje dva projektila na komercijalne brodove koji su prolazili kroz Hormuški tjesnac, što prijeti propašću memoranduma o razumijevanju potpisanome prije manje od tri tjedna prema kojemu je Iran pristao prekinuti napade. Liderici francuske radikalne desnice Marine Le Pen (57) potvrđena je osuđujuća presuda na tri godine zatvora (od toga dvije uvjetno, a jednu će služiti u kućnom pritvoru s elektroničkom nanogicom, 45 mjeseci zabrane obnašanja javne dužnosti, od toga 30 uvjetno) za zlouporabu sredstava Europskog parlamenta. Kažnjena je i novčanom kaznom od sto tisuća eura, a njezina stranka Nacionalno okupljanje s dva milijuna eura. 8. srpnja

U Hormuškom tjesnacu napadnut je tanker za ukapljeni prirodni plin (LNG) na kojem se nalazila i hrvatska posada, najmanje šestero hrvatskih državljana, svi su neozlijeđeni. 10. srpnja

Najmanje 12 ljudi poginulo je u šumskom požaru u jugoistočnoj španjolskoj pokrajini Almeriji usred dugotrajnog toplinskog vala koji je zahvatio južnu Europu. 11. srpnja

U dva razorna potresa koji su 24. lipnja pogodili Venezuelu do danas je poginulo 4 118, ozlijeđeno 16 740 ljudi, a 17 907 ostalo ih je bez domova.

Češka tenisačica Linda Noskova (21) osvojila je Wimbledon, prvi Grand Slam u karijeri, u prvom finalu. 12. igračica svijeta pobijedila je sunarodnjakinju, devetu s WTA, Karolinu Muchovu.

13. srpnja

Francuska se bori s velikim požarom u blizini šume Fontainebleau, oko 70 kilometara jugoistočno od Pariza.

Prvi tenisač svijeta Talijan Jannik Sinner osvojio je svoj prvi Wimbledon pobijedivši drugoga, Španjolca Carlosa Alcaraza. 14. srpnja

U Portugalu je epidemija norovirusa, zaraženo je više od stotinu ljudi, sumnja se daje žarište bio sportski događaj u Caldas da Rainha. Bivši nogometni reprezentativac Dario Šimić uhićen je zbog ilegalnog ishođenja dozvole za kamp u Tisnom.

Francuska je na vojnom mimohodu za Dan Bastille prikazala zrakoplove iz 11 europskih zemalja i oko 500 vojnika iz država okupljenih u takozvanoj Koaliciji voljnih, savezu zemalja koje su obećale pomoći u sigurnosnim jamstvima za Ukrajinu nakon završetka rata. Španjolska je u polufinalu Svjetskog prvenstva nakon što je u Dallasu svladala Francusku. Za novu predsjednicu Udruge HUP-Udruge proizvođača lijekova izabrana je Nikolina Dizdar Čehulić, predsjednica Uprave PLIVA Hrvatska, koja na toj funkciji nasljeđuje Anu Gongolu, članicu Uprave Sandoz Hrvatska i direktoricu komercijalnog poslovanja Leka Slovenija.

15. srpnja

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

U Francuskoj je usvojen zakon koji daje pravo na potpomognuto umiranje, za punoljetne francuske državljane i osobe s prijavljenim boravkom u Francuskoj koje boluju od teških i neizlječivih bolesti, u naprednoj ili terminalnoj fazi, pate od neprestane fizičke ili psihičke boli, sposobne donijeti slobodnu i informiranu odluku.

Premijer Plenković stigao je u Kijev na summit Ukrajina - Jugoistočna Europa. Predsjednik Zelenski iskoristio je govor povodom Dana ukrajinske državnosti kako bi iznio viziju budućnosti zemlje, poručivši da konačni cilj Kijeva nije samo slabljenje Rusije, već osiguravanje trajnog mira i potpuna integracija Ukrajine u Europu. 17. srpnja

Američki predsjednik Trump deklasificirao je danas obavještajne podatke tvrdeći da pokazuju kinesko miješanje u američke izbore 2020. koje je Trump izgubio, unatoč procjeni američkih obavještajnih službi koje za to nisu pronašle dokaze.

Dvjestotinjak požara gori diljem Kanade, a njihov dim prekrio je i milijune stanovnika na sjeveroistoku SAD-a. Chicago, Detroit, Washington i New York danas su bili najzagađeniji gradovi na svijetu. Trump je optužio Kanadu za odgovornost i zaprijetio da će troškove nastale štete dodati na carine koje Kanada plaća.

Tisuće ljudi prosvjedovale su u Kijevu protiv smjene popularnog ministra obrane Mihajla Fedorova, o čemu je odluku donio predsjednik Zelenski u okviru rekonstrukcije vlade. Snažan potres magnitude 7.3 pogodio je meksičku obalu, nakon čega je izdano upozorenje na tsunami. 18. srpnja

Japan neće imati caricu! Japanski je parlament završio višegodišnju raspravu o budućnosti Prijestolja krizantema, ali umjesto da otvori vrata mogućnosti da žena naslijedi tron, kako su tražile ankete javnog mnijenja, učvrstio je isključivo mušku, očinsku lozu kao jedini put do carske krune.

Iran je zaprijetio pokretanjem „sveopće ofenzive“ dok je SAD sedmu noć zaredom bombardirao zemlju, ne štedjevši iransku civilnu infrastrukturu, što označava eskalaciju sukoba.

Ministar poljoprivrede, šumarstva i ribarstva David Vlajčić najavio je pooštravanje mjera protiv afričke svinjske kuge, nakon što je potvrđeno 89 izbijanja bolesti na objektima za svinje. Od toga su 44 u OsjeČko-baranjskoj, a 45 u Virovitičko-podravskoj županiji. Usmrćeno je 2 822 svinja.

Ukrajinski dronovi pogodili su više ciljeva u Rusiji i na okupiranom Krimu, uključujući naftno skladište u Moskovskoj oblasti i logističke objekte internetskog trgovca Wildberries. Poginulo je sedam radnika. Engleska reprezentacija je pobijedila Francusku u spektakularnoj utakmici za 3. mjesto SP-a u Miamiju i osvojila broncu. 19. srpnja

Preminuo je hrvatski znanstvenik i inovator, profesor Vilko Žiljak (80), koautor dizajna hrvatske kune, jedan od pionira hrvatske računalne grafike, matematičkog modeliranja i grafičke tehnologije.

U ruskom napadu balističkim projektilima na Kijev i okolicu poginula je najmanje

VREMEPLOV jedna osoba, a 13 je ozlijeđeno. Ispaljen je 31 balistički i osam hipersoničnih projektila Cirkon.

Španjolska je svjetski nogometni prvak, svladavši Argentinu u East Rutherfordu u Saveznoj državi New Jerseyu (SAD). Preminuo je Kevin Keegan (75), bivši engleski nogometni reprezentativac i izbornik. 22. srpnja 28. srpnja

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

Američki predsjednik Trump rekao je da su sastanci s ukrajinskim predsjednikom Zelenskim i izraelskim Netanyahuom bili pozitivni, ne navodeći pojedinosti. U noći s 27. na 28. srpnja oskvrnut je Gospin kip na Podbrdu (Brdu ukazanja) u Međugorju. Policija je uhitila 31-godišnjeg državljanina Poljske odgovornoga za taj čin.

Tučnjava putnika prisilila je zrakoplov kompanije easyjet, koji je letio za Liverpool, < se vrati na Tenerife.

Bivši honduraški predsjednik Juan Orlando Hernandez kojeg je američki predsjednik Trump pomilovao i oslobodio 45-godišnje zatvorske kazne zbog trgovine kokainom najavio je da će nakon povratka u domovinu tražiti odbacivanje lokalnih optužbi. Jemenski Hutisti izveli su vojnu operaciju usmjerenu na dva saudijska naftna tankera u Crvenom moru. 23. srpnja

U akciji Uskoka uhićenje direktor olimpijskog programa HOO-a Damir Šegota, čije je ime na popisu Vedrana Pavleka uz iznos od 30 000 eura. Privedena je i njegova supruga, zbog sumnje u pranje novca HOO-a. Sumnjiči ga se i za primanje mita kako bi u proračunu HOO-a preraspoređivao novac i osiguravao više sredstava za Hrvatski skijaški savez. 24. srpnja 29. srpnja

Dragan Primorac izgubio je izbore za predsjednika HOO-a. Novi predsjednik postao je Josip Var vodič.

Katastrofalni šumski požari haraju jugozapadom Europe. U Francuskoj i Španjolskoj evakuirano je više od 220 2 5. srpnja 30. srpnja

Željko Kerum je uhićen u Veloj Luci na Korčuli na koncertu u sjećanje na Olivera Dragojevića, zbog slučaja konobe Pršut u Kaštel Štafiliću koju je bespravno izgradio, upitna je i legalizacija objekta.

Oko 49 000 migranata prešlo je iz Maroka španjolsku sjevernoafričku enklavu Ceutu. 6. kolovoz a

SAD bilježi rekordan broj oboljelih od ospica, ove je godine zabilježeno 2 318 slučajeva ospica, više nego tijekom cijele prošle i najveći broj od 1991. godine.

Georgije V., vlasnik tvrtke za kibernetičku sigurnost u Srbiji koja se, među ostalim, bavi testiranjem sigurnosti informacijskih sustava, je srpski haker koji je uhićen prije nekoliko dana, nakon što je utvrđeno da je upao u više informacijskih sustava državnih tijela i tvrtki u Hrvatskoj. Bavi se etičkim hakiranjem, a čak je za svoja sigurnosna rješenja dobivao priznanja.

000 ljudi.

Berlinska parada ponosa, Christopher Street Day, prekinuta je nakon što je vozilo naletjelo na skupinu ljudi u blizini parka Tiergarten. Ima više ozlijeđenih.

Indijski ministar obrazovanja Dharmendra Pradhan popustio je pod javnim pritiskom studentskog „pokreta žoharal i dao ostavku zbog curenja dokumenata s prijamnog ispita. 31. srpnja a

26. srpnja

Abdul Ballout, osumnjičeni za napad na berlinsku Povorku ponosa, ubijen je u okršaju s policijom.

Najbolji biciklist današnjice, 27-godišnji Slovenac Tadej Pogačar, po peti put osvojio je Tour de France, peti u povijesti kojemu je to uspjelo.

u

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

Ukrajinski dronovi tijekom noći napali su skladište Wildberries te dvije rafinerije nafte u Volgogradskoj oblasti i Krasnodarskom kraju.

27. srpnja

Potres magnitude 6,8 pogodio je jugozapad Japana, uzrokujući štetu, ozljede i paniku uz privremeno upozorenje na tsunami. Dvije su osobe pronađene mrtve. 8. kolovoza

Teška željeznička nesreća kod Križevaca. Sudarili su se putnički i teretni vlak, ozlijeđene su 24 osobe. Uzrok se utvrđuje. USKOK je zbog opravdanog interesa javnosti objavio rezultate vještačenja zaštite okoliša na lokaciji nezakonito odloženog otpada u Gospiću, u predmetu u kojem je osumnjičen bračni par Šincek. Građanska inicijativa „Gospić je naš donT nakon objave nalaza zatražila je hitnu sanaciju, trajni nadzor tla i podzemnih voda te ostavke odgovornih. Ukrajinski predsjednik Zelenski, kojemu je ovo prvi službeni posjet Srbiji, i srpski predsjednik Vučić sastali su se u Palači Srbija u Beogradu. Najavljeno je potpisivanje Memoranduma o razumijevanju u području poljoprivrede. 9. kolovoza

Alkar Tino Radanović slavodobitnik je 311. Sinjske alke, treći put u alkarskoj karijeri u kojoj je naslov osvajao i 2007. te 2016.

1 . kolovoza

Područje Campi Flegrei u blizini Napulja pogodio je potres magnitude 4,7. Slovenska predsjednica Nataša Pire Musar sudjelovala je u prometnoj nesreći pri povratku s godišnjeg odmora u Hrvatskoj. Zadobila je lakše ozljede.

Braća Martin i Valent Sinković osvojili su broncu u dvojcu na pariće na Europskom prvenstvu u talijanskom Vareseu. 1 0. kolovoza

3. kolovoza

Pojačan je promet na svim važnijim cestama u smjeru mora, osobito na autocestama. Na A1 između Zagreba i Karlovca su kilometarske kolone. Gužve su se prelile i na DCI, staru karlovačku cestu, koja mnogima služi kao alternativni pravac.

Trenutačna situacija s ekstremnim vrućinama, dugotrajnom sušom i povijesno niskim vodostajima rijeka ozbiljno pogađa Hrvatsku i veći dio Europe. Prema podacima Hrvatskih voda, ova se godina svrstava među izrazito sušne i hidrološki ekstremne godine. Više od milijun ljudi evakuirano je iz svojih domova na istoku Kine, uključujući područje Šangaja, nakon što je tajfun Dolphin stigao do kopna. Oluja je paralizirala promet. Potres magnitude 7,4 koji je pogodio zapad Kolumbije najsnažniji je potres zabilježen u zemlji u 21. stoljeću. Poginulo je najmanje 111 ljudi, a još tragaju za ljudima pod ruševinama. Preminuo je Neven Frangeš (75), jedan od najistaknutijih hrvatskih jazz-pijanista, skladatelja i glazbenih pedagoga.

4. kolovoza velikom ruskom napadu na Kijev i posljednjih tjedan dana poginulo je 17 ljudi, a 51 osoba je ozlijeđena.

U trećem okolicu u najmanje

1 1 . kolovoza

Mađarski parlament izabrao je Andrasa Baku, kandidata vladajuće stranke Tisza i bivšeg predsjednika Vrhovnog suda, za predsjednika države.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf 9/13

Američki predsjednik Trump potpisao je izvršnu uredbu kojom se poziva na smanjenje broja cjepiva za djecu, ograničavajući program na 11 cjepiva.

52 - rujan 2026.

24 LIJEČNIČKE NOVINE 1 2. kolovoza

Potraga za četvero Portugalaca koji su se noćas čamcem na napuhavanje uputili iz kampa kod Senja na more, sretno je završila za dvoje.

povratku iz Međugorja tijekom noći prevrnuo na autocesti u istočnoj Mađarskoj. Zadarska policija provodi kriminalističko istraživanje nad četiri osobe koje se dovode u vezu s izazivanjem požara na zadarskom području.

Oko 150 torcidaša izašlo je na autocestu A1 kod odmorišta Draganić uoči večerašnje utakmice Hajduka s Goricom u Velikoj Gorici. Torcidaši su zaustavili vozila te potpuno blokirali autocestu prema Zagrebu. Hrvatska U-20 vaterpolska reprezentacija osvojila je zlatnu medalju na Europskom prvenstvu u bugarskoj Varni. Mladi vaterpolisti su pobijedili Španjolsku, Hrvatska je time obranila naslov osvojen 2024. godine i kompletirala nevjerojatno ljeto mladih reprezentacija jer su ranije uzrasti U-16 i U-18 postali svjetski prvaci.

Najbolja hrvatska kopljašica Sara Kolak (31) u Birminghamu je hicem od 62,43 metra iz prve serije postala europska prvakinja. 21. kolovoz VREMEPLOV

Pronađeni su kod otoka Krka.

Pomrčina Sunca bila je vidljiva iz Hrvatske Sunce je zašlo djelomično zaklonjeno Mjesecom.

13. kolovoza

Nađeno je tijelo Portugalca koji je nestao zajedno s još troje u noći na srijedu. Tijelo je uočeno iz helikoptera. Za četvrtim Portugalcem potraga još traje. Jedna je osoba poginula, a nekoliko ih je ozlijeđeno u snažnoj eksploziji koja je odjeknula u području roterdamske luke. Francuska je pokrenula stegovni postupak protiv svog veleposlanika u Srednjoafričkoj Republici Bruna Fouchera zbog optužbi da je u službenu rezidenciju dovodio desetke žena, što je izazvalo zabrinutost zbog mogućih sigurnosnih propusta. Istraga se događa u osjetljivom trenutku za Pariz, koji pokušava obnoviti narušene odnose s tom bivšom kolonijom.

Velik požar koji je buknuo u Lokvi Rogoznici proširio se tijekom noći prema Omišu i zahvatio područja iznad samog grada te došao nadomak središta Omiša. Vatra je ugrozila brojne kuće i objekte, dio stanovnika i turista je evakuiran, a s terena stižu snimke velike materijalne štete, izgorjelih automobila i objekata. Tijekom noći je 43 ljudi zatražilo liječničku pomoć, 14 je zadržano u bolnici, a osmero je životno ugroženo. 14. kolovoza 17. kolovoza

Obustavljena je potraga za četvrtim nestalim Portugalcem u Velebitskom kanalu. U šumi na području Nacionalnog parka Paklenica pronađena je olupina malog aviona koji je nestao iznad Velebita. Pronađena su tijela dvije osobe, radi se o mušakrcu i ženi u dobi od 80 godina.

Počele su XX. Mediteranske igre u talijanskom Tarantu.

22. kolovoza

Nikola Miljenić isplivao je utrku života s novim hrvatskim rekordom od 25,28 sekundi, donijevši prvu medalju i to brončanu za hrvatsku delegaciju na Mediteranskim igrama u Tarantu.

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

U Donjem Maclju je održan dostojanstven pokop i komemoracija za 500 hrvatskih žrtava poratnih komunističkih likvidacija. 23. kolovoza

Policija je tijekom pregleda opožarenog područja kod Omiša pronašla mrtvo tijelo osobe. U tijeku je i potraga za 34-godišnjom državljankom BIH koja je nestala dok je sinoć bježala od požara. Više od 2 000 stanovnika i turista moralo je biti evakuirano, a stotine ljudi spašavane su morskim putem zbog odsječenih cesta.

Velik požar buknuo je na Pelješcu, a gori područje između Kune Pelješke i Potomja. Španjolski pilot u borbenom avionu F-18, koji djeluje u sklopu NATO-ove misije nadzora zračnog prostora, srušio je bespilotnu letjelicu nakon njezinog neovlaštenog ulaska u Rumunjsku. To je četvrti takav slučaj ove godine.

Ukrajinske snage su tijekom noći izvele napad na ciljeve u Moskovskoj oblasti, skladište Wildberries te više gradova. 15 . kolovoza

Borbeni Leon Hrgota uspješno je prošao kroz preliminarne borbe taekwondo turnira. Pobjedom u borbi za broncu na Mediteranskim igrama na potvrdio je visoku kvalitetu hrvatske taekwondo škole. Vanesa Tot osvojila je u Tarantu srebro na dionici od 200 metara.

18. kolovoza 24. kolovoza

Ukrajinske snage su tijekom noći izvele masovni napad dronovima na Moskvu i okolicu. U napadu je oštećeno skladište najveće ruske internetske trgovine Wildberries, koju se naziva i „ruski AMAZORT.

Umrla je hrvatska spisateljica i kolumnistica Vedrana Rudan (76).

Predsjednik države Milanović uputio je predsjedniku Sabora Jandrokoviću zahtjev za sazivanje izvanredne sjednice Sabora nakon što je propala sjednica saborskog odbora o ekološkoj katastrofi u Gospiću.

Tijelo 34-godišnje Dragane Antešević iz BIH, za kojom se tragalo od izbijanja požara, identificirano je na požarištu u Stanićima kod Omiša.

16. kolovoza 19. kolovoza

Ukrajinski državljanin uhićen je u Hrvatskoj zbog sumnje u povezanost s podvodnim eksplozijama koje su 2022. godine oštetile plinovode Sjeverni tok između Rusije i Njemačke.

Ilija Kovtun (23) osvojio je zlato u višeboju na Europskom prvenstvu u gimnastici u Zagrebu, prvu medalju u višeboju ikad za Hrvatsku. Sjajni hrvač Ivan Huklek okitio se naslovom mediteranskog prvaka. Njegovo zlato je bilo prvo najsjajnije odličje za Hrvatsku na Mediteranskim igrama. 25. kolovoza

Dolly Parton (80), američka eountry ikona, kantautorica, zabavljačica i poduzetnica, preminula je u Nashvilleu. Bila je poznata po jedinstvenom talentu, snažnoj osobnosti i životnoj priči koja ju je vodila od siromaštva do svjetskog uspjeha. 26. kolovoza

20. kolovoza

Portugal je dobio zakon koji zabranjuje pokrivanje lica na javnim mjestima, a za kršenje su predviđene kazne od 150 do 3 000 eura.

Ministar pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damir Habijan u Saboru je najavio uvođenje novog kaznenog djela ekocida u Kazneni zakon, za koje bi kazne mogle ići od najmanje 10 godina pa sve do doživotnog zatvora.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

Dvanaest osoba je poginulo, a najmanje deset je ozlijeđeno nakon što se poljski autobus na Direktor američke CIA-e John Ratcliffe iznenada je u tajnosti jučer posjetio Moskvu. To je njegov prvi javnosti poznati odlazak u rusku prijestolnicu, u trenutku dok SAD nastoji okončati ratove u Ukrajini i Iranu te dok Washington prikuplja obavještajne podatke o ruskim pripremama za novu mobilizaciju i testiranje odlučnosti NATO-a. Najmanje 579 turista, uključujući 466 stranih državljana, smatra se nestalima nakon bujičnih poplava na granici Nepala i Tibeta. Najmanje 157 osoba je poginulo. Teško su oštećena sela i ceste, a sve je prekriveno debelim slojem kamenja i blata.

Preminuo je Mađarski pisac Peter Nadaš (83), majstor opsežnih, monumentalnih pripovjednih formi.

»

52 - rujan 2026. | LIJEČNIČKE NOVINE | 25

VREMEPLOV lokaciji bivše tvornice PPK Velebit u Gospiću, za što će dobiti 357.500 eura bez PDV-a. Trostruki ubojica Mihail Šabunjin, osumnjičen da je u ponedjeljak ubio tri muškarca na streljani „Češka zbrojevka" u okolici Podgorice, izvršio je samoubojstvo kada ga je opkolila policija u šumi iznad Herceg Novog. Karataš Anđelo Kvesić osigurao je 38. medalju za Hrvatsku na Mediteranskim igrama u Tarantu osvojivši srebro u kategoriji preko 84 kilograma. Hrvatska je na ovim Mediteranskim igrama ukupno osvojila 37 medalja (6 zlata, 17 srebra i 14 bronci). Zagreb muku muči sa stjenicama. Najviše ih ima na stablima, gdje posljednjih dana prekrivaju debla i krošnje, no sve češće završavaju i na ljudima. Građanima smetaju kada se spuštaju na odjeću i kožu, a njihovu pojavu dodatno potiču visoke temperature.

27. kolovoza

Direktor CIA-e Ratcliffe tijekom posjeta Moskvi upozorio je Rusiju da ne napada saveznike NATO-a.

Nakon što je ovog mjeseca u njemačkoj zračnoj luci Leipzig/Halle pronađen dron napunjen eksplozivom pokraj parkiranog ukrajinskog teretnog zrakoplova, snimke nadzornih kamera pokazale su da je dron zapravo udario u krilo aviona. To što nije eksplodirao bila je, čini se, čista sreća. Pojavili su se detalji koji upućuju na to da je u zračnoj luci planiran ozbiljan napad. Riječ je o velikom teretnom čvorištu koje koriste i europski i NATO vojni zrakoplovi.

Najmanje 163 osobe poginule su, a gotovo 1 500 ih se smatra nestalima u katastrofalnim poplavama u Nepalu i kineskom Tibetu, među njima najmanje 800 stranih državljana. Otvoreno je Europsko sveučilišno prvenstvo u veslanju, koje će tijekom tri natjecateljska dana u Zagrebu okupiti više od 500 sudionika sa 77 sveučilišta iz 23 države.

Ratni zločinac Ratko Mladić umro je u 85. godini u pritvorskoj jedinici Međunarodnog rezidualnog mehanizma za kaznene sudove u Scheveningenu.

Američki predsjednik Trump potpisao je izvršnu uredbu kojom je naziv jezera „Ontario" odmah preimenovan u jezero „Amerika" (Lake America). Potez dolazi u trenutku sve većih trgovinskih napetosti između SAD-a i Kanade. 28. kolovoza londonskoj 02 Areni pobijedio je domaćeg boksača Mosesa Itaumu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

Islanđani su referendumom odbacili prijedlog nastavka pregovora o pristupanju EU. Putnički brod Filo Jet s 259 putnika i 8 članova posade, prevrnuo se i potonuo blizu Sjevernog Cipra. Više osoba je u nesreći izgubilo život. Američke vojne snage izvele su napad na dva iranska raketna lansera na otoku Larak u Hormuškom tjesnacu, što predstavlja prve američke udare u više od mjesec dana. U 98. godini preminuo je legendarni hrvatski glazbenik Stjepan Jimmv Stanić. 31. kolovoza 5. rujna

U Zagrebu se održao prosvjed "Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku", organiziran nakon velike afere s desecima tisuća tona opasnog otpada odloženog na području Gospića. Na prosvjed su stigli deseci tisuća ljudi.

Stotine maskiranih muškaraca odjevenih u crno u subotu su blokirale prometnice u Doveru prosvjedujući protiv dolazaka migranata malim čamcima preko La Manchea, zbog čega je promet prema jednoj od najvažnijih britanskih trajektnih luka gotovo potpuno paraliziran.

Džudašica Ana Viktorija Puljiz pomela je konkurenciju na tatamiju i osvojila zlato u kategoriji do 57 kilograma. Njezina pobjeda označila je ujedno i 26. ukupnu medalju za Hrvatsku, sjajan prolazni rezultat na natjecanju u Tarantu.

Norveški kralj Harald V. preminuo je u 89. godini. Na prijestolju će ga naslijediti sin Haakon.

Najmanje 27 ljudi poginulo je u ruskom zračnom napadu na Kijevsku oblast tijekom noći, a 42 osobe su ozlijeđene.

Velik požar izbio je na području Male Švarče u Karlovcu, gdje gori vise skladišnih objekata. Preminula je Ksenija Urličić (86), legendarna televizijska urednica i voditeljica, jedna od najvažnijih osoba u povijesti hrvatske televizije.

Hrvatski književnik, dramatičar, prozaik i publicist Slobodan Šnajder preminuo je u 78. godini života.

Trkačica Nina Vuković osvojila je zlato u utrci na 800 metara na Mediteranskim igrama u talijanskom Tarantu. U istoj disciplini za muškarce, Marino Bloudek osvojio je broncu. Edouard Balladur, koji je bio francuski premijer od 1993. do 1995., umro je u dobi od 97 godina. Pripadao je strankama desnog centra i konzervativne desnice. Tajnik američkih kopnenih snaga Dan Driscoll podnio je ostavku Bijeloj kući nakon višemjesečnih napetosti s ministrom obrane Peteom Hegsethom.

29. kolovoza

Marko Perković Thompson u subotu je u Vukovaru održao humanitarni koncert pod nazivom „Vukovar - Zajedno za budućnost", koji je okupio više od 100 000 posjetitelja iz Hrvatske i inozemstva.

Hrvatske su ekipe na Europskom sveučilišnom prvenstvu u veslanju u Zagrebu ukupno osvojile devet medalja, od čega šest zlatnih i tri srebrne.

1 . rujna

30. kolovoza 6. rujna

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 23, 24, 25, 26
Oblast strane 5,599.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VREMEPLOV

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/08ceb64c-8f28-45f8-a3e8-97fa57c6dc44/pdf

Više od 150 000 putnika blokirano je u Indoneziji nakon što je erupcija vulkana Krakatau prisilila indonezijske vlasti da privremeno obustave rad u šest zračnih luka. Zatvorena su biračka mjesta u njemačkoj pokrajini Saska-Anhalt. Alternativa za Njemačku (AFD) na putu je prema pobjedi, no još je neizvjesno hoće li ta krajnje desna stranka osvojiti većinu potrebnu za samostalno formiranje vlasti. Predvođen Ulrichom Siegmundom, AFD mogao bi tako postati prva krajnje desna stranka koja bi samostalno vladala jednom njemačkom saveznom pokrajinom nakon Drugoga svjetskog rata.

U Zagrebu je potvrđena prisutnost virusa Zapadnog Nila u uginulih vrana, dok je zaraza zabilježena i među ljudima. U Hrvatskoj je potvrđeno sedam slučajeva zaraze u ljudi, od kojih pet na području Zagreba i Zagrebačke županije. Četvero oboljelih liječi se u Klinici za infektivne bolesti „Dr, Fran Mihaljević", a dvoje ih je na intenzivnoj njezi.

Veslačka posada u sastavu Josipa Jurković i Goran Mahmutović odvozila je izvrsnu finalnu utrku u mješovitom dvojcu na Mediteranskim igrama i osvojila srebro. 2. rujna 7. rujna

Stranka Alternativa za Njemačku (AFD) ostvarila je povijesnu pobjedu u istočnoj njemačkoj saveznoj pokrajini Saska-Anhalt. Prema preliminarnim, gotovo konačnim rezultatima, osvojili su 43.8 posto glasova. Što im je donijelo 39 od ukupno 83 zastupnička mjesta u pokrajinskom parlamentu, tek tri mandata manje od potrebnih 42 za apsolutnu većinu.

Filip Hrgović novi je IBF-ov svjetski prvak u teškoj kategoriji. U dramatičnoj borbi u 26 | LIJEČNIČKE NOVINE | 252 rujan 2026.

Preminuo je Ivan Gudelj (66), legenda Hajduka i hrvatskog nogometa.

Premijer Plenković stigao je u Gospić gdje se s ministrima, predstavnicima nadležnih institucija i lokalne vlasti sastao radi sanacije desetaka tisuća tona ilegalno odloženog otpada. Zaprešićka tvrtka Tabak grupa izabrana je za uklanjanje i zbrinjavanje oko 650 tona neopasnog otpada iz velikih vreća na

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 42, 43
Oblast strane 2,881.98 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov „Ljudevit Jurak“ - tradicija, komparativna patologija i One Health pristup u suvremenoj medicini

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/aa3b8ea7-0efc-4aad-bdf1-d641d830805b/pdf

31. MEĐUNARODNI SIMPOZIJ KOMPARATIVNE PATOLOGIJE

„Ljudevit Jurak“ – tradicija, komparativna patologija i One Health pristup u suvremenoj medicini

doc. dr. sc. MONIKA ULAMEC, dr. med.
specijalist patologije,
Katedra za patologiju, Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Klinički zavod za patologiju i citologiju Ljudevit Jurak, KBC Sestre milosrdnice

U Zagrebu je od 5. do 7. lipnja 2026. godine održan 31. međunarodni simpozij komparativne patologije „Ljudevit Jurak“, znanstveni i stručni skup koji već više od tri desetljeća okuplja patologe i veterinarske patologe, forenzičare, citologe, kliničare, istraživače i sve stručnjake zainteresirane za razumijevanje bolesti kroz usporedbu humane i veterinarske medicine. Glavne teme ovogodišnjeg programa bile su ginekološka, perinatalna i pedijatrijska patologija te patologija posteljice, uz tradicionalno zastupljenu komparativnu patologiju i posebnu One Health sesiju.

Simpozij „Ljudevit Jurak“ nosi ime jednog od najvažnijih utemeljitelja patološke anatomije u Hrvatskoj. Prof. dr. sc. Ljudevit Jurak rođen je 1881. godine u Zalugu kraj Huma na Sutli, a medicinu je završio 1910. godine u Innsbrucku, gdje se usavršavao iz patološke anatomije. Godine 1913. preuzeo je Prosekturu javnih zdravstvenih zavoda u Zagrebu, iz koje se razvio prvi i najstariji zavod za patologiju u Hrvatskoj, današnji Klinički zavod za patologiju i citologiju „Ljudevit Jurak“ KBC-a Sestre milosrdnice. Jurak je svojim radom obilježio razvoj humane patologije, veterinarske patološke anatomije i sudske medicine. Bio je profesor patološke anatomije na Veterinarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, predavao je i sudsku medicinu na Medicinskom fakultetu, a u hrvatskoj medicinskoj povijesti ostao je zapamćen kao znanstvenik širokog znanja, iznimne stručnosti i profesionalne dosljednosti. Njegov rad bio je uistinu komparativan u najširem smislu riječi, a upravo zato simpozij koji nosi njegovo ime i danas zadržava prepoznatljivo interdisciplinarno obilježje.

Predsjednica Organizacijskog odbora bila je doc. dr. sc. Monika Ulamec iz Kliničkog zavoda za patologiju i citologiju „Ljudevit Jurak“ KBC-a Sestre milosrdnice. Počasni predsjednici bili su prof. dr. sc. Mladen Belicza i prof. dr. sc. Božo Krušlin, a potpredsjednici prof. dr. sc. Fabio Del Piero, prof. dr. sc. Majda Vučić i prof. dr. sc. Davor Tomas. Tajnica simpozija bila je doc. dr. sc. Tanja Leniček. U znanstvenom odboru sudjelovali su brojni hrvatski i međunarodni stručnjaci, čime je skup zadržao međunarodno obilježje i visoku stručnu razinu. Službeni je jezik simpozija bio engleski.

Program su započeli predavači iz područja ginekološke patologije. Prof. Anais Malpica iz jednog od najvećih onkoloških središta SAD-a održala je predavanje „*Mucinous tumors of the ovaries, what you should know*“, u kojem je prikazala dijagnostičke izazove mucinoznih tumora jajnika, njihovu diferencijalnu dijagnostiku i ključne morfološke značajke važne za svakodnevni rad patologa. Slijedilo je predavanje prof. Isabel Alvarado-Cabrero iz Meksika pod naslovom „*The evolution of Endometrial Cancer Classification: From Bokhman to Molecular Taxonomy*“. Tema je bila osobito aktualna jer suvremena klasifikacija karcinoma endometrija sve više povezuje klasičnu histopatologiju s molekularnim obilježjima tumora, čime se otvara put preciznijoj prognostičkoj procjeni i personaliziranom liječenju.

Komparativnu dimenziju prvog bloka programa naglasio je prof. Fabio Del Piero iz SAD-a predavanjem „*Diseases of Foals*“. Time je već u ranoj fazi programa pokazana posebnost Jurakova simpozija: teme humane medicine prirodno se nadovezuju na veterinarsku patologiju. Prof. Christian Vokuhl, pedijatrijski patolog iz Njemačke, održao je predavanje „*Paediatric rhabdomyosarcomas and other more common soft tissue sarcomas*“, posvećeno pedijatrijskim mekotkivnim tumorima, njihovoj klasifikaciji, dijagnostičkim kriterijima i kliničkom značenju. Prof. Jukka Laine iz Finske izlagao je o temi „*Fetal phenotype and genotype in autopsy cases. Examples from clinical practice*“, naglašavajući važnost fetalne obdukcije u povezivanju fenotipskih i genotipskih nalaza te u razumijevanju perinatalne patologije. Osobito su zanimljivi bili njegovi prikazi slučajeva.

Poslijepodnevni dio prvog dana bio je snažno usmjeren na perinatalnu, placentarnu i komparativnu patologiju. Izv. prof. Ivan-Conrado Šoštarić-Zuckermann održao je predavanje „*From whelping box to necropsy table: A pathologist's perspective on neonatal puppy mortality*“, kojim je prikazao važnost patološke analize neonatalne smrtnosti u veterinarskoj medicini. Takva tema jasno pokazuje koliko komparativna patologija može pridonijeti razumijevanju razvojnih, infektivnih i okolišnih čimbenika bolesti. Prof. Sandra Zekić Tomaš održala je predavanje „*Placental Examination: The Key to Understanding Adverse Pregnancy Outcomes*“, naglašavajući da je placenta važan, a

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija

Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 42, 43
Oblast strane 2,881.98 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov „Ljudevit Jurak“ - tradicija, komparativna patologija i One Health pristup u suvremenoj medicini

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/aa3b8ea7-0efc-4aad-bdf1-d641d830805b/pdf

često i ključni organ trudnoće, poroda i perinatalnog ishoda. Pregled posteljice omogućuje objašnjenje neželjenih ishoda trudnoće, procjenu rizika za buduće trudnoće i bolju komunikaciju između patologa, ginekologa, neonatologa i obitelji. Prvi dan zaključen je predavanjem prof. Ivana Aliča *„Comparative challenges of implantation and placentation throughout pregnancy“*, koje je povezalo razvojnu biologiju, implantaciju i placentaciju u različitim vrstama. Održana je i skupština Hrvatskog društva za patologiju i sudsku medicinu.

Prof. Isabel Alvarado-Cabrero otvorila je drugi dan programa predavanjem *„Current state of Endocervical carcinoma“*. S obzirom na promjene u klasifikaciji, razumijevanju etiologije i ulozi HPV-a, endocervikalni karcinom ostaje područje u kojem je precizna patološka dijagnoza presudna za liječenje i prognozu. Prof. Anais Malpica potom je održala predavanje *„Ovarian serous neoplasms, the essential and more“*, u kojem su prikazane najvažnije dijagnostičke i biološke značajke seroznih neoplazmi jajnika, uključujući razliku između tumora niskog i visokog stupnja malignosti te važnost prepoznavanja morfoloških obrazaca koji usmjeravaju kliničku obradu.

Prof. Beata Hargitai iz Mađarske izlagala je o *„Pathology of the Placenta in the Great Obstetric Syndromes“*. Veliki opstetrički sindromi, poput preeklampsije, zastoja fetalnog rasta, prijevremenog poroda i intrauterine smrti, često imaju zajedničku podlogu u poremećajima placentacije i uteroplacentarne cirkulacije. Patološka analiza posteljice stoga ima veliko značenje za razumijevanje patofiziologije trudnoće i za oblikovanje kliničkih preporuka. Prof. Tamas Marton, također iz Mađarske, održao je predavanje *„Fetal minimally invasive and non-invasive autopsy“*, u kojem je prikazao suvremene mogućnosti obdukcijske dijagnostike uz minimalno invazivne i neinvazivne pristupe. Takvi pristupi sve su važniji u perinatalnoj i pedijatrijskoj patologiji jer omogućuju dobivanje dijagnostički relevantnih informacija uz veće prihvaćanje obitelji i kliničara.

Poseban naglasak na forenzičku pedijatrijsku patologiju dao je prof. Andreas Marnerides iz Ujedinjenog Kraljevstva dvodijelnim predavanjem *„The role of the paediatric pathologist in the investigation of sudden death in infancy and childhood – The UK approach“*. Prikazana je uloga pedijatrijskog patologa u obradi iznenadne smrti dojenčadi i djece, uključujući multidisciplinarnu suradnju, standardizirane protokole, komunikaciju s obitelji, forenzičke aspekte i potrebu za integracijom kliničkih, patoloških, mikrobioloških, genetičkih i toksikoloških podataka.

Jedan od sada već prepoznatljivih dijelova 31. simpozija bila je One Health sesija. One Health pristup polazi od činjenice da zdravlje ljudi, životinja i okoliša nije moguće promatrati odvojeno. Patogeni, prehrambeni sustavi, mikrobiom, antimikrobna rezistencija, zoonoze i klimatske promjene prelaze granice pojedinih disciplina, pa je suradnja humane medicine, veterinarske medicine, javnog zdravstva, ekologije i biomedicinskih znanosti nužna.

Sesiju je otvorio prof. Brian Oakley iz SAD-a predavanjem *„AI-enabled microbiome optimizations and precision nutrition for food animals“*. U predavanju je prikazana mogućnost primjene umjetne inteligencije u analizi mikrobioma i optimizaciji prehrane proizvodnih životinja. Tema povezuje veterinarsku medicinu, mikrobiologiju, prehranu, bioinformatiku i javno zdravstvo. Prof. Zvonimir Poljak iz Kanade održao je predavanje *„Animal laboratory data for zoonotic surveillance. How legal requirements and existing data streams shape what we see, what we miss, and how we can do better“*. Naglasio je važnost laboratorijskih podataka u praćenju zoonoza, ali i ograničenja koja proizlaze iz zakonodavnih okvira, dostupnosti podataka i načina njihova prikupljanja. Predavanje je otvorilo važna pitanja o tome što u nadzoru zoonoza doista vidimo, a što možda propuštamo i kako postojeće sustave možemo unaprijediti. Prof. Suzana Tkalčić iz SAD-a zaključila je One Health sesiju predavanjem *„Staphylococcus intermedius at human-marine mammal interface: a One Health approach“*. Primjerom bakterije *Staphylococcus intermedius* na sučelju ljudi i morskih sisavaca prikazana je složenost prijenosa mikroorganizama između vrsta i važnost integriranog pristupa u razumijevanju infektivnih bolesti, okolišnih utjecaja i javnozdravstvenih rizika.

Završni dio simpozija bio je posvećen dodjeli nagrade za najbolji poster i One Health nagrade. Time je dodatno istaknuta važnost mladih istraživača, prikaza vlastitih rezultata i poticanja novih ideja u području patologije i komparativne medicine.

Trideset i prvo izdanje simpozija potvrdilo je da je nasljeđe Ljudevita Juraka i dalje živo te da Zagreb ima važno mjesto na karti edukacije u patologiji.

RJEČNIK

Riječ ***obim*** ne pripada hrvatskomu standardnom jeziku.
Ovisno o značenju, umjesto nje upotrebljavaju se riječi ***obujam*** ili ***opseg***.

Obujam je u svojem osnovnom značenju istoznačnica riječi *volumen*.
U prenesenim značenjima, kada se govori o širini ili količini neke djelatnosti, posla i sl., često je prikladnija riječ *opseg*, primjerice *opseg posla*.

Umjesto *obim* treba, ovisno o značenju, upotrijebiti *obujam* ili *opseg*.

Pripremila LADA ZIBAR

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 42, 43
Oblast strane 2,881.98 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov „Ljudevit Jurak“ - tradicija, komparativna patologija i One Health pristup u suvremenoj medicini

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/aa3b8ea7-0efc-4aad-bdf1-d641d830805b/pdf

„Ljudevit Jurak" - tradicija, komparativna patologija i One Health pristup u suvremenoj medicini

doe. dr. sc. MONIKA ULAMEC, dr. med.

specijalist patologije,

Katedra za patologiju, Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu Klinički zavod za patologiju i citologiju Ljudevit Jurak, KBC Sestre milosrdnice

U Zagrebu je od 5. do 7. lipnja 2026. godine održan 31. međunarodni simpozij komparativne patologije „Ljudevit Jurak“, znanstveni i stručni skup koji već više od tri desetljeća okuplja patologe i veterinarske patologe, forenzičare, citologe, kliničare, istraživače i sve stručnjake zainteresirane za razumijevanje bolesti kroz usporedbu humane i veterinarske medicine. Glavne teme ovogodišnjeg programa bile su ginekološka, perinatalna i pedijatrijska patologija te patologija posteljice, uz tradicionalno zastupljenu komparativnu patologiju i posebnu One Health sesiju.

Simpozij „Ljudevit Jurak" nosi ime jednog od najvažnijih utemeljitelja patološke anatomije u Hrvatskoj. Prof. dr. sc. Ljudevit Jurak rođen je 1881. godine u Zalugu kraj Huma na Sutli, a medicinu je završio 1910. godine u Innsbrucku, gdje se usavršavao iz patološke anatomije. Godine 1913. preuzeo je Prosekturu javnih zdravstvenih zavoda u Zagrebu, iz koje se razvio prvi i najstariji zavod za patologiju u Hrvatskoj, današnji Klinički zavod za patologiju i citologiju „Ljudevit Jurak" KBC-a Sestre milosrdnice. Jurak je svojim radom obilježio razvoj humane patologije, veterinarske patološke anatomije i sudske medicine. Bio je profesor patološke anatomije na Veterinarskom predavao je i sudsku medicinu na Medicinskom fakultetu, a u hrvatskoj medicinskoj povijesti ostao je zapamćen kao znanstvenik širokog znanja, iznimne stručnosti i profesionalne dosljednosti. Njegov rad bio je uistinu komparativan u najširem smislu riječi, a upravo zato simpozij koji nosi njegovo ime i danas zadržava prepoznatljivo interdisciplinarno obilježje.

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 42, 43
Oblast strane 2,881.98 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov „Ljudevit Jurak“ - tradicija, komparativna patologija i One Health pristup u suvremenoj medicini

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/aa3b8ea7-0efc-4aad-bdf1-d641d830805b/pdf

Predsjednica Organizacijskog odbora bila je doc. dr. sc. Monika Ulamec iz Kliničkog zavoda za patologiju i citologiju „Ljudevit Jurak" KBC-a Sestre milosrdnice. Počasni predsjednici bili su prof. dr. sc. Mladen Belicza i prof dr. sc. Božo Krušlin, a potpredsjednici prof. dr. sc. Fabio Del Piero, prof dr. sc. Majda Vučić i prof. dr. sc. Davor Tomas. Tajnica simpozija bila je doc. dr. sc. Tanja Leniček. U znanstvenom odboru sudjelovali su brojni hrvatski i međunarodni stručnjaci, čime je skup zadržao međunarodno obilježje i visoku stručnu razinu. Službeni je jezik simpozija bio engleski. Program su započeli predavači iz područja ginekološke patologije. Prof. Anais Malpica iz jednog od najvećih onkoloških središta SAD-a održala je predavanje „Mucinous tumors of the ovaries, whatyou should know“, u kojem je prikazala dijagnostičke izazove mucinoznih tumora jajnika, njihovu diferencijalnu dijagnostiku i ključne morfološke značajke važne za svakodnevni rad patologa. Slijedilo je predavanje prof Isabel Alvarado-Cabrero iz Meksika pod naslovom „The evolution of Endometrial Cancer Classification: From Bokhman to Molecular Taxonomy\ Tema je bila osobito aktualna jer suvremena klasifikacija karcinoma endometrija sve više povezuje klasičnu histopatologiju s molekularnim obilježjima tumora, čime se otvara put preciznijoj prognostičkoj procjeni i personaliziranom liječenju. Komparativnu dimenziju prvog bloka programa naglasio je prof. Fabio Del Piero iz SAD-a predavanjem „Diseases ofFoals“. Time je već u ranoj fazi programa pokazana posebnost Jurakova simpozija: teme humane medicine prirodno se nadovezuju na veterinarsku patologiju. Prof. Christian Vokuhl, pedijatrijski patolog iz Njemačke, održao je predavanje „Paediatric rhabdomyosarcomas and other more common soft tissue sarcomas(\ posvećeno pedijatrijskim mekotkivnim tumorima, njihovoj klasifikaciji, dijagnostičkim kriterijima i kliničkom značenju. Prof. Jukka Laine iz Finske izlagao je o temi „Fetal phenotype and genotype in autopsy cases. Examplesfrom clinical practice \ naglašavajući važnost fetalne obdukcije u povezivanju fenotipskih i genotipskih nalaza te u razumijevanju perinatalne patologije. Osobito su zanimljivi bili njegovi prikazi slučajeva. Poslijepodnevni dio prvog dana bio je snažno usmjeren na perinatalnu, placentarnu i komparativnu patologiju. Izv. prof. Ivan-Conrado Šoštarić-Zuckermann održao je predavanje „From whelping box to necropsy table: A pathologists perspective on neonatal puppy mortality\ kojim je prikazao važnost patološke analize neonatalne smrtnosti u veterinarskoj medicini. Takva tema jasno pokazuje koliko komparativna patologija može pridonijeti razumijevanju razvojnih, infektivnih i okolišnih čimbenika bolesti. Prof. Sandra Zekić Tomaš održala je predavanje „Placental Examination: The Key to Understanding Adverse Pregnancy Outcomes'\ naglašavajući daje placenta važan, a često i ključni organ trudnoće, poroda i perinatalnog ishoda. Pregled poste ljice omogućuje objašnjenje neželjenih ishoda trudnoće, procjenu rizika za buduće trudnoće i bolju komunikaciju između patologa, ginekologa, neona tologa i obitelji. Prvi dan zaključen je predavanjem prof. Ivana Alića „Compa rative challenges of implantation and placentation throughoutpregnancy\ koje je povezalo razvojnu biologiju, implan taciju i placentaciju u različitim vrstama Održana je i skupština Hrvatskog druš tva za patologiju i sudsku medicinu. Prof. Isabel Alvarado-Cabrero otvo rila je drugi dan programa predava njem „Current state of Endocervical carcinomau. S obzirom na promjene u klasifikaciji, razumijevanju etiologije i ulozi HPV-a, endocervikalni karcinom ostaje područje u kojem je precizna patološka dijagnoza presudna za lije čenje i prognozu. Prof. Anais Malpica potom je održala predavanje „Ovarian serous neoplasms, the essential and morel u kojem su prikazane najvažnije dija gnostičke i biološke značajke seroznih neoplazmi jajnika, uključujući razliku između tumora niskog i visokog stup nja malignosti te važnost prepoznavanja morfoloških obrazaca koji usmjeravaju kliničku obradu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 15, 00:00
Lokacija
Novine Liječničke novine
Kategorija Bez naslova
Strana 42, 43
Oblast strane 2,881.98 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov „Ljudevit Jurak“ - tradicija, komparativna patologija i One Health pristup u suvremenoj medicini

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/aa3b8ea7-0efc-4aad-bdf1-d641d830805b/pdf

Prof. Beata Hargitai iz Mađarske izla gala je o „Pathology ofthe Placenta in the Great Obstetric Syndromes \ Veliki opste trički sindromi, poput preeklampsije zastoja fetalnog rasta, prijevremenog poroda i intrauterine smrti, često imaju zajedničku podlogu u poremećajima placentacije i uteroplacentarne cirku lacije. Patološka analiza posteljice stoga ima veliko značenje za razumijevanje patofiziologije trudnoće i za oblikova nje kliničkih preporuka. Prof. Tamas Marton, također iz Mađarske, održao je predavanje „Fetal minimally invasive and non-invasive autopsy\ u kojem je prika zao suvremene mogućnosti obdukcijske dijagnostike uz minimalno invazivne i neinvazivne pristupe. Takvi pristupi sve su važniji u perinatalnoj i pedijatrij skoj patologiji jer omogućuju dobivanje dijagnostički relevantnih informacija uz veće prihvaćanje obitelji i kliničara. Poseban naglasak na forenzičku pedijatrijsku patologiju dao je prof. Andreas Marnerides iz Ujedinjenog Kraljevstva dvodijelnim predavanjem „The role of the paediatric pathologist in the investigation of sudden death in infancy and childhood - The UK approacK\ Prikazana je uloga pedijatrijskog patologa u obradi iznenadne smrti dojenčadi i djece, uključujući multidisciplinarnu suradnju, standardizirane protokole, komunikaciju s obitelji, forenzičke aspekte i potrebu za integracijom kliničkih, patoloških, mikrobioloških, genetičkih i toksikoloških podataka.

Jedan od sada već prepoznatljivih dijelova 31. simpozija bila je One Health sesija. One Health pristup polazi od činjenice da zdravlje ljudi, životinja i okoliša nije moguće promatrati odvojeno. Patogeni, prehrambeni sustavi, mikrobiom, antimikrobna rezistencija, zoonoze i klimatske promjene prelaze granice pojedinih disciplina, pa je suradnja humane medicine, veterinarske medicine, javnog zdravstva, ekologije i biomedicinskih znanosti nužna. Sesiju je otvorio prof. Brian Oakley iz SAD-a predavanjem „AI-enabled microbiome optimizations andprecision nutritionforfood animalsu. U predavanju je prikazana mogućnost primjene umjetne inteligencije u analizi mikrobioma i optimizaciji prehrane proizvodnih životinja. Tema povezuje veterinarsku medicinu, mikrobiologiju, prehranu, bioinformatiku i javno zdravstvo. Prof. Zvonimir Poljak iz Kanade održao je predavanje fAnimal laboratory datafor zoonotic surveillance. How legal requirements and existing data streams shape what we see, what we miss, and how we can do better \ Naglasio je važnost laboratorijskih podataka u praćenju zoonoza, ali i ograničenja koja proizlaze iz zakonodavnih okvira, dostupnosti podataka i načina njihova prikupljanja. Predavanje je otvorilo važna pitanja o tome što u nadzoru zoonoza doista vidimo, a što možda propuštamo i kako postojeće sustave možemo unaprijediti. Prof. Suzana Tkalčić iz SAD-a zaključila je One Health sesiju predavanjem „Staphylococcus intermedius at human-marine mammal interface: a One Health approach". Primjerom bakterije Staphylococcus intermedius na sučelju ljudi i morskih sisavaca prikazana je složenost prijenosa mikroorganizama između vrsta i važnost integriranog pristupa u razumijevanju infektivnih bolesti, okolišnih utjecaja i javnozdravstvenih rizika.

Završni dio simpozija bio je posvećen dodjeli nagrade za najbolji poster i One Health nagrade. Time je dodatno istaknuta važnost mladih istraživača, prikaza vlastitih rezultata i poticanja novih ideja u području patologije i komparativne medicine.

Trideset i prvo izdanje simpozija potvrdilo je da je nasljeđe Ljudevita Juraka i dalje živo te da Zagreb ima važno mjesto na karti edukacije u patologiji.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 792.83 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija i Hrvatska i dalje u utrci u naoružavanju

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ad7c6451-a400-4d85-91d5-1cb0ab43d08a/pdf

POLITIČKO I SIGURNOSNO PITANJE

Srbija i Hrvatska i dalje u utrci u naoružavanju

Moguć srpski odgovor na hrvatsku nabavu raketnog sustava zemlja-zemlja

Zlatko CRNČEC

Nakon što je Hrvatska prošlog tjedna odlučila kupiti južnokorejske raketne sustave, očekuje se odgovor Srbije na taj hrvatski odgovor na njezinu nedavnu nabavu supersoničnih kineskih raketa zrak-zemlja, koje su se ovog proljeća prvi put mogle vidjeti na njihovim MiG-ovima 29. Vlada je nedavno donijela odluku o nabavi 18 južnokorejskih samohodnih višecijevnih raketnih lansera K239 Chunmoo. Vrijednost nabave je 544,05 milijuna eura s PDV-om. Ugovor obuhvaća 18 vozila K239, raketno streljivo i prateću opremu. U nabavi sudjeluju južnokorejska tvrtka Hanwha Aerospace, koja proizvodi sustav Chunmoo, i poljska tvrtka WB Electronics, koja je odgovorna za elektronsku nadogradnju. Rok isporuke je između 24 i 36 mjeseci.

Nabava iz Kine

Prvi sustavi trebali bi biti dopremljeni u tom razdoblju, a završetak isporuke očekuje se najkasnije 2029. godine. Nabava tog raketnog sustava zemlja-zemlja nije izravni odgovor na srpsku nabavu raketa zrak zemlja, ali definitivno jest još jedan korak u utrci u naoružavanju u kojoj sudjeluju te dvije zemlje, ali i neke druge u našem susjedstvu.

Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Srbija je početkom ove godine potvrdila da je od Kine nabavila rakete CM-400AKG, dalekometno zrakoplovno oružje namijenjeno napadima na ciljeve na zemlji. Potvrda je stigla tek nakon što su se početkom ožujka na internetu pojavile fotografije srpskog MiG-a 29 s dvije kineske rakete pod krilima. Predsjednik Aleksandar Vučić 12. ožujka javno je rekao da Srbija raspolaže "značajnim brojem" tih projektila, te da će ih nabaviti još. Time je Srbija postala prva europska država koja je javno potvrđena kao korisnik CM-400AKG. Do tada je jedini poznati strani korisnik bio Pakistan. Kada je točno sklopljen ugovor s Kinom, međutim, nije objavljeno. Beograd nije objavio ni broj naručenih projektila ni ukupnu vrijednost ugovora. Vučić je potvrdio da je Srbija dobila određeni popust, ali je odbio reći koliko je raketa plaćeno i po kojoj cijeni. Zbog toga se danas ne može vjerodostojno navesti pojedinačna cijena ili vrijednost cijelog posla. Domet rakete procjenjuje se na 400 kilometara, uz mogućnost različitih bojnih glava.

Ta je informacija izazvala uzbunu u Hrvatskoj. Propitivalo se tko je odgovoran da Hrvatska nije na vrijeme saznala za tu srpsku aviziciju, ali se ipak doznalo kako su hrvatske službe na vrijeme posjedovale informaciju o namjeri te zemlje da nabavi kinesko oružje.

Optužbe za destabilizaciju

Potom je slijedila rasprava Vlade i predsjednika Republike Zorana Milanovića o tome kako odgovoriti na taj potez Srbije. Još prije toga Vlada je bila pregovarala s Izraelom o nabavi njihova protuzračnog sustava "Davidova praćka", koji je možda i najbolje protuoružje za ovu kinesku raketu. Međutim, bilo kakvom takvom aranžmanu s Izraelom odlučno se bio suprotstavio predsjednik Milanović, i to zbog dva razloga. Prvi je bio taj što se on jako kritično postavio prema načinu na koji Izrael izvodi ratne operacije u Gazi. Naveo je i da Izrael blisko surađuje sa Srbijom kada je u pitanju integracija oružanih sustava koje ta država nabavlja na različitim stranama – i na zapadu - francuske zrakoplove Rafale za 2,7 milijardi eura, spomenute rakete iz Kine, rezervne dijelove za MiG-ove iz Rusije ili raketne sustave iz samog Izraela.

Srbija u posljednje vrijeme snažno optužuje Hrvatsku za destabiliziranje Balkana tako što gradi antisrpski vojni savez s Albanijom i Kosovom. Te tri zemlje potpisale su deklaraciju o suradnji u području obrane i sigurnosti 18. ožujka 2025. u Tirani. Nije ovdje riječ o klasičnom vojnom savezu, s obvezom da jedna država automatski ratuje za drugu. Sama deklaracija izričito kaže da ne stvara nove međunarodne ili međuvladine pravne obveze. Deklaracija otvara prostor za više zajedničkih vježbi, obuke, razmjene informacija, obrambene industrijske projekte i koordinaciju stavova. Međutim, srpska strana smatra da je problem prije svega uključivanje Kosova kao ravnopravnog sudionika. Beograd smatra kako je riječ o osjetljivom sigurnosnom aranžmanu koji izravno utječe na srpsku sigurnost. ■

Sklapanje ugovora Srbije s Kinom u Hrvatskoj je izazvalo i malu političku uzbunu

SRBIJA PREDSTAVILA ROBOTSKE PSE

Vojska Srbije izvela je u nedjelju taktičku vojnu vježbu "Pobjednik 2026", na kojoj su bojnim gađanjem prikazane borbene mogućnosti i učinkovitost dijela naoružanja i vojne opreme koja je odnedavno uvedena u operativnu upotrebu. Na vježbi su prvi put prikazani i robotski psi (robodog), koji na sebi imaju strojnice, revolverske bacače i "zolje", a - prema objašnjenju časnika VS-a - namijenjeni su da prvi ulaze u nepregledne i potencijalno minirane objekte i tako stvaraju uvjete za upad specijalnih postrojbi. Pokaznoj vježbi nazočio je i srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić, koji je rekao da cilj vježbi nije ugrožavanje drugih, nego čuvanje i zaštita Srbije.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 792.83 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija i Hrvatska i dalje u utrci u naoružavanju

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ad7c6451-a400-4d85-91d5-1cb0ab43d08a/pdf

POLITIČKO I SIGURNOSNO PITANJE

Srbija i Hrvatska i dalje u utrci u naoružavanju

Moguć srpski odgovor na hrvatsku nabavu raketnog sustava zemlja-zemlja

Zlatko CRNČEC

Nakon što je Hrvatska prošlog tjedna odlučila kupiti južnokorejske raketne sustave, očekuje se odgovor Srbije na taj hrvatski odgovor na njezinu nedavnu nabavu supersoničnih kineskih raketa zrak-zemlja, koje su se ovog proljeća prvi put mogle vidjeti na njihovim MiG-ovima 29. Vlada je nedavno donijela odluku o nabavi 18 južnokorejskih samohodnih višecijevnih raketnih lansera K239 Chunmoo. Vrijednost nabave je 544,05 milijuna eura s PDV-om. Ugovor obuhvaća 18 vozila K239, raketno streljivo i prateću opremu. U nabavi sudjeluju južnokorejska tvrtka Hanwha Aerospace, koja proizvodi sustav Chunmoo, i poljska tvrtka WB Electronics, koja je odgovorna za elektronsku nadogradnju. Rok isporuke je između 24 i 36 mjeseci.

Nabava iz Kine

Prvi sustavi trebali bi biti dopremljeni u tom razdoblju, a završetak isporuke očekuje se najkasnije 2029. godine. Nabava tog raketnog sustava zemlja-zemlja nije izravni odgovor na srpsku nabavu raketa zrak-zemlja, ali definitivno jest još jedan korak u utrci u naoružavanju u kojoj sudjeluju te dvije zemlje, ali i neke druge u našem susjedstvu.

Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Srbija je početkom ove godine potvrdila da je od Kine nabavila rakete CM-400AKG, dalekometno zrakoplovno oružje namijenjeno napadima na ciljeve na zemlji. Potvrda je stigla tek nakon što su se početkom ožujka na internetu pojavile fotografije srpskog MiG-a 29 s dvije kineske rakete pod krilima. Predsjednik Aleksandar Vučić 12. ožujka javno je rekao da Srbija raspolaže "značajnim brojem" tih projektila, te da će ih nabaviti još. Time je Srbija postala prva europska država koja je javno potvrđena kao korisnik CM-400AKG. Do tada je jedini poznati strani korisnik bio Pakistan. Kada je točno sklopljen ugovor s Kinom, međutim, nije objavljeno. Beograd nije objavio ni broj naručenih projektila ni ukupnu vrijednost ugovora. Vučić je potvrdio da je Srbija dobila određeni popust, ali je odbio reći koliko je raketa plaćeno i po kojoj cijeni. Zbog toga se danas ne može vjerodostojno navesti pojedinačna cijena ili vrijednost cijelog posla. Domet rakete procjenjuje se na 400 kilometara, uz mogućnost ra-

SRBIJA PREDSTAVILA ROBOTSKE PSE

Vojska Srbije izvela je u nedjelju taktičku vojnu vježbu “Pobjednik 2026”, na kojoj su bojnim gađanjem prikazane borbene mogućnosti i učinkovitost dijela naoružanja i vojne opreme koja je odnedavno uvedena u operativnu upotrebu. Na vježbi su prvi put prikazani i robotski psi (robodog), koji na sebi imaju strojnice, revolverske bacače i “zolje”, a - prema objašnjenju časnika VS-a - namijenjeni su da prvi ulaze u nepregledne i potencijalno minirane objekte i tako stvaraju uvjete za upad specijalnih postrojbi. Pokaznoj vježbi nazočio je i srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić, koji je rekao da cilj vježbi nije ugrožavanje drugih, nego čuvanje i zaštita Srbije. zličitih bojnih glava.

Ta je informacija izazvala uzbunu u Hrvatskoj. Propitivalo se tko je odgovoran da Hrvatska nije na vrijeme saznala za tu srpsku akviziciju, ali se ipak doznalo kako su hrvatske službe na vrijeme posjedovale informaciju o namjeri te zemlje da nabavi kinesko oružje.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 792.83 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija i Hrvatska i dalje u utrci u naoružavanju

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ad7c6451-a400-4d85-91d5-1cb0ab43d08a/pdf

Optužbe za destabilizaciju

Potom je slijedila rasprava Vlade i predsjednika Republike Zorana Milanovića o tome kako odgovoriti na taj potez Srbije. Još prije toga Vlada je bila pregovarala s Izraelom o nabavi njihova protuzračnog sustava "Davidova praćka", koji je možda i najbolje protuoružje za ovu kinesku raketu. Međutim, bilo kakvom takvom aranžmanu s Izraelom odlučno se bio suprotstavio predsjednik Milanović, i to zbog dva razloga. Prvi je bio taj što se on jako kritično postavio prema načinu na koji Izrael izvodi ratne operacije u Gazi. Naveo je i da Izrael blisko surađuje sa Srbijom kada je u pitanju integracija oružanih sustava koje ta država nabavlja na različitim stranama – i na zapadu - francuske zrakoplove Rafale za 2,7 milijardi eura, spomenute rakete iz Kine, rezervne dijelove za MiG-ove iz Rusije ili raketne sustave iz samog Izraela.

Srbija u posljednje vrijeme snažno optužuje Hrvatsku za destabiliziranje Balkana tako što gradi antisrpski vojni savez s Albanijom i Kosovom. Te tri zemlje potpisale su deklaraciju o suradnji u području obrane i sigurnosti 18. ožujka 2025. u Tirani. Nije ovdje riječ o klasičnom vojnom savezu, s obvezom da jedna država automatski ratuje za drugu. Sama deklaracija izričito kaže da ne stvara nove međunarodne ili međuvladine pravne obveze. Deklaracija otvara prostor za više zajedničkih vježbi, obuke, razmjene informacija, obrambene industrijske projekte i koordinaciju stavova. Međutim, srpska strana smatra da je problem prije svega uključivanje Kosova kao ravnopravnog sudionika. Beograd smatra kako je riječ o osjetljivom sigurnosnom aranžmanu koji izravno utječe na srpsku sigurnost. n

Sklapanje ugovora Srbije s Kinom u Hrvatskoj je izazvalo i malu političku uzbunu

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 10, 11
Oblast strane 2,148.56 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov AfD je naklonjen Srbiji, ali ih Balkan ne zanima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea04d8d1-3d75-4949-828b-172e2a37a990/pdf

ANALITIČARI IZ NJEMAČKE ZA 'SLOBODNU':

AfD je naklonjen Srbiji, ali ih Balkan ne zanima

AfD se površno bavi regijom, s tim što su mu pozicije malo više naklonjene Srbiji, prema njihovim tvrdnjama Srbija je bila žrtva NATO-ova bombardiranja, u AfD-u kažu da su se pravoslavni Srbi uvijek borili za Europu... Ali iz toga ne slijedi ništa konkretno, recimo, kod AfD-a nije nitko rekao da će povući priznanje Kosova, smatra Nemanja Rujević, novinar Deutsche Wellea

Nikada nisam vidio plakate ili letke AfD-a koji bi se obraćali srpskoj manjini ili srpskom stanovništvu u Njemačkoj. Vjerojatno ta privlačnost dolazi s druge strane, iz Srbije, odnosno od srpskih nacionalista koji bi možda željeli uspostaviti bliže kontakte s njima, kaže Tim Scholz

Kada je u proljeće 2013. godine osnovana Alternativa za Njemačku (Alternative für Deutschland – AfD), njezino pojavljivanje u javnosti ponajprije je percipirano kao skupina akademiziranog, euroskeptičnog pokreta tehnokrata i ekonomista okupljenih oko ideje protivljenja zajedničkoj europskoj valuti i financijskom spašavanju zaduženih članica eurozone.

VELJKO POPOVIĆ

Međutim, velika migrantska kriza 2015. godine i dolazak stotina tisuća izbjeglica iz Sirije i s Bliskog istoka donijeli su i potpunu ideološku transformaciju stranke. AfD je prerastao u – potim pitanjima – radikalno desnu, bazično antiimigracijsku političku snagu koja danas predstavlja jednu od najozbiljnijih i najuznemirujućih političkih prijetnji stabilnosti suvremene Europe, s kojom čak ni ostale stranke koje nose atribut desnih ili krajnje desnih ne žele surađivati.

Nostalgija za nacizam

Platforma AfD-a zasniva se na radikalnom sužavanju prava na azil i predviđa masovnu deportaciju osoba bez boravišnih dozvola, u suštini sličnu politici koju zagovara i vodi **Donald Trump** u SAD-u.

Međutim, uz one fokusirane na borbu protiv migracija vidno egzistiraju i oni koji s nostalgijom gledaju na njemački nacizam iz vremena Drugog svjetskog rata, odnosno otvoreno deklarirani neonacisti. Prvi na udaru jesu doseljeni muslimani, no i mnogi nemuslimani se pitaju hoće li ekstremna desnica – bude li se našla na vlasti na nacionalnoj razini – stati na tome.

Zadnje događanje – stranka Alternativa za Njemačku (AfD) ostvarila je uvjerljivu pobjedu u istočnoj njemačkoj saveznoj pokrajini Saskoj-Anhaltu, daleko ispred svojih protivnika, tradicionalnih političkih stranaka. Međutim, AfD ipak za malo nije osvojio apsolutnu većinu zastupnika, no to je samo donekle omelo slavlje desničara koji ovakav rezultat s razlogom tumače kao potvrdu da njihovo vrijeme tek dolazi.

A u tom jačanju desnice na političkom Zapadu priliku vide i mnoge političke snage u jugoistočnoj Europi koje su im pandan. Donalda Trumpa su, primjerice, u Srbiji podržali i radikali **Vojislava Šešelja** – poznata je fotografija na kojoj se sa Šešeljeva golemog trbuha osmjehuje Donald Trump s majice. Sada već bivšeg mađarskog premijera **Viktora Orbána**, kojega su analitičari proglasili za lidera toga novog desnog, antiliberalnog svjeta, otvoreno je podržao srbijanski predsjednik **Aleksandar Vučić**.

Koliko takve političke snage u regiji vide šansu u jačanju AfD-a, a koliko je zapravo riječ o jalovim nadama – sličnim onome što je na kraju, odnosno makar do sada, ostvareno nakon dolaska Donalda Trumpa na vlast – pitanja su koja je "Slobodna" postavila ekspertima za pitanje njemačke politike.

Nije prolazno

"Bilo je očekivano da će AfD uvjerljivo pobijediti, možda se nisu svi nadali ovako uvjerljivoj pobjedi, ali s druge strane igra matematike i igra slučaja je htjela da oni nemaju apsolutnu većinu iako su je lako mogli imati, tako da ima razloga da i oni budu pomalo razočarani ili da čekaju da se situacija nekako raspleće i da se možda ide na nove izbore kada će proći još bolje, što mislim da je gotovo sigurna stvar", kaže za Slobodnu Dalmaciju **Nemanja Rujević**, novinar Deutsche Wellea. "Što se tiče nacionalne razine, AfD je već mjesecima najjača stranka po anketama, ne vidi se kraja i konca tom njihovu napredovanju, kao što se ne vidi ni kraja posrtanju vlade **Friedricha Merza**, koja je najmanje popularna vlada otkako takva mjerenja postoje.

Dakle, ovo nije prolazni trend i ovo neće prestati sutra. AfD time ima ogroman utjecaj na politiku jer goni ispred sebe demokršćane, pogotovo Friedricha Merza, pa se svi oni bave temama koje nameće AfD, kao što su migracije i slično", kaže Rujević za "Slobodnu".

Tim Scholz, analitičar i aktivist dugog staža, te edukator iz berlinskog Centra Kurt Löwenstein, ocjenjuje kako je AfD vrlo velika prijetnja demokraciji "jer pokušavaju preuzeti političku moć i utjecati na demokratske izbore, ali nisu zainteresirani za demokraciju kao takvu".

"Ono što je posebno kod njih jest da imaju vrlo dobro vođene kampanje, eskaliraju politička pitanja i dijele društvo. To je vrlo populistički pristup. Govore: 'Svi su oni drugi političari isti, samo smo mi drukčiji.' A iza svega toga stoji ideologija i vrlo jasna ekstremno desna agenda", kaže Scholz za "Slobodnu".

Na pitanje zbog čega AfD tako nezaustavljivo i brzo raste, Scholz odgovara da je razlog prije svega politika njemačke savezne vlade:

"Postoje i druga pitanja koja su ljudima u Njemačkoj važna, ali ljudi osjećaju da im je ugrožen životni standard. Cijene svega rastu – benzina, hrane i drugih stvari – i, naravno, to je povezano sa svim posljedicama rusko-ukrajinskog rata. Rekao bih da postoji veza s potrebama ljudi. AfD zapravo kanalizira taj osjećaj. Ljudi u Njemačkoj osjećaju da vlada više ne sluša njihove interese i to je razlog zbog kojeg onda traže rješenja kod AfD-a."

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 10, 11
Oblast strane 2,148.56 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov AfD je naklonjen Srbiji, ali ih Balkan ne zanima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea04d8d1-3d75-4949-828b-172e2a37a990/pdf

Dosadašnja komunikacija AfD-a sa srpskim desničarima više je folklorna komunikacija. No svakako bi naruku išlo svakome, pa i Vučiću, da svuda u Europi budu oni kojima nije prva na umu nekakva vladavina prava, ali dalje od toga ja ne vidim neke posebne posljedice od jačanja AfD-a za Balkan, zaključuje Rujević

'Nema nijednog razloga da ljudi srpskog podrijetla glasuju za AfD, tim prije što AfD nije stranka malog čovjeka, kako se predstavlja. Mali čovjek bi imao manje novca u džepu s njima i bilo bi manje radnih mjesta, a krupni kapitalisti imali bi još više novca nego što imaju sada'

'Nakon pobjede AfD-a na pokrajinskim izborima, u Srbiji su počele kružiti i poruke prema kojima AfD otvoreno zagovara povratak Kosova pod suverenitet Srbije. Međutim, zapadni Balkan nije ni prva, ni druga, ni deseta tema u Njemačkoj'

'Na dan izbora jedan od kandidata AfD-a za premijera otišao je starim motorom iz vremena DDR-a na biračko mjesto. To stalno rade. Koriste vozila iz vremena DDR-a kako bi stvorili sliku nekih 'dobrih starih vremena'. Pokušavaju evocirati tu prošlost i prikazati je kao nešto pozitivno'

Tim Scholz, analitičar i aktivist, te Nemanja Rujević, novinar Deutsche Wellea PRIVATNI ALBUM

Liderica stranke Alice Weidel u privatnom životu potpuno odudara o slike desničarke AFP

Aleksandar Vučić se uzalud nada da će mu AfD pomoći vratiti Kosovo AFP

"Ako pogledamo birače AfD-a, primjerice nakon nedavnih izbora u Saskoj prošlog vikenda, otprilike polovica birača doista glasuje za AfD zato što ideološki vjeruje u AfD. Druga polovica zapravo govori: 'Glasujemo protiv drugih', osobito protiv CDU-a i konzervativne stranke te protiv kancelara Merza, jer je, kako smatraju, arogantan i ne sluša potrebe ljudi.

Ljudi doista osjećaju da im je život sve skuplji i da im je životni standard ugrožen. A društvo postaje sve složenije, dok AfD promovira vrlo jednostavnu sliku društva – muškarci i žene, muškarac treba raditi, žena treba ostati kod kuće i tako dalje", kaže Scholz.

Nade desničara u regiji

Nakon pobjede AfD-a na pokrajinskim izborima, poradovali su se mnogi desničarski centri i propagandne stranice po društvenim mrežama u regiji. U Srbiji su počele kružiti i poruke – čija autentičnost nije potvrđena – prema kojima AfD otvoreno zagovara povratak Kosova pod suverenitet Srbije. Nemanja Rujević, međutim, kaže da zapadni Balkan nije "ni prva, ni druga, ni deseta tema u Njemačkoj".

"Nekako nastaje dojam da Njemci samo o nama brinu, što nikako nije točno. AfD se slabo i površno bavi našom regijom, s tim što se – da, može čitati da su pozicije malo više naklonjene Srbiji, posebno kada je riječ o tome da je prema njihovim tvrdnjama Srbija bila žrtva NATO-ova bombardiranja, a oni u AfD-u vole to okrenuti na priču da su se pravoslavni Srbi uvijek borili za Europu i slično. Ali iz toga ne slijedi ništa konkretno, recimo, kod AfD-a nije nitko rekao da će povući priznanje Kosova ako dođu na vlast. To se nije dogodilo. Oni o tome nisu razmišljali, a i ako jesu, rekli su 'bolje ne'", kaže on i nastavlja:

"Njihova dosadašnja komunikacija sa srpskim desničarima – pokušavao je i **Dodik** čestitati, a i ovi sitni desničari iz Srbije su se nešto sastajali – više je folklorna komunikacija. No svakako bi naruku išlo svakome, pa i Vučiću, koji je u svojoj suštini desničar, da svuda u Europi budu oni kojima nije prva na umu nekakva vladavina prava, čak ni simbolično, čak ni kao prostirka kojom se pokrivaš, kao što je slučaj s ovima koji su na vlasti u većini europskih zemalja, ali dalje od toga ja ne vidim neke posebne ili instant-posljedice od jačanja AfD-a za Balkan", zaključuje srbijanski novinar iz Njemačke.

I Tim Scholz kaže kako nije primijetio posebno obraćanje AfD-a srpskim migrantima s pravom glasa u Njemačkoj. Podsjeća, međutim, da su se u Austriji desničari iz Slobodarske partije Austrije (FPÖ) izravno obraćali srpskim glasačima u toj zemlji.

"AfD i FPÖ na neki način vrlo su blisko povezani u tom smislu, ali u Njemačkoj uglavnom prepoznajemo da se obraćaju ruskim zajednicama, odnosno ruskoj zajednici koja ovdje živi, i pokušavaju doprijeti do nje. Međutim, nikada nisam vidio njihove plakate ili letke koji bi se obraćali srpskoj manjini ili srpskom stanovništvu u Njemačkoj. Vjerojatno ta privlačnost dolazi s druge strane, iz Srbije, odnosno od srpskih nacionalista koji bi možda željeli uspostaviti bliže kontakte s njima", kaže on.

Scholz, međutim, naglašava bliske veze AfD-a s Kremljom. "To je također dokazano njihovim sadašnjim odnosima. Članovi vodstva AfD-a i dalje putuju u Rusiju kako bi sudjelovali na sastancima s političarima, poslovnim ljudima i tako dalje... Postoje naznake da vrlo blisko surađuju s ruskim veleposlanstvom ovdje u Njemačkoj. Budući da zapravo ne znamo što se sve događa s tim hibridnim napadima na Njemačku u okviru rusko-ukrajinskog rata, to je također važno pitanje.

Faktor Moskva

AfD posebno naglašava prikazivanje ukrajinske vlade kao fašističke i tvrdi da je treba zaustaviti. Ponekad to stavljaju u tradiciju Crvene armije koja je 'oslobodila Europu od fašizma'. Zato govore: 'Moramo zaustaviti rat, moramo prekinuti potporu ukrajinskoj vladi jer ćemo tada ponovno dobiti jeftinu naftu za Njemačku. To će koristiti njemačkim građanima i nećemo trošiti toliko novca na ratne izdatke'."

Nemanja Rujević ocjenjuje da Rusija igra ulogu posebice na istoku zemlje, gdje je AfD i najjači i gdje postoji čudan fenomen:

"Ti ljudi su imali iskustvo života pod opresivnom komunističkom vlašću, ali oni za tim vremenima izgleda da žude. Naravno, ne žude za tim što im je bila zabranjena sloboda govora ili što je postojao Berlinski zid, već za tim što su im bila sigurna radna mjesta, što je bilo mjesta u vrtiću za svakoga, što im je život bio u to vrijeme jednostavniji, manje kompleksan, manje globaliziran. I moguće je da do njih dopiru te poruke iz Rusije."

"Inače, Rusija ko Rusija – ona podržava svakoga tko je protiv NATO-a ili tko na bilo koji način remeti tu zapadnu arhitekturu, bilo sigurnosnu, bilo političku, tako da ništa posebno. Gledamo sad ove operacije po Rusiji za koje su navodno odgovorni Rusi, od udara dronova do snimanja i hakerskih napada – mnogi tragovi vode u Srbiju, o tome sam nedavno pisao za Deutsche Welle", navodi Rujević.

No kaže kako je vrlo teško utvrditi koliko ljudi sada glasa za AfD zbog nekakvog pukog prosvjeda, koliko iz uvjerenja...

"Ljudi jednostavno ne vide drugu alternativu i ne vide da ove etablirane partije mogu bitno promijeniti sliku u Njemačkoj, a onda im je manje bitno da li AfD to zaista može ili ne može. Oni sada glasaju u inat, slično onome kada je Donald Trump dolazio na vlast u SAD-u", govori Rujević.

Prerano je za predviđanja

Nemanja Rujević nije želio podrobnije ulaziti u analize što se može očekivati u regiji jugoistočne Europe ako AfD nastavi jačati i ako se domogne vlasti na nacionalnoj razini.

"To je teško pitanje koje malo zalazi u sferu rasprava ispred prodavaonice u 5 ujutro, jer mnogo je pretpostavki i mnogo je 'ako' u tome. Recimo, AfD sada vodi interne rasprave da i napusti eurozonu, što bi bila ogromna stvar, no možda manja nego napuštanje NATO-a, tako da oni preispituju neke svoje prije svega populističke stavove jer postoji realna šansa da barem negdje dođu na vlast i zbog toga preispituju svoje stavove i sukobljavaju se zbog toga.

Postoje među njima i realisti koji kažu da to ne treba dirati, da se treba koncentrirati na teme o Njemačkoj, migracijama i tako to. Tako da veliko je pitanje hoće li se išta mijenjati u sigurnosnoj infrastrukturi", odgovorio je Rujević.

Naglašava, međutim, kako ne misli da će AfD doći na vlast u Njemačkoj u iduće tri godine, kada bi se trebali održati redovni izbori.

"Mislim da će ostale partije do krajnje granice praviti svakakve koalicije samo da ne dopuste dolazak desničara na vlast i mogu se nadati samo nekom razvoju u svijetu, recimo završetku ovih ratova po svijetu i nekakvom ekonomskom boljitku – što je teško s ovim razvojem umjetne inteligencije.

NAKON POBJEDE AFD-a

Njemački Židovi 'zgroženi'

U Europi nije rijedak slučaj da Židovi, nasljednici ljudi koji su bili prvi i najviše na udaru nacizma i fašizma tijekom holokausta, u vremenima prije i tijekom Drugog svjetskog rata, glasuju za desne opcije, što se ponajprije objašnjava željom da se suzbije migracija iz islamskih zemalja u Europu i time zaustavi rast islamizma koji posebno cilja Židove. Međutim, u Njemačkoj to izgleda nije slučaj. Najviši predstavnik njemačkih Židova izjavio je da je "osobno zgrožen" nakon što je AfD ostvario važnu izbornu pobjedu na regionalnim izborima na istoku zemlje. Josef Schuster, predsjednik Središnjeg vijeća Židova u Njemačkoj (ZDJ), izrazio je zabrinutost rezultatima izbora. Dajući izjavu u trenutku kada je pobjeda AfD-a još bila neslužbena, Schuster je rekao za njemački Welt:

"Jedna je stvar već sigurna: stranka klasificirana kao dokazano desno-ekstremistička nalazi se na korak od samostalnog upravljanja njemačkom saveznom zemljom. Osobno sam zgrožen ovim izbornim rezultatom."

Mnogo mi je daleko gledati na to, pogotovo na to kako će se sve odraziti na Balkan", objašnjava on.

O šansama da se dokopaju vlasti na saveznoj razini i preuzmu Njemačku, Scholz podsjeća da se na državnoj razini podrška AfD-u kreće oko 25 posto.

"To je dovoljno da budu vrlo važni. Ali ako pogledate istočnu Njemačku, tamo su na oko 40 posto. Postoji velika neravnoteža između istoka i zapada, a AfD je puno uspješniji na istoku. Kada pogledamo Sasku, gdje su bili regionalni izbori, to je još uvijek ekonomski najslabiji dio Njemačke. Stanovništvo je ondje u prosjeku najstarije u Njemačkoj jer se mladi ljudi iseljavaju.

Nema velikih perspektiva jer nema mnogo industrije i nema mnogo velikih gradova. Postoji jedan veći grad, glavni grad pokrajine, ali ostatak je vrlo ruralan", objašnjava on.

Važnost društvenih mreža

"Primjerice, stanovništvo u Saskoj je u prosjeku deset godina starije nego ovdje na zapadu. Drugačije da mladi ljudi odlaze – svojevrsni odljev mozgova, nakon škole, a ostaju stariji ljudi, oni koji ostaju nemaju velike ekonomske perspektive. To je također područje s jednom od najviših stopa nezaposlenosti. Zato je situacija vrlo različita", dodaje.

"No, bez obzira na sve, AfD ima oko 25 posto. Da ste me prije deset godina pitali, u Njemačkoj smo stalno raspravljali s kolegama o tome zašto nemamo snažan desničarski pokret kakav postoji u gotovo svim drugim europskim državama.

Ako pogledamo Nizozemsku, Austriju, Italiju..., uvijek smo imali snažne desničarske političke pokrete, a u Njemačkoj nikada nismo imali nešto tako snažno. No to se promijenilo s AfD-om.

AfD je, rekao bih, vrlo pametan u vođenju kampanja. Vrlo su prisutni na društvenim mrežama i mnogo su vidljiviji od svih drugih demokratskih stranaka. Druge stranke jednostavno ne mogu doprijeti do ljudi na društvenim mrežama. A društvene mreže funkcioniraju na određeni način – kada ljudi vide nešto što ih ljuti, reagiraju. To je možda također jedan od razloga njihova uspjeha", kaže Scholz.

A koliko je bitna činjenica da je istočna Njemačka nekada bila dio istočnog, sovjetskog bloka? Scholz kaže da to ima veze i da AfD "igra nešto poput kulturnog života DDR-a":

"Primjerice, na dan izbora jedan od kandidata AfD-a za premijera otišao je starim motorom iz vremena DDR-a na biračko mjesto. To stalno rade. Koriste vozila iz vremena DDR-a kako bi stvorili sliku nekih 'dobrih starih vremena'. Pokušavaju evocirati tu prošlost i prikazati je kao nešto pozitivno.

I, naravno, kada govorimo o odnosu AfD-a prema Rusiji, u istočnoj Njemačkoj postoji više proruskog raspoloženja nego u ostatku Njemačke. Zato i kada je riječ o ratu između Ukrajine i Rusije, ljudi govore: 'Da, možda je Rusija ipak u pravu u onome što radi u Ukrajini.'"

Imigranti za antimigrante

Novinar DW-a objašnjava dalje da je poznat fenomen gdje "etablirani", odnosno integrirani migranti često podržavaju antiimigrantske stranke "jer i njima nekad ide na živce kada novi došljaci kvare imidž svih došljaka".

"To je poznati mehanizam, premda mislim da je ovdje potpuno promašen. Ja mislim da bi dolazak AfD-a na vlast osokolio one najgore u njemačkom društvu, dakle one koji su klasični fašisti i nacisti, da onda maltretiraju ljude na razne načine ili da gledaju s podcjenjivanjem na svakoga tko se ne preziva Fritz ili Müller.

Prema tome, nema nijednog razloga da ljudi srpskog podrijetla glasuju za AfD, tim prije što AfD nije stranka malog čovjeka, kako se predstavlja. Po svim proračunima, mali čovjek bi imao manje novca u džepu s njima i bilo bi manje radnih mjesta, a krupni kapitalisti imali bi još više novca nego što imaju sada. Da podsjetim, Njemačka je jedna od zemalja s najvećim raslojavanjem i najnezdravijim gomilanjem novca u rukama malobrojnih."

Na molbu da objasni svojevrsni paradoks, možda čak dostojan drevnog "Letećeg cirkusa Montyja Pythona" – da je jedna od njihovih čelnica zapravo lezbijka, u braku je sa ženom koja je imigrantica i imaju dijete – dakle, sve je to protiv ideologije krajnje desnice, Tim Scholz kaže da vodstvo stranke zna da ona živi u vezi sa ženom i da je njezina partnerica imigrantica, da svi to znaju, ali da se te kontradikcije u javnosti skrivaju budući da je riječ o liderki koja zastupa vrlo tvrde desne stavove. ●

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 10, 11
Oblast strane 2,148.56 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov AfD je naklonjen Srbiji, ali ih Balkan ne zanima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea04d8d1-3d75-4949-828b-172e2a37a990/pdf

MIRIŠE NA TREĆI SVJETSKI...

ANALITIČARI IZ NJEMAČKE ZA 'SLOBODNU':

AFD je naklonjen Srbiji, ali ih Balkan ne zanima

Nikada nisam vidio plakate ili letke AfD-a koji bi se obraćali srpskoj manjini ili srpskom stanovništvu u Njemačkoj. Vjerojatno ta privlačnost dolazi s druge strane, iz Srbije, odnosno od srpskih nacionalista koji bi možda željeli uspostaviti bliže kontakte s njima, kaže Tim Scholz

→AFD se površno bavi regijom, s tim što su mu pozicije malo više naklonjene Srbiji, prema njihovim tvrdnjama Srbija je bila žrtva NATO-ova bombardiranja, u AfD-u kažu da su se pravoslavni Srbi uvijek borili za Europu... Ali iz toga ne slijedi ništa konkretno, recimo, kod AfD-a nije nitko rekao da će povući priznanje Kosova, smatra Nemanja Rujević, novinar Deutsche Wellea

Kada je u proljeće 2013. godine osnovana Alternativa za Njemačku (Alternative für Deutschland – AFD), njezino pojavljivanje u javnosti ponajprije je percipirano kao skupina akademiziranog, euroskeptičnog pokreta tehnokrata i ekonomista okupljenih oko ideje protivljenja zajedničkoj europskoj valuti i financijskom spašavanju zaduženih članica eurozone.

VELJKO POPOVIĆ

Međutim, velika migrantska kriza 2015. godine i dolazak stotina tisuća izbjeglica iz Sirije i s Bliskog istoka donijeli su i potpunu ideološku transformaciju stranke. AFD je prerastao u – po tim pitanjima – radikalno desnu, bazično antiimigracijsku političku snagu koja danas predstavlja jednu od najozbiljnijih i najuznemirujućih političkih prijetnji stabilnosti suvremene Europe, s kojom čak ni ostale stranke koje nose atribut desnih ili krajnje desnih ne žele surađivati. Nostalgija za nacizam

Platforma AfD-a zasniva se na radikalnom sužavanju prava na azil i predviđa masovnu deportaciju osoba bez boravišnih dozvola, u suštini sličnu politici koju zagovara i vodi Donald Trump u SAD-u.

Međutim, uz one fokusirane na borbu protiv migracija vidno egzistiraju i oni koji s nostalgijom gledaju na njemački nacizam iz vremena Drugog svjetskog rata, odnosno otvoreno deklarirani neonacisti. Prvi na udaru jesu doseljeni muslimani, no i mnogi nemuslimani se pitaju hoće li ekstremna desnica – bude li se našla na vlasti na nacionalnoj razini – stati na tome.

Zadnje događanje – stranka Alternativa za Njemačku (AFD) ostvarila je uvjerljivu pobjedu u istočnoj njemačkoj saveznoj pokrajini Saskoj-Anhaltu, daleko ispred svojih protivnika, tradicionalnih političkih stranaka. Međutim, AFD ipak za malo nije osvojio apsolutnu većinu zastupnika, no to je samo donekle omelo slavlje desničara koji ovakav rezultat s razlogom tumače kao potvrdu da njihovo vrijeme tek dolazi. A u tom jačanju desnice na političkom Zapadu priliku vide i mnoge političke snage u jugoistočnoj Europi koje su im pandan. Donalda Trumpa su, primjerice, u Srbiji podržali i radikali Vojislava Šešelja – poznata je fotogra##ja na kojoj se sa Šešeljeva golemog trbuha osmjehuje Donald Trump s majice. Sada već bivšeg mađarskog premijera Viktora Orbána, kojega su analitičari proglasili za lidera toga novog desnog, antiliberalnog svijeta, otvoreno je podržao srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić.

Koliko takve političke snage u regiji vide šansu u jačanju AfDa, a koliko je zapravo riječ o jalovim nadama – sličnim onome što je na kraju, odnosno makar do sada, ostvareno nakon dolaska Donalda Trumpa na vlast – pitanja su koja je "Slobodna" postavila ekspertima za pitanje njemačke politike. Nije prolazno

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 10, 11
Oblast strane 2,148.56 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov AfD je naklonjen Srbiji, ali ih Balkan ne zanima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea04d8d1-3d75-4949-828b-172e2a37a990/pdf

“Bilo je očekivano da će AFD uvjerljivo pobijediti, možda se nisu svi nadali ovako uvjerljivoj pobjedi, ali s druge strane igra matematike i igra slučaja je htjela da oni nemaju apsolutnu većinu iako su je lako mogli imati, tako da ima razloga da i oni budu pomalo razočarani ili da čekaju da se situacija nekako rasplete i da se možda ide na nove izbore kada će proći još bolje, što mislim da je gotovo sigurna stvar”, kaže za Slobodnu Dalmaciju Nemanja Rujević, novinar Deutsche Wellea. “Što se tiče nacionalne razine, AFD je već mjesecima najjača stranka po anketama, ne vidi se kraja i konca tom njihovu napredovanju, kao što se ne vidi ni kraja posrtanju vlade Friedricha Merza, koja je najmanje popularna vlada otkako takva mjerenja postoje.

Dakle, ovo nije prolazni trend i ovo neće prestati sutra. AFD time ima ogroman utjecaj na politiku jer goni ispred sebe demokršćane, pogotovo Friedricha Merza, pa se svi oni bave temama koje nameće AFD, kao što su migracije i slično”, kaže Rujević za “Slobodnu”. Tim Scholz, analitičar i aktivist dugog staža, te edukator iz berlinskog Centra Kurt Löwenstein, ocjenjuje kako je AFD vrlo velika prijetnja demokraciji “jer pokušavaju preuzeti političku moć i utjecati na demokratske izbore, ali nisu zainteresirani za demokraciju kao takvu”.

“Ono što je posebno kod njih jest da imaju vrlo dobro vođene kampanje, eskaliraju politička pitanja i dijele društvo. To je vrlo populistički pristup. Govore: ‘Svi su oni drugi političari isti, samo smo mi drukčiji.’ A iza svega toga stoji ideologija i vrlo jasna ekstremno desna agenda”, kaže Scholz za “Slobodnu”.

Na pitanje zbog čega AFD tako nezaustavljivo i brzo raste, Scholz odgovara da je razlog prije svega politika njemačke savezne vlade:

“Postoje i druga pitanja koja su ljudima u Njemačkoj važna, ali ljudi osjećaju da im je ugrožen životni standard. Cijene svega rastu – benzina, hrane i drugih stvari – i, naravno, to je povezano sa svim posljedicama rusko-ukrajinskog rata. Rekao bih da postoji veza s potrebama ljudi. AFD zapravo kanalizira taj osjećaj. Ljudi u Njemačkoj osjećaju da vlada više ne sluša njihove interese i to je razlog zbog kojeg onda traže rješenja kod AfD-a.”

“Ako pogledamo birače AfDa, primjerice nakon nedavnih izbora u Saskoj prošlog vikenda, otprilike polovica birača doista glasuje za AFD zato što ideološki vjeruje u AFD. Druga polovica zapravo govori: ‘Glasujemo protiv drugih’, osobito protiv CDU-a i konzervativne stranke te protiv kancelara Merza, jer je, kako smatraju, arogantan i ne sluša potrebe ljudi.

Ljudi doista osjećaju da im je život sve skuplji i da im je životni standard ugrožen. A društvo postaje sve složenije, dok AFD promovira vrlo jednostavnu sliku društva – muškarci i žene, muškarac treba raditi, žena treba ostati kod kuće i tako dalje”, kaže Scholz. Nade desničara u regiji AFP lule

Nakon pobjede AfD-a na pokrajinskim izborima, poradovali su se mnogi desničarski centri i propagandne stranice po društvenim mrežama u regiji. U Srbiji su počele kružiti i poruke – čija autentičnost nije potvrđena – prema kojima AFD otvoreno zagovara povratak Kosova pod suverenitet Srbije. Nemanja Rujević, međutim, kaže da zapadni Balkan nije “ni prva, ni druga, ni deseta tema u Njemačkoj”.

“Nekako nastaje dojam da Nijemci samo o nama brinu, što nikako nije točno. AFD se slabo i površno bavi našom regijom, s tim što se – da, može čitati da su pozicije malo više naklonjene Srbiji, posebno kada je riječ o tome da je prema njihovim tvrdnjama Srbija bila žrtva NATO-ova bombardiranja, a oni u AfD-u vole to okrenuti na priču da su se pravoslavni Srbi uvijek borili za Europu i slično. Ali iz toga ne slijedi ništa konkretno, recimo, kod AfD-a nije nitko rekao da će povući priznanje Kosova ako dođu na vlast. To se nije dogodilo. Oni o tome nisu razmišljali, a i ako jesu, rekli su ‘bolje ne’”, kaže on i nastavlja:

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 10, 11
Oblast strane 2,148.56 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov AfD je naklonjen Srbiji, ali ih Balkan ne zanima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea04d8d1-3d75-4949-828b-172e2a37a990/pdf

“Njihova dosadašnja komunikacija sa srpskim desničarima – pokušavao je i Dodik čestitati, a i ovi sitni desničari iz Srbije su se nešto sastajali – više je folklorna komunikacija. No svakako bi naruku išlo svakome, pa i Vučiću, koji je u svojoj suštini desničar, da svuda u Europi budu oni kojima nije prva na umu nekakva vladavina prava, čak ni simbolično, čak ni kao prostirka kojom se pokrivaš, kao što je slučaj s ovima koji su na vlasti u većini europskih zemalja, ali dalje od toga ja ne vidim neke posebne ili instant-posljedice od jačanja AfD-a za Balkan”, zaključuje srbijanski novinar iz Njemačke.

I Tim Scholz kaže kako nije primijetio posebno obraćanje AfD-a srpskim migrantima s pravom glasa u Njemačkoj. Podsjeća, međutim, da su se u Austriji desničari iz Slobodarske partije Austrije (FPÖ) izravno obraćali srpskim glasačima u toj zemlji.

“AFD i FPÖ na neki način vrlo su blisko povezani u tom smislu, ali u Njemačkoj uglavnom prepoznajemo da se obraćaju ruskim zajednicama, odnosno ruskoj zajednici koja ovdje živi, i pokušavaju doprijeti do nje. Međutim, nikada nisam vidio njihove plakate ili letke koji bi se obraćali srpskoj manjini ili srpskom stanovništvu u Njemačkoj. Vjerojatno ta privlačnost dolazi s druge strane, iz Srbije, odnosno od srpskih nacionalista koji bi možda željeli uspostaviti bliže kontakte s njima”, kaže on.

Scholz, međutim, naglašava bliske veze AfD-a s Kremljom. “To je također dokazano njihovim sadašnjim odnosima. Članovi vodstva AfD-a i dalje putuju u Rusiju kako bi sudjelovali na sastancima s političarima, poslovnim ljudima i tako dalje... Postoje naznake da vrlo blisko surađuju s ruskim veleposlanstvom ovdje u Njemačkoj. Budući da zapravo ne znamo što se sve događa s tim hibridnim napadima na Njemačku u okviru rusko-ukrajinskog rata, to je također važno pitanje.

Faktor Moskva

AFD posebno naglašava prikazivanje ukrajinske vlade kao fašističke i tvrdi da je treba zaustaviti. Ponekad to stavljaju u tradiciju Crvene armije koja je ‘oslobodila Europu od fašizma’. Zato govore: ‘Moramo za-AFP

Ll_ < ustaviti rat, moramo prekinuti potporu ukrajinskoj vladi jer ćemo tada ponovno dobiti jeftinu naftu za Njemačku. To će koristiti njemačkim građanima i nećemo trošiti toliko novca na ratne izdatke’.”

Nemanja Rujević ocjenjuje da Rusija igra ulogu posebice na istoku zemlje, gdje je AFD i najjači i gdje postoji čudan fenomen:

“Ti ljudi su imali iskustvo života pod opresivnom komunističkom vlašću, ali oni za tim vremenima izgleda da žude. Naravno, ne žude za tim što im je bila zabranjena sloboda govora ili što je postojao Berlinski zid, već za tim što su im bila sigurna radna mjesta, što je bilo mjesta u vrtiću za svakoga, što im je život bio u to vrijeme jednostavniji, manje kompleksan, manje globaliziran. I moguće je da do njih dopiru te poruke iz Rusije.”

“Inače, Rusija ko Rusija – ona podržava svakoga tko je protiv NATO-a ili tko na bilo koji način remeti tu zapadnu arhitekturu, bilo sigurnosnu, bilo političku, tako da ništa posebno. Gledamo sad ove operacije po Rusiji za koje su navodno odgovorni Rusi, od udara dronova do snimanja i hakerskih napada – mnogi tragovi vode u Srbiju, o tome sam nedavno pisao za Deutsche Welle”, navodi Rujević.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 10, 11
Oblast strane 2,148.56 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov AfD je naklonjen Srbiji, ali ih Balkan ne zanima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea04d8d1-3d75-4949-828b-172e2a37a990/pdf 6/8

No kaže kako je vrlo teško utvrditi koliko ljudi sada glasa za AFD zbog nekakvog pukog prosvjeda, koliko iz uvjerenja... “Ljudi jednostavno ne vide drugu alternativu i ne vide da ove etablirane partije mogu bitno promijeniti sliku u Njemačkoj, a onda im je manje bitno da li AFD to zaista može ili ne može. Oni sada glasaju u inat, slično onome kada je Donald Trump dolazio na vlast u SAD-u”, govori Rujević. Prerano je za predviđanja Nemanja Rujević nije želio podrobnije ulaziti u analize što se može očekivati u regiji jugoistočne Europe ako AFD nastavi jačati i ako se domogne vlasti na nacionalnoj razini.

“To je teško pitanje koje malo zalazi u sferu rasprava ispred prodavaonice u 5 ujutro, jer mnogo je pretpostavki i mnogo je ‘ako’ u tome. Recimo, AFD sada vodi interne rasprave da i napusti eurozonu, što bi bila ogromna stvar, no možda manja nego napuštanje NATO-a, tako da oni preispituju neke svoje prije svega populističke stavove jer postoji realna šansa da barem negdje dođu na vlast i zbog toga preispituju svoje stavove i sukobljavaju se zbog toga.

Postoje među njima i realisti koji kažu da to ne treba dirati, da se treba koncentrirati na teme o Njemačkoj, migracijama i tako to. Tako da veliko je pitanje hoće li se išta mijenjati u sigurnosnoj infrastrukturi”, odgovorio je Rujević.

Naglašava, međutim, kako ne misli da će AFD doći na vlast u Njemačkoj u iduće tri godine, kada bi se trebali održati redovni izbori.

“Mislim da će ostale partije do krajnje granice praviti svakakve koalicije samo da ne dopuste dolazak desničara na vlast i mogu se nadati samo nekom razvoju u svijetu, recimo završetku ovih ratova po svijetu i nekakvom ekonomskom boljitku – što je teško s ovim razvojem umjetne inteligencije. Mnogo mi je daleko gledati na to, pogotovo na to kako će se sve odraziti na Balkan”, objašnjava on.

O šansama da se dokopaju vlasti na saveznoj razini i preuzmu Njemačku, Scholz podsjeća da se na državnoj razini podrška AfD-u kreće oko 25 posto. “To je dovoljno da budu vrlo važni. Ali ako pogledate istočnu Njemačku, tamo su na oko 40 posto. Postoji velika neravnoteža između istoka i zapada, a AFD je puno uspješniji na istoku. Kada pogledamo Sasku, gdje su bili regionalni izbori, to je još uvijek ekonomski najslabiji dio Njemačke. Stanovništvo je ondje u prosjeku najstarije u Njemačkoj jer se mladi ljudi iseljavaju.

Nema velikih perspektiva jer nema mnogo industrije i nema mnogo velikih gradova. Postoji jedan veći grad, glavni grad pokrajine, ali ostatak je vrlo ruralan”, objašnjava on. Važnost društvenih mreža “Primjerice, stanovništvo u Saskoj je u prosjeku deset godina starije nego ovdje na zapadu. To znači da mladi ljudi odlaze – svojevrsni odljev mozgova, nakon škole, a ostaju stariji ljudi, oni koji ostaju nemaju velike ekonomske perspektive. To je također područje s jednom od najviših stopa nezaposlenosti. Zato je situacija vrlo različita”, dodaje.

“No, bez obzira na sve, AFD ima oko 25 posto. Da ste me prije deset godina pitali, u Njemačkoj smo stalno raspravljali s kolegama o tome zašto nemamo snažan desničarski pokret kakav postoji u gotovo svim drugim europskim državama. Ako pogledamo Nizozemsku, Austriju, Italiju..., uvijek smo imali snažne desničarske političke pokrete, a u Njemačkoj nikada nismo imali nešto tako snažno. No to se promijenilo s AfD-om.

AFD je, rekao bih, vrlo pametan u vođenju kampanja. Vrlo su prisutni na društvenim mrežama i mnogo su vidljiviji od svih drugih demokratskih stranaka. Druge stranke jednostavno ne mogu doprijeti do ljudi na društvenim mrežama. A društvene mreže funkcioniraju na određeni način – kada ljudi vide nešto što ih ljuti, reagiraju. To je možda također jedan od razloga njihova uspjeha”, kaže Scholz.

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 10, 11
Oblast strane 2,148.56 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov AfD je naklonjen Srbiji, ali ih Balkan ne zanima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea04d8d1-3d75-4949-828b-172e2a37a990/pdf

A koliko je bitna činjenica da je istočna Njemačka nekada bila dio istočnog, sovjetskog bloka? Scholz kaže da to ima veze i da AFD "igra nešto poput kulturnog života DDR-a":

"Primjerice, na dan izbora jedan od kandidata AfD-a za premijera otišao je starim motorom iz vremena DDR-a na biračko mjesto. To stalno rade. Koriste vozila iz vremena DDR-a kako bi stvorili sliku nekih 'dobrih starih vremena'. Pokušavaju evocirati tu prošlost i prikazati je kao nešto pozitivno.

I, naravno, kada govorimo o odnosu AfD-a prema Rusiji, u istočnoj Njemačkoj postoji više proruskog raspoloženja nego u ostatku Njemačke. Zato i kada je riječ o ratu između Ukrajine i Rusije, ljudi govore: 'Da, možda je Rusija ipak u pravu u onome što radi u Ukrajini.'" Imigranti za antimigrante Novinar DW-a objašnjava dalje da je poznat fenomen gdje "etablirani", odnosno integrirani migranti često podržavaju antiimigrantske stranke "jer i njima nekad ide na živce kada novi došljaci kvare imidž svih došljaka".

"To je poznati mehanizam, premda mislim da je ovdje potpuno promašen. Ja mislim da bi dolazak AfD-a na vlast osokolio one najgore u njemačkom društvu, dakle one koji su klasični fašisti i nacisti, da onda maltretiraju ljude na razne načine ili da gledaju s podcjenjivanjem na svakoga tko se ne preziva Fritz ili Müller. Prema tome, nema nijednog razloga da ljudi srpskog podrijetla glasuju za AFD, tim prije što AFD nije stranka malog čovjeka, kako se predstavlja. Po svim proračunima, mali čovjek bi imao manje novca u džepu s njima i bilo bi manje radnih mjesta, a krupni kapitalisti imali bi još više novca nego što imaju sada. Da podsjetim, Njemačka je jedna od zemalja s najvećim raslojavanjem i najnezdravijim gomilanjem novca u rukama malobrojnih."

Na molbu da objasni svojevrsni paradoks, možda čak dostojan drevnog "Letećeg cirkusa Montyja Pythona" – da je jedna od njihovih čelnica zapravo lezbijka, u braku je sa ženom koja je imigrantica i imaju dijete – dakle, sve je to protiv ideologije krajnje desnice, Tim Scholz kaže da vodstvo stranke zna da ona živi u vezi sa ženom i da je njezina partnerica imigrantica, da svi to znaju, ali da se te kontradikcije u javnosti skrivaju budući da je riječ o liderki koja zastupa vrlo tvrde desne stavove. •

Dosadašnja

NAKON POBJEDE AFD-a komunikacija AfD-a sa srpskim desničarima više je folklorna komunikacija. No svakako bi naruku išlo svakome, pa i Vučiću, da svuda u Europi budu oni kojima nije prva na umu nekakva vladavina prava, ali dalje od toga ja ne vidim neke posebne posljedice od jačanja AfD-a za Balkan, zaključuje

Rujević

'Nema nijednog razloga da ljudi srpskog podrijetla glasuju za AFD, tim prije što AFD nije stranka malog čovjeka, kako se predstavlja. Mali čovjek bi imao manje novca u džepu s njima i bilo bi manje radnih mjesta, a krupni kapitalisti imali bi još više novca nego što imaju sada'

'Nakon pobjede

AfD-a na pokrajinskim izborima, u

Srbiji su počele kružiti i poruke prema kojima AFD otvoreno zagovara povratak Kosova pod suverenitet Srbije. Međutim, zapadni Balkan nije ni prva, ni druga, ni deseta tema u

Njemačkoj' 'Na dan izbora jedan od kandidata AfD-a za premijera otišao je starim motorom iz vremena DDR-a na biračko mjesto.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 10, 11
Oblast strane 2,148.56 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov AfD je naklonjen Srbiji, ali ih Balkan ne zanima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea04d8d1-3d75-4949-828b-172e2a37a990/pdf

To stalno rade. Koriste vozila iz vremena DDR-a kako bi stvorili sliku nekih ‘dobrih starih vremena’ .

Pokušavaju evocirati tu prošlost i prikazati je kao nešto pozitivno’

Tim Scholz, analitičar i aktivist, te Nemanja Rujević, novinar Deutsche Wellea PRIVATNI ALBUM Liderica stranke Alice Weidel u privatnom životu potpuno odudara o slike desničarke Aleksandar Vučić se uzalud nada da će mu AFD pomoći vratiti Kosovo

Njemački Židovi ‘zgroženi’ UEuropi nije rijedak slučaj da Židovi, nasljednici ljudi koji su bili prvi i najviše na udaru nacizma i fašizma tijekom holokausta, u vremenima prije i tijekom Drugog svjetskog rata, glasuju za desne opcije, što se ponajprije objašnjava željom da se suzbije migracija iz islamskih zemalja u Europu i time zaustavi rast islamizma koji posebno cilja Židove. Međutim, u Njemačkoj to izgleda nije slučaj. Najviši predstavnik njemačkih Židova izjavio je da je “osobno zgrožen” nakon što je AFD ostvario važnu izbornu pobjedu na regionalnim izborima na istoku zemlje. Josef Schuster, predsjednik Središnjeg vijeća Židova u Njemačkoj (ZDJ), izrazio je zabrinutost rezultatima izbora. Dajući izjavu u trenutku kada je pobjeda AfD-a još bila neslužbena, Schuster je rekao za njemački Welt:

“Jedna je stvar već sigurna: stranka klasificirana kao dokazano desnoekstremistička nalazi se na korak od samostalnog upravljanja njemačkom saveznom zemljom. Osobno sam zgrožen ovim izbornim rezultatom.”

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 622.24 cm^2
Autor Z. CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a465c134-5499-42ff-bd3a-fb45018444de/pdf

Vojne nabave susjeda ne dopuštaju spokoj na već traumatiziranom području

Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

U obrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa, rekao je Aleksandar Vučić

Ministar obrane Ivan Anušić u radnom je posjetu SAD-u gdje je u Minnesoti sudjelovao na obilježavanju 30. godišnjice suradnje hrvatskih Oružanih snaga i tamošnje Nacionalne garde.

- Naša suradnja očituje se u prvom redu kada govorimo o nabavi helikoptera Black Hawk i borbenih vozila pješaštva Bradley. Kada govorimo o ukupnim nabavama američkog naoružanja onda je tu i raketni sustav HIMARS. Razgovarat ćemo, naravno, i o tom sustavu kao i o dometu raketa za HIMARS od 150 plus kilometara. Već smo započeli razgovore o isporuci raketa tog dometa, a nastavit ćemo ih i tijekom ovog posjeta. Uz rakete dometa 300 plus kilometara raketnog sustava Chunmoo, računamo i na rakete 150 plus kilometara za HIMARS-e, rekao je Anušić.

Hrvatska nema odgovarajući protuzračni kišobran za prijetnju srbijanskih migova

Nepoznat broj

Hrvatska je prije desetak dana odlučila kupiti južnokorejske raketne sustave zemlja - zemlja. Radi se o 18 samohodnih višecijevnih raketnih lansera K239 Chunmoo. Vrijednost nabave iznosi 544 milijuna eura s PDV-om. Ugovor obuhvaća 18 vozila K239, raketno streljivo i prateću opremu. U nabavi sudjeluju južnokorejska tvrtka Hanwha Aerospace, koja proizvodi sustav Chunmoo, i poljska tvrtka WB Electronics, koja je odgovorna za elektronsku nadogradnju. Rok isporuke je između 24 i 36 mjeseci. Prvi sustavi trebali bi biti isporučeni u tom razdoblju, a završetak isporuke očekuje se najkasnije tijekom 2029. godine.

Nije se dugo čekalo na odgovor Srbije koja na nabavu novog naoružanja gleda kao na neki oblik nadmetanja s Hrvatskom. I on je došao već sredinom prošlog tjedna. Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić je u Beogradu na poslovnom forumu Srbije i Uzbekistana rekao da će Srbija uskoro početi proizvoditi balističke rakete.

- U obrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa. Rakete kratkog dometa već proizvodimo, rekao je Vučić. Balističke rakete su oružje kakvo Iran koristi u ratu na Bliskom istoku za gađanje izraelskih i američkih ciljeva.

Treba tu ipak reći i da Hrvatske zaista često jest meta njegovih izjava kada je riječ o naoružanju, ali Srbija u ovom trenutku ima drugačije sigurnosne prioritete u regiji, ponajviše kada su u pitanju BiH, Kosovo i Crna Gora. Pravu malu uzbunu u Hrvatskoj izazvala je u proljeće ove godine srbijanska nabava supersoničnih kineskih raketa zrak - zemlja koje su se tada prvi puta mogle vidjeti na njihovim MiG-ovima 29.

Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Beograd je početkom 2026. godine potvrdio da je od Kine nabavio rakete. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara, uz mogućnost različitih bojnih glava. Time je Srbija postala prva europska država koja je javno potvrdena kao korisnik CM-400AKG. Do tada je jedini poznati strani korisnik bio Pakistan. Kada je točno sklopljen ugovor s Kinom, međutim, nije objavljeno. Beograd nije objavio ni broj naručenih projektila ni ukupnu vrijednost ugovora. Vučić je potvrdio da je Srbija dobila određeni popust, ali je odbio reći koliko je raketa plaćeno i po kojoj cijeni.

Optužbe Beograda

U Hrvatskoj se propitivalo tko je odgovoran da Hrvatska nije na vrijeme saznala za ovu srpsku akviziciju da bi se na kraju ipak doznalo da su hrvatske službe na vrijeme posjedovale informaciju o namjeri ove zemlje da nabavi kinesko oružje. Potom je uslijedila rasprava između Vlade i predsjednika Republike Zorana Milanovića o tome kako odgovoriti na ovaj potez Srbije. Još prije toga Vlada je pregovarala s Izraelom o nabavi njihovog protuzračnog sustava »Davidova praćka« koji je možda i najbolje protuoružje za ovu kinesku raketu. Međutim, bilo kakvom takvom aranžmanu s Izraelom odlučno se suprotstavio predsjednik Milanović, i to iz dva razloga. Prvi je bio taj da se on jako kritično postavio prema načinu na koji Izrael izvodi ratne operacije u Gazi. Kao drugi razlog Milanović je naveo da Izrael usko surađuje sa Srbijom kada je u pitanju integracija oružanih sustava koje Srbija nabavlja na različitim stranama. Na Zapadu kupuje novi borbeni francuski zrakoplovi Rafale za 2,7 milijardi eura, rakete iz Kine, rezervne dijelove za MIG-ove iz Rusije i raketne sustave iz Izraela. Srbija u zadnje vrijeme snažno optužuje Hrvatsku za destabiliziranje Balkana na način da radi antisrpski vojni savez zajedno s Albanijom i Kosovom. Ove tri zemlje potpisali su Zajedničku deklaraciju o suradnji na području obrane i sigurnosti 18. ožujka 2025. u Tirani. Nije ovdje riječ o stvaranju novog NATO-a niti o klasičnom vojnom savezu s obvezom da jedna država automatski ratuje za drugu. Sama deklaracija izričito kaže da ne stvara nove međunarodne ili međuvladine pravne obveze. Deklaracija otvara prostor za više zajedničkih vježbi, obuke, razmjene informacija, obrambene industrijske projekte i koordinaciju stavova.

Z. CRNČEC

Fama oko suradnje Hrvatske, Albanije i Kosova

Službeni Beograd je deklaraciju o suradnji Hrvatske, Albanije i Kosova dočekao vrlo negativno. Srpska strana smatra da je problem prije svega uključivanje Kosova kao ravnopravnog sudionika, jer Srbija Kosovo ne priznaje kao neovisnu državu. Beograd smatra da je riječ o osjetljivom sigurnosnom aranžmanu koji izravno utječe na srpsku sigurnost, a Srbija nije bila uključena. Srbija smatra da se time jačaju kosovske oružane strukture i ubrzava njihov put prema NATO-u, što Beograd vidi kao prijetnju vlastitoj sigurnosti.

KINESKA VEZA

Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 622.24 cm^2
Autor Z. CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a465c134-5499-42ff-bd3a-fb45018444de/pdf

Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Uobrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa, rekao je Aleksandar Vučić inistar obrane Ivan Anušić u radnom je posjetu SAD-u gdje je u Minnesoti sudjelovao na obilježavanju 30. godišnjice suradnje hrvatskih Oružanih snaga i tamošnje Nacionalne garde. - Naša suradnja očituje se u prvom redu kada govorimo o nabavi helikoptera Black Hawk i borbenih vozila pješaštva Bradley. Kada govorimo o ukupnim nabavama američkog naoružanja onda je tu i raketni sustav HIMARS. Razgovarat ćemo, naravno, i o tom sustavu kao i o dometu raketa za HIMARS od 150 plus kilometara. Već smo započeli razgovore o isporuci raketa tog dometa, a nastavit ćemo ih i tijekom ovog posjeta. Uz rakete dometa 300 plus kilometara raketnog sustava Chunmoo, računamo i na rakete 150 plus kilometara za HIMARS-e, rekao je Anušić. Hrvatska je prije desetak dana odlučila kupiti južnokorejske raketne sustave zemlja - zemlja. Radi se o 18 samohodnih višecijevnih raketnih lansera K239 Chunmoo. Vrijednost nabave iznosi 544 milijuna eura s PDV-om. Ugovor obuhvaća 18 vozila K239, raketno streljivo i prateću opremu. U nabavi sudjeluju južnokorejska tvrtka Hanwha Aerospace, koja proizvodi sustav Chunmoo, i poljska tvrtka WB Electronics, koja je odgovorna za elektronsku nadogradnju. Rok isporuke je između 24 i 36 mjeseci. Prvi sustavi trebali bi biti isporučeni u tom razdoblju, a završetak isporuke očekuje se najkasnije tijekom 2029. godine. Nije se dugo čekalo na odgovor Srbije koja na nabavu novog naoružanja gleda kao na neki oblik nadmetanja s Hrvatskom. I on je došao već sredinom prošlog tjedna. Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić je u Beogradu na poslovnom forumu Srbije i Uzbekistana rekao da će Srbija uskoro početi proizvoditi balističke rakete. - U obrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa. Rakete kratkog dometa već proizvodimo, rekao je Vučić. Balističke rakete su oružje kakvo Iran koristi u ratu na Bliskom istoku za gađanje izraelskih i američkih ciljeva.

Treba tu ipak reći i da Hrvatske zaista često jest meta njegovih izjava kada je riječ o naoružanju, ali Srbija u ovom trenutku ima drugačije sigurnosne prioritete u regiji, ponajviše kada su u pitanju BIH, Kosovo i Crna Gora. Pravu malu uzbunu u Hrvatskoj izazvala je u proljeće ove godine srbijanska nabava supersoničnih kineskih raketa zrak - zemlja koje su se tada prvi puta mogle vidjeti na njihovim MiG-ovima 29. Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na

Službeni Beograd je deklaraciju o suradnji Hrvatske, Albanije i Kosova dočekao vrlo negativno. Srpska strana smatra da je problem prije svega uključivanje Kosova kao ravnopravnog sudionika, jer Srbija Kosovo ne priznaje kao neovisnu državu. Beograd smatra da je riječ o osjetljivom sigurnosnom aranžmanu koji izravno utječe na srpsku sigurnost, a Srbija nije bila uključena. Srbija smatra da se time jačaju kosovske oružane strukture i ubrzava njihov put prema NA-TO-u, što Beograd vidi kao prijetnju vlastitoj sigurnosti. zemlji. Beograd je početkom 2026. godine potvrdio da je od Kine nabavio rakete. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara, uz mogućnost različitih bojnih glava. Time je Srbija postala prva europska država koja je javno potvrđena kao korisnik CM-400AKG. Do tada je jedini poznati strani korisnik bio Pakistan. Kada je točno sklopljen ugovor s Kinom, međutim, nije objavljeno. Beograd nije objavio ni broj naručenih projektila ni ukupnu vrijednost ugovora. Vučić je potvrdio da je Srbija dobila određeni popust, ali je odbio reći koliko je raketa plaćeno i po kojoj cijeni.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 622.24 cm^2
Autor Z. CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a465c134-5499-42ff-bd3a-fb45018444de/pdf

u Gazi. Kao drugi razlog Milanović je naveo da Izrael usko surađuje sa Srbijom kada je u pitanju integracija oružanih sustava koje Srbija nabavlja na različitim stranama. Na Zapadu kupuje novi borbeni francuski zrakoplovi Rafale za 2,7 milijardi eura, rakete iz Kine, rezervne dijelove za MIG-ove iz Rusije i raketne sustave iz Izraela. Srbija u zadnje vrijeme snažno optužuje Hrvatsku za destabiliziranje Balkana na način da radi antisrpski vojni savez zajedno s Albanijom i Kosovom. Ove tri zemlje potpisali su Zajedničku deklaraciju o suradnji na području obrane i sigurnosti 18. ožujka 2025. u Tirani. Nije ovdje riječ o stvaranju novog NATO-a niti o klasičnom vojnom savezu s obvezom da jedna država automatski ratuje za drugu. Sama deklaracija izričito kaže da ne stvara nove međunarodne ili međuvladine pravne obveze. Deklaracija otvara prostor za više zajedničkih vježbi, obuke, razmjene informacija, obrambene industrijske projekte i koordinaciju stavova.

Z. CRNČEC

UHrvatskoj se propitivalo tko je odgovoran da Hrvatska nije na vrijeme saznala za ovu srpsku akviziciju da bi se na kraju ipak doznalo da su hrvatske službe na vrijeme posjedovale informaciju o namjeri ove zemlje da nabavi kinesko oružje. Potom je uslijedila rasprava između Vlade i predsjednika Republike Zorana Milanovića o tome kako odgovoriti na ovaj potez Srbije. Još prije toga Vlada je pregovarala s Izraelom o nabavi njihovog protuzračnog sustava »Davidova praćka« koji je možda i najbolje protuoružje za ovu kinesku raketu. Međutim, bilo kakvom takvom aranžmanu s Izraelom odlučno se suprotstavio predsjednik Milanović, i to iz dva razloga. Prvi je bio taj da se on jako kritično postavio prema načinu na koji Izrael izvodi ratne operacije

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 17
Oblast strane 640.43 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Puno upitnika uoči nove sezone

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d8ce9f91-8f4e-44b3-9d2f-61239bcf50b0/pdf

KOŠARKA Zadar u trening utakmici poražen od

Puno upitnika u

Najupečatljiviji dojam ostavio je crnogorski rutiner Vladimir Mihailović koji je zabio 23 koša od čega je čak 13 ubacio s linije za bacanja

Andrija DEŠPOJA

ZADAR » Prvi dio mini slovenske turneje košarkaši Zadra odradili su porazom na parketu Ilirije u maloj dvorani Tivoli u Ljubljani. Momčad koju je iz ruku današnjeg trenera Zadra Stipe Modrića preuzeo Gašper Okorn pokazala se nepremostivom preprekom za goste iz Dalmacije koji su tako upisali prvi poraz u pripremnom razdoblju. Nakon dviju pobjeda na Memorijalu Tomislava Kneževića, Zadrani su u trećem predsezonskom pokusu nasuprot sebe imali najtežeg protivnika, ujedno i direktnog konkurenta u skupini B ABA lige, koji je nakon uvodnih deset minuta u kojima je zaostajao četiri koša (18:22) preuzeo konce igre u svoje ruke i poprilično lagano prošao ciljnom ravninom.

Mihailović predvodio

Ključnom se u cijelom susretu pokazala druga dionica koja je pripala Iliriji s 35:17, pa je Modrićevoj momčadi slaba utjeha bila što su dobili preostale tri četvrtine. Katastrofalna druga dionica Zadar je uoči velikog odmora stavila u nezavidan položaj, zaostajao je s 14 razlike (53:39), a u nastavku se unatoč podizanju obrambenog intenziteta nije uspio uhvatiti konkretniji rezultatski priključak. Priliku za popravak dojma na vikend turneji po Sloveniji Zadrani su imali jučer predvečer kada su izašli na megdan Šentjuru, a ono što se može razaznati iz gole statistike kontra Ilirije, jest podatak da je Modrić koristio usluge 11 svojih igrača, dok jedini nastup nije upisao Toni Torbarina. Od te 11-orice, trojica su imala epizodne uloge. Kapetan Marko Ramljak očito još nije spreman za veće napore pa je participirao na

UBACIO 13 POENA - Niko Šare

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 17
Oblast strane 640.43 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Puno upitnika uoči nove sezone

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d8ce9f91-8f4e-44b3-9d2f-61239bcf50b0/pdf

l Ilirije u Ljubljani nakon loše druge četvrtine

oči nove sezone

Potpisao Ivan Vraneš

Ono što se predmnijevalo već neko vrijeme dobilo je potvrdu uoči puta prema Sloveniji. Ivan Vraneš potpisao je jednogodišnji ugovor s KK-om Zadar i time se i službeno priključio sastavu Stipe Modrića, nakon što je već dulje vrijeme prisutan na pripremama. Ovo je treći angažman Vraneša u matičnom klubu nakon perioda od 2014. do 2017. i lanjskog neuspješnog pokušaja da se nametne u Jusupovoj momčadi. Najtrofejniji trener Zadra odlučio ga se riješiti taman pred početak sezone, pa se Vraneš vratio u poznato okruženje u Litvi, u Juventus iz Utene, a još je igrao i za Goricu, Šibenku, Steauu, Gries-Souffel, Quimper, Al Sharjah te Split.

MR.GREEN - LOVRO K.

SOLIDAN U DEBIJU - Ivan Vraneš

ILIRIJA	90
ZADAR	85

(18:22, 35:17, 15:19, 22:27)
LJUBLJANA – Mala dvorana Tivoli. Gledatelja: 67. Suci: Guerrino Cerebuch, Christian Calabrese i Alexandre Florent Dalibert.
ILIRIJA: Gabrijel 6, Kisin, Čibej 8, Todorović 5, Murić 15, Faganel, Hrabar 19, Hargrove 5, Dean 10, Shelton 18, Boisa 4. Trener: Gašper Okorn.
ZADAR: Williams 6, Mihailović 23, Mirčeta, Torbarina, Ramljak 2, Vučić 4, Klarica 11, Drežnjak 3, Buljević 9, Vraneš 12, Šare 13, Bičić 2. Trener: Stipe Modrić.

parketu tek 11 minuta, dok su minornu minutažu zaslužila i dva mladca, Luka Bičić te Andro Mirčeta. Najupečatljiviji dojam ostavio je crnogorski rutiner Vladimir Mihailović koji je zabio 23 koša od čega je čak 13 ubacio s linije za bacanja, iza njega se svrstao trojac Šare (13) - Vraneš (12) - Klarica (11), a izdašniji učinak stigao je i od Lovre Buljevića kojem je tek jedan poen (9p, 10sk) nedostajao za »double-double«. Izostao je definitivno pravi doprinos ovoljetnih pojačanja, Ross Williams je za nepune 24 minute zabio šest koševa tj. pogodio je dvije trice, imao je četiri asistencije i tri skoka, Dario Drežnjak se pak napromašivao, pogodivši tek jedan šut iz sedam pokušaja, dok se Ivan Vučić nije najbolje snašao u abaligaškoj konkurenciji sa samo jednim upućenim šutom iz igre u dvadeset minuta provedenih na terenu.

Unutarnja igra

Najjača provjera za Modrićevu momčad prošla je tako s pregršt upitnika, a ostalo je niti dva tjedna do početka natjecateljske sezone. Svakako je najveći upitnik onaj vezan za unutarnju igru koja je u Jusupovoj eri bila daleko najjači segment, no u svlačionici na Višnjiku više ne stanuju Lovro Mazalin, Karlo Žganec, Tyler Wahl, Luka Božić..., koji su ledenom tehnikom uništavali protivničke obrane. Iako je centarska linija poduplana angažmanom Vraneša i dalje je pod koševima izuzetno alarmantna situacija i na tom planu će sigurno stručni stožer predvođen Modrićem imati najviše posla u nadolazećem razdoblju. Pomogao bi svakako i dolazak još jednog igrača na poziciji četiri, jer sa zasad evidentno nespremnim Drežnjakom neće se moći adekvatno parirati regionalnim takmacima, a prvi pravi ispit mogućnosti već kuca na vrata za samo 11 dana, tj. 25. rujna, kada na Višnjik stiže izuzetno snažna sarajevska Bosna predvođena Darijom Gjergjom.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 17
Oblast strane 640.43 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Puno upitnika uoči nove sezone

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d8ce9f91-8f4e-44b3-9d2f-61239bcf50b0/pdf

Puno upitnika u

Najupečatljiviji dojam ostavio je crnogorski rutiner Vladimir Mihailović koji je zabio 23 koša od čega je čak 13 ubacio s linije za bacanja

Andrija DEŠPOJA

ZADAR - Prvi dio mini slovenske turneje košarkaši Zadra odradili su porazom na parketu Ilirije u maloj dvorani Tivoli u Ljubljani. Momčad koju je iz ruku današnjeg trenera Zadra Stipe Modrića preuzeo Gašper Okorn pokazala se nepremostivom preprekom za goste iz Dalmacije koji su tako upisali prvi poraz u pripremnom razdoblju. Nakon dviju pobjeda na Memorijalu Tomislava Kneževića, Zadrani su u trećem predsezonskom pokusu nasuprot sebe imali najtežeg protivnika, ujedno i direktnog konkurenta u skupini B ABA lige, koji je nakon uvodnih deset minuta u kojima je zaostajao četiri koša (18:22) preuzeo konce igre u svoje ruke i poprilično lagano prošao ciljnom ravninom. Ključnom se u cijelom susretu pokazala druga dionica koja je pripala Iliriji s 35:17, pa je Modrićevoj momčadi slaba utjeha bila što su dobili preostale tri četvrtine. Katastrofalna druga dionica Zadar je uoči velikog odmora stavila u nezavidan položaj, zaostajao je s 14 razlike (53:39), a u nastavku se unatoč podizanju obrambenog intenziteta nije uspio uhvatiti konkretniji rezultatski priključak. Priliku za popravak dojma na vikend turneji po Sloveniji Zadrani su imali jučer predvečer kada su izašli na megdan Šentjuru, a ono što se može razaznati iz gole statistike kontra Ilirije, jest podatak da je Modrić koristio usluge 11 svojih igrača, dok jedini nastup nije upisao Toni Torbarina. Od te 11-orice, trojica su imala epizodne uloge. Kapetan Marko Ramljak očito još nije spreman za veće napore pa je participirao na parketu tek 11 minuta, dok su minornu minutažu zaslužila i dva mladca, Luka Bičić te Andro Mirčeta. Najupečatljiviji dojam ostavio je crnogorski rutiner Vladimir Mihailović koji je zabio 23 koša od čega je čak 13 ubacio s linije za bacanja, iza njega se svrstao trojac Šare (13) - Vraneš (12) - Klarica (11), a izdašniji učinak stigao je i od Lovre Buljevića kojem je tek jedan poen (9p, 10sk) nedostajao za »double-double«. Izostao je definitivno pravi doprinos ovoljetnih pojačanja, Ross Williams je za nepune 24 minute zabio šest koševa tj. pogodio je dvije trice, imao je četiri asistencije i tri skoka, Dario Drežnjak se pak napromašivao, pogodivši tek jedan šut iz sedam pokušaja, dok se Ivan Vučić nije najbolje snašao u abaligaškoj konkurenciji sa samo jednim upućenim šutom iz igre u dvadeset minuta provedenih na terenu. Najjača provjera za Modrićevu momčad prošla je tako s pregršt upitnika, a ostalo je niti dva tjedna do početka natjecateljske sezone. Svakako je najveći upitnik onaj vezan za unutarnju igru koja je u Jusupovoj eri bila daleko najjači segment, no u svlačionici na Višnjiku više ne stanuju Lovro Mazalin, Karlo Žganec, Tyler Wahl, Luka Božić..., koji su leđnom tehnikom uništavali protivničke obrane. Iako je centarska linija poduplana angažmanom Vraneša i dalje je pod koševima izuzetno alarmantna situacija i na tom planu će sigurno stručni stožer predvođen Modrićem imati najviše posla u nadolazećem razdoblju. Pomogao bi svakako i dolazak još jednog igrača na poziciji četiri, jer sa zasad evidentno nespremnim Drežnjakom neće se moći adekvatno parirati regionalnim takmacima, a prvi pravi ispit mogućnosti već kuca na vrata za samo 11 dana, tj. 25. rujna, kada na Višnjik stiže izuzetno snažna sarajevska Bosna predvođena Darijom Gjergjom.

ZADAR: Williams 6, Mihailović 23, Mirčeta, Torbarina, Ramljak 2, Vučić 4, Klarica 11, Drežnjak 3, Buljević 9, Vraneš 12, Šare 13, Bičić 2. Trener: Stipe Modrić.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 17
Oblast strane 640.43 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Puno upitnika uoči nove sezone

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d8ce9f91-8f4e-44b3-9d2f-61239bcf50b0/pdf

Ono što se predmnijevalo već neko vrijeme dobilo je potvrdu uoči puta prema Sloveniji. Ivan Vraneš potpisao je jednogodišnji ugovor s KK-om Zadar i time se i službeno priključio sastavu Stipe Modrića, nakon što je već dulje vrijeme prisutan na pripremama. Ovo je treći angažman Vraneša u matičnom klubu nakon perioda od 2014. do 2017. i lanjskog neuspješnog pokušaja da se nametne u Jusupovoj momčadi. Najtrofejniji trener Zadra odlučio ga se riješiti taman pred početak sezone, pa se Vraneš vratio u poznato okruženje u Litvi, u Juventus iz Utene, a još je igrao i za Goricu, Šibenku, Steauu, Gries-Souffel, Quimper, Al Sharjah te Split.

uoči nove sezone

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 670.41 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/7fa9d28b-651c-45e5-8b6d-53939a81fb2e/pdf

Vojne nabave susjeda ne dopuštaju spokoj u traumatiziranoj regiji

Hrvatska nema odgovarajući protuzračni kišobran za prijetnju srbijanskih migova

Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

U obrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa, rekao je Aleksandar Vučić

Ministar obrane Ivan Anušić u radnom je posjetu SAD-u gdje je u Minnesoti sudjelovao na obilježavanju 30. godišnjice suradnje hrvatskih Oružanih snaga i tamošnje Nacionalne garde.

- Naša suradnja očituje se u prvom redu kada govorimo o nabavi helikoptera Black Hawk i borbenih vozila pješaštva Bradley. Kada govorimo o ukupnim nabavama američkog naoružanja onda je tu i raketni sustav HIMARS. Razgovarat ćemo, naravno, i o tom sustavu kao i o dometu raketa za HIMARS od 150 plus kilometara. Već smo započeli razgovore o isporuci raketa tog dometa, a nastavit ćemo ih i tijekom ovog posjeta. Uz rakete dometa 300 plus kilometara raketnog sustava Chunmoo, računamo i na rakete 150 plus kilometara za HIMARS-e, rekao je Anušić.

Nepoznati broj

Hrvatska je prije desetak dana odlučila kupiti južnokorejske raketne sustave zemlja - zemlja. Radi se o 18 samohodnih višecijevnih raketnih lansera K239 Chunmoo. Vrijednost nabave iznosi 544 milijuna eura s PDV-om. Ugovor obuhvaća 18 vozila K239, raketno streljivo i prateću opremu. U nabavi sudjeluju južnokorejska tvrtka Hanwha Aerospace, koja proizvodi sustav Chunmoo, i poljska tvrtka WB Electronics, koja je odgovorna za elektronsku nadogradnju. Rok isporuke je između 24 i 36 mjeseci. Prvi sustavi trebali bi biti isporučeni u tom razdoblju, a završetak isporuke očekuje se najkasnije tijekom 2029. godine.

Nije se dugo čekalo na odgovor Srbije koja na nabavu novog naoružanja gleda kao na neki oblik nadmetanja s Hrvatskom. I on je došao već sredinom prošlog tjedna. Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić je u Beogradu na poslovnom forumu Srbije i Uzbekistana rekao da će Srbija uskoro početi proizvoditi balističke rakete.

- U obrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa. Rakete kratkog dometa već proizvodimo, rekao je Vučić. Balističke rakete su oružje kakvo Iran koristi u ratu na Bliskom istoku za gađanje izraelskih i američkih ciljeva. Treba tu ipak reći i da Hrvatske zaista često jest meta njegovih izjava kada je riječ o naoružanju, ali Srbija u ovom trenutku ima drugačije sigurnosne prioritete u regiji, ponajviše kada su u pitanju BiH, Kosovo i Crna Gora. Pravu malu uzbunu u Hrvatskoj izazvala je u proljeće ove godine srbijanska nabava supersoničnih kineskih raketa zrak - zemlja koje su se tada prvi puta mogle vidjeti na njihovim MiG-ovima 29.

Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Beograd je početkom 2026. godine potvrdio da je od Kine nabavio rakete. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara, uz mogućnost različitih bojnih glava. Time je Srbija postala prva europska država koja je javno potvrdena kao korisnik CM-400AKG. Do tada je jedini poznati strani korisnik bio Pakistan. Kada je točno sklopljen ugovor s Kinom, međutim, nije objavljeno. Beograd nije objavio ni broj naručenih projektila ni ukupnu vrijednost ugovora. Vučić je potvrdio da je Srbija dobila određeni popust, ali je odbio reći koliko je raketa plaćeno i po kojoj cijeni.

Optužbe Beograda

U Hrvatskoj se propitivalo tko je odgovoran da Hrvatska nije na vrijeme saznala za ovu srpsku akviziciju da bi se na kraju ipak doznalo da su hrvatske službe na vrijeme posjedovale informaciju o namjeri ove zemlje da nabavi kinesko oružje. Potom je uslijedila rasprava između Vlade i predsjednika Republike Zorana Milanovića o tome kako odgovoriti na ovaj potez Srbije. Još prije toga Vlada je pregovarala s Izraelom o nabavi njihovog protuzračnog sustava »Davidova praćka« koji je možda i najbolje protuoružje za ovu kinesku raketu. Međutim, bilo kakvom takvom aranžmanu s Izraelom odlučno se suprotstavio predsjednik Milanović, i to iz dva razloga. Prvi je bio taj da se on jako kritično postavio prema načinu na koji Izrael izvodi ratne operacije u Gazi. Kao drugi razlog Milanović je naveo da Izrael usko surađuje sa Srbijom kada je u pitanju integracija oružanih sustava koje Srbija nabavlja na različitim stranama. Na Zapadu kupuje novi borbeni francuski zrakoplovi Rafale za 2,7 milijardi eura, rakete iz Kine, rezervne dijelove za MIG-ove iz Rusije i raketne sustave iz Izraela. Srbija u zadnje vrijeme snažno optužuje Hrvatsku za destabiliziranje Balkana na način da radi antisrpski vojni savez zajedno s Albanijom i Kosovom. Ove tri zemlje potpisali su Zajedničku deklaraciju o suradnji na području obrane i sigurnosti 18. ožujka 2025. u Tirani. Nije ovdje riječ o stvaranju novog NATO-a niti o klasičnom vojnom savezu s obvezom da jedna država automatski ratuje za drugu. Sama deklaracija izričito kaže da ne stvara nove međunarodne ili međuvladine pravne obveze. Deklaracija otvara prostor za više zajedničkih vježbi, obuke, razmjene informacija, obrambene industrijske projekte i koordinaciju stavova.

Zlatko CRNČEC

KINESKA VEZA

Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara

Fama oko suradnje Hrvatske, Albanije i Kosova

Službeni Beograd je deklaraciju o suradnji Hrvatske, Albanije i Kosova dočekao vrlo negativno. Srpska strana smatra da je problem prije svega uključivanje Kosova kao ravnopravnog sudionika, jer Srbija Kosovo ne priznaje kao neovisnu državu. Beograd smatra da je riječ o osjetljivom sigurnosnom aranžmanu koji izravno utječe na srpsku sigurnost, a Srbija nije bila uključena. Srbija smatra da se time jačaju kosovske oružane strukture i ubrzava njihov put prema NATO-u, što Beograd vidi kao prijetnju vlastitoj sigurnosti.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 670.41 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/7fa9d28b-651c-45e5-8b6d-53939a81fb2e/pdf

Vojne nabave susjeda ne dopuštaju spokoj u traumatiziranoj regiji

Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Uobrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa, rekao je Aleksandar Vučić

M inistar obrane Ivan Anušić u radnom je posjetu SAD-u gdje je u Minnesoti sudjelovao na obilježavanju 30. godišnjice suradnje hrvatskih Oružanih snaga i tamošnje Nacionalne garde.

- Naša suradnja očituje se u prvom redu kada govorimo o nabavi helikoptera Black Hawk i borbenih vozila pješaštva Bradley. Kada govorimo o ukupnim nabavama američkog naoružanja onda je tu i raketni sustav HIMARS. Razgovarat ćemo, naravno, i o tom sustavu kao i o dometu raketa za HIMARS od 150 plus kilometara. Već smo započeli razgovore o isporuci raketa tog dometa, a nastavit ćemo ih i tijekom ovog posjeta. Uz rakete dometa 300 plus kilometara raketnog sustava Chunmoo, računamo i na rakete 150 plus kilometara za HIMARS-e, rekao je Anušić. Nepoznati broj

Hrvatska je prije desetak dana odlučila kupiti južnokorejske raketne sustave zemlja - zemlja. Radi se o 18 samohodnih višecijevnih raketnih lansera K239 Chunmoo. Vrijednost nabave iznosi 544 milijuna eura s PDV-om. Ugovor obuhvaća 18 vozila K239, raketno streljivo i prateću opremu. U nabavi sudjeluju južnokorejska tvrtka Hanwha Aerospace, koja proizvodi sustav Chunmoo, i poljska tvrtka WB Electronics, koja je odgovorna za elektronsku nadogradnju. Rok isporuke je između 24 i 36 mjeseci. Prvi sustavi trebali bi biti isporučeni u tom razdoblju, a završetak isporuke očekuje se najkasnije tijekom 2029. godine. Nije se dugo čekalo na odgovor Srbije koja na nabavu novog naoružanja gleda kao na neki oblik nadmetanja s Hrvatskom. I on je došao već sredinom prošlog tjedna. Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić je u Beogradu na poslovnom forumu Srbije i Uzbekistana rekao da će Srbija uskoro početi proizvoditi balističke rakete.

- U obrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa. Rakete kratkog dometa već proizvodimo, rekao je Vučić. Balističke rakete su oružje kakvo Iran koristi u ratu na Bliskom istoku za gađanje izraelskih i američkih ciljeva. Treba tu ipak reći i da Hrvatske zaista često jest meta njegovih izjava kada je riječ o naoružanju, ali Srbija u ovom trenutku ima drugačije sigurnosne prioritete u regiji, ponajviše kada su u pitanju BIH, Kosovo i Crna Gora. Pravu malu uzbunu u Hrvatskoj izazvala je u proljeće ove godine srbijanska nabava supersoničnih kineskih raketa zrak - zemlja koje su se tada prvi puta mogle vidjeti na njihovim MiG-ovima 29. Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Beograd je početkom 2026. godine potvrdio da je od Kine nabavio rakete. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara, uz mogućnost različitih bojnih glava. Time je Srbija postala prva europska država koja je javno potvrđena kao korisnik CM-400AKG. Do tada je jedini poznati strani korisnik bio Pakistan. Kada je točno sklopljen ugovor s Kinom, međutim, nije objavljeno. Beograd nije objavio ni broj naručenih projektila ni ukupnu vrijednost ugovora. Vučić je potvrdio da je Srbija dobila određeni popust, ali je odbio reći koliko je raketa plaćeno i po kojoj cijeni.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 670.41 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/7fa9d28b-651c-45e5-8b6d-53939a81fb2e/pdf

Optužbe Beograda UHrvatskoj se propitivalo tko je odgovoran da Hrvatska nije na vrijeme saznala za ovu srpsku akviziciju da bi se na kraju ipak doznalo da su hrvatske službe na vrijeme posjedovale informaciju o namjeri ove zemlje da nabavi kinesko oružje. Potom je uslijedila rasprava između Vlade i predsjednika Republike Zorana Milanovića o tome kako odgovoriti na ovaj potez Srbije. Još prije toga Vlada je pregovarala s Izraelom o nabavi njihovog protuzračnog sustava »Davidova praćka« koji je možda i najbolje protuoružje za ovu kinesku raketu. Međutim, bilo kakvom takvom aranžmanu s Izraelom odlučno se suprotstavio predsjednik Milanović, i to iz dva razloga. Prvi je bio taj da se on jako kritično postavio prema načinu na koji Izrael izvodi ratne operacije u Gazi. Kao drugi razlog Milanović je naveo da Izrael usko surađuje sa Srbijom kada je u pitanju integracija oružanih sustava koje Srbija nabavlja na različitim stranama. Na Zapadu kupuje novi borbeni francuski zrakoplovi Rafale za 2,7 milijardi eura, rakete iz Kine, rezervne dijelove za MIG-ove iz Rusije i raketne sustave iz Izraela. Srbija u zadnje vrijeme snažno optužuje Hrvatsku za destabiliziranje Balkana na način da radi antisrpski vojni savez zajedno s Albanijom i Kosovom. Ove tri zemlje potpisali su Zajedničku deklaraciju o suradnji na području obrane i sigurnosti 18. ožujka 2025. u Tirani. Nije ovdje riječ o stvaranju novog NATO-a niti o klasičnom vojnom savezu s obvezom da jedna država automatski ratuje za drugu. Sama deklaracija izričito kaže da ne stvara nove međunarodne ili međuvladine pravne obveze. Deklaracija otvara prostor za više zajedničkih vježbi, obuke, razmjene informacija, obrambene industrijske projekte i koordinaciju stavova.

Zlatko CRNČEC

Fama oko suradnje

Hrvatske, Albanije i Kosova Službeni Beograd je deklaraciju o suradnji Hrvatske, Albanije i Kosova dočekao vrlo negativno. Srpska strana smatra da je problem prije svega uključivanje Kosova kao ravnopravnog sudionika, jer Srbija Kosovo ne priznaje kao neovisnu državu. Beograd smatra da je riječ o osjetljivom sigurnosnom aranžmanu koji izravno utječe na srpsku sigurnost, a Srbija nije bila uključena. Srbija smatra da se time jačaju kosovske oružane strukture i ubrzava njihov put prema NA-TO-u, što Beograd vidi kao prijetnju vlastitoj sigurnosti. KINESKA VEZA

Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija

Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 7
Oblast strane 645.8 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/890884d0-e41e-41f0-8c3c-1519a41a2c24/pdf

Vojne nabave susjeda ne dopuštaju spokoj u traumatiziranoj regiji

Hrvatska nema odgovarajući protuzračni kišobran za prijetnju srbijanskih migova

Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

U obrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa, rekao je Aleksandar Vučić

Ministar obrane Ivan Anušić u radnom je posjetu SAD-u gdje je u Minnesoti sudjelovao na obilježavanju 30. godišnjice suradnje hrvatskih Oružanih snaga i tamošnje Nacionalne garde.

- Naša suradnja očituje se u prvom redu kada govorimo o nabavi helikoptera Black Hawk i borbenih vozila pješaštva Bradley. Kada govorimo o ukupnim nabavama američkog naoružanja onda je tu i raketni sustav HIMARS. Razgovarat ćemo, naravno, i o tom sustavu kao i o dometu raketa za HIMARS od 150 plus kilometara. Već smo započeli razgovore o isporuci raketa tog dometa, a nastavit ćemo ih i tijekom ovog posjeta. Uz rakete dometa 300 plus kilometara raketnog sustava Chunmoo, računamo i na rakete 150 plus kilometara za HIMARS-e, rekao je Anušić.

Nepoznati broj

Hrvatska je prije desetak dana odlučila kupiti južnokorejske raketne sustave zemlja - zemlja. Radi se o 18 samohodnih višecijevnih raketnih lansera K239 Chunmoo. Vrijednost nabave iznosi 544 milijuna eura s PDV-om. Ugovor obuhvaća 18 vozila K239, raketno streljivo i prateću opremu. U nabavi sudjeluju južnokorejska tvrtka Hanwha Aerospace, koja proizvodi sustav Chunmoo, i poljska tvrtka WB Electronics, koja je odgovorna za elektronsku nadogradnju. Rok isporuke je između 24 i 36 mjeseci. Prvi sustavi trebali bi biti isporučeni u tom razdoblju, a završetak isporuke očekuje se najkasnije tijekom 2029. godine.

Nije se dugo čekalo na odgovor Srbije koja na nabavu novog naoružanja gleda kao na neki oblik nadmetanja s Hrvatskom. I on je došao već sredinom prošlog tjedna. Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić je u Beogradu na poslovnom forumu Srbije i Uzbekistana rekao da će Srbija uskoro početi proizvoditi balističke rakete.

- U obrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa. Rakete kratkog dometa već proizvodimo, rekao je Vučić. Balističke rakete su oružje kakvo Iran koristi u ratu na Bliskom istoku za gađanje izraelskih i američkih ciljeva. Treba tu ipak reći i da Hrvatske zaista često jest meta njegovih izjava kada je riječ o naoružanju,

KINESKA VEZA

Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara

ali Srbija u ovom trenutku ima drugačije sigurnosne prioritete u regiji, ponajviše kada su u pitanju BiH, Kosovo i Crna Gora. Pravu malu uzbunu u Hrvatskoj izazvala je u proljeće ove godine srbijanska nabava supersoničnih kineskih raketa zrak - zemlja koje su se tada prvi puta mogle vidjeti na njihovim MiG-ovima 29.

Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Beograd je početkom 2026. godine potvrdio da je od Kine nabavio rakete. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara, uz mogućnost različitih bojnih glava. Time je Srbija postala prva europska država koja je javno potvrdena kao korisnik CM-400AKG. Do tada je jedini poznati strani korisnik bio Pakistan. Kada je točno sklopljen ugovor s Kinom, međutim, nije objavljeno. Beograd nije objavio ni broj naručenih projektila ni ukupnu vrijednost ugovora. Vučić je potvrdio da je Srbija dobila određeni popust, ali je odbio reći koliko je raketa plaćeno i po kojoj cijeni.

Optužbe Beograda

U Hrvatskoj se propitivalo tko je odgovoran da Hrvatska nije na vrijeme saznala za ovu srpsku akviziciju da bi se na kraju ipak doznalo da su hrvatske službe na vrijeme posjedovale informaciju o namjeri ove zemlje da nabavi kinesko oružje. Potom je uslijedila rasprava između Vlade i predsjednika Republike Zorana Milanovića o tome kako odgovoriti na ovaj potez Srbije. Još prije toga Vlada je pregovarala s Izraelom o nabavi njihovog protuzračnog sustava »Davidova praćka« koji je možda i najbolje protuoružje za ovu kinesku raketu. Međutim, bilo kakvom takvom aranžmanu s Izraelom odlučno se suprotstavio predsjednik Milanović, i to iz dva razloga. Prvi je bio taj da se on jako kritično postavio prema načinu na koji Izrael izvodi ratne operacije u Gazi. Kao drugi razlog Milanović je naveo da Izrael usko surađuje sa Srbijom kada je u pitanju integracija oružanih sustava koje Srbija nabavlja na različitim stranama. Na Zapadu kupuje novi borbeni francuski zrakoplovi Rafale za 2,7 milijardi eura, rakete iz Kine, rezervne dijelove za MIG-ove iz Rusije i raketne sustave iz Izraela. Srbija u zadnje vrijeme snažno optužuje Hrvatsku za destabiliziranje Balkana na način da radi antisrpski vojni savez zajedno s Albanijom i Kosovom. Ove tri zemlje potpisali su Zajedničku deklaraciju o suradnji na području obrane i sigurnosti 18. ožujka 2025. u Tirani. Nije ovdje riječ o stvaranju novog NATO-a niti o klasičnom vojnom savezu s obvezom da jedna država automatski ruje za drugu. Sama deklaracija izričito kaže da ne stvara nove međunarodne ili međuvladine pravne obveze. Deklaracija otvara prostor za više zajedničkih vježbi, obuke, razmjene informacija, obrambene industrijske projekte i koordinaciju stavova.

Zlatko CRNČEC

Fama oko suradnje Hrvatske, Albanije i Kosova

Službeni Beograd je deklaraciju o suradnji Hrvatske, Albanije i Kosova dočekao vrlo negativno. Srpska strana smatra da je problem prije svega uključivanje Kosova kao ravnopravnog sudionika, jer Srbija Kosovo ne priznaje kao neovisnu državu. Beograd smatra da je riječ o osjetljivom sigurnosnom aranžmanu koji izravno utječe na srpsku sigurnost, a Srbija nije bila uključena. Srbija smatra da se time jačaju kosovske oružane strukture i ubrzava njihov put prema NATO-u, što Beograd vidi kao prijetnju vlastitoj sigurnosti.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 7
Oblast strane 645.8 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/890884d0-e41e-41f0-8c3c-1519a41a2c24/pdf

Vojne nabave susjeda ne dopuštaju spokoj u traumatiziranoj regiji

Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Uobrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa, rekao je Aleksandar Vučić

Ministar obrane Ivan

Anušić u radnom je posjetu SAD-u gdje je u Minnesoti sudjelovao na obilježavanju 30. godišnjice suradnje hrvatskih Oružanih snaga i tamošnje Nacionalne garde.

- Naša suradnja očituje se u prvom redu kada govorimo o nabavi helikoptera Black Hawk i borbenih vozila pješaštva Bradley. Kada govorimo o ukupnim nabavama američkog naoružanja onda je tu i raketni sustav HIMARS. Razgovarat ćemo, naravno, i o tom sustavu kao i o dometu raketa za HIMARS od 150 plus kilometara. Već smo započeli razgovore o isporuci raketa tog dometa, a nastavit ćemo ih i tijekom ovog posjeta. Uz rakete dometa 300 plus kilometara raketnog sustava Chunmoo, računamo i na rakete 150 plus kilometara za HIMARS-e, rekao je Anušić. Nepoznati broj

Hrvatska je prije desetak dana odlučila kupiti južnokorejske raketne sustave zemlja - zemlja. Radi se o 18 samohodnih višecijevnih raketnih lansera K239 Chunmoo. Vrijednost nabave iznosi 544 milijuna eura s PDV-om. Ugovor obuhvaća 18 vozila K239, raketno streljivo i prateću opremu. U nabavi sudjeluju južnokorejska tvrtka Hanwha Aerospace, koja proizvodi sustav Chunmoo, i poljska tvrtka WB Electronics, koja je odgovorna za elektronsku nadogradnju. Rok isporuke je između 24 i 36 mjeseci. Prvi sustavi trebali bi biti isporučeni u tom razdoblju, a završetak isporuke očekuje se najkasnije tijekom 2029. godine. Nije se dugo čekalo na odgovor Srbije koja na nabavu novog naoružanja gleda kao na neki oblik nadmetanja s Hrvatskom. I on je došao već sredinom prošlog tjedna. Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić je u Beogradu na poslovnom forumu Srbije i Uzbekistana rekao da će Srbija uskoro početi proizvoditi balističke rakete.

- U obrambenoj industriji možemo postići velike rezultate. Napredujemo, dobivamo transfer tehnologija od nekih sila i za godinu dana krećemo u proizvodnju balističkih raketa velikog dometa. Rakete kratkog dometa već proizvodimo, rekao je Vučić. Balističke rakete su oružje kakvo Iran koristi u ratu na Bliskom istoku za gađanje izraelskih i američkih ciljeva. Treba tu ipak reći i da Hrvatske zaista često jest meta njegovih izjava kada je riječ o naoružanju, ali Srbija u ovom trenutku ima drugačije sigurnosne prioritete u regiji, ponajviše kada su u pitanju BIH, Kosovo i Crna Gora. Pravu malu uzbunu u Hrvatskoj izazvala je u proljeće ove godine srbijanska nabava supersoničnih kineskih raketa zrak - zemlja koje su se tada prvi puta mogle vidjeti na njihovim MiG-ovima 29. Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Beograd je početkom 2026. godine potvrdio da je od Kine nabavio rakete. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara, uz mogućnost različitih bojnih glava. Time je Srbija postala prva europska država koja je javno potvrđena kao korisnik CM-400AKG. Do tada je jedini poznati strani korisnik bio Pakistan. Kada je točno sklopljen ugovor s Kinom, međutim, nije objavljeno. Beograd nije objavio ni broj naručenih projektila ni ukupnu vrijednost ugovora. Vučić je potvrdio da je Srbija dobila određeni popust, ali je odbio reći koliko je raketa plaćeno i po kojoj cijeni.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 14, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 7
Oblast strane 645.8 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija se naoružava ofenzivnim oružjem

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/890884d0-e41e-41f0-8c3c-1519a41a2c24/pdf

Optužbe Beograda UHrvatskoj se propitivalo tko je odgovoran da Hrvatska nije na vrijeme saznala za ovu srpsku akviziciju da bi se na kraju ipak doznalo da su hrvatske službe na vrijeme posjedovale informaciju o namjeri ove zemlje da nabavi kinesko oružje. Potom je uslijedila rasprava između Vlade i predsjednika Republike Zorana Milanovića o tome kako odgovoriti na ovaj potez Srbije. Još prije toga Vlada je pregovarala s Izraelom o nabavi njihovog protuzračnog sustava »Davidova praćka« koji je možda i najbolje protuoružje za ovu kinesku raketu. Međutim, bilo kakvom takvom aranžmanu s Izraelom odlučno se suprotstavio predsjednik Milanović, i to iz dva razloga. Prvi je bio taj da se on jako kritično postavio prema načinu na koji Izrael izvodi ratne operacije u Gazi. Kao drugi razlog Milanović je naveo da Izrael usko surađuje sa Srbijom kada je u pitanju integracija oružanih sustava koje Srbija nabavlja na različitim stranama. Na Zapadu kupuje novi borbeni francuski zrakoplovi Rafale za 2,7 milijardi eura, rakete iz Kine, rezervne dijelove za MIG-ove iz Rusije i raketne sustave iz Izraela. Srbija u zadnje vrijeme snažno optužuje Hrvatsku za destabiliziranje Balkana na način da radi antisrpski vojni savez zajedno s Albanijom i Kosovom. Ove tri zemlje potpisali su Zajedničku deklaraciju o suradnji na području obrane i sigurnosti 18. ožujka 2025. u Tirani. Nije ovdje riječ o stvaranju novog NATO-a niti o klasičnom vojnom savezu s obvezom da jedna država automatski ratuje za drugu. Sama deklaracija izričito kaže da ne stvara nove međunarodne ili međuvladine pravne obveze. Deklaracija otvara prostor za više zajedničkih vježbi, obuke, razmjene informacija, obrambene industrijske projekte i koordinaciju stavova.

Zlatko CRNČEC

KINESKA VEZA

Srbija je od Kine nabavila sustav CM-400AKG, koji se lansira iz borbenih zrakoplova MiG-29 prema ciljevima na zemlji. Domet rakete procjenjuje se do približno 400 kilometara

Fama oko suradnje

Hrvatske, Albanije i Kosova Službeni Beograd je deklaraciju o suradnji Hrvatske, Albanije i Kosova dočekao vrlo negativno. Srpska strana smatra da je problem prije svega uključivanje Kosova kao ravnopravnog sudionika, jer Srbija Kosovo ne priznaje kao neovisnu državu. Beograd smatra da je riječ o osjetljivom sigurnosnom aranžmanu koji izravno utječe na srpsku sigurnost, a Srbija nije bila uključena. Srbija smatra da se time jačaju kosovske oružane strukture i ubrzava njihov put prema NA-TO-u, što Beograd vidi kao prijetnju vlastitoj sigurnosti.

Hrvatska nema odgovarajući protuzračni kišobran za prijetnju srbijanskih migova

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 13, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija mišljenja
Strana 7
Oblast strane 871.61 cm^2
Autor IVICA ŠOLA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PATRIJARHA PORFIRIJA TREBA STAVITI U TRI RIJEČI: PERSONA NON GRATA!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f718a8f1-43eb-4760-a381-fd145ca629de/pdf

IVICA ŠOLA

AGORA

Nakon pokopa ratnog zločinca Mladića preostao nam je samo jedan potez

PATRIJARHA PORFIRIJA TREBA STAVITI U TRI RIJEČI: PERSONA NON GRATA!

Krikni Škabrnjo, krikni Nadine, krikni **Plenkoviću** u ime svih žrtava genocidnog monstruma **Ratka Mladića** koji je u Srbiji pokopan uz najviše vojne, crkvene i političke počasti ministara Vučićeva režima, Vučića člana Europske pučke stranke. Tko ne krikne, od Škabrnje do Srebrenice, taj to odobrava.

Glavna zvijezda na tom genocidnom ludilu bio je patrijarh Srpske pravoslavne crkve, notorni **Porfirije** koji je rekao na pokopu ovog monstruma, generala Titove JNA, u ime čije su masakrirani Hrvati, Dalmatinci u Škabrnji i Nadinu, a finale bilo nad Bošnjacima u Srebrenici, sljedeće riječi: "General Mladić je položio život za slobodu, odbranu, i opstanak svog roda!"

Nakon Porfirijevog desanta na Crnu Goru, nakon što je pozvao na rušenje teritorijalne cjelovite BiH, na tom mrtvačkom plesu kostiju Srebrenice, Nadina i Škabrnje, ovo je potez i izjava preko kojeg niti jedan čovjek bez obzira na naciju, rasu ili vjeru ne može prijeći. Ni EU, ni Vlada RH, ni **Milanović**, zato predlažem sljedeće.

Srpsku pravoslavnu crkvu u RH treba proglasiti parapolitičkom organizacijom, prestati ju financirati iz proračuna, začepiti pipu, ne Srbima, već svim Pupovčevim etnobiznismenima, SNV-u, uključujući tjednik srpske Novosti koji se stalno ruga državi koja ga financira, kao i njihove tzv. kulturne centre koji će zapravo biti leglo svega onog što Porfirije i Mladić simboliziraju. Radikalno? Ne, već u skladu s civiliziranim državama Europe. Evo primjer od prošli tjedan. Lako je kritizirati a ne nuditi rješenje, što je točno, pa evo nudim stoljetni austrijski model.

Austrijski primjer

Austrijski kancelar **Christian Stocker** prekinuo je svoje strpljenje, ponavlja da vjera, u ovom slučaju muslimanska, kada je u potpunosti izražena u političkom projektu, ne može koegzistirati s ustavno - pravnim okvirom zemlje, a sada je to uvjerenje postalo predloženi zakon. SPC je dio političkog projekta, sada je to samo idiotima nejasno. SPC je glavna poluga politike "srpskog sveta", kao i ruska u Ukrajini.

U razgovoru za dnevne novine "Heute", Stocker je naglasio razliku koja je temelj cijele inicijative: "Ako se islam politički tumači, on je nespojiv s našom demokracijom i našim zapadnim vrijednostima", izjavio je 31. kolovoza.

I dodao: "Podržavamo vjersku slobodu: svatko može vjerovati što želi i prakticirati svoju vjeru. Ali kada se religija politički iskorištava, moramo joj se suprotstaviti s najvećom odlučnošću." Formula koju je odabrao za naslov ove bitke je jasna: "Stoga sam za zabranu političkog islama ustavnim zakonom."

Eto i zakon kreće, zato sam i ja za zabranu političkog i progenocidnog djelovanja Srpske pravoslavne crkve i svih njenih satelita, medija, kulturnih centara, episkopa, medija kupljenih od Vučića koji potiču ovaj glavni instrument širenja srpskog sveta i hibridnog rata protiv Hrvatske.

Na što se oslanja austrijski kancelar, a Austrija nije nikakva netolerantna zabit niti zemlja bez visoke kulture i tolerancije? Na jedan iznimno danas aktualan zakon iz Austrougarske, povod mu je bila Bosna, gdje je Mladić počinio genocid, pa podsjećam.

"Teologija simfonija"

Islam je službeno priznata religija u Austriji od 1912. godine, kada je car **Franjo Josip** potpisao takozvani "Islamgesetz", zakon o islamu donesen nakon aneksije Bosne i Hercegovine. Grof **Karl Stürgkh** je u lipnju 1909. godine predstavio zakon koji će tri godine kasnije postati zakon: mjeru namijenjenu za otprilike 600.000 sunitskih muslimana hanefijskog obreda koji su postali dio Carstva aneksijom Bosne. Ovaj zakon priznao je muslimane kao vjersku (!) zajednicu prema Temeljnom zakonu iz 1867. godine, jamčeći unutarnju samoupravu, mogućnost osnivanja lokalnih zajednica i zaklada za vjerske i dobrotvorne svrhe te poučavanje islamske vjere, uključujući vjeroučitelje, pod uvjetom da ih je ovlašteno nadležno ministarstvo. No Austrougarska je jasno rekla, ako se religija stavi u funkciju politike i podriva temelje države, e onda - napolje iz države i – šlus!

Ovo je bio potpuno inovativan zakon za to vrijeme, pa ga Austrijanci izvlače danas.

Što mi može biti rupa u ovoj argumentacije da nakon Mladićevog

groteskног sprovoda da se ne napravi ono što će Austrijanci napraviti političkom islamu, prvi puta kada su prije osam godina iz Austrije potjerali 60 imama i zatvorili njihove centre, kao ove srpske kao kulturne što se otvaraju?

Rupa u mojoj argumentacija može biti da je SPC kršćanska, a ne islamska vjerska zajednica. Na prvi pogled točno, no samo za neznalice. Bit političkog islama, kao i ruskog i srpskog pravoslavnog kršćanstva je "teologija simfonije" koja kaže da su crkva, vjerska zajednica i politika jedno (cezaropapizam), da nisu odvojene već imaju isti cilj, širenje srpskog i ruskog svijeta. Zato je francuski filozof i teolog **Jacques Ellul** još 1984. u djelu "La subversion du christianemisme" skovao izraz "islamizirano kršćanstvo", misleći na to kada kršćanstvo preuzme islamsku paradigmu u kojoj su religija i politika jedno, ono nije kršćanstvo.

To je upravo pravoslavna teologija simfonije, islamizirano kršćanstvo. Jer pravo kršćanstvo je suprotno islamu, ono je radikalno antipolitičko-religija spasenja. Zato je ovaj Mladićev sprovod uz najviše srpskopravoslavne i državne počasti definitivna točka preko koje se ne smije prijeći! Ni EU, pa ni RH koja takve financira, pa je na sprovodu falila samo **Nina Obuljen** da ta Mladićeva srpska svadba postane i projekt HAVC-a.

A na Mladićevu sprovodu bio je i Porfirijev nasljednik u Zagrebu **Kirilo Bogojević**! Trebate li još argumenata?

Evo, nemojte se čuditi, kako reče **Nenad Čanak**, ako Ratka Mladića proglase svecem Srpske pravoslavne crkve, jer im je kalendar prepun zločinaca, a svetaca, pa je inicijativa za proglašenje Ratka Mladića svetim već stigla proglasom na sam dan Mladićeva sprovoda od strane mitropolita budimljansko-nikšićkog **Metodija**, koju je izrekao dok je u Pivskom manastiru služio "pomen novopredstavljenom sluги Božjem (!?) generalu Ratku Mladiću". Prije će Mladić postati svetac nego **Stepinac**, kako stvari stoje. Hrvatski biskupi, zašto šutite?

Ugledajte se na Austriju i, još bolje na Austrougarsku! Car Franjo Josip donio je "Islamgestz", a ove Porfirije i Pupovčeve treba riješiti jednostavno i donijeti "Porfirije i SNV Gesetz", pa nek' pokapaju Mladiće koliko hoće, ali zbog Škabrnje, Nadina, Srebrenice za naše pare više ne može! Sad je dosta, ili ste sudionici u svemu što SPC, SNV i Mladić simboliziraju, ili nekažnjavanjem sudjelujete - isprike nema!

Suza za Mladića! A uz Porfirija na sprovodu bio je i Porfirijev nasljednik u Zagrebu Kirilo Bogojević! AFP

Oteta crkva u Karinu

Osim ako niste prikriveno Možemo kao Obuljenka, vi to – možete? Obuljenka koja je dozvolila da se dragulj starohrvatske arhitekture iz 12 stoljeća, crkva svetog Marka u Karinu upiše, ne osobno, u vlasništvo Srpske pravoslavne crkve i još im da desetine tisuća eura!

Ako ne poduzmu kao Austrijanci nešto, onda nam nije problem ni Porfirije, ni Pupovac, ni SNV ni Mladić, već veleizdajnička hrvatska politika koja zapravo financira – srpski svet i projekt SANU 2 kojem je glavna udarna igla, od Crne Gore do Hrvatske upravo Porfirijeva Srpska pravoslavna crkva! ●

Srpsku pravoslavnu crkvu u RH treba proglasiti parapolitičkom organizacijom, prestati je financirati iz proračuna, začepiti pipu, ne Srbima, već svim Pupovčevim etnobiznismenima, SNV-u, uključujući tjednik srpske Novosti koji se stalno ruga državi koja ga financira, kao i njihove tzv. kulturne centre koji će zapravo biti leglo svega onog što Porfirije i Mladić simboliziraju

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 13, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija mišljenja
Strana 7
Oblast strane 871.61 cm^2
Autor IVICA ŠOLA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PATRIJARHA PORFIRIJA TREBA STAVITI U TRI RIJEČI: PERSONA NON GRATA!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f718a8f1-43eb-4760-a381-fd145ca629de/pdf

Nakon pokopa ratnog zločinca Mladića preostao nam je samo jedan potez

PATRIJARHA PORFIRIJA TREBA STAVITI U

TRI RIJEČI: PERSONA NON GRATA!

Srpsku pravoslavnu crkvu u RH treba proglasiti parapolitičkom organizacijom, prestati je financirati iz proračuna, začepiti pipu, ne Srbima, već svim Pupovčevim etnobiznismenima, SNV-u, uključujući tjednik srpske Novosti koji se stalno ruga državi koja ga financira, kao i njihove tzv. kulturne centre koji će zapravo biti leglo svega onog što Porfirije i Mladić simboliziraju

IVICA ŠOLA

Krikni Škabrnjo, krikni Nadine, krikni Plenkoviću u ime svih žrtava genocidnog monstruma Ratka Mladića koji je u Srbiji pokopan uz najviše vojne, crkvene i političke počasti ministara Vučićeva režima, Vučića člana Europske pučke stranke. Tko ne krikne, od Škabrnje do Srebrenice, taj to odobrava. Glavna zvijezda na tom genocidnom ludilu bio je patrijarh Srpske pravoslavne crkve, notorni Por##rije koji je rekao na pokopu ovog monstruma, generala Titove JNA, u ime čije su masakrirani Hrvati, Dalmatinci u Škabrnji i Nadinu, a ##nale bilo nad Bošnjacima u Srebrenici, sljedeće riječi: “General Mladić je položio život za slobodu, odbranu, i opstanak svog roda!” Nakon Por##rijevog desanta na Crnu Goru, nakon što je pozvao na rušenje teritorijalne cjelovite BIH, na tom mrtvačkom plesu kostiju Srebrenice, Nadina i Škabrnje, ovo je potez i izjava preko kojeg niti jedan čovjek bez obzira na naciju, rasu ili vjeru ne može prijeći. Ni EU, ni Vlada RH, ni Milanović, zato predlažem sljedeće.

Srpsku pravoslavnu crkvu u RH treba proglasiti parapolitičkom organizacijom, prestati ju ##nancirati iz proračuna, začepiti pipu, ne Srbima, već svim Pupovčevim etnobiznismenima, SNV-u, uključujući tjednik srpske Novosti koji se stalno ruga državi koja ga ##nancira, kao i njihove tzv. kulturne centre koji će zapravo biti leglo svega onog što Por##rije i Mladić simboliziraju. Radikalno? Ne, već u skladu s civiliziranim državama Europe. Evo primjer od prošli tjedan. Lako je kritizirati a ne nuditi rješenje, što je točno, pa evo nudim stoljetni austrijski model. Austrijski primjer

Austrijski kancelar Christian Stocker prekinuo je svoje strpljenje, ponavlja da vjera, u ovom slučaju muslimanska, kada je u potpunosti izražena u političkom projektu, ne može koegzistirati s ustavno - pravnim okvirom zemlje, a sada je to uvjerenje postalo predloženi zakon. SPC je dio političkog projekta, sada je to samo idiotima nejasno. SPC je glavna poluga politike “srpskog sveta”, kao i ruska u Ukrajini.

U razgovoru za dnevne novine “Heute”, Stocker je naglasio razliku koja je temelj cijele inicijative: “Ako se islam politički tumači, on je nespojiv s našom demokracijom i našim zapadnim vrijednostima”, izjavio je 31. kolovoza.

I dodao: “Podržavamo vjersku slobodu: svatko može vjerovati što želi i prakticirati svoju vjeru. Ali kada se religija politički iskorištava, moramo joj se suprotstaviti s najvećom odlučnošću.” Formula koju je odabrao za naslov ove bitke je jasna: “Stoga sam za zabranu političkog islama ustavnim zakonom.” Eto i zakon kreće, zato sam ija za zabranu političkog i progenocidnog djelovanja Srpske pravoslavne crkve i svih njenih satelita, medija, kulturnih centara, episkopa, medija kupljenih od Vučića koji potiču ovaj glavni instrument širenja srpskog sveta i hibridnog rata protiv Hrvatske.

Na što se oslanja austrijski kancelar, a Austrija nije nikakva netolerantna zabit niti zemlja bez visoke kulture i tolerancije? Na jedan iznimno danas aktualan zakon iz Austrougarske, povod mu je bila Bosna, gdje je Mladić počinio genocid, pa podsjećam.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 13, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija mišljenja
Strana 7
Oblast strane 871.61 cm^2
Autor IVICA ŠOLA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PATRIJARHA PORFIRIJA TREBA STAVITI U TRI RIJEČI: PERSONA NON GRATA!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f718a8f1-43eb-4760-a381-fd145ca629de/pdf

Islam je službeno priznata religija u Austriji od 1912. godine, kada je car Franjo Josip potpisao takozvani "Islamgesetz", zakon o islamu donesen nakon aneksije Bosne i Hercegovine. Grof Karl Stürgkh je u lipnju 1909. godine predstavio zakon koji će tri godine kasnije postati zakon: mjeru namijenjenu za otprilike 600.000 sunitskih muslimana hanefijskog obreda koji su postali dio Carstva aneksijom Bosne. Ovaj zakon priznao je muslimane kao vjersku (!) zajednicu prema Temeljnom zakonu iz 1867. godine, jamčeći unutarnju samoupravu, mogućnost osnivanja lokalnih zajednica i zaklada za vjerske i dobrotvorne svrhe te poučavanje islamske vjere, uključujući vjeroučitelje, pod uvjetom da ih je ovlastilo nadležno ministarstvo. No Austrougarska je jasno rekla, ako se religija stavi u funkciju politike i podriva temelje države, e onda napolje iz države i – šlus!

Ovo je bio potpuno inovativan zakon za to vrijeme, pa ga Austrijanci izvlače danas.

Što mi može biti rupa u ovoj argumentacije da nakon Mladićevog grotesknog sprovoda da se ne napravi ono što će Austrijanci napraviti političkom islamu, prvi puta kada su prije osam godina iz Austrije potjerali 60 imama i zatvorili njihove centre, kao ove srpske kao kulturne što se otvaraju?

Rupa u mojoj argumentacija može biti da je SPC kršćanska, a ne islamska vjerska zajednica. Na prvi pogled točno, no samo za neznalice. Bit političkog islama, kao i ruskog i srpskog pravoslavnog kršćanstva je "teologija simfonije" koja kaže da su crkva, vjerska zajednica i politika jedno (cezaropapizam), da nisu odvojene već imaju isti cilj, širenje srpskog i ruskog svijeta. Zato je francuski ##lozof i teolog Jacques Ellul još 1984. u djelu "La subversion du christianemisme" skovao izraz "islamizirano kršćanstvo", misleći na to kada kršćanstvo preuzme islamsku paradigmu u kojoj su religija i politika jedno, ono nije kršćanstvo. To je upravo pravoslavna teologija simfonije, islamizirano kršćanstvo. Jer pravo kršćanstvo je suprotno islamu, ono je radikalno antipolitičko - religija spasenja. Zato je ovaj Mladićev sprovod uz najviše srpskopravoslavne i državne počasti definitivna točka preko koje se ne smije prijeći! Ni EU, pa ni RH koja takve ##nancira, pa je na sprovodu falila samo Nina Obuljen da ta Mladićeva srpska svadba postane i projekt HAVC-a. A na Mladićevu sprovodu bio je i Porfirijev nasljednik u Zagrebu Kirilo Bogojević! Trebate li još argumenata?

Evo, nemojte se čuditi, kako reče Nenad Čanak, ako Ratka Mladića proglase svecem Srpske pravoslavne crkve, jer im je kalendar prepun zločinaca, a svetaca, pa je inicijativa za proglašenje Ratka Mladića svetim već stigla proglasom na sam dan Mladićeva sprovoda od strane mitropolita budimljansko - nikšićkog Metodija, koju je izrekao dok je u Pivskom manastiru služio "pomen novopredstavljenom slugi Božjem (!?) generalu Ratku Mladiću". Prije će Mladić postati svetac nego Stepinac, kako stvari stoje. Hrvatski biskupi, zašto šutite? Ugledajte se na Austriju i, još bolje na Austrogursku! Car Franjo Josip donio je "Islamgestz", a ove Por##rije i Pupovčeve treba riješiti jednostavno i donijeti "Por##rije i SNV Gesetz", pa nek' pokapaju Mladiće koliko hoće, ali zbog Škabrnje, Nadina, Srebrenice za naše pare više ne može! Sad je dosta, ili ste sudionici u svemu što SPC, SNV i Mladić simboliziraju, ili nekažnjavanjem sudjelujete - isprike nema! Osim ako niste prikriveno Možemo kao Obuljenka, vi to – možete? Obuljenka koja je dozvolila da se dragulj starohrvatske arhitekture iz 12 stoljeća, crkva svetog Marka u Karinu upiše, ne osobno, u vlasništvo Srpske pravoslavne crkve i još im da desetine tisuća eura!

Ako ne poduzmu kao Austrijanci nešto, onda nam nije problem ni Por##rije, ni Pupovac, ni SNV ni Mladić, već veleizdajnička hrvatska politika koja zapravo ##nancira – srpski svet i projekt SANU 2 kojem je glavna udarna igla, od Crne Gore do Hrvatske upravo Por##rijeva Srpska pravoslavna crkva! •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 13, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Bez naslova
Strana 5
Oblast strane 743.55 cm^2
Autor Davor Ivanković

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Buđenje s Mladićem: Bošnjaci se nisu maknuli od one Alijine rečenice 'ovo nije naš rat'!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/aef4d655-c99b-44aa-8cf4-29a2284462c7/pdf

NEDIPLOMATSKI

Komentator Večernjakove Nedjelje
Davor Ivanković oštro secira političke pojave

Buđenje s Mladićem: Bošnjaci se nisu maknuli od one Alijine rečenice 'ovo nije naš rat'!

Slavljenje srpskog Eichmanna, logističara genocida nad njima, valjda će ih razbuditi, a ako se politika Srbije vraća na postavke iz 90-ih, zajednički interes mogu imati jedino s Hrvatima

Mijenja se geopolitika svijeta, pa se počela mijenjati i geopolitika "regije". Taj novi vjetar najjače se sada osjeća iz smjera Vučićeve Srbije, gdje ta košava već otvoreno prijeti da nas sve zajedno vrati u ratne 1990. Kao simboličan početak povratka u 1990-e uzet ćemo "herojski" pokop i slavljenje generala Ratka Mladića, tog srpskog Eichmanna i logističara genocida, najprije nad Hrvatima, gdje se tek zagrijavao oko Knina, Vrlike, Škabrnje, Šibenika i Zadra, da bi svoj puni genocidni talent iskazao nad 8000 Bošnjaka 1995. u Srebrenici.

Hrvatska je taj Vučićev velikosrpski déjà vu predvidjela još prije desetak godina, kada je počeo naoružavati vojsku Srbije, da bi u međuvremenu nabavio i znatne količine napadačkog oružja. Bošnjačka politika u BiH za to vrijeme, istina, bila je u stalnom sukobu s Republikom Srpskom i njezinim provokativnim činima, ali se znatno više bavila Hrvatima i njihovim zahtjevima za ravnopravnost unutar Federacije BiH. U zadnjih desetak godina bošnjački političari usredotočeni su na borbu s nezadovoljnim Hrvatima, uz stalnu razdraženost prema Hrvatskoj, čak i zbog Pelješkog mosta (?!).

Tonda se zbio Mladićev pogreb. Elmedin Konaković veliki je bošnjački nacionalist i BiH integralist, a ministar vanjskih poslova već je tri godine. Poniknuo je iz SDA, pa je onda osnovao stranku "Narod i pravda", koja je sada na vlasti. Vrlo je oštro reagirao na Mladićev pogreb te je poručio da je ponašanje vlasti u Srbiji korak natrag u politiku 1990-ih godina i istaknuo – "da mogu, odmah bih prekinuo odnose sa Srbijom". To nije mogao, ali je donio odluku o protjerivanju vojnog atašea i agenta BIA-e iz ambasade Srbije u Sarajevu. Od UN-a i EU zatražio je javnu osudu veličanja ratnih zločinaca i uvođenje ciljanih sankcija protiv Srbije. I tako se Elmedin naglo razbudio kao Trnoružica u onoj bajci.

S hrvatskog stajališta, Bošnjaci su se prema Vučićevoj Srbiji dosad ponašali kao da su se oni naboli na vreteno iz bajke o Trnoružici, usnuli te su svu energiju usmjerili na poništavanje Hrvata. Konaković je jedan od najradikalnijih kada je riječ o Hrvatima u BiH, poznat po izjavi da oni "uživaju znatno više prava i pozicija nego što im zakonski pripada, i to na štetu bošnjačkog naroda". Nas je u Hrvatskoj taj stav o "prezastupljenosti" Hrvata jako podsjetio na 1990-e i argumentaciju velikosrpske politike, koja je također tvrdila da Hrvati imaju i traže veća prava, a na štetu Srba. Konaković je taj stav objasnio nerazmjerom broja Hrvata na rukovodećim mjestima u državnim i federalnim institucijama "u odnosu na svoj demografski udio". Jednostavnije rečeno, Konakovićev se stav nimalo ne razlikuje od stavova drugih bošnjačkih nacionalnih stranaka da je Federacija prvenstveno prostor i teritorij Bošnjaka, da Hrvati tu ne mogu imati status konstitutivnog naroda, već manjinskog jer je njihov demografski udio nekoliko puta manji. Bošnjaci stoga gotovo uvijek glasaju za "svog Hrvata" u Predsjedništvu BiH, tako da ustvari na kraju imaju dva od tri člana, a Hrvati uvijek izvise. Službene poruke koje dolaze iz Zagreba o ugroženosti Hrvata Konaković naziva "nerealnim i netočnim" porukama iz Zagreba, neprimjerenim stvarnom stanju na terenu. On se, ukratko dosad najviše bavio Hrvatima i hrvatskom opasnosti za integritet BiH, da bi se sada razbudio i vulkanski reagirao na beogradsku ugrozu.

ŠIME ŽELIĆ/PIXSELL

Elmedin Konaković dosad se najviše bavio Hrvatima i navodnom hrvatskom opasnošću za integritet BiH. Njegov se stav nimalo ne razlikuje od stavova drugih bošnjačkih nacionalnih stranaka prema kojima je Federacija BiH ponajprije prostor i teritorij Bošnjaka

Elmedin je kao mladić (rođen 1974.) otišao u rat i pristupio Armiji BiH. I sigurno tako stekao životnu lekciju. Zato je sada tako i reagirao na povratak srbijanske politike na početne postavke iz 1990-ih. Konakoviću ne treba crtati što znači kada iz Beograda opet stižu parole o svim Srbima u istoj državi. Vučićeva zaklinjanja da će ovoga puta Srbija zaštititi prekodrinske Srbe i najava da su "spremni za drugo poluvrijeme". Dobro jutro svima! Kako je jasno da Srbija čeka promjenu geopolitike da bi krenula u "prisajedinjenja", jasno je i što će to onda proizvesti "na terenu". Do sada se Bošnjaci u politici nisu maknuli od one rečenice Alije Izetbegovića "ovo nije naš rat", pa su ostali u šoku kada su napadnuti od voljene JNA i Srba, ali sada valjda kuže da su opet na meniju velikosrpske politike. A tada će Bošnjaci moći imati zajednički interes u BiH jedino s Hrvatima. Muslimani i Hrvati zajedno su krenuli u rat u BiH i završili ga na istoj strani, uz kratkotrajni, ali pogubni međusobni rat u tijeku kojega je pola milijuna bošnjačkih izbjeglica ostalo zbrinuto u Hrvatskoj u potpunoj sigurnosti. U ratovima 1990-ih najviše poginulih imali su Bošnjaci, oko 64.000, i jedino je kod njih poginulo više civila, oko 34.000, a manje vojnika, oko 30.000. Hrvata je u RH i BiH zajedno stradalo oko 23.000, Srba oko 32.000, te još nekoliko tisuća na Kosovu i tijekom NATO-ova bombardiranja 1999. Albanaca je stradalo oko 11.000. I koja budala sada traži drugo poluvrijeme!?

Izvor Štampano
Datum sep 13, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Bez naslova
Strana 5
Oblast strane 743.55 cm^2
Autor Davor Ivanković

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Buđenje s Mladićem: Bošnjaci se nisu maknuli od one Alijine rečenice 'ovo nije naš rat'!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/aef4d655-c99b-44aa-8cf4-29a2284462c7/pdf

Buđenje s Mladićem: Bošnjaci se nisu maknuli od one Alijine rečenice 'ovo nije naš rat'!

Slavljenje srpskog Eichmanna, logističara genocida nad njima, valjda će ih razbuditi, a ako se politika Srbije vraća na postavke iz

90-ih, zajednički interes mogu imati jedino s Hrvatima

Komentator Večernjakove Nedjelje

Davor Ivanković oštro secira političke pojave ijenja se geopolitika svijeta, pa se počela mijenjati i geopolitika "regije". Taj novi vjetar najjače se sada osjeća iz smjera Vučićeve Srbije, gdje ta košava već otvoreno prijeti da nas sve zajedno vrati u ratne 1990. Kao simboličan početak povratka u 1990-e uzet ćemo "herojski" pokop i slavljenje generala Ratka Mladića, tog srpskog Eichmanna i logističara genocida, najprije nad Hrvatima, gdje se tek zagrijavao oko Knina, Vrlike, Škabrnje, Šibenika i Zadra, da bi svoj puni genocidni talent iskazao nad 8000 Bošnjaka 1995. u Srebrenici.

Hrvatska je taj Vučićev velikosrpski déjà vu predvidjela još prije desetak godina, kada je počeo naoružavati vojsku Srbije, da bi u međuvremenu nabavio i znatne količine napadačkog oružja. Bošnjačka politika u BIH za to vrijeme, istina, bila je u stalnom sukobu s Republikom Srpskom i njezinim provokativnim činima, ali se znatno više bavila Hrvatima i njihovim zahtjevima za ravnopravnost unutar Federacije BIH. U zadnjih desetak godina bošnjački političari usredotočeni su na borbu s nezadovoljnim Hrvatima, uz stalnu razdraženost prema Hrvatskoj, čak i zbog Pelješkog mosta (?!).

onda se zbio Mladićev pogreb. Elmedin Konaković veliki je bošnjački nacionalist i BIH integralist, a ministar vanjskih poslova već je tri godine. Poniknuo je iz SDA, pa je onda osnovao stranku "Narod i pravda", koja je sada na vlasti. Vrlo je oštro reagirao na Mladićev pogreb te je poručio da je ponašanje vlasti u Srbiji korak natrag u politiku 1990-ih godina i istaknuo – "da mogu, odmah bih prekinuo odnose sa Srbijom". To nije mogao, ali je donio odluku o protjerivanju vojnog atašea i agenta BIA-e iz ambasade Srbije u Sarajevu. Od UN-a i EU zatražio je javnu osudu veličanja ratnih zločinaca i uvođenje ciljanih sankcija protiv Srbije. I tako se Elmedin naglo razbudio kao Trnoružica u onoj bajci.

Shrvatskog stajališta, Bošnjaci su se prema Vučićevoj Srbiji dosad ponašali kao da su se oni naboli na vreteno iz bajke o Trnoružici, usnuli te su svu energiju usmjerili na poništavanje Hrvata. Konaković je jedan od najradikalnijih kada je riječ o Hrvatima u BIH, poznat po izjavi da oni "uživaju znatno više prava i pozicija nego što im zakonski pripada, i to na štetu bošnjačkog naroda". Nas je u Hrvatskoj taj stav o "prezastupljenosti" Hrvata jako podsjetio na 1990-e i argumentaciju velikosrpske politike, koja je također tvrdila da Hrvati imaju i traže veća prava, a na štetu Srba. Konaković je taj stav objasnio nerazmjerom broja Hrvata na rukovodećim mjestima u državnim i federalnim institucijama "u odnosu na svoj demografski udio". Jednostavnije rečeno, Konakovićev se stav nimalo ne razlikuje od stavova drugih bošnjačkih nacionalnih stranaka da je Federacija prvenstveno prostor i teritorij Bošnjaka, da Hrvati tu ne mogu imati status konstitutivnog naroda, već manjinskog jer je njihov demografski udio nekoliko puta manji. Bošnjaci stoga gotovo uvijek glasaju za "svog Hrvata" u Predsjedništvu BIH, tako da ustvari na kraju imaju dva od tri člana, a Hrvati uvijek izvise. Službene poruke koje dolaze iz Zagreba o ugroženosti Hrvata Konaković naziva "nerealnim i netočnim" porukama iz Zagreba, neprimjerenim stvarnom stanju na terenu. On se, ukratko dosad najviše bavio Hrvatima i hrvatskom opasnosti za integritet BIH, da bi se sada razbudio i vulkanski reagirao na beogradsku ugrozu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 13, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Bez naslova
Strana 5
Oblast strane 743.55 cm^2
Autor Davor Ivanković

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Buđenje s Mladićem: Bošnjaci se nisu maknuli od one Alijine rečenice 'ovo nije naš rat'!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/aef4d655-c99b-44aa-8cf4-29a2284462c7/pdf

Imedin je kao mladić (rođen 1974.) otišao u rat i pristupio Armiji BIH. I sigurno tako stekao životnu lekciju. Zato je sada tako i reagirao na povratak srbijanske politike na početne postavke iz 1990-ih. Konakoviću ne treba crtati što znači kada iz Beograda opet stižu parole o svim Srbima u istoj državi, Vučićeva zaklinjanja da će ovoga puta Srbija zaštititi prekodrinske Srbe i najava da su "spremni za drugo poluvrijeme". Dobro jutro svima! Kako je jasno da Srbija čeka promjenu geopolitike da bi krenula u "prisajedinjenja", jasno je i što će to onda proizvesti "na terenu". Do sada se Bošnjaci u politici nisu maknuli od one rečenice Alije Izetbegovića "ovo nije naš rat", pa su ostali u šoku kada su napadnuti od voljene JNA i Srba, ali sada valjda kuže da su opet na meniju velikosrpske politike. A tada će Bošnjaci moći imati zajednički interes u BIH jedino s Hrvatima. Muslimani i Hrvati zajedno su krenuli u rat u BIH i završili ga na istoj strani, uz kratkotrajni, ali pogubni međusobni rat u tijeku kojega je pola milijuna bošnjačkih izbjeglica ostalo zbrinuto u Hrvatskoj u potpunoj sigurnosti. U ratovima 1990-ih najviše poginulih imali su Bošnjaci, oko 64.000, i jedino je kod njih poginulo više civila, oko 34.000, a manje vojnika, oko 30.000. Hrvata je u RH i BIH zajedno stradalo oko 23.000, Srba oko 32.000, te još nekoliko tisuća na Kosovu i tijekom NATO-ova bombardiranja 1999. Albanaca je stradalo oko 11.000. I koja budala sada traži drugo poluvrijeme!?

Elmedin Konaković dosad se najviše bavio Hrvatima i navodnom hrvatskom opasnošću za integritet BIH. Njegov se stav nimalo ne razlikuje od stavova drugih bošnjačkih nacionalnih stranaka prema kojima je Federacija BIH ponajprije prostor i teritorij Bošnjaka

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Svijet
Strana 8
Oblast strane 1,049.35 cm^2
Autor DAVOR KRILE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJI I VUČIĆU nema više novca, nema pregovora

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/dd25e3c8-51c0-47d3-b46d-0d80ffc69933/pdf

BRUXELLESU JE DOSTA

SRBIJI I VUČIĆU nema više novca, nema pregovora

Nezabilježena panika u Beogradu - EU steže obruč zbog veličanja ratnog zločinca Ratka Mladića

Državne zastave na državnom pokopu monstruma

Masovni poklon Mladiću svjedoči o Srbiji neugasle mržnje

Organizacija sprovoda pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića na beogradskom Topčiderskom groblju uz prisustvo počasnog voda Vojske Srbije, ministara iz srbijanske vlade te s parastosom samog vrha Srpske pravoslavne crkve, predstavlja jasnu prekretnicu u dugogodišnjoj geopolitičkoj igri balansiranja između Beograda i Bruxellesa.

DAVOR KRILE

Unatoč diplomatskim manevrima u kojima srbijanska vlast nastoji izbjeći označavanje događaja kao službenog državnog sprovoda, izravno sudjelovanje državnih resursa poput prijevoza tijela vladinim zrakoplovom, vojnih počasti te prisustva ministara i predsjednikove djece na klanjanju autoru najvećeg europskog genocida nakon Drugog svjetskog rata jasno ukazuje na institucionalno pokroviteljstvo.

Organiziranje vojnih i državnih počasti za zlotvora odgovornog za genocid u Srebrenici i druge brojne zločine protiv čovječnosti u izravnoj je suprotnosti s temeljnim vrijednostima Europske unije.

EU formalno inzistira na poštivanju presuda Međunarodnog kaznenog suda, vladavini prava i dobrosusjedskim odnosima kao ključnim preduvjetima za napredak u pristupnim pregovorima. Srbijansko državno licemjerje naprosto se smije proći bez adekvatnog europskog odgovora, a prva posljedica te sramote već se manifestirala kroz odluku nove europske povjerenice za proširenje **Marte Kos**, koja je otkazala već zakazani službeni posjet Beogradu.

Brza i unisona javna osuda iz Europske komisije zorno pokazuje da je dosadašnji pragmatični pakt EU-a s Vučićem ušao u fazu ozbiljne krize

Zbog općih geopolitičkih okolnosti i nastojanja da se spriječi puni zaokret Srbije prema Rusiji i Kini, Europska unija sigurno neće odmah i u potpunosti prekinuti diplomatske kanale s Beogradom

Zamrzavanje sredstava

Istovremeno, na Europsku komisiju raste pritisak država članica koje se zalažu i za formalno blokiranje otvaranja bilo kakvih novih pregovaračkih poglavlja, čime bi proces eurointegracija Srbije bio doveden u stanje potpunoga zastoja. No, ono što bi Aleksandru Vučiću svakako najbolnije palo odnosi se na izgledni pritisak na Beograd kroz financijske poluge jer Europski parlament sve glasnije zagovara zamrzavanje sredstava iz pretpristupnih fondova i Plana rasta za Zapadni Balkan onim režimima koji promoviraju povijesni revizionizam.

Na regionalnoj razini, državni angažman na pokopu Mladića drastično je pogoršao i odnose Srbije sa susjedima, a što se vidi kroz masovne osude institucionalnoga neočetništva iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Predsjednica Europske komisije **Ursula von der Leyen** poručila je Vučiću i osobno da su prizori s masovnog sprovoda u Beogradu bili šokantni, te je upozorila da bi takvi događaji mogli ozbiljno ugroziti europski put Srbije. U svojoj objavi na društvenoj mreži X posebno je kritizirala prisutnost visokih srbijanskih dužnosnika na klanjanju Mladiću i druge elemente službene podrške, istaknuvši da ti postupci pokazuju potpuni neuspjeh u suočavanju s mračnim poglavljem nedavne europske povijesti i da proturječe vrijednostima na kojima se temelji put Srbije prema Uniji.

Sličnu poruku uputio je ranije i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa. Ovakve reakcije označavaju nesumnjiv zaokret u odnosima Bruxellesa prema Beogradu, budući da su Ursula von der Leyen i vodstvo Europske pučke stranke godinama prema Aleksandru Vučiću primjenjivali politiku tzv. stabilokracije i otvoreno tolerirale sve tamošnje autokratske tendencije, kao i drastično narušavanje medijskih sloboda i ljudskih prava, u zamjenu za tobožnju stabilnost regije, geopolitičko distanciranje od Rusije te europski pristup srbijanskim ekonomskim resursima.

Kreče kampanja

Brza i unisona javna osuda iz Europske komisije zorno pokazuje da je dosadašnji pragmatični pakt EU-a s Vučićem ušao u fazu ozbiljne krize. Otvorena potpora Vučiću postala je za Ursulu von der Leyen politički preskupa unutar samoga Europskog parlamenta, a i u kontekstu jačanja radikalnih revizionističkih elemenata (AfD) u samome srcu EU-a, u njemačkoj pokrajini Saska-Anhalt.

Zbog općih geopolitičkih okolnosti i nastojanja da se spriječi puni zaokret Srbije prema Rusiji i Kini, Europska unija sigurno neće odmah i u potpunosti prekinuti diplomatske kanale s Beogradom, no dosadašnja praksa srdačnih susreta i javnih pohvala bit će postupno zamijenjena distanciranom tehničkom suradnjom bez ikakvih političkih ustupaka, procjenjuju bruxelleski analitički insajderi.

Vučić u predstojećoj jesenskoj izbornoj kampanji u Srbiji svakako neće dočekati da mu visoki eurodužnosnici dođu dati potporu za novi premijerski mandat, premda njemu – istinabog – takvo što nipošto ne treba: birači kojima se nekadašnji Šešeljev ratni huškač primarno obraća svakako ne trebaju glasačke verbalne upute Ursule von der Leyen.

Upravo u srbijanskom unutarnjopolitičkom kontekstu primarno i treba čitati odluku Aleksandra Vučića da prije svog pokušaja rošade s predsjedničke na premijersku dužnost, a kako bi zadržao svoju apsolutnu kontrolu nad svim polugama državne moći, vrati genocidnu velikosrpsku retoriku u tamošnji politički mainstream. Sprovod Ratka Mladića poslužio je, naime, lažljivom vođu netom uoči kampanje kao moćan instrument unutarnje homogenizacije.

Iako je izbjegao osobno pojavljivanje na sprovodu kako bi sačuvao formalni manevarski prostor prema Zapadu, slanje ključnih ministara i vlastitog sina **Danila** na poklon zločincu emitiralo je jasnu poruku desnom biračkom tijelu da režim itekako postojano baštini tekovine klanja, etničkog čišćenja i neugasle međunacionalne mržnje. Time Vučić drži čvrsto uz svoju nogu desni spektar birača, amortizira pritiske ekstremne oporbe, ali i skreće pažnju s domaćih društvenih i ekonomskih kriza uoči preslagivanja svojih redova, odnosno političkog pretakanja iz šupljeg u još praznije.

Jesen donosi odgovor

Iako su zapadne diplomacije navikle na sustav u kojem Vučić drži sve poluge moći neovisno o formalnoj funkciji te se zacijelo neće aktivno protiviti latentnoj promjeni njegove dužnosničke uloge dok god održava 'regionalnu stabilnost', legitimitet njegove vlasti u očima europskih partnera ostaje trajno kompromitiran.

Organizacija sprovoda ratnog zločinca uz neskrivene državne počasti dodatno je udaljila Srbiju od europskog vrijednosnog okvira, prisilivši Europsku komisiju na zaoštravanje službene retorike i ostavljajući europske integracije Srbije praktično blokiranima. Izaberu li srbijanski građani najesen iznova u većinski parlament njegovu Srpsku naprednu stranku (koja teror, egzistencijalnom korupcijom i batinom vlada Srbijom od još davne 2012.), legalizirat će vjerojatno zauvijek ne samo vlastitu verziju nacionalnoga despotizma (koji postaje sve više navlas nalik putinizmu), nego će vjerojatno dugoročno popločati put naciji i za kakav novi rat.

Bez Europe i jasne europske perspektive pred sobom hrvatskim istočnim susjedima slijedi dodatna civilizacijska, duhovna i ekonomska regresija, iz koje najčešće nema drugoga izlaza doli oružanog bijesa. Zlih vračeva koji će ih u tom smjeru još jednom radio nahuškati ni sad im nimalo ne nedostaje. ●

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Svijet
Strana 8
Oblast strane 1,049.35 cm^2
Autor DAVOR KRILE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJI I VUČIĆU nema više novca, nema pregovora

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/dd25e3c8-51c0-47d3-b46d-0d80ffc69933/pdf 2/4

BRUXELLESU JE DOSTA

→Nezabilježena panika u Beogradu - EU steže obruč zbog veličanja ratnog zločinca Ratka Mladića

SRBIJI IVUČIĆU nema više novca, nema pregovora

Organizacija sprovoda pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića na beogradskom Topčiderskom groblju uz prisustvo počasnog voda Vojske Srbije, ministara iz srbijanske vlade te s parastosom samog vrha Srpske pravoslavne crkve, predstavlja jasnu prekretnicu u dugogodišnjoj geopolitičkoj igri balansiranja između Beograda i Bruxellesa.

Unatoč diplomatskim manevrima u kojima srbijanska vlast nastoji izbjeći označavanje događaja kao službenog državnog sprovoda, izravno sudjelovanje državnih resursa poput prijevoza tijela vladinim zrakoplovom, vojnih počasti te prisustva ministara i predsjednikove djece na klanjanju autoru najvećeg europskog genocida nakon Drugog svjetskog rata jasno ukazuje na institucionalno pokroviteljstvo.

Organiziranje vojnih i državnih počasti za zlotvora odgovornog za genocid u Srebrenici i druge brojne zločine protiv čovječnosti u izravnoj je suprotnosti s temeljnim vrijednostima Europske unije. EU formalno inzistira na poštivanju presuda Međunarodnog kaznenog suda, vladavini prava i dobrosusjedskim odnosima kao ključnim preduvjetima za napredak u pristupnim pregovorima. Srbijansko državno licemjerje naprosto ne smije proći bez adekvatnog europskog odgovora, a prva posljedica te sramote već se manifestirala kroz odluku nove europske povjerenice za proširenje Marte Kos, koja je otkazala već zakazani službeni posjet Beogradu.

Zamrzavanje sredstava Istovremeno, na Europsku komisiju raste pritisak država članica koje se zalažu i za formalno blokiranje otvaranja bilo kakvih novih pregovaračkih poglavlja, čime bi proces eurointegracija Srbije bio doveden u stanje potpunoga zastoja. No, ono što bi Aleksandru Vučiću svakako najbolnije palo odnosi se na izgledni pritisak na Beograd kroz ##nancijske poluge jer Europski parlament sve glasnije zagovara zamrzavanje sredstava iz pretpristupnih fondova i Plana rasta za Zapadni Balkan onim režimima koji promoviraju povijesni revizionizam.

Na regionalnoj razini, državni angažman na pokopu Mladića drastično je pogoršao i odnose Srbije sa susjedima, a što se vidi kroz masovne osude institucionalnoga neočetništva iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen poručila je Vučiću i osobno da su prizori s masovnog sprovoda u Beogradu bili šokantni, te je upozorila da bi takvi događaji mogli ozbiljno ugroziti europski put Srbije. U svojoj objavi na društvenoj mreži X posebno je kritizirala prisutnost visokih srbijanskih dužnosnika na klanjanju Mladiću i druge elemente službene podrške, istaknuvši da ti postupci pokazuju potpuni neuspjeh u suočavanju s mračnim poglavljem nedavne europske povijesti i da proturječe vrijednostima na kojima se temelji put Srbije prema Uniji. Sličnu poruku uputio je ranije i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa. Ovakve reakcije označavaju nesumnjiv zaokret u odnosima Bruxellesa prema Beogradu, budući da su Ursula von der Leyen i vodstvo Europske pučke stranke godinama prema Aleksandru Vučiću primjenjivali politiku tzv. stabilokracije i otvoreno tolerirale sve tamošnje autokratske tendencije, kao i drastično narušavanje medijskih sloboda i ljudskih prava, u zamjenu za tobožnju stabilnost regije, geopolitičko distanciranje od Rusije te europski pristup srbijanskim ekonomskim resursima. Kreće kampanja

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Svijet
Strana 8
Oblast strane 1,049.35 cm^2
Autor DAVOR KRILE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJI I VUČIĆU nema više novca, nema pregovora

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/dd25e3c8-51c0-47d3-b46d-0d80ffc69933/pdf

Brza i unisona javna osuda iz Europske komisije zorno pokazuje da je dosadašnji pragmatični pakt EU-a s Vučićem ušao u fazu ozbiljne krize. Otvorena potpora Vučiću postala je za Ursulu von der Leyen politički preskupa unutar samoga Europskog parlamenta, a i u kontekstu jačanja radikalnih revizionističkih elemenata (AFD) u samome srcu EU-a, u njemačkoj pokrajini Saska-Anhalt.

Zbog općih geopolitičkih okolnosti i nastojanja da se spriječi puni zaokret Srbije prema Rusiji i Kini, Europska unija sigurno neće odmah i u potpunosti prekinuti diplomatske kanale s Beogradom, no dosadašnja praksa srdačnih susreta i javnih pohvala bit će postupno zamijenjena distanciranom tehničkom suradnjom bez ikakvih političkih ustupaka, procjenjuju bruxelleski analitički insajderi.

Vučić u predstojećoj jesenskoj izbornoj kampanji u Srbiji svakako neće dočekati da mu visoki eurodužnosnici dođu dati potporu za novi premijerski mandat, premda njemu – istinabog – takvo što nipošto ne treba: birači kojima se nekadašnji Šešeljev ratni huškač primarno obraća svakako ne trebaju glasačke verbalne upute Ursule von der Leyen. Upravo u srbijanskom unutarnjopolitičkom kontekstu primarno i treba čitati odluku Aleksandra Vučića da prije svog pokušaja rošade s predsjedničke na premijersku dužnost, a kako bi zadržao svoju apsolutnu kontrolu nad svim polugama državne moći, vrati genocidnu velikosrpsku retoriku u tamošnji politički mainstream. Sprovod Ratka Mladića poslužio je, naime, lažljivom voždu netom uoči kampanje kao moćan instrument unutarnje homogenizacije.

Iako je izbjegao osobno pojavljivanje na sprovodu kako bi sačuvao formalni manevarski prostor prema Zapadu, slanje ključnih ministara i vlastitog sina Danila na poklon zločincu emitiralo je jasnu poruku desnom biračkom tijelu da režim itekako postojano baštini tekovine klanja, etničkog čišćenja i neugasle međunacionalne mržnje. Time Vučić drži čvrsto uz svoju nogu desni spektar birača, amortizira pritiske ekstremne oporbe, ali i skreće pažnju s domaćih društvenih i ekonomskih kriza uoči preslagivanja svojih redova, odnosno političkog pretakanja iz šupljeg u još praznije.

Jesen donosi odgovor

Iako su zapadne diplomacije navikle na sustav u kojem Vučić drži sve poluge moći neovisno o formalnoj funkciji te se zacijelo neće aktivno protiviti latentnoj promjeni njegove dužnosničke uloge dok god održava ‘regionalnu stabilnost’, legitimitet njegove vlasti u očima europskih partnera ostaje trajno kompromitiran.

Organizacija sprovoda ratnog zločinca uz neskrivene državne počasti dodatno je udaljila Srbiju od europskog vrijednosnog okvira, prisilivši Europsku komisiju na zaoštravanje službene retorike i ostavljajući europske integracije Srbije praktično blokiranima. Izaberu li srbijanski građani najesen iznova u većinski parlament njegovu Srpsku naprednu stranku (koja terorom, egzistencijalnom korupcijom i batinom vlada Srbijom od još davne 2012.), legalizirat će vjerojatno zauvijek ne samo vlastitu verziju nacionalnoga despotizma (koji postaje sve više navlas nalik putinizmu), nego će vjerojatno dugoročno popločati put naciji i za kakav novi rat.

Bez Europe i jasne europske perspektive pred sobom hrvatskim istočnim susjedima slijedi dodatna civilizacijska, duhovna i ekonomska regresija, iz koje najčešće nema drugoga izlaza doli oružanog bijesa. Zlih vračeva koji će ih u tom smjeru još jednom rado nahuškati ni sad im nimalo ne nedostaje. •

DAVOR KRILE

Brza i unisona javna osuda iz Europske komisije zorno pokazuje da je dosadašnji pragmatični pakt EU-a s Vučićem ušao u fazu ozbiljne krize

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Svijet
Strana 8
Oblast strane 1,049.35 cm^2
Autor DAVOR KRILE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJI I VUČIĆU nema više novca, nema pregovora

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/dd25e3c8-51c0-47d3-b46d-0d80ffc69933/pdf

Zbog općih geopolitičkih okolnosti i nastojanja da se spriječi puni zaokret Srbije prema Rusiji i Kini, Europska unija sigurno neće odmah i u potpunosti prekinuti diplomatske kanale s Beogradom

Državne zastave na državnom pokopu monstruma

Masovni poklon Mladiću svjedoči o Srbiji neugasle mržnje

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 20, 21, 22
Oblast strane 2,734.75 cm^2
Autor IVICA NEVEŠĆANIN

Tema Aleksandar Vučić

Naslov DA, ISPRAĆAJ DINKA ŠAKIĆA BIO JE SRAMOTAN, ALI VUČIĆEVO USPOREĐIVANJE TOGA S MLADIĆEM JE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/00741903-7a42-4992-8a17-ee7b6d699fff/pdf

IVICA NEVEŠĆANIN

DA, ISPRAĆAJ DINKA ŠAKIĆA BIO JE SRAMOTAN, ALI VUČIĆEVO USPOREĐIVANJE TOGA S MLADIĆEM JE...

Tonino Picula, izvjestitelj Europskog parlamenta za Srbiju:

Šakićev ispraćaj 2008. bio je sramotan čin, no organizirali su ga i njemu prisustvovali marginalni desničarski krugovi i jedan kontroverzni svećenik, uz osudu hrvatskog predsjednika i cijele hrvatske javnosti, uključujući židovsku zajednicu i veleposlanika Izraela koji su to javno i oštro osudili. Nije bilo šest ministara, nije bilo vojske, nije bilo državnog zrakoplova poslanog po tijelo

Toninom Piculom, eurozastupnikom SDP-a u četvrtom mandatu i izvjestiteljem Europskog parlamenta za Srbiju, razgovaramo na kraju tjedna u kojem je sprovod pravomoćno osuđenog ratnog zločinca **Ratka Mladića** u Beogradu skandalizirao hrvatsku i europsku javnost.

Gospodine Picula, kako komentirate neslužbene, ali očigledne vojne i državne počasti na sprovodu Ratka Mladića u Beogradu te smatrate li reakciju Bruxellesa preblagom?

– Ono što smo vidjeli u Beogradu nije bio privatni ispraćaj. Prisutnost više ministara, vojska, državni simboli, sve to govori da je taj pogreb zapravo bio medij preko kojeg se još jednom jasno identificirala ukupna politika **Aleksandra Vučića** i Srpske napredne stranke. To više nije pitanje odnosa prema Mladiću, nego pitanje kamo Srbija kao država ide.

Što se tiče Bruxellesa, dugo sam se nadao da će upravo jedan ovakav trenutak konačno promijeniti dugogodišnju politiku popuštanja Vučiću. To se, nažalost, u prvom trenutku nije dogodilo. Baš suprotno, prva reakcija Komisije, ona preko glasnogovornice, bila je mlaka i nije odgovarala ozbiljnosti onoga što se dogodilo.

Tek nakon jasnih kritika iz Hrvatske i pritiska dijela zastupnika uslijedila je nešto izravnija osuda predsjednice **Von der Leyen** i predsjednika **Coste**. Dobro je da je do toga došlo, no takva reakcija ne bi smjela biti iznimka potaknuta ovakvim događajem, nego standard u odnosu prema državama kandidatkinjama, pa tako i prema Beogradu.

Podilaženje srpskoj vlasti

Činjenica je da je tek nakon oštrih kritika iz Hrvatske i pritiska eurozastupnika, uslijedila izravna osuda čelnika EU-a Ursule von der Leyen i Antonija Coste. Pokazuje li ovo još uvijek duboko nesnalaženje Bruxellesa i nedostatak jasne strategije prema režimu u Beogradu?

– Rekao bih da to "nesnalaženje", i namjerno stavljam taj izraz pod navodnike, ima puno dužu povijest nego što se čini na prvi pogled. To je politika podilaženja srpskoj vlasti koja traje već godinama, od vremena **Angele Merkel**, koja je upravo u Vučiću vidjela partnera s kojim je, kako se vjerovalo, moguće napraviti ključne promjene u samoj Srbiji. Ta se pretpostavka pokazala pogrešnom, ali institucionalni refleks koji je iz nje proizišao i dalje postoji.

Prva reakcija glasnogovornice bila je upravo takav refleks, pokušaj da se stvar formalno-pravno omekša, da se kaže kako to tehnički nije bio državni pogreb, umjesto da se odmah imenuje ono što je svatko tko je gledao snimke jasno vidio. To nije bila strateška odluka, nego rezultat navike.

Ono što me ohrabruje jest da ta navika ovaj put nije prevladala. Kritike su brzo došle, iz Hrvatske i iz Parlamenta, i to je dovelo do toga da su predsjednica Von der Leyen i predsjednik Costa ipak izišli s jasnijom osudom. To pokazuje da pritisak djeluje, i da institucije mogu reagirati ispravno kada se to od njih glasno zatraži. No ne bih to nazvao strategijom, to je i dalje reakcija na pritisak, a ne unaprijed osmišljen pristup.

Upravo zato tvrdim da je vrijeme da se ta stara politika popuštanja konačno napusti, ne kao izuzetak nakon jednog šokantnog događaja, nego kao trajna promjena kursa.

Izjavili ste da ovaj sprovod, na kojem je sudjelovalo čak šest srbijanskih ministara, vojska i predsjednikov sin, mora biti prekretnica u politici popuštanja Aleksandru Vučiću. S obzirom na to da su zastupnici četiriju najvećih grupacija u Europskom parlamentu već uputili pismo povjerenici za proširenje Marti Kos, smatrate li da u ovom trenutku u EU postoji stvarna politička volja za potpunim zamrzavanjem pristupnih pregovora sa Srbijom?

– Kada se oko jednog zahtjeva slože zastupnici toliko različitih političkih obitelji, to znači da ovo pitanje nadilazi uobičajene ideološke podjele u Parlamentu, i to je samo po sebi rijetkost vrijedna pažnje. Ali to je pismo skupine zastupnika, ne odluka institucija. Konačnu riječ o tempu i sudbini pregovora ima Komisija, uz suglasnost država članica u Vijeću, a tamo slika još uvijek nije jedinstvena.

Iskreno, u ovom trenutku ne bih rekao da postoji politička volja za potpunim, formalnim zamrzavanjem pregovora u smislu službene odluke Vijeća.

Ono što postoji jest sve širi krug onih koji smatraju da sadašnji pristup više nije održiv, a to je razlika između raspoloženja koje se mijenja i konkretne odluke koja to raspoloženje pretvara u politiku. Upravo zato smatram da je ovo trenutak u kojem Parlament mora nastaviti s pritiskom. Pregovori su, naime, već godinama praktički zamrznuti u praksi – nijedno novo poglavlje nije otvoreno gotovo pet godina. Pitanje je, dakle, hoće li se ta stvarnost napokon i službeno priznati, a ne hoće li se nešto tek sada formalno obustaviti.

Šakićev ispraćaj

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić žestoko je napao Zagreb zbog kritika sprovoda. Pritom je povukao izravnu paralelu sa sprovodom Dinka Šakića iz 2008. godine, tvrdeći da je on tada pokopan u ustaškoj uniformi usred države članice EU-a bez ikakve reakcije Bruxellesa. Kako odgovarate na ovakve optužbe i očiti pokušaj Beograda da relativizacijom povijesti skrene fokus s činjenice da u 2026. godini državni vrh Srbije institucionalno slavi pravomoćno osuđenog ratnog zločinca?

– Šakićev ispraćaj 2008. bio je sramotan čin, no organizirali su ga i njemu prisustvovali marginalni desničarski krugovi i jedan kontroverzni svećenik, uz osudu hrvatskog predsjednika i cijele hrvatske javnosti, uključujući židovsku zajednicu i veleposlanika Izraela koji su to javno i oštro osudili. Nije bilo šest ministara, nije bilo vojske, nije bilo državnog zrakoplova poslanog po tijelo. To je razlika između sramotnog incidenta na rubu društva i institucionalnog čina koji provodi sama država.

Zato ovu paralelu čitam upravo onako kako ste je i vi opisali, kao pokušaj relativizacije. Umjesto da se suočiš s onim što se dogodilo u Beogradu 2026. godine, pokušava se povijest izjednačiti tamo gdje izjednačavanja nema.

Hrvatska je taj ispraćaj oštro osudila. Pitanje koje ostaje jest hoće li Srbija ikada biti spremna na takvo suočavanje, ili će svaki put kad joj

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 20, 21, 22
Oblast strane 2,734.75 cm^2
Autor IVICA NEVEŠĆANIN

Tema Aleksandar Vučić

Naslov DA, ISPRAĆAJ DINKA ŠAKIĆA BIO JE SRAMOTAN, ALI VUČIĆEVO USPOREĐIVANJE TOGA S MLADIĆEM JE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/00741903-7a42-4992-8a17-ee7b6d699fff/pdf

Tonino Picula: Vrijeme je da se ta stara politika popuštanja konačno napusti
PRIVATNI ALBUM

se postavi neugodno pitanje tražiti izgovor u tuđoj prošlosti.

Kako ocjenjujete potez povjerenice Marte Kos koja je zbog glorifikacije zločinca otkazala službeni posjet Srbiji?

– Potez povjerenice Kos smatram ispravnim i, što je jednako važno, pravovremenim.

Ona je jasno rekla da glorifikacija čovjeka odgovornog za genocid nije spojiva s vrijednostima na kojima počiva europski put, i da službeni posjet u tom trenutku ne bi poslao ništa drugo nego pogrešnu poruku da je sve po starom. To je bila jedina moguća odluka za nekoga tko svoj posao shvaća ozbiljno. Ono što mi je posebno važno jest da je povjerenica Kos i prije pogreba upozoravala Beograd da će odnos prema Mladićevoj smrti biti test europskog puta Srbije.

To znači da njezina reakcija nije bila improvizacija pod pritiskom javnosti, nego dosljedan stav. Upravo sam zbog toga i ranije govorio da je važno hoće li ostatak čelništva Unije, prije svega predsjednica Von der Leyen, slijediti taj primjer, umjesto da povjerenica bude jedina koja povlači konkretne poteze dok se drugi zadovoljavaju izjavama.

Naravno, otkazivanje jednog posjeta samo po sebi ne rješava ništa. To mora biti dio širег pristupa, dio poruke da Srbija ne može istodobno tvrditi da joj je članstvo strateški cilj, a institucionalno pratiti veličanje osoba osuđenih za najteže zločine. Sada je na cijeloj Komisiji da tu istu dosljednost pokaže i u odlukama o daljnjem financiranju i o tempu pregovora.

Zamrzavanje pregovora

Može li država kandidatkinja nastaviti pregovore o članstvu dok njezini najviši ministri sudjeluju u javnom ispraćaju osuđenika za genocid?

– Formalno gledano, pregovori još nisu prekinuti. No, realnost je da već gotovo pet godina nije otvoreno nijedno novo poglavlje, tako da je proces i prije ovog događaja bio uvelike zamrznut u praksi, samo ne i na papiru.

Ono što me kao izvjestitelja za Srbiju posebno zabrinjava jest signal koji sudjelovanje najvišeg državnog vrha u takvom događaju šalje o stvarnim prioritetima vlasti u Beogradu.

Pristupanje Uniji temelji se na zaslugama, ali podjednako i na povjerenju da zemlja kandidatkinja dijeli temeljne vrijednosti na kojima je Unija izgrađena. Teško je govoriti o tom povjerenju kada institucije jedne države svojim najvišim predstavnicima odaju počast osobi pravomoćno osuđenoj za genocid. Zato smatram da je pitanje daljnjeg tijeka pregovora potpuno legitimno otvoriti, i u tome nisam usamljen. Dvadesetak kolega iz sve četiri velike političke grupacije uputilo je povjerenici Kos pismo s istim zahtjevom – da se ozbiljno razmotri suspenzija procesa dok Beograd ne pokaže nedvosmislen otklon od takve politike.

Odgovornost je sada na institucijama Unije da tu poruku pretoče u dosljedan i predvidljiv pristup, a ne u pojedinačne reakcije nakon svakog novog incidenta.

Glorifikacija ratnih zločina ne može ići ruku pod ruku sa zahtjevima za otvaranje novih pregovaračkih poglavlja. Ta su dva procesa međusobno potpuno isključiva

U svojem ste izvješću predložili obustavu novca iz Plana rasta za zapadni Balkan. Kolika je stvarna potpora među zastupnicima za takvu kaznu?

– Izvješće, u kojem je zahtjev za obustavom isplata bio jedna od točaka, usvojeno je u Odboru za vanjske poslove s 51 glasom za, 14 protiv i 10 suzdržanih. Na plenarnoj sjednici dobilo je potporu 468 zastupnika, dok je 116 bilo protiv, a 79 suzdržanih. Važno je razumjeti da se ne glasa o pojedinoj rečenici izolirano, nego o cijelom tekstu. Ta brojka zapravo pokazuje koliko je zastupnika prihvatilo izvješće u cjelini, uključujući i taj zahtjev prema Komisiji. Dođao bih da je ta potpora danas, nakon scena s Mladićeva sprovoda, vjerojatno još šira nego u trenutku glasanja. Ono što se ljetos temeljilo na analizi reformi i vladavine prava, sada je dodatno pojačano slikama vojnih počasti i prisutnosti ministara na ispraćaju osuđenog ratnog zločinca.

nastavak na str. 22

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 20, 21, 22
Oblast strane 2,734.75 cm^2
Autor IVICA NEVEŠĆANIN

Tema Aleksandar Vučić

Naslov DA, ISPRAĆAJ DINKA ŠAKIĆA BIO JE SRAMOTAN, ALI VUČIĆEVO USPOREĐIVANJE TOGA S MLADIĆEM JE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/00741903-7a42-4992-8a17-ee7b6d699fff/pdf

nastavak na str. 21

PICULA

CROPIX

To se već odražava kroz konkretne korake: dvadesetak zastupnika iz sve četiri velike političke grupacije uputilo je povjerenici Kos pismo tražeći razmatranje suspenzije cijelog pristupnog procesa, što je korak dalje od onoga što je izvješće zahtijevalo. Naravno, konačnu odluku o isplatama donosi Komisija, a ne Parlament. Naša je uloga jasno reći što očekujemo, a na Komisiji je da to pretoči u političku stvarnost

Zašto smatrate da bi otvaranje novog pregovaračkog poglavlja u ovom trenutku bila pogrešna poruka i nagrađivanje autokracije?

– Glorifikacija ratnih zločina ne može ići ruku pod ruku sa zahtjevima za otvaranje novih pregovaračkih poglavlja. Ta su dva procesa međusobno potpuno isključiva. Kada bismo u ovom trenutku otvorili novo poglavlje, poruka koju bismo poslali ne bi bila signal ohrabrenja reformama, nego potvrda da vojne počasti osobi pravomoćno osuđenoj za genocid prolaze bez ikakvih posljedica na sam europski put.

Podsjetit ću, nijedno novo poglavlje nije otvoreno gotovo pet godina. Ako se pregovori nisu pomicali ni u okolnostima koje su za Vučića bile znatno povoljnije, teško je zamisliti ozbiljan argument zašto bi se pomicali sada, posebno nakon onoga što smo vidjeli u Beogradu.

Zato smatram da Bruxelles ovog puta doista mora poslati vrlo artikuliran odgovor – jasnu poruku da postoje ozbiljni limiti takve ambicije dok god se vlasti u Srbiji ovako odnose prema vlastitoj ratnoj prošlosti. Otvaranje poglavlja u ovim okolnostima ne bi bilo napredak u pregovorima, nego priznanje da je cijeli proces izgubio svaki sadržaj.

Srbija bilježi tek 63 posto usklađenosti s vanjskom politikom EU-a. Koji je krajnji rok da Beograd prekine vojnu i političku suradnju s Rusijom i Kinom?

– Podatak je točan. Izvješće doista navodi da je usklađenost Srbije s vanjskom i sigurnosnom politikom EU-a tek 63 posto, što je najniža razina među svim državama kandidatkinjama, dok su neke druge zemlje regije već postigle potpunu usklađenost. To samo po sebi dovoljno govori o smjeru u kojem se Beograd kreće.

Što se tiče krajnjeg roka, moram biti iskren – ne postoji fiksni datum ili ultimatum u smislu određenog kalendarskog dana. Realno gledano, taj se rok ionako automatski nameće kroz proces. Svako novo izvješće o Srbiji i svaka buduća ocjena Komisije mjerit će se upravo prema tome je li ta usklađenost porasla ili nije.

Ako iz godine u godinu vidimo stagnaciju ili nazadovanje, dok istovremeno rastu vojna suradnja s Rusijom i nabava kineskog naoružanja, onda je jasno da stvarna politička volja za usklađivanjem jednostavno ne postoji. Stoga je suvišno čekati formalni istek nekog zadanog roka.

Pritisci na Hrvate u Srbiji

Vaše usvojeno izvješće upozorava na zastrašivanje Hrvata u Srbiji. Koje konkretne mehanizme EU ima da osigura reciprocitet s pravima srpske manjine u Hrvatskoj?

– EU nema mehanizam kojim izravno "osigurava reciprocitet" u smislu da jedna manjina u jednoj državi automatski dobiva ista prava kao druga manjina u drugoj državi. Zaštita manjina, i hrvatske u Srbiji, i srpske u Hrvatskoj, ocjenjuje se prema istim europskim standardima, kroz poglavlje 23 i izvješća o vladavini prava, ali svaka država kandidatkinja i svaka država članica ocjenjuje se prema vlastitim postignućima, ne u usporedbi jedna s drugom.

Ono što izvješće doista radi jest da imenuje problem, slučajeve zastrašivanja, pritiska i marginalizacije hrvatske zajednice u Vojvodini i drugdje u Srbiji, i traži od Beograda konkretne korake, jednaku primjenu zakona o zaštiti manjina, osiguranje prostora u medijima i obrazovanju, te zaštitu od pritisaka lokalnih vlasti. To je ono što Parlament može učiniti, ugraditi u tekst i mjeriti u sljedećim izvješćima.

U tekst su uvršteni amandmani o otvaranju arhiva UDBA-e i KOS-a. Očekujete li ikakav pomak Beograda po pitanju sudbine nestalih osoba?

– Ne očekujem brz napredak. Srbija je do sada na slične zahtjeve – kako u procesima s Hrvatskom i Kosovom oko nestalih osoba, tako i unutar regionalnih inicijativa – uglavnom reagirala minimalnom suradnjom. Bilo je to tek toliko da se ne može reći kako potpuno odbija suradnju, ali nedovoljno da se stvar doista pomakne s mrtve točke.

Ti arhivi nisu samo pitanje povijesnog sjećanja; oni sadrže podatke koji bi mogli pomoći u rasvjetljavanju lokacija grobnica i sudbine ljudi koji se još vode kao nestali. Upravo je zato otpor prema njihovu otvaranju uvijek bio znatno veći nego kod drugih zahtjeva.

Kako službeni Bruxelles planira odgovoriti na Vučićeve optužbe o navodnom hrvatskom uplitanju u lokalne izbore u Srbiji?

– Više puta sam jasno rekao da tvrdnje kako su EU i pojedine države članice navodno stajale iza studentskih prosvjeda od studenoga 2024. nemaju nikakvo utemeljenje. Isti stav vrijedi i za priče o hrvatskom miješanju u lokalne izbore.

Ono što ja u tome vidim jest jasan obrazac: kad god vlastima u Beogradu zatreba vanjski krivac, posegne se za susjedima, najčešće za Hrvatskom. Vidjeli smo to oko lokalnih izbora u ožujku, a sada ponovno u kontekstu reakcija na Mladićev sprovod i najavu prijevremenih izbora. U pitanju nije analiza utemeljena na dokazima, nego politička taktika skretanja pozornosti s unutarnjih problema. Ne očekujem da će službeni Bruxelles ulaziti u novu rundu opovrgavanja svaki put kad predsjednik Vučić iznese takvu tvrdnju.

Realniji odgovor doći će kroz redovito praćenje predizbornog razdoblja do 25. listopada, gdje će promatračke misije i procjene stanja demokracije biti pravo mjesto za ocjenu da je riječ tek o još jednoj epizodi dobro poznatog narativa.

Istaknuli ste golemi jaz između proeuropskih građana i političke stvarnosti režima. Kako EU može osnažiti civilno društvo i neovisne medije u Srbiji?

– To zapažanje o jazu proizlazi iz nečega što sam ranije isticao – da danas praktički postoje različite društvene struje u Srbiji koje međusobno ne komuniciraju: vladajuća struktura, politička opozicija, studentski pokret te šira javnost koja iskreno želi europski put, ali nema kanal kroz koji bi njezin glas utjecao na donošenje odluka. Upravo taj nedostatak unutarnjeg dijaloga – ne samo s nama, nego unutar samog srbijanskog društva – jedna je od ključnih prepreka na putu prema članstvu.

Kad je riječ o tome što EU konkretno može učiniti, razdvojio bih dvije stvari: financijsku podršku i političku vidljivost. Financijski, postoje instrumenti poput programa za civilno društvo i medije unutar IPA sredstava koji podupiru neovisno novinarstvo, borbu protiv dezinformacija i regionalne mreže organizacija. Taj novac mora ići izravno organizacijama na terenu, mimo državnih kanala koji bi ga mogli usmjeravati prema sebi bliskim akterima. No jednako je važna politička dimenzija. Neovisni mediji i civilno društvo u Srbiji imaju snažno uporište, ali se stalno suočavaju s problemom proboja u javnost, jer je medijska scena pod čvrstom kontrolom vlasti. Uz to, često ih se optužuje da rade protiv interesa vlastite zemlje samo zato što postavljaju neugodna pitanja. Zato EU mora u svakoj prilici – kroz posjete, stanke i javne nastupe – aktivno tražiti susrete upravo s tim akterima, a ne samo s izabranim dužnosnicima, kako bi im dala legitimitet i vidljivost koju im domaći sustav uporno uskraćuje.

Kad god vlastima u Beogradu zatreba vanjski krivac, posegne se za susjedima, najčešće za Hrvatskom. Vidjeli smo to oko lokalnih izbora u ožujku, a sada ponovno u kontekstu reakcija na Mladićev sprovod

Bruxelles ovog puta doista mora poslati vrlo artikuliran odgovor – jasnu poruku da postoje ozbiljni limiti za ambicije Srbije dok god se vlasti u Srbiji ovako odnose prema vlastitoj ratnoj prošlosti

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 20, 21, 22
Oblast strane 2,734.75 cm^2
Autor IVICA NEVEŠĆANIN

Tema Aleksandar Vučić

Naslov DA, ISPRAĆAJ DINKA ŠAKIĆA BIO JE SRAMOTAN, ALI VUČIĆEVO USPOREĐIVANJE TOGA S MLADIĆEM JE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/00741903-7a42-4992-8a17-ee7b6d699fff/pdf

DA, ISPRAĆAJ DINKA ŠAKIĆA BIO JE SRAMOTAN, ALI VUČIĆEVO USPOREĐIVANJE TOGA S MLADIĆEM JE...

Tonino Picula, izvjestitelj Europskog parlamenta za Srbiju: Šakićev ispraćaj2008. bio je sramotan čin, no organizirali su ga i njemu prisustvovali marginalni desničarski krugovi i jedan kontroverzni svećenik, uz osudu hrvatskog predsjednika i cijele hrvatske javnosti, uključujući židovsku zajednicu i veleposlanika Izraela koji su to javno i oštro osudili. Nije bilo šest ministara, nije bilo vojske, nije bilo državnog zrakoplova poslanog po tijelo

IVICA NEVEŠĆANIN

Toninom Piculom, eurozastupnikom SDP-a u četvrtom mandatu i izvjestiteljem Europskog parlamenta za Srbiju, razgovaramo na kraju tjedna u kojem je sprovod pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića u Beogradu skandalizirao hrvatsku i europsku javnost. Gospodine Picula, kako komentirate neslužbene, ali očigledne vojne i državne počasti na sprovodu Ratka Mladića u Beogradu te smatrate li reakciju Bruxellesa preblagom?

– Ono što smo vidjeli u Beogradu nije bio privatni ispraćaj. Prisutnost više ministara, vojska, državni simboli, sve to govori da je taj pogreb zapravo bio medij preko kojeg se još jednom jasno identificirala ukupna politika Aleksandra Vučića i Srpske napredne stranke. To više nije pitanje odnosa prema Mladiću, nego pitanje kamo Srbija kao država ide.

Što se tiče Bruxellesa, dugo sam se nadao da će upravo jedan ovakav trenutak konačno promijeniti dugogodišnju politiku popuštanja Vučiću. To se, nažalost, u prvom trenutku nije dogodilo. Baš suprotno, prva reakcija Komisije, ona preko glasnogovornice, bila je mlaka i nije odgovarala ozbiljnosti onoga što se dogodilo.

Tek nakon jasnih kritika iz Hrvatske i pritiska dijela zastupnika uslijedila je nešto izravnija osuda predsjednice Von der Leyen i predsjednika Coste. Dobro je da je do toga došlo, no takva reakcija ne bi smjela biti iznimka potaknuta ovakvim događajem, nego standard u odnosu prema državama kandidatkinjama, pa tako i prema Beogradu. Podilaženje srpskoj vlasti Činjenica je da je tek nakon oštrih kritika iz Hrvatske i pritiska eurozastupnika, uslijedila izravna osuda čelnika EU-a Ursule von der Leyen i Antonija Coste. Pokazuje li ovo još uvijek duboko nesnalaženje Bruxellesa i nedostatak jasne strategije prema režimu u Beogradu?

– Rekao bih da to "nesnalaženje", i namjerno stavljam taj izraz pod navodnike, ima puno dužu povijest nego što se čini na prvi pogled. To je politika podilaženja srpskoj vlasti koja traje već godinama, od vremena Angele Merkel, koja je upravo u Vučiću vidjela partnera s kojim je, kako se vjerovalo, moguće napraviti ključne promjene u samoj Srbiji. Ta se pretpostavka pokazala pogrešnom, ali institucionalni re##eks koji je iz nje proizišao i dalje postoji. Prva reakcija glasnogovornice bila je upravo takav re-##eks, pokušaj da se stvar formalno-pravno omekša, da se kaže kako to tehnički nije bio državni pogreb, umjesto da se odmah imenuje ono što je svatko tko je gledao snimke jasno vidio. To nije bila strateška odluka, nego rezultat navike.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 20, 21, 22
Oblast strane 2,734.75 cm^2
Autor IVICA NEVEŠĆANIN

Tema Aleksandar Vučić

Naslov DA, ISPRAĆAJ DINKA ŠAKIĆA BIO JE SRAMOTAN, ALI VUČIĆEVO USPOREĐIVANJE TOGA S MLADIĆEM JE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/00741903-7a42-4992-8a17-ee7b6d699fff/pdf

Ono što me ohrabruje jest da ta navika ovaj put nije prevladala. Kritike su brzo došle, iz Hrvatske i iz Parlamenta, i to je dovelo do toga da su predsjednica Von der Leyen i predsjednik Costa ipak izišli s jasnijom osudom. To pokazuje da pritisak djeluje, i da institucije mogu reagirati ispravno kada se to od njih glasno zatraži. No ne bih to nazvao strategijom, to je i dalje reakcija na pritisak, a ne unaprijed osmišljen pristup. Upravo zato tvrdim da je vrijeme da se ta stara politika popuštanja konačno napusti, ne kao izuzetak nakon jednog šokantnog događaja, nego kao trajna promjena kursa.

Izjavili ste da ovaj sprovod, na kojem je sudjelovalo čak šest srbijanskih ministara, vojska i predsjednikov sin, mora biti prekretnica u politici popuštanja Aleksandru Vučiću. S obzirom na to da su zastupnici četiriju najvećih grupacija u Europskom parlamentu već uputili pismo povjerenici za proširenje Marti Kos, smatrate li da u ovom trenutku u EU postoji stvarna politička volja za potpunim zamrzavanjem pristupnih pregovora sa Srbijom? – Kada se oko jednog zahtjeva slože zastupnici toliko različitih političkih obitelji, to znači da ovo pitanje nadilazi uobičajene ideološke podjele u Parlamentu, i to je samo po sebi rijetkost vrijedna pažnje. Ali to je pismo skupine zastupnika, ne odluka institucija. Konačnu riječ o tempu i sudbini pregovora ima Komisija, uz suglasnost država članica u Vijeću, a tamo slika još uvijek nije jedinstvena. Iskreno, u ovom trenutku ne bih rekao da postoji politička volja za potpunim, formalnim zamrzavanjem pregovora u smislu službene odluke Vijeća.

Ono što postoji jest sve širi krug onih koji smatraju da sadašnji pristup više nije održiv, a to je razlika između raspoloženja koje se mijenja i konkretne odluke koja to raspoloženje pretvara u politiku. Upravo zato smatram da je ovo trenutak u kojem Parlament mora nastaviti s pritiskom. Pregovori su, naime, već godinama praktički zamrznuti u praksi – nijedno novo poglavlje nije otvoreno gotovo pet godina. Pitanje je, dakle, hoće li se ta stvarnost napokon i službeno priznati, a ne hoće li se nešto tek sada formalno obustaviti. Šakićev ispraćaj

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić žestoko je napao Zagreb zbog kritika sprovoda. Pritom je povukao izravnu paralelu sa sprovodom Dinka Šakića iz 2008. godine, tvrdeći da je on tada pokopan u ustaškoj uniformi usred države članice EU-a bez ikakve reakcije Bruxellesa. Kako odgovarate na ovakve optužbe i očiti pokušaj Beograda da relativizacijom povijesti skrene fokus s činjenice da u 2026. godini državni vrh Srbije institucionalno slavi pravomoćno osuđenog ratnog zločinca?

– Šakićev ispraćaj 2008. bio je sramotan čin, no organizirali su ga i njemu prisustvovali marginalni desničarski krugovi i jedan kontroverzni svećenik, uz osudu hrvatskog predsjednika i cijele hrvatske javnosti, uključujući židovsku zajednicu i veleposlanika Izraela koji su to javno i oštro osudili. Nije bilo šest ministara, nije bilo vojske, nije bilo državnog zrakoplova poslanog po tijelo. To je razlika između sramotnog incidenta na rubu društva i institucionalnog čina koji provodi sama država. Zato ovu paralelu čitam upravo onako kako ste je i vi opisali, kao pokušaj relativizacije. Umjesto da se suoči s onim što se dogodilo u Beogradu 2026. godine, pokušava se povijest izjednačiti tamo gdje izjednačavanja nema.

Hrvatska je taj ispraćaj oštro osudila. Pitanje koje ostaje jest hoće li Srbija ikada biti spremna na takvo suočavanje, ili će svaki put kad joj se postavi neugodno pitanje tražiti izgovor u tuđoj prošlosti.

Kako ocjenjujete potez povjerenice Marte Kos koja je zbog glori##kacije zločinca otkazala službeni posjet Srbiji?

– Potez povjerenice Kos smatram ispravnim i, što je jednako važno, pravovremenim.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 20, 21, 22
Oblast strane 2,734.75 cm^2
Autor IVICA NEVEŠĆANIN

Tema Aleksandar Vučić

Naslov DA, ISPRAĆAJ DINKA ŠAKIĆA BIO JE SRAMOTAN, ALI VUČIĆEVO USPOREĐIVANJE TOGA S MLADIĆEM JE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/00741903-7a42-4992-8a17-ee7b6d699fff/pdf 6/8

Ona je jasno rekla da glori-##kacija čovjeka odgovornog za genocid nije spojiva s vrijednostima na kojima počiva europski put, i da službeni posjet u tom trenutku ne bi poslao ništa drugo nego pogrešnu poruku da je sve po starom. To je bila jedina moguća odluka za nekoga tko svoj posao shvaća ozbiljno. Ono što mi je posebno važno jest da je povjerenica Kos i prije pogreba upozoravala Beograd da će odnos prema Mladićevoj smrti biti test europskog puta Srbije.

To znači da njezina reakcija nije bila improvizacija pod pritiskom javnosti, nego dosljedan stav. Upravo sam zbog toga i ranije govorio da je važno hoće li ostatak čelništva Unije, prije svega predsjednica Von der Leyen, slijediti taj primjer, umjesto da povjerenica bude jedina koja povlači konkretne poteze dok se drugi zadovoljavaju izjavama.

Naravno, otkazivanje jednog posjeta samo po sebi ne rješava ništa. To mora biti dio šireg pristupa, dio poruke da Srbija ne može istodobno tvrditi da joj je članstvo strateški cilj, a institucionalno pratiti veličanje osoba osuđenih za najteže zločine. Sada je na cijeloj Komisiji da tu istu dosljednost pokaže i u odlukama o daljnjem ## nanciranju i o tempu pregovora. Zamrzavanje pregovora Može li država kandidatkinja nastaviti pregovore o članstvu dok njezini najviši ministri sudjeluju u javnom ispraćaju osuđenika za genocid?

– Formalno gledano, pregovori još nisu prekinuti. No, realnost je da već gotovo pet godina nije otvoreno nijedno novo poglavlje, tako da je proces i prije ovog događaja bio uvelike zamrznut u praksi, samo ne i na papiru. Ono što me kao izvjestitelja za Srbiju posebno zabrinjava jest signal koji sudjelovanje najvišeg državnog vrha u takvom događaju šalje o stvarnim prioritetima vlasti u Beogradu.

Pristupanje Uniji temelji se na zaslugama, ali podjednako i na povjerenju da zemlja kandidatkinja dijeli temeljne vrijednosti na kojima je Unija izgrađena. Teško je govoriti o tom povjerenju kada institucije jedne države svojim najvišim predstavnicima odaju počast osobi pravomoćno osuđenoj za genocid. Zato smatram da je pitanje daljnjeg tijeka pregovora potpuno legitimno otvoriti, i u tome nisam usamljen. Dvadesetak kolega iz sve četiri velike političke grupacije uputilo je povjerenici Kos pismo s istim zahtjevom – da se ozbiljno razmotri suspenzija procesa dok Beograd ne pokaže nedvosmislen otklon od takve politike.

Odgovornost je sada na institucijama Unije da tu poruku pretoče u dosljedan i predvidljiv pristup, a ne u pojedinačne reakcije nakon svakog novog incidenta.

U svojem ste izvješću predložili obustavu novca iz Plana rasta za zapadni Balkan. Kolika je stvarna potpora među zastupnicima za takvu kaznu?

– Izvješće, u kojem je zahtjev za obustavom isplata bio jedna od točaka, usvojeno je u Odboru za vanjske poslove s 51 glasom za, 14 protiv i 10 suzdržanih. Na plenarnoj sjednici dobilo je potporu 468 zastupnika, dok je 116 bilo protiv, a 79 suzdržanih. Važno je razumjeti da se ne glasa o pojedinoj rečenici izolirano, nego o cijelom tekstu. Ta brojka zapravo pokazuje koliko je zastupnika prihvatilo izvješće u cjelini, uključujući i taj zahtjev prema Komisiji. Dodao bih da je ta potpora danas, nakon scena s Mladićeva sprovoda, vjerojatno još šira nego u trenutku glasanja. Ono što se ljetos temeljilo na analizi reformi i vladavine prava, sada je dodatno pojačano slikama vojnih počasti i prisutnosti ministara na ispraćaju osuđenog ratnog zločinca. nastavak na str. 22 →

Glorifikacija ratnih zločina ne može ići ruku pod ruku sa zahtjevima za otvaranje novih pregovaračkih poglavlja. Ta su dva procesa međusobno potpuno isključiva

PICULA nastavak sa str. 21 →

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 20, 21, 22
Oblast strane 2,734.75 cm^2
Autor IVICA NEVEŠĆANIN

Tema Aleksandar Vučić

Naslov DA, ISPRAĆAJ DINKA ŠAKIĆA BIO JE SRAMOTAN, ALI VUČIĆEVO USPOREĐIVANJE TOGA S MLADIĆEM JE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/00741903-7a42-4992-8a17-ee7b6d699fff/pdf

To se već odražava kroz konkretne korake: dvadesetak zastupnika iz sve četiri velike političke grupacije uputilo je povjerenici Kos pismo tražeći razmatranje suspenzije cijelog pristupnog procesa, što je korak dalje od onoga što je izvješće zahtijevalo. Naravno, konačnu odluku o isplatama donosi Komisija, a ne Parlament. Naša je uloga jasno reći što očekujemo, a na Komisiji je da to pretoči u političku stvarnost

Zašto smatrate da bi otvaranje novog pregovaračkog poglavlja u ovom trenutku bila pogrešna poruka i nagrađivanje autokracije? – Glori##kacija ratnih zločina ne može ići ruku pod ruku sa zahtjevima za otvaranje novih pregovaračkih poglavlja. Ta su dva procesa međusobno potpuno isključiva. Kada bismo u ovom trenutku otvorili novo poglavlje, poruka koju bismo poslali ne bi bila signal ohrabrenja reformama, nego potvrda da vojne počasti osobi pravomoćno osuđenoj za genocid prolaze bez ikakvih posljedica na sam europski put.

Podsjetit ću, nijedno novo poglavlje nije otvoreno gotovo pet godina. Ako se pregovori nisu pomicali ni u okolnostima koje su za Vučića bile znatno povoljnije, teško je zamisliti ozbiljan argument zašto bi se pomicali sada, posebno nakon onoga što smo vidjeli u Beogradu.

Zato smatram da Bruxelles ovog puta doista mora poslati vrlo artikuliran odgovor – jasnu poruku da postoje ozbiljni limiti takve ambicije dok god se vlasti u Srbiji ovako odnose prema vlastitoj ratnoj prošlosti. Otvaranje poglavlja u ovim okolnostima ne bi bilo napredak u pregovorima, nego priznanje da je cijeli proces izgubio svaki sadržaj. Srbija bilježi tek 63 posto usklađenosti s vanjskom politikom EU-a. Koji je krajnji rok da Beograd prekine vojnu i političku suradnju s Rusijom i Kinom?

– Podatak je točan. Izvješće doista navodi da je usklađenost Srbije s vanjskom i sigurnosnom politikom EU-a tek 63 posto, što je najniža razina među svim državama kandidatkinjama, dok su neke druge zemlje regije već postigle potpunu usklađenost. To samo po sebi dovoljno govori o smjeru u kojem se Beograd kreće.

Što se tiče krajnjeg roka, moram biti iskren – ne postoji ##ksni datum ili ultimatum u smislu određenog kalendarskog dana. Realno gledano, taj se rok ionako automatski nameće kroz proces. Svako novo izvješće o Srbiji i svaka buduća ocjena Komisije mjerit će se upravo prema tome je li ta usklađenost porasla ili nije.

Ako iz godine u godinu vidimo stagnaciju ili nazadovanje, dok istovremeno rastu vojna suradnja s Rusijom i nabava kineskog naoružanja, onda je jasno da stvarna politička volja za usklađivanjem jednostavno ne postoji. Stoga je suvišno čekati formalni istek nekog zadanog roka. Pritisci na Hrvate u Srbiji Vaše usvojeno izvješće upozorava na zastrašivanje Hrvata u Srbiji. Koje konkretne mehanizme EU ima da osigura reciprocitet s pravima srpske manjine u Hrvatskoj?

– EU nema mehanizam kojim izravno “osigurava reciprocitet” u smislu da jedna manjina u jednoj državi automatski dobiva ista prava kao druga manjina u drugoj državi. Zaštita manjina, i hrvatske u Srbiji, i srpske u Hrvatskoj, ocjenjuje se prema istim europskim standardima, kroz poglavlje 23 i izvješća o vladavini prava, ali svaka država kandidatkinja i svaka država članica ocjenjuje se prema vlastitim postignućima, ne u usporedbi jedna s drugom.

Ono što izvješće doista radi jest da imenuje problem, slučajeve zastrašivanja, pritisaka i marginalizacije hrvatske zajednice u Vojvodini i drugdje u Srbiji, i traži od Beograda konkretne korake, jednaku primjenu zakona o zaštiti manjina, osiguranje prostora u medijima i obrazovanju, te zaštitu od pritisaka lokalnih vlasti. To je ono što Parlament može učiniti, ugraditi u tekst i mjeriti u sljedećim izvješćima.

Utekst su uvršteni amandmani o otvaranju arhiva UDBA-e i KOS-a. Očekujete li ikakav pomak Beograda po pitanju sudbine nestalih osoba?

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 20, 21, 22
Oblast strane 2,734.75 cm^2
Autor IVICA NEVEŠĆANIN

Tema Aleksandar Vučić

Naslov DA, ISPRAĆAJ DINKA ŠAKIĆA BIO JE SRAMOTAN, ALI VUČIĆEVO USPOREĐIVANJE TOGA S MLADIĆEM JE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/00741903-7a42-4992-8a17-ee7b6d699fff/pdf

– Ne očekujem brz napredak. Srbija je do sada na slične zahtjeve – kako u procesima s Hrvatskom i Kosovom oko nestalih osoba, tako i unutar regionalnih inicijativa – uglavnom reagirala minimalnom suradnjom. Bilo je to tek toliko da se ne može reći kako potpuno odbija suradnju, ali nedovoljno da se stvar doista pomakne s mrtve točke. Ti arhivi nisu samo pitanje povijesnog sjećanja; oni sadrže podatke koji bi mogli pomoći u rasvjetljavanju lokacija grobnica i sudbine ljudi koji se još vode kao nestali. Upravo je zato otpor prema njihovu otvaranju uvijek bio znatno veći nego kod drugih zahtjeva.

Kako službeni Bruxelles planira odgovoriti na Vučićeve optužbe o navodnom hrvatskom uplitanju u lokalne izbore u Srbiji? – Više puta sam jasno rekao da tvrdnje kako su EU i pojedine države članice navodno stajale iza studentskih prosvjeda od studenoga 2024. nemaju nikakvo utemeljenje. Isti stav vrijedi i za priče o hrvatskom miješanju u lokalne izbore.

Ono što ja u tome vidim jest jasan obrazac: kad god vlastima u Beogradu zatreba vanjski krivac, posegne se za susjedima, najčešće za Hrvatskom. Vidjeli smo to oko lokalnih izbora u ožujku, a sada ponovno u kontekstu reakcija na Mladićev sprovod i najavu prijevremenih izbora. U pitanju nije analiza utemeljena na dokazima, nego politička taktika skretanja pozornosti s unutarnjih problema. Ne očekujem da će službeni Bruxelles ulaziti u novu rundu opovrgavanja svaki put kad predsjednik Vučić iznese takvu tvrdnju.

Realniji odgovor doći će kroz redovito praćenje predizbornog razdoblja do 25. listopada, gdje će promatračke misije i procjene stanja demokracije biti pravo mjesto za ocjenu da je riječ tek o još jednoj epizodi dobro poznatog narativa.

Istaknuli ste golemi jaz između proeuropskih građana i političke stvarnosti režima. Kako EU može osnažiti civilno društvo i neovisne medije u Srbiji?

– To zapažanje o jazu proizlazi iz nečega što sam ranije isticao – da danas praktički postoje različite društvene struje u Srbiji koje međusobno ne komuniciraju: vladajuća struktura, politička opozicija, studentski pokret te šira javnost koja iskreno želi europski put, ali nema kanal kroz koji bi njezin glas utjecao na donošenje odluka. Upravo taj nedostatak unutarnjeg dijaloga – ne samo s nama, nego unutar samog srbijanskog društva – jedna je od ključnih prepreka na putu prema članstvu.

Kad je riječ o tome što EU konkretno može učiniti, razdvojio bih dvije stvari: ##nancijsku podršku i političku vidljivost. Financijski, postoje instrumenti poput programa za civilno društvo i medije unutar IPA sredstava koji podupiru neovisno novinarstvo, borbu protiv dezinformacija i regionalne mreže organizacija. Taj novac mora ići izravno organizacijama na terenu, mimo državnih kanala koji bi ga mogli usmjeravati prema sebi bliskim akterima. No jednako je važna politička dimenzija. Neovisni mediji i civilno društvo u Srbiji imaju snažno uporište, ali se stalno suočavaju s problemom proboja u javnost, jer je medijska scena pod čvrstom kontrolom vlasti. Uz to, često ih se optužuje da rade protiv interesa vlastite zemlje samo zato što postavljaju neugodna pitanja. Zato EU mora u svakoj prilici – kroz posjete, sastanke i javne nastupe – aktivno tražiti susrete upravo s tim akterima, a ne samo s izabranim dužnosnicima, kako bi im dala legitimitet i vidljivost koju im domaći sustav uporno uskraćuje. CROPIX

Kad god vlastima u Beogradu zatreba vanjski krivac, posegne se za susjedima, najčešće za Hrvatskom. Vidjeli smo to oko lokalnih izbora u ožujku, a sada ponovno u kontekstu reakcija na

Mladićev sprovod Bruxelles ovog puta doista mora poslati vrlo artikuliran odgovor – jasnu poruku da postoje ozbiljni limiti za ambicije Srbije dok god se vlasti u Srbiji ovako odnose prema vlastitoj ratnoj prošlosti

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23
Oblast strane 1,638.89 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/da1fc3d2-efe5-4ed9-9d70-93aa8c00bafb/pdf

Mladić je Srbima sve - prizor ispred crkve Svetog Luke na Vidikovcu gdje je bilo izloženo tijelo Ratka Mladića
CROPIX

DAMIR PILIĆ

Tako geografski blizu, a tako politički daleko – to je percepcija zemlje Srbije u očima mnogih građana Hrvatske, ali i mnogih europskih dužnosnika. I doista, po više stavki Srbija odudara od dominantnih političkih trendova u Europi, od toga da je, uz Bjelorusiju, jedina europska zemlja koja nije uvela sankcije Rusiji, do toga da vodi – za europske prilike endemsku – politiku balansiranja između Istoka i Zapada.

S jedne strane, najveći dio svoje trgovine Srbija ostvaruje s Europskom unijom, te je službeni kandidat za članstvo u EU još od 2012., a pregovore je otvorila 2014. godine. No, pregovarački proces otada praktično tapka na mjestu, prvenstveno zato što srpska politika nije spremna ispuniti neke od glavnih zahtjeva iz Bruxellesa, među kojima se ističu normalizacija odnosa s Kosovom i uvođenje sankcija Rusiji.

S druge strane, Srbija njeguje dobre odnose s glavnim rivalima Zapada – Rusijom i Kinom. S Rusijom ima tradicionalne, povijesne veze, koje su osobito snažne između Srpske pravoslavne crkve (SPC) i Ruske pravoslavne crkve (RPC), dok su u današnje vrijeme naročito značajne političke i energetske veze Beograda i Moskve: Srbija ovisi o ruskom plinu, te ima podršku Moskve u Vijeću sigurnosti UN-a po pitanju nepriznavanja Kosova. A Kina svoj utjecaj u Srbiji gradi golemim ulaganjima u srpske tvornice, rudnike, autoceste i željezničku mrežu.

Kriv je NATO, a ne Rusija

Na taj način, ruska energetska i politička potpora, te kinesko kreditiranje srpske privrede i infrastrukture čine Srbiju eksponentom istočnih sila na Balkanu i u Europi, što izaziva zazor u Bruxellesu i udaljava Srbiju od euroatlantskih integracija, za kojima ona, doduše, previše i ne žudi.

Jaz između Srbije i Europe dodatno je podcrtan prošlotjednim skandaloznim pogrebom ratnog zločinca **Ratka Mladića** - osuđenog, među ostalim, i za genocid u Srebrenici - koji je u Beogradu pokopan uz visoke državne, vojne i vjerske počasti, zbog čega je europska povjerenica za proširenje **Marta Kos** otkazala planirani posjet Srbiji, navodeći da je glorifikacija Mladića "nespojiva s europskim vrijednostima" na kojima počiva put prema članstvu u Europskoj uniji.

Slične su osude stigle i od drugih europskih dužnosnika. Nasuprot tome, jedini visoki predstavnik međunarodne diplomacije koji se pojavio na Mladićevu pogrebu bio je ruski veleposlanik u Srbiji **Aleksandar Bocan-Harčenko**. Bila je to nova potvrda da Rusija podržava svaki potez srpske politike koji iritira Europu. Da ono što nazivamo "europskim vrijednostima" u Srbiji ne kotira osobito visoko, ilustriraju i istraživanja javnog mnijenja, koja pokazuju da je većina građana Srbije protiv ulaska njihove zemlje u Europsku uniju. Ta-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23
Oblast strane 1,638.89 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/da1fc3d2-efe5-4ed9-9d70-93aa8c00bafb/pdf

VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Podvojena zemlja: zašto je Srbija trajno zarobljena na raskršću svjetova?

Politička povijest Srbije već više od stotinu godina pokazuje laviranje između Rusije i Zapada. To vidimo i u današnje vrijeme, kada sva istraživanja javnog mnijenja u Srbiji pokazuju da je Vučićevo biračko tijelo većinski proruski raspoloženo, dok su Vučićevi protivnici mahom proeuropski usmjereni, jer u Europskoj uniji vide vrijednosti koje žele i u Srbiji

ko je anketa Istraživačkog centra Demostat, provedena u lipnju 2022. godine, pokazala da se članstvu Srbije u EU protivi 51 posto građana, dok bi ih samo trećina (34 posto) glasala za ulazak u EU (daljnjih 11 posto anketiranih ne bi izašli na referendum, dok je četiri posto građana bilo neodlučno).

Nadalje, ta je anketa – provedena četiri mjeseca nakon početka ruske agresije na Ukrajinu - pokazala da je od stranih političara među građanima Srbije uvjerljivo najpopularniji predsjednik Rusije **Vladimir Putin** (40 %), za kojim slijedi kineski predsjednik **Xi Jinping** (12 %). Prvi EU političar, predsjednik Francuske **Emmanuel Macron**, našao se tek na trećem mjestu s 11 posto glasova, dok su ostali europski političari dobili ispod pet posto glasova.

Također, gotovo dvije trećine anketiranih za ukrajinski rat okrivilo je NATO, a tek njih oko 10 posto Rusiju. "Stavovi su dijametralno suprotni stajalištima u većini europskih zemalja", ko-

nastavak na str. 24

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23
Oblast strane 1,638.89 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/da1fc3d2-efe5-4ed9-9d70-93aa8c00bafb/pdf

Mladić je Srbima sve - prizor ispred crkve Svetog Luke na Vidikovcu gdje je bilo izloženo tijelo Ratka Mladića

DAMIR PILIĆ ako geografski blizu, a tako politički daleko – to je percepcija zemlje Srbije u očima mnogih građana Hrvatske, ali i mnogih europskih dužnosnika. I doista, po više stavki Srbija odudara od dominantnih političkih trendova u Europi, od toga da je, uz Bjelorusiju, jedina europska zemlja koja nije uvela sankcije Rusiji, do toga da vodi – za europske prilike endemsku – politiku balansiranja između Istoka i Zapada.

S jedne strane, najveći dio svoje trgovine Srbija ostvaruje s Europskom unijom, te je službeni kandidat za članstvo u EU još od 2012., a pregovore je otvorila 2014. godine. No, pregovarački proces otada praktično tapka na mjestu, prvenstveno zato što srpska politika nije spremna ispuniti neke od glavnih zahtjeva iz Bruxellesa, među kojima se ističu normalizacija odnosa s Kosovom i uvođenje sankcija Rusiji. S druge strane, Srbija njeguje dobre odnose s glavnim rivalima Zapada – Rusijom i Kinom. S Rusijom ima tradicionalne, povijesne veze, koje su osobito snažne između Srpske pravoslavne crkve (SPC) i Ruske pravoslavne crkve (RPC), dok su u današnje vrijeme naročito značajne političke i energetske veze Beograda i Moskve: Srbija ovisi o ruskom plinu, te ima podršku Moskve u Vijeću sigurnosti UN-a po pitanju nepriznavanja Kosova. A Kina svoj utjecaj u Srbiji gradi golemim ulaganjima u srpske tvornice, rudnike, autoceste i željezničku mrežu. Kriv je NATO, a ne Rusija Na taj način, ruska energetska i politička potpora, te kinesko kreditiranje srpske privrede i infrastrukture čine Srbiju eksponentom istočnih sila na Balkanu i u Europi, što izaziva zazor u Bruxellesu i udaljava Srbiju od euroatlantskih integracija, za kojima ona, doduše, previše i ne žudi.

Jaz između Srbije i Europe dodatno je podcrtan prošlotjednim skandaloznim pogrebom ratnog zločinca Ratka Mladića - osuđenog, među ostalim, i za genocid u Srebrenici - koji je u Beogradu pokopan uz visoke državne, vojne i vjerske počasti, zbog čega je europska povjerenica za proširenje Marta Kos otkazala planirani posjet Srbiji, navodeći da je glorifikacija Mladića “nespojiva s europskim vrijednostima” na kojima počiva put prema članstvu u Europskoj uniji.

Slične su osude stigle i od drugih europskih dužnosnika. Nasuprot tome, jedini visoki predstavnik međunarodne diplomacije koji se pojavio na Mladićevu pogrebu bio je ruski veleposlanik u Srbiji, Aleksandar Bocan-Harčenko. Bila je to nova potvrda da Rusija podržava svaki potez srpske politike koji iritira Europu. Da ono što nazivamo “europskim vrijednostima” u Srbiji ne kotira osobito visoko, ilustriraju i istraživanja javnog mnijenja, koja pokazuju da je većina građana Srbije protiv ulaska njihove zemlje u Europsku uniju. Ta-

VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA

IZAPADA

Podvojena zemlja: zašto je Srbija trajno zarobljena na raskršću svjetova?

Politička povijest Srbije već više od stotinu godina pokazuje laviranje između Rusije i Zapada. To vidimo i u današnje vrijeme, kada sva istraživanja javnog mnijenja u Srbiji pokazuju da je Vučićevo biračko tijelo većinski proruski raspoloženo, dok su Vučićeviprotivnici mahom proeuropski usmjereni, jer u

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23
Oblast strane 1,638.89 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/da1fc3d2-efe5-4ed9-9d70-93aa8c00bafb/pdf

Europskoj uniji videvrijednosti koje žele i u Srbiji ko je anketa Istraživačkog centra Demostat, provedena u lipnju 2022. godine, pokazala da se članstvu Srbije u EU protivi 51 posto građana, dok bi ih samo trećina (34 posto) glasala za ulazak u EU (daljnjih 11 posto anketiranih ne bi izašli na referendum, dok je četiri posto građana bilo neodlučno). Nadalje, ta je anketa – provedena četiri mjeseca nakon početka ruske agresije na Ukrajinu - pokazala da je od stranih političara među građanima Srbije uvjerljivo najpopularniji predsjednik Rusije Vladimir Putin (40 %), za kojim slijedi kineski predsjednik Xi Jinping (12 %). Prvi EU političar, predsjednik Francuske Emmanuel Macron, našao se tek na trećem mjestu s 11 posto glasova, dok su ostali europski političari dobili ispod pet posto glasova.

Također, gotovo dvije trećine anketiranih za ukrajinski rat okrivilo je NATO, a tek njih oko 10 posto Rusiju. “Stavovi su dijametralno suprotni stajalištima u većini europskih zemalja”, ko

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

Mladić je Srbima sve - prizor ispred crkve Svetog Luke na Vidikovcu gdje je bilo izloženo tijelo Ratka Mladića
CROPIX

DAMIR PILIĆ

Tako geografski blizu, a tako politički daleko – to je percepcija zemlje Srbije u očima mnogih građana Hrvatske, ali i mnogih europskih dužnosnika. I doista, po više stavki Srbija odudara od dominantnih političkih trendova u Europi, od toga da je, uz Bjelorusiju, jedina europska zemlja koja nije uvela sankcije Rusiji, do toga da vodi – za europske prilike endemsku – politiku balansiranja između Istoka i Zapada.

S jedne strane, najveći dio svoje trgovine Srbija ostvaruje s Europskom unijom, te je službeni kandidat za članstvo u EU još od 2012., a pregovore je otvorila 2014. godine. No, pregovarački proces otada praktično tapka na mjestu, prvenstveno zato što srpska politika nije spremna ispuniti neke od glavnih zahtjeva iz Bruxellesa, među kojima se ističu normalizacija odnosa s Kosovom i uvođenje sankcija Rusiji.

S druge strane, Srbija njeguje dobre odnose s glavnim rivalima Zapada – Rusijom i Kinom. S Rusijom ima tradicionalne, povijesne veze, koje su osobito snažne između Srpske pravoslavne crkve (SPC) i Ruske pravoslavne crkve (RPC), dok su u današnje vrijeme naročito značajne političke i energetske veze Beograda i Moskve: Srbija ovisi o ruskom plinu, te ima podršku Moskve u Vijeću sigurnosti UN-a po pitanju nepriznavanja Kosova. A Kina svoj utjecaj u Srbiji gradi golemim ulaganjima u srpske tvornice, rudnike, autoceste i željezničku mrežu.

Kriv je NATO, a ne Rusija

Na taj način, ruska energetska i politička potpora, te kinesko kreditiranje srpske privrede i infrastrukture čine Srbiju eksponentom istočnih sila na Balkanu i u Europi, što izaziva zazor u Bruxellesu i udaljava Srbiju od euroatlantskih integracija, za kojima ona, doduše, previše i ne žudi.

Jaz između Srbije i Europe dodatno je podcrtan prošlotjednim skandaloznim pogrebom ratnog zločinca **Ratka Mladića** - osuđenog, među ostalim, i za genocid u Srebrenici - koji je u Beogradu pokopan uz visoke državne, vojne i vjerske počasti, zbog čega je europska povjerenica za proširenje **Marta Kos** otkazala planirani posjet Srbiji, navodeći da je glorifikacija Mladića "nespojiva s europskim vrijednostima" na kojima počiva put prema članstvu u Europskoj uniji.

Slične su osude stigle i od drugih europskih dužnosnika. Nasuprot tome, jedini visoki predstavnik međunarodne diplomacije koji se pojavio na Mladićevu pogrebu bio je ruski veleposlanik u Srbiji, **Aleksandar Bocan-Harčenko**. Bila je to nova potvrda da Rusija podržava svaki potez srpske politike koji iritira Europu. Da ono što nazivamo "europskim vrijednostima" u Srbiji ne kotira osobito visoko, ilustriraju i istraživanja javnog mnijenja, koja pokazuju da je većina građana Srbije protiv ulaska njihove zemlje u Europsku uniju. Ta-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Podvojena zemlja: zašto je Srbija trajno zarobljena na raskršću svjetova?

Politička povijest Srbije već više od stotinu godina pokazuje laviranje između Rusije i Zapada. To vidimo i u današnje vrijeme, kada sva istraživanja javnog mnijenja u Srbiji pokazuju da je Vučićevo biračko tijelo većinski proruski raspoloženo, dok su Vučićevi protivnici mahom proeuropski usmjereni, jer u Europskoj uniji vide vrijednosti koje žele i u Srbiji

ko je anketa Istraživačkog centra Demostat, provedena u lipnju 2022. godine, pokazala da se članstvu Srbije u EU protivi 51 posto građana, dok bi ih samo trećina (34 posto) glasala za ulazak u EU (daljnjih 11 posto anketiranih ne bi izašli na referendum, dok je četiri posto građana bilo neodlučno).

Nadalje, ta je anketa – provedena četiri mjeseca nakon početka ruske agresije na Ukrajinu - pokazala da je od stranih političara među građanima Srbije uvjerljivo najpopularniji predsjednik Rusije **Vladimir Putin** (40 %), za kojim slijedi kineski predsjednik **Xi Jinping** (12 %). Prvi EU političar, predsjednik Francuske **Emmanuel Macron**, našao se tek na trećem mjestu s 11 posto glasova, dok su ostali europski političari dobili ispod pet posto glasova.

Također, gotovo dvije trećine anketiranih za ukrajinski rat okrivilo je NATO, a tek njih oko 10 posto Rusiju. "Stavovi su dijametralno suprotni stajalištima u većini europskih zemalja", ko-

nastavak na str. 24

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

Aleksandar Vučić: u što je taj čovjek pretvorio Srbiju

KRAJ PUTA NA ZAPAD

nastavak sa str. 23

mentirao je tada u medijima glavni Demostatov istraživač, srpski sociolog **Srećko Mihailović**.

Vučić kao Putin

Ovdje moramo povući paralele sa sličnim anketama u Rusiji, koje također pokazuju široko rasprostranjen zazor prema Europi, osobito među mladima. Tako je još 2021. anketa ruskog sociološkog instituta Levada Centar – kojeg na Zapadu smatraju neovisnom institucijom, a u Rusiji je još 2016. proglašen "stranim agentom" – otkrila da svega 29 posto Rusa smatra Rusiju europskom zemljom, pri čemu u odbacivanju europskog identiteta prednjače upravo mladi Rusi u dobi 18-24 godine: njih tek 23 posto reklo je da se osjeća Europljanima, niti četvrtina generacije.

Istraživači Levada Centra tada su napomenuli da je riječ o drastičnom padu proeuropskih osjećaja u Rusiji u odnosu na njihovo istovjetno istraživanje iz 2008. godine, kada je čak 52 posto Rusa reklo da Rusiju smatra europskom zemljom. Drugim riječima, Putin je u tih 15-ak godina dovršio konzervativnu (kontra)revoluciju kojom je građane Rusije psihološki pripremio na raskid odnosa na Zapadom, koji je uslijedio nakon agresije na Ukrajinu. Mnogi drže da je i dugogodišnja vladavina **Aleksandra Vučića** polučila sličnu konzervativnu i antizapadnu atmosferu u Srbiji, čemu je kumovao i odnos Zapada prema Rusiji i Srbiji. Sličnost u stavovima dobrog dijela mladih ljudi u Srbiji i Rusiji (izuzimajući recentni studentski pokret u Srbiji) pokazuju i druga istraživanja. Među ostalim, ranije ankete Levada Centra i njemačke fondacije Friedrich Ebert pokazale su da od svih međunarodnih organizacija mladi Rusi najmanje vjeruju NATO-u, a slično se može kazati i za mlade Srbe.

Pojedini autori ukazuju da za novu rusku generaciju Zapad nije ponudio mnogo osim ekonomskih sankcija i moralnih prodika, a istovjetan osjećaj imaju i mnogi mladi Srbi. Ankete pokazuju i da Rusi, osobito mladi, sve više prihvaćaju tradicionalni identitet povezan s Pravoslavnom crkvom – koja je po defaultu orijentirana antizapadno - što bi se također moglo reći i za Srbiju.

'Parareligijsko ludilo'

Bliski odnosi srpske politike i značajnih dijelova srpskog društva s Rusijom očitovali su se i prilikom posljednjeg Putinova posjeta Srbiji u siječnju 2019., kada je ruskog predsjednika na platou pred hramom sv. Save u Beogradu ovacijama dočekalo oko 100.000 građana. Oko novovjekog ruskog cara cijeli taj dan obigravala je kompletna srpska politička i crkvena elita, od šefa države **Aleksandra Vučića** do tadašnjeg patrijarha **Irineja**, a tadašnji ministar vanjskih poslova **Ivica Dačić** (danas ministar policije) čak je visokom gostu iz Rusije otpjevao "Kaljinku", uz pratnju orkestra. Čak su i ruski mediji, poput "Komersanta", tada pisali kako je Vučić "snishodljivo i svjesno pristao na ulogu Putinove sjene".

Bliski odnosi srpske politike i značajnih dijelova srpskog društva s Rusijom očitovali su se i prilikom posljednjeg Putinova posjeta Srbiji u siječnju 2019., kada je ruskog predsjednika na platou pred hramom sv. Save u Beogradu ovacijama dočekalo oko 100.000 građana

Srbiju je tog 17. siječnja 2019. obuzela rijetko viđena servilnost, čiji su tempo diktirali provladini mediji i tabloidi. Tako je, među ostalim, list "Informer" objavio da su se dolasku Putina najviše obradovali zaposlenici Hitne pomoći, jer su se "zahvaljujući njemu građani osjećali mnogo bolje, a oni su imali manje posla". Komentirajući taj i druge izljeve dodvoravanja Putinu, beogradski pisac i novinar **Tomislav Marković** nazvao ih je "parareligijskim ludilom pomiješanim s ekstremnim kultom ličnosti".

"Kao da se u Beogradu pojavio Isus Krist, lično i personalno! Ne samo da je Putin najveći državnik na svijetu, nadčovjek i polubog, već ima i tajanstvene iscjeliteljske moći, dovoljno je da se samo ukaže u nekom gradu, pa da bolesnici naprasno ozdrave od svojih boljki. Straš no je, tužno je, postidno je bilo gledati tu orgiju udvorništva u koju su naprednjačke vlasti pretvorile Putinov posjet. Izgledalo je kao da nude Putinu da Srbija postane ruska gubernija", napisao je tada Marković za hrvatski portal Lupiga.

Spasitelj iz Moskve

Prije nego što analiziramo izvore i razloge tog idolopoklonstva prema predsjedniku Rusije, valja reći da se dobar dio tih srpskih građana koji su ga dočekali pred hramom sv. Save nije tamo našao dobrovoljno. Doček je organizirala **Vučićeva** Srpska napredna stranka (SNS), pa je iz svih krajeva Srbije u Beograd pristiglo oko 1300 autobusa s ljudstvom koje je po partijskom zadatku moralo klicati šefu Rusije. Mnogi zaposlenici državnih firmi dobili su nalog da organizirano dođu u Beograd, a mnogima se prijetilo i otkazom ukoliko se na taj nalog ogluše.

Treba svakako reći da Putin nipošto nije idol čitave srpske javnosti. Štoviše, progresivnijem dijelu te javnosti Putin je upravo primjer onog tipa vlasti koji oni ne žele u Srbiji, a koji se može opisati kao autoritarni stil vladanja, potpomognut snažnim nacionalizmom i bliskim vezama s nacionalnom pravoslavnom crkvom. To je ujedno i opis **Vučićeva** vladarskog stila.

No, taj dio javnosti u Srbiji je godinama bio manjina, a prijevremeni parlamentarni izbori zakazani za idući mjesec pokazat će je li ga studentski pokret u ove dvije godine svoje pobune protiv **Vučićeva** režima uspio u dovoljnoj mjeri ojačati.

Za idolatriju Putina u Srbiji postoje barem dva značajna razloga (osim tradicionalnih veza Srpske pravo-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

Mnogi drže da je prozapadni smjer Srbije trajno – ili barem na dulje vrijeme - zakočen 11. ožujka 2003. godine, kada je u atentatu ubijen tadašnji srpski premijer Zoran Đinđić. Danas se doista doima da se srpsko društvo nikad nije oporavilo od tog ubojstva: Đinđićeve prozapadne reforme su obustavljene, a današnja Srbija nimalo ne nalikuje njegovim političkim vizijama

slavne crkve s Moskvom). Prvo, u dominantnom srpskom narativu Srbija je žrtva NATO saveza koji ju je bombardirao 1999. godine, a u trenutnoj verziji svjetskog poretka upravo Putin i Putinova Rusija politički i vojno predstavljaju glavnu protutežu NATO-u. I drugo, u dobrom dijelu srpske javnosti Kosovo je za vječnost upisano kao integralni dio Srbije, pa se nacionalni mit o povratku bivše pokrajine "u okrilje majčice Srbije" temelji na nadi da će se Putin zauzeti "za srpsku stvar", odnosno da će u stvaranju novog svjetskog poretka i Srbija dobiti svoj dio teritorijalnog kolača, u vidu novog prisajedinjenja s Kosovom.

Pišem Đinđić, pamtim Obrenović

Analizirajući suvremenu Srbiju i njezino laviranje između Istoka (Rusije) i Zapada (Europe), mnogi analitičari drže da je prozapadni smjer Srbije trajno – ili barem na dulje vrijeme - zakočen 11. ožujka 2003. godine, kada je u atentatu ubijen tadašnji srpski premijer **Zoran Đinđić**. Njemački đak i habitusom liberal, Đinđić je u srpsku politiku pokušao uvesti europsku orijentaciju; svoje političko djelovanje temeljio je na brzim ekonomskim i društvenim reformama, prekidu međunarodne izolacije – u koju je Srbiju doveo režim **Slobodana Miloševića** - i integraciji Srbije u europske strukture. Danas se doista doima da se srpsko društvo nikad nije oporavilo od Đinđićeva ubojstva: njegove prozapadne reforme su zaustavljene i obustavljene, a današnja Srbija nimalo ne nalikuje njegovim političkim vizijama. Međutim, Đinđićevo ubojstvo te posljedično udaljavanje Srbije od Zapada i približavanje ruskoj orbiti nije izolirani eksces u srpskoj političkoj povijesti. Točno sto godina ranije (1903.) ubijen je još jedan prozapadni vladar Srbije, nakon čega se Srbija okrenula Rusiji.

Dakako, mislimo na srpskog kralja **Aleksandra Obrenovića**, koji se u svojoj politici, umjesto na tradicionalno savezništvo s Ruskim Carstvom, oslanjao na zapadne sile, prvenstveno na Austro-Ugarsku, što je izazvalo ogorčenje i bijes u vojnim i političkim krugovima Srbije, pa je skupina srpskih oficira u noći s 10. na 11. lipnja 1903. vatrenim oružjem i sabljama usmrtila i njega i kraljicu **Dragu**, bacivši im tijela kroz prozor Starog dvora u Beogradu.

Umjesto Obrenovića, na vlast je došla kraljevska dinastija Karađorđevića, odnosno kralj **Petar I. Karađorđević**, koji je trajno prekinuo veze s Bečom i odmah obnovio veze s Ruskim Carstvom.

Bijeli Rusi u Beogradu

Odnosi Beograda i Moskve nakon opisanog prevrata 1903. postali su toliko bliski da su se uoči Prvog svjetskog rata srpski prijestolonasljednik **Aleksandar Karađorđević** i posljednji ruski car **Nikolaj II. Romanov** osobno dopisivali i koordinirali obranu od Austro-Ugarske. Štoviše, pojedini srpski povijesni izvori navode da je ulazak Rusije u Prvi svjetski rat bio izravno motiviran zaštitom Srbije od napada Austro-Ugarske, što je tada isticala i službena ruska propaganda, naglašavajući moralnu obavezu zaštite "slavenske braće".

Ipak, većina povjesničara smatra da su stvarni motivi ruskog ulaska u WW1 ležali u geopolitičkim interesima i imperijalnim ambicijama Ruskog Carstva, očuvanju statusa velike sile – koji je bio nagrižen nakon poniža-vajućeg poraza u Rusko-japanskom ratu 1905. godine – i težnji za kontrolom nad crnomorskim tjesnacima (Bosfor i Dardaneli) kako bi Rusija osigurala izlaz na Sredozemno more. U tom pragmatičnom smislu, gubitak Srbije značio bi potpuni nestanak ruskog utjecaja na Balkanu.

Odnos Karađorđevića prema Rusiji dramatično se mijenja nakon boljševičke Oktobarske revolucije 1917. godine, kada srpska kraljevska dinastija – koja će godinu potom zavladati novostvorenom Kraljevinom SHS, od 1929. preimenovanom u Kraljevinu Jugoslaviju – postaje ogorčeni protivnik novog sovjetskog režima. Jugoslavija je tada postala jedno od glavnih utočišta za stotine tisuća ruskih emigranata ("Bijelih Rusa") koji su bježali pred boljševicima i kojima je novi kralj Aleksandar Karađorđević pružao veliku materijalnu i političku podršku.

Animozitet tadašnjih srpskih (i jugoslavenskih) vladara prema komunističkoj Moskvi bio je toliki da je Kraljevina Jugoslavija bila jedna od posljednjih europskih država koja je službeno priznala Sovjetski Savez, učinivši to tek u lipnju 1940. godine, pred sam početak Drugog svjetskog rata na Balkanu. U međuvremenu, ostavši bez političkog oslonca u Moskvi, Karađorđević su se prinudno okrenuli Zapadu, primarno se oslanjajući na savezništvo s Francuskom i Velikom Britanijom, s kojima ih je vezao antikomunizam.

Smijenjeni liberali

Ostatak priče znamo: nakon napada Sila Osovine na Kraljevinu Jugoslaviju u travnju 1941., kralj Petar II. Karađorđević i njegova vlada bježe u London (preko Grčke i Bliskog istoka), čime dinastija Karađorđević faktički gubi stvarnu vlast u zemlji, a službeno je detronizirana 29. studenoga 1945., kada novoizabrana Ustavotvorna skupština u Beogradu usvaja deklaraciju kojom se ukida monarhija i proglašava Federativna Narodna Republika Jugoslavija (FNRJ). Nova jugoslavenska država, u kojoj je Srbija bila najveća republika, prvih godina održava bliske veze s Moskvom, sve do Titovog raskida sa Staljinom 1948., nakon čega se Jugoslavija – a time i Srbija – postupno otvara prema Zapadu.

Narednih desetljeća odnosi Beograda i Moskve – obnovljeni nakon Staljinove smrti - imat će uspone i padove. Titova Jugoslavija nastojala je balansirati između Istoka i Zapada – baš kao današnja Vučićeva Srbija – ali je imala neusporedivu veću političku snagu i utjecaj od današnje Srbije, pa je zbog takve "viševektorske politike" nitko nije prozivao; naprotiv, za vrijeme Hladnog rata upravo je takav nesvrstani status omogućio Jugoslaviji znatno veći međunarodni utjecaj nego što ga danas imaju sve bivše jugoslavenske republike zajedno.

Neki drže da je za kasniji (današnji) otklon Srbije od Zapada suodgovoran i sam **Tito**, jer je 1972. smijenio lidere Saveza komunista Srbije, **Marka Nikezića** i **Latinku Perović** (kojima je politički mentor bio **Koča Popović**), koji su iz današnje perspektive predstavljali najprogresivnije i najprozapadnije političko rukovodstvo Srbije u zadnjih 200 godina.

Oni nisu bili klasično prozapadno orijentirani u smislu uvođenja višestranačkog kapitalizma i liberalne demokracije, već su nastupali kao reformatori unutar socijalističkog sustava. Iako nisu bili politički agenti Zapada, njihova vizija "Moderne Srbije" oslanjala se na ekonomske i tehnološke modele razvijenih zapadnih zemalja, zbog čega ih je Tito optužio za "zapadnjaštvo" i skretanje s komunističke linije. Kako bilo, njih su na čelu Srbije zamijenili dogmatski partijski kadrovi, koji su nakon Titove smrti dopustili uspon Slobodana Miloševića.

Točno sto godina prije Đinđićeva ubojstva ubijen je još jedan prozapadni vladar Srbije, kralj Aleksandar Obrenović, koji se u svojoj politici, umjesto na tradicionalno savezništvo s Ruskim Carstvom, oslanjao na zapadne sile, prvenstveno na Austro-Ugarsku. Zamijenila ga je dinastija Karađorđevića, koja je trajno prekinula veze s Bečom i odmah obnovila veze s Ruskim Carstvom

Neki drže da je za kasniji (današnji) otklon Srbije od Zapada suodgovoran i Tito, jer je 1972. smijenio lidere Saveza komunista Srbije, Marka Nikezića i Latinku Perović, koji su iz današnje perspektive predstavljali najprogresivnije i najprozapadnije političko rukovodstvo Srbije u zadnjih 200 godina

Istraživanja javnog mnijenja pokazuju da je većina građana Srbije protiv ulaska njihove zemlje u Europsku uniju. Tako je anketa Istraživačkog centra Demostat, provedena u lipnju 2022. godine, pokazala da se članstvu Srbije u EU protivi 51 posto građana, dok bi ih samo trećina (34 %) glasala za ulazak u EU

Jedini visoki predstavnik međunarodne diplomacije koji se pojavio na Mladićevu pogrebu bio je ruski veleposlanik u Srbiji, Aleksandar Bocan-Harčenko. Bila je to nova potvrda da Rusija podržava svaki potez srpske politike koji iritira Europu

Kraj putovanja na Zapad

Miloševićeva politika nije bila ni prozapadna ni proruska, već prvenstveno oportunistička. "Balkanski krvnik" rukovodio se isključivo željom za očuvanjem vlasti, pa je u vremenu velikih društvenih promjena i previranja – uzrokovanih padom Berlinskog zida i raspadom Sovjetskog Saveza - bez problema komunističku košuljicu zamijenio košuljicom velikosrpskog nacionalizma.

Iako je karijeru započeo kao bankar s dobrim vezama na Zapadu i sočnim engleskim jezikom, njegova je politika na kraju dovela do sukoba sa zapadnim silama, međunarodnih sankcija i potpune izolacije Srbije, što je garnirano NATO-ovim bombardiranjem tadašnje SR Jugoslavije 1999. godine, nakon čega je njegov režim preuzeo ekstremno antizapadnu retoriku, prikazujući Srbiju kao žrtvu "zapadnog imperijalizma".

Rusija mu tih godina nije osobito pomogla. Štoviše, u Vijeću sigurnosti UN-a Rusija je podržala uvođenje sankcija njegovom režimu i nije mu pružila vojnu pomoć koju je očekivao, a kad je u listopadu 2000. svrgnut s vlasti, tada svježe izabrani ruski predsjednik Vladimir Putin podržao je njegov pad i priznao srpsku demokratsku oporbu kao legitimne nove vladare Srbije. Ipak, tradicionalne veze Beograda i Moskve iskazale su se u činjenici da su nakon Miloševićeva pada 2000. godine njegova supruga **Mirjana Marković** i sin **Marko Milošević** dobili politički azil i zaštitu u Moskvi.

Ukratko, Milošević nije bio ideološki orijentiran ni prema Zapadu ni prema Rusiji. Bio je nacionalistički populist koji je zemlju doveo do sukoba sa Zapadom, dok u tadašnjoj Rusiji za svoje vladavine nije uspio pronaći saveznika i zaštitnika. Naslijedio ga je prozapadni premijer Zoran Đinđić, čija je opisana tragična sudbina označila i kraj srpskog putovanja prema Zapadu, barem u ovoj epohi.

Pogibeljni mostovi

Kako vidimo, politička povijest Srbije već više od stotinu godina pokazuje neprestano laviranje između Rusije i Zapada. To vidimo i u današnje vrijeme, budući da sva istraživanja javnog mnijenja u Srbiji pokazuju da je Vučićevo biračko tijelo većinski proruski raspoloženo, dok su Vučićevi protivnici uglavnom proeuropski usmjereni, jer u Europskoj uniji vide vrijednosti koje žele i u Srbiji.

I ovdje moramo povući paralelu sa samom Rusijom, koja također stoljećima lavira između svoje dvije glavne geopolitičke linije - proeuropske i proazijske. Akteri ove prve linije protežu se od **Petra Velikog** i **Katarine Velike**, preko **Lenjina** i **Trockog** do **Gorbačova** i **Jeljcina**, dok "azijsku liniju" čine vladari u rasponu od **Ivana Groznog**, preko **Staljina** do Putina.

Ova "tajna veza" Srbije i Rusije, očitovana u svojevrsnoj "civilizacijskoj rascijepljenosti" između Istoka i Zapada koja povijesno krasi obje države, možda izgleda čudno iz perspektive zemalja koje su kroz historiju navikle biti dio samo jednog civilizacijskog kruga. U nekom sretnijem i inteligentnijem svijetu takve bi "dvostruke" države bili mostovi između civilizacija, ali mi ne živimo u takvom svijetu.

U našem svijetu takve države se doživljavaju kao potencijalni izvori opće pogibelji. Rusija se percipira kao opasnost za Europu, a Srbija kao opasnost za Balkan, čemu doprinosi i militarizacija tih zemalja koju gledamo zadnjih godina, od ruske agresije na Ukrajinu – koju Moskva predstavlja kao pokušaj zaustavljanja širenja NATO-a prema Rusiji – do intenzivnog naoružavanja Srbije koje plaši gotovo sve njene balkanske susjede. Mnogi drže da su te dvije stari povezane, pa je njemački list Die Welt još 2021. u svojoj analizi ustvrdio da jačanju NATO-a u jugoistočnoj Europi Rusija parira – preko Srbije.

"Dok NATO u bivšoj Jugoslaviji računa prije svega na Albaniju, Kosovo i Hrvatsku, dotle se Rusija koncentrira na Srbiju i srpski entitet u Bosni, Republiku Srpsku. Kako su Srbi ekonomski slabiji od članica EU-a iz regije, Moskva im poklanja oružje. Nova utrka u naoružanju je pomiješana s političkim sukobima", zaključio je tada Die Welt.

Otuda predstojeći izbori u Srbiji nisu samo tehničko pitanje o tome hoće li studenti smijeniti Vučića i eventualno usmjeriti Srbiju ka Zapadu, već potencijalno i o tome hoće li Balkan po treći put u sto godina postati kolateralna žrtva obračuna između velikih sila, ovaj put konkretno između Istoka i Zapada.

Iako je Slobodan Milošević karijeru započeo kao bankar s dobrim vezama na Zapadu, njegova je politika dovela do sukoba sa zapadnim silama, međunarodnih sankcija i potpune izolacije Srbije, što je garnirano NATO-ovim bombardiranjem SR Jugoslavije 1999. godine, nakon čega je njegov režim preuzeo ekstremno antizapadnu retoriku, prikazujući Srbiju kao žrtvu 'zapadnog imperijalizma'

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

Mladić je Srbima sve - prizor ispred crkve Svetog Luke na Vidikovcu gdje je bilo izloženo tijelo Ratka Mladića

DAMIR PILIĆ ako geografski blizu, a tako politički daleko – to je percepcija zemlje Srbije u očima mnogih građana Hrvatske, ali i mnogih europskih dužnosnika. I doista, po više stavki Srbija odudara od dominantnih političkih trendova u Europi, od toga da je, uz Bjelorusiju, jedina europska zemlja koja nije uvela sankcije Rusiji, do toga da vodi – za europske prilike endemsku – politiku balansiranja između Istoka i Zapada.

S jedne strane, najveći dio svoje trgovine Srbija ostvaruje s Europskom unijom, te je službeni kandidat za članstvo u EU još od 2012., a pregovore je otvorila 2014. godine. No, pregovarački proces otada praktično tapka na mjestu, prvenstveno zato što srpska politika nije spremna ispuniti neke od glavnih zahtjeva iz Bruxellesa, među kojima se ističu normalizacija odnosa s Kosovom i uvođenje sankcija Rusiji. S druge strane, Srbija njeguje dobre odnose s glavnim rivalima Zapada – Rusijom i Kinom. S Rusijom ima tradicionalne, povijesne veze, koje su osobito snažne između Srpske pravoslavne crkve (SPC) i Ruske pravoslavne crkve (RPC), dok su u današnje vrijeme naročito značajne političke i energetske veze Beograda i Moskve: Srbija ovisi o ruskom plinu, te ima podršku Moskve u Vijeću sigurnosti UN-a po pitanju nepriznavanja Kosova. A Kina svoj utjecaj u Srbiji gradi golemim ulaganjima u srpske tvornice, rudnike, autoceste i željezničku mrežu. Kriv je NATO, a ne Rusija Na taj način, ruska energetska i politička potpora, te kinesko kreditiranje srpske privrede i infrastrukture čine Srbiju eksponentom istočnih sila na Balkanu i u Europi, što izaziva zazor u Bruxellesu i udaljava Srbiju od euroatlantskih integracija, za kojima ona, doduše, previše i ne žudi.

Jaz između Srbije i Europe dodatno je podcrtan prošlotjednim skandaloznim pogrebom ratnog zločinca Ratka Mladića - osuđenog, među ostalim, i za genocid u Srebrenici - koji je u Beogradu pokopan uz visoke državne, vojne i vjerske počasti, zbog čega je europska povjerenica za proširenje Marta Kos otkazala planirani posjet Srbiji, navodeći da je glorifikacija Mladića “nespojiva s europskim vrijednostima” na kojima počiva put prema članstvu u Europskoj uniji.

Slične su osude stigle i od drugih europskih dužnosnika. Nasuprot tome, jedini visoki predstavnik međunarodne diplomacije koji se pojavio na Mladićevu pogrebu bio je ruski veleposlanik u Srbiji, Aleksandar Bocan-Harčenko. Bila je to nova potvrda da Rusija podržava svaki potez srpske politike koji iritira Europu. Da ono što nazivamo “europskim vrijednostima” u Srbiji ne kotira osobito visoko, ilustriraju i istraživanja javnog mnijenja, koja pokazuju da je većina građana Srbije protiv ulaska njihove zemlje u Europsku uniju. Ta-

VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA

IZAPADA

Podvojena zemlja: zašto je Srbija trajno zarobljena na raskršću svjetova?

Politička povijest Srbije već više od stotinu godina pokazuje laviranje između Rusije i Zapada. To vidimo i u današnje vrijeme, kada sva istraživanja javnog mnijenja u Srbiji pokazuju da je Vučićevo biračko tijelo većinski proruski raspoloženo, dok su Vučićeviprotivnici mahom proeuropski usmjereni, jer u

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

Europskoj uniji videvrijednosti koje žele i u Srbiji ko je anketa Istraživačkog centra Demostat, provedena u lipnju 2022. godine, pokazala da se članstvu Srbije u EU protivi 51 posto građana, dok bi ih samo trećina (34 posto) glasala za ulazak u EU (daljnjih 11 posto anketiranih ne bi izašli na referendum, dok je četiri posto građana bilo neodlučno). Nadalje, ta je anketa – provedena četiri mjeseca nakon početka ruske agresije na Ukrajinu - pokazala da je od stranih političara među građanima Srbije uvjerljivo najpopularniji predsjednik Rusije Vladimir Putin (40 %), za kojim slijedi kineski predsjednik Xi Jinping (12 %). Prvi EU političar, predsjednik Francuske Emmanuel Macron, našao se tek na trećem mjestu s 11 posto glasova, dok su ostali europski političari dobili ispod pet posto glasova.

Također, gotovo dvije trećine anketiranih za ukrajinski rat okrivilo je NATO, a tek njih oko 10 posto Rusiju. “Stavovi su dijametralno suprotni stajalištima u većini europskih zemalja”, komentirao je tada u medijima glavni Demostatov istraživač, srpski sociolog Srećko Mihailović. Vučić kao Putin

Ovdje moramo povući paralele sa sličnim anketama u Rusiji, koje također pokazuju široko rasprostranjen zazor prema Europi, osobito među mladima. Tako je još 2021. anketa ruskog sociološkog instituta Levada Centar – kojeg na Zapadu smatraju neovisnom institucijom, a u Rusiji je još 2016. proglašen “stranim agentom” – otkrila da svega 29 posto Rusa smatra Rusiju europskom zemljom, pri čemu u odbacivanju europskog identiteta prednjače upravo mladi Rusi u dobi 18-24 godine: njih tek 23 posto reklo je da se osjeća Europljanima, niti četvrtina generacije. Istraživači Levada Centra tada su napomenuli da je riječ o drastičnom padu proeuropskih osjećaja u Rusiji u odnosu na njihovo istovjetno istraživanje iz 2008. godine, kada je čak 52 posto Rusa reklo da Rusiju smatra europskom zemljom. Drugim riječima, Putin je u tih 15-ak godina dovršio konzervativnu (kontra) revoluciju kojom je građane Rusije psihološki pripremio na raskid odnosa na Zapadom, koji je uslijedio nakon agresije na Ukrajinu. Mnogi drže da je i dugogodišnja vladavina Aleksandra Vučića polučila sličnu konzervativnu i antizapadnu atmosferu u Srbiji, čemu je kumovao i odnos Zapada prema Rusiji i Srbiji. Sličnost u stavovima dobrog dijela mladih ljudi u Srbiji i Rusiji (izuzimajući recentni studentski pokret u Srbiji) pokazuju i druga istraživanja. Među ostalim, ranije ankete Levada Centra i njemačke fondacije Friedrich Ebert pokazale su da od svih međunarodnih organizacija mladi Rusi najmanje vjeruju NATO-u, a slično se može kazati i za mlade Srbe. Pojedini autori ukazuju da za novu rusku generaciju Zapad nije ponudio mnogo osim ekonomskih sankcija i moralnih prodika, a istovjetan osjećaj imaju i mnogi mladi Srbi. Ankete pokazuju i da Rusi, osobito mladi, sve više prihvaćaju tradicionalni identitet povezan s Pravoslavnom crkvom – koja je po defaultu orijentirana antizapadno - što bi se također moglo reći i za Srbiju. ’Parareligijsko ludilo’ Bliski odnosi srpske politike i značajnih dijelova srpskog društva s Rusijom očitovali su se i prilikom posljednjeg Putinova posjeta Srbiji u siječnju 2019., kada je ruskog predsjednika na platou pred hramom sv. Save u Beogradu ovacijama dočekalo oko 100.000 građana. Oko novovjekog ruskog cara cijeli taj dan obigravala je kompletna srpska politička i crkvena elita, od šefa države Aleksandra Vučića do tadašnjeg patrijarha Irineja, a tadašnji ministar vanjskih poslova Ivica Dačić (danas ministar policije) čak je visokom gostu iz Rusije otpjevao “Kaljinku”, uz pratnju orkestra. Čak su i ruski mediji, poput “Komersanta”, tada pisali kako je Vučić “snishodljivo i svjesno pristao na ulogu Putinove sjene”.

Srbiju je tog 17. siječnja 2019. obuzela rijetko viđena servilnost, čiji su tempo diktirali provladini mediji i tabloidi. Tako je, među ostalim, list “Informer” objavio da su se dolasku Putina najviše obradovali zaposlenici Hitne pomoći, jer su se “zahvaljujući njemu građani osjećali mnogo bolje, a oni su imali manje posla”. Komentirajući taj i druge izljeve dodvoravanja Putinu, beogradski pisac i novinar Tomislav Marković nazvao ih je “parareligijskim ludilom pomiješanim s ekstremnim kultom ličnosti”.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

“Kao da se u Beogradu pojavio Isus Krist, lično i personalno! Ne samo da je Putin najveći državnik na svijetu, nadčovjek i polubog, već ima i tajanstvene iscjeliteljske moći, dovoljno je da se samo ukaže u nekom gradu, pa da bolesnici naprasno ozdrave od svojih boljki. Straš no je, tužno je, postidno je bilo gledati tu orgiju udvorništva u koju su naprednjačke vlasti pretvorile Putinov posjet. Izgledalo je kao da nude Putinu da Srbija postane ruska gubernija”, napisao je tada Marković za hrvatski portal Lupiga.

Spasitelj iz Moskve

Prije nego što analiziramo izvore i razloge tog idolopoklonstva prema predsjedniku Rusije, valja reći da se dobar dio tih srpskih građana koji su ga dočekali pred hramom sv. Save nije tamo našao dobrovoljno. Doček je organizirala Vučićeva Srpska napredna stranka (SNS), pa je iz svih krajeva Srbije u Beograd pristiglo oko 1300 autobusa s ljudstvom koje je po partijskom zadatku moralo klicati šefu Rusije. Mnogi zaposlenici državnih ##rmi dobili su nalog da organizirano dođu u Beograd, a mnogima se prijetilo i otkazom ukoliko se na taj nalog ogluše.

Treba svakako reći da Putin nipošto nije idol čitave srpske javnosti. Štoviše, progresivnijem dijelu te javnosti Putin je upravo primjer onog tipa vlasti koji oni ne žele u Srbiji, a koji se može opisati kao autoritarni stil vladanja, potpomognut snažnim nacionalizmom i bliskim vezama s nacionalnom pravoslavnom crkvom. To je ujedno i opis Vučićeva vladarskog stila.

No, taj dio javnosti u Srbiji je godinama bio manjina, a prijevremeni parlamentarni izbori zakazani za idući mjesec pokazat će je li ga studentski pokret u ove dvije godine svoje pobune protiv Vučićeva režima uspio u dovoljnoj mjeri ojačati. Za idolatriju Putina u Srbiji postoje barem dva značajna razloga (osim tradicionalnih veza Srpske pravo-

Bliski odnosi srpske politike i značajnih dijelova srpskog društva s Rusijom očitovali su se i prilikom posljednjeg Putinova posjeta

Srbiji u siječnju 2019., kada je ruskog predsjednika na platou pred hramom sv. Save u Beogradu ovacijama dočekalo oko

100.000 građana slavne crkve s Moskvom). Prvo, u dominantnom srpskom narativu Srbija je žrtva NATO saveza koji ju je bombardirao 1999. godine, a u trenutnoj verziji svjetskog poretka upravo Putin i Putinova Rusija politički i vojno predstavljaju glavnu protutežu NATO-u. I drugo, u dobrom dijelu srpske javnosti Kosovo je za vječnost upisano kao integralni dio Srbije, pa se nacionalni mit o povratku bivše pokrajine “u okrilje majčice Srbije” temelji na nadi da će se Putin zauzeti “za srpsku stvar”, odnosno da će u stvaranju novog svjetskog poretka i Srbija dobiti svoj dio teritorijalnog kolača, u vidu novog prisajedinjenja s Kosovom. Pišem Đinđić, pamtim Obrenović

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

Analizirajući suvremenu Srbiju i njezino laviranje između Istoka (Rusije) i Zapada (Europe), mnogi analitičari drže da je prozapadni smjer Srbije trajno – ili barem na dulje vrijeme - zakočen 11. ožujka 2003. godine, kada je u atentatu ubijen tadašnji srpski premijer Zoran Đinđić. Njemački đak i habitusom liberal, Đinđić je u srpsku politiku pokušao uvesti europsku orijentaciju; svoje političko djelovanje temeljio je na brzim ekonomskim i društvenim reformama, prekidu međunarodne izolacije – u koju je Srbiju doveo režim Slobodana Miloševića - i integraciji Srbije u europske strukture. Danas se doista doima da se srpsko društvo nikad nije oporavilo od Đinđićeva ubojstva: njegove prozapadne reforme su zaustavljene i obustavljene, a današnja Srbija nimalo ne nalikuje njegovim političkim vizijama. Međutim, Đinđićevo ubojstvo te posljedično udaljavanje Srbije od Zapada i približavanje ruskoj orbiti nije izolirani eksces u srpskoj političkoj povijesti. Točno sto godina ranije (1903.) ubijen je još jedan prozapadni vladar Srbije, nakon čega se Srbija okrenula Rusiji. Dakako, mislimo na srpskog kralja Aleksandra Obrenovića, koji se u svojoj politici, umjesto na tradicionalno savezništvo s Ruskim Carstvom, oslanjao na zapadne sile, prvenstveno na Austro-Ugarsku, što je izazvalo ogorčenje i bijes u vojnim i političkim krugovima Srbije, pa je skupina srpskih o##cira u noći s 10. na 11. lipnja 1903. vatrenim oružjem i sabljama usmrtila i njega i kraljicu Dragu, bacivši im tijela kroz prozor Starog dvora u Beogradu.

Umjesto Obrenovića, na vlast je došla kraljevska dinastija Karađorđevića, odnosno kralj Petar I. Karađorđević, koji je trajno prekinuo veze s Bečom i odmah obnovio veze s Ruskim Carstvom.

Bijeli Rusi u Beogradu Odnosi Beograda i Moskve nakon opisanog prevrata 1903. postali su toliko bliski da su se uoči Prvog svjetskog rata srpski prijestolonasljednik Aleksandar Karađorđević i posljednji ruski car Nikolaj II. Romanov osobno dopisivali i koordinirali obranu od Austro-Ugarske. Štoviše, pojedini srpski povijesni izvori navode da je ulazak Rusije u Prvi svjetski rat bio izravno motiviran zaštitom Srbije od napada Austro-Ugarske, što je tada isticala i službena ruska propaganda, naglašavajući moralnu obavezu zaštite “slavenske braće”.

Ipak, većina povjesničara smatra da su stvarni motivi ruskog ulaska u WW1 ležali u geopolitičkim interesima i imperijalnim ambicijama Ruskog Carstva, očuvanju statusa velike sile – koji je bio nagrižen nakon ponižavajućeg poraza u Rusko-japanskom ratu 1905. godine – i težnji za kontrolom nad crnomorskim tjesnacima (Bospor i Dardaneli) kako bi Rusija osigurala izlaz na Sredozemno more. U tom pragmatičnom smislu, gubitak Srbije značio bi potpuni nestanak ruskog utjecaja na Balkanu.

Odnos Karađorđevića prema Rusiji dramatično se mijenja nakon boljševičke Oktobarske revolucije 1917. godine, kada srpska kraljevska dinastija – koja će godinu potom zavladati novostvorenom Kraljevinom SHS, od 1929. preimenovanom u Kraljevinu Jugoslaviju – postaje ogorčeni protivnik novog sovjetskog režima. Jugoslavija je tada postala jedno od glavnih utočišta za stotine tisuća ruskih emigranata (“Bijelih Rusa”) koji su bježali pred boljševicima i kojima je novi kralj Aleksandar Karađorđević pružao veliku materijalnu i političku podršku.

Animozitet tadašnjih srpskih (i jugoslavenskih) vladara prema komunističkoj Moskvi bio je toliki da je Kraljevina Jugoslavija bila jedna od posljednjih europskih država koja je službeno priznala Sovjetski Savez, učinivši to tek u lipnju 1940. godine, pred sam početak Drugog svjetskog rata na Balkanu. U međuvremenu, ostavši bez političkog oslonca u Moskvi, Karađorđevići su se prinudno okrenuli Zapadu, primarno se oslanjajući na savezništvo s Francuskom i Velikom Britanijom, s kojima ih je vezao antikomunizam. Smijenjeni liberali

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

Ostatak priče znamo: nakon napada Sila Osovine na Kraljevinu Jugoslaviju u travnju 1941., kralj Petar II. Karađorđević i njegova vlada bježe u London (preko Grčke i Bliskog istoka), čime dinastija Karađorđević faktički gubi stvarnu vlast u zemlji, a službeno je detronizirana 29. studenoga 1945., kada novoizabrana Ustavotvorna skupština u Beogradu usvaja deklaraciju kojom se ukida monarhija i proglašava Federativna Narodna Republika Jugoslavija (FNRJ). Nova jugoslavenska država, u kojoj je Srbija bila najveća republika, prvih godina održava bliske veze s Moskvom, sve do Titovog raskida sa Staljinom 1948., nakon čega se Jugoslavija – a time i Srbija – postupno otvara prema Zapadu.

Narednih desetljeća odnosi Beograda i Moskve – obnovljeni nakon Staljinove smrti - imat će uspone i padove. Titova Jugoslavija nastojala je balansirati između Istoka i Zapada – baš kao današnja Vučićeva Srbija – ali je imala neusporedivu veću političku snagu i utjecaj od današnje Srbije, pa je zbog takve "viševektorske politike" nitko nije prozivao; naprotiv, za vrijeme Hladnog rata upravo je takav nesvrstani status omogućio Jugoslaviji znatno veći međunarodni utjecaj nego što ga danas imaju sve bivše jugoslavenske republike zajedno. Neki drže da je za kasniji (današnji) otklon Srbije od Zapada suodgovoran i sâm Tito, jer je 1972. smijenio lidere Saveza komunista Srbije, Marka Nikezića i Latinku Perović (kojima je politički mentor bio Koča Popović), koji su iz današnje perspektive predstavljali najprogresivnije i najprozapadnije političko rukovodstvo Srbije u zadnjih 200 godina.

Oni nisu bili klasično prozapadno orijentirani u smislu uvođenja višestranačkog kapitalizma i liberalne demokracije, već su nastupali kao reformatori unutar socijalističkog sustava. Iako nisu bili politički agenti Zapada, njihova vizija "Moderne Srbije" oslanjala se na ekonomske i tehnološke modele razvijenih zapadnih zemalja, zbog čega ih je Tito optužio za "zapadnjaštvo" i skretanje s komunističke linije. Kako bilo, njih su na čelu Srbije zamijenili dogmatski partijski kadrovi, koji su nakon Titove smrti dopustili uspon Slobodana Miloševića.

Kraj putovanja na Zapad Miloševićeva politika nije bila ni prozapadna ni proruska, već pr venstveno oportunistička. "Balkanski krvnik" rukovodio se isključivo željom za očuvanjem vlasti, pa je u vremenu velikih društvenih promjena i previranja – uzrokovanih padom Berlinskog zida i raspadom Sovjetskog Saveza - bez problema komunističku košuljicu zamijenio košuljicom velikosrpskog nacionalizma.

Iako je karijeru započeo kao bankar s dobrim vezama na Zapadu i s tečnim engleskim jezikom, njegova je politika na kraju dovela do sukoba sa zapadnim silama, međunarodnih sankcija i potpune izolacije Srbije, što je garnirano NATO-ovim bombardiranjem tadašnje SR Jugoslavije 1999. godine, nakon čega je njegov režim preuzeo ekstremno antizapadnu retoriku, prikazujući Srbiju kao žrtvu "zapadnog imperijalizma".

Rusija mu tih godina nije osobito pomogla. Štoviše, u Vijeću sigurnosti UN-a Rusija je podržala uvođenje sankcija njegovom režimu i nije mu pružila vojnu pomoć koju je očekivao, a kad je u listopadu 2000. svrgnut s vlasti, tada svježe izabrani ruski predsjednik Vladimir Putin podržao je njegov pad i priznao srpsku demokratsku oporbu kao legitimne nove vladare Srbije. Ipak, tradicionalne veze Beograda i Moskve iskazale su se u činjenici da su nakon Miloševićeva pada 2000. godine njegova supruga Mirjana Marković i sin Marko Milošević dobili politički azil i zaštitu u Moskvi.

Ukratko, Milošević nije bio ideološki orijentiran ni prema Zapadu ni prema Rusiji. Bio je nacionalistički populist koji je zemlju doveo do sukoba sa Zapadom, dok u tadašnjoj Rusiji za svoje vladavine nije uspio pronaći saveznika i zaštitnika. Naslijedio ga je prozapadni premijer Zoran Đinđić, čija je opisana tragična sudbina označila i kraj srpskog putovanja prema Zapadu, barem u ovoj epohi.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

Pogibeljni mostovi

Kako vidimo, politička povijest Srbije već više od stotinu godina pokazuje neprestano laviranje između Rusije i Zapada. To vidimo i u današnje vrijeme, budući da sva istraživanja javnog mnijenja u Srbiji pokazuju da je Vučićevo biračko tijelo većinski proruski raspoloženo, dok su Vučićevi protivnici uglavnom proeuropski usmjereni, jer u Europskoj uniji vide vrijednosti koje žele i u Srbiji.

I ovdje moramo povući paralelu sa samom Rusijom, koja također stoljećima lavira između svoje dvije glavne geopolitičke linije - proeuropske i proazijske. Akteri ove prve linije protežu se od Petra Velikog i Katarine Velike, preko Lenjina i Trockog do Gorbačova i Jeljcina, dok "azijsku liniju" čine vladari u rasponu od Ivana Groznog, preko Staljina do Putina.

Ova "tajna veza" Srbije i Rusije, očitovana u svojevrsnoj "civilizacijskoj rascijepljenosti" između Istoka i Zapada koja povijesno krasi obje države, možda izgleda čudno iz perspektive zemalja koje su kroz historiju navikle biti dio samo jednog civilizacijskog kruga. U nekom sretnijem i inteligentnijem svijetu takve bi "dvostruke" države bili mostovi između civilizacija, ali mi ne živimo u takvom svijetu.

U našem svijetu takve države se doživljavaju kao potencijalni izvori opće pogibelji. Rusija se percipira kao opasnost za Europu, a Srbija kao opasnost za Balkan, čemu doprinosi i militarizacija tih zemalja koju gledamo zadnjih godina, od ruske agresije na Ukrajinu – koju Moskva predstavlja kao pokušaj zaustavljanja širenja NATO-a prema Rusiji – do intenzivnog naoružavanja Srbije koje plaši gotovo sve njene balkanske susjede. Mnogi drže da su te dvije stari povezane, pa je njemački list Die Welt još 2021. u svojoj analizi ustvrdio da jačanju NATO-a u jugoistočnoj Europi Rusija parira – preko Srbije.

"Dok NATO u bivšoj Jugoslaviji računa prije svega na Albaniju, Kosovo i Hrvatsku, dotle se Rusija koncentrira na Srbiju i srpski entitet u Bosni, Republiku Srpsku. Kako su Srbi ekonomski slabiji od članica EU-a iz regije, Moskva im poklanja oružje. Nova utrka u naoružanju je pomiješana s političkim sukobima", zaključio je tada Die Welt.

Otuda predstojeći izbori u Srbiji nisu samo tehničko pitanje o tome hoće li studenti smijeniti Vučića i eventualno usmjeriti Srbiju ka Zapadu, već potencijalno i o tome hoće li Balkan po treći put u sto godina postati kolateralna žrtva obračuna između velikih sila, ovaj put konkretno između Istoka i Zapada.

Točno sto godina prije Đinđićeva ubojstva ubijen je još jedan prozapadni vladar Srbije, kralj Aleksandar

Obrenović, koji se u svojoj politici, umjesto na tradicionalno savezništvo s Ruskim Carstvom, oslanjao na zapadne sile, prvenstveno na Austro-Ugarsku.

Zamijenila ga je dinastija

Karađorđevića, koja je trajno prekinula veze s Bečom i odmah obnovila veze s Ruskim Carstvom Neki drže da je za kasniji (današnji) otklon Srbije od Zapada suodgovoran i Tito, jer je 1972.

smijenio lidere Saveza komunista

Srbije, Marka Nikezića i Latinku Perović, koji su iz današnje perspektive predstavljali najprogresivnije i najprozapadnije političko rukovodstvo Srbije u zadnjih 200 godina Istraživanja javnog mnijenja pokazuju da je većina građana Srbije protiv ulaska njihove zemlje u Europsku uniju. Tako je anketa

Istraživačkog centra Demostat, provedena u lipnju 2022.

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 3,790.77 cm^2
Autor DAMIR PILIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VJEČNA LJULJAČKA IZMEĐU ISTOKA I ZAPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4b98811b-4389-4383-9dc4-7f9af7b32483/pdf

godine, pokazala da se članstvu Srbije u EU protivi 51 posto građana, dok bi ih samo trećina (34 %) glasala za ulazak u EU

Jedini visoki predstavnik međunarodne diplomacije koji se pojavio na Mladićevu pogrebu bio je ruski veleposlanik u Srbiji,

Aleksandar Bocan-Harčenko. Bila je to nova potvrda da

Rusija podržava svaki potez srpske politike koji iritira

Europu

Mnogi drže da je prozapadni smjer Srbije trajno – ili barem na dulje vrijeme - zakočen 11. ožujka 2003. godine, kada je u atentatu ubijen tadašnji srpski premijer Zoran Đinđić. Danas se doista doima da se srpsko društvo nikad nije oporavilo od tog ubojstva: Đinđićeve prozapadne reforme su obustavljene, a današnja Srbija nimalo ne nalikuje njegovim političkim vizijama vezama na Zapadu, njegova je politika dovela do sukoba sa zapadnim silama, međunarodnih sankcija i potpune izolacije Srbije, što je garnirano NATO-ovim bombardiranjem SR Jugoslavije 1999. godine, nakon čega je njegov režim preuzeo ekstremno antizapadnu retoriku, prikazujući Srbiju kao žrtvu ‘zapadnog imperijalizma’ Iako je Slobodan Milošević karijeru započeo kao bankar s dobrim

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 13
Oblast strane 1,142.95 cm^2
Autor GOJKO DRLJAČA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Smisao utrke u naoružavanju Hrvatske i Srbije

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5c0788d6-1603-4253-990a-e7f8c292fe04/pdf

Smisao utrke u naoružavanju Hrvatske i Srbije

Obrambeni proračun Hrvatske za 2026. iznosi 2,08 posto BDP-a, a Srbije oko 2,5 posto BDP-a. Obje krivulje rastu brže od gospodarstva koje ih plaća

GOJKO DRLJAČA

Izdvojeno mišljenje

Zadnje dvije godine svjedočimo dramatičnoj eskalaciji utrke u naoružavanju između Hrvatske i Srbije. Svi se pitamo kamo to vodi, a u potrazi za odgovorom na to pitanje mora se krenuti s podsjećanjem što je Balkan i tko je Aleksandar Vučić predsjednik "moderne" Srbije.

Na Balkan se sa Zapada tradicionalno gleda kao na teritorij koji je tobože, po prirodi naroda koji ga naseljavaju, predodređen za nestabilnost, međusobne sukobe, ratovanja i krvoprolića, pri čemu taj latentni Zapad prešućuje da je između primitivnih, zaostalih, agresivnih, netolerantnih i ratobornih naroja Balkana "zaslužen" ne samo zbog Drugog svjetskog rata (tj. sukoba velikih) ili kasnije pojave nerazboritog, fašistoidnog srpskog populizma - koji je eksploatirao Slobodan Milošević - nego i zato što su zapadne i istočne sile uporno i dosljedno krivo štitile svoje navodne interese, mutneći balkansko političke vode.

Teško se oteti dojmu da i ova utrka u naoružavanju, koja se dramatično intenzivira zadnjih pet godina, također značajnim dijelom strše iz političkih i obavještajnih radionica velikih sila, a ne samo iz usta bahatih, ratobornih balkanskih populista, prestrašito onih na čelnici. Tako mi danas u RH moramo pogledati u oči činjenici da nam se s druge strane Dunava svjesno nestvarno iznova obrača onaj gadljivi, mučni Aleksandar Vučić dvadesetih, čovjek koji je ljigavo gradio karijeru potharnjajući na najgori mogući način paranoju hrvatskih i bosanskih Srba od neupitno monstruoznih ustaških zločina tijekom Drugog svjetskog rata. Najnovijem je jeftini balkanski manipulator Aleksandar Vučić ishvremeno postao važan Putinu, Zelenskom, Ursuli von der Leyen, MAGA močnicima, Kinezima..., što daje novu težinu izjavama srpskog predsjednika iz vremena kad je (zakašnjelo) beserano širio Miloševićevu propagandu, i to u gromoru grotu ratnih zločina. Vučićeve izjave 1992. - 1995. nezabrisivi su dokazi da je čuvjek koji se danas hvali novim, moćnim srpskim oružjem spreman na najgore berbaštine, pa i one u kojima će u konačnici najveću cijenu platiti - Srbi koji nisu iz Srbije.

Podsjetimo se:

U travnju 1994. Vučić je napisao autorski tekst "Scenario prošlosti" u radikalskoj *Velikoj Srbiji*, u kojem poziva na objedinjavanje teritorija koje smatra srpskima: "Naše nade i težnje za uspostavljanjem jedinstvene srpske države na srpskim etničkim prostorima...", pa radikale iz Borova Sela i Benkovca proglašava za "najviše heroje, za srpske oslobodioce". U ožujku 1995. (kada su u HV-u bili svjesni slabosti srpskih postrojbi a HJU drži bezumni govor u okupiranoj Glini; kliče onima "koji ste prvi krenuli na ustašku vlast" i "prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini". Glina ga je posebno, čini se, inspirirala jer je tamo naglasio da "Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska. Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku!... Vi znate da ćete živjeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi, i tu odlupanja bili neće." Tjesnog 17. lipnja 1995. na mitingu SRS a Vučić je još skuplјao pendrek na proklamiranju Velike Srbije: "Oslobodili bi srpske zemlje, postavili srpsku vojsku na granice, pa da vidimo samo ti Turčin ili ustaša da udari!". Na 20. srpnja 1995. u Skupštini Srbije, devet dana nakon pada Srebrenice, Vučić mrtav-hladan govori: "Pa vi bombardujte, ubijte jednog Srbina, mi ćemo stotinu Muslimana..."

Vratimo se aktualnoj utrci u naoružavanju, koja se evidentno raspaljuje kako se pojačavaju i globalni geopolitički kaos. Krenimo iz vlastitog, hrvatskog dvorišta: Zagreb 2021.: 999 milijuna eura za 12 rabljenih Rafalea, Anušićevih "najvažnijih nabavka od rata". Siječanj 2022.: 196 milijuna dolara za 60 vozila Bradley - isporučenih 2025., tri godine kasnije, što je obranac koji se povukla. Prosinac 2024.: osam HIMARS-a, 351 milijun dolara. Listopad-prosinac 2025.: 44 tenka Leopard 2A6, 1,48 milijardi eura, dijelom plaćeno njemačkim popustom jer je Hrvatska svoje stare M-84 i M-80 poslala Ukrajini; uz njih 16 haubica Caesar (326 milijuna), 420 kamiona Tatra i protudronski sustavi Končar - cijeli paket, preko dvije milijarde eura, potpisan u jednom danu u Klisjekoj pešći. Rujan 2026.: 18 južnokorejskih Chunmoo lansera, 544 milijuna eura. Proračun MORH-a za 2026.: 1,826 milijardi, rast 21 posto, 2,08 posto BDP-a, s najavljenim ciljem od 2,5. Šeda imamo najave za potpuno novog, još impresivnijeg oružja. Beograd je krenuo iz druklje poskicje. Vučić je obnavljao vojsku ruskim i kineskim sustavima, ali od 2024. brojke počinju zrealiti, pa i prosjeoti hrvatske. Kolovoz 2024.: 12 novih Rafalea, 2,7 milijardi eura, prva rata 421 milijun, što je više nego dvostruko skuplje od hrvatskog paketa rabljenih zrakoplova. Kina je između 2020. i 2024. isporučila 57 posto srpskog uvoza oružja: sustave FK-3, HQ-17, dronove CH-92-95, čime je ispred Rusije i Francuske. Od 2024. dolari i izraelski val: PULS i Hermes 900 od Elbit Systemsa, ukupno oko dvije milijarde dolara ugovora. Proračun za 2026.: 2,37 milijarde eura, od čega čak 828 milijuna samo za Rafale.

Da ovo što radi Srbija više nije "obična modernizacija" obrane po mjeri "moderne" Srbije, objasnio je sam Vučić 26. studenoga 2024. na TV Pinku: Hrvatska tobože ne smatra neprijateljem, ali kaže da će se Srbija "ozbiljno naoružavati" jer prema nekakvoj novoj doktrini mora biti "značnija od značajnog dijela naših susjeda zajedno", sve da se ne ponovi "ni 1995. ni 1999.". Kako se može ponoviti 1995., ako srpske snage opet ne okupiraju tuđi teritorij? I misli li doista Vučić da će se tako dobro naoružati da ga se niti Amerikanci neće usuditi bombardirati Srbiju, kao 1999.? Ono što pak situacija za Hrvatsku čini doista kompliciranom i nelagodnom jest da je Srbija upravo zahvaljujući Vučićevim neprincipijelnim potezima da istodobno vrlo uspješno sjedi na 3-4 različite geopolitičke stolice - prošla poprilično sretno i spretno jer je Srbija, sto. notorno loše vođena, ali strateški zanimljiva balkanska država/ica; ona koja bi tobože magla biti presudan u velikim političkim, ekonomskim i vojnim obračunima. Tako se, primjerice, dogodilo da je Financial Times 2024. procijenio da je oko 900 milijuna eura srpskog strejšiva - preko posrednika u SAD-u, Španjolskoj i Češkoj - stiglo u Ukrajinu; Vučić procjenu nije osporio, samo ju je normalizirao ("prodajemo legalno, što oni u tim rade, njihova stvar").

Ta ista srpska vojna industrija, usred kontinuirane političke krize u Srbiji, prima stotine milijuna eura državnih ulaganja - 145 milijuna 2022., dodatnih 100 milijuna 2023., treći ciklus 2025. Srbija, dozna li samo nedavno, koristi eskalaciju geopolitičkog kaosa kao priliku za oživaru i vlastitu tvornicu dronova s izraelskim Elbit Systemsom: najava je to iz ožujka 2026., a otvaranje je tada predviđeno za 15. ili 20. rujna u Šimanovcima. Podsjetimo da je srpski izvoz oružja u Izrael porastao od 2023. 42 puta, na 114 milijuna eura godišnje. Najnovije, i posve odvojeno: 28. lipnja Vučić je najavio kupnju kineskog dalekometnog PVO sustava HQ-9, uz mogućnost i ruskih lovaca, a pregovori bi trebali biti gotovi do listopada. Uoči vojne parade 13. i 14. rujna na Pešteru, najavio je Vučić da su srpski sustavi "Vihor" i "Gavran" ušli u serijsku proizvodnju, da je nov sustav "Varpir" u vojci desei dana te formiranje posebnih dronovskih jedinica u brigadama; sve to, kaže, radi "odvraćanja". uz prigovor Hrvatskoj zbog dvostrukih standarda.

Bilo kako bilo, nakon što je Vučić doslo iznova na Balkanu počeo veličati Ratka Mladića, najveću seljačinu, primitivca i gubitnika (!) među poznatijim generalima, kao i oživljavši sramotne mitove o kvalitetu Draži Mihajlovića kao trajnoj srpskoj vrijednosti, čini se da će sve balkanske nacije, ne samo Hrvatska, iznova platiti visoku cijenu jeftinih demagogija, onih koje prvenstveno služe skupljanju Vučićevih osobnih poena. Čak i ako ne bude rata u hrvatskom i srpskom društvu, trpjet će sve ono što je moglo biti kupljeno umjesto oružja koje, kako smo se uvjerili više puta u povijesti, nikome i nikada nije zajamčilo sigurnost, kamoli prosperitet. Hrvatska ima 3,67 milijuna stanovnika i BDP od 85,9 milijardi eura; Srbija 6,55 milijuna stanovnika i BDP od 83,25 milijardi. Srbija se stoga hvali da im je kolač narastao skoro pa k'o hrvatski, ali imaju dvostruko više gladnih usta. Hrvatski je BDP po glavi (22.301 euro) skoro dvostruko veći od srpskog (12.700), je Vučić iznova obećan, malim Srbima radi sličan problem kao devedesetih, kad je po Rozni i Hrvatskoj pričao budalaštine. Čudna vam je reza?

Vojske su, po različitim procjenama, 14-15 tisuća hrvatskih naspram 22-26 tisuća srpskih vojnika. Obrambeni proračun Hrvatske za 2026. iznosi 1,83 milijarde eura (2,08 posto BDP-a, cilj 2,5), Srbije 2,37 milijarde (oko 2,5 posto). Obje krivulje rastu brže od gospodarstva koje ih plaća. Prosječna plaća u Srbiji iznosi oko 1000 eura, tek je na 88 posto hrvatskog prosjeka. Što znači da će Vučić u sromašnijem društvu nego što je hrvatsko, umjesto na rast standarda, trošiti na ono od čega nikao u koj Srbiji neće živjeti bolje, nego teže. No, ako nad našim naivnim balkanskim društvima i dalje lebdi Dražin Mihajlović i Ante Pavelić kao pritajene nacionalne ikone, onda Vučićeve slare gadarije dolsta vode prema ozbiljnom ratnom riziku, a ne samo prema u osnovi besmislenom rastu troškova naoružanja i stvarne sigurnosti: one koje oružja nikada ne jamči. ❑

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 13
Oblast strane 1,142.95 cm^2
Autor GOJKO DRLJAČA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Smisao utrke u naoružavanju Hrvatske i Srbije

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5c0788d6-1603-4253-990a-e7f8c292fe04/pdf

Smisao utrke u naoružavanju Hrvatske i Srbije

Obrambeni proračun Hrvatske za 2026. iznosi 2,08 posto BDP- a Srbije oko 2,5 posto BDP - a. Obje krivulje rastu brže od gospodarstva koje ih plaća

GOJKO

DRLJAČA zadnje dvije godine svjedočimo dramatičnoj eskalaciji utrke u naoružavanju između Hrvatske i Srbije. Svi se pitamo kamo to vodi, a u potrazi za odgovorom na to pitanje mora se krenuti s podsjećanjem što je Balkan i tko je Aleksandar Vučić, predsjednik "moderne" Srbije.

Na Balkan se sa Zapada tradicionalno gleda kao na teritorij koji je tobože, po prirodi naroda koji ga naseljavaju, predodređen za nestabilnost, međusobne sukobe, razračunavanja i krvoprolića, pri čemu taj isti Zapad prešućuje da je imidž primitivnih, zaostalih, agresivnih, netolerantnih i ratobornih nacija Balkana "zaslužen" ne samo zbog Drugog svjetskog rata (tj. sukoba velikih) ili kasnije pojave mračnog, fašistoidnog srpskog populizma - koji je eksploatirao Slobodan Milošević - nego i zato što su zapadne i istočne sile uporno i dosljedno krivo štitile svoje navodne interese, muteći balkanske političke vode. Teško se oteti dojmu da i ova utrka u naoružavanju, koja se dramatično intenzivira zadnjih pet godina, također značajnim dijelom stiže iz političkih i obavještajnih radionica velikih sila, a ne samo iz usta bahatih, ratobornih balkanskih populista, pretežito onih na desnici. Tako mi danas u RH moramo pogledati u oči činjenici da nam se s druge strane Dunava sasvim nestvarno iznova obraća onaj gadljivi, mučni Aleksandar Vučić devedesetih; čovjek koji je ljigavo gradio karijeru pothranjujući na najgori mogući način paranoju hrvatskih i bosanskih Srba od neupitno monstruoznih ustaških zločina tijekom Drugog svjetskog rata. Najednom je jeftini balkanski manipulator Aleksandar Vučić istovremeno postao važan Putinu, Zelenskom, Ursuli von der Leyen, MAGA moćnicima, Kinezima..., što daje novu težinu izjavama srpskog predsjednika iz vremena kad je (zakašnjelo) besramno širio Miloševićevu propagandu, i to u groznom grotlu ratnih zločina. Vučićeve izjave 1993. - 1995. neizbrisivi su dokazi da je čovjek koji se danas hvali novim, moćnim srpskim oružjem spreman na najgore bedastoće, pa i one u kojima će u konačnici najveću cijenu platiti - Srbi koji nisu iz Srbije. Podsjetimo se:

u travnju 1994. Vučić je napisao autorski tekst "Scenario prošlosti" u radikalskoj Velikoj Srbiji, u kojem poziva na objedinjavanje teritorija koje smatra srpskima: "Naše nade i težnje za vaspostavljanjem jedinstvene srpske države na srpskim etničkim prostorima...", pa radikale iz Borova Sela i Benkovca proglašava za "najveće heroje, za srpske oslobodioce". U ožujku 1995. (kada su u HV-u bili svjesni slabosti srpskih postrojbi u RH) drži bezumni govor u okupiranoj Glini; kliče onima "koji ste prvi krenuli na ustašku vlast" i "prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini". Glina ga je posebno, čini se, inspirirala jer je tamo naglasio da ""Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska. Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku!... Vi znate da ćete živeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi, i tu odstupanja biti neće." Kasnog 17. lipnja 1995. na mitingu SRS-a Vučić je još skupljao poene na proklamiranju Velike Srbije: "Oslobodili bi srpske zemlje, postavili srpsku vojsku na granice, pa da vidimo sme li Turčin ili ustaša da udari!". Na 20. srpnja 1995. u Skupštini Srbije, devet dana nakon pada Srebrenice, Vučić mrtav-hladan govori: "Pa vi bombardujte, ubijte jednog Srbina, mi ćemo stotinu Muslimana..."

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 13
Oblast strane 1,142.95 cm^2
Autor GOJKO DRLJAČA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Smisao utrke u naoružavanju Hrvatske i Srbije

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5c0788d6-1603-4253-990a-e7f8c292fe04/pdf

Vratimo se aktualnoj utrci u naoružavanju, koja se evidentno rasplamsala kako se pojačavao i globalni geopolitički kaos. Krenimo iz vlastitog, hrvatskog dvorišta: Zagreb 2021.: 999 milijuna eura za 12 rabljenih Rafalea, Anušićevih "najvažnija nabavka od rata". Siječanj 2022.: 196 milijuna dolara za 89 vozila Bradley - isporučenih 2025., tri godine kasnije, što je obrazac koji se ponavlja. Prosinac 2024.: osam HIMARS-a, 351 milijun dolara. Listopad-prosinac 2025.: 44 tenka Leopard 2A8, 1,48 milijardi eura, dijelom plaćeno njemačkim popustom jer je Hrvatska svoje stare M-84 i M-80 poslala Ukrajini; uz njih 18 haubica Caesar (328 milijuna), 420 kamiona Tatra i protudronski sustavi Končar - cijeli paket, preko dvije milijarde eura, potpisan u jednom danu u Elizejskoj palači. Rujan 2026.: 18 južnokorejskih Chunmoo lansera, 544 milijuna eura. Proračun MORH-a za 2026.: 1,626 milijardi, rast 21 posto, 2,08 posto BDP-a, s najavljenim ciljem od 2,5. Sada imamo najave kupovine novog, još impresivnijeg oružja. Beograd je krenuo iz drukčije pozicije. Vučić je obnavljao vojsku ruskim i kineskim sustavima, ali od 2024. brojke počinju zrcaliti, pa i pretjecati hrvatske. Kolovoz 2024.: 12 novih Rafalea, 2,7 milijardi eura, prva rata 421 milijun, što je više nego dvostruko skuplje od hrvatskog paketa rabljenih zrakoplova. Kina je između 2020. i 2024. isporučila 57 posto srpskog uvoza oružja: sustave FK-3, HQ-17, dronove CH-92/95, čime je ispred Rusije i Francuske. Od 2024. dolazi i izraelski val: PULS i Hermes 900 od Elbit Systemsa, ukupno oko dvije milijarde dolara ugovora. Proračun za 2026.: 2,37 milijarde eura, od čega čak 828 milijuna samo za Rafale.

Da ovo što radi Srbija više nije "obična modernizacija" obrane po mjeri "moderne" Srbije, objasnio je sam Vučić 28. studenoga 2024. na TV Pinku: Hrvatsku tobože ne smatra neprijateljem, ali kaže da će se Srbija "ozbiljno naoružavati" jer prema nekakvoj novoj doktrini mora biti "snažnija od značajnog dijela naših susjeda zajedno", sve da se ne ponovi "ni 1995. ni 1999.". Kako se može ponoviti 1995., ako srpske snage opet ne okupiraju tuđi teritorij? I misli li doista Vučić da će se tako dobro naoružati da ga se niti Amerikanci neće usuditi bombardirati Srbiju, kao 1999.? Ono što pak situaciju za Hrvatsku čini doista kompliciranom i nelagodnom jest da je Srbija upravo zahvaljujući Vučićevim neprincipijelnim pokušajima da istodobno vučićevski sjedi na 3-4 različite geopolitičke stolice - prošla poprilično sretno i spretno jer je Srbija, eto, notorno loše vođena, ali strateški zanimljiva balkanska državica; ona koja bi tobože mogla biti presudna u velikim političkim, ekonomskim i vojnim obračunima. Tako se, primjerice, dogodilo da je Financial Times 2024. procijenio da je oko 800 milijuna eura srpskog streljiva - preko posrednika u SAD-u, Španjolskoj i Češkoj - stiglo u Ukrajinu; Vučić procjenu nije osporio, samo ju je normalizirao ("prodajemo legalno, što oni s tim rade, njihova stvar").

Ta ista srpska vojna industrija, usred kontinuirane političke krize u Srbiji, prima stotine milijuna eura državnih ulaganja - 145 milijuna 2022., dodatnih 100 milijuna 2023., treći ciklus 2025.. Srbija, doznali smo nedavno, koristi eskalaciju geopolitičkog kaosa kao priliku pa otvara i vlastitu tvornicu dronova s izraelskim Elbit Systemsom; najava je to iz ožujka 2026., a otvaranje je tada predviđeno za 15. ili 20. rujna u Šimanovcima. Podsjetimo da je srpski izvoz oružja u Izrael porastao od 2023. 42 puta, na 114 milijuna eura godišnje. Najnovije, i posve odvojeno: 29. lipnja Vučić je najavio kupnju kineskog dalekometnog PVO sustava HQ-9, uz mogućnost i kineskih lovaca, a pregovori bi trebali biti gotovi do listopada. Uoči vojne parade 13. i 14. rujna na Pešteru, najavio je Vučić da su srpski sustavi "Vihor" i "Gavran" ušli u serijsku proizvodnju, da je nov sustav "Vampir" u vojsci deset dana te formiranje posebnih dronovskih jedinica u brigadama; sve to, kaže, radi "odvraćanja", uz prigovor Hrvatskoj zbog dvostrukih standarda. Bilo kako bilo, nakon što je Vučić drsko iznova na Balkanu počeo veličati Ratka Mladića, najveću seljačinu, primitivca i gubitnika

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 13
Oblast strane 1,142.95 cm^2
Autor GOJKO DRLJAČA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Smisao utrke u naoružavanju Hrvatske i Srbije

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5c0788d6-1603-4253-990a-e7f8c292fe04/pdf

(!) među poznatijim generalima, kao i oživljavati sramotne mitove o kvislingu Draži Mihajloviću kao trajnoj srpskoj vrijednosti, čini se da će sve balkanske nacije, ne samo Hrvatska, iznova platiti visoku cijenu jeftinih demagogija, onih koje prvenstveno služe skupljanju Vučićevih osobnih poena. Čak i ako ne bude rata u hrvatskom i srpskom društvu, trpjet će sve ono što je moglo biti kupljeno umjesto oružja koje, kako smo se uvjerili više puta u povijesti, nikome i nikada nije zajamčilo istinsku sigurnost, kamoli prosperitet. Hrvatska ima 3,87 milijuna stanovnika i BDP od 85,9 milijardi eura; Srbija 6,55 milijuna stanovnika i BDP od 83,25 milijardi; Srbija se stoga hvali da im je kolač narastao skoro pa k'o hrvatski, ali imaju dvostruko više gladnih usta. Hrvatski je BDP po glavi (22.201 euro) skoro dvostruko veći od srpskog (12.700), te Vučić iznova običnim, malim Srbima radi sličan problem kao devedesetih, kad je po Bosni i Hrvatskoj pričao budalaštine. Čudna vam je teza? Vojske su, po različitim procjenama, 14-15 tisuća hrvatskih naspram 22-28 tisuća srpskih vojnika. Obrambeni proračun Hrvatske za 2026. iznosi 1,63 milijarde eura (2,08 posto BDP-a, cilj 2,5), Srbije 2,37 milijarde (oko 2,5 posto). Obje krivulje rastu brže od gospodarstva koje ih plaća. Prosječna plaća u Srbiji iznosi oko 1000 eura, tek je na 66 posto hrvatskog prosjeka, što znači da će Vučić u siromašnijem društvu nego što je hrvatsko, umjesto na rast standarda, trošiti na ono od čega nitko u toj Srbiji neće živjeti bolje, nego teže. No, ako nad našim naivnim balkanskim društvima i dalje lebde Draža Mihajlović i Ante Pavelić kao pritajene nacionalne ikone, onda Vučić eve stare gadarije doista vode prema ozbiljnom ratnom riziku, a ne samo prema u osnovi besmislenom rastu troškova nauštrb standarda i stvarne sigurnosti; one koje oružje nikada ne jamči. q

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 21
Oblast strane 1,059.46 cm^2
Autor JURICA PAVIČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Što bi bilo da se ratni zločinac Mladić dogodio Hrvatskoj?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0c052011-ad4f-4160-b726-a6bb1fe9bc7a/pdf

Što bi bilo da se ratni zločinac Mladić dogodio Hrvatskoj?

Dosta je sličnosti, ali i razlika. Prva stvar koja bi bila drukčija su mediji. Pišem ovo savršeno svjestan da hrvatska javnost ima razloga žugati na novinarstvo

JURICA PAVIČIĆ

Vijesti iz Liliputa

U studenom godine 2010. srbijanski je predsjednik Boris Tadić posjetio Zagreb kao gost tadašnjeg hrvatskog predsjednika Ive Josipovića. Bio je to susret na vrhu dviju država koje su u tom trenutku tehnički gledano bile isto: bile su kandidati za ulazak u EU, makar je ta kandidatura u hrvatskom slučaju bila u ciljnoj ravnini. Bio je to, ujedno, susret dviju država koje su nedavno ratovale, ali su u tom trenutku opet bile prijateljske, gotovo savezničke.

Taj jesenski susret činio se kao kruna hrvatsko-srpskog poslijeratnog otopljavanja. Mjesec dana ranije Tadić i Josipović zajedno su posjetili Vukovar i Ovčaru. Tadić se nešto prije u Nu2 ispričao zbog srpske politike. Otpočela je povratnička obnova srpskih sela po Dalmaciji i Lici. Sa srbijanskim je predsjednikom u Zagreb stigao pun avion pjevača, glumaca i javnih osoba, a slični takvi s hrvatske strane bili su dio protokola. Stari profesionalni znanci iz dva negdašnja najveća jugoslavenska centra feštali su tog studenoga dugo u noć. Bio je to medeni mjesec novog poslijeratnog prijateljstva - mala, balkanska verzija francusko-njemačkog savezništva od 60-ih nadalje.

Samo šesnaest godina kasnije, sve to izgleda nestvarno i prokleto daleko. Jer, šesnaest godina kasnije hrvatsko-srpski odnosi nalikuju distopiji kakvu te 2010. nisu mogli zamisliti ni najgori pesimisti. Kako to izgleda danas - šesnaest godina poslije? Izgleda tako da je politika kakvu je zastupao Boris Tadić u Srbiji svedena na jednoznamenkastu podršku. Izgleda tako da se u Srbiji svečano pokapa vjerojatno najstrašniji zločinac ratove devedesetih, Ratko Mladić. Pokapa ga se na vojnom lafetu sa zastavom, ispraćaju ga ministri, opijelo mu drži srpski patrijarh, tijelu na katafalku salutiraju policajci, a uz odar se sakupila svjetina od par desetaka tisuća ljudi među kojima je mnogo mladih. Isti ti i takvi mladi u Hrvatskoj u stotinama tisuća hrle na koncerte gdje se izvikuje ustaški slogan, a zidovi su diljem zemlje puni vojujućih murala, svastika i ušatih U s križem. Hrvatska i Srbija navijaju preko plota kibicirajući jedna drugoj vojne nabave, te za skupe pare kupuju francuske ratne avione, korejske i kineske raketne sustave u eskalaciji utrke u naoružanju. Dvije vlade bombardiraju se sulicama optužujuće retorike, a ona Vučićeva Hrvatsku optužuje da preko studenata ("blokadera") u Srbiji inscenira politički prevrat. Veći onako urušeni politički odnosi dotakli su Marijansku brazdu ovog tjedna, nakon Mladićeva svečanog ukopa. Kolumnist Dragan Markovina rezignirano je, ali točno ustvrdio da je Mladićevim pokopom došao kraj iluzija o pomirenju u regiji i smislenosti ideje o suočavanju s prošlosti. Nadodao je sumorno kako je ovo što se ovog tjedna dogodilo možda i kraj jedne druge, važnije iluzije: one o miru kao trajnoj kategoriji.

DJORDJE BOSIC/AFP

Za srbijanske medije Mladić je prestao biti kninski i srebrenički krvnik, a postao mučenik

Kako se u šesnaest godina dogodila takva regresija? I - je li se ona dogodila samo u Srbiji ili ipak i u Hrvatskoj?

Što se Srbije tiče, odgovor je prijesno jednostavan, makar i nepotpun. Naime, dogodio se Aleksandar Vučić. Dogodio se nacionalistički populist koji je uspio reciklirati svoju povijest ratnog militanta devedesetih tako što ju je prekopčao na epohu društvenih mreža, treš-medija i klikbejta, pretvarajući izabranu vlast u ni s čim usporedivi reality, Truman show s predsjednikom koji administrira pred kamerama i mikrofonima. U digitalni i postpolitički medijski pejzaž Vučić je uselio političku retoriku devedesetih nadograđujući je radikalskom ideologijom antikomunizma, antijugoslavenstva i antipartizanstva. Društvo frustrirano ratnim porazom uvjerio je da je zapravo Srbima devedesetih načinjena nepravda, da su u stvari oni prave žrtve, a da je dio te sistemske nepravde i Haaški sud. U toj reviziji Mladić je prestao biti ono što jest - prijesni ubojica civila - i postao martir kojeg je ubio nepravedni Zapad. Taj ideološki koktel Vučić je smućkao tako što je koristio stare, dobro znane kanale državnog agitpropa: javnu TV i školu. Ali, veću i važniju ulogu igrale su društvene mreže, botovi, komercijalni mediji te doista specifični srbijanski fenomen - prorežimski tabloidi.

Drugo pitanje - pitanje hrvatskog potonuća u regresiju - nešto je složenije. Da se ta regresija dogodila, prilično je očito. To se ne manifestira samo u jačanju revizionizma, toleriranom ustašovanju i "dvostrukim konotacijama". Očituje se i u trijumfalističkoj militarizaciji javnog ceremonijala. Očituje se i u množenju šovinističkih ispada spram srpskih institucija, programa, pojedinaca. Očituje se u ideologizaciji sudstva koja nema više isti aršin za hrvatske i za srpske iskaze nacionalnog (ili nacionalizma). Očituje se u zapostavljanju istraga "naših" ratnih zločina. U tome da se u općoj trijumfalističkoj politici o njima i ne govori.

Stoga hrvatsko društvo treba staviti pred svojevrsni politički stres-test. Dok se s potpunim pravom zgraža i snebiva nad prizorima beogradskog Mladićeva pokopa, treba se priupitati: što bi bilo da se to dogodilo u Hrvatskoj? Bismo li se i mi isto ovako uvaljali u blato?

Usporedba - naravno - nije jednostavna. Od hrvatskih haaških osuđenika samo je jedan koji je oko sebe izgradio sličan pučki mit - to je Slobodan Praljak. Ali Praljak je teško usporediv s Mladićem, među ostalim i zato što je bio lokalni warlord ograničenog djelokruga. Ljudi koji su po djelokrugu i odgovornosti bili hrvatski ekvivalent Mladiću ili nisu bili upleteni u zločine ili su - na hrvatsku "sreću" (ako je to sreća, ja mislim da nije) - umrli prije suđenja. Nijedan ratni zapovjednik iz 90-ih nije po političkim proporcijama nadrastao političke lidere - među ostalim i zato što se politički kult ličnosti u Hrvatskoj gradio oko Tuđmanove figure. Stoga se pitanje kako bi Zagreb dočekao nekog "svog Mladića" može postaviti samo nategnuto hipotetski.

Pa ipak, mislim da je taj politički stres-test - ma kako nategnut - moguć. I da bi pokazao kako je Hrvatska u nekim stvarima slična Srbiji, a u nekim stvarima nije. S obzirom na količinu uličnog nacionalizma, stadionskog i adolescentskog desnila, mogu bez teškoća zamisliti da nekog hipotetskog hrvatskog haaškog uznika dočeka pučka egzaltacija. Mogu bez i mrvu natezanja zamisliti Torcidu, Armadu ili BBB kako katafalk s haaškim uznikom ispraćaju bengalkama. Mogu zamisliti da se tisuće dražena keleminaca, šatoraša, Bujančevih gledatelja i Thompsonovih slušatelj(ic)a sjate na pogreb. Mogu zamisliti da zagrebački nadbiskup Kutleša nekom takvom drži sprovod. A ako bi dobio politički mig da to ne učini - uvijek bi tu uskočio Vlado Košić.

Što se ponašanja službene vlasti tiče, ono bi bilo domobranski licemjerno kao i ponašanje Vučićeve, samo možda malo više. Plenković vjerojatno ne bi uzniku dao lafet i komemoraciju u generalštabu. Pazio bi - kao i Vučić - da se taj dan sastane s delegacijom Uzbekistana ili Mongolije. Ali, teško da tamo ne bi bio Tomo Medved. Teško da bi to preskočio koalicijski partner Penava. Vjerojatno bismo po fejsu čitali tronute objave nižerangiranih hadezeovaca koji bi se opraštali od domoljuba i martira.

Postoje - međutim - stvari koje bi bile drukčije. Prva među njima su mediji. Jer, srbijanski je javni prostor nakon Mladićeve smrti bio zagušen smjesom tronutosti i samooplakivanja u kojoj je Mladić prestao biti kninski i srebrenički krvnik, a postao mučenik, žrtva nemilosrdnih svjetskih moćnika. U tome nisu prednjačili državni mediji: prednjačile su komercijalne TV i prorežimski tabloidi koji odavno žive na "slobodnom tržištu" na kojem postoji samo jedan kupac: Aleksandar Vučić.

Ako bi po mnogočemu drugom hrvatska reakcija bila slična srbijanskoj, u ovom ne bi. Hrvatska (srećom, zasad) ne poznaje instituciju prorežimskog revolverblatta. Komercijalne TV su pitomo bezube, ali ne agresivno provladine. Pisani mediji - bili bolji ili lošiji, odvažniji ili komforniji - ne bi utonuli u samovikti-mizirajući kič. Pokazali bi odmak od žalobničke bujice, vjerojatno bi se nad njim i zgražavali.

Pišem ovo savršeno svjestan da hrvatska javnost ima razloga žugati na novinarstvo. Tu smo javnost znali izdati - prodati je bankama, oglašivačima, investitorima s fantazijama u AutoCadu. Ali, postoji nešto što govori u prilog nama kao cehu. Hrvatska nacionalistička desnica srednjostrujaške medije mrzi. Srbijanska ne. A to je - ako mene pitate - pokazatelj da je Hrvatska bar u nečemu ipak normalna. Ili - barem - normalnija od susjeda. ❑

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 21
Oblast strane 1,059.46 cm^2
Autor JURICA PAVIČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Što bi bilo da se ratni zločinac Mladić dogodio Hrvatskoj?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0c052011-ad4f-4160-b726-a6bb1fe9bc7a/pdf

Što bi bilo da se ratni zločinac Mladić dogodio Hrvatskoj?

Dostaje sličnosti, ali i razlika. Prva stvar koja bi bila drukčija su mediji. Pišem ovo savršeno svjestan da hrvatska javnost ima razloga žugati na novinarstvo

JURICA PAVIČIĆ studenom godine 2010. srbijanski je predsjednik Boris Tadić posjetio Zagreb kao gost tadašnjeg hrvatskog predsjednika Ive Josipovića. Bio je to susret na vrhu dviju država koje su u tom trenutku tehnički gledano bile isto: bile su kandidati za ulazak u EU, makar je ta kandidatura u hrvatskom slučaju bila u ciljnoj ravnini. Bio je to, ujedno, susret dviju država koje su nedavno ratovale, ali su u tom trenutku opet bile prijateljske, gotovo savezničke.

Taj jesenski susret činio se kao kruna hrvatsko-srpskog poslijeratnog otopljavanja. Mjesec dana ranije Tadić i Josipović zajedno su posjetili Vukovar i Ovčaru. Tadić se nešto prije u Nu2 ispričao zbog srpske politike. Otpočela je povratnička obnova srpskih sela po Dalmaciji i Lici. Sa srbijanskim je predsjednikom u Zagreb stigao pun avion pjevača, glumaca i javnih osoba, a slični takvi s hrvatske strane bili su dio protokola. Stari profesionalni znanci iz dva negdašnja najveća jugoslavenska centra feštali su tog studenoga dugo u noć. Bio je to medeni mjesec novog poslijeratnog prijateljstva - mala, balkanska verzija francusko-njemačkog savezništva od 60ih nadalje.

Samo šesnaest godina kasnije, sve to izgleda nestvarno i prokleto daleko. Jer, šesnaest godina kasnije hrvatsko-srpski odnosi nalikuju distopiji kakvu te 2010. nisu mogli zamisliti ni najgori pesimisti. Kako to izgleda danas - šesnaest godina poslije? Izgleda tako da je politika kakvu je zastupao Boris Tadić u Srbiji svedena na jednoznamenkastu podršku. Izgleda tako da se u Srbiji svečano pokapa vjerojatno najstrašniji zločinac ratove devedesetih, Ratko Mladić. Pokapa ga se na vojnom lafetu sa zastavom, ispraćaju ga ministri, opijelo mu drži srpski patrijarh, tijelu na katafalku salutiraju policajci, a uz odar se sakupila svjetina od par desetaka tisuća ljudi među kojima je mnogo mladih. Isti ti i takvi mladi u Hrvatskoj u stotinama tisuća hrle na koncerte gdje se izvikuje ustaški slogan, a zidovi su diljem zemlje puni vojujućih murala, svastika i ušatih U s križem. Hrvatska i Srbija naviruju preko plota kibicirajući jedna drugoj vojne nabave, te za skupe pare kupuju francuske ratne avione, korejske i kineske raketne sustave u eskalaciji utrke u naoružanju. Dvije vlade bombardiraju se sulicama optužujuće retorike, a ona Vučićeva Hrvatsku optužuje da preko studenata ("blokadera") u Srbiji inscenira politički prevrat. Veći onako urušeni politički odnosi dotakli su Marijansku brazdu ovog tjedna, nakon Mladićeva svečanog ukopa. Kolumnist Dragan Markovina rezignirano je, ali točno ustvrdio da je Mladićevim pokopom došao kraj iluzija o pomirenju u regiji i smislenosti ideje o suočavanju s prošlosti. Nadodao je sumorno kako je ovo što se ovog tjedna dogodilo možda i kraj jedne druge, važnije iluzije: one o miru kao trajnoj kategoriji. Kako se u šesnaest godina dogodila takva regresija? I - je li se ona dogodila samo u Srbiji ili ipak i u Hrvatskoj?

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 21
Oblast strane 1,059.46 cm^2
Autor JURICA PAVIČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Što bi bilo da se ratni zločinac Mladić dogodio Hrvatskoj?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0c052011-ad4f-4160-b726-a6bb1fe9bc7a/pdf

Što se Srbije tiče, odgovor je prijesno jednostavan, makar i nepotpun. Naime, dogodio se Aleksandar Vučić. Dogodio se nacionalistički populist koji je uspio reciklirati svoju povijest ratnog militanta devedesetih tako što ju je prekopčao na epohu društvenih mreža, treš-medija i klikbejta, pretvarajući izabranu vlast u ni s čim usporedivi reality, Truman show s predsjednikom koji administrira pred kamerama i mikrofonima. U digitalni i postpolitički medijski pejzaž Vučić je uselio političku retoriku devedesetih nadograđujući je radikalskom ideologijom antikomunizma, antijugoslavenstva i antipartizanstva. Društvo frustrirano ratnim porazom uvjerio je da je zapravo Srbima devedesetih načinjena nepravda, da su u stvari oni prave žrtve, a da je dio te sistemske nepravde i Haaški sud. U toj reviziji Mladić je prestao biti ono što jest - prijesni ubojica civila - i postao martir kojeg je ubio nepravedni Zapad. Taj ideološki koktel Vučić je smućkao tako što je koristio stare, dobro znane kanale državnog agitpropa: javnu TV i školu. Ali, veću i važniju ulogu igrale su društvene mreže, botovi, komercijalni mediji te doista specifični srbijanski fenomen - prorežimski tabloidi.

Drugo pitanje - pitanje hrvatskog potonuća u regresiju - nešto je složenije. Da se ta regresija dogodila, prilično je očito. To se ne manifestira samo u jačanju revizionizma, toleriranom ustašovanju i "dvostrukim konotacijama". Očituje se i u trijumfalističkoj militarizaciji javnog ceremonijala. Očituje se i u množenju šovinističkih ispada spram srpskih institucija, programa, pojedinaca. Očituje se u ideologizaciji sudstva koja nema više isti aršin za hrvatske i za srpske iskaze nacionalnog (ili nacionalizma). Očituje se u zapostavljanju istraga "naših" ratnih zločina. U tome da se u općoj trijumfalističkoj polituri o njima i ne govori. Stoga hrvatsko društvo treba staviti pred svojevrsni politički stres-test. Dok se s potpunim pravom zgraža i snebiva nad prizorima beogradskog Mladićeva pokopa, treba se priupitati: što bi bilo da se to dogodilo u Hrvatskoj? Bismo li se i mi isto ovako uvaljali u blato?

Usporedba - naravno - nije jednostavna. Od hrvatskih haaških osuđenika samo je jedan koji je oko sebe izgradio sličan pučki mit - to je Slobodan Praljak. Ali Praljak je teško usporediv s Mladićem, među ostalim i zato što je bio lokalni warlord ograničenog djelokruga. Ljudi koji su po djelokrugu i odgovornosti bili hrvatski ekvivalent Mladiću ili nisu bili upleteni u zločine ili su - na hrvatsku "sreću" (ako je to sreća, ja mislim da nije) - umrli prije suđenja. Nijedan ratni zapovjednik iz 90-ih nije po političkim proporcijama nadrastao političke lidere - među ostalim i zato što se politički kult ličnosti u Hrvatskoj gradio oko Tuđmanove figure. Stoga se pitanje kako bi Zagreb dočekao nekog "svog Mladića" može postaviti samo nategnuto hipotetski.

Pa ipak, mislim da je taj politički strestest - ma kako nategnut - moguć. I da bi pokazao kako je Hrvatska u nekim stvarima slična Srbiji, a u nekim stvarima nije. S obzirom na količinu uličnog nacionalizma, stadionskog i adolescentskog desnila, mogu bez teškoća zamisliti da nekog hipotetskog hrvatskog haaškog uznika dočeka pučka egzaltacija. Mogu bez i mrvu natezanja zamisliti Torcidu, Armadu ili BBB kako katafalk s haaškim uznikom ispraćaju bengalkama. Mogu zamisliti da se tisuće dražena keleminaca, šatoraša, Bujančevih gledatelja i Thompsonovih slušatelj(ic)a sjate na pogreb. Mogu zamisliti da zagrebački nadbiskup Kutleša nekom takvom drži sprovod. A ako bi dobio politički mig da to ne učini - uvijek bi tu uskočio Vlado Košić.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 21
Oblast strane 1,059.46 cm^2
Autor JURICA PAVIČIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Što bi bilo da se ratni zločinac Mladić dogodio Hrvatskoj?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0c052011-ad4f-4160-b726-a6bb1fe9bc7a/pdf

Što se ponašanja službene vlasti tiče, ono bi bilo domobranski licemjerno kao i ponašanje Vučićeve, samo možda malo više. Plenković vjerojatno ne bi uzniku dao lafet i komemoraciju u generalštabu. Pazio bi - kao i Vučić - da se taj dan sastane s delegacijom Uzbekistana ili Mongolije. Ali, teško da tamo ne bi bio Tomo Medved. Teško da bi to preskočio koalicijski partner Penava. Vjerojatno bismo po fejsu čitali tronute objave nižerangiranih hadezeovaca koji bi se opraštali od domoljuba i martira. P ostoje - međutim - stvari koje bi bile drukčije. Prva među njima su mediji. Jer, srbijanski je javni prostor nakon Mladićeve smrti bio zagušen smjesom tronutosti i samooplakivanja u kojoj je Mladić prestao biti kninski i srebrenički krvnik, a postao mučenik, žrtva nemilosrdnih svjetskih moćnika. U tome nisu prednjačili državni mediji: prednjačile su komercijalne TV i prorežimski tabloidi koji odavno žive na "slobodnom tržištu" na kojem postoji samo jedan kupac: Aleksandar Vučić. Ako bi po mnogočemu drugom hrvatska reakcija bila slična srbijanskoj, u ovom ne bi. Hrvatska (srećom, zasad) ne poznaje instituciju prorežimskog revolverblatta. Komercijalne TV su pitomo bezube, ali ne agresivno provladine. Pisani mediji - bili bolji ili lošiji, odvažniji ili komforniji - ne bi utonuli u samoviktimizirajući kič. Pokazali bi odmak od žalobničke bujice, vjerojatno bi se nad njim i zgražavali.

Pišem ovo savršeno svjestan da hrvatska javnost ima razloga žugati na novinarstvo. Tu smo javnost znali izdati - prodati je bankama, oglašivačima, investitorima s fantazijama u AutoCadu. Ali, postoji nešto što govori u prilog nama kao cehu. Hrvatska nacionalistička desnica srednjostrujaške medije mrzi. Srbijanska ne. A to je - ako mene pitate - pokazatelj da je Hrvatska bar u nečemu ipak normalna. Ili - barem - normalnija od susjeda. q

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 40
Oblast strane 1,158.37 cm^2
Autor ŽELJKO TRKANJEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MEKA SPOTICANJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/7118cc0d-0e11-4933-b6f9-fc60166843d2/pdf

SVIJET

ESENCIJALNI VODIČ KROZ DOGAĐAJE KOJI NAS ZAOKUPLJAJU

ŽELJKO TRKANJEC
Zeljko.Trkanjec@hanzamedia.hr

MEKA SPOTICANJA

Atena bi da Egipat ostane izvan pakta s Turskom, Kina bi novi sigurnosni poredak

1

KAIRO

Atena i Ankara susjede su i tenzije su konstante. U slučaju Kaira i Ankare riječ je o varijablama: u Libiji su podupirali suprotstavljene strane 2019. godine, kad su hayraktari prvi put pokazali moć bespos adnih letjelica, i Egipat se našao na strani poraženih. Stvorena je i istočnomediteranska trilaterala, Egipat, Cipar i Grčka koju homogenizira korištenje plina i druge energetske inicijative. Ali Kairo stabilizira i odnose s Turskom.

Zašto je to važno?

Grčka velika trgovačka pomorska flota treba slobodnu plovidbu Hormuškim tjesnacem, ali i Bab el-Mandebom, južnim ulazom (i izlazom) u Crveno more, što je vitalno za Egipat zbog prometa Sueskim kanalom.
Iako je to SAD opovrgnuo, državni tajnik Marco Rubio izjavio je grčkog ministra vanjskih poslova, 12. kolovoza, da razgovara s Teheranom i pokuša stvoriti uvjete novih pregovora, prenosi AP. Giorgos Gerapetritis razgovarao je s iranskim kolegom 13. kolovoza. Egipat je uključen u pregovore i u pojasu Gaze i s Iranom.
Obrambeni sporazum Pakistana, Saudijske Arabije i Turske potpisan je 7. kolovoza u Meki. Turska tvrdi da nosi ratnu kolektivne obrane na razini NATO-a, ali detalji nisu objavljeni.

Što je šira slika?

Diplomat EU rekao je za Euractiv da bi situacija mogla postati složenija ako se Egipat pridruži sporazumu iz Meke. U utorak je u El Alameinu održan susret trilaterale. Sarantis Michalopoulos, novinar Euractiva koji ima dobre kontakte s grčkom vladom, navodi da je premijer Kyriakos Mitsotakis tražio potvrdu da Egipat, strateški regionalni saveznik, neće pristupiti sporazumu iz Meke. Službene izjave sporazum iz Meke ne spominju. Kairo navodi da "odvaguje ustavna i pravna pitanja". Ulazak u sporazum predstavljao bi mogućnost uključivanja u ratove izvan kojih želi ostati.
BMI, analitička kuća u sastavu Fitch Solutionsa, u izvještaju 28. kolovoza navodi da se Egipat neće pridružiti Meki u sadašnjim okolnostima jer mu više odgovara "fleksibilnost u odnosu na obrambene obveze", prevedeno: želi sačuvati dobre odnose i s UAE, Izraelom i Indijom.
Kad je kineski predsjednik Xi Jinping iz Biškeka, gdje je bio na summitu Šangajske organizacije za suradnju, stigao u Egipat, pozvao je 2. rujna nacije Bliskog istoka da se opru vanjskom uplitanju i razmotre preoblikovanje regionalnog sigurnosnog poretka. To nije poziv Egiptu da uđe u pakt iz Meke, ali pokazuje smjer u kojem Peking želi poticati regionalnu autonomiju. BMI procjenjuje da Egipat neće pristupiti Meki sljedećih 12-18 mjeseci. Toliko je vremena Atena mirna. ❑

Grčki premijer Kyriakos Mitsotakis

3

Diktatori i feministi: u azijskim izbornim monarhijama patrijarhat popušta kad na red dođe nasljedstvo

TAŠKENT

Nema tome tako dugo kad sam ovdje objavio da Japan ne pristaje da žena sjedne na prijestolje kriza unteme, ali Izhtenštajn je prihvatio lineginju, jednom. Carica, kraljica, i dalje je iznimka pa privlači interes javnosti. U stvarnim monarhijama, ozbiljnim, ustavnim.

Zašto je to važno?

U autokracijama koje se nasljeđuju - Arapi za to imaju riječ, džumlukija, od republike i monarhije - slanje je drukčije. Sve ih je više u Aziji. Sjeverna Koreja ima trošeg Kima na vlasti, a četvrti bi mogla biti kći. Južnokorejska obavještajna služba (NIS) u četvrtak je potvrdila da provjerava ima li diktator Kim Jong Un starijeg sina, uz ocjenu da ni tada ne bi bio nasljednik; NIS od travnja trinaestogodišnju Ju Ae službeno vodi kao nasljednicu. Snimke u kojima vozi tenk, procjenjuje NIS, trebaju suzbiti sumnje u ženu na čelu kod muškog vojnog vrha kojem bi zapovijedala.

Što je šira slika?

Uzbečki predsjednik Šavkat Mirzijajev - zbog čijeg posjeta Beogradu Vučić nije mogao na sprovod osuđenom ratnom zločincu - imenovan je svoju utjecajnu kćer Saidu na čelo planirane posebne ekonomske zone. Od prošle godine voditeljica je očeve administracije i potpredsjednica Vijeća za sigurnost Uzbekistana. Prema ustavnom zakonu usvojenom prošlog mjeseca, dobila je doživotni imunitet od kaznenog progona, piše Reuters. Gulnara, kći Islama Karimova, bivšeg diktatora Uzbekistana, nekoć se spominjala kao moguća nasljednica. Uplela se u mutne poslove, on je umro i eto je sad služi kasna. Tata Šavkat svojoj je miljenici zasad pripremio znatno bolji teren. Ako ne i nasljedstvo. ❑

Kako je Trumpova politika rekonfigurirala globalno tržište nafte - i proizvela što nije želio

2

WASHINGTON

Zapanjujuće, ali Trump je nešto shvatio. AP je prenio njegove riječ od srijede da će "cijene nafte odmah nakon izbora padati". Uz dodatak, "mislim da će to potrajati malo dulje od izbora" - riječ je o izborima za Kongres na polovini mandata. I dodao uvjereno da će rat s Iranom završiti odmah nakon izbora jer "oni [Iran] više ne mogu izdržati. Očajnički pokušavaju utjecati na izbore". Teheran je objavio da se spremni za intenzivniji rat. Nije ni važno ako nisu, Brent je u četvrtak na kraju trgovanja prešao 109 dolara, najviše u gotovo četiri mjeseca, a 100 je prvi put probio i američki WTI.

Zašto je to važno?

Logika Trumpove politike energetske dominacije bila je jasna: nakon operacije u Venezueli kontrola ili snažna poluga nad iranskom naftom dodatno bi rekonfigurirala globalno tržište fosilnih goriva u korist SAD-a.
I uspio je.
Reuters 1. rujna piše da su proizvođači nafte u obje Amerike dobitnici rata u Iranu, izvoz im je, prema podacima tvrtke Kpler, ove godine dosegnuo rekordnih prosječnih 11,7 milijuna barela dnevno u odnosu na 10,3 milijuna barela dnevno prije godinu dana. SAD izvozi 4,4 milijuna barela dnevno, a slijedi Brazil s 2,5 milijuna. To je Trump htio.

Veće cijene povećavaju prihode američkih proizvođača, ali ih plaćaju i američki potrošači

Što je šira slika?

Reuters 27. kolovoza piše da izjave i odluke OPEC+ danas gotovo uopće ne utječu na kretanje cijena nafte - 1970-ih sami su odlučivali o cijenama. Ali zato na cijene utječe gdje i koliko nafte kupuje Kina čija je politika golemih rezervi i smanjenja potražnje bila čvrsta točka koja je stabilizirala naftna tržišta: od početka rata kupila je oko 400 milijuna barela manje nego u istom razdoblju prošle godine. "Kina je postala prekretno središte potražnje koje određuje ravnotežu na tržištu", rekla je June Goh, analitičarka tvrtke Sparta Commodities. To svakako nije što je Trump želio kao ni objava od srijede: "Američko Ministarstvo energije podiglo je prognozu prosječne cijene Brenta za 2026. na 91 dolar, gotovo pet posto više nego mjesec prije (86,81 dolara).
I dodatak. Veće cijene povećavaju prihode američkih proizvođača, ali ih plaćaju i američki potrošači. Trump je od naftnih kompanija tražio da snize cijene. Nisu. Zbog stanja na globalnom tržištu nisu ni imale razloga. ❑

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 40
Oblast strane 1,158.37 cm^2
Autor ŽELJKO TRKANJEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MEKA SPOTICANJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/7118cc0d-0e11-4933-b6f9-fc60166843d2/pdf

MEKA SPOTICANJA

Atena bi da Egipat ostane izvan pakta s Turskom, Kina bi novi sigurnosni poredak

KAIRO

Atena i Ankara susjede su i tenzije su konstanta. U slučaju Kaira i Ankare riječ je o varijablama: u Libiji su podupirali suprotstavljene strane 2019. godine, kad su bayraktari prvi put pokazali moć besposadnih letjelica, i Egipat se našao na strani poraženih. Stvorena je i istočnomediteranska trilaterala, Egipat, Cipar i Grčka koju homogenizira korištenje plina i druge energetske inicijative. Ali Kairo stabilizira i odnose s Turskom. Zašto je to važno?

Grčka velika trgovačka pomorska flota treba slobodnu plovidbu Hormuškim tjesnacem, ali i Bab el-Mandebom, južnim ulazom (i izlazom) u Crveno more, što je vitalno za Egipat zbog prometa Sueskim kanalom.

Iako je to SAD opovrgnuo, državni tajnik Marco Rubio zamolio je grčkog ministra vanjskih poslova, 12. kolovoza, da razgovara s Teheranom i pokuša stvoriti uvjete novih pregovora, prenosi AP. Giorgos Gerapetritis razgovarao je s iranskim kolegom 13. kolovoza. Egipat je uključen u pregovore i u pojasu Gaze i s Iranom.

Obrambeni sporazum Pakistana, Saudijske Arabije i Turske potpisan je 7. kolovoza u Meki. Turska tvrdi da nosi razinu kolektivne obrane na razini NATO-a, ali detalji nisu objavljeni. Što je šira slika?

Diplomat EU rekao je za Euractiv da bi situacija mogla postati složenija ako se Egipat pridruži sporazumu iz Meke. U utorak je u El Alameinu održan susret trilaterale. Sarantis Michalopoulos, novinar Euractiva koji ima dobre kontakte s grčkom vladom, navodi da je premijer Kyriakos Mitsotakis tražio potvrdu da Egipat, strateški regionalni saveznik, neće pristupiti sporazumu iz Meke. Službene izjave sporazum iz Meke ne spominju. Kairo navodi da "odvaguje ustavna i pravna pitanja". Ulazak u sporazum predstavljao bi mogućnost uključivanja u ratove izvan kojih želi ostati.

BMI, analitička kuća u sastavu Fitch Solutionsa, u izvještaju 28. kolovoza navodi da se Egipat neće pridružiti Meki u sadašnjim okolnostima jer mu više odgovara "fleksibilnost u odnosu na obrambene obveze", prevedeno: želi sačuvati dobre odnose i s UAE, Izraelom i Indijom.

Kad je kineski predsjednik Xi Jinping iz Biškeka, gdje je bio na summitu Šangajske organizacije za suradnju, stigao u Egipat, pozvao je 2. rujna nacije Bliskog istoka da se opru vanjskom upletanju i razmotre preoblikovanje regionalnog sigurnosnog poretka. To nije poziv Egiptu da uđe u pakt iz Meke, ali pokazuje smjer u kojem Peking želi poticati regionalnu autonomiju. BMI procjenjuje da Egipat neće pristupiti Meki sljedećih 12-18 mjeseci. Toliko je vremena Atena mirna. q Kako je Trumpova politika rekonfigurirala globalno tržište nafte - i proizvela što nije želio

Zapanjujuće, ali Trump je nešto shvatio. AP je prenio njegove riječ od srijede da će "cijene nafte odmah nakon izbora padati". Uz dodatak, "mislim da će to potrajati malo dulje od izbora" - riječ je o izborima za Kongres na polovini mandata. I dodao uvjereno da će rat s Iranom završiti odmah nakon izbora jer "oni [Iran] više ne mogu izdržati. Očajnički pokušavaju utjecati na izbore". Teheran je objavio da se spremni za intenzivniji rat. Nije ni važno ako nisu, Brent je u četvrtak na kraju trgovanja prešao 108 dolara, najviše u gotovo četiri mjeseca, a 100 je prvi put probio i američki WTI. Logika Trumpove politike energetske dominacije bila je jasna: nakon operacije u Venezueli kontrola ili snažna poluga nad iranskom naftom dodatno bi rekonfigurirala globalno tržište fosilnih goriva u korist SAD-a. I uspio je.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 40
Oblast strane 1,158.37 cm^2
Autor ŽELJKO TRKANJEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MEKA SPOTICANJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/7118cc0d-0e11-4933-b6f9-fc60166843d2/pdf

Reuters 1. rujna piše da su proizvođači nafte u obje Amerike dobitnici rata u Iranu, izvoz im je, prema podacima tvrtke Kpler, ove godine dosegnuo rekordnih prosječnih 11,7 milijuna barela dnevno u odnosu na 10,3 milijuna barela dnevno prije godinu dana. SAD izvozi 4,4 milijuna barela dnevno, a slijedi Brazil s 2,5 milijuna. To je Trump htio.

Reuters 27. kolovoza piše da izjave i odluke OPEC+ danas gotovo uopće ne utječu na kretanje cijena nafte - 1970-ih sami su odlučivali o cijenama. Ali zato na cijene utječe gdje i koliko nafte kupuje Kina čija je politika golemih rezervi i smanjenja potražnje bila čvrsta točka koja je stabilizirala naftna tržišta: od početka rata kupila je oko 400 milijuna barela manje nego u istom razdoblju prošle godine. "Kina je postala prekretno središte potražnje koje određuje ravnotežu na tržištu", rekla je June Goh, analitičarka tvrtke Sparta Commodities. To svakako nije što je Trump želio kao ni objava od srijede: "Američko Ministarstvo energije podiglo je prognozu prosječne cijene Brenta za 2026. na 91 dolar, gotovo pet posto više nego mjesec prije (86,81 dolara).

I dodatak. Veće cijene povećavaju prihode američkih proizvođača, ali ih plaćaju i američki potrošači. Trump je od naftnih kompanija tražio da snize cijene. Nisu. Zbog stanja na globalnom tržištu nisu ni imale rašta. q

Diktatori i feministi: u azijskim izbornim monarhijama patrijarhat popušta kad na red dođe nasljedstvo Nema tome tako dugo kad sam ovdje objavio da Japan ne pristaje da žena sjedne na prijestolje krizanteme, ali Lihtenštajn je prihvatio kneginju, jednom. Carica, kraljica, i dalje je iznimka pa privlači interes javnosti. U stvarnim monarhijama, ozbiljnim, ustavnim. Uautokracijama koje se nasljeđuju - Arapi za to imaju riječ, džumlukija, od republike i monarhije - stanje je drukčije. Sve ih je više u Aziji. Sjeverna Koreja ima trećeg Kima na vlasti, a četvrti bi mogla biti kći. Južnokorejska obavještajna služba (NIS) u četvrtak je potvrdila da provjerava ima li diktator Kim Jong Un starijeg sina, uz ocjenu da ni tada ne bi bio nasljednik; NIS od travnja trinaestogodišnju Ju Ae službeno vodi kao nasljednicu. Snimke u kojima vozi tenk, procjenjuje NIS, trebaju suzbiti sumnje u ženu na čelu kod muškog vojnog vrha kojem bi zapovijedala. Uzbečki predsjednik Šavkat Mirzijajev - zbog čijeg posjeta Beogradu Vučić nije mogao na sprovod osuđenom ratnom zločincu - imenovao je svoju utjecajnu kćer Saidu na čelo planirane posebne ekonomske zone. Od prošle godine voditeljica je očeve administracije i potpredsjednica Vijeća za sigurnost Uzbekistana. Prema ustavnom zakonu usvojenom prošlog mjeseca, dobila je doživotni imunitet od kaznenog progona, piše Reuters. Gulnara, kći Islama Karimova, bivšeg diktatora Uzbekistana, nekoć se spominjala kao moguća nasljednica. Uplela se u mutne poslove, on je umro i eto je sad služi kaznu. Tata Šavkat svojoj je miljenici zasad pripremio znatno bolji teren. Ako ne i nasljedstvo. q

ŽELJKO TRKANJEC

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 26, 27
Oblast strane 1,648.47 cm^2
Autor PIŠE MIRKO GALIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nakon marša za Liku – svi akteri skandala i dalje na položajima, ali počinje li prestrojavanje u HDZ-u?!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/25e5000e-e458-43f6-8fae-f2d1ef9ca36d/pdf

Prije svega

Nakon marša za Liku – svi akteri skandala i dalje na položajima, ali počinje li prestrojavanje u HDZ-u?!

PIŠE MIRKO GALIĆ

Raspetljavanje Gordijeva čvora u kojoj su neorganizirane hrvatske vlasti i organizirane kriminalne skupine vezale otpad iz zemlje i inozemstva te ga iskrcale u Gospiću svakim danom sve više naličuje na igru skrivača. Nitko ništa nije znao, niti je itko išta loše napravio, a smeće smrdi po cijeloj zemlji. Ni nakon velikog prosvjeda u Zagrebu nema znakova promjena: sav otpad stoji na svome mjestu, ono što je sistem nehrigom stvarao godinama ne može ići taj sistem, s istim ljudima, raščistiti u nekoliko dana. Sudeći po tome kako se mulja s vodom te je jedan dan pitka, a drugi dan opasna za piće, ovisno o tomu koja interesna grupa mjeri sa stav i kakvoću, vlasti se još uvijek više brinu za položaje elite izvan Gospića nego za zdravlje Ličana. Oni su odavnijek pojam zdravih ljudi, možda i zato što su živjeli na zdravom zraku i pili zdravu vodu. Sad im je baš to ugroženo.

Prava opasnost za Plenkovića može doći s birališta, gdje trenutačno, s Gospićem u epicentru političkih potresa, ne kotira najbolje. U HDZ-u se svi generali poslije izgubljene bitke bave posljedicama, a ne uzrocima, govore o sanaciji, a ne o odgovornosti, 'razumiju' prosvjednike, a odbacuju njihove argumente

Svi akteri državnog skandala i dalje su na svojim položajima. Nikome ni dlaka nije pala s glave, ne računa li se smiješan ahti ostavka lokalnog šerifa koji je dodatno uvalio u probleme svoga šefa (ili šerifa) kad ga je, kompromitiran do kože, dočekao u Gospiću. Kao član političkog konzilija trebao je izvesti nadnaravnu operaciju da spasi zagušeni grad i raščisti brdo smeća koje nas ne da disati. U tom susretu moćnog vladara i njegovih podanika zrcali se nemoć države da riješi problem koji je sama stvorila, ili iz neznanja ili iz interesa. Izvanrednu situaciju ne mogu rješavati elementi pojedinci, nedovršli novoj odgovornosti. Premijer Plenković nije bio svjestan potkapacitiranosti svojih kadrova kad su ga napuštali; nije svjestan ni sada kad mu ne može napustiti njih. Da je tajnici Vlade dao nalog da napiše nekakvo smjenu, možda ne bi pohrao aplauz, ali bi dobio na ugledu pred velike bebe, manje za četvrti mandat – iz ove perspektive to je na vrbi svirala – a više za opstanak do kraja sadašnjeg mandata. U nezavidnu položaju da igra crnim figurama, i da mu može pasti zastavica, sam se dovco, nekad umiješanošću, nekad nepromišljenošću. U sabornici bi ga, teoretski, mogao smatri Hajdaš Dončić dok sanja da će HDZ-ovci i njihovi savezinci glasati protiv sebe. Tamo vlada interesna solidarnost lažnih liberala i stvarne krajnje hrvatske desnice.

Prave opasnosti za Plenkovića mogu doći s birališta, gdje trenutačno, s Gospićem u epicentru političkih potresa, ne kotira najbolje. U HDZ-u su svi generali poslije izgubljene bitke, bave se posljedicama, a ne uzrocima, govore o sanaciji, a ne o odgovornosti, "razumiju" prosvjednike, a odbacuju njihove argumente.

Otpad koji Ivan Turudić oprezno razotkriva i pronalaženo dozira ide na račun vlasti. Ako može izgledati da Uskok taktizira s terminima objave negativnih stručnih nalaza s velikih odlagališta smeća, mora mu se priznati da pred lice naroda iznosi prljavi veš. Dovoljno bi se morali prvi zabrinuti što je zemlja u smeću; a ćuti šute, kao da se to ne događa u Hrvatskoj. I još s uvaženim smećem, što govori o uspjehu prikrivenog kolonijalizma i padu stvarnog domoljublja.

Obolost bi mogla stajati Plenkoviću gubitka povjerenja, možda i položaja. Nije se dao krstiti iako je sedovito odlazio na velike mise. Ni pojedinačni iconkurent u liku predsjednika države ni kolektivni korektor Sabor, u ulozi produžene ruke, nisu ga uspjeli nagovoriti da otvori oči i aktivira srce te da prizni nezadovoljne Gospićane, da ih barem čuje, da im da na važnosti; oni se opravdano osjećaju odbačenima i ponižena, zajedno sa svojim gradom, kome je svaka vlast davala zadvojeno mjesto, na račun slavne borbe za ovu ili onu državu. Ličani uživaju glas junaka, čak i da su ga izgubili u nejunačkom poslu, gdje je netko od lokalnih momaka morao luk mrsiti, ako ga već nije jeo, njihov bijes trebalo je na vrijeme razumjeti. Da je svemoćni i svemogući Andrej Plenković prinio na Vladin oltar kakvu-takvu žrtvu, mogao se mirnije okrenuti borbi za političku budućnost. Ako ga stvarno kritizira Gordan Jandroković, onda nema perspektive – taj čovjek ima nepogrešivi osjećaj za odnose snaga.

Svatko bi na Plenkovićevu mjestu slavio hrvatski rekord potrajanju vlasti; možda bi se manje hvalio. Uspeo se na Karanarkovoj univerzitet, prošao slavodobitno i potrese i pandemiju, a može mu se dogoditi da padne na trulu koru od banane i da ga zatrpa smeće. Kako se političar njegova kova, iskustva i znanja izgubio u krizi za koju su i njegovi podređeni, koje nezasužano štiti, vjerojatno štiteći i sebe, morali znati i reagirati na vrijeme. Što je ražila država? Kad je neeskopitl otpad, njegov desetina tisuća tona, prestao biti javna tajna. Plenkovića je zahvatila panika od kritika javnosti. Ni Uskok mu više nije mogao pomoći ako je očekivao da će napraviti kadrovsku selekciju među krivcima. Država je pala na ispitu odgovornosti. Predugo je oklijevao, nije imao snage uhvatiti se ukoštac s problemom otpada, ne samo u Gospiću. Zatvarajući se u kulu od bjelokosti, izazivao je nezadovoljstvo umjesto da smiruje ljude, da ne dignu ustanak za čistu Liku i čistu Hrvatsku. Ili je precijenio svoje kapacitete vođe, koje inače nije do kraja upotrijebio, ili je podcijenio energiju Ličana, koje nije udostojao ni pravog pogleda.

Plenković nije navikuo da mu se ljudi suprotstavljaju; umjesto da im pruži ruku kad su ga mašili za pomoć, pokazao im je sredoji prst. Kad je napokon došao, nisu mu htjeli ni ruku dati. Odvojio se od nezadovoljnog naroda; osumnjičio je organizatore ustanka da oponašaju prosvjednike iz Novog Sada i time sebe izložio težoj usporedbi. Njemu ništa nije govorilo podatak da dvije trećine građana ne podržava njegovu politiku, da se održava na vlasti stranačkim manevrima, a ne reformama države, te da narod ne može vječno vjerovati da ga nema tko zamijeniti. U toliko samouvjerenost mogao bi ispasti kao antički mudrac Tales koji je, zaljeđan u zvijezde, pao u bunar, a mogao biti završiti i kao Narcis, koji je posvuda gledao svoju sliku te također pao u vodi.

Lika je bila hrvatska čika puno prije proglašenja današnje države; tamo su se vodile velike hrvatske bitke, ne uvijek za iste ciljeve, a ni za pravu stvar. U Gospiću ni Franji Tuđmana nije bilo lako vladati i svladati lokalni prkos, samosvijest i otpornost prema vanjskim posezanjima. HDZ je ugrozio svoje šanse u kraju u kojem dosad nije mogao izgubiti. I domoljubni Thompson zaboravio je na Liku kad joj je postalo teško nositi veliki otpad na leđima. Očistiti grad i cijelu državu od domaćeg i stranog otpada ključ je visokog domoljublja, više od sredstvapatejnog zaklinjanja u hrvatstvo. Ni u Crkvi nisu prepoznali o čemu je riječ; ili su prepoznali, no radije šute nego da podrže pokret koji može prerasti u pravu opoziciju HDZ-u. Ni od branitelja glasa čuti nije bilo lako su ginuli za Gospić koji ne bi služio za odlaganje stranog (i domaćeg) smeća. Ni sportaši se nisu oglasili iako su na istom tragu izlagali svoje medalje, slavu i novac. Prosvjednici su bili sami.

Na prosvjedu su se pokazale linije podjela kakve postoje u hrvatskoj politici: vrijeđali su ga "ljudi iz naroda", a ne čelnici stranaka – nisu pustili političku u svoju burigu, napadali su državnu vlast što "drži mafiju na slobodi", ali nisu prozivali ni HDZ ni Plenkovića. Prosvjednici se nisu svrstali ni uz vlast ni uz opoziciju, branili su društvo, bolju Hrvatsku, oslobođeni svih "crnih točaka", koje nisu stigli pobrojiti u sto minuta. Na Tuđmana su prosvjednici, u obranu neovisnosti kulmog rađja 101, išli otvorenih prsiju; tadašnji ministar policije Ivan Jarnjak spriječio je udar države na prosvjednike. Davor Bašnović nije imao posla lako su transparenti bili otrovno polemični: "Ako ne znaš što je bila, nek' ti kaže Lika", ideje ubitačno oštre: struka, kao kriterij za čelna mjesta u institucijama, a ne članska iskaznica, a ispovijed znakovita iskrena: poštenjaci smo, plaćamo poreze! Nisu ili nije dlaku vladajućem trendu, što su nagli osjetili i razočarani Plenkovićevi apologeti, koji su prosvjednike pokušavali diskvalificirati da rade protiv Hrvatske čim su počeli misliti na prosvjed. Uz prosvjednike su se svrstali brojni nazočni i nenazočni građani koji ne žele stoički gledati kako se osramoćena Hrvatska muči sa svojom sramotom. Nisu ih branitelji branili, nije ih Crkva blagoslivljala, niti su pak s njima hodali sportaši. Bili su svoji, što nije nagore, ali je najbolje, u ovakvim neprilikama.

Hrvatska nije stvarana s htijenjem da pohranjuje ičije smeće, ni da bude smetište, kako se svakodnevno otkriva na različitim lokacijama. Hrvatska nije mogla biti "mali raj na zemlji", kako su je hvalili turistički propagandisti, ali nije smjela postati odlagalište smeća, ne samo radi turista nego i radi svojih ljudi, ponajprije. Tko joj to radi iza leđa, i k tomu taji (ne) sumnjivu raboru, ubraja se u "izdajice svoga naroda", kako su ih prozvali govornici. Hrvatska je dobila branitelje svoje čistoće i ljepote jer su te dvije vrijednosti povezane. Na trgu je prije pjevao Marko Perković iz Čavoglava, ako mu Milan Bandić ne bi odnzeo mikrofon, a Tomislav Tomašević zabranio nastup. Na obranu čiste Like nije došao, da ne bi skačio sebi u usta; ono što s njime bijaše problematično na početku došlo je bez njega uzvišeno na kraju, s domoljubnom pjesmom "Tvoja zemlja", u izvedbi Vice Vukova. Različiti su i tekst i glazba i aranžman, a ni glas nije isti. S tom se pjesmom voli Hrvatska, nikome ne prijeti niti

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 26, 27
Oblast strane 1,648.47 cm^2
Autor PIŠE MIRKO GALIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nakon marša za Liku – svi akteri skandala i dalje na položajima, ali počinje li prestrojavanje u HDZ-u?!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/25e5000e-e458-43f6-8fae-f2d1ef9ca36d/pdf

se dijeli narod; na Jelačićevu trgu kamere nisu otkrile ni jednu zastavu koja ne bi bila usklađena s ustavnim standardom, a kamoli transparente koji bi oduđarali od obveza političke korektnosti. Prosvjednici nisu bili jednobojno odjeveni u crne majice, bila ih je svih boja, politički lijevih, i političi desnih, a najviše ni lijevih ni desnih. Ako se ta Hrvatska organizira, može biti i opasnija za Plenkovićevu vlast, koja je zapasala širok prostor, koji bi još htjela proširiti na IDS ako su vjerodostojni signali koji pučično stižu iz Istre.

Je li poslije Hoda za Liku počelo prestrojavanje i u HDZ-u i u hrvatskoj politici? U vladajućoj stranci moraju se dvostruko zamisliti: prvo, što nezadovoljstvo naroda nije dovelo vedu na njen mlin, i drugo, što su se kladili na krivog konja. Plenković je bio na Hipodromu kad je počinjala desna revolucija, ali nu se, očito, pravdaju crni labudovi kad ne može obuzdati saveznike da ne osude prosvjednike za simpatije prema jugoslavenstvu i komunizmu. Crni i crveni vragovi ukazali su se na drugoj strani, u Beogradu, a Zagreb je pokazao lice pred kojim bi se i Aleksandar Vučić trebao pokloniti, da mu nije u srcu Ratko Mladić. Zbog njegove ratoborne politike, Hrvatska mora ulagati velika sredstva, iznad svojih realnih mogućnosti, u obranu od nove agresije. Možda do rata nikad ne dode ili pak dode prije nego što stigne oružje pa će investicija biti promašena. Da tolika sredstva uloži u zaštitu od smeća, Hrvatska bi opravdavala i na toj ravnici što državna himna počinje stihovima "Lijepa naša domovino".

Bez molitve Crkve, bez podrške branitelja i bez poziva sportaša, Hrvati su napunili zagrebački središnji trg, s jedinim političkim motivom – da probude građane iz stanja ravnodušnosti. Hrvatska je bila pod vojnom agresijom: uspjela se obraniti i konstituirati država. I nezakoniti devet je agresija na državu i na njene građane; i od tog se mora obraniti, tako da se vlasti ne bave istjerivanjem komaraca, nego sušenjem močvare. Smeće se u interesu građana i države mora najbrže moguće odvesti iz Gospića i drugih gradova, u kojima je nezakonito pohranjeno. Ništa se neće trajno riješiti ako se nastavi po starom, ako se ne promijeni sistem i ako ostanu ljudi koji su mirno gledali kako se orpad useljava u hrvatske gradove. Hrvatska za to nije spremna.

Na velikom prosvjedu u Zagrebu ni govornici iz Gospića, gdje je osjetljivost dosegnula najviši stupanj, nisu napadali Vladu niti su prezirali Plenkovića. Izbočeni Vjekoslav Bašić pokazao je govornički talent kakav valjda nitko u Hrvatskoj nije pokazao poslije Vlade Gotovca, a ni emotivna Željka Šikić nije zaostajala u upotrebi jakih riječi na pravi način i na pravome mjestu. Jesu li sve rekli na Jelačić placu ili su nešto zadržali za sebe, možda za gore ili za bolje prilike? U njihovim istupima Plenković je, nakon povratka u zemlju, razumio da prosvjednici nisu trojanski konji Siniše Hajdaša Dončića, koji je pazio da im pokroviteljstvom ne prenese njegovu negativnu sliku, ni skriveni igrači Nikole Grmoje, koji pretjeranom agresivnošću skuplja poene u sondažama, ali ne jača poziciju kod prvog slaganja karata. Most se mora odlučiti, ne može biti Barišićev magarac – socijalno lijevo, a svjetonazorski desno. Od HDZ-a je sve udaljeniji, zamalo da po oštrini verbalnog sukoba sustiže Domovinski pokret iz njegovih opozicijskih vremena, a ni s Ljevicom ne gradi mostove. Zusad su političke stranke jedna drugoj vuk ako nisu u istoj koži; zna doći vrijeme da vuk vuku odgrize rep, čak i glavu.

Politika se u svome opisu pasla služi smicalicama, pa i varanjem ljudi: mogle su naše vlasti demagoški više obećavati nego što mogu napraviti; prosvjednici bi im opet napunili glavni zagrebački trg da kažu da se ne daju varati, da je dosta gomilanja orpada po gradovima. Narod se okupio u Zagrebu da opomene vlast; umjesto da bude s narodom Plenković je pobjegao iz zemlje, kao što je svojedobno pobjegao general de Gaulle. Kad se našao u škripcu, suočen s opasnošću da studenti iz Latinske četvrti krenu na Elizejsku palaču ako dobiju potrebni signal iz Moskve, francuski je predsjednik odletio u Baden-Baden, ostavivši državu na milost i nemilost studentima i njihovim pokroviteljima. Vratio se osviješten demagoškom slavnom izrekom: "Ja sam vas razumio!" Mladi su se dali prevariti. Zadovoljili su se seksualnom revolucijom, a političku vlast ostavili očevima i djedovima. I Plenković se vratio iz Coma s izjavom da razumije nezadovoljstvo prosvjednika iako ih do prosvjeda evidentno nije razumio (li (h je čak poništavao usporedbom s prosvjednima iz Novog Sada. Nije mogao izbjeći da ga ježeći i inteligentniji dio kritičara ne usporedi s Vučićem. Čudni su putevi današnje političke gospode: Vučić je našao alibi da osobno ne dođe na pogreb ratnog zločinca Ratka Mladića, a pošalje svitu svojih ministara, jer je u to vrijeme primio predsjednika Uzbekistana (i Putina bi odgodio ili bi zajedno otišli na sprovod), a Plenković nije našao opravdanje da ne ode na nevažnu konferenciju u Italiju, osim što je išao slušati Edija Ramu, da sazna kako se albanski premijer hrve s prosvjednicima.

Tisuće i tisuće tona smeća treba nekamo odvesti iz Gospića; u drugim gradovima su, u strahu da im (ne)poznat netko istovari smeće, počeli organizirati noćne straže, da otpad ne osvane njima pod prozorom, što dodatno otežava operaciju oslobađanja Gospića. Vlastima je prioritetno da odveza otpad i da saniraju stanje koje je postalo shizofreno, bez krivnje glasnika koji o tomu obavještavaju radoznali puk. Mediji po prirodi rade kampanjski, kako im dolazi koja tema na obradu; nisu oni iskreali smeće da bi trebali šurjeti ili štititi prave dobavljače. Netko je u Hrvatskoj žmirio, netko gledao kroz prste, čak i kad su iz Gospića dolazili signali šta se gradu radi. Druga obveza države jest da odredi odgovornost, prvo po zapovjednoj liniji, a onda i kaznenu odgovornost, da se nitko više ne usudi obešćastiti državu. Krivnja mora dobiti ime i prezime, što vlasti, inače, zagovaraju u svim lakšim prilikama.

Vlasti bi se opet htjele poslužiti najlakšim metodom, mijenjale bi zakon, što čine svaki put kad se u zemlji dogodi nešto dramatično i drastično. Možda je i to nužno, smuku bi o tomu trebalo pirati, da država ne krene linijom težeg otpora i ne zaluta u represiju. Ali, država je prije pet-šest godina mijenjala zakone, da se smeće može lakše uvoziti u Hrvatsku. Zašto je Hrvatska na to pristala? Iz interesa, kojeg; iz prekomjerne poslušnosti, kome; iz pomanjkanja svijesti o nacionalnom interesu, kako? Može li Europa nametnuti Hrvatskoj ili bilo kojoj drugoj članici da prima tude smeće prije nego što se tehnički osposobi za preradu smeća, da ga preradi u energiju ili za druge potrebe.

Nakon Gospića, Varaždina, Benkovca itd. država je pred trećom, najtežom obvezom, da donese strategiju zbrinjavanja smeća za cijelu zemlju. Velika brига ne može se prepustiti samo lokalnim zajednicama; država bi trebala uspostaviti standarde i propustiti gradovima i općinama da ih provedu. Ako već mijenja zakon, Hrvatska bi svojim ljudima pokazala da misli na njih, a agresivnim strančina pokazala zube, tako da zahvati uvoz smeća dok ne stvori sa ta potrebne kapacitete. Pa neka u Bruxellesu budu oštri prema Hrvatskoj kako su oštri prema Srbiji zbog njena povijesnog otpada. Prosvjednici su istaknuli ostvarivi cilj svoje daljnje borbe – čista pasla u čistoj državi. Morali bi znati da se željezo, kako je pisao Czesław Miłosz, ne može kovati bez kovača. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 26, 27
Oblast strane 1,648.47 cm^2
Autor PIŠE MIRKO GALIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nakon marša za Liku – svi akteri skandala i dalje na položajima, ali počinje li prestrojavanje u HDZ-u?!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/25e5000e-e458-43f6-8fae-f2d1ef9ca36d/pdf

Nakon marša za Liku – svi akteri skandala i dalje na položajima, ali počinje li prestrojavanje u HDZ-u?!

PIŠE MIRKO GALIĆ

Raspetljavanje Gordijeva čvora u koji su neorganizirane hrvatske vlasti i organizirane kriminalne skupine vezale otpad iz zemlje i inozemstva te ga iskrcale u Gospiću svakim danom sve više nalikuje na igru skrivača. Nitko ništa nije znao, niti je itko išta loše napravio, a smeće smrdi po cijeloj zemlji. Ni nakon velikog prosvjeda u Zagrebu nema znakova promjena: sav otpad stoji na svome mjestu, ono što je sistem nebrigom stvarao godinama ne može isti taj sistem, s istim ljudima, raščistiti u nekoliko dana. Sudeći po tome kako se mulja s vodom te je jedan dan pitka, a drugi dan opasna za piće, ovisno o tomu koja interesna grupa mjeri sastav i kakvoću, vlasti se još uvijek više brinu za položaje elite izvan Gospića nego za zdravlje Ličana. Oni su oduvijek pojam zdravih ljudi, možda i zato što su živjeli na zdravom zraku i pili zdravu vodu. Sad im je baš to ugroženo.

Svi akteri državnog skandala i dalje su na svojim položajima. Nikome ni dlaka nije pala s glave, ne računa li se smiješna alibi ostavka lokalnog šerifa koji je dodatno uvalio u probleme svoga šefa (ili šerifa) kad ga je, kompromitiran do kože, dočekao u Gospiću. Kao član političkog konzilija trebao je izvesti nadnaravnu operaciju da spasi zagušeni grad i raščisti brdo smeća koje mu ne da disati. U tom susretu moćnog vladara i njegovih podanika zrcali se nemoć države da riješi problem koji je sama stvorila, ili iz neznanja ili iz interesa. Izuzetnu situaciju ne mogu rješavati efemerni pojedinci, nedorasli novoj odgovornosti. Premijer Plenković nije bio svjestan potkapacitiranosti svojih kadrova kad su ga napuštali; nije svjestan ni sada kad on ne može napustiti njih. Da je tajnici Vlade dao nalog da napiše nekoliko smjena, možda ne bi pobrao aplauz, ali bi dobio na ugledu pred velike borbe, manje za četvrti mandat – iz ove perspektive to je na vrbi svirala – a više za opstanak do kraja sadašnjeg mandata. U nezavidni položaj da igra crnim figurama, i da mu može pasti zastavica, sam se doveo, nekad umišljenošću, nekad nepromišljenošću. U sabornici bi ga, teoretski, mogao srušiti Hajdaš Dončić dok sanja da će HDZ-ovci i njihovi saveznici glasati protiv sebe. Tamo vlada interesna solidarnost lažnih liberala i stvarne krajnje hrvatske desnice.

Prave opasnosti za Plenkovića mogu doći s birališta, gdje trenutačno, s Gospićem u epicentru političkih potresa, ne kotira najbolje. U HDZ-u su svi generali poslije izgubljene bitke, bave se posljedicama, a ne uzrocima, govore o sanaciji, a ne o odgovornosti, “razumiju” prosvjednike, a odbacuju njihove argumente. Otpad koji Ivan Turudić oprezno razotkriva i promišljeno dozira ide na račun vlasti. Ako može izgledati da Uskok taktizira s terminima objave negativnih stručnih nalaza s velikih odlagališta smeća, mora mu se priznati da pred lice naroda iznosi prljavi veš. Domoljubi bi se morali prvi zabrinuti što je zemlja u smeću; a oni šute, kao da se to ne događa u Hrvatskoj. I još s uvoznim smećem, što govori o usponu prikrivenog kolonijalizma i padu stvarnog domoljublja.

Oholost bi mogla stajati Plenkovića gubitka povjerenja, možda i položaja. Nije se dao krstiti iako je redovito odlazio na velike mise. Ni pojedinačni konkurent u liku predsjednika države ni kolektivni korektor Sabor, u ulozi produžene ruke, nisu ga uspjeli nagovoriti da otvori oči i aktivira srce te da primi nezadovoljne Gospićane, da ih barem čuje, da im da na važnosti; oni se opravdano osjećaju odbačenima i poniženima, zajedno sa svojim gradom, kome je svaka vlast davala izdvojeno mjesto, na račun slavne borbe za ovu ili onu državu. Ličani uživaju glas junaka; čak i da su ga izgubili u nejunačkom poslu, gdje je i netko od lokalnih momaka morao luk mirisati, ako ga već nije jeo, njihov bijes trebalo je na vrijeme razumjeti. Da je svemoćni i svemogući Andrej Plenković prinio na Vladin oltar kakvu-takvu žrtvu, mogao se mirnije okrenuti borbi za političku budućnost. Ako ga stvarno kritizira Gordan Jandroković, onda nema perspektive – taj čovjek ima nepogrešivi osjećaj za odnose snaga.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 26, 27
Oblast strane 1,648.47 cm^2
Autor PIŠE MIRKO GALIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nakon marša za Liku – svi akteri skandala i dalje na položajima, ali počinje li prestrojavanje u HDZ-u?!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/25e5000e-e458-43f6-8fae-f2d1ef9ca36d/pdf

Svatko bi na Plenkovićevu mjestu slavio hrvatski rekord po trajanju vlasti; možda bi se manje hvalio. Uspeo se na Karamarkovoj naivnosti, prošao slavodobitno i potrese i pandemiju, a može mu se dogoditi da padne na trulu koru od banane i da ga zatrpa smeće. Kako se političar njegova kova, iskustva i znanja izgubio u krizi za koju su i njegovi podređeni, koje nezasluženo štiti, vjerojatno štiteći i sebe, morali znati i reagirati na vrijeme. Što je radila država? Kad je nezakoniti otpad, mjeren desecima tisuća tona, prestao biti javna tajna, Plenkovića je zahvatila panika od kritika javnosti. Ni Uskok mu više nije mogao pomoći ako je očekivao da će napraviti kadrovsku selekciju među krivcima. Država je pala na ispitu odgovornosti. Predugo je oklijevao, nije imao snage uhvatiti se ukoštac s problemom otpada, ne samo u Gospiću. Zatvarajući se u kulu od bjelokosti, izazivao je nezadovoljstvo umjesto da smiruje ljude, da ne dignu ustanak za čistu Liku i čistu Hrvatsku. Ili je precijenio svoje kapacitete vođe, koje inače nije do kraja upotrijebio, ili je podcijenio energiju Ličana, koje nije udostojao ni pravog pogleda. Plenković nije naviknuo da mu se ljudi suprotstavljaju; umjesto da im pruži ruku kad su ga molili za pomoć, pokazao im je srednji prst. Kad je napokon došao, nisu mu htjeli ni ruku dati. Odvojio se od nezadovoljnog naroda; osumnjičio je organizatore ustanka da oponašaju prosvjednike iz Novog Sada i time sebe izložio težoj usporedbi. Njemu ništa nije govorio podatak da dvije trećine građana ne podržava njegovu politiku, da se održava na vlasti stranačkim manevrima, a ne reformama države, te da narod ne može vječno vjerovati da ga nema tko zamijeniti. U tolikoj samouvjerenosti mogao bi ispasti kao antički mudrac Tales koji je, zagledan u zvijezde, pao u bunar, a mogao biti završiti i kao Narcis, koji je posvuda gledao svoju sliku te također pao u vodi. Lika je bila hrvatska dika puno prije proglašenja današnje države; tamo su se vodile velike hrvatske bitke, ne uvijek za iste ciljeve, a ni za pravu stvar. U Gospiću ni Franji Tuđmanu nije bilo lako vladati i svladati lokalni prkos, samosvijest i otpornost prema vanjskim posezanjima. HDZ je ugrozio svoje šansu u kraju u kojem dosad nije mogao izgubiti. I domoljubni Thompson zaboravio je na Liku kad joj je postalo teško nositi veliki otpad na leđima. Očistiti grad i cijelu državu od domaćeg i stranog otpada akt je visokog domoljublja, više od srcedrapateljnog zaklinjanja u hrvatstvo. Ni u Crkvi nisu prepoznali o čemu je riječ; ili su prepoznali, no radije šute nego da podrže pokret koji može prerasti u pravu opoziciju HDZ-u. Ni od branitelja glasa čuti nije bilo iako su ginuli za Gospić koji ne bi služio za odlaganje stranog (i domaćeg) smeća. Ni sportaši se nisu oglasili iako su na istom trgu izlagali svoje medalje, slavu i novac. Prosvjednici su bili sami.

Na prosvjedu su se pokazale linije podjela kakve postoje u hrvatskoj politici: vodili su ga “ljudi iz naroda”, a ne čelnici stranaka – nisu pustili politiku u svoju butigu, napadali su državnu vlast što “drži mafiju na slobodi”, ali nisu prozivali ni HDZ ni Plenkovića. Prosvjednici se nisu svrstali ni uz vlast ni uz opoziciju, branili su drukčiju, bolju Hrvatsku, oslobođeni svih “crnih točaka”, koje nisu stigli pobrojiti u sto minuta. Na Tuđmana su prosvjednici, u obranu neovisnosti kultnog radija 101, išli otvorenih prsiju; tadašnji ministar policije Ivan Jarnjak spriječio je udar države na prosvjednike. Davor Božinović nije imao posla iako su transparenti bili otrovno polemični: “Ako ne znaš što je bilo, nek’ ti kaže Lika”, ideje ubitačno oštre: struka, kao kriterij za čelna mjesta u institucijama, a ne članska iskaznica, a ispovijed znakovito iskrena: pošteni smo, plaćamo poreze! Nisu išli niz dlaku vladajućem trendu, što su mogli osjetiti i razočarani Plenkovićevi apologeti, koji su prosvjednike pokušavali diskvalificirati da rade protiv Hrvatske čim su počeli misliti na prosvjed. Uz prosvjednike su se svrstali brojni nazočni i nenazočni građani koji ne žele stoički gledati kako se osramoćena Hrvatska muči sa svojom sramotom. Nisu ih branitelji branili, nije ih Crkva blagoslivljala, niti su pak s njima hodali sportaši. Bili su svoji, što nije najgore, ali je najbolje, u ovakvim neprilikama.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 26, 27
Oblast strane 1,648.47 cm^2
Autor PIŠE MIRKO GALIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nakon marša za Liku – svi akteri skandala i dalje na položajima, ali počinje li prestrojavanje u HDZ-u?!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/25e5000e-e458-43f6-8fae-f2d1ef9ca36d/pdf

Hrvatska nije stvarana s mišlju da pohranjuje ičije smeće, ni da bude smetište, kako se svakodnevno otkriva na različitim lokacijama. Hrvatska nije mogla biti “mali raj na zemlji”, kako su je hvalili turistički propagandisti, ali nije smjela postati odlagalište smeća, ne samo radi turista nego i radi svojih ljudi, ponajprije. Tko joj to radi iza leđa, i k tomu taji (ne) sumnjivu rabotu, ubraja se u “izdajice svoga naroda”, kako su ih prozvali govornici. Hrvatska je dobila branitelje svoje čistoće i ljepote jer su te dvije vrijednosti povezane. Na trgu je prije pjevao Marko Perković iz Čavoglava, ako mu Milan Bandić ne bi oduzeo mikrofon, a Tomislav Tomašević zabranio nastup. Na obranu čiste Like nije došao, da ne bi skočio sebi u usta; ono što s njime bijaše problematično na početku došlo je bez njega uzvišeno na kraju, s domoljubnom pjesmom “Tvoja zemlja”, u izvedbi Vice Vukova. Različiti su i tekst i glazba i aranžman, a ni glas nije isti. S tom se pjesmom voli Hrvatska, nikome ne prijeti niti

Prava opasnost za Plenkovića može doći s birališta, gdje trenutačno, s Gospićem u epicentru političkih potresa, ne kotira najbolje. U HDZ-u se svi generali poslije izgubljene bitke bave posljedicama, a ne uzrocima, govore o sanaciji, a ne o odgovornosti, ‘razumiju’ prosvjednike, a odbacuju njihove argumente se dijeli narod; na Jelačićevu trgu kamere nisu otkrile ni jednu zastavu koja ne bi bila usklađena s ustavnim standardom, a kamoli transparente koji bi odudarali od obveza političke korektnosti. Prosvjednici nisu bili jednobojno odjeveni u crne majice, bilo ih je svih boja, politički lijevih, i politički desnih, a najviše ni lijevih ni desnih. Ako se ta Hrvatska organizira, može biti i opasnija za Plenkovićevu vlast, koja je zapasala širok prostor, koji bi još htjela proširiti na IDS ako su vjerodostojni signali koji panično stižu iz Istre.

Je li poslije Hoda za Liku počelo prestrojavanje i u HDZ-u i u hrvatskoj politici? U vladajućoj stranci moraju se dvostruko zamisliti: prvo, što nezadovoljstvo naroda nije dovelo vodu na njen mlin, i drugo, što su se kladili na krivog konja. Plenković je bio na Hipodromu kad je počinjala desna revolucija, ali mu se, očito, priviđaju crni labudovi kad ne može obuzdati saveznike da ne osude prosvjednike za simpatije prema jugoslavenstvu i komunizmu. Crni i crveni vragovi ukazali su se na drugoj strani, u Beogradu, a Zagreb je pokazao lice pred kojim bi se i Aleksandar Vučić trebao pokloniti, da mu nije u srcu Ratko Mladić. Zbog njegove ratoborne politike, Hrvatska mora ulagati velika sredstva, iznad svojih realnih mogućnosti, u obranu od nove agresije. Možda do rata nikad ne dođe ili pak dođe prije nego što stigne oružje pa će investicija biti promašena. Da tolika sredstva uloži u zaštitu od smeća, Hrvatska bi opravdavala i na toj ravnini što državna himna počinje stihovima “Lijepa naša domovino”. Bez molitve Crkve, bez podrške branitelja i bez poziva sportaša, Hrvati su napunili zagrebački središnji trg, s jedinim političkim motivom – da probude građane iz stanja ravnodušnosti. Hrvatska je bila pod vojnom agresijom; uspjela se obraniti i konstituirati državu. I nezakoniti dovoz je agresija na državu i na njene građane; i od tog se mora obraniti, tako da se vlasti ne bave istjerivanjem komaraca, nego sušenjem močvare. Smeće se u interesu građana i države mora najbrže moguće odvesti iz Gospića i drugih gradova, u kojima je nezakonito pohranjeno. Ništa se neće trajno riješiti ako se nastavi po starom, ako se ne promijeni sistem i ako ostanu ljudi koji su mirno gledali kako se otpad useljava u hrvatske gradove. Hrvatska za to nije spremna.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 26, 27
Oblast strane 1,648.47 cm^2
Autor PIŠE MIRKO GALIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nakon marša za Liku – svi akteri skandala i dalje na položajima, ali počinje li prestrojavanje u HDZ-u?!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/25e5000e-e458-43f6-8fae-f2d1ef9ca36d/pdf

Na velikom prosvjedu u Zagrebu ni govornici iz Gospića, gdje je osjetljivost dosegnula najviši stupanj, nisu napadali Vladu niti su prozivali Plenkovića. Izbočeni Vjekoslav Bušić pokazao je govornički talent kakav valjda nitko u Hrvatskoj nije pokazao poslije Vlade Gotovca, a ni emotivna Željka Šikić nije zaostajala u upotrebi jakih riječi na pravi način i na pravome mjestu. Jesu li sve rekli na Jelačić placu ili su nešto zadržali za sebe, možda za gore ili za bolje prilike? U njihovim istupima Plenković je, nakon povratka u zemlju, razumio da prosvjednici nisu trojanski konji Siniše Hajdaša Dončića, koji je pazio da im pokroviteljstvom ne prenese njegovu negativnu sliku, ni skriveni igrači Nikole Grmoje, koji pretjeranom agresivnošću skuplja poene u sondažama, ali ne jača pozicije kod prvog slaganja karata. Most se mora odlučiti, ne može biti Buridanov magarac – socijalno lijevo, a svjetonazorski desno. Od HDZ-a je sve udaljeniji, zamalo da po oštrini verbalnog sukoba sustiže Domovinski pokret iz njegovih opozicijskih vremena, a ni s ljevicom ne gradi mostove. Zasad su političke stranke jedna drugoj vuk ako nisu u istoj koži; zna doći vrijeme da vuk vuku odgrize rep, čak i glavu.

Politika se u svome opisu posla služi smicalicama, pa i varanjem ljudi; mogle su naše vlasti demagoški više obećavati nego što mogu napraviti; prosvjednici bi im opet napunili glavni zagrebački trg da kažu da se ne daju varati, da je dosta gomilanja otpada po gradovima. Narod se okupio u Zagrebu da opomene vlast; umjesto da bude s narodom Plenković je pobjegao iz zemlje, kao što je svojedobno pobjegao general de Gaulle. Kad se našao u škripcu, suočen s opasnošću da studenti iz Latinske četvrti krenu na Elizejsku palaču ako dobiju potrebni signal iz Moskve, francuski je predsjednik odletio u Baden-Baden, ostavivši državu na milost i nemilost studentima i njihovim pokroviteljima. Vratio se osvježen demagoškom slavnom izrekom: “Ja sam vas razumio!” Mladi su se dali prevariti. Zadovoljili su se seksualnom revolucijom, a političku vlast ostavili očevima i djedovima. I Plenković se vratio iz Coma s izjavom da razumije nezadovoljstvo prosvjednika iako ih do prosvjeda evidentno nije razumio ili ih je čak ponižavao usporedbom s prosvjedima iz Novog Sada. Nije mogao izbjeći da ga žešći i inteligentniji dio kritičara ne usporedi s Vučićem. Čudni su putevi današnje političke gospode; Vučić je našao alibi da osobno ne dođe na pogreb ratnog zločinca Ratka Mladića, a pošalje svitu svojih ministara, jer je u to vrijeme primio predsjednika Uzbekistana (i Putina bi odgodio ili bi zajedno otišli na sprovod), a Plenković nije našao opravdanje da ne ode na nevažnu konferenciju u Italiju, osim što je išao slušati Edija Ramu, da sazna kako se albanski premijer hrve s prosvjednicima.

Tisuće i tisuće tona smeća treba nekamo odvesti iz Gospića; u drugim gradovima su, u strahu da im (ne)poznat netko istovari smeće, počeli organizirati noćne straže, da otpad ne osvane njima pod prozorom, što dodatno otežava operaciju oslobađanja Gospića. Vlastima je prioritetno da odvezu otpad i da saniraju stanje koje je postalo shizofreno, bez krivnje glasnika koji o tomu obavještavaju radoznali puk. Mediji po prirodi rade kampanjski, kako im dolazi koja tema na obradu; nisu oni iskrcali smeće da bi trebali šutjeti ili štititi prave dobavljače. Netko je u Hrvatskoj žmirio, netko gledao kroz prste, čak i kad su iz Gospića dolazili signali što se gradu radi. Druga obveza države jest da odredi odgovornost, prvo po zapovjednoj liniji, a onda i kaznenu odgovornost, da se nitko više ne usudi obeščastiti državu. Krivnja mora dobiti ime i prezime, što vlasti, inače, zagovaraju u svim lakšim prilikama.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 26, 27
Oblast strane 1,648.47 cm^2
Autor PIŠE MIRKO GALIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nakon marša za Liku – svi akteri skandala i dalje na položajima, ali počinje li prestrojavanje u HDZ-u?!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/25e5000e-e458-43f6-8fae-f2d1ef9ca36d/pdf

Vlasti bi se opet htjele poslužiti najlakšom metodom, mijenjale bi zakon, što čine svaki put kad se u zemlji dogodi nešto dramatično i drastično. Možda je i to nužno, struku bi o tomu trebalo pitati, da država ne krene linijom težeg otpora i ne zaluta u represiju. Ali, država je prije pet-šest godina mijenjala zakone, da se smeće može lakše uvoziti u Hrvatsku. Zašto je Hrvatska na to pristala? Iz interesa, kojeg; iz prekomjerne poslušnosti, kome; iz pomanjkanja svijesti o nacionalnom interesu, kako? Može li Europa nametnuti Hrvatskoj ili bilo kojoj drugoj članici da prima tuđe smeće prije nego što se tehnički osposobi za preradu smeća, da ga preradi u energiju ili za druge potrebe.

Nakon Gospića, Varaždina,

Benkovca itd. država je pred trećom, najtežom obvezom, da donese strategiju zbrinjavanja smeća za cijelu zemlju. Velika briga ne može se prepustiti samo lokalnim zajednicama; država bi trebala uspostaviti standarde i prepustiti gradovima i općinama da ih provedu. Ako već mijenja zakon, Hrvatska bi svojim ljudima pokazala da misli na njih, a agresivnim strancima pokazala zube, tako da zabrani uvoz smeća dok ne stvori za to potrebne kapacitete. Pa neka u Bruxellesu budu oštri prema Hrvatskoj kako su oštri prema Srbiji zbog njena povijesnog otpada. Prosvjednici su istaknuli ostvarivi cilj svoje daljnje borbe – čista posla u čistoj državi. Morali bi znati da se željezo, kako je pisao Czesław Miłosz, ne može kovati bez kovača. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 30
Oblast strane 683.45 cm^2
Autor ŽARKO IVKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov FENOMEN ZAGREBAČKIH PORFIRIJEVIH KRUŽOKA: KAKO SU PORFIRIJANCI NEHOTICE POSTALI PROMOTORI 'SRPSKOG SVIJETA'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a094e618-d516-4293-a12c-b797520e3220/pdf

FENOMEN ZAGREBAČKIH PORFIRIJEVIH KRUŽOKA: KAKO SU PORFIRIJANCI NEHOTICE POSTALI PROMOTORI 'SRPSKOG SVIJETA'

ŽARKO IVKOVIĆ

U povijesti hrvatsko-srpskih odnosa teško je pronaći fenomen koji je u tako kratko vrijeme prešao put od medijske fascinacije do potpunog moralnog otrežnjenja kao što je slučaj s takozvanim Porfirijevim kružocima. Između 2014. i 2021., dok je današnji patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije bio mitropolit zagrebačko-ljubljanski, njegovi su se zagrebački saloni pretvorili u neformalni društveni parlament. Sudionici tih kružoka bili su političari, sveučilišni profesori, teolozi, novinari i umjetnici. Među njima najčešće se spominju Ivo Josipović, Milorad Pupovac, Anna Gruenfelder, Tvrtko Barun, Moše Prelević, Vili Matula, Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Dejan Jović, Drago Pilsel, Vlatko Silobrčić, Peter Kuzmić, don Antun Šuljić i drugi. U toj fazi Porfirije je imao imidž rock'n'roll mitropolita koji sluša Azru i okupljа liberale. Bio je mirotvorac i mostograditelj, čovjek dijaloga, moderni teolog i kozmopolit, prijatelj koji je pridobio srca i duše mnogih intelektualaca u Hrvatskoj. Taj mu je ugled onigrao gotovo potpuno u ključnim hrvatskim medijima. Svatko tko je sumnjao u njegove namjere dobivao je epitet desničara i nacionalista. Krasna idilа bila je knjiga "Zagreb i ja se volimo javno".

Ta se slika dramatično promijenila nakon Porfirijeva izbora za patrijarha SPC-a. Tada skida maska dijalogа i počinje provoditi nimalo mirotvornu državnu i crkvenu politiku, što osobito dolazi do izražaja u Crnoj Gori. U travnju 2023. u Moskvi se pokazuje kao sniskodljivi crkveni vazal koji se Vladimiru Putinu otvoreno nudi kao operativac budućeg "ruskog svijeta" na Balkanu. Potpuni slom mita dogodio se ovih dana kad je predvodio opijelo ratnom zločincu Ratku Mladiću. Sociolog Dražen Lalić taj je šokantni kontrast sažeo rečenicom: "Porfirije se u Zagrebu sakrio pod janjeću kožu koja je skrivala njegove crničke očnjake."

Što je zapravo bila svrha Porfirijevih kružoka i kako danas objasniti taj fenomen? Odgovore nude znanstveni radovi koji analiziraju kako SPC djeluje kao politički akter i instrument državne politike na Balkanu. Studija Haruna Karčića "The Not-So-Soft Power of Faith", objavljena 2023. u sklopu projekta "Geopolitika religijske meke moći" Sveučilišta Georgetown i Američkog instituta za mir, analizira SPC kao ključnog geopolitičkog aktera i produženu ruku državne politike Beograda na zapadnom Balkanu. Cilj je homogenizacija regije i promicanje koncepta "srpskog svijeta". Pritom razlikuje dva modela djelovanja. U državama s brojnom srpskom većinom, poput Crne Gore i BiH, SPC se služi agresivnijim metodama – od uličnih litija do izravnog političkog pritiska – a neki model prizemljuje tamo gdje nema političku ni demografsku moć. Tako se u Hrvatskoj služi kulturnom difuzionacijom, ekumenizmom i intelektualnim prosvjećivanjem.

Mehanizam suradnje SPC-a s državnim vrhom Srbije u vanjskoj politici otkriva i rad dr. Miloša Todorovića "Orthodoxy in Diplomacy: An Overview of the Serbian Orthodox Church's Religious Diplomacy and Role in International Relations", objavljen 2024. Todorović ruši zabludu o odvojenosti crkve od politike i opisuje snažne veze SPC-a s državom u ostvarivanju vanjskopolitičkih ciljeva. To je partnerstvo posebno izraženo nakon dolaska Vučićeve SNS-a na vlast 2012., pri čemu država izdašno plaća projekte SPC-a. Todorović objašnjava i ulogu vjerskih čelnika u "Track II diplomaciji" – diplomaciji drugog kolosijeka, kojom se neformalnim kontaktima, međuvjerskim dijalogom i javnim djelovanjem neizravno jačaju diplomatske pozicije države.

Upravo u tom svjetlu treba promatrati Porfirijeve kružoke. Porfirijanci su bili školski primjer mekog modela djelovanja. "Moderni mitropolit", koji je bio dio sustava s čvrstim beogradskim zaleđem, stvarao je utjecajan krug javnih branitelja i tako popravljao narušeni imidž SPC-a iz devedesetih godina prošlog stoljeća. Svako pripitivanje njegove uloge proglašavalo se desničarskim, radikalizmom, nacionalizmom i vjerskom nerpeljivošću. Porfirijanci su, dakle, bili medijski štit SPC-u. To pak ne znači da su bili plaćeni propagandisti, ali njihova je društvena uloga bila stvarna. Vjerojatno presve nehotice, djelovali su kao Porfirijevi neformalni ambasadori i svojevrsni PR. Pomogli su odvojiti Porfirija od teškog povijesnog tereta institucije koju je predstavljao. Postao je "naš" – čovjek s kojim se ugodno večera i kojemu se vjeruje. Njegov osobni ugled postao je most prema SPC-u, koji je u Hrvatskoj nosio stigmu velikosrpske politike. Vjerujući da hrvatskom društvu predstavljaju izdvojenog pojedinca, nehotice su učinili prihvatljivim čovjeka koji provodi rigidni nacionalni program države Srbije.

Dramatični epilog pokazuje da je zagrebački krug porfirijanaca bio u dubokoj zabludi. Iskreno su vjerovali da se povijesne i nacionalne traume mogu nadići osobnim prijateljstvom sjedinim karizmatičnim pojedincem. Pritom su izgubili iz vida da SPC funkcionira kao ključni stup srpske državne i nacionalne ideologije, a da je Porfirije, kao crkveni poglavar, vjerni provoditelj te politike. Porfirije u Zagrebu i Porfirije u Beogradu nisu dvije različite osobe, nego ista osoba koja je u različitim kontekstima provodila različite zadaće svoje institucije. Porfirijanci su, dakle, dopustili da budu instrumentalizirani za poglanje imidža institucije koja svoje strateške ciljeve nikad nije promijenila.

Stoga se današnje razočarenje salonske ljevice ne može objasniti time da je jedan čovjek iznenada izneviero svoje prijatelje. Porfirijevi izvlači pokazuju da se međerni "srpski svijet" ne gradi samo političkom i vojnom silom nego i ekumenizmom, intelektualnim kontaktima i drugim neformalnim kanalima. A toj hegemonističkoj ideologiji vrata kakvad otvore, često bez ikakve loše namjere, upravo oni koji vjeruju da grade mostove. •

SUDIONICI KRUŽOKA IZGUBILI SU IZ VIDA DA SPC FUNKCIONIRA KAO KLJUČNI STUP SRPSKE DRŽAVNE IDEOLOGIJE I DA JE PORFIRIJE VJERNI PROVODITELJ TE POLITIKE

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 30
Oblast strane 683.45 cm^2
Autor ŽARKO IVKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov FENOMEN ZAGREBAČKIH PORFIRIJEVIH KRUŽOKA: KAKO SU PORFIRIJANCI NEHOTICE POSTALI PROMOTORI ‘SRPSKOG SVIJETA’

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a094e618-d516-4293-a12c-b797520e3220/pdf

FENOMEN ZAGREBAČKIH

PORFIRIJEVIH KRUŽOKA: KAKO SU PORFIRIJANCI NEHOTICE POSTALI PROMOTORI ‘SRPSKOG SVIJETA’ povijesti hrvatsko-srpskih odnosa teško je pronaći fenomen koji je u tako kratko vrijeme prešao put od medijske fascinacije do potpunog moralnog otrežnjenja kao što je slučaj s takozvanim Porfirijevim kružocima. Između 2014. i 2021., dok je današnji patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije bio mitropolit zagrebačko-ljubljanski, njegovi su se zagrebački saloni pretvorili u neformalni društveni parlament. Sudionici tih kružoka bili su političari, sveučilišni profesori, teolozi, novinari i umjetnici. Među njima najčešće se spominju Ivo Josipović, Milorad Pupovac, Anna Gruenfelder, Tvrtko Barun, Moše Prelević, Vili Matula, Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Dejan Jović, Drago Pilsel, Vlatko Silobrčić, Peter Kuzmič, don Anton Šuljić i drugi. U toj fazi Porfirije je imao imidž rock’n’roll mitropolita koji sluša Azru i okuplja liberale. Bio je mirotvorac i mostograditelj, čovjek dijaloga, moderni teolog i kozmopolit, prijatelj koji je pridobio srca i duše mnogih intelektualaca u Hrvatskoj. Taj mu je ugled osigurao golemu potporu u ključnim hrvatskim medijima. Svatko tko je sumnjao u njegove namjere dobivao je epitet desničara i nacionalista. Kruna idile bila je knjiga “Zagreb i ja se volimo javno”.

Ta se slika dramatično mijenja nakon Porfirijeva izbora za patrijarha SPC-a. Tada skida masku dijaloga i počinje provoditi nimalo mirotvornu državnu i crkvenu politiku, što osobito dolazi do izražaja u Crnoj Gori. U travnju 2025. u Moskvi se pokazuje kao snishodljivi crkveni vazal koji se Vladimiru Putinu otvoreno nudi kao operativac budućeg “ruskog svijeta” na Balkanu. Potpuni slom mita dogodio se ovih dana kad je predvodio opijelo ratnom zločincu Ratku Mladiću. Sociolog Dražen Lalić taj je šokantni kontrast sažeo rečenicom: “Porfirije se u Zagrebu sakrio pod janjeću kožu koja je skrivala njegove četničke očnjake.” Što je zapravo bila svrha Porfirijevih kružoka i kako danas objasniti taj fenomen? Odgovore nude znanstveni radovi koji analiziraju kako SPC djeluje kao politički akter i instrument državne politike na Balkanu. Studija Haruna Karčića “The Not-So-Soft Power of Faith”, objavljena 2023. u sklopu projekta “Geopolitika religijske meke moći” Sveučilišta Georgetown i Američkog instituta za mir, analizira SPC kao ključnog geopolitičkog aktera i produženu ruku državne politike Beograda na zapadnom Balkanu. Cilj je homogenizacija regije i promicanje koncepta “srpskog svijeta”. Pritom razlikuje dva modela djelovanja. U državama s brojnom srpskom većinom, poput Crne Gore i BIH, SPC se služi agresivnijim metodama – od uličnih litija do izravnog političkog pritiska – a meki model primjenjuje tamo gdje nema političku ni demografsku moć. Tako se u Hrvatskoj služi kulturnom diplomacijom, ekumenizmom i intelektualnim prosvjećivanjem.

Mehanizam suradnje SPC-a s državnim vrhom Srbije u vanjskoj politici otkriva i rad dr. Miloša Todorovića “Orthodoxy in Diplomacy: An Overview of the Serbian Orthodox Church’s Religious Diplomacy and Role in International Relations”, objavljen 2024. Todorović ruši zabludu o odvojenosti crkve od politike i opisuje snažne veze SPC-a s državom u ostvarivanju vanjskopolitičkih ciljeva. To je partnerstvo posebno izraženo nakon dolaska Vučićeva SNS-a na vlast 2012., pri čemu država izdašno plaća projekte SPC-a. Todorović objašnjava i ulogu vjerskih lidera u “Track II diplomaciji” – diplomaciji drugog kolosijeka, kojom se neformalnim kontaktima, međuvjerskim dijalogom i javnim djelovanjem neizravno jačaju diplomatske pozicije države.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 30
Oblast strane 683.45 cm^2
Autor ŽARKO IVKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov FENOMEN ZAGREBAČKIH PORFIRIJEVIH KRUŽOKA: KAKO SU PORFIRIJANCI NEHOTICE POSTALI PROMOTORI ‘SRPSKOG SVIJETA’

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a094e618-d516-4293-a12c-b797520e3220/pdf

pravo u tom svjetlu treba promatrati Porfirijeve kružoke. Porfirijanci su bili školski primjer mekog modela djelovanja. “Moderni mitropolit”, koji je bio dio sustava s čvrstim beogradskim zaleđem, stvarao je utjecajan krug javnih branitelja i tako popravljao narušeni imidž SPC-a iz devedesetih godina prošlog stoljeća. Svako propitivanje njegove uloge proglašavalo se desničarskim radikalizmom, nacionalizmom i vjerskom netrpeljivošću. Porfirijanci su, dakle, bili medijski štit SPC-a. To pak ne znači da su bili plaćeni propagandisti, ali njihova je društvena uloga bila stvarna. Vjerojatno posve nehotice, djelovali su kao Porfirijevi neformalni ambasadori i svojevrsni PR. Pomogli su odvojiti Porfirija od teškog povijesnog tereta institucije koju je predstavljao. Postao je “naš” – čovjek s kojim se ugodno večera i kojemu se vjeruje. Njegov osobni ugled postao je most prema SPC-u, koji je u Hrvatskoj nosio stigmu velikosrpske politike. Vjerujući da hrvatskom društvu predstavljaju iznimnog pojedinca, nehotice su učinili prihvatljivim čovjeka koji provodi rigidni nacionalni program države Srbije.

Dramatični epilog pokazuje da je zagrebački krug porfirijanaca bio u dubokoj zabludi. Iskreno su vjerovali da se povijesne i nacionalne traume mogu nadići osobnim prijateljstvom s jednim karizmatičnim pojedincem. Pritom su izgubili iz vida da SPC funkcionira kao ključni stup srpske državne i nacionalne ideologije, a da je Porfirije, kao crkveni poglavar, vjerni provoditelj te politike. Porfirije u Zagrebu i Porfirije u Beogradu nisu dvije različite osobe, nego ista osoba koja je u različitim kontekstima provodila različite zadaće svoje institucije. Porfirijanci su, dakle, dopustili da budu instrumentalizirani za peglanje imidža institucije koja svoje strateške ciljeve nikad nije promijenila.

Stoga se današnje razočaranje salonske ljevice ne može objasniti time da je jedan čovjek iznenada iznevjerio svoje prijatelje. Porfirijevi kružoci pokazuju da se moderni “srpski svijet” ne gradi samo političkom i vojnom silom nego i ekumenizmom, intelektualnim kontaktima i drugim neformalnim kanalima. A toj hegemonističkoj ideologiji vrata katkad otvore, često bez ikakve loše namjere, upravo oni koji vjeruju da grade mostove. •

SUDIONICI KRUŽOKA IZGUBILI SU IZ VIDA DA SPC FUNKCIONIRA

KAO KLJUČNI STUP SRPSKE DRŽAVNE IDEOLOGIJE I DA JE

PORFIRIJE VJERNI PROVODITELJ TE POLITIKE

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 33
Oblast strane 693.22 cm^2
Autor DENIS ROMAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJA JE ODNOSOM PREMA RATNOM ZLOČINU PROBLEM ZA BRUXELLES SAMO ZATO ŠTO JOŠ NIJE ČLANICA EUROPSKE UNIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a9fb0403-8e2c-4cd2-a3ab-1c9adfb7179b/pdf

Svijet ispod maske

SRBIJA JE ODNOSOM PREMA RATNOM ZLOČINU PROBLEM ZA BRUXELLES SAMO ZATO ŠTO JOŠ NIJE ČLANICA EUROPSKE UNIJE

DENIS ROMAC

Način na koji je režima u Srbiji ispratio osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića prati opće prenemaganje i na jednoj i na drugoj strani. Nakon što su slike ministra na Topčiderskom groblju na Mladićevu ispraćaju u europskim medijima zaprepastile cijelu Europu, šokirani su odjednom postali i čelnici Europske unije. Šefica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća António Costa onda su ipak oštrije reagirali poručivši da su prizori iz Beograda šokantni – premda oprezno i bez ulaženja u detalje. U Bruxellesu su tvrdili da su bili zapanjeni prisutnošću državnih dužnosnika i vojske na ispraćaju nekog tko je osuđen za najteže moguće zločine poput genocida, ratnih zločina i zločina protiv čovječnosti premda su prije uvjeravali da Mladićev sprovod nije bio državni ispraćaj. Iako formalno nije nazvan ispraćajem uz državne počasti, svi elementi državnog ispraćaja – vojne počasti i vojna pratnja, službeni avion za prijevoz posmrtnih ostataka, državna ikonografija i zastava kojom je bio pokriveno Mladićevo tijelo, patrijarh Porfirije, brojni ministri i snažna prisutnost državnog aparata – izostao je samo predsjednik države – bili su tu. Dično je da su se u Bruxellesu unaprijed zadovoljili odlukom Aleksandra Vučića da ne bude na Mladićevu sprovodu premda je svejedno, iako nije bio na Topčideru, Vučić cijeli događaj vješto pretvorio u svoj veliki predizborni skup s obzirom na to da su u Srbiji održana tek dva tjedna uoči prijevremenih parlamentarnih izbora i sprovodi čin predizborne kampanje. Riječ je bila o prešutnom političkom aranžmanu Bruxellesa i Beograda po kojem će sprovod za Bruxelles ostati "nedržavni", a Vučić će moći realizirati svoje političke ciljeve. To je posve u skladu s dugogodišnjim odnosom Bruxellesa prema Vučićevu režimu. Bruxelles ne traži od Vučića da probleme doista riješi, nego se zadovoljava iluzijom da problemi nisu eskalirali. Tako je bilo i ovaj put. Za Bruxelles je bilo dovoljno što Vučić nije bio na sprovodu, a predsjednik Srbije zauzvrat je dobio zeleno svjetlo za sve ostalo. Drugim riječima, iako je mnogima to s razlogom moralno neprihvatljivo s obzirom na to da je riječ o najgorem ratnom zločincu odgovornom za najveća zvjerstva, Vučić ni ovaj put doista nije napravio ništa što inače ne radi.

Tvrdi se i da bi se Srbija zbog veličanja ratnog zločinca ovaj put trebala suočiti s posljedicama, pri čemu se spominju zamrzavanje pristupnih pregovora, izbacivanje Vučićeve Srpske napredne stranke (SNS) iz Europske pučke stranke (EPP) te uskraćivanje novca iz europskih fondova. Zamrzavanje pregovora nema previše smisla u situaciji u kojoj Beograd od 2021. godine nije otvorio ni zatvorio niједно poglavlje, što znači da je pristupni proces Beograda de facto zamrznut, kao što je i malo vjerojatno da će EPP izbaciti SNS iz svojih redova. EPP želi zadržati utjecaj na Vučića, a to je moguće jedino ako Srpska napredna stranka ostane pridružena članica EPP-a. Preostaje jedino zamrzavanje europskih fondova, što bi doista pogodilo državu koja financijski ovisi o EU, ali ni to nije previše izgledno s obzirom na to da Vučić ima iznimno snažnu potporu unutar EU.

Osim toga, iako se ovih dana stalno čuje teza da put prema EU zahtijeva iskrenu predanost temeljnim europskim vrijednostima i povijesnoj istini, što ne uključuje revizionizam i veličanje ratnih zločinaca, moramo priznati da je europska stvarnost ipak bitno drukčija od tih visokih načela. Iako je ispraćaj ratnog zločinca Mladića neosporno golem skandal i sramota za Srbiju, veliko je pitanje ima li Bruxelles pravo držati Srbiji lekcije o ovom pitanju u situaciji kada se unutar Europske unije, u državama članicama, i to redovito, veličaju akteri ili pokreti koji su također povezani s masovnim zločinima, dok Bruxelles u tim slučajevima ne reagira ni približno onako kako sada pokušava reagirati u slučaju Srbije. Ovdje ne mislimo samo na izrazito problematičan odnos Hrvatske prema ustaštvu, iako je i on relevantan i njemu se treba posvetiti, nego i na niz sličnih primjera u drugim članicama EU, i starima i novima.

Odnos Italije prema Mussoliniju i svome fašističkom nasljeđu takav je primjer. U Predappiju, Mussolinijevu rodnom mjestu na sjeveru Italije, desetljećima se održavaju hodočašća njegovih simpatizera za godišnjice njegova rođenja i smrti. I nije riječ samo o privatnom okupljanju. Prije dvije godine talijansko Ministarstvo obrane objavilo je žalbu knjige u talijanske vojničke pušnice kod El Alameina opisalo kao ljude koji su "žrtvovali svoje živote za našu slobodu" iako su se borili na strani nacističke Njemačke, ali ta rada nije izazvalo nikakav pritisak Bruxellesa na Rim. Diljem Španjolske postoje spomenici i drugi oblici javnog spomena na Francovu diktaturu, a u Rigi u Latviji godinama se održava okupljanje bivših pripadnika latvijskih Waffen-SS jedinica i njihovih simpatizera. EU prema Latviji zbog toga ne postupa kao prema Srbiji. U Mađarskoj je pod Orbánom provedena rehabilitacija Horthyja, odgovornog za teške zločine, kojem su podignuti spomenici i održavane komemoracije, ali Bruxelles, iako se sukobljavao s Budimpештom u vezi s brojnim drugim pitanjima, zbog toga nije pokrenuo nikakav postupak protiv Mađarske. Sličnih primjera ima puno. Povezuje ih mlaka ili nikakva reakcija Bruxellesa, za što postoji i jedan formalan razlog. Naime, pitanje povijesnog sjećanja u primarnoj je nadležnosti država članica i Bruxellesu su u tom pogledu ruke uglavnom vezane premda to ne znači da u Bruxellesu odobravaju takve pojave. To se, međutim, ne odnosi i na Srbiju, koja nije članica EU, a to je u ovom slučaju njezin glavni problem. S obzirom na to da je Srbija zasad samo kandidatkinja za članstvo i da je u pristupnom procesu, EU i njezine članice, pa i one koje ni same nisu raščistile s vlastitom prošlošću, mogu joj držati lekcije o tomu da, ako želi ući, mora pokazati jako prihvaćanje europske vrijednosti. Premda navedeni primjeri povrijeđuju da se i ovaková Srbija, na žalost, jako dobro uklapa u današnju Europu. ■

PREŠUTNI ARANŽMAN PO KOJEM ĆE MLADIĆEV SPROVOD ZA BRUXELLES OSTATI 'NEDRŽAVNI', A VUČIĆ ĆE MOĆI REALIZIRATI SVOJE POLITIČKE CILJEVE, POSVE JE U SKLADU S ODNOSOM EU PREMA SRBIJI

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 33
Oblast strane 693.22 cm^2
Autor DENIS ROMAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJA JE ODNOSOM PREMA RATNOM ZLOČINU PROBLEM ZA BRUXELLES SAMO ZATO ŠTO JOŠ NIJE ČLANICA EUROPSKE UNIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a9fb0403-8e2c-4cd2-a3ab-1c9adfb7179b/pdf

Svijet ispod maske

SRBIJA JE ODNOSOM PREMA RATNOM ZLOČINU PROBLEM ZA BRUXELLES SAMO ZATO ŠTO JOŠ NIJE ČLANICA

EUROPSKE UNIJE ačin na koji je režim u Srbiji ispratio osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića prati opće prenemaganje i na jednoj i na drugoj strani. Nakon što su slike mnoštva na Topčiderskom groblju na Mladićevu ispraćaju u europskim medijima zaprepastile cijelu Europu, šokirani su odjednom postali i čelnici Europske unije. Šefica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća António Costa onda su ipak oštrije reagirali poručivši da su prizori iz Beograda šokantni – premda oprezno i bez ulaženja u detalje. U Bruxellesu su tvrdili da su bili zapanjeni prisutnošću državnih dužnosnika i vojske na ispraćaju nekog tko je osuđen za najteže moguće zločine poput genocida, ratnih zločina i zločina protiv čovječnosti premda su prije uvjeravali da Mladićev sprovod nije bio državni ispraćaj. Iako formalno nije nazvan ispraćajem uz državne počasti, svi elementi državnog ispraćaja – vojne počasti i vojna pratnja, službeni avion za prijevoz posmrtnih ostataka, državna ikonografija i zastava kojom je bilo pokriveno Mladićevo tijelo, patrijarh Porfirije, brojni ministri i snažna prisutnost državnog aparata – izostao je samo predsjednik države – bili su tu. Očito je da su se u Bruxellesu unaprijed zadovoljili odlukom Aleksandra Vučića da ne bude na Mladićevu sprovodu premda je svejedno, iako nije bio na Topčideru, Vučić cijeli događaj vješto pretvorio u svoj veliki predizborni skup s obzirom na to da su u Srbiji nekoliko tjedana uoči prijelomnih parlamentarnih izbora i sprovodi dio predizborne kampanje. Riječ je bila o prešutnom političkom aranžmanu Bruxellesa i Beograda po kojem će sprovod za Bruxelles ostati "nedržavni", a Vučić će moći realizirati svoje političke ciljeve. To je posve u skladu s dugogodišnjim odnosom Bruxellesa prema Vučićevu režimu. Bruxelles ne traži od Vučića da probleme doista riješi, nego se zadovoljava iluzijom da problemi nisu eskalirali. Tako je bilo i ovaj put. Za Bruxelles je bilo dovoljno što Vučić nije bio na sprovodu, a predsjednik Srbije zauzvrat je dobio zeleno svjetlo za sve ostalo. Drugim riječima, iako je mnogima to s razlogom moralno neprihvatljivo s obzirom na to da je riječ o najgorem ratnom zločincu odgovornom za najveća zvjerstva, Vučić ni ovaj put doista nije napravio nešto što inače ne radi.

Tvrdi se i da bi se Srbija zbog veličanja ratnog zločinca ovaj put trebala suočiti s posljedicama, pri čemu se spominju zamrzavanje pristupnih pregovora, izbacivanje Vučićeve Srpske napredne stranke (SNS) iz Europske pučke stranke (EPP) te uskrata novca iz europskih fondova. Zamrzavanje pregovora nema previše smisla u situaciji u kojoj Beograd od 2021. godine nije otvorio ni zatvorio nijedno poglavlje, što znači da je pristupni proces Beograda de facto zamrznut, kao što je i malo vjerojatno da će EPP izbaciti SNS iz svojih redova. EPP želi zadržati utjecaj na Vučića, a to je moguće jedino ako Srpska napredna stranka ostane pridružena članica EPP-a. Preostaje jedino zamrzavanje europskih fondova, što bi doista pogodilo državu koja financijski ovisi o EU, ali ni to nije previše izgledno s obzirom na to da Vučić ima iznimno snažnu potporu unutar EU.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor politika i ekonomija
Strana 33
Oblast strane 693.22 cm^2
Autor DENIS ROMAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJA JE ODNOSOM PREMA RATNOM ZLOČINU PROBLEM ZA BRUXELLES SAMO ZATO ŠTO JOŠ NIJE ČLANICA EUROPSKE UNIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a9fb0403-8e2c-4cd2-a3ab-1c9adfb7179b/pdf

Osim toga, iako se ovih dana stalno čuje teza da put prema EU zahtijeva iskrenu predanost temeljnim europskim vrijednostima i povijesnoj istini, što ne uključuje revizionizam i veličanje ratnih zločinaca, moramo primijetiti da je europska stvarnost ipak bitno drukčija od tih visokih načela. Iako je ispraćaj ratnog zločinca Mladića neosporno golem skandal i sramota za Srbiju, veliko je pitanje ima li Bruxelles pravo držati Srbiji lekcije o ovom pitanju u situaciji kada se unutar Europske unije, u državama članicama, i to redovito, veličaju akteri ili pokreti koji su također povezani s masovnim zločinima, dok Bruxelles u tim slučajevima ne reagira ni približno onako kako sada pokušava reagirati u slučaju Srbije. Ovdje ne mislimo samo na iznimno problematičan odnos Hrvatske prema ustaštvu, iako je i on relevantan i rječit premda ga ne treba izjednačavati s veličanjem Mladića, nego i na niz sličnih primjera u drugim članicama EU, i starima i novima. Odnos Italije prema Mussoliniju i svome fašističkom nasljeđu takav je primjer. U Predappiju, Mussolinijevu rodnom mjestu na sjeveru Italije, desetljećima se održavaju hodočašća njegovih simpatizera za godišnjice njegova rođenja i smrti. I nije riječ samo o privatnom okupljanju. Prije dvije godine talijansko Ministarstvo obrane objavilo je izjavu kojom je talijanske vojnike poginule kod El Alameina opisala kao ljude koji su "žrtvovali svoje živote za našu slobodu" iako su se borili na strani nacističke Njemačke, ali to tada nije izazvalo nikakav pritisak Bruxellesa na Rim. Diljem Španjolske postoje spomenici i drugi oblici javnog spomena na Francovu diktaturu, a u Rigi u Latviji godinama se održava okupljanje bivših pripadnika latvijskih Waffen-SS jedinica i njihovih simpatizera. EU prema Latviji zbog toga ne postupa kao prema Srbiji. U Mađarskoj je pod Orbánom provedena rehabilitacija Horthyja, odgovornog za teške zločine, kojem su podizani spomenici i održavane komemoracije, ali Bruxelles, iako se sukobljavao s Budimpeštom u vezi s brojnim drugim pitanjima, zbog toga nije pokrenuo nikakav postupak protiv Mađarske. Sličnih primjera ima puno. Povezuje ih mlaka ili nikakva reakcija Bruxellesa, za što postoji i jedan formalan razlog. Naime, pitanje povijesnog sjećanja u primarnoj je nadležnosti država članica i Bruxellesu su u tom pogledu ruke uglavnom vezane premda to ne znači da u Bruxellesu odobravaju takve pojave. To se, međutim, ne odnosi i na Srbiju, koja nije članica EU, a to je u ovom slučaju njezin glavni problem. S obzirom na to da je Srbija zasad samo kandidatkinja za članstvo i da je u pristupnom procesu, EU i njezine članice, pa i one koje ni same nisu raščistile s vlastitom prošlošću, mogu joj držati lekcije o tomu da, ako želi ući, mora pokazati kako prihvaća europske vrijednosti. Premda navedeni primjeri potvrđuju da se i ovakva Srbija, na žalost, jako dobro uklapa u današnju Europu. •

PREŠUTNI ARANŽMAN PO KOJEM ĆE MLADIĆEV SPROVOD ZA BRUXELLES OSTATI 'NEDRŽAVNI', A VUČIĆ ĆE MOĆI REALIZIRATI SVOJE POLITIČKE

CILJEVE, POSVE JE U SKLADU S ODNOSOM EU PREMA SRBIJI

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 333.25 cm^2
Autor Z. CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Macron i Vučić u Parizu promišljali svemir

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/25baa130-f9b6-4570-b1fd-ab98870a8416/pdf

Predsjednik Srbije na radnoj večeri s francuskim kolegom koji nije osudio državni pogreb Ratku Mladiću

Macron i Vučić u Parizu promišljali svemir

Čelni ljudi EU-a, predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa s danom zakašnjenja osudili su način na koji je u Beogradu uz visoke vojne počasti sahranjen ratni zločinac Ratko Mladić kojeg je Haški tribunal osudio na doživotni zatvor, među ostalim i zbog genocida.

Posebno znakovit bio je izostanak bilo kakve reakcije iz dviju najvažnijih članica EU-a. Štoviše, u srijedu dok su se u nekim drugim državama članicama, ali i u samom Europskom parlamentu, mogli čuti ozbiljni glasovi da se zamrzne pristupni pregovori Srbije s EU-om, predsjednik Srbije Aleksandar Vučić večerao je ni manje ni više nego u Elizejskoj palači gdje gdje mu je društvo radio osobno francuski predsjednik Emmanuel Macron. Bila je to radna večera na kojoj su bili i drugi gosti, a nakon toga uslijedio je bilateralni sastanak. Predsjednik Srbije pojasnio je da je sa svojim francuskim kolegom razgovarao o situaciji u Europi i svijetu, odnosima Srbije i Francuske, situaciji na Zapadnom Balkanu, ali o »europskom putu Srbije«. Koliko god možda Vučić bio sklon uljepšavati sadržaj sastanka, ni on se ne bi usudio spominjati europski put njegove zemlje da mu je Macron napomenuo mogućnost zamrzavanja pregovora. Vučić je sastanak opisao kao jako prijateljski, naglasivši da su on i Macron tijekom godina postali prijatelji. Dodao je da je tu bilo čak i emocija jer da obojica znaju da je to bio njihov zadnji razgovor koji vode kao predsjednici budući da im obojici uskoro ističe mandat.

SIPA

Aleksandar Vučić na ulazu u Elizejsku palaču

Dan kasnije, dok se velik dio Europe zgražao nad slikama s Mladićevog pogreba, Vučić je zajedno s Macronom i ostalim uglednim gostima promišljao – svemir. Naime, glavni razlog njegovog puta u Pariz bilo je sudjelovanje na prvom međunarodnom samitu o svemiru, koji je organizirao Macron. Ni jedan visoki francuski dužnosnik, ni premijer ni ministar vanjskih poslova, nisu čak ni komentirali pogreb, a kamoli osudili način na koji ga je odradila država Srbija. Da se ne spominje mogućnost sankcija. Što se tiče Njemačke, najviši dužnosnik ove zemlje koji je komentirao pogreb Ratka Mladića bio je predsjednik Europske pučke stranke (EPP), kršćanski demokrat iz bavarskog CSU-a Manfred Weber. Iako je osudio veličanje ratnog zločinca Ratka Mladića, Weber nije napisao ni slova o mogućoj promjeni statusa SNS-a, vladajuće stranke u Srbiji, koja je u najvećoj europskoj političkoj grupaciji u statusu promatrača. Njemački kancelar Friedrich Merz ni ministar vanjskih proslava Johann Vadephul nisu komentirali pogreb Ratka Mladića.

I Francuska i Njemačka već godinama imaju benevolentno stajalište prema Vučiću kojeg, moguće, smatraju jedinim sposobnim srpskim političarem koji ovu zemlju može udaljiti od Rusije i Kine. Stoga ni Njemačka ni Francuska ne kritiziraju stanje medija u Srbiji niti represivne mjere prema tamošnjoj studentskoj oporbi. Parlamentarni izbori u Srbiji raspisani su za 25. listopada.

Z. CRNČEC

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 333.25 cm^2
Autor Z. CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Macron i Vučić u Parizu promišljali svemir

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/25baa130-f9b6-4570-b1fd-ab98870a8416/pdf

Predsjednik Srbije na radnoj večeri s francuskim kolegom koji nije osudio državni pogreb Ratku Mladiću

Macron i Vučić u Parizu promišljali svemir elni ljudi EU-a, predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa s danom zakašnjenja osudili su način na koji je u Beogradu uz visoke vojne počasti sahranjen ratni zločinac Ratko Mladić kojeg je Haški tribunal osudio na doživotni zatvor, među ostalim i zbog genocida.

Posebno znakovit bio je izostanak bilo kakve reakcije iz dviju najvažnijih članica EU-a. Štoviše, u srijedu dok su se u nekim drugim državama članicama, ali i u samom Europskom parlamentu, mogli čuti ozbiljni glasovi da se zamrznu pristupni pregovori Srbije s EU-om, predsjednik Srbije Aleksandar Vučić večerao je ni manje ni više nego u Elizejskoj palači gdje gdje mu je društvo radio osobno francuski predsjednik Emmanuel Macron. Bila je to radna večera na kojoj su bili i drugi gosti, a nakon toga uslijedio je bilateralni sastanak. Predsjednik Srbije pojasnio je da je sa svojim francuskim kolegom razgovarao o situaciji u Europi i svijetu, odnosima Srbije i Francuske, situaciji na Zapadnom Balkanu, ali o »europskom putu Srbije«. Koliko god možda Vučić bio sklon uljepšavati sadržaj sastanka, ni on se ne bi usudio spominjati europski put njegove zemlje da mu je Macron napomenuo mogućnost zamrzavanja pregovora. Vučić je sastanak opisao kao jako prijateljski, naglasivši da su on i Macron tijekom godina postali prijatelji. Dodao je da je tu bilo čak i emocija jer da obojica znaju da je to bio njihov zadnji razgovor koji vode kao predsjednici budući da im obojici uskoro ističe mandat.

Dan kasnije, dok se velik dio Europe zgražao nad slikama s Mladićevog pogreba, Vučić je zajedno s Macronom i ostalim uglednim gostima promišljao – svemir. Naime, glavni razlog njegovog puta u Pariz bilo je sudjelovanje na prvom međunarodnom samitu o svemiru, koji je organizirao Macron. Ni jedan visoki francuski dužnosnik, ni premijer ni ministar vanjskih poslova, nisu čak ni komentirali pogreb, a kamoli osudili način na koji ga je odradila država Srbija. Da se ne spominje mogućnost sankcija. Što se tiče Njemačke, najviši dužnosnik ove zemlje koji je komentirao pogreb Ratka Mladića bio je predsjednik Europske pučke stranke (EPP), kršćanski demokrat iz bavarskog CSU-a Manfred Weber. Iako je osudio veličanje ratnog zločinca Ratka Mladića, Weber nije napisao ni slova o mogućoj promjeni statusa SNS-a, vladajuće stranke u Srbiji, koja je u najvećoj europskoj političkoj grupaciji u statusu promatrača. Njemački kancelar Friedrich Merz ni ministar vanjskih proslava Johann Vadephul nisu komentirali pogreb Ratka Mladića. IFrancuska i Njemačka već godinama imaju benevolentno stajalište prema Vučiću kojeg, moguće, smatraju jedinim sposobnim srpskim političarem koji ovu zemlju može udaljiti od Rusije i Kine. Stoga ni Njemačka ni Francuska ne kritiziraju stanje medija u Srbiji niti represivne mjere prema tamošnjoj studentskoj oporbi. Parlamentarni izbori u Srbiji raspisani su za 25. listopada.

Z. CRNČEC

Aleksandar Vučić na ulazu u Elizejsku palaču

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija ZADARSKI Plus
Strana 13, 14, 15
Oblast strane 3,046.93 cm^2
Autor Toni PERINIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PET DANA, 110 KILOMETARA I USPJELA SAM!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/33356948-cb78-4ae5-92d2-060cd68413d6/pdf

Vlatka Vučić-Marasović sa suprugom Zoranom uspješno prošla zahtjevnu rutu na Velebitu

PET DANA, 110 KILOMETARA I USPJELA SAM!

Velebit ti vrlo brzo pokaže koliko si malen. Uzme ti mnogo, ali ti isto tako mnogo i daje. Najgori su gotovo uvijek posljednji kilometri. Kada ti u svakodnevnom životu netko kaže da imaš još tri ili četiri kilometra, pomisliš da je to blizu. Na Velebitu, nakon cijeloga dana hoda, to je jako daleko, opisuje Vlatka

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija ZADARSKI Plus
Strana 13, 14, 15
Oblast strane 3,046.93 cm^2
Autor Toni PERINIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PET DANA, 110 KILOMETARA I USPJELA SAM!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/33356948-cb78-4ae5-92d2-060cd68413d6/pdf

Toni PERINIĆ

Pet dana, više od stotinu kilometara Velebita i ruksak težak 14 kilograma. Šator, kamen, sunce, žuljevi, umor, smijeh i suze, ali prije svega velika želja da ovoga puta stigna do kraja. Glasnogovornica Zadarske županije Vlatka Vučić-Marasović i njezin suprug Zoran završili su HIGHLANDER Velebit 5DAY - Hercules, najzahtjevniju dionicu poznate planinarske avanture koja je upravo na Velebitu prije deset godina započela svoj put prema svijetu.

VIROZA I ŽULJEVI

Bio je to njihov treći Highlander, ali prvi završeni na punoj ruti dugoj oko 110 kilometara. Nakon prošlogodišnjeg odustajanja cilj u Selinama ovoga je puta imao posebno značenje. Pet dana provedenih na planini pretvorilo se tako u priču o upornosti, ljudima koji od potpunih stranaca postaju tim i spoznaji koliko je čovjeku zapravo malo potrebno da bi bio sretan.

- Highlander je postao naša zajednička priča, baš kao i sva dosadašnja planinarenja. Prvi put prošli smo 55 kilometara, a nakon toga rodila se želja za onih velikih, službenih sto, odnosno u stvarnosti oko 110 kilometara. Prošle smo godine krenuli na Hercules, ali meni je već prvoga dana pozlilo, a istodobno nam je stigla vijest da je naša Arya, naš pas, ozlijeđena u prometnoj nesreći. Morali smo se vratiti. Zato sam ove godine silno željela završiti ono što smo započeli. Nisam imala potrebu bilo što dokazivati drugima, bio je to dug prema samoj sebi - vratiti se i pokušati ponovno, govori Vlatka, samo dan nakon povratka s puta.

Ni drugi pokušaj nije započeo bez teškoća. Na Velebit je stigla s laganom virozom, bolovima u prsima pri kašljanju i potpuno izgubljenim glasom. Bio je to daleko od idealnog početka kada je već prvoga dana trebalo prijeći 35 kilometara Premužićeve staze, najvećim dijelom položene preko neumoljiva velebitskog kamenja.

- Nakon prve noći na Skorpovcu probudila sam se bez tih muka. Kao da je Velebit rekao: dobro, viroru ćemo riješiti, ali da ti slučajno ne bude prelagano - evo ti žuljevi. Upravo sam drugoga dana, koji je kilometarski bio najkraći, od Skorpovca do Baških Oštarija, dobila najviše žuljeva. Sunce je pržilo, a kamenje Premužićeve staze napravilo je svoje. Vrlo brzo naučiš da tablete, flasteri i zavoji mogu postati traženija roba od svega ostaloga, kaže naša sugovornica.

Ipak, upravo su teškoće pokazale ono što Highlander, osim planine i prijeđenih kilometara, zapravo jest. Njihova ekipa počela se stvarati još prije prvoga koraka, u autobusu prema Senju i Svetom Jurju. Ondje su Vlatka i Zoran upoznali Martjanu i Velimira te Zrinku i Elvira, podrijetlom iz Bosne, koji žive u Nizozemskoj. Krenuli su zajedno i ostali zajedno svih pet dana.

Ljudi koje su slučajno upoznali u autobusu vrlo su brzo prestali biti stranci. Velimir je Vlatki previjao žuljeve, dijelili su hranu, vodu, lijekove i posljednje čokoladice, a kada više nije pomagalo ništa drugo, bila je dovoljna rečenica: «Ajde, možemo mi to.»

- To je Highlander. Tamo kukaš pred čovjekom kojega si upoznao jučer kao da ga poznaješ dvadeset godina. Nema glume. Svi smo znojni, prašnjavi, umorni i nažuljani, svaka nešto boli. Koliko kukaš, toliko se i smiješ. Nekada ti nekoga spašavaš podškom, a nekada netko spašava tebe. Highlander nije samo hodanje, već ljudi i energija. Upoznaš mnoštvo vedrih, pozitivnih i, rekla bih, pozitivno ludih ljudi. Zajedništvo koje nastane na planini teško se može usporediti s bilo čim, ističe Vlatka.

Na pitanje je li u takvom pothvatu teže pobijediti tijelo ili vlastite misli, odgovara da to ovisi o trenutku. U jednom trenutku, kako ističe, čovjek je uvjeren da mu ide izvrsno, a već pola sata poslije ljut je, iscrpljen i spreman odustati. Na usponima ponestaje daha, dok se na spustovima svaki kamen osjeća na bolnim stopalima.

Vlatki su pomagali molitva i meditacija, ali i podrška supruga i ljudi koji su hodali uz nju. Najvažnije je, kaže, ne misliti na cijeli put. Umjesto preostalih 15 kilometara, pred sebe bi postavila mnogo manji cilj - stići do iduće pauze, pojesti čokoladicu, izuti gojzerice i potom nastaviti.

- Ne moraš uvijek imati snage za cijeli put. Dovoljno je imati snage za sljedeći korak, sažima iskusten petodnevnog hoda.

Svakodnevica na Velebitu bila je jednostavna. Ustajanje u zoru, kava i doručak na travi ili kamenu, pakiranje šatora i ponovno stavljanje teškog ruksaka na leđa. Nakon nekoliko dana, prisjeća se, više nisu znali ni koji je dan ni koliko je sati. Jedino je bilo važno stići u sljedeći logor prije mraka.

PLANINA DAJE

Nema ondje uobičajenih higijenskih uvjeta ni komfora svakodnevice, ali to vrlo brzo prestaje biti važno. Kava popijena na travi postaje najbolja na svijetu, livada se pretvara u luksuzno odmaralište, šator u hotel s pet zvjezdica, a izuvanje gojzerica na pauzi u pravi wellness. Susret s izvorom ili hunarom doživljava se gotovo poput dobitka na lutriji.

- Tada doista shvatiš koliko ti malo treba, kaže Vlatka.

Organizatori su sudionicima na Zavižanu osigurali hranu za prva dva dana, dok su na Baškim Oštarijama obnovili zalihe i dobili topli obrok. Nakon cjelodnevnog hodanja, kaže, kuhano jelo postaje vrhunska gastronomija. Na Velikom Rujnu ponovno su ih čekali obrok i hrana za završni dan, a u kampovima su mogli nadopuniti zalihe vode.

Dolaskom u logor dan ipak nije završavao. Organizirani su glazbeni programi, druženja, joga, masaže, radionice i zvučne kupke. Koliko god bili umorni, sudionici su uvijek pronalazili još malo energije za razgovor i smijeh.

Iako na planini čuvjek nerijetko ima osjećaj da je ostao sam s Velebitom, sudionike su cijelim putem pratile kontrolne točke, volonteri, medicinska podrška i članovi Hrvatske gorske službe spašavanja. Iza posljednjih hodača išle su takozvane «metle», koje su nadzirale trasu.

- Planina traži odgovornost i svatko mora voditi računa o sebi, ali mnogo znači znati da nisi prepušten samome sebi. Moram spomenuti cijelu ekipu HIGHLANDER-a, od Šime i Ivane do svih volontera. Osmijeh, podrška, pitanje treba li ti nešto ili riječ ohrabrenja dolaze upravo onda kada ti na licu vjerojatno jasno piše da ti je dosta i Velebita, i Highlandera, i vlastitih gojzerica. Ti ljudi cijeloj priči daju dušu, govori Vlatka.

Velebit je tijekom pet dana pokazivao sva svoja lica. Bio je surov, težak i istodobno veličanstven. Kada bi se činilo da će ih užareni kamen potpuno iscrpiti, pojavio bi se dubok hlad. Kada su ostajali bez vode, dočekao bi ih izvor ili bunar, a u trenucima kada bi umor previadao, bilo je dovoljno podignuti pogled prema krajoliku da se barem nakratko zaboravi bol.

- Velebit ti vrlo brzo pokaže koliko si malen. Uzme ti mnogo, ali ti isto tako mnogo i daje. Najgori su gotovo uvijek posljednji kilometri. Kada ti u svakodnevnom životu netko kaže da imaš još uri ili četiri kilometra, pomisliš da je to blizu. Na Velebitu, nakon cijeloga dana hoda, to je jako daleko, opisuje.

Četvrti dan i dolazak na Veliko Rujno za Vlatku su imali posebno značenje. Jedna od njezinih najvećih želja bila je stići do crkvice Majke Božje i ondje se pomoliti. Prenda je službena kilometraža bila manja, toga su dana prošli oko 21 kilometar. Nakon ranog ustajanja i doručka na travi krenuli su s već dobro zanjenim nogama. Spust s Panosa prema Tatekovoj kolibi činio se beskrajnim, a nakon punjenja zaliha vode nastavili su preko Stapine, ponovno pod jakim suncem i preko kamena.

Kada se pred njima napokon otvorilo Veliko Rujno, učinilo se da je cilj nadohvat ruke. No posljednja dionica nikako nije završavala. Za Zorana, koji potječe iz Marasovića, taj je dolazak također bio duboko emotivan. Pred ulazak na Rujno pustio je pjesmu «Ovo je naša krv».

- Bila sam potpuno iscrpljena i u jednom trenutku više nisam mogla. Zoran me uhvatio za ruku i tako smo, držeći se, zajedno ušli na Rujno. Pjesma svira, pred nama je mjesto do kojega sam toliko željela stići, Zoran je uz mene i suze radosnice samo su krenule. Kao da je sve što je bilo iza nas u tome trenutku došlo na naplatu - prošlogodišnje odustajanje, početak s virozom, žuljevi, bol, umor, svi usponi i spustovi. Kada sam napokon stala pred crkvicu Majke Božje i pomolila se, za mene je jedan veliki cilj već bio ostvaren, prisjeća se.

Na Rujnu ju je dočekalo još jedno iznenađenje - prijateljica Rujnu, od koje je prvi put i čula za Highlander i koja je već prošla isru avanturu. Mirna i njezin suprug vodili su ondje kontrolnu točku, a pobrinula se i da Vlatki nabavi stvari koje su joj zbog iznenadnih poteškoća tijekom puta hitno zatrebale.

- Njezin zagrljaj, trenutak kada ti netko skine težak ruksak s leđa i pruži hladno piće, tada vrijede milijun dolara. Takve stvari u svakodnevnom životu možda uzimamo zdravo za gotovo, ali na planini dobivaju potpuno novu vrijednost, kaže.

GOSPA, RAKIJA I MORE

Vlatka je na put krenula s tri velike motivacije. Prva je bila molitva pred crkvicom na Velikom Rujnu, a druga, uz smijeh priznaje, rakija kod Marija Ramića u Ramića dvorima.

- Rakiju inače ispuće ne pijem, ali željela sam doći do Marija, popiti je i nazdraviti. Nakon svega što su noge dotad prošle, ta rakija, Mario i prava okrjepa bili su luksuz. Zapravo se cijeli Highlander može proći od jedne male motivacije do druge. Gospa na Rujnu, rakija s Marijom, sljedeći izvor vode, hlad, čokoladica na pauzi ili trenutak kada češ izuti gojzerice. Ne razmišljaš o sto kilometara, nego o sljedećoj malo pobjedi, govori.

Suprug Zoran

Buđenje na prekrasnoj lokaciji

Na putu joj je puno pomogla i vjera

> **Upravo sam drugoga dana, koji je kilometarski bio najkraći, od Skorpovca do Baških Oštarija, dobila najviše žuljeva. Sunce je pržilo, a kamenje Premužićeve staze napravilo je svoje**

VIŠEDNEVNI IZAZOV

HIGHLANDER Velebit 5DAY - Hercules najzahtjevniji je format međunarodne planinarske avanture HIGHLANDER, koja je upravo na Velebitu započela 2017. godine. Ono što je tada bilo okupljanje pedesetak zaljubljenika u planinu tijekom deset godina preraslo je u globalnu zajednicu s događajima u 20 zemalja na četiri kontinenta i više od 20 tisuća sudionika.

Velebitski Hercules traje pet dana, a sudionici prelaze oko 110 kilometara jedne od najzahtjevnijih i najljepših hrvatskih planinskih ruta. Dosadašnja trasa vodila je od Zavižana, preko sjevernog Velebita, Premužićeve staze i Baških Oštarija, zatim kroz Ramino korito i preko Panosa, sve do Velikog Rujna, Nacionalnog parka Paklenica i završnice na Jadranskom moru u Selinama.

Za razliku od klasičnih planinarskih izleta, HIGHLANDER je višednevni izazov u kojem sudionici najveći dio opreme nose sa sobom. Šator, vreća za spavanje, odjeća, osobne stvari, dio hrane i voda pretvaraju ruksak u teret koji nerijetko premašuje deset kilograma. Organizatori na pojedinim kontrolnim točkama osiguravaju nadopunu hrane i vode, tople obroke te medicinsku i logističku podršku, dok trasu prate volonteri i pripadnici Hrvatske gorske službe spašavanja.

HIGHLANDER pritom nije utrka niti se pobjednik bira prema vremenu dolaska na cilj. Naglasak je na izdržljivosti, samostalnosti, boravku u prirodi i zajedništvu među sudionicima. Pet dana na Velebitu znači rano ustajanje, višesatno hodanje, spavanje u šatoru i suočavanje sa suncem, kamenom, umorom i žuljevima, ali i iskustvo zbog kojega se mnogi ponovno vraćaju.

Jubilarno izdanje na Velebitu okupilo je oko 600 sudionika iz Hrvatske i dvadesetak drugih zemalja. Završetak rute označava se prolaskom kroz cilj i zvonom, nakon čega sudionici dobivaju završni pečat i značku HIGHLANDER-a – mali simbol pet dana i više od stotinu prijeđenih kilometara.

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija ZADARSKI Plus
Strana 13, 14, 15
Oblast strane 3,046.93 cm^2
Autor Toni PERINIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PET DANA, 110 KILOMETARA I USPJELA SAM!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/33356948-cb78-4ae5-92d2-060cd68413d6/pdf

Prirodne ljepote oduzimaju dah

Posljednje jutro na Velikom Rujnu donijelo je pomiješane osjećaje. Dok su se budili uz konje i krave i kuhali kavu, postali su svjesni da je iza njih posljednja noć u šatoru. Radovali su se povratku vlastitom krevetu, ali osjećali i neobičnu tugu jer je završavalo nešto što im se nekoliko dana ranije činilo beskrajnim.

Premda su im kazali da ih čeka lagan dan, spust prema Planinarskom domu Paklenica za Vlatkina je stopala bio poput hodanja po žeravici. Nakon šamića dvora spuštali su se Paklenicom, znajući da su nadomak završetka. Tek su putem postali svjesni da ih na parkralištu ne čeka automobil, nego još nekoliko kilometara hoda do cilja na plaži u Selinama.

Tamo ju je čekala treća motivacija – baciti se u more. Prije toga trebalo je proći kroz cilj, pozdraviti ljude koji su stigli ranije i zazvoniti zvonom kojim sudionici označavaju završetak svoje pustolovine.

– Taj je trenutak teško opisati. Čuješ navijanje, vidiš svoju ekipu, počinju zagrljaji, a onda zazvoniš i znaš da je gotovo. Uspjela sam. Svih pet dana, više od stotinu kilometara, bol, sunce, kamen, žuljevi, šator, smijeh, kukanje i ljudi – sve ti prođe kroz glavu. Dobiješ posljednji pečat i malu značku koja potvrđuje da si postao HIGHLANDER. Možda je to samo značka, ali nakon svega što si prošao vrijedi strašno mnogo. A onda smo otišli ravno u more, govori.

SRCE SVJETSKE PRIČE

Ovogodišnje izdanje bilo je posebno i zbog desete obljetnice HIGHLANDER-a. Avantura je započela upravo na Velebitu 2017. godine s pedesetak sudionika, da bi tijekom deset godina prerasla u globalnu planinarsku zajednicu koja je kroz događaje u 20 zemalja na četiri kontinenta okupila više od 20 tisuća ljudi. Jubilarno izdanje na Velebitu privuklo je oko 600 sudionika iz Hrvatske i dvadesetak drugih zemalja.

Ruta Hercules vodila ih je od Zavižana, preko sjevernog Velebita. Premužićeve staze, Baških Oštarija, Ramina korita i Panosa, kroz Paklenicu sve do Jadranskog mora.

– Lijepo je znati da je upravo ovdje sve počelo i da je jedna hrvatska ideja postala svjetska priča. Velebit je i dalje njezino srce. Priča je velika i globalna, ali na planini još uvijek imaš osjećaj da je najvažniji čovjek koji hoda pokraj tebe, ističe Vlatka.

Od pet dana provedenih na Velebitu ostalo joj je mnogo više od podatka da je prehodala 110 kilometara. Bez signala, vijesti i svakodnevne buke život se svelo na nekoliko temeljnih pitanja: ima li dovoljno vode i hrane, gdje će spavati i može li napraviti još jedan korak. Povratak u svakodnevicu zato je donio i drukčiji pogled na probleme koji se inače čine velikima.

– Velebit te malo poslože. Shvatiš koliko ti malo treba: voda, nešto hrane, mjesto na kojem češ spavati, čokoladica kojoj se veseliš sljedećih pet kilometara, netko tko će ti previti žuljeve, prijateljica koja će te dočekati, zagrliti, skinuti ruksak s leđa i dati ti hladno piće. I suprug koji će te, kada više ne možeš, uhvatiti za ruku i zajedno s tobom napraviti posljednje korake do mjesta do kojega si toliko željela stići, govori.

Zato za nju tih 110 kilometara nije samo broj, kao što ni Highlander nije samo hodanje. S Velebita je ponijela ono što nije moglo stati ni na jedan popis opreme ni u ruksak težak 14 kilograma – ljude, prijateljstva, zajedništvo, smijeh svoje ekipe i osjećaj da se vratila i dovršila ono što godinu prije nije mogla.

Na cilju su ostali posljednji pečat, značka, zvuk zvona, zagrljaji, suze i more, a iznad svega jednostavna misao koja je u sebi sadržavala svih 110 kilometara Velebita:

– Uspjela sam. Ma, neopisivo.

POSLJEDNJE JUTRO NA VELIKOM RUJNU DONIJELO JE POMIJEŠANE OSJEĆAJE. DOK SU SE BUDILI UZ KONJE I KRAVE I KUHALI KAVU, POSTALI SU SVJESNI DA JE IZA NJIH POSLJEDNJA NOĆ U ŠATORU. RADOVALI SU SE POVRATKU VLASTITOM KREVETU, ALI OSJEĆALI I NEOBIČNU TUGU JER JE ZAVRŠAVALO NEŠTO ŠTO IM SE NEKOLIKO DANA RANIJE ČINILO BESKRAJNIM

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija ZADARSKI Plus
Strana 13, 14, 15
Oblast strane 3,046.93 cm^2
Autor Toni PERINIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PET DANA, 110 KILOMETARA I USPJELA SAM!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/33356948-cb78-4ae5-92d2-060cd68413d6/pdf

Vlatka Vučić-Marasović sa suprugom Zoranom uspješno prošla zahtjevnu rutu na Velebitu

PET DANA, 110 KILOMETARA I USPJELA SAM!

Velebit ti vrlo brzo pokaže koliko si malen. Uzme ti mnogo, ali ti isto tako mnogo i daje. Najgori su gotovo uvijek posljednji kilometri. Kada ti u svakodnevnom životu netko kaže da imaš još tri ili četiri kilometra, pomisliš da je to blizu. Na Velebitu, nakon cijeloga dana hoda, to je jako daleko, opisuje Vlatka et dana, više od stotinu kilometara Velebita i ruksak težak 14 kilograma. Šator, kamen, sunce, žuljevi, umor, smijeh i suze, ali prije svega velika želja da ovoga puta stignu do kraja. Glasnogovornica Zadarske županije Vlatka Vučić-Marasović i njezin suprug Zoran završili su HIGHLANDER Velebit 5DAY - Hercules, najzahtjevniju dionicu poznate planinarske avanture koja je upravo na Velebitu prije deset godina započela svoj put prema svijetu. VIROZA I ŽULJEVI

Bio je to njihov treći Highlander, ali prvi završeni na punoj ruti dugoj oko 110 kilometara. Nakon prošlogodišnjeg odustajanja cilj u Selinama ovoga je puta imao posebno značenje. Pet dana provedenih na planini pretvorilo se tako u priču o upornosti, ljudima koji od potpunih stranaca postaju tim i spoznaji koliko je čovjeku zapravo malo potrebno da bi bio sretan.

- Highlander je postao naša zajednička priča, baš kao i sva dosadašnja planinarenja. Prvi put prošli smo 55 kilometara, a nakon toga rodila se želja za onih velikih, službenih sto, odnosno u stvarnosti oko 110 kilometara. Prošle smo godine krenuli na Hercules, ali meni je već prvoga dana pozlilo, a istodobno nam je stigla vijest da je naša Arya, naš pas, ozlijeđena u prometnoj nesreći. Morali smo se vratiti. Zato sam ove godine silno željela završiti ono što smo započeli. Nisam imala potrebu bilo što dokazivati drugima, bio je to dug prema samoj sebi - vratiti se i pokušati ponovno, govori Vlatka, samo dan nakon povratka s puta. Ni drugi pokušaj nije započeo bez teškoća. Na Velebit je stigla s laganom virozom, bolovima u prsima pri kašljanju i potpuno izgubljenim glasom. Bio je to daleko od idealnog početka kada je već prvoga dana trebalo prijeći 35 kilometara Premužićeve staze, najvećim dijelom položene preko neumoljiva velebitskog kamena.

- Nakon prve noći na Skorpovcu probudila sam se bez tih muka. Kao da je Velebit rekao: dobro, virozu ćemo riješiti, ali da ti slučajno ne bude prelagano - evo ti žuljevi. Upravo sam drugoga dana, koji je kilometarski bio najkraći, od Skorpovca do Baških Oštarija, dobila najviše žuljeva. Sunce je pržilo, a kamenje Premužićeve staze napravilo je svoje. Vrlo brzo naučiš da tablete, flasteri i zavoji mogu postati traženija roba od svega ostaloga, kaže naša sugovornica.

Ipak, upravo su teškoće pokazale ono što Highlander, osim planine i prijeđenih kilometara, zapravo jest. Njihova ekipa počela se stvarati još prije prvoga koraka, u autobusu prema Senju i Svetom Jurju. Ondje su Vlatka i Zoran upoznali Marijanu i Velimira te Zrinku i Elvira, podrijetlom iz Bosne, koji žive u Nizozemskoj. Krenuli su zajedno i ostali zajedno svih pet dana.

Ljudi koje su slučajno upoznali u autobusu vrlo su brzo prestali biti stranci. Velimir je Vlatki previjao žuljeve, dijelili su hranu, vodu, lijekove i posljednje čokoladice, a kada više nije pomagalo ništa drugo, bila je dovoljna rečenica: »Ajde, možemo mi to.«

- To je Highlander. Tamo kukaš pred čovjekom kojega si upoznao jučer kao da ga poznaješ dvadeset godina. Nema glume. Svi smo znojni, prašnjavi, umorni i nažuljani, svakoga nešto boli. Koliko kukaš, toliko se i smiješ. Nekada ti nekoga spašavaš podrškom, a nekada netko spašava tebe. Highlander nije samo hodanje, već ljudi i energija. Upoznaš mnoštvo vedrih, pozitivnih i, rekla bih, pozitivno ludih ljudi. Zajedništvo koje nastane na planini teško se može usporediti s bilo čim, ističe Vlatka.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija ZADARSKI Plus
Strana 13, 14, 15
Oblast strane 3,046.93 cm^2
Autor Toni PERINIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PET DANA, 110 KILOMETARA I USPJELA SAM!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/33356948-cb78-4ae5-92d2-060cd68413d6/pdf

Na pitanje je li u takvom pothvatu teže pobijediti tijelo ili vlastite misli, odgovara da to ovisi o trenutku. U jednom trenutku, kako ističe, čovjek je uvjeren da mu ide izvrsno, a već pola sata poslije ljut je, iscrpljen i spreman odustati. Na usponima ponestaje daha, dok se na spustovima svaki kamen osjeća na bolnim stopalima.

Vlatki su pomagali molitva i meditacija, ali i podrška supruga i ljudi koji su hodali uz nju. Najvažnije je, kaže, ne misliti na cijeli put. Umjesto preostalih 15 kilometara, pred sebe bi postavila mnogo manji cilj - stići do iduće pauze, pojesti čokoladicu, izuti gojzerice i potom nastaviti. - Ne moraš uvijek imati snage za cijeli put. Dovoljno je imati snage za sljedeći korak, sažima iskustvo petodnevnog hoda.

Svakodnevica na Velebitu bila je jednostavna. Ustajanje u zoru, kava i doručak na travi ili kamenu, pakiranje šatora i ponovno stavljanje teškog ruksaka na leđa. Nakon nekoliko dana, prisjeća se, više nisu znali ni koji je dan ni koliko je sati. Jedino je bilo važno stići u sljedeći logor prije mraka. PLANINA DAJE

Nema ondje uobičajenih higijenskih uvjeta ni komfora svakodnevice, ali to vrlo brzo prestaje biti važno. Kava popijena na travi postaje najbolja na svijetu, livada se pretvara u luksuzno odmaralište, šator u hotel s pet zvjezdica, a izuvanje gojzerica na pauzi u pravi wellness. Susret s izvorom ili bunarom doživljava se gotovo poput dobitka na lutriji.

- Tada doista shvatiš koliko ti malo treba, kaže Vlatka. Organizatori su sudionicima na Zavižanu osigurali hranu za prva dva dana, dok su na Baškim Oštarijama obnovili zalihe i dobili topli obrok. Nakon cjelodnevnog hodanja, kaže, kuhano jelo postaje vrhunska gastronomija. Na Velikom Rujnu ponovno su ih čekali obrok i hrana za završni dan, a u kampovima su mogli nadopuniti zalihe vode.

Dolaskom u logor dan ipak nije završavao. Organizirani su glazbeni programi, druženja, joga, masaže, radionice i zvučne kupke. Koliko god bili umorni, sudionici su uvijek pronalazili još malo energije za razgovor i smijeh.

Iako na planini čovjek nerijetko ima osjećaj da je ostao sam s Velebitom, sudionike su cijelim putem pratile kontrolne točke, volonteri, medicinska podrška i članovi Hrvatske gorske službe spašavanja. Iza posljednjih hodača išle su takozvane »metle«, koje su nadzirale trasu.

- Planina traži odgovornost i svatko mora voditi računa o sebi, ali mnogo znači znati da nisi prepušten samome sebi. Moram spomenuti cijelu ekipu HIGHLAN-DER-a, od Šime i Ivane do svih volontera. Osmijeh, podrška, pitanje treba li ti nešto ili riječ ohrabrenja dolaze upravo onda kada ti na licu vjerojatno jasno piše da ti je dosta i Velebita, i Highlandera, i vlastitih gojzerica. Ti ljudi cijeloj priči daju dušu, govori Vlatka.

Velebit je tijekom pet dana pokazivao sva svoja lica. Bio je surov, težak i istodobno veličanstven. Kada bi se činilo da će ih užareni kamen potpuno iscrpiti, pojavio bi se dubok hlad. Kada su ostajali bez vode, dočekao bi ih izvor ili bunar, a u trenucima kada bi umor prevladao, bilo je dovoljno podignuti pogled prema krajoliku da se barem nakratko zaboravi bol. - Velebit ti vrlo brzo pokaže koliko si malen. Uzme ti mnogo, ali ti isto tako mnogo i daje. Najgori su gotovo uvijek posljednji kilometri. Kada ti u svakodnevnom životu netko kaže da imaš još tri ili četiri kilometra, pomisliš da je to blizu. Na Velebitu, nakon cijeloga dana hoda, to je jako daleko, opisuje.

Četvrti dan i dolazak na Veliko Rujno za Vlatku su imali posebno značenje. Jedna od njezinih najvećih želja bila je stići do crkvice Majke Božje i ondje se pomoliti. Premda je službena kilometraža bila manja, toga su dana prošli oko 21 kilometar. Nakon ranog ustajanja i doručka na travi krenuli su s već dobro ranjenim nogama. Spust s Panosa prema Tatekovoj kolibi činio se beskrajnim, a nakon punjenja zaliha vode nastavili su preko Stapine, ponovno pod jakim suncem i preko kamena.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija ZADARSKI Plus
Strana 13, 14, 15
Oblast strane 3,046.93 cm^2
Autor Toni PERINIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PET DANA, 110 KILOMETARA I USPJELA SAM!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/33356948-cb78-4ae5-92d2-060cd68413d6/pdf

Kada se pred njima napokon otvorilo Veliko Rujno, učinilo se da je cilj nadohvat ruke. No posljednja dionica nikako nije završavala. Za Zorana, koji potječe iz Marasovića, taj je dolazak također bio duboko emotivan. Pred ulazak na Rujno pustio je pjesmu »Ovo je naša krv«. - Bila sam potpuno iscrpljena i u jednom trenutku više nisam mogla. Zoran me uhvatio za ruku i tako smo, držeći se, zajedno ušli na Rujno. Pjesma svira, pred nama je mjesto do kojega sam toliko željela stići, Zoran je uz mene i suze radosnice samo su krenule. Kao da je sve što je bilo iza nas u tome trenutku došlo na naplatu prošlogodišnje odustajanje, početak s virozom, žuljevi, bol, umor, svi usponi i spustovi. Kada sam napokon stala pred crkvicu Majke Božje i pomolila se, za mene je jedan veliki cilj već bio ostvaren, prisjeća se.

Na Rujnu ju je dočekalo još jedno iznenađenje - prijateljica Mirna, od koje je prvi put i čula za Highlander i koja je već prošla istu avanturu. Mirna i njezin suprug vodili su ondje kontrolnu točku, a pobrinula se i da Vlatki nabavi stvari koje su joj zbog iznenadnih poteškoća tijekom puta hitno zatrebale.

- Njezin zagrljaj, trenutak kada ti netko skine težak ruksak s leđa i pruži hladno piće, tada vrijede milijun dolara. Takve stvari u svakodnevnom životu možda uzimamo zdravo za gotovo, ali na planini dobivaju potpuno novu vrijednost, kaže.

GOSPA, RAKIJA I MORE Vlatka je na put krenula s tri velike motivacije. Prva je bila molitva pred crkvicom na Velikom Rujnu, a druga, uz smijeh priznaje, rakija kod Marija Ramića u Ramića dvorima. - Rakiju inače uopće ne pijem, ali željela sam doći do Marija, popiti je i nazdraviti. Nakon svega što su noge dotad prošle, ta rakija, Mario i prava okrjepa bili su luksuz. Zapravo se cijeli Highlander može proći od jedne male motivacije do druge. Gospa na Rujnu, rakija s Marijom, sljedeći izvor vode, hlad, čokoladica na pauzi ili trenutak kada ćeš izuti gojzerice. Ne razmišljaš o sto kilometara, nego o sljedećoj maloj pobjedi, govori.

Upravo sam drugoga dana, koji je kilometarski bio najkraći, od Skorpovca do Baških Oštarija, dobila najviše žuljeva. Sunce je pržilo, a kamenje Premužićeve staze napravilo je svoje

VIŠEDNEVNI IZAZOV HIGHLANDER Velebit 5DAY - Hercules najzahtjevniji je format međunarodne planinarske avanture HIGHLANDER, koja je upravo na Velebitu započela 2017. godine. Ono što je tada bilo okupljanje pedesetak zaljubljenika u planinu tijekom deset godina preraslo je u globalnu zajednicu s događajima u 20 zemalja na četiri kontinenta i više od 20 tisuća sudionika.

Velebitski Hercules traje pet dana, a sudionici prelaze oko 110 kilometara jedne od najzahtjevnijih i najljepših hrvatskih planinskih ruta. Ovogodišnja trasa vodila je od Zavižana, preko sjevernog Velebita, Premužićeve staze i Baških Oštarija, zatim kroz Ramino korito i preko Panosa, sve do Velikog Rujna, Nacionalnog parka Paklenica i završnice na Jadranskom moru u Selinama.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija ZADARSKI Plus
Strana 13, 14, 15
Oblast strane 3,046.93 cm^2
Autor Toni PERINIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PET DANA, 110 KILOMETARA I USPJELA SAM!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/33356948-cb78-4ae5-92d2-060cd68413d6/pdf

Za razliku od klasičnih planinarskih izleta, HIGHLAN-DER je višednevni izazov u kojem sudionici najveći dio opreme nose sa sobom. Šator, vreća za spavanje, odjeća, osobne stvari, dio hrane i voda pretvaraju ruksak u teret koji nerijetko premašuje deset kilograma. Organizatori na pojedinim kontrolnim točkama osiguravaju nadopunu hrane i vode, tople obroke te medicinsku i logističku podršku, dok trasu prate volonteri i pripadnici Hrvatske gorske službe spašavanja. HIGHLANDER pritom nije utrka niti se pobjednik bira prema vremenu dolaska na cilj. Naglasak je na izdržljivosti, samostalnosti, boravku u prirodi i zajedništvu među sudionicima. Pet dana na Velebitu znači rano ustajanje, višesatno hodanje, spavanje u šatoru i suočavanje sa suncem, kamenom, umorom i žuljevima, ali i iskustvo zbog kojega se mnogi ponovno vraćaju. Jubilarno izdanje na Velebitu okupilo je oko 600 sudionika iz Hrvatske i dvadesetak drugih zemalja. Završetak rute označava se prolaskom kroz cilj i zvonom, nakon čega sudionici dobivaju završni pečat i značku HIGHLANDER-a – mali simbol pet dana i više od stotinu prijeđenih kilometara.

Toni PERINIĆ

Posljednje jutro na Velikom Rujnu donijelo je pomiješane osjećaje. Dok su se budili uz konje i krave i kuhali kavu, postali su svjesni da je iza njih posljednja noć u šatoru. Radovali su se povratku vlastitom krevetu, ali osjećali i neobičnu tugu jer je završavalo nešto što im se nekoliko dana ranije činilo beskrajnim.

Premda su im kazali da ih čeka lagan dan, spust prema Planinarskom domu Paklenica za Vlatkina je stopala bio poput hodanja po žeravici. Nakon Ramića dvora spuštali su se Paklenicom, znajući da su nadomak završetka. Tek su putem postali svjesni da ih na parkiralištu ne čeka automobil, nego još nekoliko kilometara hoda do cilja na plaži u Selinama. Tamo ju je čekala treća motivacija - baciti se u more. Prije toga trebalo je proći kroz cilj, pozdraviti ljude koji su stigli ranije i zazvoniti zvonom kojim sudionici označavaju završetak svoje pustolovine. - Taj je trenutak teško opisati. Čuješ navijanje, vidiš svoju ekipu, počinju zagrljaji, a onda zazvoniš i znaš da je gotovo. Uspjela sam. Svih pet dana, više od stotinu kilometara, bol, sunce, kamen, žuljevi, šator, smijeh, kukanje i ljudi – sve ti prođe kroz glavu. Dobiješ posljednji pečat i malu značku koja potvrđuje da si postao HIGHLAN-DER. Možda je to samo značka, ali nakon svega što si prošao vrijedi strašno mnogo. A onda smo otišli ravno u more, govori. SRCE SVJETSKE PRIČE Ovogodišnje izdanje bilo je posebno i zbog desete obljetnice HIGHLANDER-a. Avantura je započela upravo na Velebitu 2017. godine s pedesetak sudionika, da bi tijekom deset godina prerasla u globalnu planinarsku zajednicu koja je kroz događaje u 20 zemalja na četiri kontinenta okupila više od 20 tisuća ljudi. Jubilarno izdanje na Velebitu privuklo je oko 600 sudionika iz Hrvatske i dvadesetak drugih zemalja. Ruta Hercules vodila ih je od Zavižana, preko sjevernog Velebita, Premužićeve staze, Baških Oštarija, Ramina korita i Panosa, kroz Paklenicu sve do Jadranskog mora.

- Lijepo je znati da je upravo ovdje sve počelo i da je jedna hrvatska ideja postala svjetska priča. Velebit je i dalje njezino srce. Priča je velika i globalna, ali na planini još uvijek imaš osjećaj da je najvažniji čovjek koji hoda pokraj tebe, ističe Vlatka. Od pet dana provedenih na Velebitu ostalo joj je mnogo više od podatka da je prehodala 110 kilometara. Bez signala, vijesti i svakodnevne buke život se sveo na nekoliko temeljnih pitanja: ima li dovoljno vode i hrane, gdje će spavati i može li napraviti još jedan korak. Povratak u svakodnevicu zato je donio i drukčiji pogled na probleme koji se inače čine velikima.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija ZADARSKI Plus
Strana 13, 14, 15
Oblast strane 3,046.93 cm^2
Autor Toni PERINIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PET DANA, 110 KILOMETARA I USPJELA SAM!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/33356948-cb78-4ae5-92d2-060cd68413d6/pdf

- Velebit te malo posloži. Shvatiš koliko ti malo treba: voda, nešto hrane, mjesto na kojem ćeš spavati, čokoladica kojoj se veseliš sljedećih pet kilometara, netko tko će ti previti žuljeve, prijateljica koja će te dočekati, zagrliti, skinuti ruksak s leđa i dati ti hladno piće. I suprug koji će te, kada više ne možeš, uhvatiti za ruku i zajedno s tobom napraviti posljednje korake do mjesta do kojega si toliko željela stići, govori. Zato za nju tih 110 kilometara nije samo broj, kao što ni Highlander nije samo hodanje. S Velebita je ponijela ono što nije moglo stati ni na jedan popis opreme ni u ruksak težak 14 kilograma ljude, prijateljstva, zajedništvo, smijeh svoje ekipe i osjećaj da se vratila i dovršila ono što godinu prije nije mogla.

Na cilju su ostali posljednji pečat, značka, zvuk zvona, zagrljaji, suze i more, a iznad svega jedna jednostavna misao koja je u sebi sadržavala svih 110 kilometara Velebita:

- Uspjela sam. Ma, neopisivo.

POSLJEDNJE JUTRO NA VELIKOM RUJNU DONIJELO JE POMIJEŠANE OSJEĆAJE. DOK SU SE BUDILI UZ KONJE I KRAVE I KUHALI KAVU, POSTALI SU SVJESNI DA JE IZA NJIH POSLJEDNJA NOĆ U ŠATORU. RADOVALI SU SE POVRATKU VLASTITOM KREVETU, ALI OSJEĆALI I NEOBIČNU TUGU JER JE ZAVRŠAVALO NEŠTO ŠTO IM SE NEKOLIKO DANA RANIJE ČINILO BESKRAJNIM

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,113.72 cm²
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3e09efce-0962-4f0b-8feb-7de13ed89e6b/pdf

OD PETKA DO PETKA

DRAŽEN CIGLENEČKI

SUBOTA, 5. RUJNA

Uspješan pomalo amaterski prosvjed

Glavni je kriterij svakog prosvjeda njegova masovnost. Ukoliko se na jednom mjestu okupilo puno ljudi da bi demonstrirali, taj prosvjed bio uspješan. Dakle, prosvjed koji je na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića organizirala građanska inicijativa »Gospić je naš dom«, nesumnjivo spada u kategoriju uspješnih. Pouzdanih procjena o broju sudionika, istina, nema, ali sasvim je jasno da ih je bilo puno. Niti protivnici prosvjeda povodom ogromnog problema ilegalnog otpada u Lici to ne negiraju. Nadalje, u danima koji su prethodili prosvjedu, iz desnih političkih opcija stižale su zapanjujuće tvrdnje da je u pitanju nekakvo projugoslavensko okupljanje ljudi koji su čak štovatelji Ratka Mladića. Ta je retorika odjednom poslije prosvjeda iščeznula iz javnog prostora. Razumljivo budući da je skup s gomilom hrvatskih zastava teško proglasiti antihrvatskim. Što se tiče službenog programa, on je bio nekako amaterski. Previše govornika, premalo artikuliranih političkih poruka. Otuda i stav premijera Andreja Plenkovića da ništa nije napadao njegovu Vladu. No, činjenica je da se glasno skandiralo protiv Vlade i HDZ-a. Nema dvojbe su građani koji su se u subotnje popodne našli u središtu Zagreba, neprijateljski raspoloženi prema Vladi. Zato je i Plenković prilagodio svoj narativ, postao je bitno suzdržaniji.

NEDJELJA, 6. RUJNA

Desnica maršira bivšim DDR-om

Došao je i taj dan, desničarski AfD dobio je uvjerljivo najviše glasova u izborima u jednoj njemačkoj saveznoj pokrajini. Birači u Saskoj-Anhaltu osigurali su AfD-u premoćno vječnu u lokalnom parlamentu. Očekivalo se to, sve predizborne ankete u ovoj maloj pokrajini na području bivšeg DDR-a signalizirale su ovakav ishod, ali svejedno je on, kada se dogodio, šokantno dijeloval na njemačku i dobar dio europske politike. Naravno, ima i oduševljenih pobjedom stranke kojoj se pripisuje čak i sklonost nacizmu. Donald Trump i Vladimir Putin, koji navijaju za slabu, dezintegriranu Europsku uniju, izražavaju sreću zbog rezultata AfD-a. Isto vrijedi za glavninu desničara širom Europe, uključujući i hrvatske. Naši domoljubi sanjaju o suverenističkoj Hrvatskoj i procjenjuju da je jačanje AfD-a pravi put do toga. Upitno je, međutim, kako bi mala Hrvatska mogla profitirati od EU-a u kojoj bi svaka država članica primarno gledala svoja posla. No, što je, tu je. Ljudi na istoku Njemačke, koji je pripadao ugašenoj komunističkoj državi, postali su vrlo prijemčivi za radikalno desnu politiku. Nema na tom prostoru previše migranata, ali oni bi ih željeli izbaciti iz cijele Njemačke, vjeruju da bi tako popravili vlastiti status na društvenoj ljestvici. Ili im je, pak, odbojna drukčija kultura. Pred Njemačkom je zaista izazovno vrijeme.

PONEDJELJAK, 7. RUJNA

Državna sahrana zločinca Mladića

Nevladina udruga koja u Srbiji više od 30 godina procjenjuje broj prisutnih na skupovima na otvorenom, tvrdi da je na sahrani ratnog zločinca Ratka Mladića bilo 16 tisuća ljudi. Prilično je to neimpresivno za čovjeka sa statusom velikog srpskog heroja. Aleksandar Vučić, koji je već duboko u predizbornoj kampanji s ciljem da se s predsjedničke vrati na premijersku dužnost, govori, pak, o 120 do 150 tisuća onih koji su prošli kroz događaje povezane sa sprovodom krvnika iz Kalinovika. Kako god, nisu brojčani podaci obilježili posljednji ispraćaj Mladića, koji je umro tri tjedna ranije u Haagu. Posebnim ga je učinila podrška države. Njegov lijes su zračnom lukom u Beogradu dočekali pripadnici srpske vojske, koji su ga nosili i na Topčiderskom groblju. Pokupan je, znači, uz vojne počasti, uz nazočnost niza ministara. Vučić se, doduše, nije pojavio, ali time se ništa bitno ne mijenja. Mladić je u smrti u Srbiji dobio tretman posve u neskladu s činjenicom da je osuđen za ratni zločin. To je izazvalo zgražanje u regiji, naročito u Bihaću, a s odredbenim kašnjenjem i Bruxellesa. Spominje se čak i mogućnost suspenzije pregovora o pristupanju Srbije EU-u, u kojima ionako dugo već nema napretka.

UTORAK, 8. RUJNA

Turudićeva salama taktika

Veći dio oporbe bio je protiv imenovanja Ivana Turudića na dužnost glavnog državnog odvjetnika, od početka su ga nazivali HDZ-ovim dečkom i sada, što je logično, tvrde da je on s premijerom Andrejem Plenkovićem u dosluhu i u vezi afere ilegalni otpad. Oporbeni čelnici pronovinaju tezu da je USKOK novo izvješće o prodaji mikroplastike u podzemne vode ispod odlagališta u Gospiću i Varaždinu objavio tek dva dana nakon prosvjeda kako bi pomogao Plenkoviću. Sjetara se, naime, da bi prosvjed bio i masovniji i artikuliraniji protiv Vlade da je to izvješće u javnost dospjelo prošli tjedan. Međutim, politički je za Plenkovića zapravo puno gore to što je ovako ispalo. Jer, poslije prosvjeda nije došlo do za premijera priželjkivanog smirivanja nego je USKOK dao dodatnu municiju njegovim protivnicima. Turudić je najavio još nekoliko izvješća i ona opet izlaze gojedinačno, ne u paketu. Izgleda kao da šef DORH-a sanšljenu primjenjuje poznatu taktiku rezanja salame, koja je u pravilu ubitačna za političare koji su meta. Nije jasno koji su točno Turudićevi motivi i ima li ih uopće izvan obavljanja posla za koji je nadležan, ali ne bi se mogło reći da trenutačno ide na ruku predsjednika Vlade.

SRIJEDA, 9. RUJNA

Možemo! opet igra na HDZ-ovom terenu

Predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković iskreno prezire Srbiju. Nema tu nikakve dvojbe, dovoljno je pročitati njegove svježe izjave povodom pogreba Ratka Mladića. U političkoj karijeri predsjednice Kluba zastupnika Možemo! Sandre Benčić bi se, pak, teško pronašlo nešto što bi upućivalo na to da ona ima negativan stav o Srbiji. Ali, upravo je u tijeku javna polemika između njih dvoje u kojoj Sandra Benčić optužuje visokog HDZ-ovog dužnosnika da je odbio prijedlog saborske deklaracije kojom bi se, zbog veličanja ratnog zločinca Mladića, zatražilo prekid pregovora Srbije o pristupanju Europskoj uniji. Jandroković tvrdi da nije mogao to prihvatiti jer bi time prekršio procedure propisane Poslovnikom. Ovijek je, međutim, za političara loše kada mora opravdavati neki vlastiti postupak. Zapravo je Možemo! svojom inicijativom posramilo zamku Jandrakovića, koju on nije uspio izbjeći. Kao da nije razmišljao kako će djelovati ako rutinski odbaci i ovaj oporbeni prijedlog. Već drugi put se Možemo! služi svojevrsnom provokacijom da bi HDZ doveo u nezgodnu situaciju na njegovom terenu. I zakonski prijedlog temeljen kojeg bi porasle mirovine dijele hrvatskih branitelja, napravio je dosta problema HDZ-u.

ČETVRTAK, 10. RUJNA

Srpski studenti (ne) pobjeđuju

Za svega mjesec i pol dana, 25. listopada, znat će se ustaje li u Srbiji na vlasti Aleksandar Vučić. Za taj dan je on kao predsjednik raspisao parlamentarne izbore na kojima će se natjecati kako bi, nakon nešto manje od deset godina, ponovno obnašao premijersku dužnost. Službenu kampanju su, skupom u Novom Sadu, pokrenuli Vučićevi glavni protivnici »Studenska lista - Studenti pobjeđuju«. Još u studenom 2024. su, kao reakcija na rušenje nadstrešnice željezničkog kolodvora u Novom Sadu uslijed čega je poginulo 16 ljudi, započeli prosvjedi protiv Vučića, kojih su nositelji bili upravo studenti. Održavani su širom Srbije masovni skupovi sa za Hrvatsku nezamislivim brojem sudionika. I sada je došlo vrijeme da se na izborima testira politička snaga tog pokreta. Studenti nisu uspjeli ili željeli iznjedriti neke jake, prepoznatljive lidere, ali privukli su puno uglednih građana i dio njih će se sigurno naći na izbornoj listi. Nemoguće je procijeniti izgleđe da Vučić izgubi vlast. Upitno je bi li on to uopće dopustio. Ali, njegovi oponenti vjeruju da je Vučić ovaj put - gotov.

PETAK, 11. RUJNA

Ukrajinci izvoze svoj ratni know how

Nije Ukrajina imala takve ambicije, ali ruska agresija učinila ju je vjerojatno vodećom zemljom kada je u pitanju proizvodnja bespilotnih letjelica, bez kojih se danas više ne može ratovati. Ukrajinci su se, suočeni s nemilosrdnim i do zuba naoružanim neprijateljem, pokazali vrlo inventivnima, a sada i izvoze know how koji su neplanirano stekli. Kanadski premijer Mark Carney je, prilikom posjeta ukrajinskog predsjednika Volodimira Zelenskog, govorio o milijunima dronova koje će njegova država, zahvaljujući i suradnji s Ukrajinom, moći proizvoditi za dvije godine. Trenutačno kanadska vojska raspolaže sa samo nekolika tisuća bespilotnih letjelica. Carney, kojem je američki predsjednik Donald Trump nametnuo carinski rat, obećao je Zelenskom nastavak vojne pomoći.

DAVOR RENDULIĆ/PIXSELL

IMPRESSUM
v.d. glavne urednice
Novoga lista: Tihana TOMIČIĆ
urednica: Ana MAŠEK

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,113.72 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3e09efce-0962-4f0b-8feb-7de13ed89e6b/pdf

SUBOTA, 5. RUJNA

Uspješan pomalo amaterski prosvjed

Glavni je kriterij svakog prosvjeda njegova masovnost. Ukoliko se na jednom mjestu okupilo puno ljudi da bi demonstrirali, taj prosvjed bio uspješan. Dakle, prosvjed koji je na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića organizirala građanska inicijativa »Gospić je naš dom«, nesumnjivo spada u kategoriju uspješnih. Pouzdanih procjena o broju sudionika, istina, nema, ali sasvim je jasno da ih je bilo puno. Niti protivnici prosvjeda povodom ogromnog problema ilegalnog otpada u Lici to ne negiraju. Nadalje, u danima koji su prethodili prosvjedu, iz desnih političkih opcija stizale su zapanjujuće tvrdnje da je u pitanju nekakvo projugoslavensko okupljanje ljudi koji su čak štovatelji Ratka Mladića. Ta je retorika odjednom poslije prosvjeda iščeznula iz javnog prostora. Razumljivo budući da je skup s gomilom hrvatskih zastava teško proglasiti antihrvatskim. Što se tiče službenog programa, on je bio nekako amaterski. Previše govornika, premalo artikuliranih političkih poruka. Otuda i stav premijera Andreja Plenkovića da nitko nije napadao njegovu Vladu. No, činjenica je da se glasno skandiralo protiv Vlade i HDZ-a. Nema dvojbe su građani koji su se u subotnje popodne našli u središtu Zagreba, neprijateljski raspoloženi prema Vladi. Zato je i Plenković prilagodio svoj narativ, postao je bitno suzdržaniji.

NEDJELJA, 6. RUJNA

Desnica maršira bivšim DDR-om Došao je i taj dan, desničarski AFD dobio je uvjerljivo najviše glasova u izborima u jednoj njemačkoj saveznoj pokrajini. Birači u Saskoj-Anhaltu osigurali su AfD-u premoćno većinu u lokalnom parlamentu. Očekivalo se to, sve predizborne ankete u ovoj maloj pokrajini na području bivšeg DDR-a signalizirale su ovakav ishod, ali svejedno je on, kada se dogodio, šokantno djelovao na njemačku i dobar dio europske politike. Naravno, ima i oduševljenih pobjedom stranke kojoj se pripisuje čak i sklonost nacizmu. Donald Trump i Vladimir Putin, koji navijaju za slabu, dezintegriranu Europsku uniju, izražavaju sreću zbog rezultata AfD-a. Isto vrijedi za glavninu desničara širom Europe, uključujući i hrvatske. Naši domoljubi sanjaju o suverenističkoj Hrvatskoj i procjenjuju da je jačanje AfD-a pravi put do toga. Upitno je, međutim, kako bi mala Hrvatska mogla profitirati od EU-a u kojoj bi svaka država članica primarno gledala svoja posla. No, što je, tu je. Ljudi na istoku Njemačke, koji je pripadao ugašenoj komunističkoj državi, postali su vrlo prijemčivi za radikalno desnu politiku. Nema na tom prostoru previše migranata, ali oni bi ih željeli izbaciti iz cijele Njemačke, vjeruju da bi tako popravili vlastiti status na društvenoj ljestvici. Ili im je, pak, odbojna drukčija kultura. Pred Njemačkom je zaista izazovno vrijeme. PONEDJELJAK, 7. RUJNA

Državna sahrana zločinca Mladića

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,113.72 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3e09efce-0962-4f0b-8feb-7de13ed89e6b/pdf

Nevladina udruga koja u Srbiji više od 30 godina procjenjuje broj prisutnih na skupovima na otvorenom, tvrdi da je na sahrani ratnog zločinca Ratka Mladića bilo 16 tisuća ljudi. Prilično je to neimpresivno za čovjeka sa statusom velikog srpskog heroja. Aleksandar Vučić, koji je već duboko u predizbornoj kampanji s ciljem da se s predsjedničke vrati na premijersku dužnost, govori, pak, o 120 do 150 tisuća onih koji su prošli kroz događaje povezane sa sprovodom krvnika iz Kalinovika. Kako god, nisu brojčani podaci obilježili posljednji ispraćaj Mladića, koji je umro iza rešetaka u Haagu. Posebnim ga je učinila podrška države. Njegov lijes su zračnoj luci u Beogradu dočekali pripadnici srpske vojske, koji su ga nosili i na Topčiderskom groblju. Pokopan je, znači, uz vojne počasti, uz nazočnost niza ministara. Vučić se, doduše, nije pojavio, ali time se ništa bitno ne mijenja. Mladić je u smrti u Srbiji dobio tretman posve u neskladu s činjenicom da je osuđen za ratni zločin. To je izazvalo zgražanje u regiji, naročito u BIH, a s određenim kašnjenjem i Bruxellesa. Spominje se čak i mogućnost suspenzije pregovora o pristupanju Srbije EU-u, u kojima ionako dugo već nema napretka.

UTORAK, 8. RUJNA

Turudićeva salama taktika

Veći dio oporbe bio je protiv imenovanja Ivana Turudića na dužnost glavnog državnog odvjetnika, od početka su ga nazivali HDZ-ovim dečkom i sada, što je logično, tvrde da je on s premijerom Andrejom Plenkovićem u dosluhu i u vezi afere ilegalni otpad. Opozicijski čelnici promoviraju tezu da je USKOK novo izvješće o prodoru mikroplastike u podzemne vode ispod odlagališta u Gospiću i Varaždinu objavio tek dva dana nakon prosvjeda kako bi pomogao Plenkoviću. Smatra se, naime, da bi prosvjed bio i masovniji i artikuliraniji protiv Vlade da je to izvješće u javnost dospjelo prošli tjedan. Međutim, politički je za Plenkovića zapravo puno gore to što je ovako ispalo. Jer, poslije prosvjeda nije došlo do za premijera priželjkivanog smirivanja nego je USKOK dao dodatnu municiju njegovim protivnicima. Turudić je najavio još nekoliko izvješća i ona opet izlaze pojedinačno, ne u paketu. Izgleda kao da šef DORH-a smišljeno primjenjuje poznatu taktiku rezanja salame, koja je u pravilu ubitačna za političare koji su meta. Nije jasno koji su točno Turudićevi motivi i ima li ih uopće izvan obavljanja posla za koji je nadležan, ali ne bi se moglo reći da trenutačno ide na ruku predsjedniku Vlade. SRIJEDA, 9. RUJNA

Možemo!

opet igra na HDZ-ovom terenu

Predsjednik Hrvatskog sabora Gordan

Jandroković iskreno prezire Srbiju. Nema tu nikakve dvojbe, dovoljno je pročitati njegove svježe izjave povodom pogreba Ratka Mladića. U političkoj karijeri predsjednice Kluba zastupnika Možemo! Sandre Benčić bi se, pak, teško pronašlo nešto što bi upućivalo na to da ona ima negativan stav o Srbiji. Ali, upravo je u tijeku javna polemika između njih dvoje u kojoj Sandra Benčić optužuje visokog HDZovog dužnosnika da je odbio prijedlog saborske deklaracije kojom bi se, zbog veličanja ratnog zločinca Mladića, zatražilo prekid pregovora Srbije o pristupanju Europskoj uniji. Jandroković tvrdi da nije mogao to prihvatiti jer bi time prekršio procedure propisane Poslovnikom. Uvijek je, međutim, za političara loše kada mora opravdavati neki vlastiti postupak. Zapravo je Možemo! svojom inicijativom postavilo zamku Jandrokoviću, koju on nije uspio izbjeći. Kao da nije razmišljao kako će djelovati ako rutinski odbaci i ovaj oporbeni prijedlog. Već drugi put se Možemo! služi svojevrsnom provokacijom da bi HDZ dovelo u nezgodnu situaciju na njegovom terenu. I zakonski prijedlog temeljem kojeg bi porasle mirovine dijelu hrvatskih branitelja, napravio je dosta problema HDZ-u.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,113.72 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3e09efce-0962-4f0b-8feb-7de13ed89e6b/pdf

ČETVRTAK, 10. RUJNA Srpski studenti (ne) pobjeđuju Za svega mjesec i pol dana, 25. listopada, znat će se ostaje li u Srbiji na vlasti Aleksandar Vučić. Za taj dan je on kao predsjednik raspisao parlamentarne izbore na kojima će se natjecati kako bi, nakon nešto manje od deset godina, ponovno obnašao premijersku dužnost. Službenu kampanju su, skupom u Novom Sadu, pokrenuli i Vučićevi glavni protivnici »Studentska lista - Studenti pobjeđuju«. Još u studenom 2024. su, kao reakcija na rušenje nadstrešnice željezničkog kolodvora u Novom Sadu uslijed čega je poginulo 16 ljudi, započeli prosvjedi protiv Vučića, kojih su nositelji bili upravo studenti. Održavani su širom Srbije masovni skupovi sa za Hrvatsku nezamislivim brojem sudionika. I sada je došlo vrijeme da se na izborima testira politička snaga tog pokreta. Studenti nisu uspjeli ili željeli izjedriti neke jake, prepoznatljive lidere, ali privukli su puno uglednih građana i dio njih će se sigurno naći na izbornoj listi. Nemoguće je procijeniti izglede da Vučić izgubi vlast. Upitno je bi li on to uopće dopustio. Ali, njegovi oponenti vjeruju da je Vučić ovaj put - gotov.

PETAK,

11. RUJNA

Ukrajinci izvoze svoj ratni know how

Nije Ukrajina imala takve ambicije, ali ruska agresija učinila ju je vjerojatno vodećom zemljom kada je u pitanju proizvodnja bespilotnih letjelica, bez kojih se danas više ne može ratovati. Ukrajinci su se, suočeni s nemilosrdnim i do zuba naoružanim neprijateljem, pokazali vrlo inventivnima, a sada i izvoze know how koji su neplanirano stekli. Kanadski premijer Mark Carney je, prilikom posjeta ukrajinskog predsjednika Volodimira Zelenskog, govorio o milijunima dronova koje će njegova država, zahvaljujući i suradnji s Ukrajinom, moći proizvoditi za dvije godine. Trenutačno kanadska vojska raspolaže sa samo nekoliko tisuća bespilotnih letjelica. Carney, kojem je američki predsjednik Donald Trump nametnuo carinski rat, obećao je Zelenskom nastavak vojne pomoći.

IMPRESSUM v.d. glavne urednice

Novoga lista: Tihana TOMIČIĆ urednica: Ana MAKEK

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 40, 41
Oblast strane 976.99 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ilirija i Šenčur dat će pravu sliku pred početak sezoe

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e0b24651-aaae-4ac9-b1f8-b3f1be468b24/pdf

ZAVRŠNO UIGRAVANJE - Niko Šare

SLOVENSKA TURNEJA Košarkaši Zadra za vikend igraju dvije

Ilirija i Šenčur dat sliku pred početak

Ako uspijemo dovesti kvalitetnog igrača na centarskoj poziciji do početka službene sezone vjerujem da će se on uspjeti brzo prilagoditi situaciji - kazao je Toni Dijan

Andrija DEŠPOJA

ZADAR » Dva tjedna uoči početka nove sezone koja kreće 25. rujna u Krešinom domu kada stiže sarajevska Bosna, košarkaši Zadra nemaju ni blizu definiran roster i ta situacija stože ru Stipe Modrića ne daje za pravo nadati se najboljem u ovom početnom jesenskom dijelu. Nakon što se kroz srpanj i kolovoz odradio dobar posao, prvenstveno zadržavanjem četiriju starosjedilaca (Ramljak, Mihailović, Klarica, Buljević), pa onda vraćanjem u staro jato Darija Drežnjaka i Nike Šare, ljetni mercato aktiviran je potpisivanjem Amerikanca s eurokup iskustvom Rossom Williamsom i najkorisnijim igračem Premijer lige Ivanom Vučićem. Sav taj posao odraden je još uoči početka priprema početkom kolovoza i činilo se da će se do Velike Gospe zaključiti cijela priča dovođenjem nositelja na centarskoj poziciji kao i igrača koji bi bio u svojstvu back-up četvorke, no i dandanas je po tom pitanju sve ostalo nepromijenjeno.

Nedostaju centimetri

Svakako, centimetri su na Višnjiku više nego potrebiti, jer tek dvojica igrača imaju preko dva metra visine (Buljević i Drežnjak) i to predstavlja problem, s obzirom na to da se ni trening ni pripremne utakmice ne mogu s takvim kadrom odraditi na kvalitetan način, iako će prvi Modrićev pomoćnik Toni Dijan iskazati zadovoljstvo s onim što se odradilo u proteklih mjesec dana pripremnog razdoblja, a moći će se vidjeti u dvama pripremnim ogledima koji su na rasporedu danas i sutra u Sloveniji. Prvi test će Zadrani imati u Ljubljani protiv Ilirije s početkom u 19 sati, dok je druga proba zakazana u nedjelju na parketu Šenčura.

- Pripreme prolaze u odličnom raspoloženju, dečki su iznimno raspoloženi, treniraju se jako dobro. Jedva čekamo ove dvije utakmice koje nam slijede danas i sutra u Sloveniji i one će nam moći dosta toga pokazati, gdje smo i što smo u ovom trenutku. Mislim da ćemo nakon slovenske turneje imati puno jasniju sliku - kazao je Dijan koji nije dao naznake kraja potrage za klasičnom peticom i back-up četvorkom, a protekle subote je umalo taj zadatak ispunjen što se tiče jednog dijela, jer trebao je prema Višnjiku krenuti

SPREMAN ZA RADNI VIKEND - Marko Ramljak

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 40, 41
Oblast strane 976.99 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ilirija i Šenčur dat će pravu sliku pred početak sezoe

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e0b24651-aaae-4ac9-b1f8-b3f1be468b24/pdf

I DALJE RUPA U REKETU - Toni Dijan i Stipe Modrić

Ivan Vraneš trenira s nama, no hoće li se ukrcati u autobus za Ljubljanu ne mogu sa sigurnošću kazati,

Toni Dijan

jake trening utakmice

će pravu
sezone

srpski krilni centar Rade Zagorac koji bi popunio poziciju četiri gdje Modrić ima samo Drežnjaka, no nekadašnji kapetan Mege i Partizana nije na koncu ni spakirao kofere, jer se u njegov angažman upleo Nadzorni odbor kluba. Tako je momčad Zadra koju za dva tjedna očekuje početak krešenda na dva izuzetno naporna fronta i dalje na samo jednom pravom centru, Buljeviću, te jednoj klasičnoj četvorci, Drežnjaku. Rupa u reketu ostat će vrijediti i za slovensku turneju, iako bi se u autobusu za «deželu» mogao naći Ivan Vraneš koji već neko vrijeme trenira s Modrićevom momčadi, no još uvijek nije zaključen dogovor o suradnji.

- Vraneš trenira s nama, no hoće li se ukrcati u autobus za Ljubljanu ne mogu sa sigurnošću kazati, zbog toga što su pregovori još u tijeku i sve će ovisiti o tome hoće li ti pregovori biti zaključeni dok ne krenemo prema Sloveniji.

Otežano uigravanje

Pripremni period koji je skoro pri kraju poprilično je nedorečen, bez jasno postavljenih figura na ploči 47-godišnjeg Sinjanina koji će se danas kontra svog bivšeg kluba kao i Šenčura sutra morati snalaziti kao što se snalazio na prvim pripremnim ogledima na Knezovom Memorijalu. Tada je u onim momentima kada je Buljević odmarao na klupi bio primoran igrati tzv. small ball s Drežnjakom ili pak Vučićem na petici. Protiv Kvarnera i Alkara to se moglo primijeniti da ne pati rezultat, no kontra abaligaških sastava koji će se redati iz tjedna u tjedan od kraja rujna, bez snažnih i visokih tijela u reketu neće se moći ravnopravno pariratí suparnicima.

- Svakako nam sve to predstavlja otegotnu okolnost i otežava nam uigravanje sastava, no smatramo da ako uspijemo dovesti kvalitetnog igrača na centarskoj poziciji do početka službene sezone da će se on uspjeti brzo prilagoditi situaciji - istaknula je Modrićeva desna ruka koja je potvrdila da će se za razliku od Knezovog Memorijala u puni pogon vraćaju kapetan Marko Ramljak i Drežnjak, a dok ne stignu pojačanja pod koševima nema druge nego se usredotočiti na ono što može napraviti Buljević u svojim minutama, dok će se u preostalom vremenu igrati small-ball s Drežnjakom i Vučićem, što i nije bio plan A kada se ulazilo u pripremno razdoblje.

- Trenerski posao je takav da se moraš prilagoditi onome što imaš. Taj small-ball sigurno će nam biti jedna od opcija u ove dvije utakmice, i to je jednim dijelom dobra stvar koliko nije dobra to što smo još uvijek bez te dvojice visokih igrača - zaključio je Dijan.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 40, 41
Oblast strane 976.99 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ilirija i Šenčur dat će pravu sliku pred početak sezoe

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e0b24651-aaae-4ac9-b1f8-b3f1be468b24/pdf

Ako uspijemo dovesti kvalitetnog igrača na centarskoj poziciji do početka službene sezone vjerujem da će se on uspjeti brzo prilagoditi situaciji - kazao je Toni Dijan

Andrija DEŠPOJA

ZADAR - Dva tjedna uoči početka nove sezone koja kreće 25. rujna u Krešinom domu kada stiže sarajevska Bosna, košarkaši Zadra nemaju ni blizu definiran roster i ta situacija stožeru Stipe Modrića ne daje za pravo nadati se najboljem u ovom početnom jesenskom dijelu. Nakon što se kroz srpanj i kolovoz odradio dobar posao, prvenstveno zadržavanjem četiriju starosjedilaca (Ramljak, Mihailović, Klarica, Buljević), pa onda vraćanjem u staro jato Darija Drežnjaka i Nike Šare, ljetni mercato aktiviran je potpisivanjem Amerikanca s eurokup iskustvom Rossom Williamsom i najkorisnijim igračem Premijer lige Ivanom Vučićem. Sav taj posao odrađen je još uoči početka priprema početkom kolovoza i činilo se da će se do Velike Gospe zaključiti cijela priča dovođenjem nositelja na centarskoj poziciji kao i igrača koji bi bio u svojstvu back-up četvorke, no i dandanas je po tom pitanju sve ostalo nepromijenjeno.

Nedostaju centimetri

Svakako, centimetri su na Višnjiku više nego potrebiti, jer tek dvojica igrača imaju preko dva metra visine (Buljević i Drežnjak) i to predstavlja problem, s obzirom na to da se ni treninzi ni pripremne utakmice ne mogu s takvim kadrom odraditi na kvalitetan način, iako će prvi Modrićev pomoćnik Toni Dijan iskazati zadovoljstvo s onim što se odradilo u proteklih mjesec dana pripremnog razdoblja, a moći će se vidjeti u dvama pripremnim ogledima koji su na rasporedu danas i sutra u Sloveniji. Prvi test će Zadrani imati u Ljubljani protiv Ilirije s početkom u 19 sati, dok je druga proba zakazana u nedjelju na parketu Šenčura.

- Pripreme prolaze u odličnom raspoloženju, dečki su iznimno raspoloženi, trenira se jako dobro. Jedva čekamo ove dvije utakmice koje nam slijede danas i sutra u Sloveniji i one će nam moći dosta toga pokazati, gdje smo i što smo u ovom trenutku. Mislim da ćemo nakon slovenske turneje imati puno jasniju sliku - kazao je Dijan koji nije dao naznake kraja potrage za klasičnom peticom i back-up četvorkom, a protekle subote je umalo taj zadatak ispunjen što se tiče jednog dijela, jer trebao je prema Višnjiku krenuti

SPREMAN ZA RADNI VIKEND - Marko Ramljak srpski krilni centar Rade Zagorac koji bi popunio poziciju četiri gdje Modrić ima samo Drežnjaka, no nekadašnji kapetan Mege i Partizana nije na koncu ni spakirao kofere, jer se u njegov angažman upleo Nadzorni odbor kluba. Tako je momčad Zadra koju za dva tjedna očekuje početak krešenda na dva izuzetno naporna fronta i dalje na samo jednom pravom centru, Buljeviću, te jednoj klasičnoj četvorci, Drežnjaku. Rupa u reketu ostat će vrijediti i za slovensku turneju, iako bi se u autobusu za »deželu« mogao naći Ivan Vraneš koji već neko vrijeme trenira s Modrićevom momčadi, no još uvijek nije zaključen dogovor o suradnji.

- Vraneš trenira s nama, no hoće li se ukrcati u autobus za Ljubljanu ne mogu sa sigurnošću kazati, zbog toga što su pregovori još u tijeku i sve će ovisiti o tome hoće li ti pregovori biti zaključeni dok ne krenemo prema Sloveniji.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 40, 41
Oblast strane 976.99 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ilirija i Šenčur dat će pravu sliku pred početak sezoe

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e0b24651-aaae-4ac9-b1f8-b3f1be468b24/pdf

Otežano uigravanje Pripremni period koji je skoro pri kraju poprilično je nedorečen, bez jasno postavljenih figura na ploči 47-godišnjeg Sinjanina koji će se danas kontra svog bivšeg kluba kao i Šenčura sutra morati snalaziti kao što se snalazio na prvim pripremnim ogledima na Knezovom Memorijalu. Tada je u onim momentima kada je Buljević odmarao na klupi bio primoran igrati tzv. small ball s Drežnjakom ili pak Vučićem na petici. Protiv Kvarnera i Alkara to se moglo primijeniti da ne pati rezultat, no kontra abaligaških sastava koji će se redati iz tjedna u tjedan od kraja rujna, bez snažnih i visokih tijela u reketu neće se moći ravnopravno parirati suparnicima.

- Svakako nam sve to predstavlja otegotnu okolnost i otežava nam uigravanje sastava, no smatramo da ako uspijemo dovesti kvalitetnog igrača na centarskoj poziciji do početka službene sezone da će se on uspjeti brzo prilagoditi situaciji - istaknula je Modrićeva desna ruka koja je potvrdila da će se za razliku od Knezovog Memorijala u puni pogon vraćaju kapetan Marko Ramljak i Drežnjak, a dok ne stignu pojačanja pod koševima nema druge nego se usredotočiti na ono što može napraviti Buljević u svojim minutama, dok će se u preostalom vremenu igrati small-ball s Drežnjakom i Vučićem, što i nije bio plan A kada se ulazilo u pripremno razdoblje. - Trenerski posao je takav da se moraš prilagoditi onome što imaš. Taj small-ball sigurno će nam biti jedna od opcija u ove dvije utakmice, i to je jednim dijelom dobra stvar koliko nije dobra to što smo još uvijek bez te dvojice visokih igrača - zaključio je Dijan.

IDALJE RUPA U REKETU - Toni Dijan i Stipe Modrić »

Ivan Vraneš trenira s nama, no hoće li se ukrcati u autobus za Ljubljanu ne mogu sa sigurnošću kazati, Toni Dijan

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,124.81 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f4cf31cc-695f-4204-b7b9-081332a1acc4/pdf

OD PETKA DO PETKA

DRAŽEN CIGLENEČKI

SUBOTA, 5. RUJNA

Uspješan pomalo amaterski prosvjed

Glavni je kriterij svakog prosvjeda njegova masovnost. Ukoliko se na jednom mjestu okupilo puno ljudi da bi demonstrirali, taj prosvjed bio uspješan. Dakle, prosvjed koji je na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića organizirala građanska inicijativa »Gospić je naš dom«, nesumnjivo spada u kategoriju uspješnih. Pouzdanih procjena o broju sudionika, istina, nema, ali sasvim je jasno da ih je bilo puno. Niti prosvjednici prosvjeda povodom ogromnog problema ilegalnog otpada u Lici to ne negiraju. Nadalje, u danima koji su prethodili prosvjedu, iz desnih političkih opcija stizale su zapanjujuće tvrdnje da je u pitanju nekakvo projugoslavensko okupljanje ljudi koji su čak štovatelji Ratka Mladića. Ta je retorika odjednom poslije prosvjeda iščeznula iz javnog prostora. Razumljivo budući da je skup s gnjevnim hrvatskih zastava teško proglasiti antihrvatskim. Što se tiče službenog programa, on je bio nekako amaterski. Previše govornika, premalo artikuliranih političkih poruka. Otuda i stav premijera Andreja Plenkovića da nitko nije napadao njegovu Vladu. No, činjenica je da se glasno skandiralo protiv Vlade i HDZ-a. Nema dvojbe su građani koji su se u subotnje popodne našli u središtu Zagreba, negativeljski raspoloženi prema Vladi. Zato je i Plenković prilagodio svoj narativ, postao je bitno suzdržaniji.

NEDJELJA, 6. RUJNA

Desnica maršira bivšim DDR-om

Dušan je i taj dan, desničarski AfD dobio je uvjerljivo najviše glasova u izborima u jednoj njemačkoj saveznoj pokrajini. Birači u Saskoj-Anhaltu osigurali su AfD-u premoćno većina u lokalnom parlamentu. Očekivalo se to, sve predizborne ankete u ovoj malo pokrajini na području bivšeg DDR-a signalizirale su ovakav ishod, ali svejedno je on, kada se dogodio, sokantno djelovao na njemačku i dobar dio europske politike. Naravno, ima i oduševljenih pobjedom stranke kojoj se pripisuje čak i sklonost nacizmu. Donald Trump i Vladimir Putin, koji navijaju za slabu, dezintegriranu Europsku uniju, ištražavaju sreću zbog rezultata AfD-a. Isto vrijedi za glavninu desničara širom Europe, uključujući i hrvatske. Naši domoljubi sanjaju o suverenističkoj Hrvatskoj i procjenjuju da je jačanje AfD-a pravi put do toga. Upitno je, međutim, kako bi mala Hrvatska mogla profitirati od EU-a u kojoj bi svaka država članica primarno gledala svoja posla. No, što je, tu je. Ljudi na istoku Njemačke, koji je pripadao ugašenoj komunističkoj državi, postali su vrlo prijemčivi za radikalno desnu politiku. Nema na tom prostoru previše migranata, ali oni bi ih željeli izbaciti iz cijele Njemačke, vjeruju da bi tako popravili vlastiti status na društvenoj ljestvici. Ili im je, pak, odbojna drukčija kultura. Pred Njemačkom je zaista izazovno vrijeme.

PONEDJELJAK, 7. RUJNA

Državna sahrana zločinca Mladića

Nevladina udruga koja u Srbiji više od 30 godina procjenjuje broj prisutnih na skupovima na otvorenom, tvrdi da je na sahrani ratnog zločinca Ratka Mladića bilo 16 tisuća ljudi. Prilično je to nempresivno za čovjeka sa statusom velikog srpskog heroja. Aleksandar Vučić, koji je već duboko u predizbornoj kampanji s ciljem da se s predsjedničke vrati na premijersku dužnost, govori, pak, o 120 do 150 tisuća onih koji su prošli kroz dogadaje povezane sa sprovodom krvnika iz Kalinovika. Kako god, nisu brojčani podaci obilježili posljednji ispraćaj Mladića, koji je umro iza rešetaka u Haagu. Posebnim ga je učinila podrška države. Njegov lijes su začuđenoj hrvatskoj javnosti u Beogradu dočekali pripadnici srpske vojske, koji su ga nosili i na Topčiderskom groblju. Pokopan je, znači, uz vojne počasti, uz nazočnost niza ministara. Vučić se, doduše, nije pojavio, ali time se ništa bitno ne mijenja. Mladić je u srcu u Srbiji dobio tretman posve u neskladu s činjenicom da je osuđen za ratni zločin. To je izazvalo zgražanje u regiji, naročito u BiH, a s određenim kašnjenjem i Bruxellesu. Spominje se čak i mogućnost suspenzije pregovora o pristupanju Srbije EU-u, u kojima iomako dugo već nema napretka.

UTORAK, 8. RUJNA

Turudićeva salama taktika

Veći dio oporbe bio je protiv imenovanja Ivana Turudića na dužnost glavnog državnog odvjetnika, od početka su ga nazivali HDZ-ovim dečkom i sada, što je logično, tvrde da je on s premijerom Andrejem Plenkovićem u dosluhu i u vezi afere ilegalni otpad. Opozicijski čelnici promovtraju tezu da je USKOK novu izvješće o prodoru mikroplastike u podzemne vode ispod odlagališta u Gospiću i Varaždinu objavio tek dva dana nakon prosvjeda kako bi ponogo Plenkovića, Smatra se, naime, da bi prosvjed bio i masovniji i artikuliraniji protiv Vlade da je tu izvješće u javnost dospjelo prošli tjedan. Međutim, politički je za Plenkvića zapravo puno gore to što je ovako ispalo. Jer, poslije prosvjeda nije došlo do za premijera prižeđkivanog smirivanja nego je USKOK dao dodatnu municiju njegovim protivnicima. Turudić je najavio još nekoliko izvješća i ona opet izlaze pojedinačno, ne u paketu. Izgleda kao da šef DORH-a smišljeno primjenjuje poznatu taktiku rezanja salame, koja je u pravilu ubitačna za političare koji su meta. Nije jasno koji su točno Turudićevi motivi i ima li ih uopće izvan obavljanja posla za koji je nadležan, ali ne bi se mnogo reći da trenutačno ide na ruku predsjedniku Vlade.

SRIJEDA, 9. RUJNA

Možemo! opet igra na HDZ-ovom terenu

Predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković iskreno prezire Srbiju. Nema tu nikakve dvojbe, dovoljno je pročitati njegove svježe izjave povodom pogreba Batka Mladića. U političkoj karijeri predsjednice Kluba zastupnika Možemo! Sandre Benčić bi se, pak, teško pronašlo nešto što bi upućivalo na to da ona ima negativan stav o Srbiji. Ali, upravo je u tijeku javna polemika između njih dvoje u kojoj Sandra Benčić optužuje visokog HDZ-ovog dužnosnika da je odbio prijedlog saborske deklaracije kojom bi se, zbog veličanja ratnog zločinca Mladića, zatražilo prekid pregovora Srbije o pristupanju Europskoj uniji. Jandroković tvrdi da nije mogao to prihvatiti jer bi time prekršio procedure propisane Poslovnikom. Uvijek je, međutim, za političara loše kada mora opravdavati neki vlastiti postupak. Zapravo je Možemo! svojom inicijativom postavilo zamku Jandrokoviću, koju on nije uspio izbjeći. Kao da nije razmišljao kako će djelovati ako ratinski odbaci i ovaj oporbeni prijedlog. Već drugi put se Možemo! služi svojevrsnom provokacijom da bi HDZ doveo u nezgodnu situaciju na njegovom terenu. I zakonski prijedlog temeljem kojeg bi porasle mirovine dijelu hrvatskih branitelja, napravio je dosta problema HDZ-u.

ČETVRTAK, 10. RUJNA

Srpski studenti (ne) pobjeđuju

Za svega mjesec i pol dana, 25. listopada, znat će se ovaje li u Srbiji na vlasti Aleksandar Vučić. Za taj dan je on kao predsjednik raspisao parlamentarne izbore na kojima će se natjecati kako bi, nakon nešto manje od deset godina, ponovno obnašao premijersku dužnost. Službenu kampanju su, skupom u Novom Sadu, pokrenuli i Vučićevi glavni protivnici «Studentska lista - Studenti pobjeđuju». Još u studenom 2024. su, kao reakcija na rušenje nadstrešnice željezničkog kolodvora u Novom Sadu usljed čega je poginulo 16 ljudi, započeli prosvjedi protiv Vučića, kojih su nositelji bili upravo studenti. Održavani su širom Srbije masovni skupovi sa za Hrvatsku nezamislivim brojem sudionika. I sada je došlo vrijeme da se na izborima testira politička snaga tog pokreta. Studenti nisu uspjeli ili željeli izniedriti neke jake, prepoznatljive lidere, ali privukli su puno uglednih građana i dio njih će se sigurno naći na izbornoj listi. Nemoguće je procijeniti izglede da Vučić izgubi vlast. Upitno je bi li on to uopće dopustio. Ali, njegovi oponenti vjeruju da je Vučić ovaj put - gotov.

PETAK, 11. RUJNA

Ukrajinci izvoze svoj ratni know how

Nije Ukrajina imala takve ambicije, ali ruska agresija učinila ju je vjerojatno vodećom zemljom kada je u pitanju proizvodnja bespilotnih letjelica, bez kojih se danas više ne može ratovati. Ukrajinci su se, suočeni s nemilosrdnim i do zuba naoružanim neprijateljem, pokazali vrlo inventivnima, a sada i izvoze know how koji su neplanirano stekli. Kanadski premijer Mark Carney je, prilikom posjeta ukrajinskog predsjednika Volodimira Zelenskog, govorio o milijunima dronova koje će njegova država, zahvaljujući i suradnji s Ukrajinom, moći proizvoditi za dvije godine. Trenutačno kanadska vojska raspolaže sa samo nekoliko tisuća bespilotnih letjelica. Carney, kojem je američki predsjednik Donald Trump nametnuo carinski rat, obećao je Zelenskom nastavak vojne pomoći.

IMPRESSUM
v.d. glavne urednice Novoga lista: Tihana TOMIČIĆ
urednica: Ana MAKEK

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,124.81 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f4cf31cc-695f-4204-b7b9-081332a1acc4/pdf

DRAŽEN CIGLENEČKI

SUBOTA, 5. RUJNA

Uspješan pomalo amaterski prosvjed

Glavni je kriterij svakog prosvjeda njegova masovnost. Ukoliko se na jednom mjestu okupilo puno ljudi da bi demonstrirali, taj prosvjed bio uspješan. Dakle, prosvjed koji je na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića organizirala građanska inicijativa »Gospić je naš dom«, nesumnjivo spada u kategoriju uspješnih. Pouzdanih procjena o broju sudionika, istina, nema, ali sasvim je jasno da ih je bilo puno. Niti protivnici prosvjeda povodom ogromnog problema ilegalnog otpada u Lici to ne negiraju. Nadalje, u danima koji su prethodili prosvjedu, iz desnih političkih opcija stizale su zapanjujuće tvrdnje da je u pitanju nekakvo projugoslavensko okupljanje ljudi koji su čak štovatelji Ratka Mladića. Ta je retorika odjednom poslije prosvjeda iščeznula iz javnog prostora. Razumljivo budući da je skup s gomilom hrvatskih zastava teško proglasiti antihrvatskim. Što se tiče službenog programa, on je bio nekako amaterski. Previše govornika, premalo artikuliranih političkih poruka. Otuda i stav premijera Andreja Plenkovića da nitko nije napadao njegovu Vladu. No, činjenica je da se glasno skandiralo protiv Vlade i HDZ-a. Nema dvojbe su građani koji su se u subotnje popodne našli u središtu Zagreba, neprijateljski raspoloženi prema Vladi. Zato je i Plenković prilagodio svoj narativ, postao je bitno suzdržaniji.

NEDJELJA, 6. RUJNA

Desnica maršira bivšim DDR-om Došao je i taj dan, desničarski AFD dobio je uvjerljivo najviše glasova u izborima u jednoj njemačkoj saveznoj pokrajini. Birači u Saskoj-Anhaltu osigurali su AfD-u premoćno većinu u lokalnom parlamentu. Očekivalo se to, sve predizborne ankete u ovoj maloj pokrajini na području bivšeg DDR-a signalizirale su ovakav ishod, ali svejedno je on, kada se dogodio, šokantno djelovao na njemačku i dobar dio europske politike. Naravno, ima i oduševljenih pobjedom stranke kojoj se pripisuje čak i sklonost nacizmu. Donald Trump i Vladimir Putin, koji navijaju za slabu, dezintegriranu Europsku uniju, izražavaju sreću zbog rezultata AfD-a. Isto vrijedi za glavninu desničara širom Europe, uključujući i hrvatske. Naši domoljubi sanjaju o suverenističkoj Hrvatskoj i procjenjuju da je jačanje AfD-a pravi put do toga. Upitno je, međutim, kako bi mala Hrvatska mogla profitirati od EU-a u kojoj bi svaka država članica primarno gledala svoja posla. No, što je, tu je. Ljudi na istoku Njemačke, koji je pripadao ugašenoj komunističkoj državi, postali su vrlo prijemčivi za radikalno desnu politiku. Nema na tom prostoru previše migranata, ali oni bi ih željeli izbaciti iz cijele Njemačke, vjeruju da bi tako popravili vlastiti status na društvenoj ljestvici. Ili im je, pak, odbojna drukčija kultura. Pred Njemačkom je zaista izazovno vrijeme. PONEDJELJAK, 7. RUJNA

Državna s ahrana zločinca Mladića

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,124.81 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f4cf31cc-695f-4204-b7b9-081332a1acc4/pdf

Nevladina udruga koja u Srbiji više od 30 godina procjenjuje broj prisutnih na skupovima na otvorenom, tvrdi da je na sahrani ratnog zločinca Ratka Mladića bilo 16 tisuća ljudi. Prilično je to neimpresivno za čovjeka sa statusom velikog srpskog heroja. Aleksandar Vučić, koji je već duboko u predizbornoj kampanji s ciljem da se s predsjedničke vrati na premijersku dužnost, govori, pak, o 120 do 150 tisuća onih koji su prošli kroz događaje povezane sa sprovodom krvnika iz Kalinovika. Kako god, nisu brojčani podaci obilježili posljednji ispraćaj Mladića, koji je umro iza rešetaka u Haagu. Posebnim ga je učinila podrška države. Njegov lijes su zračnoj luci u Beogradu dočekali pripadnici srpske vojske, koji su ga nosili i na Topčiderskom groblju. Pokopan je, znači, uz vojne počasti, uz nazočnost niza ministara. Vučić se, doduše, nije pojavio, ali time se ništa bitno ne mijenja. Mladić je u smrti u Srbiji dobio tretman posve u neskladu s činjenicom da je osuđen za ratni zločin. To je izazvalo zgražanje u regiji, naročito u BIH, a s određenim kašnjenjem i Bruxellesa. Spominje se čak i mogućnost suspenzije pregovora o pristupanju Srbije EU-u, u kojima ionako dugo već nema napretka.

UTORAK, 8. RUJNA

Turudićeva s alalama taktika

Veći dio oporbe bio je protiv imenovanja Ivana Turudića na dužnost glavnog državnog odvjetnika, od početka su ga nazivali HDZ-ovim dečkom i sada, što je logično, tvrde da je on s premijerom Andrejom Plenkovićem u dosluhu i u vezi afere ilegalni otpad. Opozicijski čelnici promoviraju tezu da je USKOK novo izvješće o prodoru mikroplastike u podzemne vode ispod odlagališta u Gospiću i Varaždinu objavio tek dva dana nakon prosvjeda kako bi pomogao Plenkoviću. Smatra se, naime, da bi prosvjed bio i masovniji i artikuliraniji protiv Vlade da je to izvješće u javnost dospjelo prošli tjedan. Međutim, politički je za Plenkovića zapravo puno gore to što je ovako ispalo. Jer, poslije prosvjeda nije došlo do za premijera priželjkivanog smirivanja nego je USKOK dao dodatnu municiju njegovim protivnicima. Turudić je najavio još nekoliko izvješća i ona opet izlaze pojedinačno, ne u paketu. Izgleda kao da šef DORH-a smišljeno primjenjuje poznatu taktiku rezanja salame, koja je u pravilu ubitačna za političare koji su meta. Nije jasno koji su točno Turudićevi motivi i ima li ih uopće izvan obavljanja posla za koji je nadležan, ali ne bi se moglo reći da trenutačno ide na ruku predsjedniku Vlade. SRIJEDA, 9. RUJNA

Možemo!

opet igra na HDZ-ovom terenu

Predsjednik Hrvatskog sabora Gordan

Jandroković iskreno prezire Srbiju. Nema tu nikakve dvojbe, dovoljno je pročitati njegove svježe izjave povodom pogreba Ratka Mladića. U političkoj karijeri predsjednice Kluba zastupnika Možemo! Sandre Benčić bi se, pak, teško pronašlo nešto što bi upućivalo na to da ona ima negativan stav o Srbiji. Ali, upravo je u tijeku javna polemika između njih dvoje u kojoj Sandra Benčić optužuje visokog HDZovog dužnosnika da je odbio prijedlog saborske deklaracije kojom bi se, zbog veličanja ratnog zločinca Mladića, zatražilo prekid pregovora Srbije o pristupanju Europskoj uniji. Jandroković tvrdi da nije mogao to prihvatiti jer bi time prekršio procedure propisane Poslovnikom. Uvijek je, međutim, za političara loše kada mora opravdavati neki vlastiti postupak. Zapravo je Možemo! svojom inicijativom postavilo zamku Jandrokoviću, koju on nije uspio izbjeći. Kao da nije razmišljao kako će djelovati ako rutinski odbaci i ovaj oporbeni prijedlog. Već drugi put se Možemo! služi svojevrsnom provokacijom da bi HDZ dovelo u nezgodnu situaciju na njegovom terenu. I zakonski prijedlog temeljem kojeg bi porasle mirovine dijelu hrvatskih branitelja, napravio je dosta problema HDZ-u.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,124.81 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f4cf31cc-695f-4204-b7b9-081332a1acc4/pdf

ČETVRTAK, 10. RUJNA Srpski studenti (ne) pobjeđuju Za svega mjesec i pol dana, 25. listopada, znat će se ostaje li u Srbiji na vlasti Aleksandar Vučić. Za taj dan je on kao predsjednik raspisao parlamentarne izbore na kojima će se natjecati kako bi, nakon nešto manje od deset godina, ponovno obnašao premijersku dužnost. Službenu kampanju su, skupom u Novom Sadu, pokrenuli i Vučićevi glavni protivnici »Studentska lista - Studenti pobjeđuju«. Još u studenom 2024. su, kao reakcija na rušenje nadstrešnice željezničkog kolodvora u Novom Sadu uslijed čega je poginulo 16 ljudi, započeli prosvjedi protiv Vučića, kojih su nositelji bili upravo studenti. Održavani su širom Srbije masovni skupovi sa za Hrvatsku nezamislivim brojem sudionika. I sada je došlo vrijeme da se na izborima testira politička snaga tog pokreta. Studenti nisu uspjeli ili željeli izjedriti neke jake, prepoznatljive lidere, ali privukli su puno uglednih građana i dio njih će se sigurno naći na izbornoj listi. Nemoguće je procijeniti izglede da Vučić izgubi vlast. Upitno je bi li on to uopće dopustio. Ali, njegovi oponenti vjeruju da je Vučić ovaj put - gotov.

PETAK,

11. RUJNA

Ukrajinci izvoze svoj ratni know how

Nije Ukrajina imala takve ambicije, ali ruska agresija učinila ju je vjerojatno vodećom zemljom kada je u pitanju proizvodnja bespilotnih letjelica, bez kojih se danas više ne može ratovati. Ukrajinci su se, suočeni s nemilosrdnim i do zuba naoružanim neprijateljem, pokazali vrlo inventivnima, a sada i izvoze know how koji su neplanirano stekli. Kanadski premijer Mark Carney je, prilikom posjeta ukrajinskog predsjednika Volodimira Zelenskog, govorio o milijunima dronova koje će njegova država, zahvaljujući i suradnji s Ukrajinom, moći proizvoditi za dvije godine. Trenutačno kanadska vojska raspolaže sa samo nekoliko tisuća bespilotnih letjelica. Carney, kojem je američki predsjednik Donald Trump nametnuo carinski rat, obećao je Zelenskom nastavak vojne pomoći.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 17
Oblast strane 263.37 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MLADIĆ NASTAVLJA MALTRETIRATI BALKAN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6ef50bc5-7d4d-4e99-b167-4ca383e2d117/pdf

// TJEDNI OSVRT //

MLADIĆ NASTAVLJA MALTRETIRATI BALKAN

Piše: Zlatko CRNČEC

Pogreb Ratka Mladića bitno će poremetiti odnose na zapadnom Balkanu. Nisu oni dosad bili bajni, daleko od toga, ali nakon beogradskog državnog ispraćaja čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid stvari će se nesumnjivo dodatno zakomplicirati.

Stvari će dodatno pogoršati prilično mlaka i bijedna reakcija Bruxellesa. I Von der Leyen i Costi i Kaji Kallas trebalo je skoro 24 sata da reagiraju. Francuska i Njemačka uopće nisu reagirale. Što je posebno važno. Za sve njih očito je dovoljno da Aleksandar Vučić osobno nije sudjelovao u cijeloj ovoj stvari. To što jesu pripadnici Vojske Srbije, kojima je Vučić vrhovni zapovjednik, očito nema neke prevelike veze. Sudeći barem po prvoj reakciji glasnogovornice Europske komisije. Nema veze ni s tim što nije osobno sudjelovao Vučić, ali jest njegov stariji sin.

Ovakvom reakcijom EU je pokazao da neki uzusi ponašanja koji su dosad bili važeći više ne vrijede. I da će se susjedi Srbije ubuduće morati sami brinuti za sebe. Da je EU sve manje zainteresiran da provodi politiku za koju se javno zauzima. U susjednoj BiH već se pojavilo nekoliko članaka o tome da je Bošnjacima jedina uzdanica Armija BiH. Jer im ovo što se događalo u Beogradu ovog ponedjeljka i izostanak adekvatnog odgovora na to iz Bruxellesa jasno govori da bi u slučaju nekog novog sukoba opet ostali sami, kao i 1992. Da se Europa ponaša kao i prije 34 godine.

Očito je da je Europa spremna platiti cijenu kako bi se Srbija odvukla od Rusije i Kine i nekako dovukla do zapada. Oprašta joj se političko i medijsko silovanje Crne Gore, koje traje već nekoliko godina. U Bruxellesu se prave da ništa nisu vidjeli. Srbiji se prodaje moderno zapadno oružje, investira se u nju obilno. Zauzvrat Vučić odrađuje što treba.

Sada je jasno i većinsko raspoloženje u samoj Srbiji. Čak je i vođa proeuropske oporbe Dragan Đilas izjavio da više nije siguran je li se u Srebrenici dogodio genocid. Posljednjih desetak godina bio je siguran. Očito se i takozvana proeuropska Srbija prilagođava promjenama ponašanja same Europe prema zapadnom Balkanu. Kako onda ne bi oni kojima je približavanje EU-a samo teatar u koji nikada nisu vjerovali. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 17
Oblast strane 263.37 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MLADIĆ NASTAVLJA MALTRETIRATI BALKAN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6ef50bc5-7d4d-4e99-b167-4ca383e2d117/pdf

MLADIĆ NASTAVLJA MALTRETIRATI BALKAN

Zlatko CRNČEC

Pogreb Ratka Mladića bitno će poremetiti odnose na zapadnom Balkanu. Nisu oni dosad bili bajni, daleko od toga, ali nakon beogradskog državnog ispraćaja čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid stvari će se nesumnjivo dodatno zakomplicirati.

Stvari će dodatno pogoršati prilično mlaka i bijedna reakcija Bruxellesa. I Von der Leyen i Costi i Kaji Kallas trebalo je skoro 24 sata da reagiraju. Francuska i Njemačka uopće nisu reagirale. Što je posebno važno. Za sve njih očito je dovoljno da Aleksandar Vučić osobno nije sudjelovao u cijeloj ovoj stvari. To što jesu pripadnici Vojske Srbije, kojima je Vučić vrhovni zapovjednik, očito nema neke prevelike veze. Sudeći barem po prvoj reakciji glasnogovornice Europske komisije. Nema veze ni s tim što nije osobno sudjelovao Vučić, ali jest njegov stariji sin.

Ovakvom reakcijom EU je pokazao da neki uzusi ponašanja koji su dosad bili važeći više ne vrijede. I da će se susjedi Srbije ubuduće morati sami brinuti za sebe. Da je EU sve manje zainteresiran da provodi politiku za koju se javno zauzima. U susjednoj BIH već se pojavilo nekoliko članaka o tome da je Bošnjacima jedina uzdanica Armija BIH. Jer im ovo što se događalo u Beogradu ovog ponedjeljka i izostanak adekvatnog odgovora na to iz Bruxellesa jasno govori da bi u slučaju nekog novog sukoba opet ostali sami, kao i 1992. Da se Europa ponaša kao i prije 34 godine.

Očito je da je Europa spremna platiti cijenu kako bi se Srbija odvukla od Rusije i Kine i nekako dovukla do zapada. Oprašta joj se političko i medijsko silovanje Crne Gore, koje traje već nekoliko godina. U Bruxellesu se prave da ništa nisu vidjeli. Srbiji se prodaje moderno zapadno oružje, investira se u nju obilno. Zauzvrat Vučić odrađuje što treba. Sada je jasno i većinsko raspoloženje u samoj Srbiji. Čak je i vođa proeuropske oporbe Dragan Đilas izjavio da više nije siguran je li se u Srebrenici dogodio genocid. Posljednjih desetak godina bio je siguran. Očito se i takozvana proeuropska Srbija prilagođava promjenama ponašanja same Europe prema zapadnom Balkanu. Kako onda ne bi oni kojima je približavanje EU-a samo teatar u koji nikada nisu vjerovali. n

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 27
Oblast strane 637.24 cm^2
Autor Nemanja RUJEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov RUSKI JEDNOKRATNI AGENTI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/796627ea-01a3-4678-b387-f41a53286d55/pdf

UZBUNA U NJEMAČKOJ

RUSKI JEDNOKRATNI AGENTI: Trag od Leipziga do Kanjiže

Piše: Nemanja RUJEVIĆ

Sve je kao u špijunskom filmu, ali s vrlo zamršenim scenarijem. Jedino što akteri koji se za sada pojavljuju na platnu ne sliče Jamesu Bondu, nego su priučeni i instruirani, tek kotačići u velikoj igri koju i ne razumiju, ali koja se proteže preko cijele Europe. Tako sada njemačke istražitelje i službe jako zanima što znaju dva Srbina koja su u istražnom zatvoru u Srbiji. Jer njihov slučaj povezuje ukrajinske zrakoplove u Leipzigu, dva ruksaka s eksplozivom kod Kanjiže i zadire u mnogo dublju priču. U toj priči Srbija je raskrižje za vršljanje ruskih službi po Europi. Za ono što se u Njemačkoj otvoreno naziva hibridnim ratom - piše **Nemanja Rujević**, čiji prilog iz DW-a prenosimo uz neznatno skraćenje i prilagodbu u opremi.

Slučaj vraća u fokus ruske "jednokratne agente" - često sitne kriminalce ili nenapadne građane koje ruske službe navodno vrbuju da za novac izvedu poneku diverziju. U Moskvi unaprijed računaju da će ti priučeni diverzanti pasti u ruke policiji, ali je teško dokazati tko ih je i kako vrbovao.

TRAG DO SRBIJE

DW je više puta izvještavao o fenomenu, recimo, o ukrajinskim dječacima u Harkivu koji su za 20 eura ispisivali grafite protiv vlasti u Kijevu, a onda postavljali požare na transformatore povezane sa željezničkom infrastrukturom. Ili o uništavanju najmanje 270 automobila u Njemačkoj u kojem su navodno sudjelovali i po jedan državljanin Srbije i BiH, opet za ruski račun. Ubrizgavali su PUR pjenu u auspuhe, što može uništiti motor, a na automobilima ostavljali naljepnice koje sugeriraju da je sve djelo radikalne zeleno-ljevičarske mladeži. Tako su, navodno, Rusi htjeli potaknuti bijes javnosti protiv Zelenih i potmoči radikalnoj desnici na izborima u Njemačkoj.

Njemački tjednik Špiegel to je opisao kao ruski "rat iz sjene" protiv Njemačke: "Hakerski napadi na dobavljače energije, kampanje dezinformacija uoči izbora, nadlijetanje dronova vojarni i industrijskih postrojenja: Moskva raspolaže bogatim izborom alata za destabiliziranje Njemačke i uznemiravanje stanovništva."

Stvari su postale ozbiljnije, smatraju njemačke službe, nedavno u zračnoj luci u Leipzigu. "Platit će za to", poručio je kancelar Friedrich Merz prošlog tjedna. Nije spomenuo Rusiju, nego uopćeno "autore hibridnih napada" na Njemačku. Nakon toga se iz vrha vlasti više puta čulo da baš Rusiju smatraju odgovornom za pokušaj napada u Leipzigu.

Podsjetimo, u toj zračnoj luci na istoku Njemačke početkom je kolovoza pronađen dron, tik pokraj ukrajinskog transportnog zrakoplova Antonov, u dijelu aerodroma kojim se i ukrajinska vojska koristi za logistiku. Nedaleko od drona - konzerva s plastičnim eksplozivom. Snimke i istraga pokazuju, kako je priopćeno, da se dron s eksplozivom trebao zabiti u rezervoar zrakoplova i dovesti do eksplozije kerozina. No eksploziv je loše bio povezan s upaljačem, pa to nije uspjelo. Deset dana poslije nađen je sličan dron oko pet kilometara od zračne luke. Oba drona bila su opremljena ruterom i njima se moglo upravljati preko mobilne mreže - iz bilo kojeg kutka svijeta.

Pronađeni su tragovi DNK-a. Istražitelji imaju bar dva osumnjičenika - jedan je navodno u kontaktu s ruskim tajnim službama i dovodi se u vezu s eksplozijom u poljskom Łódźu 2024. godine. Drugi je navodno noći pokušaja napada u Leipzigu u Njemačku doputovao iz Istanbula, a potom otišao u Srbiju. "Ta balkanska država je, prema saznanjima zapadnih obavještajnih službi, žarište za ruske operacije sabotaža u Europi. Ondje navodno ruske tajne službe regrutiraju i obučavaju ljudstvo", piše sada Spiegel.

Taj tjednik donosi nove informacije iz istrage, a tragovi opet vode u Srbiju i povezuju Leipzig i Kanjižu. Njemački istražitelji vrlo su zainteresirani za to što znaju Danilo B. i Slobodan Đ., koji su od 11. lipnja u pritvoru u Srbiji. Vjeruje se da imaju informacija o jednom "kolegi", jednokratnom agentu koji je umiješan u slučaj Leipzig. D.B. je rusko-srpski državljanin, a S.Đ. samo srpski. Zaustavljeni su kada su, u dva odvojena automobila, pokušali prijeći granicu s Mađarskom. Jedan je u prtljazi nosio komponente drona, a drugi konzerve s eksplozivom. U Srbiji se istraga protiv njih vodi zbog nedopuštenog držanja i nošenja oružja, streljiva i eksplozivnih tvari, a D.B. je pod istragom i za krivotvorenje isprave. Za sada službeno nema riječi o planiranju napada, terorizmu ili sličnom.

Od početka masovne ruske invazije na Ukrajinu vlasti u Srbiji su se dičile time što nisu uvele sankcije Rusiji. Ali ubrzo je postala javna tajna da Srbija istovremeno za američki novac, preko posrednika iz Češke i Poljske, masovno oprema ukrajinsku vojsku granatama. Ta veza okrunjena je nedavno, posjetom ukrajinskog predsjednika Volodimira Zelenskog Beogradu, kada na konferenciji za novinare napadano nije bilo riječi o vojnoj suradnji.

Prethodno su se množili incidenti koji upućuju na to da je Srbija premrežena ruskim službama...

Samo prošlog rujna uhićene su najprije dvije osobe zbog sumnje da su u kampu kod Loznice obučavale oko 150 moldavskih i rumunjskih državljana za izazivanje kaosa nakon izbora u Moldaviji. U toj je zemlji uoči izbora uhićeno sedamdeset ljudi. Nekoliko dana poslije uhićeno je još jedanaest ljudi u Srbiji. Sumnjiči ih se za špijunažu i vjerslu i nacionalnu diskriminaciju jer su prošle godine bacali zelenu boju na židovske objekte u Parizu, a pred džamijama ostavljali svinjske glave u pokušaju izazivanja kaosa. Također su ispisivali diskriminirajuće poruke pred Brandenburškim vratima u Berlinu.

Iako, opet, u Srbiji nije rečeno, u europskim se medijima naveliko pisalo da je to sve rađeno za novac i po ruskom nalogu. "Teško je provjerovati da srpske službe sigurnosti nisu znale da se to događa jer se tu ne radi o jednom slučaju, nego o cijelom nizu istih ili sličnih slučajeva, da imamo da strani državljani provode obuku za različite sigurnosne ili parasigurnosne akcije u drugim državama", rekao je tada Predrag Petrović iz Beogradskog centra za sigurnosnu politiku za RSE.

ŠTO SE PODUZIMA?

Dok su se vlasti Aleksandra Vučića očito odlučile da javno "ne talasaju", i sva je prilika da pogotovo neće uoči izbora, mnogi komentatori misle kako je Srbija stvari sa zapadnim zemljama izgladila tihom suradnjom. I naoružavanjem Ukrajine, ali i hapšenjem navodnih ruskih agenata.

U Njemačkoj, pak, u jeku istrage oko pokušaja napada u Leipzigu, priopćeno je da se zatvaraju Ruska kuća u Berlinu i ruski konzulat u Bonnu, kao i da će biti pooštrena granična kontrola ruskih državljana koji dolaze u Njemačku.

Rusija sve vrijeme odbacuje sve optužbe. Šef diplomacije Sergej Lavrov navode o umiješanosti Moskve u slučaj Leipzig nazvao je potpuno izmišljenim provokacijama. Rusija će, kao protumjeru, sada zatvoriti Goetheov institut na nekoliko lokacija... ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 27
Oblast strane 637.24 cm^2
Autor Nemanja RUJEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov RUSKI JEDNOKRATNI AGENTI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/796627ea-01a3-4678-b387-f41a53286d55/pdf

UZBUNA U NJEMAČKOJ

RUSKI JEDNOKRATNI AGENTI:

Trag od Leipziga do Kanjiže

Piše: Nemanja RUJEVIĆ

Sve je kao u špijunskom filmu, ali s vrlo zamršenim scenarijem. Jedino što akteri koji se za sada pojavljuju na platnu ne sliče Jamesu Bondu, nego su priučeni i instruirani, tek kotačići u velikoj igri koju i ne razumiju, ali koja se proteže preko cijele Europe. Tako sada njemačke istražitelje i službe jako zanima što znaju dva Srbina koja su u istražnom zatvoru u Srbiji. Jer njihov slučaj povezuje ukrajinske zrakoplove u Leipzigu, dva ruksaka s eksplozivom kod Kanjiže i zadire u mnogo dublju priču. U toj priči Srbija je raskrižje za vršljanje ruskih službi po Europi. Za ono što se u Njemačkoj otvoreno naziva hibridnim ratom piše Nemanja Rujević, čiji prilog iz DW-a prenosimo uz neznatno skraćenje i prilagodbu u opremi.

Slučaj vraća u fokus ruske "jednokratne agente" - često sitne kriminalce ili nenapadne građane koje ruske službe navodno vrbuju da za novac izvedu poneku diverziju. U Moskvi unaprijed računaju da će ti priučeni diverzanti pasti u ruke policiji, ali je teško dokazati tko ih je i kako vrbovao.

TRAG DO SRBIJE

DW je više puta izvještavao o fenomenu, recimo, o ukrajinskim dječacima u Harkivu koji su za 20 eura ispisivali grafite protiv vlasti u Kijevu, a onda postavljali požare na transformatore povezane sa željezničkom infrastrukturom. Ili o uništavanju najmanje 270 automobila u Njemačkoj u kojem su navodno sudjelovali i po jedan državljanin Srbije i BIH, opet za ruski račun. Ubrizgavali su PUR pjenu u auspuhe, što može uništiti motor, a na automobilima ostavljali naljepnice koje sugeriraju da je sve djelo radikalne zeleno-ljevičarske mladeži. Tako su, navodno, Rusi htjeli potaknuti bijes javnosti protiv Zelenih i pomoći radikalnoj desnici na izborima u Njemačkoj. Njemački tjednik Spiegel to je opisao kao ruski "rat iz sjene" protiv Njemačke: "Hakerski napadi na dobavljače energije, kampanje dezinformacija uoči izbora, nadlijetanje dronova vojarni i industrijskih postrojenja: Moskva raspolaže bogatim izborom alata za destabiliziranje Njemačke i uznemiravanje stanovništva."

Stvari su postale ozbiljnije, smatraju njemačke službe, nedavno u zračnoj luci u Leipzigu. "Platit će za to", poručio je kancelar Friedrich Merz prošlog tjedna. Nije spomenuo Rusiju, nego uopćeno "autore hibridnih napada" na Njemačku. Nakon toga se iz vrha vlasti više puta čulo da baš Rusiju smatraju odgovornom za pokušaj napada u Leipzigu. Podsjetimo, u toj zračnoj luci na istoku Njemačke početkom je kolovoza pronađen dron, tik pokraj ukrajinskog transportnog zrakoplova Antonov, u dijelu aerodroma kojim se i ukrajinska vojska koristi za logistiku. Nedaleko od drona - konzerva s plastičnim eksplozivom. Snimke i istraga pokazuju, kako je priopćeno, da se dron s eksplozivom trebao zabiti u rezervoar zrakoplova i dovesti do eksplozije kerozina. No eksploziv je loše bio povezan s upaljačem, pa to nije uspjelo. Deset dana poslije nađen je sličan dron oko pet kilometara od zračne luke. Oba drona bila su opremljena ruterom i njima se moglo upravljati preko mobilne mreže - iz bilo kojeg kutka svijeta.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 27
Oblast strane 637.24 cm^2
Autor Nemanja RUJEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov RUSKI JEDNOKRATNI AGENTI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/796627ea-01a3-4678-b387-f41a53286d55/pdf

Pronađeni su tragovi DNK-a. Istražitelji imaju bar dva osumnjičenika - jedan je navodno u kontaktu s ruskim tajnim službama i dovodi se u vezu s eksplozijom u poljskom Łódźu 2024. godine. Drugi je navodno uoči pokušaja napada u Leipzigu u Njemačku doputovao iz Istanbula, a potom otišao u Srbiju. "Ta balkanska država je, prema saznanjima zapadnih obavještajnih službi, žarište za ruske operacije sabotaža u Europi. Ondje navodno ruske tajne službe regrutiraju i obučavaju ljudstvo", piše sada Spiegel. Taj tjednik donosi nove informacije iz istrage, a tragovi opet vode u Srbiju i povezuju Leipzig i Kanjižu. Njemački istražitelji vrlo su zainteresirani za to što znaju Danilo B. i Slobodan Đ., koji su od 11. lipnja u pritvoru u Srbiji. Vjeruje se da imaju informacija o jednom "kolegi", jednokratnom agentu koji je umiješan u slučaj Leipzig. D.B. je rusko-srpski državljanin, a S.Đ. samo srpski. Zaustavljeni su kada su, u dva odvojena automobila, pokušali prijeći granicu s Mađarskom. Jedan je u prtljazi nosio komponente drona, a drugi konzerve s eksplozivom. U Srbiji se istraga protiv njih vodi zbog nedopuštenog držanja i nošenja oružja, streljiva i eksplozivnih tvari, a D.B. je pod istragom i za krivotvorenje isprave. Za sada službeno nema riječi o planiranju napada, terorizmu ili sličnom.

Od početka masovne ruske invazije na Ukrajinu vlasti u Srbiji su se dičile time što nisu uvele sankcije Rusiji. Ali ubrzo je postala javna tajna da Srbija istovremeno za američki novac, preko posrednika iz Češke i Poljske, masovno oprema ukrajinsku vojsku granatama. Ta veza okrunjena je nedavno, posjetom ukrajinskog predsjednika Volodimira Zelenskog Beogradu, kada na konferenciji za novinare napadano nije bilo riječi o vojnoj suradnji.

Prethodno su se množili incidenti koji upućuju na to da je Srbija premrežena ruskim službama...

Samo prošlog rujna uhićene su najprije dvije osobe zbog sumnje da su u kampu kod Loznice obučavale oko 150 moldavskih i rumunjskih državljana za izazivanje kaosa nakon izbora u Moldaviji. U toj je zemlji uoči izbora uhićeno sedamdeset ljudi. Nekoliko dana poslije uhićeno je još jedanaest ljudi u Srbiji. Sumnjiči ih se za špijunažu i vjersku i nacionalnu diskriminaciju jer su prošle godine bacali zelenu boju na židovske objekte u Parizu, a pred džamijama ostavljali svinjske glave u pokušaju izazivanja kaosa. Također su ispisivali diskriminirajuće poruke pred Brandenburškim vratima u Berlinu.

Iako, opet, u Srbiji nije rečeno, u europskim se medijima naveliko pisalo da je to sve rađeno za novac i po ruskom nalogu. "Teško je povjerovati da srpske službe sigurnosti nisu znale da se to događa jer se tu ne radi o jednom slučaju, nego o cijelom nizu istih ili sličnih slučajeva, da imamo da strani državljani provode obuku za različite sigurnosne ili parasigurnosne akcije u drugim državama", rekao je tada Predrag Petrović iz Beogradskog centra za sigurnosnu politiku za RSE.

ŠTO SE PODUZIMA?

Dok su se vlasti Aleksandra Vučića očito odlučile da javno "ne talasaju", i sva je prilika da pogotovo neće uoči izbora, mnogi komentatori misle kako je Srbija stvari sa zapadnim zemljama izgladila tihom suradnjom. I naoružavanjem Ukrajine, ali i hapšenjem navodnih ruskih agenata.

U Njemačkoj, pak, u jeku istrage oko pokušaja napada u Leipzigu, priopćeno je da se zatvaraju Ruska kuća u Berlinu i ruski konzulat u Bonnu, kao i da će biti pooštrena granična kontrola ruskih državljana koji dolaze u Njemačku.

Rusija sve vrijeme odbacuje sve optužbe. Šef diplomacije Sergej Lavrov navode o umiješanosti Moskve u slučaj Leipzig nazvao je potpuno izmišljenim provokacijama. Rusija će, kao protumjeru, sada zatvoriti Goetheov institut na nekoliko lokacija... n

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 20
Oblast strane 549.59 cm^2
Autor HRVOJe KLAsIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ ĆE NA OVIM IZBORIMA KONAČNO IMATI DOSTOJNE RIVALE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f74ffb00-ac78-41a1-9276-94abedb7a4c2/pdf

KRONIKE POVJESNIČARA

VUČIĆ ĆE NA OVIM IZBORIMA KONAČNO IMATI DOSTOJNE RIVALE

Piše:
HRVOJE KLASIĆ

Srbija je po mnogočemu *izvanredna zemlja. Ali doslovno. Zemlja izvan reda. Jedan od dokaza tome su i izbori. Samo u posljednjih 14 godina u Srbiji su održana četiri izvanredna (prijevremena) parlamentarna izbora. Da stvar bude "izvanrednija", niti jedni nisu održani iz demokratski uobičajenih razloga, odnosno zato što je vlada izgubila povjerenje parlamenta.*

Naprotiv, održavani su u trenutku apsolutne političke prevlasti jedne političke partije - Srpske napredne stranke, točnije jednog čovjeka - Aleksandra Vučića, te su služili isključivo daljnjem učvršćivanju vlasti i dodatnom povećavanju prednosti u odnosu na druge političke aktere u državi. Izbori koji su upravo pred Srbijom ponovno su, naravno, izvanredni. Ali ovaj put je razlog njihova održavanja bitno drugačiji. Sad je Aleksandar Vučić taj koji bi rado da ih ne bude jer će na glasačkim listićima prvi put imati dostojnu konkurenciju.

Tako opet dolazimo do nečeg neuobičajenog, izvanrednog. Naime, glavni kandidati za rušenje Vučićeve diktature nisu profesionalni političari, dugogodišnji lideri opozicije, nego studenti. Točnije, lista koju su sastavili predstavnici studentskog pokreta formiranog nakon tragedije u Novom Sadu prije dvije godine. Sudeći po anketama, a imajući u vidu sve što su Srbiji učinili za svoga mandata, Aleksandar Vučić i njegovi suradnici imaju razloga za strah i paniku. Što se, između ostalog, vidi i po predizbornoj kampanji koju vladajući već mjesecima "neslužbeno" vode. Način na koji to godinama rade je beskrupulozan, manipulativan, jednom riječju prljav, a sad se, zbog spomenutog straha i panike od gubitka vlasti, sve navedeno višestruko pojačalo. Prorežimski mediji, a takvi su, nažalost, u većini, svakodnevno forsiraju kult ličnosti Aleksandra Vučića kao spasitelja i branitelja nacije s jedne strane, odnosno uz najgnjusnije laži i objede nastoje studente prikazati nelojalnim Srbima, stranim plaćenicima, nasilnicima i pokretačima "obojene revolucije", s druge strane. Naravno, svesrdnu podršku borbi protiv studentskog pokreta režimu daje obavještajno-sigurnosni aparat. Spominju se različiti oblici zloupotreba položaja, pritisaka i otvorenog nasilja, kao npr. upotreba zvučnog topa protiv demonstranata, zastrašivanja, prisluškivanja i privođenja studenata. Inače poznati po neprihvaćanju povijesnih činjenica, odbacivanju odgovornosti za ulogu Srbije u ratovima 1990-ih i širenju nacionalističkih narativa, Aleksandar Vučić i SNS ovaj put kao da žele nadmašiti sami sebe. Svakodnevno upozoravaju na opasnost od hrvatskih ustaša, bosanskih džihadista, kosovskih Šiptara i ostalih neprijatelja koji su se po tko zna koji put urotili protiv Srbije i Srba.

Od pobjede Zorana Đinđića prije više od dva i pol desetljeća Srbija nije bila tako blizu promjene nabolje

U maniri dobro poznatog sjedenja na dvije stolice režim službeno, a neiskreno podržava EU i Ukrajinu, a neslužbeno, ali iskreno navija za Putinovu Rusiju. U kontekstu "nacionalnog okupljanja", kao odgovora na "blokadersku" izdaju nacionalnih interesa, treba gledati i atmosferu stvorenu nakon smrti Ratka Mladića. Čelni ljudi Srbije, uključujući i Vučića, u presuđenom ratnom zločincu vide nepravedno osuđenog heroja i legendarnog komandanta, a u njegovim nedjelima čin patriotizma i kršćanskog poštenja. U onima koji ipak vjeruju dokazima, činjenicama i presudama Međunarodnog suda vide, naravno, izdajice.

Nažalost, svjesno ili nesvjesno, pomoć službenom Beogradu već godinama dolazi i iz Bruxellesa. Prvenstveno izostankom jasne kritike, osude, ali i sankcioniranja režima koji uzurpacijom svih poluga vlasti pod svojom kontrolom drži cijelo društvo. Od pravosuđa i ekonomije do medija i sporta. Režima koji istovremeno tvrdi da Srbiju želi učlaniti u uniju najpravednijih, najdemokratičnijih i najtransparentnijih država na svijetu. Za što od briselskih činovnika dobivaju širok osmijeh, čvrsti stisak ruke, ali i milijarde eura.

Zbog svega navedenog jasno je da se na predstojećim izborima u Srbiji ne odlučuje samo o tome tko će biti na vlasti sljedeće četiri godine. Rezultati izbora mogli bi potvrditi ili opovrgnuti onu tezu da "srpsko dno nema dna". Od pobjede Zorana Đinđića prije više od dva i pol desetljeća Srbija nije bila tako blizu promjene nabolje. Međutim, upravo spomenuta pobjeda upozorava da je preuzimanje vlasti važan, ali tek prvi od mnogih koraka na putu prema cjelovitoj transformaciji društva.

U tom smislu *pobjeda studenata predstavljala bi početak procesa koji će biti dug, spor i opterećen različitim problemima, izazovima i dilemama. I unatoč svemu, krajnje neizvjesnog ishoda. Ako pak na vlasti ostane režim predvođen Aleksandrom Vučićem, promjene su i dalje moguće. Ali puno vjerojatnije one na gore.*

ANTONIO OHIĆ/ATIMAGES/PIXSELL

➤ U 14 godina u Srbiji su održana četiri prijevremena izbora

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 20
Oblast strane 549.59 cm^2
Autor HRVOJe KLAsIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ ĆE NA OVIM IZBORIMA KONAČNO IMATI DOSTOJNE RIVALE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f74ffb00-ac78-41a1-9276-94abedb7a4c2/pdf

KRONIKE POVJESNIČARA

VUČIĆ ĆE NA OVIM IZBORIMA KONAČNO IMATI DOSTOJNE RIVALE

ANTONIO AHEL/ATAIMAGES/PIXSELL o1 2, o" >

Xp >1 # I ii o® gp
Piše:

Srbija je po mnogočemu izvanredna zemlja. Ali doslovno. Zemlja izvan reda. Jedan od dokaza tome su i izbori. Samo u posljednjih 14 godina u Srbiji su održana četiri izvanredna (prijevremena) parlamentarna izbora. Da stvar bude "izvanrednija", niti jedni nisu održani iz demokratski uobičajenih razloga, odnosno zato što je vlada izgubila povjerenje parlamenta.

Naprotiv, održavani su u trenutku apsolutne političke prevlasti jedne političke partije - Srpske napredne stranke, točnije jednog čovjeka - Aleksandra Vučića, te su služili isključivo daljnjem učvršćivanju vlasti i dodatnom povećavanju prednosti u odnosu na druge političke aktere u državi. Izbori koji su upravo pred Srbijom ponovno su, naravno, izvanredni. Ali ovaj put je razlog njihova održavanja bitno drugačiji. Sad je Aleksandar Vučić taj koji bi rado da ih ne bude jer će na glasačkim listićima prvi put imati dostojnu konkurenciju.

Tako opet dolazimo do nečeg neuobičajenog, izvanrednog. Naime, glavni kandidati za rušenje Vučićeve diktature nisu profesionalni političari, dugogodišnji lideri opozicije, nego studenti. Točnije, lista koju su sastavili predstavnici studentskog pokreta formiranog nakon tragedije u Novom Sadu prije dvije godine. Sudeći po anketama, a imajući u vidu sve što su Srbiji učinili za svoga mandata, Aleksandar Vučić i njegovi suradnici imaju razloga za strah i paniku. Što se, između ostalog, vidi i po predizbornoj kampanji koju vladajući već mjesecima "neslužbeno" vode. Način na koji to godinama rade je beskrupulozan, manipulativan, jednom riječju prljav, a sad se, zbog spomenutog straha i panike od gubitka vlasti, sve navedeno višestruko pojačalo. Proreţimski mediji, a takvi su, nažalost, u većini, svakodnevno forsiraju kult ličnosti Aleksandra Vučića kao spasitelja i branitelja nacije s jedne strane, odnosno uz najgnjusnije promjene laži i objede nastoje studente prikazati nelojalnim Srbima, stranim plaćenicima, nasilnicima i pokretačima "obojene revolucije", s druge strane. Naravno, svesrdnu podršku borbi protiv studentskog pokreta režimu daje obavještajno-sigurnosni aparat. Spominju se različiti oblici zloupotreba položaja, pritisaka i otvorenog nasilja, kao npr. upotreba zvučnog topa protiv demonstranata, zastrašivanja, prisluškivanja i privođenja studenata. Inače poznati po neprihvaćanju povijesnih činjenica, odbacivanju odgovornosti za ulogu Srbije u ratovima 1990-ih i širenju nacionalističkih narativa, Aleksandar Vučić i SNS ovaj put kao da žele nadmašiti sami sebe. Svakodnevno upozoravaju na opasnost od hrvatskih ustaša, bosanskih džihadista, kosovskih Šiptara i ostalih neprijatelja koji su se po tko zna koji put urotili protiv Srbije i Srba.

U maniri dobro poznatog sjedenja na dvije stolice režim službeno, a neiskreno podržava EU i Ukrajinu, a neslužbeno, ali iskreno navija za Putinovu Rusiju. U kontekstu "nacionalnog okupljanja", kao odgovora na "blokadersku" izdaju nacionalnih interesa, treba gledati i atmosferu stvorenu nakon smrti Ratka Mladića. Čelni ljudi Srbije, uključujući i Vučića, u presuđenom ratnom zločincu vide nepravedno osuđenog heroja i legendarnog komandanta, a u njegovim nedjelima čin patriotizma i kršćanskog poštenja. U onima koji ipak vjeruju dokazima, činjenicama i presudama Međunarodnog suda vide, naravno, izdajice.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 20
Oblast strane 549.59 cm^2
Autor HRVOJe KLAsIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ ĆE NA OVIM IZBORIMA KONAČNO IMATI DOSTOJNE RIVALE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f74ffb00-ac78-41a1-9276-94abedb7a4c2/pdf

Nažalost, svjesno ili nesvjesno, pomoć službenom Beogradu već godinama dolazi i iz Bruxellesa. Prvenstveno izostankom jasne kritike, osude, ali i sankcioniranja režima koji uzurpacijom svih poluga vlasti pod svojom kontrolom drži cijelo društvo. Od pravosuđa i ekonomije do medija i sporta. Režima koji istovremeno tvrdi da Srbiju želi učlaniti u uniju najpravednijih, najdemokratičnijih i najtransparentnijih država na svijetu. Za što od briselskih činovnika dobivaju širok osmijeh, čvrsti stisak ruke, ali i milijarde eura. Zbog svega navedenog jasno je da se na predstojećim izborima u Srbiji ne odlučuje samo o tome tko će biti na vlasti sljedeće četiri godine. Rezultati izbora mogli bi potvrditi ili opovrgnuti onu tezu da “srpsko dno nema dna”. Od pobjede Zorana Đinđića prije više od dva i pol desetljeća Srbija nije bila tako blizu promjene nabolje. Međutim, upravo spomenuta pobjeda upozorava da je preuzimanje vlasti važan, ali tek prvi od mnogih koraka na putu prema cjelovitoj transformaciji društva.

pobjede Zora-

U tom smislu pobjeda studenata predstavljala bi početak procesa koji će biti dug, spor i opterećen različitim problemima, izazovima i dilemama. I unatoč svemu, krajnje neizvjesnog ishoda. Ako pak na vlasti ostane režim predvođen Aleksandrom Vučićem, promjene su i dalje moguće. Ali puno vjerojatnije one na gore.

HRVOJE KLASIĆ

Od pobjede Zorana Đinđića prije više od dva i pol desetljeća Srbija nije bila tako blizu promjene nabolje

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

DAR MAMAMA, TATAMA, NONAMA I TETKAMA...

Svi naši prvaši (1. dio)

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

SVI NAŠI PRVAŠI

Dragi prvašići,

krenuli ste u školu, u jedno novo i nadasve uzbudljivo razdoblje! Znam da svaka promjena za sobom nosi jednu dozu straha i nesigurnosti, ali nemojte se brinuti. Uz vas su vaši učitelji, roditelji i obitelj koji će vas pratiti, pomagati vam i zajedno s vama proći kroz sve što vas očekuje. Budite vrijedni, uporni i znatiželjni jer u školi zaista nema glupih pitanja.

Puno ćete učiti i naučiti, ali i steći dragocjena prijateljstva koja će ostati za cijeli život. Zato radujte se, uživajte i smijte se zajedno, upravo će vam ti trenuci jednog dana ostati najljepše uspomene iz školskih dana.

Poštovani roditelji,

nova školska godina počinje u vrijeme najvećeg investicijskog ciklusa u povijesti dubrovačkog osnovnog školstva. Tako je u posljednjih devet godina u osnovne škole i školsku sportsku infrastrukturu uloženo i pokrenuto više od 37 milijuna eura, odnosno gotovo 42 milijuna eura uključujući cestu Tamarić.

Završetkom dogradnje OŠ Mokošica stvaraju se uvjeti za ostvarenje jednog od ključnih ciljeva Grada Dubrovnika u području osnovnoškolskog obrazovanja, uvođenje jednosmjenske nastave u svim dubrovačkim osnovnim školama od drugog polugodišta ove školske godine. Dubrovnik će time postati peti od 127 hrvatskih gradova u kojem će sva djeca osnovnoškolsko obrazovanje pohađati u jednoj smjeni.

Grad Dubrovnik će i dalje kontinuirano raditi na unaprjeđenju obrazovne infrastrukture jer svako ulaganje u škole je ujedno ulaganje u našu djecu. Ona prije svega zaslužuju imati nadasve sigurno i poticajno okruženje u kojem će s radošću učiti i odrastati.

S poštovanjem,

Gradonačelnik Mato Franković

A

OŠ IVANA GUNDULIĆA

Učiteljica: Ana Perić
Učiteljica u produženom boravku: Dora Zec
Učenici: Marta Beljo, Ante Bilobrk, Ema Bošković, Lovro Butjer, Leonora Falkoni, David Grgičević, Hana Hasanović, Maroje Kaciga, Anđela Kralj, Nikša Krečak, Luko Lučin, Mihael Ljutić, Toma Manjaka, Brigita Marić, Juraj Osredkar, Roko Pavlinović, Lora Prlenda, Jelena Stjepović, Ilija Svilarić, Sara Šimunić

Učiteljica: Martina Miličević
Učiteljica u produženom boravku: Ana Šuperak
Učenici: Marin Anđušić, Dora Bolfek, Sofia Bisić, Amea Bošnjaković, Niko Dadić, Luce Dragojević, Fehim Hajdari, Karmen Jakovljević, Leo Katanić, Rita Kobilić, Leona Koncul, Jakov Kralj, Marin Laptalo, Domagoj Raguž, Nikol Zatečka Đevoić, Ivan Zoričić

B

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Učiteljica: Marita Tošić
Učiteljica u produženom boravku: Ana Šuperak
Učenici: Ante Bečić, Chiara Bilić, Luna Boban, Vito Brač, Marin Bronzan, Toma Bušlje, Nika Franković, Mara Grubelić, Toma Karabogdan, Judita Knežević, Dario Nižić, Lucija Paradžik, Filip Petrović, Vito Puh, Matija Soko, Luce Veža Haklička

Učiteljica: Antonija Volarević
Učiteljica u produženom boravku: Martina Šabadin
Učenici: Luka Bašić, Nikola Barčot, Nika Banović, Franka Bender, Laura Bošnjak, Mak Čebulc, Roko Dani Terzić, Nora Dujić, Emil Dautović, Luka Goluža, Nika Gverović, Antonio Hendić, Franka John, Noa Jakir, Luka Kristić, Leo Mršo, Veronika Plenković, Mara Putica, Klara Rozić, Nikoleta Slade, Kris Zvono

PŠ KOLOČEP

Učiteljica: Mira Perak
Učenici: Toma Butorac i Nico William Svilokos

PŠ ŠIPANSKA LUKA

Učiteljica: Andrea Palunko Kožul
Učenici: Tamara Ljubišić, Maria Skračić, Karlo Vlahović

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

SVI NAŠI PRVAŠI

OŠ MARINA DRŽIĆA

Učiteljica: Alena Tenžera
Učiteljica u produženom boravku: Ivana Kašikić
Učenici: Emma Franczeska Bačić, Antonio Brnas, Matija Ćuk, Roko Garić, Matej Jović, Antun Kobešćak, Lea Kozina, Lucija Ljepava, Andrej Obradović, Maruša Pavičić, Niko Pavlović, Toma Perović, Roko Popović, Izabela Prkačin, Marija Prohaska, Mara Savinović, Mauro Šoša, Gabriel Tepurić

Učiteljica: Anita Vuleša
Učiteljica u produženom boravku: Marija Storelli
Učenici: Ani Bjelopera, Antonela Butijer, Lucija Carević, Neo Čustović, Elena Dabelić, Karlo Gled, Josip Kokanović, Bruno Kralj, Ivo Ljubišić, Marko Matković, Mirna Papac, Luka Paskojević, Nika Potrebica, Kristijan Pravidur, Nikoleta Sekondo, Mateo Smoljko, Mia Šurković, Roko Turuk

Učiteljica: Ivana Šutalo
Učenici: Petra Avdić, Dive Brailo, Roko Čagalj, Magdalena Čatić, Niko Dabo, Iris Garić, Luka Kalauz, Petar Lujak, Lea Medi, Jure Pavlović, Bartol Petrinjak, Niko Skance, Mario Špilj, Josip Tikvica, Mia Travarević, Roko Turanjanin, Jakov Violić

POSEBAN ODJEL

Učiteljica: Maja Vukić
Učenici: Duje Crnčević i Petar Đanović

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

OŠ LUKA PALJETKA

Učiteljica: Marina Kralj
Učenici: Tom Bautović, Tanja Bošković, Eleonora Cvitanović, Ella Cvrlje, Nikša Dedović, Marica Duraccio, Kiara Klaić, Borna Kulišić, Nika Marnić, Antonela Matijić, Mihaela Matijić, Adrian Mulić, Iva Orlović, Katarina Prce Gržetić, Ivano Prce, Lucija Ravlić, Karlo Škrabić, Roko Šteta, Maša Nika Volarević, Elena Vlajki, Noa Vuković

Učiteljica: Luce Baule
Učenici: Noa Barišić, Erika Bračić, Antonia Brbora, Lea Čagalj, Mirta Čokljat, Petar Čokljat, Maris Sunčica Duranović, Maris Djaković, Ivano Džalo, Sara Đubur, Liliana Jančić, Leon Miličić, Iris Paskvić Zore, Pave Potrebica, Karla Radić, Luko Smoljan, Bartul Tevšić, Tea Ucović, Filip Vlašić, Sofia Vlašić

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

SVI NAŠI PRVAŠI

OŠ MARINA GETALDIĆA

Učiteljica: Snježana Viteškić
Učenici: Iris Beribaka, Vlaho Brbora, Judita Gilja, Luko Kordić, Toma Lalić, Damjan Leoni, Laura Livaja, Helena Mlikota, David Penić, Marko Sarić, Roko Simić, Karla Smolčić, Laura Zovko

Učiteljica: Martina Batinović
Učenici: Lena Adem, Adil Burdalić, Lukas Bušlje, Josipa Golub, Marta Kutnjak, Karmen Kuzman, Daniela Lalić, Pavo Majkovica, Viktor Pavlović, Amar Pločić, Antonio Stamatović, Dora Šobot, Ivan Štaka, Mak Emanuel Trusk

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

OŠ LAPAD

Učitelj: Nikola Filipović
Učiteljica u produženom boravku: Ivana Violić
Učenici: Iris Antičević, Meri Daničić, Anđela Grubišić, Borna Hajdić, Marko Janković, Patrik Jovičić, Idil Kaya, Lucija Lučić, Otjana Ljubičić, Laura Marković, Tomo Miloslavić, Orsat Milošević, Brigita Miljanić, Luka Mirković, Karlo Pavlović - Kalifo, Nicol Puttilli, Luko Salatić, Lovro Simić, Ana Stjepanović, Ilija Stjepić, Klara Svetac, Jakov Vukić, Nika Vukić

Učiteljica: Dragana Zorić
Učiteljica u produženom boravku: Ivana Lučić
Učenici: Luka Babarović, Orsat Bautović, Dominik Budman, Marta Damjanović, Marta Dobud, Vito Družić, Borna Franić, Maris Glavinić, Jakov Grabovac, Jakov Hančević, Orlando Krišto Legčević, Chiara Marjanović, Elena Marković, Ivan Mrđen, Marija Nađ, Iva Nenada Gelo, Ema Padovan, Bartol Peković, Lana Prkačin, Izabel Radić, Matija Sentić, Magdalena Šečković, Sara Vujević, Andrej Vulinović - Zlatan

Učiteljica: Viktorija Konjevod
Učiteljica u produženom boravku: Dora Milošević
Učenici: Elif Sena Aydin, Mihael Bogdan, Tea Burum, Karlo Čupić, Pablo Đapić, Gloria Grace Glavić, Jakov Hasan, Nea Hure, Vedran Joseski, David Jurković, Iva Kalafatović - Milić, Nikol Knego, Ana Kotlar, Deša Miličić, Leona Nadramija Martinović, Petar Palaš, Petar Prnjić, Roza Srebrović, Luana Šeparović, Rafaela Paula Tapalović Mihalj, Luka Vatović, Lana Vukčević, Pablo Zvjerković

Učiteljica: Patricija Mage Vidak
Učiteljica u produženom boravku: Andrea Sentić
Učenici: Iva Bakoč, Rayan Bavčić, Mina Bender Lovrić, Mara Čoro, Ivana Karla Dabelić, Jan Đirlić, Ivan Ivanković, Helena Jovičević, Mia Kolak, Bartul Kordić, Luči Kravarović, Nika Lasica, Luka Mandurić, Emanuel Ivan Merkaš, Dora Perić, Marko Poznanović, Ivan Radičević, Mara Sofia Runje, Leo Smoljko, Lena Nur Topkara, Maja Vlašić, Šimun Vučičević, Jakob Žaja

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf 9/25

SVI NAŠI PRVAŠI

OŠ MOKOŠICA

Učiteljica: Snježana Nola
Učenici: Dita Bilić, Ana Bogdanović, Iris Ivičević Bakulić, Lucija Mrdalo, Marko Hajdić, Lukas John, Frano Kovačević, Luka Mikulić, Laura Marković, Karla Mašković, Tin Pavlović, Mateo Raič, Mara Rozić, Marin Rudenjak, Petra Šagarjelo, Marta Šutalo, Ema Vidojević, Šimun Vrsaljko, Nikola Zec

Učiteljica: Tereza Violić
Učenici: Ante Aerlić, Bruno Bender, Zrinka Bjelogradski, Klara Borovac, Marija Đanović, Maro Matković, Rita Marić, Ana Marijanović, Lukrecia Maslać, Nola Mesulić, Antonio Perović, Noa Pulitika, Ivan Rajič, Nikol Sentić, Lovro Šimunović, Niko Šimunović, Vito Vrzić, Dario Vukasović, Viktoria Vulić

Učiteljica: Maris Celić
Učenici: Leona Aria Biočić, David Bogdanović, Roko Bojo, Marsela Bratičević, Nea Damjanović, Lora Feregja, Toni Glunčić, Rina Grzilo, Jakov Koncul, Ana Knežević, Bruno Knežević, Mateo Matić, Magdalena Polić, Marin Pranjić, Nicol Previšić, Maura Todorovski, Marko Tubić, Tomislav Tubić, Emanuel Vuletić

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Učiteljica: Andrea Džono
Učenici: Klara Batinović, Niko Benković, Gabrijel Bjelopera, Tia Burić, Elena Ćavar, Bruna Dabelić, Mihaela Dadić, Mihaela Daničić, Klara Gverović, Ana Dabelić, Iva Lađarević, Juraj Lučić, Vasilije Masleša, Nikol Miljević, Đivo Pendo, Mia Radić, Lovro Radiš, Leon Šljivo, Luka Tomić, Estera Žugović

Učiteljica: Inka Beslema
Učenici: Lovro Dobrić, Luka Đajić, Rita Gavran, Gabriela Gverović, Vlaho Gverović, Karmen Ivanković, Matej Urljević

PŠ OSOJNIK

Učiteljica: Lucijana Ćutuk
Učenici: Jakov Beljo, Sara Bender, Ante Čuljak Pranjić, Nika Gjenero, Vesna Gjenero, Magdalena Gjenero, Tijana Grbić, Zoran Grgurević, Antun Lovrić, Šimun Lovrić, Leonardo Marlais, Ivo Martić, Lotta Miloslavić, Vito Mulać Stanković, Lukša Pijević, Roko Radić, Lorena Redžović, Hana Savanović, Maris Škrabo

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

SVI NAŠI PRVAŠI

OŠ SLANO

Učiteljica: Dubravka Lučić
Učenici: Noa Botica, Stijepo Jelić, Natali Kriste i Maris Marjanović

OŠ PRIMORJE SMOKOVLJANI

Učiteljica: Vera Miljević Jelčić
Učenici: Stjepan Dender, Ana Miljević, Luka Vlahušić, Magdalena Vlahušić

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

OŠ ANTUNA MASLE ORAŠAC

Učiteljica: Silvana Perić
Učenici: Mila Banovac, Nika Bijelić, Iskra Karamehmedović, Lucija Klokoč, Ivan Kosović, Nikša Kosović, Lara Kraljević, Iva Lučić, Luka Miloslavić, Luka Vicelja, Baldo Zlošilo, Mara Zlošilo

PŠ ZATON

Učiteljica: Kristina Miloš Šutalo
Učenici: Kian Mujčinović, Erika Raguž, Mihael Šutalo, Roko Taslak, Tea Vujičić

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

ninamedia

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

SVI NAŠI PRVAŠI

OŠ ŽUPA DUBROVAČKA

A

Učiteljica: Renata Pavlin, **zamjena** Petra Šmanjak
Učenici: Mia Anđelić, Roko Barišić, Luka Bošković, Nika Dodik, Frane Dragojević, Veronika Dusper, Robert Džalto, Anči Andrea Jerković, Lovro Katušić, Vigo Kuzman, Lara Martić, Nika Martić, Mauro Matičević, Eva Ostović, Iva Pušić, Leon Rogina, Nikol Sršen, Petra Šarić, Sandro Šoletić, Nino Vugdelija, Iva Vujnović, Mia Vujnović, Nea Žilić, Barbara Ždrakić

B

Učiteljica: Marijana Viđen
Učenici: Petar Anđelić, Lucia Balta, Marija Batina, Mauro Bogoje, Mila Lucia Duda, Stjepan Đurđević, Iva Džepić, Luka Glavočić, Patricija Mandić, Lucija Marčec, Marta Marčec, Toma Marčinko, Ameli Obad, Marko Pupo, Dominik Pušić, Emanuela Rodin, Iva Soldo, Dominik Sredojević, Laura Stanković, Petar Tomašević, AnesaVugdalić, Vinko Vuletić, Aurora Zvono

C

Učiteljica: Mirjana Banić Malkić
Učenici: Antonela Babić, Mia Babić, Mauro Čipčić, Rita Čosović, Lea Dragić, Luka Franković, Erika Handabaka, Lucijana Ječić, Ana Knego, Jakov Koncul, Luka Koncul, Borna Lučić, Aron Malokos, Leon Marinović, Marin Miloslavić, Ivana Misir, Niko Prkačin, Andrej Račić, Maria Račić, Borna Šimičević, Matej Šutalo, Toni Šutalo, Lucia Telesmanić, Nico Zvono

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Učiteljica: Kristina Fiedler
Učenici: Luka Batinić, Lea Đuračić, Ana Glavinić, Luka Grizelj, Marieta Grošeta, Niko Kristović, Toma Marčec, Lovro Marić, Oliver Miličević, Iva Mišura, Ivan Muhoberac, Marija Nković, Mia Krečak, Vita Krnjić, Fran Parlov, Klara Pavličević, Dominik Petković, Karmen Prce, Laura Radić, Nikola Raguž, Nina Svaguša, Leo Uzunović, Milan Vuković

Učiteljica: Anamarija Daničić
Učenici: Nicol Antunović, Nika Bijelić, Nina Buić, Hrvoje Bušić, Mihael Butigan, Ema Čivljak, Luka Drašković Jelčić, Orsat Kežić, Maro Herman, Maris Križanac, Bea Kulišić, Tessa Kulišić, Marta Lubura, Lota Lukšić, Bruno Načevski, Lara Paskojević, Josip Petrović, Lovro Savinović, Mara Savinović, Petar Sentić, Marko Vidović, Ivan Vuletić Mihatović, Ivan Zovko

PŠ POSTRANJE

Učiteljica: Jelena Radić
Učenici: Jakov Vigo Banić, Matija Bogdan, Iva Česko, Matija Kristović, Vlaho Sambrailo

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

SVI NAŠI PRVAŠI

PARTNERI PRILOGA

GRAD DUBROVNIK

TEXO MOLIOR

OPĆINA SLIVNO

ŽUPANIJA DUBROVAČKO-NERETVANSKA

GRAD OPUZEN

LIBERTAS-DUBROVNIK d.o.o.

VODOVOD DUBROVNIK

OPĆINA DUBROVAČKO PRIMORJE

OPĆINA ŽUPA DUBROVAČKA

OPĆINA LASTOVO

OPĆINA BLATO

OPĆINA POJEZERJE

OPĆINA KONAVLE

GRAD PLOČE

WIDRAFLEX

VALAMAR

DUBROVNIK Turistička zajednica grada Dubrovnika Dubrovnik Tourist Board

CORAL BEACH CLUB Dubrovnik

GLAVNI UREDNIK
Jadran Kapor

UREDNICA PRILOGA
Gabrijela Bijelić

FOTOGRAFIJE
Tonći Plazibat/ Cropix
Božo Radić/ Cropix
FB profili dubrovačkih osnovnih škola

SURAĐIVALA
Katarina Šutalo

MARKETING
Gabriela Krešić

GRAFIČKI UREDNICI
Tajana Bukovec i Hrvoje Netopil

DIREKTOR
Vinko Ursić Glavanović

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf 19/25

Svi naši prvaši

(1. dio)

SVI NAŠI poseban prilog powered by:

PRVAŠI

Dragi prvašići, krenuli ste u školu, u jedno novo i nadasve uzbudljivo razdoblje! Znam da svaka promjena za sobom nosi jednu dozu straha i nesigurnosti, ali nemojte se brinuti. Uz vas su vaši učitelji, roditelji i obitelj koji će vas pratiti, pomagati vam i zajedno s vama prolaziti kroz sve što vas očekuje. Budite vrijedni, uporni i znatiželjni jer u školi zaista nema glupih pitanja.

Puno ćete učiti i naučiti, ali i steći dragocjena prijateljstva koja će ostati za cijeli život. Zato radujte se, uživajte i smijte se zajedno, upravo će vam ti trenuci jednog dana ostati najljepše uspomene iz školskih dana. Poštovani roditelji, nova školska godina počinje u vrijeme najvećeg investicijskog ciklusa u povijesti dubrovačkog osnovnog školstva. Tako je u posljednjih devet godina u osnovne škole i školsku sportsku infrastrukturu uloženo i pokrenuto više od 37 milijuna eura, odnosno gotovo 42 milijuna eura uključujući cestu Tamarić.

Završetkom dogradnje OŠ Mokošica stvaraju se uvjeti za ostvarenje jednog od ključnih ciljeva

Grada Dubrovnika u području osnovnoškolskog obrazovanja, uvođenje jednosmjenske nastave u svim dubrovačkim osnovnim školama od drugog polugodišta ove školske godine.

Dubrovnik će time postati peti od 127 hrvatskih gradova u kojem će sva djeca osnovnoškolsko obrazovanje pohađati u jednoj smjeni.

Grad Dubrovnik će i dalje kontinuirano raditi na unaprjeđenju obrazovne infrastrukture jer svako ulaganje u škole je ujedno ulaganje u našu djecu. Ona prije svega zaslužuju imati nadasve sigurno i poticajno okruženje u kojem će s radošću učiti i odrastati.

Spoštovanjem, Gradonačelnik Mato

Franković
Učiteljica: Ana Perić

Učiteljica u produženom boravku: Dora Zec Učenici: Marta Beljo, Ante Bilobrk, Ema Bošković, Lovro Butjer, Leonora Falkoni, David Grgičević, Hana Hasanović, Maroje Kaciga, Anđela Kralj, Nikša Krečak, Luko Lučin, Mihael Ljutić, Toma Manjaka, Brigita Marić, Juraj Osredkar, Roko Pavlinović, Lora Prlenda, Jelena

Stjepović, Ilija Svilarić, Sara Šimunić
SVI NAŠI PRVAŠI Učiteljica: Martina Miličević

Učiteljica u produženom boravku: Ana Šuperak Učenici: Marin Anđušić, Dora Bolfek, Sofa Bisić, Amea Bošnjaković, Niko Dadić, Luce Dragojević, Fehim Hajdari, Karmen Jakovljević, Leo Katanić, Rita Kobilić, Leona Koncul, Jakov Kralj, Marin Laptalo, Domagoj Raguž, Nikol Zatečka Đevoić,

Ivan Zoričić

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Učiteljica: Antonija Volarević Učiteljica u produženom boravku:

Martina Šabadin

Učenici: Luka Bašić, Nikola Barčot,

Nika Banović, Franka Bender, Laura Bošnjak, Mak Čebulc, Roko Dani Terzić, Nora Dujić, Emil Dautović, Luka Goluža, Nika Gverović, Antonio Hendić, Franka John, Noa Jakir, Luka Kristić, Leo Mršo, Veronika Plenković, Mara Putica, Klara Rozić, Nikoleta Slade,

Kris Zvono

Učiteljica: Mira

Perak
Učenici: Toma

Butorac i
Nico William

Svilokos
Učiteljica: Andrea

Palunko Kožul Učenici: Tamara Ljubišić, Maria Skračić, Karlo

Vlahović Via hović

r Učiteljica: Marita Tošić Učiteljica u produženom boravku: Ana Šuperak

Učenici: Ante Bečić, Chiara Bilić, Luna Boban, Vito Brać, Marin Bronzan, Toma Bušlje, Nika Franković, Mara Grubelić, Toma Karabogdan, Judita Knežević, Dario Nižić, Lucija Paradžik, Filip Petrović, Vito Puh, Matija

Soko, Luce Veža Haklička
Učiteljica: Anita Vuleša

Učiteljica u produženom boravku: Marija

Storelli
Učenici: Ani Bjelopera, Antonela Butijer,

Lucija Carević, Neo Ćustović, Elena Dabelić, Karlo Gleđ, Josip Kokanović,

Bruno Kralj, Ivo Ljubišić, Marko Matković, Mirna Papac, Luka Paskojević,

Nika Potrebica, Kristijan Pravidur, Nikoleta Sekondo, Mateo Smoljko, Mia

Šurković, Roko Turuk Učiteljica: Ivana Šutalo

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Učenici: Petra Avdić, Đive Brailo, Roko Čagalj, Magdalena Ćatić, Niko Dabo, Iris Garić, Luka Kalauz, Petar Lujak, Lea Medi, Jure Pavlović, Bartol Petrinjak, Niko Skance, Mario Špilj, Josip Tikvica, Mia Travarević, Roko Turanjanin, Jakov Violić Učiteljica: Alena Tenžera Učiteljica u produženom boravku: Ivana Kašikić

Učenici: Emma Franczeska Bačić, Antonio Brnas, Matija

Ćuk, Roko Garić, Matej Jović, Antun Kobeščak, Lea Kozina, Lucija Ljepava, Andrej Obradović, Maruša Pavičić, Niko Pavlović, Toma Perović, Roko Popović, Izabela Prkačin, Marija Prohaska, Mara Savinović, Mauro Šoša,

Gabriel Tepurić

Učiteljica: Marina Kralj

Učenici: Tom Bautović, Tanja Bošković, Eleonora Cvitanović, Ella Cvrlje, Nikša Dedović, Marica Duraccio, Kiara Klaić, Borna

Kulišić, Nika Marnić, Antonela Matijić, Mihaela Matijić, Adrian Mulić, Iva Orlović, Katarina Prce Gržetić, Ivano Prce, Lucija Ravlić, Karlo Škrabić, Roko Šteta, Maša Nika

Volarević, Elena Vlajki, Noa Vuković Učiteljica: Luce Baule

Učenici: Noa Barišić, Erika Bračić, Antonia Brbora, Lea Čagalj, Mirta Čokljat, Petar Čokljat, Maris Sunčica Duranović, Maris Djaković, Ivano Džalo, Sara Đubur, Liliana Jančić, Leon Miličić, Iris Paskvić Zore, Pave Potrebica, Karla Radić, Luko Smoljan, Bartul Tevšić, Tea Ucović, Filip Vlašić, Sofa Vlašić Tevšić, Tea Ucović, Filip Vlašić, Sofia Vlašić

Učiteljica: Snježana Viteškić Učenici: Iris Beribaka, Vlaho Brbora, Judita Gilja, Luko Kordić, Toma Lalić, Damjan Leoni, Laura Livaja, Helena Mlikota, David Penić, Marko Sarić, Roko

Simić, Karla Smolčić, Laura Zovko Učiteljica: Martina Batinović

Učenici: Lena Adem, Adil Burdalić, Lukas

Bušlje, Josipa Golub, Marta Kutnjak, Karmen Kuzman, Daniela Lalić, Pavo Majkovica, Viktor Pavlović, Amar Pločić, Antonio Stamatović, Dora Šobot, Ivan

Štaka, Mak Emanuel Trusk
Učiteljica: Dragana Zorić

Učiteljica u produženom boravku:

Ivana Lučić

Učenici: Luka Babarović, Orsat Bautović, Dominik Budman, Marta Damjanović, Marta Dobud, Vito Družić, Borna Franić, Maris Glavinić, Jakov Grabovac, Jakov Hančević, Orlando Krišto Legčević, Chiara Marjanović, Elena Marković, Ivan Mrđen, Marija Nađ, Iva Nenada Gelo, Ema Padovan, Bartol Peković, Lana Prkačin, Izabel Radić, Matija Sentić, Magdalena Šećković, Sara Vujević, Andrej

Vulinović - Zlatan
Učiteljica: Patricija Mage Vidak Učiteljica u produženom boravku:

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Andrea Sentić

Učenici: Iva Bakoč, Rayan Bavčić, Mina Bender Lovrić, Mara Čoro, Ivana Karla Dabelić, Jan Đirlić, Ivan Ivanković, Helena Jovićević, Mia Kolak, Bartul Kordić, Lući Kravarović, Nika Lasica, Luka Mandurić, Emanuel Ivan Merkaš, Dora Perić, Marko Poznanović, Ivan Radičević, Mara Sofa Runje, Leo Smoljko, Lena Nur Topkara, Maja Vlašić, Šimun Vučićević, Jakob Žaja Učitelj: Nikola Filipović

Učiteljica u produženom boravku:

Ivana Violić

Učenici: Iris Antičević, Meri Daničić, Anđela Grubišić, Borna Hajdić, Marko Janković, Patrik Jovičić, Idil Kaya, Lucija Lučić, Otjana Ljubičić, Laura Marković, Tomo Miloslavić, Orsat Milošević, Brigita Miljanić, Luka Mirković, Karlo Pavlović - Kalifo, Nicol Puttilli, Luko Salatić, Lovro Simić, Ana Stjepanović, Ilija Stjepić, Klara Svetac,

Jakov Vukić, Nika Vukić Učiteljica: Viktorija Konjevod Učiteljica u produženom boravku: Dora

Milošević

Učenici: Elif Sena Aydin, Mihael Bogdan, Tea Burum, Karlo Čupić, Pablo

Đapić, Gloria Grace Glavić, Jakov Hasan, Nea Hure, Vedran Joseski, David Jurković, Iva Kalafatović - Milić, Nikol Knego, Ana Kotlar, Deša Miličić, Leona Nadramija Martinović, Petar Palaš, Petar Prnjić, Roza Srebrović, Luana Šeparović, Rafaela Paula Tapalović Mihalj, Luka Vatović, Lana

Vukčević, Pablo Zvjerković

Učiteljica: Tereza

Violić

Učenici: Ante Aerlić, Bruno Bender, Zrinka Bjelogradski, Klara Borovac, Marija Đanović, Maro

Matković, Rita Marić, Ana Marijanović, Lukrecia Maslać, Nola Mesulić,

Antonio Perović, Noa Pulitika, Ivan Rajič, Nikol Sentić, Lovro Šimunović, Niko

Šimunović, Vito Vrzić,

Dario Vukasović, Viktoria Vulić

Učiteljica: Snježana Nola

Učenici: Dita Bilić, Ana Bogdanović, Iris Ivičević Bakulić, Lucija Mrdalo, Marko Hajdić,

Lukas John, Frano

Kovačević, Luka Mikulić, Laura Marković, Karla Mašković, Tin Pavlović, Mateo Raič, Mara Rozić, Marin Rudenjak, Petra Šagarjelo, Marta Šutalo, Ema Vidojević, Šimun Vrsaljko, Nikola Zec Učiteljica: Maris Celić

Učenici: Leona Aria Biočić, David Bogdanović, Roko Bojo,

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Marsela Bratičević, Nea Damjanović, Lora Feregja, Toni Glunčić, Rina Grzilo, Jakov Koncul,

Ana Knežević, Bruno Knežević, Mateo Matić, Magdalena Polić, Marin Pranjić, Nicol Previšić, Maura Todorovski, Marko Tubić, Tomislav Tubić,

Emanuel Vuletić

Učiteljica: Inka Beslema Učenici: Lovro Dobrić, Luka Đajić, Rita Gavran,

Gabriela Gverović, Vlaho Gverović, Karmen Ivanković, Matej Urljević Učiteljica: Andrea Džono Učenici: Klara Batinović, Niko Benković, Gabrijel Bjelopera, Tia Burić, Elena Ćavar, Bruna Dabelić, Mihaela Dadić, Mihaela Daničić, Klara Gverović, Ana Dabelić, Iva Lađarević, Juraj Lučić, Vasilije Masleša, Nikol Miljević, Đivo Pendo, Mia Radić, Lovro Radiš, Leon Šljivo, Luka

Tomić, Estera Žugović Učiteljica: Lucijana Ćutuk Učenici: Jakov Beljo, Sara Bender, Ante Čuljak Pranjić, Nika Gjenero, Vesna Gjenero, Magdalena Gjenero, Tijana Grbić, Zoran Grgurević, Antun Lovrić, Šimun Lovrić, Leonardo Marlais, Ivo Martić, Lotta Miloslavić, Vito Mulać Stanković, Lukša Pijević, Roko Radić, Lorena Redžović, Hana Savanović, Maris Škrabo

Učiteljica: Vera Miljević Jelčić Učenici: Stjepan

Dender, Ana Miljević, Luka
Vlahušić, Magdalena Učiteljica:

Dubravka Lučić Učenici: Noa Botica, Stijepo Jelić, Natali Kriste i Maris Marjanović

Učiteljica: Kristina

Miloš Šutalo Učenici: Kian Mujčinović, Erika Raguž, Mihael Šutalo,

Roko Taslak, Tea

Vujičić
Učiteljica: Silvana

Perić
Učenici: Mila Banovac, Nika Bijelić, Iskra

Karamehmedović, Lucija Klokoč, Ivan

Kosović, Nikša Kosović, Lara
Kraljević, Iva Lučić, Luka Miloslavić, Luka Vicelja, Baldo Zlošilo, Mara Zlošilo

Učiteljica: Renata Pavlin, zamjena Petra Šmanjak Učenici: Mia Anđelić, Roko Barišić, Luka Bošković, Nika Dodik, Frane Dragojević, Veronika Dusper, Robert Džalto, Anči Andrea Jerković, Lovro Katušić, Vigo Kuzman, Lara Martić, Nika Martić, Mauro Matičević, Eva Ostović, Iva Pušić, Leon Rogina, Nikol Sršen, Petra Šarić, Sandro Šoletić, Nino Vugdelija, Iva Vujnović, Mia Vujnović, Nea Žilić, Barbara

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

Ždrakić

Učiteljica: Mirjana Banić Malkić Učenici: Antonela Babić, Mia Babić, Mauro Čipčić, Rita Čosović, Lea Dragić, Luka Franković, Erika Handabaka, Lucijana Ječić, Ana Knego, Jakov Koncul, Luka Koncul, Borna Lučić, Aron Malokos, Leon Marinović, Marin Miloslavić, Ivana Misir, Niko Prkačin, Andrej Račić, Maria Račić, Borna Šimičević, Matej Šutalo, Toni Šutalo, Lucia

Telesmanić, Nico Zvono Učiteljica: Marijana Viđen Učenici: Petar Anđelić, Lucia Balta, Marija Batina, Mauro Bogoje, Mila Lucia Duda, Stjepan Đurđević, Iva Džepić, Luka Glavočić, Patricija Mandić, Lucija Marčec, Marta Marčec, Toma

Marčinko, Ameli Obad, Marko Pupo, Dominik Pušić, Emanuela Rodin, Iva Soldo, Dominik Sredojević, Laura Stanković, Petar Tomašević,

AnesaVugdalić, Vinko Vuletić, Aurora Zvono

Učiteljica: Kristina Fiedler Učenici: Luka Batinić, Lea Đuračić, Ana Glavinić, Luka Grizelj, Marieta Grošeta, Niko Kristović, Toma

Marčec, Lovro Marić, Oliver Miličević, Iva Mišura, Ivan Muhoberac, Marija Noković, Mia Krečak, Vita Krnjić, Fran Parlov, Klara Pavličević, Dominik Petković, Karmen Prce, Laura Radić, Nikola Raguž, Nina Svaguša, Leo Uzunović, Milan Vuković Učiteljica: Jelena

Radić

Učenici: Jakov Vigo Banić, Matija Bogdan, Iva Česko, Matija Kristović, Vlaho Sambrailo Učiteljica: Anamarija

Daničić

Učenici: Nicol Antunović, Nika Bijelić, Nina Buić, Hrvoje Bušić, Mihael Butigan, Ema Čivljak, Luka Drašković Jelčić, Orsat Kežić, Maro Herman, Maris Križanac, Bea Kulišić, Tessa Kulišić, Marta Lubura, Lota Lukšić, Bruno Načevski, Lara Paskojević, Josip Petrović, Lovro Savinović, Mara Savinović, Petar Sentić, Marko Vidović, Ivan Vuletić

Mihatović, Ivan Zovko

■TTTTJTT#M ljg|r Dubrovnik ▼

PRILOGA

EH ll m ll * ll #"

#Sy W ljami županiia imanes-MimimNik »»» Vodovod U BROVAČKO- NE R ETVANS KA GRAD OPUZEN DUBROVNIK #aii# 4 4 PČINA DUBROVAČKO PRIMORJE OPĆINA ŽUPA DUBROVAČKA OPĆINA LASTOVO OPĆINA BLATO OPĆINA POJEZERJE OPĆINA KONAVLE GRAD PLOČE

M

% VAL AM AR lili: CQRAL ®H CLUB ur-.lićkfl z#rstiniCč lkltJl'UMMik GLAVNI UREDNIK

Jadran Kapor UREDNICA PRILOGA Gabrijela Bijelić

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački vjesnik
Kategorija SVI NAŠI PRVAŠI
Strana 32, 1, 33, 34, 35, 36, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
Oblast strane 17,622.8 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svi naši prvaši (1. dio)

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3586d293-7452-4716-a2f7-87d7596caa5f/pdf

FOTOGRAFIJE

Tonći

Plazibat/ Cropix

Božo Radić/

Cropix

FB profli dubrovačkih osnovnih škola
SURAĐIVALA

Katarina Šutalo

MARKETING Gabriela Krešić

GRAFIČKI UREDNICI Tajana Bukovec i Hrvoje Netopil

DIREKTOR Vinko Ursić Glavanović

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 352.92 cm^2
Autor Z. CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Macron i Vučić u Parizu promišljali svemir

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d9c36f8b-415a-46de-a866-dc0b29ea9c32/pdf

Predsjednik Srbije na radnoj večeri s francuskim kolegom koji nije osudio državni pogreb Ratku Mladiću

Macron i Vučić u Parizu promišljali svemir

Čelni ljudi EU-a, predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa s danom zakašnjenja osudili su način na koji je u Beogradu uz visoke vojne počasti sahranjen ratni zločinac Ratko Mladić kojeg je Haški tribunal osudio na doživotni zatvor, među ostalim i zbog genocida.

Posebno znakovit bio je izostanak bilo kakve reakcije iz dviju najvažnijih članica EU-a. Štoviše, u srijedu dok su se u nekim drugim državama članicama, ali i u samom Europskom parlamentu, mogli čuti ozbiljni glasovi da se zamrzne pristupni pregovori Srbije s EU-om, predsjednik Srbije Aleksandar Vučić večerao je ni manje ni više nego u Elizejskoj palači gdje gdje mu je društvo radio osobno francuski predsjednik Emmanuel Macron. Bila je to radna večera na kojoj su bili i drugi gosti, a nakon toga uslijedio je bilateralni sastanak. Predsjednik Srbije pojasnio je da je sa svojim francuskim kolegom razgovarao o situaciji u Europi i svijetu, odnosima Srbije i Francuske, situaciji na Zapadnom Balkanu, ali o »europskom putu Srbije«. Koliko god možda Vučić bio sklon uljepšavati sadržaj sastanka, ni on se ne bi usudio spominjati europski put njegove zemlje da mu je Macron napomenuo mogućnost zamrzavanja pregovora. Vučić je sastanak opisao kao jako prijateljski, naglasivši da su on i Macron tijekom godina postali prijatelji. Dodao je da je tu bilo čak i emocija jer da obojica znaju da je to bio njihov zadnji razgovor koji vode kao predsjednici budući da im obojici uskoro ističe mandat.

SIPA

Aleksandar Vučić na ulazu u Elizejsku palaču

Dan kasnije, dok se velik dio Europe zgražao nad slikama s Mladićevog pogreba, Vučić je zajedno s Macronom i ostalim uglednim gostima promišljao – svemir. Naime, glavni razlog njegovog puta u Pariz bilo je sudjelovanje na prvom međunarodnom samitu o svemiru, koji je organizirao Macron. Ni jedan visoki francuski dužnosnik, ni premijer ni ministar vanjskih poslova, nisu čak ni komentirali pogreb, a kamoli osudili način na koji ga je odradila država Srbija. Da se ne spominje mogućnost sankcija. Što se tiče Njemačke, najviši dužnosnik ove zemlje koji je komentirao pogreb Ratka Mladića bio je predsjednik Europske pučke stranke (EPP), kršćanski demokrat iz bavarskog CSU-a Manfred Weber. Iako je osudio veličanje ratnog zločinca Ratka Mladića, Weber nije napisao ni slova o mogućoj promjeni statusa SNS-a, vladajuće stranke u Srbiji, koja je u najvećoj europskoj političkoj grupaciji u statusu promatrača. Njemački kancelar Friedrich Merz ni ministar vanjskih proslava Johann Vadephul nisu komentirali pogreb Ratka Mladića.

I Francuska i Njemačka već godinama imaju benevolentno stajalište prema Vučiću kojeg, moguće, smatraju jedinim sposobnim srpskim političarem koji ovu zemlju može udaljiti od Rusije i Kine. Stoga ni Njemačka ni Francuska ne kritiziraju stanje medija u Srbiji niti represivne mjere prema tamošnjoj studentskoj oporbi. Parlamentarni izbori u Srbiji raspisani su za 25. listopada.

Z. CRNČEC

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 352.92 cm^2
Autor Z. CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Macron i Vučić u Parizu promišljali svemir

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d9c36f8b-415a-46de-a866-dc0b29ea9c32/pdf

Predsjednik Srbije na radnoj večeri s francuskim kolegom koji nije osudio državni pogreb Ratku Mladiću

Macron i Vučić u Parizu promišljali svemir

Z. CRNČEC elni ljudi EU-a, predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa s danom zakašnjenja osudili su način na koji je u Beogradu uz visoke vojne počasti sahranjen ratni zločinac Ratko Mladić kojeg je Haški tribunal osudio na doživotni zatvor, među ostalim i zbog genocida.

Posebno znakovit bio je izostanak bilo kakve reakcije iz dviju najvažnijih članica EU-a. Štoviše, u srijedu dok su se u nekim drugim državama članicama, ali i u samom Europskom parlamentu, mogli čuti ozbiljni glasovi da se zamrznu pristupni pregovori Srbije s EU-om, predsjednik Srbije Aleksandar Vučić večerao je ni manje ni više nego u Elizejskoj palači gdje gdje mu je društvo radio osobno francuski predsjednik Emmanuel Macron. Bila je to radna večera na kojoj su bili i drugi gosti, a nakon toga uslijedio je bilateralni sastanak. Predsjednik Srbije pojasnio je da je sa svojim francuskim kolegom razgovarao o situaciji u Europi i svijetu, odnosima Srbije i Francuske, situaciji na Zapadnom Balkanu, ali o »europskom putu Srbije«. Koliko god možda Vučić bio sklon uljepšavati sadržaj sastanka, ni on se ne bi usudio spominjati europski put njegove zemlje da mu je Macron napomenuo mogućnost zamrzavanja pregovora. Vučić je sastanak opisao kao jako prijateljski, naglasivši da su on i Macron tijekom godina postali prijatelji. Dodao je da je tu bilo čak i emocija jer da obojica znaju da je to bio njihov zadnji razgovor koji vode kao predsjednici budući da im obojici uskoro ističe mandat.

Dan kasnije, dok se velik dio Europe zgražao nad slikama s Mladićevog pogreba, Vučić je zajedno s Macronom i ostalim uglednim gostima promišljao – svemir. Naime, glavni razlog njegovog puta u Pariz bilo je sudjelovanje na prvom međunarodnom samitu o svemiru, koji je organizirao Macron. Ni jedan visoki francuski dužnosnik, ni premijer ni ministar vanjskih poslova, nisu čak ni komentirali pogreb, a kamoli osudili način na koji ga je odradila država Srbija. Da se ne spominje mogućnost sankcija. Što se tiče Njemačke, najviši dužnosnik ove zemlje koji je komentirao pogreb Ratka Mladića bio je predsjednik Europske pučke stranke (EPP), kršćanski demokrat iz bavarskog CSU-a Manfred Weber. Iako je osudio veličanje ratnog zločinca Ratka Mladića, Weber nije napisao ni slova o mogućoj promjeni statusa SNS-a, vladajuće stranke u Srbiji, koja je u najvećoj europskoj političkoj grupaciji u statusu promatrača. Njemački kancelar Friedrich Merz ni ministar vanjskih proslava Johann Vadephul nisu komentirali pogreb Ratka Mladića. IFrancuska i Njemačka već godinama imaju benevolentno stajalište prema Vučiću kojeg, moguće, smatraju jedinim sposobnim srpskim političarem koji ovu zemlju može udaljiti od Rusije i Kine. Stoga ni Njemačka ni Francuska ne kritiziraju stanje medija u Srbiji niti represivne mjere prema tamošnjoj studentskoj oporbi. Parlamentarni izbori u Srbiji raspisani su za 25. listopada.

Aleksandar Vučić na ulazu u Elizejsku palaču

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Pogledi
Strana 19
Oblast strane 1,117.29 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/10f2a703-2aaa-4277-8bd2-214e7183d1e0/pdf

OD PETKA DO PETKA

DRAŽEN CIGLENEČKI

SUBOTA, 5. RUJNA

Uspješan pomalo amaterski prosvjed

Glavni je kriterij svakog prosvjeda njegova masovnost. Ukoliko se na jednom mjestu okupilo puno ljudi da bi demonstrirali, taj prosvjed bio uspješan. Dakle, prosvjed koji je na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića organizirala građanska inicijativa «Gospić je naš dom», nesumnjivo spada u kategoriju uspješnih. Pouzdanih procjena o broju sudionika, istina, nema, ali sasvim je jasno da ih je bilo puno. Niti protivnici prosvjeda povodom ugroženog problema ilegalnog otpada u Lici to ne negiraju. Nadalje, u danima koji su prethodili prosvjedu, iz desnih političkih opcija stizale su zapanjujuće tvrdnje da je u pitanju nekakvo prujugoslavensko okupljanje ljudi koji su čak stvorenji Ratka Mladića. Ta je retorika odjednom poslije prosvjeda išćeznula iz javnog prostora. Razumljivo budući da je skup s gomilom hrvatskih zastava teško proglasiti antihrvatskim. Što se tiče službenog programa, on je bio nekako amaterski. Previše govornika, premalo artikuliranih političkih poruka. Otuda i stav premijera Andreja Plenkovića da nitko nije napadao njegovu Vladu. No, činjenica je da se glasno skandiralo protiv Vlade i HDZ-a. Nema dvojbe su građani koji su se u subotnje popodne našli u središtu Zagreba, neprijateljski raspoloženi prema Vladi. Zato je i Plenković prilagodio svoj narativ, postao je bitno suzdržaniji.

NEDJELJA, 6. RUJNA

Desnica maršira bivšim DDR-om

Došao je i taj dan. Desničarski AfD dobio je izborijivo najviše glasova u izborima u jednoj njemačkoj saveznoj pokrajini. Birači u Saskoj-Anhaltu osigurali su AfD-u premoćnu većinu u lokalnom parlamentu. Očekivalo se to, sve predizborne ankete u ovoj maloj pokrajini na području bivšeg DDR-a signalizirale su ovakav ishod, ali svejedno je on, kada se dogodio, šokantno djelovao na njemačku i dobar dio europske politike. Naravno, ima i odušević njih pobjedom stranke kojoj se pripisuje čak i sklonost nacizmu. Donald Trump i Vladimir Putin, koji navijaju za slabu, dezintegriranu Europsku uniju, izražavaju sreću zbog rezultata AfD-a. Isto vrijedi za glavninu desničara širom Europe, uključujući i hrvatske. Naši domoljubi sanjaju o suverenističkoj Hrvatskoj i procjenjuju da je jačanje AfD-a pravi put do toga. Upitno je, međutim, kako bi mala Hrvatska mogla profitirati od EU-a u kojoj bi svaka država članica prisrano gledala svoja posla. No, što je, tu je. Ljudi na istoku Njemačke, koji je pripadnicu ugašenoj komunističkoj državi, posvuda sa vrlo prijemčivi za radikalno desnu politiku. Nema na tom prostoru previše migranata, ali oni bi ih željeli izbaciti iz cijele Njemačke, vjeruju da bi tako popravili vlastiti status na društvenoj ljestvici. Ili im je, pak, odbojna drukčija kultura. Pred Njemačkom je zasta izazovno vrijeme.

PONEDJELJAK, 7. RUJNA

Državna sahrana zločinca Mladića

Nevladina udruga koja u Srbiji više od 30 godina procjenjuje broj prisutnih na skupovima na otvorenom, tvrdi da je na sahrani ratnog zločinca Ratka Mladića bilo 16 tisuća ljudi. Prilično je to neimpresivno za čovjeka sa statusom velikog srpskog heroja. Aleksandar Vučić, koji je već duboko u predizbornoj kampanji s ciljem da se s predsjedničke vrati na premijersku dužnost, govori, pak, o 120 do 150 tisuća onih koji su prošli kroz događaje povezane sa sprovodom kreniša iz Kalinovika. Kako god, nisu brojčani podaci obilježili posljednji ispraćaj Mladića, koji je umro iza rešetaka u Haagu. Posebnim ga je učinila podrška države. Njegov lijes su zračnoj luci u Beogradu dočekali pripadnici srpske vojske, koji su ga nosili i na Topčiderskom groblju. Pokopan je, znači, uz vojne počasti, uz nazočnost niza ministara. Vučić se, doduše, nije pojavio, ali time se ništa bitno ne mijenja. Mladić je u smrti u Srbiji dobio tretman posve u neskladu s činjenicom da je osuđen za ratni zločin. To je izazvalo zgražanje u regiji, naročito u BiH, a s određenim kašnjenjem i Bruxellesa. Spominje se čak i mogućnost suspenzije pregovora o pristupanju Srbije EU-u, u kojima lonsko dugo već nema napretka.

UTORAK, 8. RUJNA

Turudićeva salama taktika

Veći dio oporbe bio je protiv imenovanja Ivana Turudića na dužnost glavnog državnog odvjetnika, od početka su ga nazivali HDZ-ovim dečkom i sada, što je logično, tvrde da je on s premijerom Andrejom Plenkovićem u dosluhu i u vezi afere ilegalni otpad. Oporbeni čelnici promovirali tezu da je USKOK novo izvješće o prodoru mikroplastike u podzemne vode ispod odlagališta u Gospiću i Varaždinu objavio tek dva dana nakon prosvjeda kako bi pomogao Plenkoviću. Smatra se, naime, da bi prosvjed bio i masovniji i artikuliraniji protiv Vlade da je to izvješće u javnost dospjelo prošli tjedan. Međutim, politički je za Plenkovića zapravo puno gore to što je ovako ispalo. Jer, poslije prosvjeda nije došlo do za premijera priželjkivanog smirivanja nego je USKOK dao dodatnu municiju njegovim protivnicima. Turudić je najavio još nekoliko izvješća i ona opet izlaze pojedinačno, ne u paketu. Izgleda kao da šef DORH-a smišljeno primjenjuje poznatu taktiku rezanja salame, koja je u pravilu ubitačna za političare koji su mu meta. Nije jasno koji su točno Turudićevi motivi i ima li ih uopće izvan obavljanja posla za koji je nadležan, ali ne bi se mogli reći da trenutačno ide na ruku predsjedniku Vlade.

SRIJEDA, 9. RUJNA

Možemo! opet igra na HDZ-ovom terenu

Predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković iskreno prezire Srbiju. Nema tu nikakve dvojbe, dovoljno je pročitati njegove svježe izjave povodom pogreba Ratka Mladića. U političkoj kaljuži predsjednice Kluba zastupnika Možemo! Sandre Benčić bi se, pak, teško pronašlo nešto što bi upućivalo na to da ona ima negativan stav o Srbiji. Ali, upravo je u rijeci javna polemika između njih dvoje u kojoj Sandra Benčić optužuje visokog HDZ-ovog dužnosnika da je odbio prijedlog saborske deklaracije kojom bi se, zbog veličanja ratnog zločinca Mladića, zatražilo prekid pregovora Srbije o pristupanju Europskoj uniji. Jandroković tvrdi da nije mogao to prihvatiti jer bi time prekršio procedure propisane Poslovnikom. Uvijek je, međutim, za političara loše kada mora opravdavati neki vlastiti postupak. Zapravo je Možemo! svojom inicijativom postavilo zamku Jandrokoviću, koju on nije uspio izbjeći. Kao da nije razmišljao kako će djelovati ako rutinski odbaci i ovaj oparberi prijedlog. Već drugi put se Možemo! služi svojevrsnom provokacijom da bi HDZ doveo u nezgodnu situaciju na njegovom terenu. I zakonski prijedlog temeljem kojeg bi porasle mirovine dijelu hrvatskih branitelja, napravio je dosta problema HDZ-u.

ČETVRTAK, 10. RUJNA

Srpski studenti (ne) pobjeđuju

Za svega mjesec i pol dana, 25. listopada, znat će se ostaje li u Srbiji na vlasti Aleksandar Vučić. Za taj dan je on kao predsjednik raspisao parlamentarne izbore na kojima će se natjecati kako bi, nakon nešto manje od deset godina, ponovno obnašao premijersku dužnost. Službena kampanja su, skupom u Novom Sadu, pokrenuli Vučićevi glavni protivnici «Studentska lista - Studenti pobjeđuju». Još u studenom 2024. su, kao reakcija na rušenje nadstrešnice željezničkog kolodvora u Novom Sadu usljed čega je poginulo 16 ljudi, započeli prosvjedi protiv Vučića, kojih su nositelji bili upravo studenti. Održavani su širom Srbije masovni skupovi sa za Hrvatsku nezamislivim brojem sudionika. I sada je došlo vrijeme da se na izborima testira politička snaga tog pokreta. Studenti nisu uspjeli ili željeli izniječiti neke jake, prepoznatljive lidere, ali privukli su puno uglednih građana i dio njih će se sigurno naći na izbornoj listi. Nemoguće je procijeniti izglede da Vučić izgubi vlast. Upitno je bi li on to uopće dopustio. Ali, njegovi oponenti vjeruju da je Vučić ovaj put - gotov.

PETAK, 11. RUJNA

Ukrajinci izvoze svoj ratni know how

Nije Ukrajina imala takve ambicije, ali ruska agresija učinila ju je vjerojatno vodećom zemljom kada je u pitanju proizvodnja bespilotnih letjelica, bez kojih se danas više ne može ratovati. Ukrajinci su se, suočeni s nemilosrdnim i do zuba naoružanim neprijateljem, pokazali vrlo inventivnima, a sada i izvoze know how koji su neplanirano stekli. Kanadski premijer Mark Carney je, prilikom posjeta ukrajinskog predsjednika Volodimira Zelenskog, govorio o milijunima dronova koje će njegova država, zahvaljujući i suradnji s Ukrajinom, moći proizvoditi za dvije godine. Trenutačno kanadska vojska raspolaže sa samo nekoliko risuća bespilotnih letjelica. Carney, kojem je američki predsjednik Donald Trump nametnuo carinski rat, obećao je Zelenskom nastavak vojne pomoći.

IMPRESSUM
v.d. glavne urednice
Novoga lista: Tihana TOMIČIĆ
urednica: Ana MAKEK

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Pogledi
Strana 19
Oblast strane 1,117.29 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/10f2a703-2aaa-4277-8bd2-214e7183d1e0/pdf

DRAŽEN CIGLENEČKI

SUBOTA, 5. RUJNA

Uspješan pomalo amaterski prosvjed

Glavni je kriterij svakog prosvjeda njegova masovnost. Ukoliko se na jednom mjestu okupilo puno ljudi da bi demonstrirali, taj prosvjed bio uspješan. Dakle, prosvjed koji je na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića organizirala građanska inicijativa »Gospić je naš dom«, nesumnjivo spada u kategoriju uspješnih. Pouzdanih procjena o broju sudionika, istina, nema, ali sasvim je jasno da ih je bilo puno. Niti protivnici prosvjeda povodom ogromnog problema ilegalnog otpada u Lici to ne negiraju. Nadalje, u danima koji su prethodili prosvjedu, iz desnih političkih opcija stizale su zapanjujuće tvrdnje da je u pitanju nekakvo projugoslavensko okupljanje ljudi koji su čak štovatelji Ratka Mladića. Ta je retorika odjednom poslije prosvjeda iščeznula iz javnog prostora. Razumljivo budući da je skup s gomilom hrvatskih zastava teško proglasiti antihrvatskim. Što se tiče službenog programa, on je bio nekako amaterski. Previše govornika, premalo artikuliranih političkih poruka. Otuda i stav premijera Andreja Plenkovića da nitko nije napadao njegovu Vladu. No, činjenica je da se glasno skandiralo protiv Vlade i HDZ-a. Nema dvojbe su građani koji su se u subotnje popodne našli u središtu Zagreba, neprijateljski raspoloženi prema Vladi. Zato je i Plenković prilagodio svoj narativ, postao je bitno suzdržaniji.

NEDJELJA, 6. RUJNA

Desnica maršira bivšim DDR-om

Došao je i taj dan, desničarski AFD dobio je uvjerljivo najviše glasova u izborima u jednoj njemačkoj saveznoj pokrajini. Birači u Saskoj-Anhaltu osigurali su AfD-u premoćno većinu u lokalnom parlamentu. Očekivalo se to, sve predizborne ankete u ovoj maloj pokrajini na području bivšeg DDR-a signalizirale su ovakav ishod, ali svejedno je on, kada se dogodio, šokantno djelovao na njemačku i dobar dio europske politike. Naravno, ima i oduševljenih pobjedom stranke kojoj se pripisuje čak i sklonost nacizmu. Donald Trump i Vladimir Putin, koji navijaju za slabu, dezintegriranu Europsku uniju, izražavaju sreću zbog rezultata AfD-a. Isto vrijedi za glavninu desničara širom Europe, uključujući i hrvatske. Naši domoljubi sanjaju o suverenističkoj Hrvatskoj i procjenjuju da je jačanje AfD-a pravi put do toga. Upitno je, međutim, kako bi mala Hrvatska mogla profitirati od EU-a u kojoj bi svaka država članica primarno gledala svoja posla. No, što je, tu je. Ljudi na istoku Njemačke, koji je pripadao ugašenoj komunističkoj državi, postali su vrlo prijemčivi za radikalno desnu politiku. Nema na tom prostoru previše migranata, ali oni bi ih željeli izbaciti iz cijele Njemačke, vjeruju da bi tako popravili vlastiti status na društvenoj ljestvici. Ili im je, pak, odbojna drukčija kultura. Pred Njemačkom je zaista izazovno vrijeme.

PONEDJELJAK, 7. RUJNA

Državna sahrana zločinca Mladića

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Pogledi
Strana 19
Oblast strane 1,117.29 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/10f2a703-2aaa-4277-8bd2-214e7183d1e0/pdf

Nevladina udruga koja u Srbiji više od 30 godina procjenjuje broj prisutnih na skupovima na otvorenom, tvrdi da je na sahrani ratnog zločinca Ratka Mladića bilo 16 tisuća ljudi. Prilično je to neimpresivno za čovjeka sa statusom velikog srpskog heroja. Aleksandar Vučić, koji je već duboko u predizbornoj kampanji s ciljem da se s predsjedničke vrati na premijersku dužnost, govori, pak, o 120 do 150 tisuća onih koji su prošli kroz događaje povezane sa sprovodom krvnika iz Kalinovika. Kako god, nisu brojčani podaci obilježili posljednji ispraćaj Mladića, koji je umro iza rešetaka u Haagu. Posebnim ga je učinila podrška države. Njegov lijes su zračnoj luci u Beogradu dočekali pripadnici srpske vojske, koji su ga nosili i na Topčiderskom groblju. Pokopan je, znači, uz vojne počasti, uz nazočnost niza ministara. Vučić se, doduše, nije pojavio, ali time se ništa bitno ne mijenja. Mladić je u smrti u Srbiji dobio tretman posve u neskladu s činjenicom da je osuđen za ratni zločin. To je izazvalo zgražanje u regiji, naročito u BIH, a s određenim kašnjenjem i Bruxellesa. Spominje se čak i mogućnost suspenzije pregovora o pristupanju Srbije EU-u, u kojima ionako dugo već nema napretka.

UTORAK, 8. RUJNA

Turudićeva salama taktika

Veći dio oporbe bio je protiv imenovanja Ivana Turudića na dužnost glavnog državnog odvjetnika, od početka su ga nazivali HDZ-ovim dečkom i sada, što je logično, tvrde da je on s premijerom Andrejom Plenkovićem u dosluhu i u vezi afere ilegalni otpad. Opozicijski čelnici promoviraju tezu da je USKOK novo izvješće o prodoru mikroplastike u podzemne vode ispod odlagališta u Gospiću i Varaždinu objavio tek dva dana nakon prosvjeda kako bi pomogao Plenkoviću. Smatra se, naime, da bi prosvjed bio i masovniji i artikuliraniji protiv Vlade da je to izvješće u javnost dospjelo prošli tjedan. Međutim, politički je za Plenkovića zapravo puno gore to što je ovako ispalo. Jer, poslije prosvjeda nije došlo do za premijera priželjkivanog smirivanja nego je USKOK dao dodatnu municiju njegovim protivnicima. Turudić je najavio još nekoliko izvješća i ona opet izlaze pojedinačno, ne u paketu. Izgleda kao da šef DORH-a smišljeno primjenjuje poznatu taktiku rezanja salame, koja je u pravilu ubitačna za političare koji su meta. Nije jasno koji su točno Turudićevi motivi i ima li ih uopće izvan obavljanja posla za koji je nadležan, ali ne bi se moglo reći da trenutačno ide na ruku predsjedniku Vlade.

SRIJEDA, 9. RUJNA

Možemo!

opet igra na HDZ-ovom terenu

Predsjednik Hrvatskog sabora Gordan

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 12, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Pogledi
Strana 19
Oblast strane 1,117.29 cm^2
Autor DRAŽEN CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/10f2a703-2aaa-4277-8bd2-214e7183d1e0/pdf

Jandroković iskreno prezire Srbiju. Nema tu nikakve dvojbe, dovoljno je pročitati njegove svježe izjave povodom pogreba Ratka Mladića. U političkoj karijeri predsjednice Kluba zastupnika Možemo! Sandre Benčić bi se, pak, teško pronašlo nešto što bi upućivalo na to da ona ima negativan stav o Srbiji. Ali, upravo je u tijeku javna polemika između njih dvoje u kojoj Sandra Benčić optužuje visokog HDZovog dužnosnika da je odbio prijedlog saborske deklaracije kojom bi se, zbog veličanja ratnog zločinca Mladića, zatražilo prekid pregovora Srbije o pristupanju Europskoj uniji. Jandroković tvrdi da nije mogao to prihvatiti jer bi time prekršio procedure propisane Poslovnikom. Uvijek je, međutim, za političara loše kada mora opravdavati neki vlastiti postupak. Zapravo je Možemo! svojom inicijativom postavilo zamku Jandrokoviću, koju on nije uspio izbjeći. Kao da nije razmišljao kako će djelovati ako rutinski odbaci i ovaj oporbeni prijedlog. Već drugi put se Možemo! služi svojevrsnom provokacijom da bi HDZ dovelo u nezgodnu situaciju na njegovom terenu. I zakonski prijedlog temeljem kojeg bi porasle mirovine dijelu hrvatskih branitelja, napravio je dosta problema HDZ-u.

ČETVRTAK, 10. RUJNA Srpski studenti (ne) pobjeđuju

Za svega mjesec i pol dana, 25. listopada, znat će se ostaje li u Srbiji na vlasti Aleksandar Vučić. Za taj dan je on kao predsjednik raspisao parlamentarne izbore na kojima će se natjecati kako bi, nakon nešto manje od deset godina, ponovno obnašao premijersku dužnost. Službenu kampanju su, skupom u Novom Sadu, pokrenuli i Vučićevi glavni protivnici »Studentska lista - Studenti pobjeđuju«. Još u studenom 2024. su, kao reakcija na rušenje nadstrešnice željezničkog kolodvora u Novom Sadu uslijed čega je poginulo 16 ljudi, započeli prosvjedi protiv Vučića, kojih su nositelji bili upravo studenti. Održavani su širom Srbije masovni skupovi sa za Hrvatsku nezamislivim brojem sudionika. I sada je došlo vrijeme da se na izborima testira politička snaga tog pokreta. Studenti nisu uspjeli ili željeli iznjedriti neke jake, prepoznatljive lidere, ali privukli su puno uglednih građana i dio njih će se sigurno naći na izbornoj listi. Nemoguće je procijeniti izglede da Vučić izgubi vlast. Upitno je bi li on to uopće dopustio. Ali, njegovi oponenti vjeruju da je Vučić ovaj put - gotov.

PETAK,

11. RUJNA

Ukrajinci izvoze svoj ratni know how

Nije Ukrajina imala takve ambicije, ali ruska agresija učinila ju je vjerojatno vodećom zemljom kada je u pitanju proizvodnja bespilotnih letjelica, bez kojih se danas više ne može ratovati. Ukrajinci su se, suočeni s nemilosrdnim i do zuba naoružanim neprijateljem, pokazali vrlo inventivnima, a sada i izvoze know how koji su neplanirano stekli. Kanadski premijer Mark Carney je, prilikom posjeta ukrajinskog predsjednika Volodimira Zelenskog, govorio o milijunima dronova koje će njegova država, zahvaljujući i suradnji s Ukrajinom, moći proizvoditi za dvije godine. Trenutačno kanadska vojska raspolaže sa samo nekoliko tisuća bespilotnih letjelica. Carney, kojem je američki predsjednik Donald Trump nametnuo carinski rat, obećao je Zelenskom nastavak vojne pomoći.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 3
Oblast strane 1,315.07 cm^2
Autor Ivica Beti

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Slučaj Porfirije: ljevica zagledana u prošlost hrani desne ekstreme

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/46aebf05-8243-4626-93b7-3db60fffeb5e/pdf

Slučaj Porfirije: ljevica zagledana u prošlost hrani desne ekstreme

Analitičari upozoravaju da će hrvatska ljevica imati najmanje prava na čuđenje ako se pojavi domaća inačica AfD-a str. 3

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 3
Oblast strane 1,315.07 cm^2
Autor Ivica Beti

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Slučaj Porfirije: ljevica zagledana u prošlost hrani desne ekstreme

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/46aebf05-8243-4626-93b7-3db60fffeb5e/pdf

Analitičari o dvostrukim mjerilima i neobjektivnosti hrvatske ljevice

'Ljevica će imati najmanje prava na čuđenje ako se pojavi domaća inačica AfD-a'

Ivica Beti

Ima već dvije godine kako lijevi aktivisti, političari i dio medija intenzivno pišu o ustaštvu u 21. stoljeću, skretanju udesno i navodnoj ustašizaciji Hrvatske. Uz to, bilo je pokušaja izjednačavanja demokratskih standarda i općedruštvenog stanja u Srbiji i Hrvatskoj. Ista ljevica svojedobno je patrijarha Porfirija veličala kao ekumenskog promicatelja dijaloga, da bi danas Porfirije veličao ratnog zločinca Ratka Mladića, a hrvatska ljevica i aktivisti o tome šute. Nisu to jedini primjeri koji pozivaju na raspravu ima li tu dvostrukih mjerila i neobjektivnosti?

Zagledani u prošlost

Povjesničar Neven Budak smatra da se u Hrvatskoj ponekad pretjeruje s naglašavanjem opasnosti od obnove ustaštva, ali ne smije se, kaže za Večernji list, pred tom mogućnosti zatvarati oči i praviti se da se ne vide određene tendencije, poglavito u tumačenju Drugog svjetskog rata na području NDH.

– Kao što pokazuje slučaj Njemačke i AfD-a, u razmjerno kratkom roku nešto što je bilo marginalno može postati politički relevantno pa je bolje puhati na hladno, ili u našem slučaju već pomalo toplo, nego dopustiti da stvar izmakne kontroli. No, nema sumnje da je situacija u Hrvatskoj znatno drugačija od one u Srbiji ili među Srbima u Republici Srpskoj, gdje ratovi 90-ih u glavama mnogih nisu prestali pa se čeka drugo poluvrijeme. Usporediti se ne može ni stanje medija i medijskih sloboda, usprkos svim problemima u Hrvatskoj – smatra Budak. Povjesničar Ivan Tepeš drži da lijeva politička scena u Hrvatskoj konstantno djeluje na postavkama dvostrukih mjerila, čime svaki puta ojača desne političke snage. Ljevica je, veli, prije deset godina potpuno ignorirala snimku na kojoj Porfirije u Chicagu pjeva pjesmu u čast četničkog ratnog zločinca Momčila Đujića.

– Istodobno, žestoko je napala sve koji su tada javno tražili Porfirijevo očitovanje i ispriku. Postavlja se pitanje bi li ljevica jednako ignorirala situaciju da je neki katolički biskup iz Hrvatske u iseljeništvu pjevao pjesmu kojom se veličaju ustaške vođe. Nadalje, nejasno je kako hrvatski ljevičari, koji bi po svojoj ideologiji trebali biti antiklerikalni, u Porfirijevu slučaju ponovno primjenjuju selektivne kriterije. Dok prema Katoličkoj crkvi u Hrvatskoj redovito pokazuju oštar antiklerikalizam, Porfirije im je kao visoki pravoslavni dostojanstvenik prihvatljivo društvo. On se ovim činom zapravo vratio na svoje izvorne postavke – drži Tepeš i dodaje kako je u doba društvenih mreža istinu teško sakriti, što desna politička scena vješto koristi.

– Zato će ljevica imati najmanje prava na čuđenje ako se u Hrvatskoj u bliskoj budućnosti pojavi domaća inačica AfD-a. Za to će biti isključivo sami krivi – kaže Tepeš. Komunikacijski stručnjak Božo Skoko smatra da ne samo hrvatska, već i europska ljevica posljednjih godina ima problem o kojem je ovih dana u hrvatskim medijima govorio nizozemski intelektualac Rutger Bregman, koji je rekao da su posljednjih nekoliko desetljeća velik broj ljevičara i stranaka lijevog političkog spektra postali ekstremno negativni i opsesivno zagledani u prošlost.

– Nije naša ljevica drugačija od sličnih grupacija u Europi ili Americi. Zato nam se kao bumerang vraćaju desni pokreti koji dobivaju sve više na izborima. Famozna "ustašizacija" Hrvatske samo je primjer takvih promašenih politika. Unatoč višemjesečnoj hajci na toj fami nisu zaradili baš nijedan politički bod jer birače ne možete prevariti, nametnuti im lažnu percepciju ili mobilizirati histerijom. Dapače, svako pretjerivanje donosi kontra učinke. I najdemokratskije države imaju poneki incident vezan uz nacizam ili fašizam, pa i Hrvatska. Ali, Hrvatska je jedna od rijetkih europskih država gdje krajnja desnica na izborima nema baš nikakve šanse, gdje su prava manjina uređena standardima koji su nedostižni i daleko starijim europskim demokracijama, a gdje je razina tolerancije i otvorenosti prema drugima i drugačijima na globalnim indeksima prilično visoko. Da je ustašizacija uzela takvog maha kao što tvrde vučićevi mediji i dio naše ljevice, sigurno Hrvatska ne bi bila najpoželjnija zemlja za privremeno zapošljavanje ljudi iz Srbije – ističe Skoko. Komunikacijski stručnjak Jerko Trogrlić kaže da je najveća pogreška u ovakvim raspravama kada se kriteriji počne mijenjati ovisno o tome tko je "naš", a tko "njihov".

– Ako osuđujemo veličanje pravomoćno osuđenih ratnih zločinaca kada to čine politički ili javni akteri u Hrvatskoj, onda isti kriterij mora vrijediti i kada patrijarh Porfirije o Ratku Mladiću, pravomoćno osuđenog za genocid, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti, govori kao o čovjeku koji je položio život za obranu svoga naroda. To je posebno razočaravajuće upravo zato što je Porfirije godinama gradio sliku čovjeka dijaloga i pomirenja, a dio hrvatske javnosti u njemu je želio vidjeti drugačije lice Srpske pravoslavne crkve – ističe.

Nije isti kontekst

U Hrvatskoj, dodaje, postoje pojave povijesnog revizionizma, neprihvatljive ustaške simbolike i ekstremizma i o njima treba govoriti bez relativiziranja.

– Problem nastaje kada se pojedinačni incidenti pretvaraju u tezu da je cijela Hrvatska "ustašizirana" ili kad se 500.000 ljudi na koncertu naziva ustašama, a istodobno se puno ozbiljniji institucionalni i društveni fenomeni u susjedstvu promatraju blažim kriterijem. Posebno mislim da je pogrešno izjednačavati današnju Hrvatsku i Srbiju. Hrvatska ima svoje političke i društvene probleme, ali ona je članica Europske unije i NATO-a, ima demokratsku smjenu vlasti, pluralne medije, snažno civilno društvo i institucije u kojima je moguće vrlo otvoreno kritizirati vlast. To nije isti politički i institucionalni kontekst kao u Srbiji – ističe Trogrlić. (Opširnije na vecernji.hr) ●

ANTONIO AHEL/ATAIMAGES.PIXSELL.P

LJEVICA JE SVOJEDOBNO patrijarha Porfirija veličala kao ekumenskog promicatelja dijaloga, da bi danas Porfirije veličao ratnog zločinca Ratka Mladića, a hrvatska ljevica i aktivisti o tome šute

U Srbiji ili među Srbima u Republici Srpskoj ratovi 90-ih u glavama mnogih nisu prestali pa se čeka drugo poluvrijeme, kaže povjesničar Budak

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 3
Oblast strane 1,315.07 cm^2
Autor Ivica Beti

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Slučaj Porfirije: ljevica zagledana u prošlost hrani desne ekstreme

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/46aebf05-8243-4626-93b7-3db60fffeb5e/pdf

Slučaj Porfirije: ljevica zagledana u prošlost hrani desne ekstreme

Analitičari upozoravaju da će hrvatska ljevica imati najmanje prava na čuđenje ako se pojavi domaća inačica AfD-a

'Ljevica će imati najmanje prava na čuđenje ako se pojavi domaća inačica AfD-a'

Ivica Beti ljevičari, koji bi po svojoj ideologiji trebali biti antiklerikalni, u Porfirijevu slučaju ponovno primjenjuju selektivne kriterije. Dok prema Katoličkoj crkvi u Hrvatskoj redovito pokazuju oštar antiklerikalizam, Porfirije im je kao visoki pravoslavni dostojanstvenik prihvatljivo društvo. On se ovim činom zapravo vratio na svoje izvorne postavke – drži Tepeš i dodaje kako je u doba društvenih mreža istinu teško sakriti, što desna politička scena vješto koristi.

– Zato će ljevica imati najmanje prava na čuđenje ako se u Hrvatskoj u bliskoj budućnosti pojavi domaća inačica AfD-a. Za to će biti isključivo sami krivi – kaže Tepeš. Komunikacijski stručnjak Božo Skoko smatra da ne samo hrvatska, već i europska ljevica posljednjih godina ima problem o kojem je ovih dana u hrvatskim medijima govorio nizozemski intelektualac Rutger Bregman, koji je rekao da su posljednjih nekoliko desetljeća velik broj ljevičara i stranaka lijevog političkog spektra postali ekstremno negativni i opsesivno zagledani u prošlost.

– Nije naša ljevica drugačija od sličnih grupacija u Europi ili Americi. Zato nam se kao bumerang vraćaju desni pokreti koji dobivaju sve više na izborima. Famozna "ustašizacija" Hrvatske samo je primjer takvih promašenih politika. Unatoč višemjesečnoj hajci na toj fami nisu zaradili baš nijedan politički bod jer birače ne možete prevariti, nametnuti im lažnu percepciju ili mobilizirati histerijom. Dapače, svako pretjerivanje donosi kontra učinke. I najdemokratskije države imaju poneki incident vezan uz nacizam ili fašizam, pa i Hrvatska. Ali, Hrvatska je jedna od rijetkih europskih država gdje krajnja desnica na izborima nema baš nikakve šanse, gdje su prava manjina uređena standardima koji su nedostižni i daleko starijim europskim demokracijama, a gdje je razina tolerancije i otvorenosti prema drugima i drugačijima na globalnim indeksima prilično visoko. Da je ustašizacija uzela takvog maha kao što tvrde Vučićevi mediji i dio naše ljevice, sigurno Hrvatska ne bi bila najpoželjnija zemlja za privremeno zapošljavanje ljudi iz Srbije – ističe Skoko. Komunikacijski stručnjak Jerko Trogrlić kaže da je najveća pogreška u ovakvim raspravama kada se kriterij počne mijenjati ovisno o tome tko je "naš", a tko "njihov".

– Ako osuđujemo veličanje pravomoćno osuđenih ratnih zločinaca kada to čine politički ili javni akteri u Hrvatskoj, onda isti kriterij mora vrijediti i kada patrijarh Porfirije o Ratku Mladiću, pravomoćno osuđenog za genocid, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti, govori kao o čovjeku koji je položio život za obranu svoga naroda. To je posebno razočaravajuće upravo zato što je Porfirije godinama gradio sliku čovjeka dijaloga i pomirenja, a dio hrvatske javnosti u njemu je želio vidjeti drugačije lice Srpske pravoslavne crkve – ističe.

Nije isti kontekst

UHrvatskoj, dodaje, postoje pojave povijesnog revizionizma, neprihvatljive ustaške simbolike i ekstremizma i o njima treba govoriti bez relativiziranja.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 3
Oblast strane 1,315.07 cm^2
Autor Ivica Beti

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Slučaj Porfirije: ljevica zagledana u prošlost hrani desne ekstreme

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/46aebf05-8243-4626-93b7-3db60fffeb5e/pdf

– Problem nastaje kada se pojedinačni incidenti pretvaraju u tezu da je cijela Hrvatska “ustašizirana” ili kad se 500.000 ljudi na koncertu naziva ustašama, a istodobno se puno ozbiljniji institucionalni i društveni fenomeni u susjedstvu promatraju blažim kriterijem. Posebno mislim da je pogrešno izjednačavati današnju Hrvatsku i Srbiju. Hrvatska ima svoje političke i društvene probleme, ali ona je članica Europske unije i NATO-a, ima demokratsku smjenu vlasti, pluralne medije, snažno civilno društvo i institucije u kojima je moguće vrlo otvoreno kritizirati vlast. To nije isti politički i institucionalni kontekst kao u Srbiji – ističe Trogrlić. (Opširnije na vecernji.hr)
•

USrbiji ili među Srbima u Republici Srpskoj ratovi 90-ih u glavama mnogih nisu prestali pa se čeka drugo poluvrijeme, kaže povjesničar Budak

LJEVICA JE SVOJEDOBNO patrijarha Porfirija veličala kao ekumenskog promicatelja dijaloga, da bi danas Porfirije veličao ratnog zločinca Ratka Mladića, a hrvatska ljevica i aktivisti o tome šute

Ima već dvije godine kako lijevi aktivisti, političari i dio medija intenzivno pišu o ustaštvu u 21. stoljeću, skretanju udesno i navodnoj ustašizaciji Hrvatske. Uz to, bilo je pokušaja izjednačavanja demokratskih standarda i općedruštvenog stanja u Srbiji i Hrvatskoj. Ista ljevica svojedobno je patrijarha Porfirija veličala kao ekumenskog promicatelja dijaloga, da bi danas Porfirije veličao ratnog zločinca Ratka Mladića, a hrvatska ljevica i aktivisti o tome šute. Nisu to jedini primjeri koji pozivaju na raspravu ima li tu dvostrukih mjerila i neobjektivnosti? Zagledani u prošlost

Povjesničar Neven Budak smatra da se u Hrvatskoj ponekad pretjeruje s naglašavanjem opasnosti od obnove ustaštva, ali ne smije se, kaže za Večernji list, pred tom mogućnosti zatvarati oči i praviti se da se ne vide određene tendencije, poglavito u tumačenju Drugog svjetskog rata na području NDH.

– Kao što pokazuje slučaj Njemačke i AfD-a, u razmjerno kratkom roku nešto što je bilo marginalno može postati politički relevantno pa je bolje puhati na hladno, ili u našem slučaju već pomalo toplo, nego dopustiti da stvar izmakne kontroli. No, nema sumnje da je situacija u Hrvatskoj znatno drugačija od one u Srbiji ili među Srbima u Republici Srpskoj, gdje ratovi 90-ih u glavama mnogih nisu prestali pa se čeka drugo poluvrijeme. Usporediti se ne može ni stanje medija i medijskih sloboda, usprkos svim problemima u Hrvatskoj – smatra Budak. Povjesničar Ivan Tepeš drži da lijeva politička scena u Hrvatskoj konstantno djeluje na postavkama dvostrukih mjerila, čime svaki puta ojača desne političke snage. Ljevica je, veli, prije deset godina potpuno ignorirala snimku na kojoj Porfirije u Chicagu pjeva pjesmu u čast četničkog ratnog zločinca Momčila Đujića.

– Istodobno, žestoko je napala sve koji su tada javno tražili Porfirijevo očitovanje i ispriku. Postavlja se pitanje bi li ljevica jednako ignorirala situaciju da je neki katolički biskup iz Hrvatske u iseljeništvu pjevao pjesmu kojom se veličaju ustaške vođe. Nadalje, nejasno je kako hrvatski

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 2
Oblast strane 328.23 cm^2
Autor Denis Romac

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Macron je pokazao gdje su granice europskog zgražanja zbog Mladića

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/41cd51c0-4849-4b3f-aadb-122cfb60ed1b/pdf

uvodnik

Macron je pokazao gdje su granice europskog zgražanja zbog Mladića

Denis Romac

Neposredno nakon masovnog i ceremonijalnog državnog ispraćaja ratnog zločinca Ratka Mladića u Beogradu, predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa najprije su uglas poručili da su snimke s pogreba "šokantne". Povjerenica za proširenje Maria Kos otkazuje posjet Beogradu, a Europska komisija upozorila je da je veličanje ratnih zločinaca nespojivo s europskim vrijednostima. I onda je, samo dva dana nakon sprovoda, francuski predsjednik Emmanuel Macron svečano primio predsjednika Srbije Aleksandra Vučića u Parizu. Macron je dočekao Vučića prije večere koju je organizirao za sudionike Međunarodnog summita o sveniru, a zatim su se i nasamo sastali u Elizejskoj palači, gdje su razgovarali o strateškom partnerstvu dviju zemalja, europskom putu Srbije, gospodarstvu, ulaganjima i zajedničkim projektima. Vučić se, naravno, odmah pohvalio fotografijama tog susreta i srdačnog rukovanja na društvenim mrežama. Poruka tog čina više je nego jasna. I ta poruka ne znači nužno da Francuska podržava ono što se ovih dana dogodilo u Beogradu, ali znači da takvi događaji neće odvratiti Francusku da održava bliske, partnerske i prijateljske odnose s Vučićem i njegovim režimom. Vučić je time dobio točno što je želio. Iako nije bio na samom sprovodu, njegovi ljudi, među kojima je bio i njegov sin, taj su sprovod pretvorili u njegov najveći predizborni skup, unči prijelomnih izbora na kojima se odlučuje o njegovoj političkoj budućnosti, a zatim je dobio priliku u Parizu razgovarati s ključnim europskim liderom. Nije li to dokaz da je Vučić i dalje, bez obzira na to što se dogodilo u Beogradu i unatoč također masovnom odbijanju i bojkotu na koji naišao u Srbiji, u ovom trenutku i dalje za europsku i međunarodnu politiku i dalje jedini legitimni sugovornik iz Srbije barem za ključne europske zemlje? Nakon Mladićeva sprovoda stigle su i pojedinačne osude nekih zemalja, poput Nizozemske, koja osjeća posebnu odgovornost zbog Srebrenice, zatim Belgije, Irske, Švedske i Portugala, ali Francuska i Njemačka, najveće i politički najvažnije članice EU, nisu među njima.

Macron je time precizno pokazao gdje su točno granice europskog zgražanja zbog Mladića. Te su granice točno tamo gdje počinju bilateralni, gospodarski i politički interesi Francuske, koja već godinama gradi snažne bilateralne odnose sa Srbijom, od prodaje borbenih zrakoplova Rafale do zajedničkih interesa oko litija i energetike. Francuska je sebi zadala cilj da će Srbiju, koja sada balansira između Europe, Rusije i Kine, "prevesti" na europsku stranu. Francuska je posljednjih godina od Njemačke preuzela ulogu jedne od ključnih zagovornica ubrzanja proširenja Europske unije na Zapadni Balkan, a Srbiju smatra ključnom partnericom u tom procesu. U takvim okolnostima "moraliziranje" zbog Mladića pada u drugi plan.

Granice zgražanja su točno tamo gdje počinju bilateralni, gospodarski i politički interesi Francuske, koja već godinama gradi snažne bilateralne odnose sa Srbijom

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 2
Oblast strane 328.23 cm^2
Autor Denis Romac

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Macron je pokazao gdje su granice europskog zgražanja zbog Mladića

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/41cd51c0-4849-4b3f-aadb-122cfb60ed1b/pdf

Macron je pokazao gdje su granice europskog zgražanja zbog Mladića

Denis Romac

Neposredno nakon masovnog i ceremonijalnog državnog ispraćaja ratnog zločinca Ratka Mladića u Beogradu, predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa najprije su uglas poručili da su snimke s pogreba "šokantne". Povjerenica za proširenje Marta Kos otkazuje posjet Beogradu, a Europska komisija upozorila je da je veličanje ratnih zločinaca nespojivo s europskim vrijednostima. I onda je, samo dva dana nakon sprovoda, francuski predsjednik Emmanuel Macron svečano primio predsjednika Srbije Aleksandra Vučića u Parizu. Macron je dočekao Vučića prije večere koju je organizirao za sudionike Međunarodnog summita o svemiru, a zatim su se i nasamo sastali u Elizejskoj palači, gdje su razgovarali o strateškom partnerstvu dviju zemalja, europskom putu Srbije, gospodarstvu, ulaganjima i zajedničkim projektima. Vučić se, naravno, odmah pohvalio fotografijama tog susreta i srdačnog rukovanja na društvenim mrežama. Poruka tog čina više je nego jasna. I ta poruka ne znači nužno da Francuska podržava ono što se ovih dana dogodilo u Beogradu, ali znači da takvi događaji neće odvratiti Francusku da održava bliske, partnerske i prijateljske odnose s Vučićem i njegovim režimom. Vučić je time dobio točno što je želio. Iako nije bio na samom sprovodu, njegovi ljudi, među kojima je bio i njegov sin, taj su sprovod pretvorili u njegov najveći predizborni skup, uoči prijelomnih izbora na kojima se odlučuje o njegovoj političkoj budućnosti, a zatim je dobio priliku u Parizu razgovarati s ključnim europskim liderom. Nije li to dokaz da je Vučić i dalje, bez obzira na to što se događalo u Beogradu i unatoč također masovnom odbijanju i bojkotu na koji nailazi u Srbiji, u ovom trenutku i dalje za europsku i međunarodnu politiku i dalje jedini legitimni sugovornik iz Srbije, barem za ključne europske zemlje? Nakon Mladićeva sprovoda stigle su i pojedinačne osude nekih zemalja, poput Nizozemske, koja osjeća posebnu odgovornost zbog Srebrenice, zatim Belgije, Irske, Švedske i Portugala, ali Francuska i Njemačka, najveće i politički najvažnije članice EU, nisu među njima.

Macron je time precizno pokazao gdje su točno granice europskog zgražanja zbog Mladića. Te su granice točno tamo gdje počinju bilateralni, gospodarski i politički interesi Francuske, koja već godinama gradi snažne bilateralne odnose sa Srbijom, od prodaje borbenih zrakoplova Rafale do zajedničkih interesa oko litija i energetike. Francuska je sebi zadala cilj da će Srbiju, koja sada balansira između Europe, Rusije i Kine, "prevesti" na europsku stranu. Francuska je posljednjih godina od Njemačke preuzela ulogu jedne od ključnih zagovornica ubrzanja proširenja Europske unije na Zapadni Balkan, a Srbiju smatra ključnom partnericom u tom procesu. U takvim okolnostima "moraliziranje" zbog Mladića pada u drugi plan. •

Granice zgražanja su točno tamo gdje počinju bilateralni, gospodarski i politički interesi Francuske, koja već godinama gradi snažne bilateralne odnose sa Srbijom

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Cafe - Hrvatska
Kategorija Kultura
Strana 48
Oblast strane 133.13 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NE PROPUSTITE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5ef1eb12-bdf3-4ceb-b504-eafbeee5759b/pdf

NE PROPUSTITE

JEDINSTVENA PRILIKA

Jedna od najpoznatijih svjetskih sopranistica i pionirka crossover glazbe, Sarah Brightman, stiže u zagrebačku Arenu 22. studenog u sklopu turneje "A Winter Symphony". U jedinstvenom spoju opere, klasike i popa svjetska umjetnica sprema spektakl ispunjen glazbom, emocijama i raskošnom produkcijom.

SVI U SCENOTEKU

S novom sezonom u punoj snazi vratila se i zagrebačka Scenoteka, čije će predstave, kao i prošle sezone, zasigurno unaprijed biti rasprodane. Tako se vraćaju "Iva i Gloria", "Ja, trudnica", "Dobra večer, došao sam po vašu kćer", "Godišnjica mature", "Penzići luduju", "Provod", kao i brojne drugu.

OD 10. RUJNA U KINIMA

Nagrađivani dugometražni igrani film "Oče naš" autora Gorana Stankovića trijumfirao je nedavno na 39. filmskom festivalu Herceg Novi, osvojivši pet nagrada: Grand Prix za najbolji film, Nagradu za najbolju režiju, Nagradu kritičara FEDEORA, Nagradu "Zoran Živković" te Nagradu za najboljeg glumca koja je pripala Vučiću Peroviću.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Cafe - Hrvatska
Kategorija Kultura
Strana 48
Oblast strane 133.13 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NE PROPUSTITE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5ef1eb12-bdf3-4ceb-b504-eafbeee5759b/pdf

NE PROPUSTITE

JEDINSTVENA PRILIKA Jedna od najpoznatijih svjetskih sopranistica i pionirka crossover glazbe, Sarah Brightman, stiže u zagrebačku Arenu 22. studenog u sklopu turneje “A Winter Symphony”. U jedinstvenom spoju opere, klasike i popa svjetska umjetnica sprema spektakl ispunjen glazbom, emocijama i raskošnom produkcijom. SVI U SCENOTEKU Snovom sezonom u punoj snazi vratila se i zagrebačka Scenoteka, čije će predstave, kao i prošle sezone, zasigurno unaprijed biti rasprodane. Tako se vraćaju “Iva i Gloria”, “Ja, trudnica”, “Dobra večer, došao sam po vašu kćer”, “Godišnjica mature”, “Penzići luduju”, “Provod”, kao i brojne drugu.

OD 10. RUJNA U KINIMA Nagrađivani dugometražni igrani film “Oče naš” autora Gorana Stankovića trijumfirao je nedavno na 39. filmskom festivalu Herceg Novi, osvojivši pet nagrada: Grand Prix za najbolji film, Nagradu za najbolju režiju, Nagradu kritičara FEDEORA, Nagradu “Zoran Živković” te Nagradu za najboljeg glumca koja je pripala Vučiću Peroviću.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 1,077.71 cm^2
Autor MARINA KARLOVIĆ-SABOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Bilo je pokušaja da budemo kao Srbija'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6e05d001-56bb-47de-ae11-059a7d0ff048/pdf

JE LI MLADIĆEV POGREB MOGUĆ U HRVATSKOJ? ANALITIČAR PODSJEĆA:

'Bilo je pokušaja da budemo kao Srbija'

Ne smijemo upasti u zamku da se uspoređujemo sa Srbijom. Kada se počnete uspoređivati sa Srbijom, prevladat će mišljenje da kod nas nema problema – kaže Gjenero

Pitanje se zapravo nameće samo po sebi.

MARINA KARLOVIĆ-SABOLIĆ

Pogreb ratnog zločinca **Ratka Mladića** u Beogradu bio je oda tobožnjoj veličini i junaštvu čovjeka pravomoćno osuđenog za genocid. Njegova vojska bestijalno je likvidirala više od osam tisuća bošnjačkih muškaraca i dječaka u Srebrenici. A VUČIĆEVI ministri, ratni veterani zloglasnih Crvenih beretki, pa i sam patrijarh Porfirije – unatoč tome, ili upravo zbog toga – došli su se pokloniti voljenom "deneralu".

Cijela ceremonija odisala je patosom koji priliči samo najvećim herojima.

Pazilo se, uostalom, na svaki detalj.

Vlasti su Mladiću zapucale počasni plotun, stražu uz odar držali su pripadnici Vojske Srbije i veterani, našlo se mjesta za njegovu generalsku kapu, mač i čitavu nisku ordenja koje je zaslužio dok je haračio Hrvatskom i BiH. U prve redove nagurali su se zagovornici "srpskog sveta", nove inačice stare ideje "velike Srbije". U okupljenom mnoštvu nije manjkalo ni četničke ikonografije.

Mladićev sin **Darko** ocu je nad grobom podizao spomenik kao velikom ujedinitelju Srba. I usput objasnio osnovni postulat srpske geografije: Srba ima dokle god je stigla njihova vojska. Nije izostala ni zavičajna nota. Dan poslije posljednjeg ispraćaja voljenog vojskovođe na grob je stigla gruda zemlje iz rodnih Božanovića u Republici Srpskoj, iskopana iz ruševina Mladićeve rodne kuće. Za dostojan ispraćaj pobrinuli su se i gosti.

Krvavi trag i u Hrvatskoj

Među njima **Miša Vacić**, vođa ultradesničarske Srpske desnice, neonacist **Goran Davidović Firer**, pripadnici ekstremističke Srbske akcije i antimigrantskih Narodnih patrola. Posljednji ispraćaj svojom je prisutnošću uveličao i **Veselin Šljivančanin**, ratni zločinac osuđen zbog Ovčare. **Vojislav Šešelj** nije mogao doći, pa je poslao sina. Kao, uostalom, i ministar policije, nekadašnji Miloševićev pionir **Ivica Dačić**.

Danilo Vučić, sin srbijanskog predsjednika, na pogreb je pak došao u pratnji tjelohranitelja obučenih u majice s Mladićevim likom.

Hrvatima je takav prizor i sav načertanijski folklor koji ga je pratio nesumnjivo bilo mučno gledati. Mladić je i Hrvatsku 1991. zavio u crno, od Kijeva preko Zadra i Šibenika do Škabrnje i Nadina. Njegova zločinačka ostavština i danas živi. No jedno se pitanje, kao što smo napomenuli na početku, nakon svega nameće samo po sebi.

Je li pogreb takvih razmjera i takvih konotacija danas moguć u Hrvatskoj?

– Danas nije, ali vidjet ćemo je li sutra moguće – kaže nam na početku politički analitičar **Davor Gjenero**, odličan poznavatelj prilika u Srbiji.

On pritom podsjeća na to da u Hrvatskoj, unatoč svemu, ne postoji nitko tko je usporediv s Mladićem.

– Zato bilo kakva ideja pravljenja takvih usporedbi jednostavno ne prolazi – smatra Gjenero.

Hrvatska ima pravomoćno osuđene ratne zločince. Neki od njih su i generali. Bilo je i pokušaja njihove heroizacije, no u svemu, ocjenjuje Gjenero,

Na pitanju presude vođama Herceg-Bosne poskliznula se i Crkva u Hrvata. Sisački biskup Vlado Košić ovjekovječen je kako ponizno ljubi ruku Kordiću

postoji jedna ključna razlika u odnosu na Srbiju.

– Hrvatska država prema njima nije postupala onako kako je Srbija postupila prema Mladiću. Točno je da je **Dario Kordić** bio neprimjereno tretiran, ali on se, unatoč svemu, ne može uspoređivati s Mladićem. Kada se ubio Slobodan Praljak, nije bilo nikakvog državnog sprovoda niti vojnih počasti – ističe Gjenero, podsjećajući na to da su u Hrvatskoj svima koji su osuđeni u Haagu ili pred hrvatskim pravosuđem oduzeti činovi. Uključujući i ona dodijeljena ratnim šerifima i osuđenim zločincima **Branimiru Glavašu** i **Tomislavu Merčepu**.

Heroj, a ne zločinac

S Mladićem je, ocjenjuje Gjenero, situacija ipak drukčija.

– Iako je osuđen na doživotni zatvor zbog genocida, oni su tog nesretnika pokopali kao da je general. Ali nije. Morao je, čak i prema zakonima u Republici Srbiji, izgubiti činove – objašnjava ovaj politički analitičar.

Ivo Sanader, premijer u doba pravomoćne presude Tihomiru Blaškiću koja je uvelike reducirala prethodnu izrečenu kaznu, nije generala HVO-a razdragano dočekao u zagrebačkoj zračnoj luci.

Hrvatska je, doduše, imala trenutak u kojem se činilo da bi stvari mogle krenuti drugim putem.

U veljači 2001. na splitskoj se Rivi vidjelo koliko je masovna potpora tadašnjem generalu **Mirku Norcu**, za kojeg se tvrdilo da je heroj, a ne zločinac. Teorija da se u obrambenom ratu ne može počiniti ratni zločin i da smo svi mi Mirko Norac pala je u vodu čim su objavljeni detalji iz optužnice, koji su nedvosmisleno ukazali na činjenicu da je Norac 1991. osobno zapovjedio likvidaciju srpskih civila iz ratnog Gospića. Te da je jednu osobu, kako bi ohrabrio streljački vod, koji je prvi plotun ispalio u zrak, i sam ubio. To otkriće za sve je bilo otrežnjujuće. Nakon njega naricanje nad sudbinom ovoga generala brzo je utihnulo.

– Bilo je pokušaja da mi izrastemo u nešto poput Srbije, ali to je riješeno na dva načina: politički, ali prije svega pravno – kaže Gjenero. Posebno izdvaja sutkinju **Iku Šarić**, koja je vodila prvostupanjski postupak protiv Norca, te suca **Marina Mrčelu** i njegovu presudu u predmetu "Norac – Ademi".

– Slučaj "Norac – Ademi" jedna je od najsvjetlijih točaka hrvatskog prava. Tu se precizno, pravno i dosljedno razlučilo što je jedno, a što drugo. To je, kao i presuda Norcu u Rijeci, bilo silno ljekovito za hrvatsko društvo – ocjenjuje Gjenero.

Grobnica od zlata

Ne tvrdi pritom da Hrvatska nema vlastitih problema s nacionalističkim radikalizmom. **Marko Skejo** paradira okolo s opscenim brkom i diže desnicu kad god mu se za to pruži prilika. **Josip Dabro** sav ponosno pjeva "grobnicu od zlata" u kojoj u Madridu leži "voda svih Hrvata", dok dubrovački gradonačelnik **Mato Frankoviće** javne govore završava pozdravom "Za dom spremni". U Hrvatskoj su napadnute srpske folklorašice, otkazivane su izložbe srpske kulture i Bajagini koncerti.

Na trenutke se čini da zemlja opasno pleše po rubu.

A opet, kad se malo detaljnije pogleda, vidi se da Skeju zapravo ima samo simboličku i medijsku, ali ne i iole ozbiljniju političku težinu. Na posljednjim parlamentarnim izborima 2024. dobio je tek 568 preferencijskih glasova, a HSP-ova koalicija, na čijoj je listi bio u IX. izbornoj jedinici, osvojila je 1,47 posto.

Dabro je do stihova u čast **Anti Paveliću** na pokladnom jahanju u Komletincima bio tajnik Domovinskog pokreta, nešto ranije i ministar poljoprivrede. Danas je saborski zastupnik stranke čiji je predsjednik Ivan Penava osudio fašizam, nacizam, komunizam, "a time i ustaški režim".

– Jesu li u Jasenovcu ubijani nedužni ljudi? Jesu. Treba li to osuditi? Treba – ustvrdio je Penava. Dabro, iako se i dalje javi s pokojim radikalnim stavovima, više nema ni približno onu težinu koju je imao nekada.

Gjenero je svjestan da bi za Hrvatsku bilo puno sretnije da na koncertima **Marka Perkovića Thompsona** nema pozdrava "Za dom spremni", ali smatra da to ipak nije usporedivo s onim što se dogodilo na Mladićevu pogrebu.

Zamka za Hrvate

Ključnu zaštitu od reprize srpskog scenarija u Hrvatskoj Gjenero vidi u činjenici da je Hrvatska članica Europske unije.

– Mi ne možemo sklizнuti prema srpskom scenariju tako dugo dok smo dio Europske unije. S druge strane, ne vidim neke jake silnice u društvu koje bi nas gurale u tom smjeru – kaže naš sugovornik.

No upravo tu Gjenero stavlja ogradu koja je možda i najvažnija za odgovor na pitanje početka teksta.

Srbija, upozorava on, Hrvatskoj ne smije postati mjerilo vlastite demokratske pristojnosti.

– Ne smijemo upasti u zamku da se uspoređujemo sa Srbijom. Onog trenutka kada se počnete uspoređivati sa Srbijom, prevladat će mišljenje kako smo mi neusporedivo bolji i da kod nas nema nikakvih problema. A to je početak ozbiljne regresije. Naši standardi moraju biti nešto drugo, a ne usporedba s Vučićevom Srbijom – zaključuje Gjenero.

Hrvatska, dakle, danas teško može dobiti svoju verziju beogradskog pogreba.

No povijest nas je dovoljno puta naučila da između "teško" i "nemoguće" ipak postoji razlika. ♦

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 1,077.71 cm^2
Autor MARINA KARLOVIĆ-SABOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Bilo je pokušaja da budemo kao Srbija'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6e05d001-56bb-47de-ae11-059a7d0ff048/pdf

JE LI MLADIĆEV POGREB MOGUĆ U HRVATSKOJ? ANALITIČAR PODSJEĆA:

'Bilo je pokušaja da budemo kao Srbija'

→ Ne smijemo upasti u zamku da se uspoređujemo sa Srbijom. Kada se počnete uspoređivati sa Srbijom, prevladat će mišljenje da kod nas nema problema – kaže Gjenero

Pitanje se zapravo nameće samo po sebi.

Pogreb ratnog zločinca Ratka Mladića u Beogradu bio je oda tobožnjoj veličini i junaštvu čovjeka pravomoćno osuđenog za genocid. Njegova vojska bestijalno je likvidirala više od osam tisuća bošnjačkih muškaraca i dječaka u Srebrenici. A Vučićevi ministri, ratni veterani zloglasnih Crvenih beretki, pa i sam patrijarh Por-##rije – unatoč tome, ili upravo zbog toga – došli su se pokloniti voljenom "đeneralu".

Cijela ceremonija odisala je patosom koji priliči samo najvećim herojima.

Pazilo se, uostalom, na svaki detalj.

Vlasti su Mladiću zapucale počasni plotun, stražu uz odar držali su pripadnici Vojske Srbije i veterani, našlo se mjesta za njegovu generalsku kapu, mač i čitavu nisku ordenja koje je zaslužio dok je haračio Hrvatskom i BIH. U prve redove nagurali su se zagovornici "srpskog sveta", nove inačice stare ideje "velike Srbije". U okupljenom mnoštvu nije manjkalo ni četničke ikonogra##je. Mladićev sin Darko ocu je nad grobom podizao spomenik kao velikom ujedinitelju Srba. I usput objasnio osnovni postulat srpske geogra##je: Srba ima dokle god je stigla njihova vojska. Nije izostala ni zavičajna nota. Dan poslije posljednjeg ispraćaja voljenog vojskovođe na grob je stigla gruda zemlje iz rodnih Božanovića u Republici Srpskoj, iskopana iz ruševina Mladićeve rodne kuće. Za dostojan ispraćaj pobrinuli su se i gosti.

Krvavi trag i u Hrvatskoj Među njima Miša Vacić, vođa ultradesničarske Srpske desnice, neonacist Goran Davidović Firer, pripadnici ekstremističke Srbske akcije i antimigrantskih Narodnih patrola. Posljednji ispraćaj svojom je prisutnošću uveličao i Veselin Šljivančanin, ratni zločinac osuđen zbog Ovčare. Vojislav Šešelj nije mogao doći, pa je poslao sina. Kao, uostalom, i ministar policije, nekadašnji Miloševićev pionir Ivica Dačić.

Danilo Vučić, sin srbijanskog predsjednika, na pogreb je pak došao u pratnji tjelohranitelja obučenih u majice s Mladićevim likom.

Hrvatima je takav prizor i sav načertanijski folklor koji ga je pratio nesumnjivo bilo mučno gledati. Mladić je i Hrvatsku 1991. zavio u crno, od Kijeva preko Zadra i Šibenika do Škabrnje i Nadina. Njegova zločinačka ostavština i danas živi. No jedno se pitanje, kao što smo napomenuli na početku, nakon svega nameće samo po sebi.

Je li pogreb takvih razmjera i takvih konotacija danas moguć u Hrvatskoj?

– Danas nije, ali vidjet ćemo je li sutra moguće – kaže nam na početku politički analitičar Davor Gjenero, odličan poznavatelj prilika u Srbiji. On pritom podsjeća na to da u Hrvatskoj, unatoč svemu, ne postoji nitko tko je usporediv s Mladićem.

– Zato bilo kakva ideja pravljenja takvih usporedbi jednostavno ne prolazi – smatra Gjenero.

Hrvatska ima pravomoćno osuđene ratne zločince. Neki od njih su i generali. Bilo je i pokušaja njihove heroizacije, no u svemu, ocjenjuje Gjenero, postoji jedna ključna razlika u odnosu na Srbiju.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 1,077.71 cm^2
Autor MARINA KARLOVIĆ-SABOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Bilo je pokušaja da budemo kao Srbija'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6e05d001-56bb-47de-ae11-059a7d0ff048/pdf

– Hrvatska država prema njima nije postupala onako kako je Srbija postupila prema Mladiću. Točno je da je Dario Kordić bio neprimjereno tretiran, ali on se, unatoč svemu, ne može uspoređivati s Mladićem. Kada se ubio Slobodan Praljak, nije bilo nikakvog državnog sprovoda niti vojnih počasti – ističe Gjenero, podsjećajući na to da su u Hrvatskoj svima koji su osuđeni u Haagu ili pred hrvatskim pravosuđem oduzeti činovi. Uključujući i ona dodijeljena ratnim šeri##ma i osuđenim zločincima Branimiru Glavašu i Tomislavu Merčepu. Heroj, a ne zločinac

S Mladićem je, ocjenjuje Gjenero, situacija ipak drukčija. – Iako je osuđen na doživotni zatvor zbog genocida, oni su tog nesretnika pokopali kao da je general. Ali nije. Morao je, čak i prema zakonima u Republici Srbiji, izgubiti činove – objašnjava ovaj politički analitičar.

Ivo Sanader, premijer u doba pravomoćne presude Tihomiru Blaškiću koja je uvelike reducirala prethodnu izrečenu kaznu, nije generala HVO-a razdragano dočekao u zagrebačkoj zračnoj luci.

Hrvatska je, doduše, imala trenutak u kojem se činilo da bi stvari mogle krenuti drugim putem.

U veljači 2001. na splitskoj se Rivi vidjelo koliko je masovna potpora tadašnjem generalu Mirku Norcu, za kojeg se tvrdilo da je heroj, a ne zločinac. Teorija da se u obrambenom ratu ne može počiniti ratni zločin i da smo svi mi Mirko Norac pala je u vodu čim su objavljeni detalji iz optužnice, koji su nedvosmisleno ukazali na činjenicu da je Norac 1991. osobno zapovjedio likvidaciju srpskih civila iz ratnog Gospića. Te da je jednu osobu, kako bi ohrabrio streljački vod, koji je prvi plotun ispalio u zrak, i sam ubio. To otkriće za sve je bilo otrežnjujuće. Nakon njega naricanje nad sudbinom ovoga generala brzo je utihnulo.

– Bilo je pokušaja da mi izrastemo u nešto poput Srbije, ali to je riješeno na dva načina: politički, ali prije svega pravno – kaže Gjenero. Posebno izdvaja sutkinju Iku Šarić, koja je vodila prvostupanjski postupak protiv Norca, te suca Marina Mrčelu i njegovu presudu u predmetu "Norac – Ademi".

– Slučaj "Norac – Ademi" jedna je od najsvjetlijih točaka hrvatskog prava. Tu se precizno, pravno i dosljedno razlučilo što je jedno, a što drugo. To je, kao i presuda Norcu u Rijeci, bilo silno ljekovito za hrvatsko društvo – ocjenjuje Gjenero. Grobnica od zlata

Ne tvrdi pritom da Hrvatska nema vlastitih problema s nacionalističkim radikalizmom. Marko Skejo paradira okolo s opscenim brkom i diže desnicu kad god mu se za to pruži prilika. Josip Dabro sav ponosno pjeva "grobnicu od zlata" u kojoj u Madridu leži "vođa svih Hrvata", dok dubrovački gradonačelnik Mato Franković javne govore završava pozdravom "Za dom spremni". U Hrvatskoj su napadnute srpske folklorašice, otkazivane su izložbe srpske kulture i Bajagini koncerti.

Na trenutke se čini da zemlja opasno pleše po rubu.

A opet, kad se malo detaljnije pogleda, vidi se da Skejo zapravo ima samo simboličku i medijsku, ali ne i iole ozbiljniju političku težinu. Na posljednjim parlamentarnim izborima 2024. dobio je tek 568 preferencijskih glasova, a HSP-ova koalicija, na čijoj je listi bio u IX. izbornoj jedinici, osvojila je 1,47 posto.

Dabro je do stihova u čast Anti Paveliću na pokladnom jahanju u Komletincima bio tajnik Domovinskog pokreta, nešto ranije i ministar poljoprivrede. Danas je saborski zastupnik stranke čiji je predsjednik Ivan Penava osudio fašizam, nacizam, komunizam, "a time i ustaški režim". – Jesu li u Jasenovcu ubijani nedužni ljudi? Jesu. Treba li to osuditi? Treba – ustvrdio je Penava. Dabro, iako se i dalje javi s pokojim radikalnim stavovima, više nema ni približno onu težinu koju je imao nekada.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 1,077.71 cm^2
Autor MARINA KARLOVIĆ-SABOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Bilo je pokušaja da budemo kao Srbija'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6e05d001-56bb-47de-ae11-059a7d0ff048/pdf

Gjenero je svjestan da bi za Hrvatsku bilo puno sretnije da na koncertima Marka Perkovića Thompsona nema pozdrava "Za dom spremni", ali smatra da to ipak nije usporedivo s onim što se dogodilo na Mladićevu pogrebu.
Zamka za Hrvate

Ključnu zaštitu od reprize srpskog scenarija u Hrvatskoj Gjenero vidi u činjenici da je Hrvatska članica Europske unije. – Mi ne možemo skliznuti prema srpskom scenariju tako dugo dok smo dio Europske unije. S druge strane, ne vidim neke jake silnice u društvu koje bi nas gurale u tom smjeru – kaže naš sugovornik.

No upravo tu Gjenero stavlja ogradu koja je možda i najvažnija za odgovor na pitanje s početka teksta.

Srbija, upozorava on, Hrvatskoj ne smije postati mjerilo vlastite demokratske pristojnosti.

– Ne smijemo upasti u zamku da se uspoređujemo sa Srbijom. Onog trenutka kada se počnete uspoređivati sa Srbijom, prevladat će mišljenje kako smo mi neusporedivo bolji i da kod nas nema nikakvih problema. A to je početak ozbiljne regresije. Naši standardi moraju biti nešto drugo, a ne usporedba s Vučićevom Srbijom – zaključuje Gjenero. Hrvatska, dakle, danas teško može dobiti svoju verziju beogradskog pogreba.

No povijest nas je dovoljno puta naučila da između "teško" i "nemoguće" ipak postoji razlika. •

MARINA KARLOVIĆ-SABOLIĆ

Na pitanju presude vođama Herceg-Bosne poskliznula se i Crkva u Hrvata. Sisački biskup Vlado Košić ovjekovječen je kako ponizno ljubi ruku Kordiću

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 1,073.38 cm^2
Autor DAVOR KRILE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Demontaža HDZ-a u režiji 'Možemo!'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1d59025a-d9fb-4e47-80a9-2af2084caf6f/pdf

TROSTRUKI AKSEL - OD BRANITELJA DO MLADIĆEVA SPROVODA

Demontaža HDZ-a u režiji 'Možemo!'

HDZ se razotkrio kao sljedba koja znatno više brine o zataškavanju realnih problema i vlastitim sitnoprofiterskim interesima nego o neprijepornim potrebama nacije

Andrej Plenković: briga o imidžu važnija im je od stvarnih problema nacije RONALD GORŠIĆ/CROPIX

Dok se SDP uglavnom bavi sobom - 'o sebi se zabavio' ne spada džabe među zglogukije narodne idetve) - 'možemovci' za to vrijeme predano rade. U roku od samo nekoliko mjeseci zabili su HDZ-u tri bolna zgoditka, a od čega dva na njihovu domaćem terenu, donedavno teoretski nedodirljivom za tobože dekadentnu i anacionalnu ljevicu.

DAVOR KRILE

No, elementarnom logikom i vlastitim dijelima zarno su pokazali cjelokupnoj javnosti tko je u ovoj zemlji zapravo ordinarni antihrvat, i tko je tu zapravo nepopravljivo dekadentan.

Najprije su zakonskim prijedlogom koji je u saborskim raspravama vrlo argumentirano i depatetiziranoartikulirao zastupnik Možemo **Damir Bakić** progovorili o velikoj moralnoj i matematičkoj nepravdi: u ponižavajućem tretmanu braniteljske populacije koja je nakon rata i obrane zemlje nastavila raditi, da bi od države koju su stvorili - za razliku od svojih veteranskih kolega umirovljenih u svojim dvadesetima te posve lišenih plaćanja doprinosa državi i mirovinskim fondovima - dobivali ponižavajuće manje mirovine. 'Zahvalni' sustav, za razliku od politički privilegiranih, aktivno ih već desetljećima kažnjava zato što su se nakon rata usudili i radom doprinositi svojoj zemlji.

Politička zamka

Stranka 'Možemo!' izradila je zbog toga i u saborsku proceduru upustila izmjene Zakona o hrvatskim braniteljima kojima se tražilo da se svim veteranima koji su nastavili raditi omogući pravedniji obračun mirovina. Ovim potezom 'možemovci' su HDZ, kao glavne kreatore tog nepravednog koncepta i tobožnje prirodne polagatelje prava na veteranska pitanja, vrlo efektno doveli u političku tjesnac: njihov prijedlog bio je logičan, socijalno pravedan i interesno usmjeren na ljude koji su nakon žrtve u rata nastavili puniti državni proračun.

Bila je to savršena politička zamka za **Plenkovićevu** družinu: ako HDZ glasa protiv, ispada da odbija ispraviti tu zornu nepravdu prema veteranima koji su poslije rata radili i aktivno pridonosili društvu. A ako glasa 'za', zapravo će priznati da je lijevo-zelena oporba ponudila bolje rješenje za branitelje od njih. Tako je HDZ odbio prijedlog 'Možemo!' kako bi Vlada u Lipnju na brzinu sastavila nekakav sveobuhvatni model koji ne izdvaja posebno branitelje koji su nastavili raditi, već uvodi novi dodatak na mirovine za sve sudionike u obrani Domovine, i to od bas nosiovna 3 eura po mjesecu provedenom u borbenom sektoru!

Trideset dana rova, čuke, kamena pod glavom i granata oko glave za 3 eura: da se oko ovoga nešto pitalo četnike u Beogradu ili Banja Luci, vjerojatno bi i oni bili znatno izdašniji. No, od koga je dobro je, a sve to naposljetku nije previše ni važno: važno je da je 'Možemo!' svojim zakonskim akcijama razbio licemjerni stereotip vladajuće kaste i dokazao da se braniteljskim pitanjima ne bavi selektivno i ideološki, poput HDZ-a i nekadašnjeg SUBNOR-a, nego kroz konkretna i činjenično utemeljena veteranska, radna i socijalna prava.

Pogodak u rašlje

Drugu demontažu HDZ-a - koja je njihovo domaljubље i predanost interesima domovine iznova razotkrila kao ideološku paradu bez pokrića – izveli su možemovci oko afere ilegalnog odlaganja opasnog otpada u Gospiću. Pošto ta tema po svemu spada u sferu zelenih politika, od lijeva-zelene stranke se takvo što i očekivalo, no u ovoj priči je jako važna i uloga institucija koju su pritom promovirali. Za razliku od onih pusih vladinih i HDZ-ovih finspektora t **Andrije Mikulića**, ministarstva okoliša i pravosuđa, županije, gradova i općine, preuzimanjem saborskog nadzora nad sumnjama u ekocid 'Možemo!' je proceduralno i sistematski razotkrivao ovu megaaferu.

Iskoristili su poziciju predsjedanja parlamentarnim odborom za okoliš kako mehanizam kontrole ne bi ostao samo na papiru te su odmah nakon izbijanja afere s zakupanim industrijskim i opasnim otpadom u kršnom području Like, sazvali terensku sjednicu i pokrenuli izravan pritisak na nadležne institucije. Kad se sjednica Odbora u Gospiću pretvorila u cirkus, a HDZ-ova lokalna i državna razina pokušala sve pretvoriti u vlastitu političku promociju i igru mimoiziranje nesagledive štete, predsjednica Odbora **Dušica Radojčić** prekinula je sjednicu razotkrivši HDZ da situaciju koristi kako bi samirao vlastiti imidž, a ne izvore trovanja voljene zemlje i naroda.

Zagrebački HDZ je istovremeno više nego nemušto pokušao od ličke afere napraviti bevandu prebacivanjem kapice na Grad Zagreb i **Tomislava Tomaševića**, te medijskim pumpanjem tobožnje afere o tehnološkom otpadu iz Ine rafineriju koji je od davne 1965. do 1979. godine odlagan na zagrebačkoj Savici. Ispali su pritom već redikuli nego što se u Zagrebu dosad sluti, pogotovo u svjetlu činjenice da su s pokojnim **Milanom Bandićem** vladali Zagrebom barem šest godina, i da o toj silnoj 'aferi' nisu tada nijednom bekнули.

Treći zgoditak možemovaca pravo u HDZ-ove rašlje dogodio se na kon redavne inicijative stranke Možemo da se u Hrvatskom saboru formalno raspravlja i glasa o suspenziji pregovora Europske unije sa Srbijom nakon što je osuđeni ratni zločinac Ratko Mladić u Beogradu ispraćen uz vojne i državne počasti. Premda HDZ tradicionalno gradi svoj politički identitet na domovinskoj retorici, zaštiti nacionalnih interesa i čvrstom stavu prema velikosrpstvu i regionalnim pitanjima, predsjednik **Sabora Gordan Jandroković** i HDZ-ova vladajuća većina odbili su staviti taj prijedlog na dnevni red i glasanje, a ni šef hrvatske diplomacije **Gordan Grlić Radman** se, za razliku od svog BiH kolege, nije baš prestrgao usuditi neočekivano divljanje u ulaz u **Aleksandra Vučića** nalikavcem diplomatskom nomtomtražiti od Bruxellesa sankcije za takvo sramotno ponašanje.

A i zadnje ankete zorno svjedoče o popularnosti stranaka: HDZ pada već peti mjesec zaredom, a Možemo uporno raste. SDP se topi kao snijeg na suncu. Kako siješ, tako i žanješ

Suzdržani kalkulanti

Njemu je valjda važnije od toga priskrbiti dovoljne količine eutanaziranih svinja i drugih strvina za svoj privatni kafilerijski hizmis, a Gordanu Jandrokoviću bilo je važnije od osude srbijanskog bala vampira nad Mladićevim odrom javno istaknuti kako prijedlozi Možemo i zastupnice Sandre Benčić nisu bili valjano poslovnički uputeni.

Benčić je potom javno poentirala da Jandroković blokira glasanje u Saboru zato što njegov šef (Plenković) ne smije od EU a tražili suspenziju pregovora Bruxellesa sa Srbijom. I zastupnik 'Možemo!' Gordan Bosanac tražio je istodobno prekid pregovora sa Srbijom i u Europskom parlamentu.

Možemovci su još jednom prikazali HDZ kao stranku koja domoljubnu retoriku koristi paradno u izbornim i difamacijskim kampanjama, ali pred konkretnim institucionalnim izjašnjavanjem u Saboru ili Europarlamentu spremno ustukne kad god misli da bi joj to moglo naštetiti u odnosima s bruxelleskim establišmentom. Time su vladajućima još jednom ritualno oduzeli monopol na "nacionalni ponos" i progasili ih suzdržanim kalkulantima čak i u pitanjima koja tobože predstavljaju samu suštinu njihove ideologije.

Briga o veteranima, briga o okolišu i zdraviju vlastita naroda, te aktivna borba protiv velikosrpske i četničke ideologije na razini EU-a. U svetrinove teme Možemo! je u zadnje vrijeme izašao kao neprijeporni moralni i verbalni pobjednik, a HDZ se razotkrio kao sljedba koja znatno više brine o zataškavanju realnih problema i vlastitim sitnoprofiterskim interesima nego o neprijepornim potrebama nacije. ●

Sandra Benčić udarna je šaka stranke GORAN MEHKEK/CROPIX

Možemovci na jednoj od brojnih presica MARKO TODOROVIĆ/CROPIX

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 1,073.38 cm^2
Autor DAVOR KRILE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Demontaža HDZ-a u režiji 'Možemo!'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1d59025a-d9fb-4e47-80a9-2af2084caf6f/pdf

TROSTRUKI AKSEL - OD BRANITELJA DO MLADIĆEVA SPROVODA

Demontaža HDZ-a u režiji 'Možemo!'

→HDZ se razotkrio kao sljedba koja znatno više brine o zataškavanju realnih problema i vlastitim sitnoprofteterskim interesima nego o neprijepornim potrebama nacije Dok se SDP uglavnom bavi sobom - 'o sebi se zabavio' ne spada džabe među zlogukije narodne kletve) - 'možemovci' za to vrijeme predano rade. U roku od samo nekoliko mjeseci zabili su HDZ-u tri bolna zgoditka, a od čega dva na njihovu domaćem terenu, donedavno teoretski nedodirljivom za tobože dekadentnu i anacionalnu ljevicu.

DAVOR KRILE

No, elementarnom logikom i vlastitim djelima zorno su pokazali cjelokupnoj javnosti tko je u ovoj priči zapravo ordinarni antihrvat, i tko je tu zapravo nepopravljivo dekadentan.

Najprije su zakonskim prijedlogom koji je u saborskim raspravama vrlo argumentirano i depatetizirano artikulirao zastupnik Možemo Damir Bakić progovorili o velikoj moralnoj i matematičkoj nepravdi: o ponižavajućem tretmanu braniteljske populacije koja je nakon rata i obrane zemlje nastavila raditi, da bi od države koju su stvorili - za razliku od svojih veteranskih kolega umirovljenih u svojim dvadesetima te posve lišenih plaćanja desetljeća doprinosa državi i mirovinskim fondovima - dobivali ponižavajuće manje mirovine. 'Zahvalni' sustav, za razliku od politički privilegiranih, aktivno ih već desetljećima kažnjava zato što su se nakon rata usudili i radom doprinositi svojoj zemlji. Politička zamka

Stranka 'Možemo!' izradila je zbog toga i u saborsku proceduru uputila izmjene Zakona o hrvatskim braniteljima kojima se tražilo da se svim veteranima koji su nastavili raditi omogući pravedniji obračun mirovina. Ovim potezom 'možemovci' su HDZ, kao glavne kreatore tog nepravednog koncepta i tobožnje prirodne polagatelje prava na veteranska pitanja, vrlo efektno doveli u politički tjesnac: njihov prijedlog bio je logičan, socijalno pravedan i interesno usmjeren na ljude koji su nakon žrtve u ratu nastavili puniti državni proračun. Bila je to savršena politička zamka za Plenkovićevu družinu: ako HDZ glasa protiv, ispada da odbija ispraviti tu zornu nepravdu prema veteranima koji su poslije rata radili i aktivno pridonosili društvu. A ako glasa 'za', zapravo će priznati da je lijevo-zelena oporba ponudila Sandra Benčić udarna je šaka stranke bolje rješenje za branitelje od njih. Tako je HDZ odbio prijedlog 'Možemo!' kako bi Vlada u lipnju na brzinu sastavila nekakav sveobuhvatni model koji ne izdvaja posebno branitelje koji su nastavili raditi, već uvodi novi dodatak na mirovine za sve sudionike u obrani Domovine, i to od basnoslovna 3 eura po mjesecu provedenom u borbenom sektoru!

Trideset dana rova, čuke, kamena pod glavom i granata oko glave za 3 eura: da se oko ovoga nešto pitalo četnike u Beogradu ili Banja Luci, vjerojatno bi i oni bili znatno izdašniji. No, od koga je dobro je, a sve to naposljetku nije previše ni važno: važno je da je 'Možemo!' svojim zakonskim akcijama razbio licemjerni stereotip vladajuće kaste i dokazao da se braniteljskim pitanjima ne bavi selektivno i ideološki, poput HDZa i nekadašnjeg SUBNOR-a, nego kroz konkretna i činjenično utemeljena veteranska, radna i socijalna prava. Pogodak u rašlje

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 1,073.38 cm^2
Autor DAVOR KRILE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Demontaža HDZ-a u režiji 'Možemo!'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1d59025a-d9fb-4e47-80a9-2af2084caf6f/pdf

Drugu demontažu HDZ-a koja je njihovo domoljublje i predanost interesima domovine iznova razotkrila kao ideološku paradu bez pokrića – izveli su možemovci oko afere ilegalnog odlaganja opasnog otpada u Gospiću. Pošto ta tema po svemu spada u sferu zelenih politika, od lijevo-zelene stranke se takvo što i očekivalo, no u ovoj priči je jako važna i uloga institucija koju su pritom promovirali. Za razliku od onih pustih vladinih i HDZovih (inspektorat Andrije Mikulića, ministarstva okoliša i pravosuđa, županije, gradovi i općine), preuzimanjem saborskog nadzora nad sumnjama u ekocid 'Možemo!' je proceduralno i sistematski razotkrivao ovu megaaferu.

Iskoristili su poziciju predsjedanja parlamentarnim odborom za okoliš kako mehanizam kontrole ne bi ostao samo na papiru te su odmah nakon izbijanja afere s zakopanim industrijskim i opasnim otpadom u krškom području Like, sazvali terensku sjednicu i pokrenuli izravan pritisak na nadležne institucije. Kad se sjednica Odbora u Gospiću pretvorila u cirkus, a HDZ-ova lokalna i državna razina pokušala sve pretvoriti u vlastitu političku promociju i igru minoriziranja nesagledive štete, predsjednica Odbora Dušica Radojčić prekinula je sjednicu razotkrivši HDZ da situaciju koristi kako bi sanirao vlastiti imidž, a ne izvore trovanja voljene zemlje i naroda.

Zagrebački HDZ je istovremeno više nego nemušto pokušao od ličke afere napraviti bevandu prebacivanjem loptice na Grad Zagreb i Tomislava Tomaševića, te medijskim pumpanjem tobožnje afere o tehnološkom otpadu iz Inine ra##nerije koji je od davne 1965. do 1979. godine odlagan na zagrebačkoj Savici. Ispali su pritom veći redikuli nego što se u Zagrebu dosad slutilo, pogotovo u svjetlu činjenice da su s pokojnim Milanom Bandićem vladali Zagrebom barem šest godina, i da o toj silnoj 'aferi' nisu tada nijednom beknuli.

Treći zgoditak možemovaca pravo u HDZ-ove rašlje dogodio se nakon nedavne inicijative stranke Možemo da se u Hrvatskom saboru formalno raspravlja i glasa o suspenziji pregovora Europske unije sa Srbijom nakon što je osuđeni ratni zločinac Ratko Mladić u Beogradu ispraćen uz vojne i državne počasti. Premda HDZ tradicionalno gradi svoj politički identitet na domovinskoj retorici, zaštiti nacionalnih interesa i čvrstom stavu prema velikosrpstvu i regionalnim pitanjima, predsjednik Sabora Gordan Jandroković i HDZ-ova vladajuća većina odbili su staviti taj prijedlog na dnevni red i glasanje, a ni šef hrvatske diplomacije Gordan Grlić Radman se, za razliku od svog BIH kolege, nije baš pretrgao osuditi neočetničko divljanje u ataru Aleksandra Vučića niti ikakvom diplomatskom notom tražiti od Bruxellesa sankcije za takvo sramotno ponašanje. Suzdržani kalkulanti

Njemu je valjda važnije od toga priskrbiti dovoljne količine eutanaziranih svinja i drugih strvina za svoj privatni kafilerijski biznis, a Gordanu Jandrokoviću bilo je važnije od osude srbijanskog bala vampira nad Mladićevim odrom javno istaknuti kako prijedlozi Možemo i zastupnice Sandre Benčić nisu bili valjano poslovnički upućeni.

Benčić je potom javno poentirala da Jandroković blokira glasanje u Saboru zato što njegov šef (Plenković) ne smije od EUa tražiti suspenziju pregovora Bruxellesa sa Srbijom. I zastupnik 'Možemo!' Gordan Bosanac tražio je istodobno prekid pregovora sa Srbijom i u Europskom parlamentu.

Možemovci su još jednom prikazali HDZ kao stranku koja domoljubnu retoriku koristi paradno u izbornim i difamacijskim kampanjama, ali pred konkretnim institucionalnim izjašnjavanjem u Saboru ili Europarlamentu spremno ustukne kad god misli da bi joj to moglo naštetiti u odnosima s bruxelleskim establišmentom. Time su vladajućima još jednom ritualno oduzeli monopol na "nacionalni ponos" i proglasili ih suzdržanim kalkulantima čak i u pitanjima koja tobože predstavljaju samu suštinu njihove ideologije.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 1,073.38 cm^2
Autor DAVOR KRILE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Demontaža HDZ-a u režiji ‘Možemo!’

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1d59025a-d9fb-4e47-80a9-2af2084caf6f/pdf

Briga o veteranima, briga o okolišu i zdravlju vlastita naroda, te aktivna borba protiv velikosrpske i četničke ideologije na razini EU-a. U sve tri ove teme Možemo! je u zadnje vrijeme izašao kao neprijeporni moralni i verbalni pobjednik, a HDZ se razotkrio kao sljedba koja znatno više brine o zataškavanju realnih problema i vlastitim sitnoprofiterskim interesima nego o neprijepornim potrebama nacije. •

A i zadnje ankete zorno svjedoče o popularnosti stranaka: HDZ pada već peti mjesec zaredom, a Možemo uporno raste. SDP se topi kao snijeg na suncu. Kako siješ, tako i žanješ

Možemovci na jednoj od brojnih presica

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija TV
Strana 64
Oblast strane 366.2 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NOVI EXPRESS NA KIOSCIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/548c218e-cdc6-4e48-90d7-b76443597505/pdf

➤ NAPOKON S VAMA

NOVI EXPRESS NA KIOSCIMA

Donosimo stručne analize, vrhunske reportaže, intervjue iz kulture, kolumne, otkrića...

Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast? Od 70.000 potpisa 1989. do masovnog prosvjeda u Zagrebu, neki su skupovi natjerali vlast na uzmak, a neki su završili bez rezultata. A mi donosimo veliku priču. Tomislav Klauški piše: "Mikulić godinama nije vidio ekobombe, a Matijević ih je otkrio tek kad mu je zatrebala politička municija protiv Tomaševića". Renomirani akademski slikar Duško Šibl povodom izložbe u Rovinju o Hrvatskoj, Titu, Thompsonu, Zagrebu i svojem odrastanju uz narodnog heroja. 55 godina od drske hrvatske pljačke stoljeća. Od gulaša do ćevapčića ili najluđa priča o carstvu koje je nestalo, ali mu je kuhinja preživjela. Aleksandar Vučić već punih 14 godina vlada Srbijom - najprije kao zamjenik premijera, potom kao premijer, a onda i kao predsjednik. Sad se ponovno bori za premijersku funkciju, a mi analiziramo situaciju. Desetljećima smo ih držali pod kontrolom, a sad ospice zbog pada procijepljenosti ponovno dobivaju priliku za povratak...

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija TV
Strana 64
Oblast strane 366.2 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NOVI EXPRESS NA KIOSCIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/548c218e-cdc6-4e48-90d7-b76443597505/pdf

NAPOKON S VAMA

NOVI EXPRESS NA KIOSCIMA

Donosimo stručne analize, vrhunske reportaže, intervjue iz kulture, kolumne, otkrića...

Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast? Od 70.000 potpisa 1989. do masovnog prosvjeda u Zagrebu, neki su skupovi natjerali vlast na uzmak, a neki su završili bez rezultata. A mi donosimo veliku priču. Tomislav Klauški piše: “Mikulić godinama nije vidio ekobombe, a Matijević ih je otkrio tek kad mu je zatrebala politička municija protiv Tomaševića”. Renomirani akademski slikar Duško Šibl povodom izložbe u Rovinju o Hrvatskoj, Titu, Thompsonu, Zagrebu i svojem odrastanju uz narodnog heroja. 55 godina od drske hrvatske pljačke stoljeća. Od gulaša do ćevapčića ili najluđa priča o carstvu koje je nestalo, ali mu je kuhinja preživjela. Aleksandar Vučić već punih 14 godina vlada Srbijom najprije kao zamjenik premijera, potom kao premijer, a onda i kao predsjednik. Sad se ponovno bori za premijersku funkciju, a mi analiziramo situaciju. Desetljećima smo ih držali pod kontrolom, a sad ospice zbog pada procijepljenosti ponovno dobivaju priliku za povratak...

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Piše:
BOŽO KOVAČEVIĆ
diplomat i bivši veleposlanik RH u Moskvi

Od 70.000 potpisa 1989. do masovnog prosvjeda u Zagrebu, neki su skupovi natjerali vlast na uzmak, a neki su završili bez rezultata. A mi donosimo veliku priču

MUP je u vezi sa svakim od tih prosvjeda iznio svoju službenu procjenu. No takva je procjena izostala u vezi s prosvjednim skupom 'Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku'

Nastavak na sljedećoj stranici →

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

Nasreću, predsjednik Stipe Mesić je, bez pardona, još 2000. godine smijenio generale k

Kao što je nogometne utakmice i utrke Formule 1 bolje gledati u televizijskom prijenosu negoli iz publike na stadionima i trkalištima, tako je i velike prosvjedne skupove bolje pratiti na televizijskom ekranu negoli iz središta ogromnog i uskomešanog mnoštva uzbuđenih ljudi. Sve važno i zanimljivo što bi vam nepovratno promaknulo dok vas gurkaju oni u masi koji pokušavaju pronaći bolje mjesto možete, u slučaju nogometa i automobilizma, vidjeti u više puta ponovljenoj snimci te situacije dok udobno zavaljeni u svojoj fotelji gricкate čips i pijete pivo. Kad je o masovnim skupovima riječ, na ekranu jasno vidite osobu koja govori i razgovijetno čujete njezine riječi. Ako ste na nekom nepovoljnome mjestu u masi do kojeg od loše raspoređenih zvučnika dospijeva samo buka bez jasne artikulacije izgovorenih riječi, preostaje vam da na osnovi reakcija onih koji razaznaju što se na pozornici govori pogađate što je rečeno i zašto oni reagiraju zviždanjem, povicima ili huktanjem. No 5. rujna sam – kao i još službeno neprocijenjen broj građana – odlučio udobnost naslonjača zamijeniti stajanjem na Trgu bana Jelačića u znak podrške organizatorima prosvjednog skupa "Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku". Dakako, za nacionalnu televiziju koja živi od zakonom propisane pretplate masovni skup – koliko god velik bio – nije razlog za odstupanje od programske sheme. Kad vlast nešto organizira, onda se to unaprijed ugradi u programsku shemu, pravodobno najavi i u izravnom prijenosu prezentira. Kad je riječ o nevladinim udrugama i građanskim inicijativama, izravnog prijenosa ne može biti. HTV ni ovaj put nije iznevjerio vlastodršce, pa je o očito izvanrednom događaju izvještavao samo u okviru redovitih informativnih emisija. Ali MUP je odstupio od dosadašnje prakse. Dosad je MUP uvijek iznosio službene procjene broja sudionika velikih skupova. Kad je bila riječ o opozicijskim ili antivladinim skupovima, procjene MUP-a uvijek su govorile o manjem broju sudionika nego procjene organizatora i medija. Tako je MUP procijenio da je na legendarnom prosvjednom skupu protiv ukidanja Radija 101 20. studenog 1996. godine sudjelovalo 13.000 građana. Sami organizatori bojažljivo su procijenili da ih je bilo tridesetak tisuća, a mediji su barataли ciframa do 50.000 tisuća. Kao jedan od onih koji su na tom skupu govorili i koji su s balkona prostorija Udruženja arhitekata imali pogled na cijeli Trg, kao i na dijelove Jurišićeve, Praške i Gajeve ulice te na početak Ilice, vidio sam toliko gustu gomilu da ni igla ne bi mogla pasti na tlo da ju je netko odozgo bacio, pa sam – kao i ostali – zaključio da je ljudi bilo i više od 50.000. Kasnije procjene sudionika tog skupa i različitih stručnjaka ustalile se na brojevima većim

Tako je MUP procijenio da je na legendarnom prosvjednom skupu protiv ukidanja Radija 101 20. studenog 1996. godine sudjelovalo 13.000 građana. Sami organizatori bojažljivo su procijenili da ih je bilo tridesetak tisuća, a mediji su baratali ciframa do 50.000 tisuća

Dana 16. listopada 1990., uz veliku pompu i nazočnost cjelokupnog vrha nove hrvatske vlasti, spomenik je opet otkriven. Da bi postavka o tome da se povijest ponavlja kao farsa bila potpuno potvrđena, HDZ-ova vlast je odlučila da spomenik ne bude točno na onome mjestu na kojem je izvorno bio do 1947. godine

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

oji bi, da su ostali u službi, vjerojatno bili spremni pomoći HDZ-u u provedbi tih prijetnji

KRONOLOŠKI POPIS NAVEDENIH PROSVJEDA

8. listopada 1989.	Peticija za povratak spomenika bana Jelačića	Za povratak spomenika na Trg i, šire, za demokratske promjene	70.000 potpisnika u 4 sata
20. studenoga 1996.	Prosvjed protiv ukidanja Radija 101	Obrana koncesije Radija 101 i slobode medija	MUP 13.000; organizatori oko 30.000; mediji do 50.000; kasnije procjene više od 100.000
29. siječnja 1998.	'Skinimo maske'	Sindikalni prosvjed protiv Vladine politike i za radnička prava	MUP 4.000; organizatori/mediji 5.000
20. veljače 1998.	Sindikalni prosvjed UDRS-a	Sindikalni i radnički zahtjevi	MUP 17.000; mediji 20.000; organizatori 30.000
10. veljače 2001.	Prosvjed na splitskoj Rivi	Protiv progona generala Norca i suradnje s Haškim tribunalom	MUP oko 150.000; organizatori 300.000–400.000
2. svibnja 2015.	'Skup zajedništva – 100 posto za Hrvatsku'	Braniteljski prosvjed i zahtjevi prema tadašnjoj Milanovićevoj vladi	MUP/mediji oko 10.000; organizatori 20.000
1. lipnja 2016.	'Hrvatska može bolje'	Podrška cjelovitoj kurikularnoj reformi	MUP 25.000; organizatori 30.000–40.000
24. ožujka 2018.	Prosvjed protiv Istanbulske konvencije	Protiv ratifikacije Istanbulske konvencije	Policija oko 5.000; organizatori oko 70.000
5. rujna 2026.	'Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku'	Protiv nezakonitog odlaganja opasnog otpada u Gospiću i zbog odgovornosti vlasti	Organizatori oko 30.000; MUP nije objavio procjenu

od 100.000. Za prosvjedni skup "Skinimo maske", koji je organizirao Saveza samostalnih sindikata Hrvatske u Zagrebu 29. siječnja 1998. godine, MUP je procijenio da je na njemu sudjelovalo 4000 prosvjednika, a organizatori i mediji navodili su broj od 5000. I o prosvjednom sindikalnom skupu Udruge radničkih sindikata Hrvatske, održanom ni mjesec dana kasnije, 20. veljače 1998., procjene broja sudionika znatno su se razlikovale. MUP je procijenio da ih je bilo 17.000, mediji su govorili o 20.000, a organizatori o 30.000 sudionika. Građanska inicijativa Hrvatska može bolje organizirala je 1. lipnja 2016. godine prosvjedni skup protiv onemogućavanja provedbe kurikularne reforme. MUP je procijenio da je na Trgu bana Jelačića prosvjedovalo 25.000 ljudi, dok su organizatori govorili o 30.000 do 40.000 sudionika. Kad su desničarske katoličke udruge organizirale prosvjed protiv ratifikacije Istanbulske konvencije 24. ožujka 2018. godine, MUP je procijenio da je na Trgu bana Jelačića bilo 5000 prosvjednika, a organizatori su uvjeravali da ih je bilo 70.000, dakle 14 puta više nego što je tvrdio MUP. Nakon što su ih mediji otvoreno ismijali, predstavnici MUP-a pojasnili su da su u broj sudionika uračunali samo osobe za koje se s velikom sigurnošću može utvrditi da su sudjelovale u prosvjedu, a ne prolaznike ili ukupnu masu na trgu. Dana 10. veljače 2001. godine Stožer za obranu digniteta Domovinskog rata organizirao je na splitskoj Rivi veliki prosvjedni skup protiv kaznenog progona generala Norca i protiv suradnje s Haškim tribunalom. Glavni govornik bio je tadašnji predsjednik HDZ-a Ivo Sanader, koji je izravno prijetio državnim udarom ako vlada Ivice Račana to ne ostvari.

Nastavak na sljedećoj stranici →

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

Dosad je HDZ sa svojim trabantima rutinski proglašavao izdajnicima i neprijateljima Hrvatske sve

Nasreću, predsjednik Mesić je još 2000. godine smijenio generale koji bi, da su ostali u službi, vjerojatno bili spremni pomoći HDZ-u u provedbi tih prijetnji. MUP je procijenio da je u Splitu tad prosvjedovalo oko 150.000 ljudi. Organizatori su procjenjivali da ih je bilo između 300.000 i 400.000. Zanimljivo je da su se procjene medija i MUP-a podudarale kad je riječ o HDZ-ovu Skupu zajedništva 100 posto za Hrvatsku – Zajedno do pobjede, koji je bio 2. svibnja 2015. godine u vrijeme vlade Zorana Milanovića. Bili su suglasni da je u tom prosvjedu sudjelovalo desetak tisuća ljudi, a organizatori – udruge branitelja i invalida Domovinskog rata – tad su tvrdili da ih je bilo 20.000. Wikipedia danas navodi broj 50.000 vjerojatno imajući u vidu sve koji su sudjelovali u najdugotrajnijem prosvjedu u Hrvatskoj, koji je u Savskoj ulici, ispred zgrade Ministarstva branitelja, trajao od 20. listopada 2014. do 26. travnja 2016. godine. Taj prosvjed ujedno je jedini u demokratskoj Hrvatskoj koji je bio obilježen terorističkim prijetnjama. Današnji potpredsjednik Vlade i protivnik mogućnosti da ulica određuje politiku Vlade, Tomo Medved, predvodio je prosvjednike koji su u svibnju 2015. godine na ulicu postavili plinske boce prijeteći da će ih detonirati ako zahtjevi prosvjednika ne budu prihvaćeni.

Kako bilo da bilo i koliko god ona u nekim slučajevima bila očito neodgovarajuća onome što se doista dogodilo, MUP je u vezi sa svakim od tih prosvjeda iznio svoju službenu procjenu. No takva je procjena izostala u vezi s prosvjednim skupom "Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku". MUP je na upite medija odgovorio da procjenu mogu dati isključivo organizatori. Oni su – prema mojemu mišljenju – iznijeli izrazito konzervativnu procjenu od oko 30.000 prosvjednika. A što se MUP-a tiče, mogu zaključiti kako je njihovo odbijanje da iznesu procjenu uvjetovano željom da ne uznemire Vladu jer bi njihova procjena, ako ne bi željeli ispasti smiješni zbog očitog umanjivanja broja prosvjednika, morala spomenuti broj koji za Plenkovića i ostale sudionike masovnog onečišćenja Hrvatske može biti samo zastrašujući. Transparent koji su nosili ljudi na čelu prosvjedničke kolone jasno je poručio: "Izdaju vam Lika nikad neće oprostiti".

Dosad je HDZ sa svojim trabantima rutinski proglašavao izdajnicima i neprijateljima Hrvatske sve koji su ih kritizirali. Pokušali su to i ovaj put. Najprije su ignorirali, a potom vrijedali i omalovažavali one koji su upozoravali na nezakonit uvoz i skladištenje opasnog otpada u Gospiću. Zatim su onemogućili održavanje sastanka nadležnog saborskog odbora u Gospiću. Sam Plenković najavljene prosvjede usporedio je sa studentskim buntom u Srbiji. Pritom je sebe identificirao s Vučićem, protiv kojeg, eto,

KOLIKO SU PROSVJEDI BILI USPJEŠNI

- **1989.** – 70.000 potpisa → demokratske promjene ubrzane
- **1996.** – više desetaka tisuća → Radio 101 sačuvao koncesiju
- **1998.** – 4.000-30.000 → ograničen politički učinak
- **2001.** – 150.000-400.000 → golem skup, ali zahtjevi nisu ostvareni u cijelosti
- **2015.** – 10.000-20.000 → dugotrajni braniteljski prosvjed, bez jasne političke pobjede
- **2016.** – 25.000-40.000 → snažan pritisak za kurikularnu reformu, ali reforma nije trajno provedena
- **2018.** – 5.000-70.000 → prosvjed nije zaustavio ratifikaciju Istanbulske konvencije
- **2026.** – oko 30.000 → tek treba vidjeti hoće li Vlada ispuniti zahtjeve

neodgovorni studenti organiziraju hajku koja je, kao i ova protiv HDZ-a i Plenkovića, orkestrirana i iz inozemstva. S obzirom na to da je time stranim plaćenicima proglasio dosad najvjernije glasače HDZ-a, koji su na posljednjim parlamentarnim izborima glasali za HDZ jednako bezumno kao i na svim prethodnim, na njega se sručio gnjev njegovih napokon probuđenih prevarenih birača, koji su mu jednim transparentom poručili: "Sram vas bilo, izdaja".

Oni ljudi za koje je HDZ pretpostavljao da će ih opet moći upregnuti u svoje planove o teorističkim državnim udarima kad poslije izbora voljom građana ne bude na vlasti, sad su se okrenuli protiv njega. Ali – za razliku od onih skupova i prosvjeda kojima je diktirala HDZ-ova stranačka hijerarhija – ovaj put nije bilo prijetnji, nije bilo poziva na primjenu sile, nije bilo incidenata. Samo moralna osuda izrečena u istupima govornica i govornika te ispisana na mnogim transparentima: Zatvorite smetlišta, a ne oči; Mi vas plaćamo, vi nas trujete; Ako ne znaš što je bilo, nek ti kaže Lika.

Sve poruke, svi moralni prijekori bili su upućeni Plenkoviću i HDZ-u. No nitko od govornica i govornika nije izravno spomenuo HDZ. Organizatori su inzistirali ne samo na tome da političari ne govore na skupu nego i na tome da politike nema u njihovoj butigi. Time su, dakako, pokazali da ili ne razumiju ono što rade ili da se samo pretvaraju da to ne razumiju. Jer organizirati masovni skup potaknut nezadovoljstvom zbog izostanka odgovarajućeg postupanja Vlade i nadležnih državnih službi znači izvesti politički čin, djelovati u vezi s državom, državnim poslovima i upravljanjem državom. Porukom organizatora da će nastaviti, da se neće predati, najavljeno je njihovo daljnje bavljenje politikom, bilo u vidu organizirane kritike rada vlasti s pozicije nevladine udruge, bilo u vidu sudjelovanja na izborima radi osvajanja vlasti. Razumljivo je da organizatori, iako su kritizirali HDZ, nisu željeli povezati se ni sa jednom opozicijskom političkom strankom. Time bi svoj trenutno veliki politički kapital stavili na raspolaganje nekoj određenoj političkoj opciji koja, po njihovu mišljenju, to (još) ne zaslužuje. Ali i oni će se prije ili kasnije morati odlučiti za to kome će dati povjerenje za upravljanje državom očekujući da budući vrh vlasti ne bude u sprezi s međunarodnim organiziranim kriminalom. Neće, valjda, opet glasati za one koje danas tako vehementno optužuju za izdaju!

No uz poruke koje su organizatori poslali Plenkoviću i HDZ-u, moglo se na transparentima pročitati poruke koje kao da su upućene samim organizatorima, koji su pokušavali izbjeći jasno adresiranje političke odgovornosti za neslućeni zločin protiv okoliša i ljudskog zdravlja. Jedna mlada žena istaknula je transparent: "Ne truju nas ni pederi ni Srbi nego HDZ". Jedna starija gospođa ponosno je nosila natpis: "Pljačkati i trovati svoju zemlju može samo zločinac u HDZ-u". Onima koji su spremni i za intelektualno složenije poruke, jedna mlada žena na žutom je kartonu napisala: "Zdravljem plaćamo egzibicije frustriranih apatičnih snobova". Netko skloniji folklornom izričaju ipak je sročio kritiku na jasnije definiranu adresu nego što su to bili spremni učiniti organizatori skupa: "Dolje Vlada

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

koji su ih kritizirali. Pokušali su to i ovaj put. Najprije su ignorirali, a potom vrijeđali i omalovažavali

koja našu zemlju truje - dok za tuđi otpad profite kuje". Tim transparentima kao da je organizatorima prišapnuto: nemojte imati iluzije o tome da ćete HDZ privoljeti da ubuduće državom upravlja pošteno i da više ne bude kriminalna organizacija. Ljudi koji su na transparentima osuđivali nepoznatog nekoga za izdaju kao i oni koji su ritmično plješčući rukama skandirali "Izdaja! Izdaja!" kao da su iznenađeni činjenicom što ih je HDZ izdao. Zaboravili su da je upravo HDZ-ova vlada locirala, uhitila i transferirala one na koje se Sanader pozivao 2001. prijeteći državnim udarom ako se suradnja s Haškim sudom nastavi. Naravno, ako je htio produžiti putem prema EU, kojim je odlučno krenula vlada Ivice Račana, morao je to učiniti. Ali nešto HDZ nije morao učiniti, a inzistirao je da se to učini. Za osnivanje HDZ-a i za omogućavanje dolaska dotadašnjih političkih emigranata na Prvi općí sabor HDZ-a 24. i 25. veljače 1990. godine bila su zaslužna dva visoka dužnosnika jugoslavenske Službe državne sigurnosti, Josip Perković i Zdravko Mustač. Perković je bio šef Službe državne sigurnosti u Hrvatskoj, a Mustač šef te organizacije na saveznoj razini. Oni su, između ostalog, odigrali važnu ulogu i u naoružavanju Republike Hrvatske. Obojica su se stavila na raspolaganje hrvatskim vlastima i obnašali najvažnije dužnosti u sigurnosno-obavještajnom aparatu Republike Hrvatske. Njemačka je, nezadovoljna činjenicom da se Perkoviću i Mustaču nije sudilo u Hrvatskoj dok je HDZ bio na vlasti, izdala europski uhidbeni nalog za tom dvojicom bivših jugoslavenskih i hrvatskih obavještajaca. Vlada Zorana Milanovića pokušala je izbjeći to izručenje, ali je pod prijetnjom sankcija Europske komisije ipak odustala od toga. HDZ je inzistirao na tome da se dva obavještajca zaslužna za osnivanje HDZ-a moraju izručiti. Ako je HDZ bio spreman odreći se poimenično poznatih osoba zaslužnih za svoje osnivanje i za uspostavu organizacije vlasti Republike Hrvatske u vrijeme Franje Tuđmana, zašto se čuditi kad se odrekao svojih anonimnih birača u Lici i izdao ih?
I na kraju jedno podsjećanje na veliki skup u vezi s kojim nije bilo razlika u procjeni broja sudionika između MUP-a, organizatora i medija. U Zagrebu je 8. listopada 1989. godine organizirano potpisivanje peticije za povratak spomenika bana Jelačića na tadašnji Trg Republike. Tadašnje rukovodstvo HSLS-a, nezadovoljno činjenicom da nema pristup medijima, odlučilo je pokrenuti akciju za koju je pretpostavljalo da će ipak primorati medije na reakciju. Znali smo da dozvolu za održavanje velikog političkog skupa ne možemo dobiti, a nismo ni raspolagali potrebnim sredstvima za iznajmljivanje pozornice i razglasa. Prijavili smo četverosatno potpisivanje peticije na jednom štandu u prolazu Harmica od 8 do 12 sati. Očekivali smo nekoliko tisuća potpisa. No kad smo vidjeli mnoštvo ljudi koje je nedugo nakon 8 sati nahrupilo na Trg, shvatili smo da moramo žurno umnožiti formulare za potpisivanje peticije. Do 12 sati peticiju je potpisalo 70.000 građana. To je jedinstven slučaj da je toliko potpisa sakupljeno na jednome mjestu u roku od četiri sata. MUP se tad nije upuštao u procjenu nego je prešutno priznao da je barem 70.000 ljudi moralo ondje biti ako je prikupljeno toliko potpisa.
Kao što na skupu "Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku" s govornice nije spomenut HDZ kao odgovoran za gospićki Armagedon, tako ni 8. listopada 1989. nitko nije spomenuo SKH ili KPJ jer nije bilo ni govornika ni razglasa, ali ipak svi su znali da je riječ

Prosvjed za Liku i Gospić u Zagrebu

o kritici tadašnje jednostranačke vlasti i o zahtjevu za demokraciju. Nije ondje bilo ni transparenata. Ljudi su naprosto došli i, dok nije istekao rok za trajanje skupa, bili su ondje, potpisali peticiju, razgovarali i pomalo se čudili što ih vlast nije ni pokušala rastjerati. Taj tihi, a ipak tako moćni skup, nedvojbeno je utjecao na tadašnju vlast da već krajem godine donese političku odluku o raspisivanju demokratskih izbora 1990. godine. Kao što je prosvjed protiv ukidanja Radija 101 kao neposrednu posljedicu imao odustajanje tadašnje HDZ-ove vlasti od te namjere, tako je i HSLS-ov skup iz listopada 1989. ubrzao odvijanje demokratskih procesa u Hrvatskoj. Nadam se da će slične posljedice proizvesti i veliki prosvjedni skup "Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku".
Sjetio sam se još jedne razlike. Na skupu 5. rujna 2026. nije bilo nijednog viđenijeg HDZ-ovca. Razumljivo jer je to bio politički skup protiv HDZ-a. Na HSLS-ovu skupu 1989. u nezamislivoj gužvi na Trgu uočio sam jednog od osnivača HDZ-a, Josipa Manolića, bivšeg visokog dužnosnika Ozne i Udbe, kako s radošću u očima i sa smiješkom okupljenim građanima dijeli pristupnice HDZ-a. Godinu dana kasnije, 16. listopada 1990. godine, uz veliku pompu i nazočnost cjelokupnog vrha nove hrvatske vlasti, spomenik je opet otkriven. Da bi postavka o tome da se povijest ponavlja kao farsa bila potpuno potvrđena, HDZ-ova vlast je odlučila da spomenik ne bude točno na onome mjestu na kojem je izvorno bio do 1947. godine, kad su ga tadašnje vlasti, u kojima su dužnost obnašali i Tuđman i Manolić, uklonile s Trga. Tuđman je odlučio da Jelačićev mač ne bude okrenut prema sjeveru i Mađarskoj nego ga je okrenuo u suprotnom smjeru. Već tad su se pojavili prijedlozi da se spomenik postavi na pokretno kružno postolje kako bi bilo lakše preusmjeravati ga prema aktualnim dnevnopolitičkim potrebama. Nadam se da se usporediva farsa neće ponoviti te da onima koji su ekocid u Gospiću izazvali neće biti povjereno da i ubuduće brinu o čistoći ličkog tla, vode i zraka kako je onima koji su spomenik uklonili bilo povjereno da ga vrate. Jedna od pjesama koje su organizatori emitirali četrdesetak minuta prije službenog početka skupa bila je "Vila Velebita". Činilo mi se primjerenim s obzirom na kontekst: ta vila, ta hrvatskoga roda dika, trebala bi ih obraniti od nesmiljenih neprijatelja koji im pokušavaju oteti njihovu zemlju. No do kraja skupa nije emitirana pjesma za koju mi se čini da bi njezino emitiranje bilo jednako opravdano: "Padaj, silo i nepravdo".

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Od 70.000 potpisa 1989. do masovnog prosvjeda u Zagrebu, neki su skupovi natjerali vlast na uzmak, a neki su završili bez rezultata. A mi donosimo veliku priču

BOŽO KOVAČEVIĆ

MUP je u vezi sa svakim od tih prosvjeda iznio svoju službenu procjenu. No takva je procjena izostala u vezi s prosvjednim skupom 'Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku'

Kao što je nogometne utakmice i utrke

Formule 1 bolje gledati u televizijskom prijenosu negoli iz publike na stadionima i trkalištima, tako je i velike prosvjedne skupove bolje pratiti na televizijskom ekranu negoli iz središta ogromnog i uskomešanog mnoštva uzbuđenih ljudi. Sve važno i zanimljivo što bi vam nepovratno promaknulo dok vas gurkaju oni u masi koji pokušavaju pronaći bolje mjesto možete, u slučaju nogometa i automobilizma, vidjeti u više puta ponovljenoj snimci te situacije dok udobno zavaljeni u svojoj fotelji grickate čips i pijete pivo. Kad je o masovnim skupovima riječ, na ekranu jasno vidite osobu koja govori i razgovijetno čujete njezine riječi. Ako ste na nekom nepovoljnome mjestu u masi do kojeg od loše raspoređenih zvučnika dospijeva samo buka bez jasne artikulacije izgovorenih riječi, preostaje vam da na osnovi reakcija onih koji razaznaju što se na pozornici govori pogađate što je rečeno i zašto oni reagiraju zviždanjem, povicima ili huktanjem. No 5. rujna sam – kao i još službeno neprocijenjen broj građana – odlučio udobnost naslonjača zamijeniti stajanjem na Trgu bana Jelačića u znak podrške organizatorima prosvjednog skupa "Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku". Dakako, za nacionalnu televiziju koja živi od zakonom propisane pretplate masovni skup – koliko god velik bio – nije razlog za odstupanje od programske sheme. Kad vlast nešto organizira, onda se to unaprijed ugradi u programsku shemu, pravodobno najavi i u izravnom prijenosu prezentira. Kad je riječ o nevladinim udrugama i građanskim inicijativama, izravnog prijenosa ne može biti. HTV ni ovaj put nije iznevjerio vlastodršce, pa je o očito izvanrednom događaju izvještavao samo u okviru redovitih informativnih emisija. Ali MUP je odstupio od dosadašnje prakse. Dosad je MUP uvijek iznosio službene procjene broja sudionika velikih skupova. Kad je bila riječ o opozicijskim ili antivladinim skupovima, procjene MUP-a uvijek su govorile o manjem broju sudionika nego procjene organizatora i medija. Tako je MUP procijenio da je na legendarnom prosvjednom skupu protiv ukidanja Radija 101 20. studenog 1996. godine sudjelovalo 13.000 građana. Sami organizatori bojažljivo su procijenili da ih je bilo tridesetak tisuća, a mediji su baratali ciframa do 50.000 tisuća. Kao jedan od onih koji su na tom skupu govorili i koji su s balkona prostorija Udruženja arhitekata imali pogled na cijeli Trg, kao i na dijelove Jurišićeve, Praške i Gajeve ulice te na početak Ilice, vidio sam toliko gustu gomilu da ni igla ne bi mogla pasti na tlo da ju je netko odozgo bacio, pa sam – kao i ostali – zaključio da je ljudi bilo i više od 50.000. Kasnije procjene sudionika tog skupa i različitih stručnjaka ustalile se na brojevima većim

Nasreću, predsjednik Stipe Mesićje, bez pardona, još 2000. godine smijenio generale k Kao što je nogometne utakmice i utrke

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

Formule 1 bolje gledati u televizijskom prijenosu negoli iz publike na stadionima i trkalištima, tako je i velike prosvjedne skupove bolje pratiti na televizijskom ekranu negoli iz središta ogromnog i uskomešanog mnoštva uzbuđenih ljudi. Sve važno i zanimljivo što bi vam nepovratno promaknulo dok vas gurkaju oni u masi koji pokušavaju pronaći bolje mjesto možete, u slučaju nogometa i automobilizma, vidjeti u više puta ponovljenoj snimci te situacije dok udobno zavaljeni u svojoj fotelji grickate čips i pijete pivo. Kad je o masovnim skupovima riječ, na ekranu jasno vidite osobu koja govori i razgovijetno čujete njezine riječi. Ako ste na nekom nepovoljnome mjestu u masi do kojeg od loše raspoređenih zvučnika dospijeva samo buka bez jasne artikulacije izgovorenih riječi, preostaje vam da na osnovi reakcija onih koji razaznaju vicima ili huktanjem. No 5. rujna sam - kao Tako je MUP procijenio daje na legendarnom prosvjednom skupu protiv ukidanja Radija rečeno i zašto oni reagiraju zviždanjem, povicima ili huktanjem. No 5. rujna sam – kao i još službeno neprocijenjen broj građana –odlučio udobnost naslonjača zamijeniti stajanjem na Trgu bana Jelačića u znak podrške organizatorima prosvjednog skupa “Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku”. Dakako, za nacionalnu televiziju koja živi od zakonom propisane pretplate masovni skup – koliko god velik bio – nije razlog za o dstupanje od programske sheme. Kad vlast nešto organizira, onda se to unaprijed ugradi u programsku shemu, pravodobno najavi i u izravnom prijenosu prezentira. Kad je riječ o nevladinim udrugama i građanskim inicijativama, izravnog prijenosa ne može biti. HTV ni ovaj put nije iznevjerio vlastodršce, pa je o očito izvanrednom događaju izvještavao samo u okviru redovitih informativnih emisija. Ali MUP je odstupio oelikih skupova. Kad dosadašnje prakse. Dosad je MUP uvijek iznosio službene procjene broja sudionika velikih skupova. Kad je bila riječ o opozicijskim ili antivladinim skupovima, procjene Medija. Tako je MUP -rocijenio da uvije k su govorile o manjem broju sudionika negondarnom procjene organizatora i medija. Tako je MUP procijenio da je na legendarnom prosvjednom skupu protiv ukidanja Radija 101 20. studenog 1996. godine sudjelovalo 13.000 građana. Sami organizatori bojažljivo su procijenili da ih je bilo tridesetak tisuća, a mediji su baratali ciframa do 50.000 tisuća. Kao jedan od onih koji su na tom skupu govorili i koji su sbalkona prostorija Udruženja arhitekata imali pogled na cijeli Trg, kao i na dijelove Jurišićeve, Praške i Gajeve ulice te na početak Ilice, vidio sam toliko gustu gomilu da ni igla ne bi mogla pasti na tlo da ju je netko odozgo bacio, pa sam – kao i ostali – zaključio da je ljudi bilo i više od 50.000. Kasnije procjene sudionika tog skupa i različitih stručnjaka ustalile se na brojevima većim 14 | EXPRESS | 11. rujna 2026.

Tako je MUP procijenio da je na legendarnom prosvjednom skupu protiv ukidanja Radija 101 20. studenog 1996. godine sudjelovalo 13.000 građana. Sami organizatori bojažljivo su procijenili da ih je bilo tridesetak tisuća, a mediji su baratali ciframa do 50.000 tisuća Dana 16. listopada 1990., uz veliku pompu i nazočnost cjelokupnog vrha nove hrvatske vlasti, spomenik je opet otkriven. Da bi postavka o tome da se povijest ponavlja kao farsa bila potpuno potvrđena, HDZ-ova vlast je odlučila da spomenik ne bude točno na onome mjestu na kojem je izvorno bio do 1947. godine SCREENSHOT/HRT SCREENSHOT/HRT

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

Dana 16. listopada 1990. , uz veliku pompu i nazočnost cjelokupnog vrha nove hrvatske vlasti, spomenik je opet otkriven. Da bi postavka o tome da se povijest ponavlja kao farsa bila potpuno potvrđena, HDZ-ova vlast je odlučila da spomenik ne bude točno na onome mjestu na kojem je izvorno bio do 1947. godine od 100.000. Za prosvjedni skup “Skinimo maske”, koji je organizirao Saveza samostalnih sindikata Hrvatske u Zagrebu 29. siječnja 1998. godine, MUP je procijenio da je na njemu sudjelovalo 4000 prosvjednika, a organizatori i mediji navodili su broj od 5000. I o prosvjednom sindikalnom skupu Udruge radničkih sindikata Hrvatske, održanom ni mjesec dana kasnije, 20. veljače 1998., procjene broja sudionika znatno su se razlikovale. MUP je procijenio da ih je bilo 17.000, mediji su govorili o 20.000, a organizatori o 30.000 sudionika. Građanska inicijativa Hrvatska može bolje organizirala je 1. lipnja 2016. godine prosvjedni skup protiv onemogućavanja provedbe kurikularne reforme. MUP je procijenio da je na Trgu bana Jelačića prosvjedovalo 25.000 ljudi, dok su organizatori govorili o 30.000 do 40.000 sudionika. Kad su desničarske katoličke udruge organizirale prosvjed protiv ratifikacije Istanbulske konvencije 24. ožujka 2018. godine, MUP je procijenio da je na Trgu bana Jelačića bilo 5000 prosvjednika, a organizatori su uvjeravali da ih je bilo 70.000, dakle 14 puta više nego što je tvrdio MUP . Nakon što su ih mediji otvoreno ismijali, predstavnici MUP-a pojasnili su da su u broj sudionika uračunali samo osobe za koje se s velikom sigurnošću može utvrditi da su sudjelovale u prosvjedu, a ne prolaznike ili ukupnu masu na trgu. Dana 10. veljače 2001. godine Stožer za obranu digniteta Domovinskog rata organizirao je na splitskoj Rivi veliki prosvjedni skup protiv kaznenog progona generala Norca i protiv suradnje s Haškim tribunalom. Glavni govornik bio je tadašnji predsjednik HDZ-a Ivo Sanader, koji je izravno prijetio državnim udarom ako vlada Ivice Račana to ne ostvari.

KRONOLOŠKI POPIS NAVEDENIH PROSVJEDA

Za povratak spomenika na Trg i, šire, za demokratske promjene

8. listopada 1989. Peticija za povratak spomenika bana Jelačića

20. studenoga 1996. Prosvjed protiv ukidanja

Radija 101
Obrana koncesije Radija 101 i slobode medija 70.000 potpisnika u 4 sata

29. siječnja 1998. ‘Skinimo maske’ Sindikalni prosvjed protiv Vladine politike i za radnička prava

MUP 13.000; organizatori oko 30.000; mediji do 50.000; kasnije procjene više od 100.000

20. veljače 1998. Sindikalni prosvjed

UDRS-a

Sindikalni i radnički zahtjevi
MUP 4.000; organizatori/mediji 5.000

10. veljače 2001. Prosvjed na splitskoj

Rivi
Protiv progona generala Norca i suradnje s Haškim tribunalom MUP 17.000; mediji 20.000; organizatori 30.000

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

2. svibnja 2015. ‘Skup zajedništva – 100 posto za Hrvatsku’ Braniteljski prosvjed i zahtjevi prema tadašnjoj Milanovićevoj vladi

MUP oko 150.000; organizatori

300.000–400.000

1. lipnja 2016. ‘Hrvatska može bolje’ Podrška cjelovitoj kurikularnoj reformi MUP/mediji oko 10.000; organizatori 20.000 MUP 25.000; organizatori

30.000–40.000

24. ožujka 2018. Prosvjed protiv

Istanbulske konvencije Protiv ratifikacije

Istanbulske konvencije Policija oko 5.000; organizatori oko 70.000

Protiv nezakonitog odlaganja opasnog otpada u Gospiću i zbog odgovornosti vlasti Organizatori oko 30.000; MUP nije objavio procjenu

5. rujna 2026. ‘Hodaj za Liku, hodaj za

Hrvatsku’

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

Nasreću, predsjednik Mesić je još 2000. godine smijenio generale koji bi, da su ostali u službi, vjerojatno bili spremni pomoći HDZ-u u provedbi tih prijetnji. MUP je procijenio da je u Splitu tad prosvjedovalo oko 150.000 ljudi. Organizatori su procjenjivali da ih je bilo između 300.000 i 400.000. Zanimljivo je da su se procjene medija i MUP-a podudarale kad je riječ o HDZ-ovu Skupu zajedništva 100 posto za Hrvatsku – Zajedno do pobjede, koji je bio 2. svibnja 2015. godine u vrijeme vlade Zorana Milanovića. Bili su suglasni da je u tom prosvjedu sudjelovalo desetak tisuća ljudi, a organizatori – udruge branitelja i invalida Domovinskog rata – tad su tvrdili da ih je bilo 20.000. Wikipedia danas navodi broj 50.000 vjerojatno imajući u vidu sve koji su sudjelovali u najdugotrajnijem prosvjedu u Hrvatskoj, koji je u Savskoj ulici, ispred zgrade Ministarstva branitelja, trajao od 20. listopada 2014. do 26. travnja 2016. godine. Taj prosvjed ujedno je jedini u demokratskoj Hrvatskoj koji je bio obilježen terorističkim prijetnjama. Današnji potpredsjednik Vlade i protivnik mogućnosti da ulica određuje politiku Vlade, Tomo Medved, predvodio je prosvjednike koji su u svibnju 2015. godine na ulicu postavili plinske boce prijeteći da će ih detonirati ako zahtjevi prosvjednika ne budu prihvaćeni. Kako bilo da bilo i koliko god ona u nekim slučajevima bila očito neodgovarajuća onome što se doista dogodilo, MUP je u vezi sa svakim od tih prosvjeda iznio svoju službenu procjenu. No takva je procjena izostala u vezi s prosvjednim skupom “Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku”. MUP je na upite medija odgovorio da procjenu mogu dati isključivo organizatori. Oni su – prema mojemu mišljenju – iznijeli izrazito konzervativnu procjenu od oko 30.000 prosvjednika. A što se MUP-a tiče, mogu zaključiti kako je njihovo odbijanje da iznesu procjenu uvjetovano željom da ne uznemire Vladu jer bi njihova procjena, ako ne bi željeli ispasti smiješni zbog očitog umanjivanja broja prosvjednika, morala spomenuti broj koji za Plenkovića i ostale sudionike masovnog onečišćenja Hrvatske može biti samo zastrašujući. Transparent koji su nosili ljudi na čelu prosvjedničke kolone jasno je poručio: “Izdaju vam Lika nikad neće oprostiti”. Dosad je HDZ sa svojim trabantima rutinski proglašavao izdajnicima i neprijateljima Hrvatske sve koji su ih kritizirali. Pokušali su to i ovaj put. Najprije su ignorirali, a potom vrijeđali i omalovažavali one koji su upozoravali na nezakonit uvoz i skladištenje opasnog otpada u Gospiću. Zatim su onemogućili održavanje sastanka nadležnog saborskog odbora u Gospiću. Sam Plenković najavljene prosvjede usporedio je sa studentskim buntom u Srbiji. Pritom je sebe identificirao s Vučićem, protiv kojeg, eto, neodgovorni studenti organiziraju hajku koja je, kao i ova protiv HDZ-a i Plenkovića, orkestrirana i iz inozemstva. S obzirom na to da je time stranim plaćenicima proglasio dosad najvjernije glasače HDZ-a, koji su na posljednjim parlamentarnim izborima glasali za HDZ jednako bezumno kao i na svim prethodnim, na njega se sručio gnjev njegovih napokon probuđenih prevarenih birača, koji su mu jednim transparentom poručili: “Sram vas bilo, izdaja”. Oni ljudi za koje je HDZ pretpostavljao da će ih opet moći upregnuti u svoje planove o terorističkim državnim udarima kad poslije izbora voljom građana ne bude na vlasti, sad su se okrenuli protiv njega. Ali – za razliku od onih skupova i prosvjeda kojima je diktirala HDZ-ova stranačka hijerarhija – ovaj put nije bilo prijetnji, nije bilo poziva na primjenu sile, nije bilo incidenata. Samo moralna osuda izrečena u istupima govornica i govornika te ispisana na mnogim transparentima: Zatvorite smetlišta, a ne oči; Mi vas plaćamo, vi nas trujete; Ako ne znaš što je bilo, nek ti kaže Lika.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

Sve poruke, svi moralni prijekori bili su upućeni Plenkoviću i HDZ-u. No nitko od govornica i govornika nije izravno spomenuo HDZ. Organizatori su inzistirali ne samo na tome da političari ne govore na skupu nego i na tome da politike nema u njihovoj butigi. Time su, dakako, pokazali da ili ne razumiju ono što rade ili da se samo pretvaraju da to ne razumiju. Jer organizirati masovni skup potaknut nezadovoljstvom zbog izostanka odgovarajućeg postupanja Vlade i nadležnih državnih službi znači izvesti politički čin, djelovati u vezi s državom, državnim poslovima i upravljanjem državom. Porukom organizatora da će nastaviti, da se neće predati, najavljeno je njihovo daljnje bavljenje politikom, bilo u vidu organizirane kritike rada vlasti s pozicije nevladine udruge, bilo u vidu sudjelovanja na izborima radi osvajanja vlasti. Razumljivo je da organizatori, iako su kritizirali HDZ, nisu željeli povezati se ni sa jednom opozicijskom političkom strankom. Time bi svoj trenutno veliki politički kapital stavili na raspolaganje nekoj određenoj političkoj opciji koja, po njihovu mišljenju, to (još) ne zaslužuje. Ali i oni će se prije ili kasnije morati odlučiti za to kome će dati povjerenje za upravljanje državom očekujući da budući vrh vlasti ne bude u sprezi s međunarodnim organiziranim kriminalom. Neće, valjda, opet glasati za one koje danas tako vehementno optužuju za izdaju! No uz poruke koje su organizatori poslali Plenkoviću i HDZ-u, moglo se na transparentima pročitati poruke koje kao da su upućene samim organizatorima, koji su pokušavali izbjeći jasno adresiranje političke odgovornosti za neslućeni zločin protiv okoliša i ljudskog zdravlja. Jedna mlada žena istaknula je transparent: “Ne truju nas ni pederi ni Srbi nego HDZ”. Jedna starija gospođa ponosno je nosila natpis: “Pljačkati i trovati svoju zemlju može samo zločinac u HDZ-u”. Onima koji su spremni i za intelektualno složenije poruke, jedna mlada žena na žutom je kartonu napisala: “Zdravljem plaćamo egzibicije frustriranih apatičnih snobova”. Netko skloniji folklornom izričaju ipak je sročio kritiku na jasnije definiranu adresu nego što su to bili spremni učiniti organizatori skupa: “Dolje Vlada

KOLIKO SU

PROSVJEDI BILI

USPJEŠNI

• 1989. – 70.000 potpisa → demokratske promjene ubrzane

• 1996. – više desetaka tisuća → Radio 101 sačuvao koncesiju

• 1998. – 4.000-30.000 → ograničen politički učinak • 2001. – 150.000-400.000 → golem skup, ali zahtjevi nisu ostvareni u cijelosti

• 2015. – 10.000-20.000 → dugotrajni braniteljski prosvjed, bez jasne političke pobjede

• 2016. – 25.000-40.000 → snažan pritisak za kurikularnu reformu, ali reforma nije trajno provedena

• 2018.–5.000-70.000 → prosvjed nije zaustavio ratifikaciju Istanbulske konvencije

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

• 2026. – oko 30.000 → tek treba vidjeti hoće li Vlada ispuniti zahtjeve koja našu zemlju truje - dok za tuđi otpad profite kuje". Tim transparentima kao da je organizatorima prišapnuto: nemojte imati iluzije o tome da ćete HDZ privoljeti da ubuduće državom upravlja pošteno i da više ne bude kriminalna organizacija. Ljudi koji su na transparentima osuđivali nepoznatog nekoga za izdaju kao i oni koji su ritmično plješčući rukama skandirali "Izdaja! Izdaja!" kao da su iznenađeni činjenicom što ih je HDZ izdao. Zaboravili su da je upravo HDZ-ova vlada locirala, uhitila i transferirala one na koje se Sanader pozivao 2001. prijeteći državnim udarom ako se suradnja s Haškim sudom nastavi. Naravno, ako je htio produžiti putem prema EU, kojim je odlučno krenula vlada Ivice Račana, morao je to učiniti. Ali nešto HDZ nije morao učiniti, a inzistirao je da se to učini. Za osnivanje HDZ-a i za omogućavanje dolaska dotadašnjih političkih emigranata na Prvi općisabor HDZ-a 24. i 25. veljače 1990. godine bila su zaslužna dva visoka dužnosnika jugoslavenske Službe državne sigurnosti, Josip Perković i Zdravko Mustač. Perković je bio šef Službe državne sigurnosti u Hrvatskoj, a Mustač šef te organizacije na saveznoj razini. Oni su, između ostalog, odigrali važnu ulogu i u naoružavanju Republike Hrvatske. Obojica su se stavila na raspolaganje hrvatskim vlastima i obnašali najvažnije dužnosti u sigurnosno-obavještajnom aparatu Republike Hrvatske. Njemačka je, nezadovoljna činjenicom da se Perkoviću i Mustaču nije sudilo u Hrvatskoj dok je HDZ bio na vlasti, izdala europski uhidbeni nalog za tom dvojicom bivših jugoslavenskih i hrvatskih obavještajaca. Vlada Zorana Milanovića pokušala je izbjeći to izručenje, ali je pod prijetnjom sankcija Europske komisije ipak odustala od toga. HDZ je inzistirao na tome da se dva obavještajca zaslužna za osnivanje HDZ-a moraju izručiti. Ako je HDZ bio spreman odreći se poimenično poznatih osoba zaslužnih za svoje osnivanje i za uspostavu organizacije vlasti Republike Hrvatske u vrijeme Franje Tuđmana, zašto se čuditi kad se odrekao svojih anonimnih birača u Lici i izdao ih? I na kraju jedno podsjećanje na veliki skup u vezi s kojim nije bilo razlika u procjeni broja sudionika između MUP-a, organizatora i medija. U Zagrebu je 8. listopada 1989. godine organizirano potpisivanje peticije za povratak spomenika bana Jelačića na tadašnji Trg Republike. Tadašnje rukovodstvo HSLS-a, nezadovoljno činjenicom da nema pristup medijima, odlučilo je pokrenuti akciju za koju je pretpostavljalo da će ipak primorati medije na reakciju. Znali smo da dozvolu za održavanje velikog političkog skupa ne možemo dobiti, a nismo ni raspolagali potrebnim sredstvima za iznajmljivanje pozornice i razglasa. Prijavili smo četverosatno potpisivanje peticije na jednom štandu u prolazu Harmica od 8 do 12 sati. Očekivali smo nekoliko tisuća potpisa. No kad smo vidjeli mnoštvo ljudi koje je nedugo nakon 8 sati nahrupilo na Trg, shvatili smo da moramo žurno umnožiti formulare za potpisivanje peticije. Do 12 sati peticiju je potpisalo 70.000 građana. To je jedinstven slučaj da je toliko potpisa sakupljeno na jednome mjestu u roku od četiri sata. MUP se tad nije upuštao u procjenu nego je prešutno priznao da je barem 70.000 ljudi moralo ondje biti ako je prikupljeno toliko potpisa.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 16, 17, 13, 14, 15
Oblast strane 2,861.94 cm^2
Autor BOŽO KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Koliko su hrvatski prosvjedi stvarno promijenili vlast?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d159ad8f-da1f-41af-8ba2-63fa8eb5f0f4/pdf

Kao što na skupu “Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku” s govornice nije spomenut HDZ kao odgovoran za gospićki Armagedon, tako ni 8. listopada 1989. nitko nije spomenuo SKH ili KPJ jer nije bilo ni govornika ni razglasa, ali ipak svi su znali da je riječ o kritici tadašnje jednostranačke vlasti i o zahtjevu za demokraciju. Nije ondje bilo ni transparenata. Ljudi su naprosto došli i, dok nije istekao rok za trajanje skupa, bili su ondje, potpisali peticiju, razgovarali i pomalo se čudili što ih vlast nije ni pokušala rastjerati. Taj tihi, a ipak tako moćni skup, nedvojbeno je utjecao na tadašnju vlast da već krajem godine donese političku odluku o raspisivanju demokratskih izbora 1990. godine. Kao što je prosvjed protiv ukidanja Radija 101 kao neposrednu posljedicu imao odustajanje tadašnje HDZ-ove vlasti od te namjere, tako je i HSLS-ov skup iz listopada 1989. ubrzao odvijanje demokratskih procesa u Hrvatskoj. Nadam se da će slične posljedice proizvesti i veliki prosvjedni skup “Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku”. Sjetio sam se još jedne razlike. Na skupu 5. rujna 2026. nije bilo nijednog viđenijeg HDZ-ovca. Razumljivo jer je to bio politički skup protiv HDZ-a. Na HSLS-ovu skupu 1989. u nezamislivoj gužvi na Trgu uočio sam jednog od osnivača HDZ-a, Josipa Manolića, bivšeg visokog dužnosnika Ozne i Udbe, kako s radošću u očima i sa smiješkom okupljenim građanima dijeli pristupnice HDZ-a. Godinu dana kasnije, 16. listopada 1990. godine, uz veliku pompu i nazočnost cjelokupnog vrha nove hrvatske vlasti, spomenik je opet otkriven. Da bi postavka o tome da se povijest ponavlja kao farsa bila potpuno potvrđena, HDZ-ova vlast je odlučila da spomenik ne bude točno na onome mjestu na kojem je izvorno bio do 1947. godine, kad su ga tadašnje vlasti, u kojima su dužnost obnašali i Tuđman i Manolić, uklonile s Trga. Tuđman je odlučio da Jelačićev mač ne bude okrenut prema sjeveru i Mađarskoj nego ga je okrenuo u suprotnom smjeru. Već tad su se pojavili prijedlozi da se spomenik postavi na pokretno kružno postolje kako bi bilo lakše preusmjeravati ga prema aktualnim dnevnopolitičkim potrebama. Nadam se da se usporediva farsa neće ponoviti te da onima koji su ekocid u Gospiću izazvali neće biti povjereno da i ubuduće brinu o čistoći ličkog tla, vode i zraka kako je onima koji su spomenik uklonili bilo povjereno da ga vrate. Jedna od pjesama koje su organizatori emitirali četrdesetak minuta prije službenog početka skupa bila je “Vila Velebita”. Činilo mi se primjerenim s obzirom na kontekst: ta vila, ta hrvatskoga roda dika, trebala bi ih obraniti od nesmiljenih neprijatelja koji im pokušavaju oteti njihovu zemlju. No do kraja skupa nije emitirana pjesma za koju mi se čini da bi njezino emitiranje bilo jednako opravdano: “Padaj, silo i nepravdo”.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 24, 25, 26, 27
Oblast strane 1,883.06 cm^2
Autor EKSPERTNI TIM EXPRESSA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov STIGLA JE BEOGRAĐANKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a83404d1-c8b8-4c27-8142-b03aee8cfc2a/pdf

STIGLA JE BEOGRAĐANKA

Balkan je, dakle, dobio novu vojnu matematiku. I prvi put nakon mnogo desetljeća ta se matematika ne računa samo u tenkovima, avionima i broju vojnika. Računa se u 300 kilometara dubine koje pokriva hrvatska dalekometna vatra

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 24, 25, 26, 27
Oblast strane 1,883.06 cm^2
Autor EKSPERTNI TIM EXPRESSA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov STIGLA JE BEOGRAĐANKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a83404d1-c8b8-4c27-8142-b03aee8cfc2a/pdf

Piše:
EKSPERTNI TIM EXPRESSA

Postoje nabave oružja koje služe da se popuni tablica u nekom dugoročnom planu opremanja vojske, a postoje i one nakon kojih susjedi počnu ponovno računati. Hrvatska je upravo napravila ovaj drugi potez. Vlada je odlučila kupiti 18 južnokorejskih višecijevnih raketnih lansera K239 Chunmoo, s pripadajućim raketama, za nešto više od 544 milijuna eura, pri čemu bi kompletan sustav trebao biti isporučen u roku od 24 do 36 mjeseci. To je, nakon Rafalea, vjerojatno najvažnija pojedinačna promjena u sposobnostima Hrvatske vojske od završetka Domovinskog rata.

Chunmoo nije samo moderni nasljednik starog VBR-a, nego potpuno drugačija kategorija oružja. Jedan lanser može nositi dva izmjenjiva raketna modula, a sustav je zamišljen za djelovanje na različitim udaljenostima, od desetaka kilometara pa sve do projektila dometa većeg od 300 kilometara, ovisno o vrsti streljiva. Hrvatska više ne kupuje samo sredstvo za gađanje onoga što se vidi preko brda, nego sposobnost da protivniku učini vrlo neugodnim život mnogo dublje iza prve crte.

I tu počinje prava priča. U hrvatskoj javnosti gotovo se automatski sve uspoređuje s američkim HIMARS-om, što je razumljivo, ali i pomalo površno, jer Chunmoo pripada istoj široj kategoriji modernih raketnih sustava, ali ima vlastitu koncepciju: modularni lanser, različite kalibre i različite domete, uz mogućnost uporabe preciznog vođenog streljiva. Hrvatska pritom ne kupuje korejski sustav u nekom tehnološkom vakuumu jer je Chunmoo već postao jedan od glavnih proizvoda nove južnokorejske vojne industrije, a Poljska je naručila stotine tih sustava, dok su i druge europske države poput Estonije i Norveške krenule prema korejskoj tehnologiji.

Kratki rokovi isporuke, cijena i otvorenost za industrijsku suradnju razlozi su zbog kojih europske države sve više biraju Chunmoo. Tu dolazimo do možda najvažnije stvari: Južna Koreja više nije zemlja koja proizvodi tenkove i topove samo za vlastitu vojsku, nego je postala ozbiljna svjetska vojna sila, ne nužno zato što želi biti vojna supersila, nego zato što je tijekom posljednjih desetljeća napravila ono što mnoge europske države nisu uspjele - izgradila je obrambenu industriju sposobnu proizvoditi gotovo cijeli spektar suvremenog naoružanja.

Nastavak na sljedećoj stranici →

Chunmoo nije samo moderni nasljednik starog VBR-a, nego potpuno drugačija kategorija oružja

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 24, 25, 26, 27
Oblast strane 1,883.06 cm^2
Autor EKSPERTNI TIM EXPRESSA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov STIGLA JE BEOGRAĐANKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a83404d1-c8b8-4c27-8142-b03aee8cfc2a/pdf

SUSJEDSKA IGRA RATA I MIRA

Korejski vojni katalog danas izgleda gotovo nestvarno. Hanwha Aerospace proizvodi K9 Thunder, jedan od najuspješnijih samohodnih topničkih sustava na svjetskom tržištu, zatim K10 vozilo za opskrbu streljivom, Chunmoo, oklopni Redback, različite raketne i protuzračne sustave, streljivo, precizno navođeno oružje, a sudjeluje i u razvoju svemirskih i zrakoplovnih tehnologija. Hyundai Rotem proizvodi K2 Black Panther, jedan od najmodernijih azijskih tenkova, dok Korea Aerospace Industries proizvodi FA-50 i razvija nadzvučni KF-21 Boramae, dok se u njezinu portfelju nalaze i helikopteri, besposadne letjelice te svemirski programi. A onda je tu LIG Nex1, korejski proizvođač raketa, radara, elektroničkih sustava, protuzračnih i protubrodskih projektila, čiji katalog uključuje sustave protuzračne obrane, protubrodske rakete, radare i različito precizno navođeno oružje.

To je zapravo ono što Hrvatska kupnjom Chunmooa neizravno dobiva: ulazi u ekosustav koji je puno širi od jednog lansera. I zato je korejska ponuda za Europu toliko zanimljiva. Amerikanci imaju tehnologiju, Nijemci industriju, Francuzi rakete i zrakoplove, Britanci tradiciju i tehnologiju, ali Južna Koreja je posljednjih godina pronašla ono što je europskim vojskama nakon Ukrajine postalo gotovo jednako važno kao sama tehnologija - veliku proizvodnju, brzu isporuku i spremnost na industrijsku suradnju.

Srbija je već napravila vrlo sličan potez, samo je izabrala izraelski sustav PULS. Beograd je za PULS i druge sustave potpisao posao s Elbitom vrijedan oko 335 milijuna dolara, a sustav može koristiti različite vrste raketa i projektila, uključujući EXTRA dometa do 150 kilometara i Predator Hawk dometa do 300 kilometara, dok je prvi PULS već javno prikazan u Srbiji. I sad dobivamo prilično zanimljivu balkansku simetriju: s jedne strane Srbija s izraelskim PULS-om, a s druge Hrvatska s korejskim Chunmooom. Oba sustava mogu koristiti dubinsko precizno djelovanje, oba mogu koristiti različite vrste streljiva i oba, s odgovarajućim streljivom, mogu dosegnuti oko 300 kilometara. To znači da se više ne može govoriti (kao Aleksandar Vučić) o tome da srpska strana ima dalekometnu raketnu sposobnost, a hrvatska nema.

U vrijeme JNA raketna artiljerija bila je uglavnom oružje masovnog djelovanja, dok je danas logika gotovo obrnuta: manje projektila, ali veća preciznost, veći domet i puno bolja sposobnost izbora cilja. To znači da više nije najvažnije koliko lansera imaš, nego koliko brzo možeš otkriti cilj, koliko brzo podatak može doći do lansera i koliko brzo možeš ponovno nestati. Upravo zato suvremeni raketni sustavi nisu samo topništvo, nego dio C4ISR sustava - senzora, zapovijedanja, komunikacija, izviđanja i preciznog udara. A u tome će se u budućnosti odlučivati razlika između hrvatskog Chunmooa i srpskog PULS-a.

Najveća pogreška bila bi Chunmoo promatrati kao samostalan čudotvorni stroj. Lanser sam po sebi ne pobjeđuje rat, jer za učinkovito djelovanje na 100, 150 ili 300 kilometara treba znati gdje se cilj nalazi, treba ga identificirati, treba imati dovoljno precizne koordinate, siguran prijenos podataka, zapovjedni sustav, logistiku i sposobnost procjene učinka. Drugim riječima - raketa treba oči. Zato je važna činjenica da Hrvatska istodobno ulaže u senzore, komunikacije, radare i zrakoplovne sposobnosti. Vlada je istoga dana odlučila dodatno opremiti Rafale sposobnostima detekcije i samozaštite, modernizirati borbeni komunikacijski sustav HRZ-a i modernizirati radar AN/FPS-117. To je puno važnije od samog broja lansera, jer ako se Chunmoo poveže s hrvatskim sustavima izviđanja, dronovima, radarima, zapovjednim sustavima i drugim NATO senzorima, tad više nije riječ o 18 kamiona s raketama, nego o elementu šireg sustava precizne vatre. To je već ozbiljna promjena.

Što to znači za vojni odnos Hrvatske i Srbije? Prije svega, znači da se Vučićeva Srbija više ne može promatrati kao jedina država zapadnog Balkana koja je ozbiljno ušla u eru dalekometnog raketnog topništva. Beograd je zadnjih godina izgradio vrlo raznoliku vojnu strukturu: kinesku protuzračnu obranu, rusku i domaću tehniku, izraelske sustave, francuske Rafale, domaće oklopne platforme i vlastitu proizvodnju raketa, topništva i dronova. Ali Hrvatska sad dobiva nešto što joj je godinama nedostajalo: dubinu vatrene moći. Sad treba otvoriti kartu i povući krug od 300 kilometara s paljbenog položaja kraj Vukovara. U tom krugu, unutar dometa hrvatskog Chunmooa s najdalekometnijim projektilom, ostaju Novi Sad, Bijeljina, Beograd, Šabac, Smederevo, Banja Luka, a domet se proteže duboko prema središnjoj Srbiji, sve do područja Užica i Čačka. Drugim riječima, iz istočne Slavonije hrvatska raketna artiljerija više ne gleda samo preko Dunava, nego može zahvatiti gotovo cijelu sjevernu Srbiju, znatan dio njezina središta i dubinu Republike Srpske. Beograd se pritom nalazi duboko unutar tog kruga. To je možda najvažnija geopolitička činjenica cijele nabave: hrvatski Chunmoo, opremljen projektilom deklariranog dometa 300 kilometara, pretvara prostor koji je dosad bio izvan dosega hrvatske kopnene vatre u područje operativnog djelovanja.

Chunmoo rakete već možemo nazvati - "Vučićke"! Hrvatska vojska dosad je imala vrlo ozbiljan adut u zraku - Rafale. Sad dobiva i ozbiljan adut na zemlji, a to je strateški mnogo logičnija kombinacija nego što se na prvi pogled čini. Rafale može djelovati brzo, fleksibilno i precizno, ali zrakoplov je komplikacija jer je skup, zahtijeva aerodrom, održavanje i izložen je protuzračnoj obrani, dok se raketni sustav na kotačima može razmje-

MALO STATISTIKE

18
Chunmoo lansera Hrvatska nabavlja od Južne Koreje

544 mil. €
Vrijednost nabave 18 sustava s pripadajućim raketama

300 km
Maksimalni deklarirani domet najdalekometnijeg streljiva koje sustav može koristiti

24–36 mjeseci
Rok isporuke kompletnog sustava Hrvatskoj

2 modula
Raketna modula može nositi jedan lanser, ovisno o konfiguraciji

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 24, 25, 26, 27
Oblast strane 1,883.06 cm^2
Autor EKSPERTNI TIM EXPRESSA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov STIGLA JE BEOGRAĐANKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a83404d1-c8b8-4c27-8142-b03aee8cfc2a/pdf

stiti, sakriti, promijeniti položaj i čekati. Upravo je ukrajinski rat pokazao koliko vrijedi kombinacija senzora, dronova, zapovijedanja i precizne dalekometne vatre. I tu je najveća hrvatska prednost - NATO. Hrvatska je članica NATO-a i Europske unije, a to znači da se njezine sposobnosti mogu integrirati u puno širi sustav savezničkog izviđanja, zapovijedanja i razmjene podataka. To je kvalitativna razlika koju nije moguće jednostavno izraziti brojem raketa. Istodobno, Srbija pokušava održavati vojnu suradnju s različitim stranama - od Francuske i Izraela do Kine i Rusije. Takva politika Beogradu daje širok izbor opreme, ali istodobno sebi stvara veliki problem interoperabilnosti.

I još nešto. Izbor Koreje ima i političku poruku. Hrvatska time nije samo kupac jednog korejskog proizvoda, nego postaje dio rastuće europske mreže korisnika korejske vojne tehnologije. Poljska je već postala najveći korejski obrambeni partner u Europi, a Estonija, Norveška i druge države također ulaze u taj krug. Južna Koreja se tako iz proizvođača za vlastitu vojsku pretvara u jednog od ključnih dobavljača europskog NATO prostora. To je sasvim nova geopolitička činjenica. Nekad su se u Europi oružje i vojna tehnologija uglavnom kupovali od Washingtona i Pariza, pa do Berlina i Londona. Sad se gleda i prema Seulu, a Zagreb je upravo odlučio pogledati prilično daleko.

Srbija je kupnjom PULS-a otvorila novo poglavlje svoje raketne artiljerije, dok Hrvatska Chunmooom istodobno povezuje novu kopnenu vatrenu moć s već izgrađenom zračnom komponentom Rafalea, NATO interoperabilnošću, novim komunikacijama i modernizacijom senzora. To je razlog zbog kojeg ovu nabavu ne treba svoditi na utrku "PULS protiv Chunmooa". Prava utrka bit će između sustava: tko bolje vidi, tko brže donosi odluku, tko sigurnije prenosi podatke, tko preciznije gađa, tko ima više raspoloživog streljiva i, možda najvažnije, tko može preživjeti prvi udar i odmah uzvratiti. Jer suvremeni rat više nije natjecanje u tome tko ima najveći top. To je natjecanje u tome tko prvi pronađe protivnika, tko prvi povuče okidač i tko nakon toga još ima gdje sakriti lanser.

Hrvatska je kupnjom 18 Chunmooa upravo dobila mogućnost da u toj jednadžbi više ne bude samo promatrač, a Srbija je dobila razlog da ponovno napravi vlastiti izračun. Balkan je, dakle, dobio novu vojnu matematiku. I prvi put nakon mnogo desetljeća ta se matematika ne računa samo u tenkovima, avionima i broju vojnika. Računa se u 300 kilometara dubine koje pokriva hrvatska dalekometna vatra.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 24, 25, 26, 27
Oblast strane 1,883.06 cm^2
Autor EKSPERTNI TIM EXPRESSA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov STIGLA JE BEOGRAĐANKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a83404d1-c8b8-4c27-8142-b03aee8cfc2a/pdf

JE BEOGRAĐANKA STIGLA

Balkan je, dakle, dobio novu vojnu matematiku. I prvi put nakon mnogo desetljeća ta se matematika ne računa samo u tenkovima, avionima i broju vojnika. Računa se u 300 kilometara dubine koje pokriva hrvatska dalekometna vatra

EKSPERTNI TIM EXPRESSA

Postoje nabave oružja koje služe da se popuni tablica u nekom dugoročnom planu opremanja vojske, a postoje i one nakon kojih susjedi počnu ponovno računati. Hrvatska je upravo napravila ovaj drugi potez. Vlada je odlučila kupiti 18 južnokorejskih višecijevnih raketnih lansera K239 Chunmoo, s pripadajućim raketama, za nešto više od 544 milijuna eura, pri čemu bi kompletan sustav trebao biti isporučen u roku od 24 do 36 mjeseci. To je, nakon Rafalea, vjerojatno najvažnija pojedinačna promjena u sposobnostima Hrvatske vojske od završetka Domovinskog rata.

Chunmoo nije samo moderni nasljednik starog VBR-a, nego potpuno drugačija kategorija oružja. Jedan lanser može nositi dva izmjenjiva raketna modula, a sustav je zamišljen za djelovanje na različitim udaljenostima, od desetaka kilometara pa sve do projektila dometa većeg od 300 kilometara, ovisno o vrsti streljiva. Hrvatska više ne kupuje samo sredstvo za gađanje onoga što se vidi preko brda, nego sposobnost da protivniku učini vrlo neugodnim život mnogo dublje iza prve crte. I tu počinje prava priča. U hrvatskoj javnosti gotovo se automatski sve uspoređuje s američkim HIMARS-om, što je razumljivo, ali i pomalo površno, jer Chunmoo pripada istoj široj kategoriji modernih raketnih sustava, ali ima vlastitu koncepciju: modularni lanser, različite kalibre i različite domete, uz mogućnost uporabe preciznog vođenog streljiva. Hrvatska pritom ne kupuje korejski sustav u nekom tehnološkom vakuumu jer je Chunmoo već postao jedan od glavnih proizvoda nove južnokorejske vojne industrije, a Poljska je naručila stotine tih sustava, dok su i druge europske države poput Estonije i Norveške krenule prema korejskoj tehnologiji.

Kratki rokovi isporuke, cijena i otvorenost za industrijsku suradnju razlozi su zbog kojih europske države sve više biraju Chunmoo. Tu dolazimo do možda najvažnije stvari: Južna Koreja više nije zemlja koja proizvodi tenkove i topove samo za vlastitu vojsku, nego je postala ozbiljna svjetska vojna sila, ne nužno zato što želi biti vojna supersila, nego zato što je tijekom posljednjih desetljeća napravila ono što mnoge europske države nisu uspjele - izgradila je obrambenu industriju sposobnu proizvoditi gotovo cijeli spektar suvremenog naoružanja.

Nastavak na sljedećoj stranici

Chunmoo nije samo moderni nasljednik starog VBR-a, nego potpuno drugačija kategorija oružja

Korejski vojni katalog danas izgleda gotovo nestvarno. Hanwha Aerospace proizvodi K9 Thunder, jedan od najuspješnijih samohodnih topničkih sustava na svjetskom tržištu, zatim K10 vozilo za opskrbu streljivom, Chunmoo, oklopni Redback, različite raketne i protuzračne sustave, streljivo, precizno navođeno oružje, a sudjeluje i u razvoju svemirskih i zrakoplovnih tehnologija. Hyundai Rotem proizvodi K2 Black Panther, jedan od najmodernijih azijskih tenkova, dok Korea Aerospace Industries proizvodi FA-50 i razvija nadzvučni KF-21 Boramae, dok se u njezinu portfelju nalaze i helikopteri, besposadne letjelice te svemirski programi. A onda je tu LIG Nex1, korejski proizvođač raketa, radara, elektroničkih sustava, protuzračnih i protubrodskih projektila, čiji katalog uključuje sustave protuzračne obrane, protubrodske rakete, radare i različito precizno navođeno oružje.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 24, 25, 26, 27
Oblast strane 1,883.06 cm^2
Autor EKSPERTNI TIM EXPRESSA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov STIGLA JE BEOGRAĐANKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a83404d1-c8b8-4c27-8142-b03aee8cfc2a/pdf

To je zapravo ono što Hrvatska kupnjom Chunmooa neizravno dobiva: ulazi u ekosustav koji je puno širi od jednog lansera. I zato je korejska ponuda za Europu toliko zanimljiva. Amerikanci imaju tehnologiju, Nijemci industriju, Francuzi rakete i zrakoplove, Britanci tradiciju i tehnologiju, ali Južna Koreja je posljednjih godina pronašla ono što je europskim vojskama nakon Ukrajine postalo gotovo jednako važno kao sama tehnologija - veliku proizvodnju, brzu isporuku i spremnost na industrijsku suradnju. Srbija je već napravila vrlo sličan potez, samo je izabrala izraelski sustav PULS. Beograd je za PULS i druge sustave potpisao posao s Elbitom vrijedan oko 335 milijuna dolara, a sustav može koristiti različite vrste raketa i projektila, uključujući EXTRA dometa do 150 kilometara i Predator Hawk dometa do 300 kilometara, dok je prvi PULS već javno prikazan u Srbiji. I sad dobivamo prilično zanimljivu balkansku simetriju: s jedne strane Srbija s izraelskim PULS-om, a s druge Hrvatska s korejskim Chunmooom. Oba sustava mogu koristiti dubinsko precizno djelovanje, oba mogu koristiti različite vrste streljiva i oba, s odgovarajućim streljivom, mogu dosegnuti oko 300 kilometara. To znači da se više ne može govoriti (kao Aleksandar Vučić) o tome da srpska strana ima dalekometnu raketnu sposobnost, a hrvatska nema.

U vrijeme JNA raketna artiljerija bila je uglavnom oružje masovnog djelovanja, dok je danas logika gotovo obrnuta: manje projektila, ali veća preciznost, veći domet i puno bolja sposobnost izbora cilja. To znači da više nije najvažnije koliko lansera imaš, nego koliko brzo možeš otkriti cilj, koliko brzo podatak može doći do lansera i koliko brzo možeš ponovno nestati. Upravo zato suvremeni raketni sustavi nisu samo topništvo, nego dio C4ISR sustava - senzora, zapovijedanja, komunikacija, izviđanja i preciznog udara. A u tome će se u budućnosti odlučivati razlika između hrvatskog Chunmooa i srpskog PULS-a.

Najveća pogreška bila bi Chunmoo promatrati kao samostalan čudotvorni stroj. Lanser sam po sebi ne pobjeđuje rat, jer za učinkovito djelovanje na 100, 150 ili 300 kilometara treba znati gdje se cilj nalazi, treba ga identificirati, treba imati dovoljno precizne koordinate, siguran prijenos podataka, zapovjedni sustav, logistiku i sposobnost procjene učinka. Drugim riječima - raketa treba oči. Zato je važna činjenica da Hrvatska istodobno ulaže u senzore, komunikacije, radare i zrakoplovne sposobnosti. Vlada je istoga dana odlučila dodatno opremiti Rafale sposobnostima detekcije i samozaštite, modernizirati borbeni komunikacijski sustav HRZ-a i modernizirati radar AN/ FPS-117. To je puno važnije od samog broja lansera, jer ako se Chunmoo poveže s hrvatskim sustavima izviđanja, dronovima, radarima, zapovjednim sustavima i drugim NATO senzorima, tad više nije riječ o 18 kamiona s raketama, nego o elementu šireg sustava precizne vatre. To je već ozbiljna promjena.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 24, 25, 26, 27
Oblast strane 1,883.06 cm^2
Autor EKSPERTNI TIM EXPRESSA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov STIGLA JE BEOGRAĐANKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a83404d1-c8b8-4c27-8142-b03aee8cfc2a/pdf

Što to znači za vojni odnos Hrvatske i Srbije? Prije svega, znači da se Vučićeva Srbija više ne može promatrati kao jedina država zapadnog Balkana koja je ozbiljno ušla u eru dalekometnog raketnog topništva. Beograd je zadnjih godina izgradio vrlo raznoliku vojnu strukturu: kinesku protuzračnu obranu, rusku i domaću tehniku, izraelske sustave, francuske Rafale, domaće oklopne platforme i vlastitu proizvodnju raketa, topništva i dronova. Ali Hrvatska sad dobiva nešto što joj je godinama nedostajalo: dubinu vatrene moći. Sad treba otvoriti kartu i povući krug od 300 kilometara s paljbenog položaja kraj Vukovara. U tom krugu, unutar dometa hrvatskog Chunmooa s najdalekometnijim projektilom, ostaju Novi Sad, Bijeljina, Beograd, Šabac, Smederevo, Banja Luka, a domet se proteže duboko prema središnjoj Srbiji, sve do područja Užica i Čačka. Drugim riječima, iz istočne Slavonije hrvatska raketna artiljerija više ne gleda samo preko Dunava, nego može zahvatiti gotovo cijelu sjevernu Srbiju, znatan dio njezina središta i dubinu Republike Srpske. Beograd se pritom nalazi duboko unutar tog kruga. To je možda najvažnija geopolitička činjenica cijele nabave: hrvatski Chunmoo, opremljen projektilom deklariranog dometa 300 kilometara, pretvara prostor koji je dosad bio izvan dosega hrvatske kopnene vatre u područje operativnog djelovanja. Chunmoo rakete već možemo nazvati - "Vučićke"! Hrvatska vojska dosad je imala vrlo ozbiljan adut u zraku - Rafale. Sad dobiva i ozbiljan adut na zemlji, a to je strateški mnogo logičnija kombinacija nego što se na prvi pogled čini. Rafale može djelovati brzo, fleksibilno i precizno, ali zrakoplov je komplikacija jer je skup, zahtijeva aerodrom, održavanje i izložen je protuzračnoj obrani, dok se raketni sustav na kotačima može razmje-

MALO STATISTIKE 18

Chunmoo lansera Hrvatska nabavlja od Južne Koreje 544 mil. € Vrijednost nabave 18 sustava s pripadajućim raketama 300 km Maksimalni deklarirani domet najdalekometnijeg streljiva koje sustav može koristiti

24–36 mjeseci

Rok isporuke kompletnog sustava Hrvatskoj

2 modula Raketna modula može nositi jedan lanser, ovisno o konfiguraciji stiti, sakriti, promijeniti položaj i čekati. Upravo je ukrajinski rat pokazao koliko vrijedi kombinacija senzora, dronova, zapovijedanja i precizne dalekometne vatre. I tu je najveća hrvatska prednost - NATO. Hrvatska je članica NATO-a i Europske unije, a to znači da se njezine sposobnosti mogu integrirati u puno širi sustav savezničkog izviđanja, zapovijedanja i razmjene podataka. To je kvalitativna razlika koju nije moguće jednostavno izraziti brojem raketa. Istodobno, Srbija pokušava održavati vojnu suradnju s različitim stranama - od Francuske i Izraela do Kine i Rusije. Takva politika Beogradu daje širok izbor opreme, ali istodobno sebi stvara veliki problem interoperabilnosti.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 24, 25, 26, 27
Oblast strane 1,883.06 cm^2
Autor EKSPERTNI TIM EXPRESSA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov STIGLA JE BEOGRAĐANKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a83404d1-c8b8-4c27-8142-b03aee8cfc2a/pdf

Ijoš nešto. Izbor Koreje ima i političku poruku. Hrvatska time nije samo kupac jednog korejskog proizvoda, nego postaje dio rastuće europske mreže korisnika korejske vojne tehnologije. Poljska je već postala najveći korejski obrambeni partner u Europi, a Estonija, Norveška i druge države također ulaze u taj krug. Južna Koreja se tako iz proizvođača za vlastitu vojsku pretvara u jednog od ključnih dobavljača europskog NATO prostora. To je sasvim nova geopolitička činjenica. Nekad su se u Europi oružje i vojna tehnologija uglavnom kupovali od Washingtona i Pariza, pa do Berlina i Londona. Sad se gleda i prema Seulu, a Zagreb je upravo odlučio pogledati prilično daleko. Srbija je kupnjom PULS-a otvorila novo poglavlje svoje raketne artiljerije, dok Hrvatska Chunmooom istodobno povezuje novu kopnenu vatrenu moć s već izgrađenom zračnom komponentom Rafalea, NATO interoperabilnošću, novim komunikacijama i modernizacijom senzora. To je razlog zbog kojeg ovu nabavu ne treba svoditi na utrku “PULS protiv Chunmooa”. Prava utrka bit će između sustava: tko bolje vidi, tko brže donosi odluku, tko sigurnije prenosi podatke, tko preciznije gađa, tko ima više raspoloživog streljiva i, možda najvažnije, tko može preživjeti prvi udar i odmah uzvratiti. Jer suvremeni rat više nije natjecanje u tome tko ima najveći top. To je natjecanje u tome tko prvi pronađe protivnika, tko prvi povuče okidač i tko nakon toga još ima gdje sakriti lanser.

Hrvatska je kupnjom 18 Chunmooa upravo dobila mogućnost da u toj jednadžbi više ne bude samo promatrač, a Srbija je dobila razlog da ponovno napravi vlastiti izračun. Balkan je, dakle, dobio novu vojnu matematiku. I prvi put nakon mnogo desetljeća ta se matematika ne računa samo u tenkovima, avionima i broju vojnika. Računa se u 300 kilometara dubine koje pokriva hrvatska dalekometna vatra.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 27, 28
Oblast strane 897.37 cm^2
Autor HRVOJE ZOVKO

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Aleksandar Vučić je spreman na sve...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe6356b-a3cf-4962-b2d0-65bbcf269965/pdf

Aleksandar Vučić je spreman na sve...

Već punih 14 godina vlada Srbijom – najprije kao zamjenik premijera, potom kao premijer, a onda i kao predsjednik. Sada se ponovno bori za premijersku funkciju, a mi analiziramo situaciju

Piše:
HRVOJE ZOVKO

Skori izvanredni parlamentarni izbori u Srbiji definitivno su najvažniji izbori za tu zemlju od pada Slobodana Miloševića 2000. godine.

Aleksandar Vučić već punih 14 godina vlada Srbijom – najprije kao zamjenik premijera, potom kao premijer, a onda i kao predsjednik. Sada se ponovno bori za premijersku funkciju. Moglo bi se, stoga, slobodno reći: vlast je tamo gdje je Vučić. Iza sebe ima cijelu mašineriju, kako formalnu, tako i neformalnu. Sve će biti u pogonu samo s jednim ciljem, a to je pobjeda. Kada se pogleda ova kampanja, kao i sve prethodne koje je godinama vodio, nameće se jednostavan zaključak: nema nikakve druge kampanje osim one koja se zasniva na imenu i djelu Aleksandra Vučića.

On je firma sam za sebe i svi njegovi podanici bit će na valu njegove popularnosti, koja je doduše u padu, ali je i dalje velika. I to je to. On je jedino ime vlasti, dakle njihova jedina prednost, njihov žeton da ostanu na vlasti, a samim time i najveća meta protivnika. On je baza sam sebi i sam sebi jedini i najveći adut. Ovi svi drugi oko njega imaju status dvorskih luda. Izgubi li Vučić, slijedi neviđeni napredњački potop, gori od onog Titanikovog. A kako bi na vlasti i ostao, neće birati sredstva.

"Zapravo, sve je već viđeno, samo ovaj put s još jačim intenzitetom", kaže za Express Žarko Korać, nekadašnji potpredsjednik srbijanske Vlade i zastupnik u srbijanskom parlamentu. Kao primjer navodi gotovo nevjerojatnu situaciju iz svakodnevice.

"Pink televizija ima razne programe. Primjerice, ja je imam u paketu, kao što je ima većina građana Srbije. Volim gledati Western, kanal koji se zove Pink Western, dakle, samo western filmove. Nema politike, ničega, samo često emitiraju stare vesterne koje volim gledati. I onda usred filma prekidaju program svakih sat vremena i emitiraju Vučićeve izjave. Svaki sat, 24 sata dnevno. E pa, to ti pokazuje intenzitet njegove medijske agresije. To je nenormalna agresija, čak i za njega, a on je jako mnogo energije i novca uložio u to." Vučić će, smatra Korać, pokušati pridobiti i svoje najvjernije birače.

"On će podijeliti novac umirovljenicima, već negdje sljedećeg mjeseca, do desetog, kako bi ih pokušao kupiti. Ali to je zapravo njegovo biračko tijelo", objašnjava Korać.

Kao da mu nije dovoljna količina medijske pažnje kojom je svakodnevno obasut, Vučić je pokrenuo i vlastiti podcast.

Nastavak na sljedećoj stranici →

Ogroman broj ljudi u Srbiji misli da Vučić, i ako izgubi izbore, neće dati vlast

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 27, 28
Oblast strane 897.37 cm^2
Autor HRVOJE ZOVKO

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Aleksandar Vučić je spreman na sve...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe6356b-a3cf-4962-b2d0-65bbcf269965/pdf

SUSJEDSKA IGRA RATA I MIRA

"Ma on će na kraju gol igrati nasred ulice. To je jedna nevjerojatna potreba da budeš lider, da se prikazuješ kao lider", ironičan je Korać. Kampanja bi, kako sada stvari stoje, trebala trajati 45 dana, s obzirom na to da su izbori krajem listopada. Sam Vučić, gostujući na RTS-u, poručio je da želi demokratsku izbornu utakmicu.

"Tako da želim svima uspješnu utakmicu, demokratsku utakmicu i vjerujem da ćemo na kraju, poslije izbora, doći do izlaska iz te krize, u kojoj svi stalno govore kako su 'mnogo jači od onih drugih' i tako dalje. Ja ću s radošću prihvatiti svaki demokratski rezultat. Mislim da je to važno za državu. Čestitati protivnicima ukoliko oni pobijede. Neću se ljutiti i ako ne čestitaju, navikao sam na to. Tako da želim svima uspjeh", kazao je Vučić. U Vučićeve riječi da će prihvatiti svaki demokratski rezultat puno je onih u Srbiji koji sumnjaju.

"Ogroman broj ljudi u Srbiji misli da Vučić, i ako izgubi izbore, neće dati vlast", govori Žarko Korać. Sonja Biserko, predsjednica Helsinškog komiteta u Srbiji, u razgovoru za Express kaže da je teško predvidjeti rasplet političke drame u Srbiji.

"Vučić je u kampanji već tri mjeseca. Ali on se istovremeno delegitimira zato što je sve više izgubio pojam o tome što govori. Ovdje neće biti jednostavna tranzicija vlasti, bit će pomiješana sa svačim. Nema tu čiste situacije. Nisam sigurna da će on predati vlast samo zato što je izgubio. Moguće je i nasilje? Mislim, nitko ne može predvidjeti što će biti", napominje u pomalo zabrinutom tonu naša sugovornica i dodaje:

"Koliko god da je na terenu, toliko su i oni drugi. Samo što ovi drugi nisu vidljivi u medijima. On je svakodnevno na svim kanalima, a na društvenim mrežama jako je prisutno ovo što se događa po gradovima i selima. Ovo što rade studenti i građani. Veliki otpor je prisutan."

Kao važan element Vučićeve kampanje Žarko Korać ističe i sve izraženiju antihrvatsku i euroskeptičnu retoriku. Ocjenjuje da su napadi na Hrvatsku postali svojevrsni standard Vučićeve političke komunikacije, dok odgovornost za zastoj Srbije na europskom putu pokušava prebaciti na Europsku uniju. U tom kontekstu spominje i njegove napade na europske dužnosnike. Istodobno upozorava na jačanje nacionalističkih tonova u Srbiji, navodeći kao primjer pokop ratnog zločinca Mladića uz sve državne počasti, što smatra velikom sramotom za Srbiju. Prema našem sugovorniku, i to je bilo namijenjeno naprednjačko-radikalskom biračkom tijelu. Što se tiče studenata, koji do zaključenja ovog teksta nisu predstavili imena koja bi bila na njihovoj listi, odjednom je bio upitan i rektor Vladan Đokić, koji se prometnuo u pravog lidera i cijelo vrijeme podržavao studente. Tako su taj njihov potez oko Đokića mnogi protumačili kao izraz nezahvalnosti i ozbiljan autogol.

"Najveći je problem što je studentski pokret, koji je jako dobro počeo prošle godine nakon tragedije s nadstrešnicom koja je ubila ljude u Novom Sadu, nažalost, dosta promijenio svoj karakter", govori Žarko Korać i nastavlja:

"Pojavili su se plenumi. Studenti ih organiziraju na fakultetima i tu se udružuju studenti s pojedinih fakulteta, pa onda daju svoje izjave. Bilo je izjava koje pokazuju jake nacionalističke note. Ne možda najjače, ali postoje, mada je pitanje još uvijek otvoreno. Prisustvujemo jednoj vrlo neravnopravnoj borbi između studenata i vlasti. To je potpuno druga tema. Studenti sada traže da oporba ne izađe na izbore, da njima ostavi cijeli prostor, što znači da, ako studenti ne bi pobijedili na izborima...

Dakle, vlast sada ima posebne emisije na televiziji. Studenti sve to nemaju, ali studenti su, po meni, napravili – to je moj sada

> Najveći je problem što je studentski pokret, koji je jako dobro počeo prošle godine nakon tragedije s nadstrešnicom koja je ubila ljude u Novom Sadu, nažalost, dosta promijenio svoj karakter

osobni stav – užasnu grešku.

Jer, kad smo mi napravili DOS, gdje sam ja bio s Perišićem i... svakako se nisam osjećao kao da je to neko moje društvo, jedini način bio je da pobijediš Miloševića i da svi budu zajedno. To ovaj put nije urađeno i to će se možda pokazati kao strahovita greška. Ali to je odluka studenata. Oni misle da su prejaki. Znači, oni loše procjenjuju svoju snagu. U politici je opasno podcijeniti sebe, ali je još mnogo opasnije precijeniti sebe.

Oni smatraju da samo oni trebaju biti na glasačkim listićima. Studentska lista, za koju ne znamo koji će ljudi biti na njoj, i da svi ostali ne izađu. Tako da mi imamo jednu tešku situaciju. Po meni, studenti su od samog početka napravili ogromnu stratešku pogrešku", upozorava Žarko Korać i dodaje kako će na izbore izaći i proeuropska oporba, koju svi napadaju.

"Napadaju je da je ona kriva ako studenti izgube. Može računati na šest, sedam posto glasova. Ja ću glasati, odmah ti kažem, zapravo, za europsku opciju. To je jedino što meni tu odgovara", rezolutan je Korać.

Na pitanje Sonji Biserko kako gleda na nacionalističke tonove koji dolaze iz studentskih redova i očekuje li da će i nakon smjene vlasti, ako do nje dođe, i dalje ostati isti političko-ideološki okvir, odgovara:

"Ne morate to tako gledati, zato što ovo društvo četrdeset godina živi u tom kaosu nacionalističkom. Znači, bit će svašta tu, ali je važno da on ode. Njegov opstanak na vlasti samo je dalje i dalje urušavanje Srbije. A to što će doći, imat će veliki kaos, a sad još veći kaos i dugove. I ništa neće biti jednostavno, to je jedan proces. Ja na to tako gledam, ne kao nešto što će samo po sebi riješiti ovu situaciju." Ističe naša sugovornica. U takvoj neravnopravnoj izbornoj utakmici, u kojoj jedan kandidat ima sve moguće raspoložive resurse, medije koji mu jedu iz ruke, a s druge strane studenti pa i proeuropsku oporbu, koji su u težoj situaciji i još pod stalnim napadima, teško da se takve izbore može nazvati fer i poštenima. A kada tome dodamo i fantomske glasače za vladajuće onda je sve jasno kud to vodi. A kao autora teksta zbilja me ne zanima što će biti s oporbom koja je hodočastila na sprovod ratnog zločinca osuđenog za genocid, kojem je i pakao malo za ono što je napravio. Što se mene tiče, tko ih ugasi, napravio bi veliku stvar za sve. Vučić se sada grčevito bori za novi premijerski mandat, nakon što mu predsjednički istječe i nema se više pravo kandidirati. Tako bi predsjedničku fotelju rado zamijenio premijerskom i na neki način vladao kao i do sada. To je omiljena disciplina svih autokrata.

"On radi potpuno isto što i Putin. Malo predsjednik, pa premijer i tako ukrug. Potpuno isto", napominje Žarko Korać.

Ali broj onih koji traže da ode s vlasti iz dana u dan sve je veći. Bit će ovo vrlo grčevita borba za svaki glas, a za sada mnogi vjeruju da nakon izborne noći nećemo biti ništa pametniji, da će se cijela stvar lomiti u danima koji tek dolaze.

Nakon što je Srpska napredna stranka došla na vlast 2012. godine, na valu pobjede Tomislava Nikolića nad Borisom Tadićem na predsjedničkim izborima, u Srbiji su održani izvanredni parlamentarni izbori 2014., 2016., 2022. i 2023. godine.

Aleksandar Vučić ih je naprosto obožavao jer je svaki put iznova potvrđivao svoju političku dominaciju, ponovno učvršćivao svoju vlast i uništavao oporbu. Tako je uvijek vješto rješavao eventualne probleme koji bi mu se našli na putu. Sada su stvari ipak malo drugačije. Prvi put je srbijanski vladar suočen s realnom mogućnošću da izgubi od protivnika koji mu već dvije godine itekako zadaje velike glavobolje. Odlazak u poraz značio bi početak urušavanja carstva kojeg je stvorio sve ove godine. Ali jedno uvijek treba imati na pameti. Vučića se ne smije podcijeniti. On je spreman na sve.

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 27, 28
Oblast strane 897.37 cm^2
Autor HRVOJE ZOVKO

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Aleksandar Vučić je spreman na sve...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe6356b-a3cf-4962-b2d0-65bbcf269965/pdf

Aleksandar Vučić je spreman na sve...

HRVOJE ZOVKO

Već punih 14 godina vlada Srbijom – najprije kao zamjenik premijera, potom kao premijer, a onda i kao predsjednik. Sada se ponovno bori za premijersku funkciju, a mi analiziramo situaciju

Piše:

Skori izvanredni parlamentarni

Skori izvanredni parlamentarni iajvažniji izbori za tu Srbiji definitivno su najvažniji izbori za tu zemlju od pada Slobodana Miloševića 2000. godine.

Aleksandar Vučić već punih 14 godina vlada Srbijom – najprije kao zamjenik premijera, potom kao premijer, a onda i kao predsjednik. Sada se ponovno bori za premijersku funkciju. Moglobise, stoga, slobodno reći: vlast je tamo gdje je Vučić. Iza sebe ima cijelu mašineriju, kako formalnu, tako i neformalnu. Sve će biti u pogonu samo s jednim ciljem, a to je pobjeda. Kada se pogleda ova kampanja, kao i sve prethodne koje je godinama vodio, nameće se jednostavan zaključak: nema nikakve druge kampanje osim one koja se zasniva na imenu i djelu Aleksandra Vučića.

On je firma sam za sebe i svi njegovi podanici bit će na valu njegove popularnosti, koja je doduše u padu, ali je i dalje velika. I to je to. On je jedino ime vlasti, dakle njihova jedina prednost, njihov žeton da ostanu na vlasti, a samim time i najveća meta protivnika. On je baza sam sebi i sam sebi jedini i najveći adut. Ovi svi drugi oko njega imaju status dvorskih luda. Izgubi li Vučić, slijedi neviđeni naprednjački potop, gori od onog Titanikovog. A kako bi na vlasti i ostao, neće birati sredstva.

“Zapravo, sve je već viđeno, samo ovaj put s još jačim intenzitetom”, kaže za Express Žarko Korać, nekadašnji potpredsjednik srbijanske Vlade i zastupnik u srbijanskom parlamentu. Kao primjer navodi gotovo nevjerojatnu situaciju iz svakodnevice.

“Pink televizija ima razne programe. Primjerice, ja je imam u paketu, kao što je ima većina građana Srbije. Volim gledati Western, kanal koji se zove Pink Western, dakle, samo western filmove. Nema politike, ničega, samo često emitiraju stare vesterne koje volim gledati. I onda usred filma prekidaju program svakih sat vremena i emitiraju Vučićeve izjave. Svaki sat, 24 sata dnevno. E pa, to ti pokazuje intenzitet njegove medijske agresije. To je nenormalna agresija, čak i za njega, a on je jako mnogo energije i novca uložio u to.” Vučić će, smatra Korać, pokušati pridobiti i svoje najvjernije birače.

“On će podijeliti novac umirovljenicima, već negdje sljedećeg mjeseca, do desetog, kako bi ih pokušao kupiti. Ali to je zapravo njegovo biračko tijelo”, objašnjava Korać.

Kao da mu nije dovoljna količina medijske pažnje kojom je svakodnevno obasut, Vučić je pokrenuo i vlastiti podcast.

Nastavak na sljedećoj stranici

Ogroman broj ljudi u Srbiji misli da Vučić, i ako izgubi izbore, neće dati vlast mnogi protumačili kao izraz nezahvalnosti i ozbiljan autogol.

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 27, 28
Oblast strane 897.37 cm^2
Autor HRVOJE ZOVKO

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Aleksandar Vučić je spreman na sve...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe6356b-a3cf-4962-b2d0-65bbcf269965/pdf

“Najveći je problem što je studentski pokret, koji je jako dobro počeo prošle godine nakon tragedije s nadstrešnicom koja je ubila ljude u Novom Sadu, nažalost, dosta promijenio svoj karakter”, govori Žarko Korać i nastavlja:

“Pojavili su se plenumi. Studenti ih organiziraju na fakultetima i tu se udružuju studenti s pojedinih fakulteta, pa onda daju svoje izjave. Bilo je izjava koje pokazuju jake nacionalističke note. Ne možda najjače, ali postoje, mada je pitanje još uvijek otvoreno. Prisustvujemo jednoj vrlo neravnopravnoj borbi između studenata i vlasti. To je potpuno druga tema. Studenti sada traže da oporba ne izađe na izbore, da njima ostavi cijeli prostor, što znači da, ako studenti ne bi pobijedili na izborima...

Dakle, vlast sada ima posebne emisije na televiziji. Studenti sve to nemaju, ali studenti su, po meni, napravili – to je moj sada osobni stav – užasnu grešku.

Jer, kad smo mi napravili DOS, gdje sam ja bio s Perišićem i... svakako se nisam osjećao kao da je to neko moje društvo, jedini način bio je da pobijediš Miloševića i da svi budu zajedno. To ovaj put nije urađeno i to će se možda pokazati kao strahovita greška. Ali to je odluka studenata. Oni misle da su prejaki. Znači, oni loše procjenjuju svoju snagu. U politici je opasno podcijeniti sebe, ali je još mnogo opasnije precijeniti sebe. Oni smatraju da samo oni trebaju biti na glasačkim listićima. Studentska lista, za koju ne znamo koji će ljudi biti na njoj, i da svi ostali ne izađu. Tako da mi imamo jednu tešku situaciju. Po meni, studenti su od samog početka napravili ogromnu stratešku pogrešku”, upozorava Žarko Korać i dodaje kako će na izbore izaći i proeuropska oporba, koju svi napadaju.

“Napadaju je da je ona kriva ako studenti izgube. Može računati na šest, sedam posto glasova. Ja ću glasati, odmah ti kažem, zapravo, za europsku opciju. To je jedino što meni tu odgovara”, rezolutan je Korać. Na pitanje Sonji Biserko kako gleda na nacionalističke tonove koji dolaze iz studentskih redova i očekuje li da će i nakon smjene vlasti, ako do nje dođe, i dalje ostati isti političko-ideološki okvir, odgovara: “Ne morate to tako gledati, zato što ovo društvo četrdeset godina živi u tom kaosu nacionalističkom. Znači, bit će svašta tu, ali je važno da on ode. Njegov opstanak na vlasti samo je dalje i dalje urušavanje Srbije. A to što će doći, imat će veliki kaos, a sad još veći kaos i dugove. I ništa neće biti jednostavno, to je jedan proces. Ja na to tako gledam, ne kao nešto što će samo po sebi riješiti ovu situaciju.” Ističe naša sugovornica. U takvoj neravnopravnoj izbornoj utakmici, u kojoj jedan kandidat ima sve moguće raspoložive resurse, medije koji mu jedu iz ruke, a s druge strane studenti pa i proeuropsku oporbu, koji su u težoj situaciji i još pod stalnim napadima, teško da se takve izbore može nazvati fer i poštenima. A kada tome dodamo i fantomske glasače za vladajuće onda je sve jasno kud to vodi. A kao autora teksta zbilja me ne zanima što će biti s oporbom koja je hodočastila na sprovod ratnog zločinca osuđenog za genocid, kojem je i pakao malo za ono što je napravio. Što se mene tiče, tko ih ugasi, napravio bi veliku stvar za sve. Vučić se sada grčevito bori za novi premijerski mandat, nakon što mu predsjednički istječe i nema se više pravo kandidirati. Tako bi predsjedničku fotelju rado zamijenio premijerskom i na neki način vladao kao i do sada. To je omiljena disciplina svih autokrata. “On radi potpuno isto što i Putin. Malo predsjednik, pa premijer i tako ukrug. Potpuno isto”, napominje Žarko Korać. Ali broj onih koji traže da ode s vlasti iz dana u dan sve je veći. Bit će ovo vrlo grčevita borba za svaki glas, a za sada mnogi vjeruju da nakon izborne noći nećemo biti ništa pametniji, da će se cijela stvar lomiti u danima koji tek dolaze.

Nakon što je Srpska napredna stranka došla na vlast 2012. godine, na valu pobjede Tomislava Nikolića nad Borisom Tadićem na predsjedničkim izborima, u Srbiji su održani izvanredni parlamentarni izbori 2014., 2016., 2022. i 2023. godine.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Brifing
Strana 27, 28
Oblast strane 897.37 cm^2
Autor HRVOJE ZOVKO

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Aleksandar Vučić je spreman na sve...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cbe6356b-a3cf-4962-b2d0-65bbcf269965/pdf

Aleksandar Vučić ih je naprosto obožavao jer je svaki put iznova potvrđivao svoju političku dominaciju, ponovno učvršćivao svoju vlast i uništavao oporbu. Tako je uvijek vješto rješavao eventualne probleme koji bi mu se našli na putu. Sada su stvari ipak malo drugačije. Prvi put je srbijanski vladar suočen s realnom mogućnošću da izgubi od protivnika koji mu već dvije godine itekako zadaje velike glavobolje. Odlazak u poraz značio bi početak urušavanja carstva kojeg je stvorio sve ove godine. Ali jedno uvijek treba imati na pameti. Vučića se ne smije podcijeniti. On je spreman na sve.

“Ma on će na kraju gol igrati nasred ulice. To je jedna nevjerojatna potreba da budeš lider, da se prikazuješ kao lider”, ironičan je Korać. Kampanja bi, kako sada stvari stoje, trebala trajati 45 dana, s obzirom na to da su izbori krajem listopada. Sam Vučić, gostujući na RTS-u, poručio je da želi demokratsku izbornu utakmicu.

“Tako da želim svima uspješnu utakmicu, demokratsku utakmicu i vjerujem da ćemo na kraju, poslije izbora, doći do izlaska iz te krize, u kojoj svi stalno govore kako su ‘mnogo jači od onih drugih’ i tako dalje. Ja ću s radošću prihvatiti svaki demokratski rezultat. Mislim da je to važno za državu. Čestitati protivnicima ukoliko oni pobijede. Neću se ljutiti i ako ne čestitaju, navikao sam na to. Tako da želim svima uspjeh”, kazao je Vučić. U Vučićeve riječi da će prihvatiti svaki demokratski rezultat puno je onih u Srbiji koji sumnjaju.

“Ogroman broj ljudi u Srbiji misli da Vučić, i ako izgubi izbore, neće dati vlast”, govori Žarko Korać. Sonja Biserko, predsjednica Helsinškog komiteta u Srbiji, u razgovoru za Express kaže da je teško predvidjeti rasplet političke drame u Srbiji.

“Vučić je u kampanji već tri mjeseca. Ali on se istovremeno delegitimira zato što je sve više izgubio pojam o tome što govori. Ovdje neće biti jednostavna tranzicija vlasti, bit će pomiješana sa svačim. Nema tu čiste situacije. Nisam sigurna da će on predati vlast samo zato što je izgubio. Moguće je i nasilje? Mislim, nitko ne može predvidjeti što će biti”, napominje u pomalo zabrinutom tonu naša sugovornica i dodaje: “Koliko god da je na terenu, toliko su i oni drugi. Samo što ovi drugi nisu vidljivi u medijima. On je svakodnevno na svim kanalima, a na društvenim mrežama jako je prisutno ovo što se događa po gradovima i selima. Ovo što rade studenti i građani. Veliki otpor je prisutan.”

Kao važan element Vučićeve kampanje Žarko Korać ističe i sve izraženiju antihrvatsku i euroskeptičnu retoriku. Ocjenjuje da su napadi na Hrvatsku postali svojevrsni standard Vučićeve političke komunikacije, dok odgovornost za zastoj Srbije na europskom putu pokušava prebaciti na Europsku uniju. U tom kontekstu spominje i njegove napade na europske dužnosnike. Istodobno upozorava na jačanje nacionalističkih tonova u Srbiji, navodeći kao primjer pokop ratnog zločinca Mladića uz sve državne počasti, što smatra velikom sramotom za Srbiju. Prema našem sugovorniku, i to je bilo namijenjeno naprednjačko-radikalskom biračkom tijelu. Što se tiče studenata, koji do zaključenja ovog teksta nisu predstavili imena koja bi bila na njihovoj listi, odjednom je bio upitan i rektor Vladan Đokić, koji se prometnuo u pravog lidera i cijelo vrijeme podržavao studente. Tako su taj njihov potez oko Đokića Najveći je problem štoje studentski pokret, koji je jako dobro počeo prošle godine nakon tragedije s nadstrešnicom koja je ubila ljude u Novom Sadu, nažalost, dosta promijenio svoj karakter

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Naslovna
Strana 1
Oblast strane 992.68 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 7 Dnevno - Hrvatska

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b2acecc0-1d7c-44a0-b3a9-f71ffb9bb6f9/pdf

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Naslovna
Strana 1
Oblast strane 992.68 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 7 Dnevno - Hrvatska

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b2acecc0-1d7c-44a0-b3a9-f71ffb9bb6f9/pdf

Projekti Drage Vukelića mijenjaju nezavisnu kulturnu scenu u Srbiji TRI POVEZANE OBITELJI KOJE VLADAJU PRAVOSUĐEM

HRVAT POMAŽE HRVAT POMAŽE

VUČIĆU DA VUČIĆU DA

DOBIJE IZBORE DOBIJE IZBORE MIRTA MATIĆ MIRTA MATIĆ IZDANAK KLANA IZDANAK KLANA CRNIĆ-ŠEPAROVIĆ CRNIĆ-ŠEPAROVIĆ

NAJČITANIJI HRVATSKI POLITIČKI TJEDNIK

ZAGREB | 11. rujna 2026. | BROJ 667 | GODINA XIII | 4 € PROMJENA U PROMJENA U

5 KM / 5 € A / 5 € D / 9 CAD / 5 CHF / 5 € F / 5 € NL

BITKA ZA PRISAVLJE Šestero u finalnoj utrci za ravnatelja

IZNENADNI FAVORIT JEDINI

NE DOLAZI

S HRT-a ČETIRI GODINE ČETIRI GODINE

7dnevno.hr

» Filmski producent Fran Juraj Prižmić upravo priprema serijal "Vlada demokratskog jedinstva" i želi program u kojem dominira domaća produkcija UZ TATINE UZ TATINE

ONESVIJESTIO SE KAD

JE VIDIO RAČUNE

Tajnica otišla Tajnica otišla SAVJETE BIO SAVJETE BIO JE MAJSTOR JE MAJSTOR

ZA KRIZE ZA KRIZE u Pariz na u Pariz na

SADA ZAZIVAJU NJEGOVO IME POBUNA U ACI-ju POBUNA U ACI-ju IJADROLINIJI: I JADROLINIJI: NOVA PRILIKA ZA NOVA PRILIKA ZA trošak Fonda trošak Fonda DAVIDA SOPTU DAVIDA SOPTU

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija 7 dnevno
Strana 2, 3
Oblast strane 1,774.65 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f6e29706-b317-4566-8e76-aede5b69725d/pdf

Marcel HOLJEVAC

Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

MORALNA OSUDA

Ocrnjivanje protivnika

Oporba je politički pobjednik prosvjeda za Gospić i rata zbog smeća. Iako prosvjed nije bio onoliko masovan koliko se, s obzirom na promociju u javnosti i medijima, očekivalo, i premda nije prerastao u ono čemu su se u Možemo nadali – općenarodni bunt protiv Vlade nalik na onaj u Srbiji, i nema naznaka da bi mogao izravno srušiti Vladu, politička i reputacijska šteta koju je Plenković pretrpio ogromna je i nepopravljiva.

Analitičari su uglavnom suglasni i na tra-

DAMIR KRAJAC

gu onog što pišem o aferi sa smećem od početka. Najveći problem nije smeće, takvih ilegalnih odlagališta ima još i još, i nisu sva nastala za Plenkovićeva mandata, pa čak ni za neovisne Hrvatske, niti je Vlada izravno upetljana u slučaj Gospić. Najveći je problem to što su Plenkovićev krizni manadžment i komunikacija s javnošću posve zakazali, a neočekivani Turudićev poklon u vidu analize tla oporba je maksimalno iskoristila. Nitko više neće pitati je li i u kojoj je mjeri HDZ odgovoran za smeće u Gospiću, ni bilo gdje.

Ne trebamo se tome čuditi. Najveća snaga Možemo oduvijek je bila u njihovoj sposobnosti ocrnjivanja političkih protivnika i dizanja moralne panike oko svega i svega ostalog, ne u kompetencijama. Njih, uostalom, u Zagrebu nisu pokazali: smeće je bilo ono preko čega su došli na vlast u Zagrebu i dočepali se proračuna teškog milijarde, iz kojeg milijunima eura namiruju svoje prijatelje i suradnike, a sad su bacili oko i na državni proračun. Tako da ih sad za smeće u Zagrebu, ni ono u kontejnerima ni ono na Jakuševcu, gdje su zabadali zastavu, više nije ni najmanje briga, ali jest za ono u Gospiću. Ali lako za to što njih nije briga – nije briga ni bilo koga drugog. Da smeće danas zatruje zagrebačku vodu, nitko ne bi krivio zagrebačku vlast.

Stvar je u tome da se Benčić i društvo, po uzoru na svoje, na nedavnim izborima propale, mentore u Njemačkoj, nikad ne upuštaju u rasprave o bilo čemu, već se bave moralnom osudom. I to im sjajno ide. A Plenković, donedavno sjajan komunikator, nedavno se poskliznuo na više stvari, a najviše na izjavama "voda u Gospiću je zdrava, i ja bih je pio" i "oporba histerizira". Istina ili ne, on kao premijer to ne smije reći na taj način. Premijeri su uvijek na tankom ledu i lako je poskliznuti se.

Njemu se sad događa ono što se prije njega dogodilo Tuđmanu, Bandiću i Karamarku: javnost mu je nacrtala rogove i postao je dežurni krivac i negativac. Riječ je o nečemu što se obično zove selektivna percepcija ili, na engleskom, *confirmation bias*. Jednom kada javnost ili mediji prihvate negativan narativ o nekom političaru, oni aktivno traže, primjećuju, prenose i pamte samo informacije koje potvrđuju to negativno mišljenje. Što god on učinio, bit će dočekano na nož, a za iste će stvari njegov oponent dobiti ili aplauz medija i javnosti, ili će barem oni biti apologetski raspoloženi prema njemu ("treba im vremena da se snađu", "podvaljuju im lopovi", "to je laž" i tako dalje). Čak i kad političar koji im se zamjerio učini nešto neosporno dobro, to će biti ignorirano ili proglašeno pokušajem manipulacije. Svatko u medijima tko poteze političara kojeg je javnost uzela na zub pokuša objektivizirati i racionalizirati, ili ukazati na dvostruka mjerila, također će se naći na udaru kao davolji odvjetnik i plaćenik.

SKRETANJE PAŽNJE

Obilježen kao negativac

S druge su strane političari poput Tomaševića ili Milanovića, koje će javnost u pravilu gledati sa simpatijama, iako je potonji bio katastrofalan premijer, a sad je još katastrofalniji predsjednik, a onaj prvi ne uspijeva riješiti niti jedan komunalni problem Zagreba i zapravo radi stvari za koje bi građani njegova prethodnika zakucali čavlima na banderu nasred Trga bana Jelačića, i to opravdano. To nije stvar činjenica, već percepcije.

Medijski spinovi koriste specifičan jezik i stil. Informacije se pakiraju u konstrukcije koje izazivaju snažne emocije poput

RONALD GORŠIĆ

straha, gađenja ili moralnog zgražanja. Ako "podobni" političar promijeni mišljenje o nekoj temi, to će biti doživljeno kao "fleksibilnost, zrelost i osluškivanje želja naroda". Ako isto to učini nepopularni, mrski političar, to će ljudi vidjeti kao nedosljednost, licemjerje, političku trgovinu i lutanje. Isti čin dobiva dva potpuno suprotna predznaka ovisno o kome je riječ.

Usto, ako se određene negativne etikete (npr. "korumpirani", "zločinačka organizacija", "ekstremna desnica") ponavljaju dovoljno često u naslovima medija, javnost ih počinje prihvaćati kao činjenice. Jednom kad etiketa postane općeprihvaćena, političar, ili bilo tko na meti difamacije, gubi mogućnost da ga se sasluša s neutralne točke.

Kada pak ocrnjeni političar postigne stvarni, mjerljivi uspjeh, kampanja blaćenja koristi se za skretanje pozornosti. Umjesto izvještavanja o uspjehu, medijski naslovi fokusiraju se na sporedne, negativne detalje. Na primjer, ako se Plenković pohvali ekonomskim rezultatima i uspješnim reformama, spin će se fokusirati na to da je izbjegao biti na prosvjedu u Zagrebu, koliko je koštao let do Italije, ili će se izvući neka nespretna izjava. Time ga se potpuno neutralizira.

Selektivnim prenošenjem komentara, pozivanjem "analitičara i intelektualaca" koji navijaju za određenu političku opciju i kreiranjem agresivnih rasprava stvara se atmosfera linča u kojoj se pojedinac koji bi javno pokušao braniti ocrnjenog političara osjeća prilično glupo, ili bar ugroženo, i sasvim će sigurno biti izložen napadima i prijetnjama sa svih strana. Zbog toga svi radije šute ili se priklanjaju većinskom narativu, kako ne bi na sebe navukli bijes javnosti.

Jednom kada ovi mehanizmi odrade svoj posao, javnost više nikad neće prihvatiti pozitivne vijesti o Plenkoviću. Svaki pljesak upućen nekom drugom za istu stvar bit će normalan, ali pljesak njemu bit će doživljen kao namještaljka ili plaćeni aplauz. Uostalom, nitko ne pita Tomaševića za trovanje Save i pomor ribe za koji je odgovoran Holding – kao da Zagreb dobiva vodu iz Gospića, ne iz Save.

To je točka na kojoj je Plenković danas. On se sad više ne bori protiv argumenata, već protiv duboko ukorijenjenih emocionalnih predrasuda. Klasični politički PR poput nabrajanja uspjeha ili odbacivanja prebacivanja odgovornosti na toj točki ne samo da više ne djeluje, nego u pravilu izaziva protuučinak. Nema učinkovite obrane. Ako javnost ne vjeruje nečijim riječima, probijanje blokade postaje gotovo nemoguće.

PROMJENA LIDERA

HDZ-u je već jednom uspjelo

Kolega Hrstić stoga uzalud ukazuje na to da Hrvatska kudikamo više otpada izvozi nego uvozi, uključujući onaj opasni – kojeg izvozimo čak četiri puta više nego što ga uvezemo. Traženje zabrane uvoza otpada uzaludno je jer je slobodna trgovina otpadom između članica EU-a bila uvjet za članstvo, a i kad bismo mogli zabraniti uvoz, ostao bi nam naš opasni otpad. Uostalom, u Gospiću i nije bio problem legalno uvezeni otpad, nego onaj ilegalno uvezeni, s krivotvorenim papirima, koji su švercali kao bezopasan otpad, a za njega se dozvola dobije u općini. A naravno da ni jedna ad hoc inspekcija ni patrola koja bi presrela šleper ne bi radila kemijsku analizu.

Srećom da druge države EU-a dopuštaju uvoz našeg otpada, jer naši možemosi, ali i generalna javnost, i dalje sotoniziraju spalionice. A one su jedino rješenje, sve ostalo je mazanje očiju i prodavanje šuplje

GORAN MEHIKER

priče te prebacivanje problema na buduće generacije. No ljudi su uvjereni da ih spalionice truju. Zato danas nemamo ni jednu, i ne znamo što bismo sa smećem, jer su ekolozi bili protiv njih. A možda bi njima trebalo dati to smeće da iz njega ručno izdvoje vrijedne sirovine i zarade lijep novac, onako kako nam već desetljećima objašnjavaju da trebamo raditi. Kružna ekonomija i te priče.

I nisu tu samo spalionice, dovoljno je staviti senzacionalistički naslov tipa "U tlu otkrivena mikroplastika, ušla je u vodu", da se svi uspaniče. U bočici vode od litre, onoj iz dućana, imate oko 240.000 fragmenata mikroplastike, od toga 90 posto nanoplastike, prema istraživanju sveučilišta Columbia. Isto tako, kad stavite naslov koji uključuje "vječne kemikalije u podzemnoj vodi", izazvat ćete moralnu paniku, a onda pitate AI pa vam kaže da vječnih kemikalija ionako ima doslovno svagdje, pa i u gotovo svačijem organizmu. I da zasad ne postoji niti jedna studija koja bi dokazla izravnu štetnost mikroplastike za ljudski organizam. Osim ako nećete baš žlicom jesti usitnjene najlon vrećice. Prosječan čovjek tjedno u organizam unese mikroplastike u količini jedne kreditne kartice, bilo gdje u svijetu. Imate je u plućima, slezeni, srcu, u svim organima. Slično je i s famoznim "vječnim kemikalijama" koje su prisutne u manje-više svačijem tijelu, već desetljećima. No nikoga za to nije briga, niti će ikada biti. Otrovali su nas i točka. Kao ona priča da su nas poubijali cjepivom.

Stoga je, budimo realni, HDZ-u trenutno najrealnija opcija za dobivanje idućih izbora promjena lidera, i to dovoljno rano

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija 7 dnevno
Strana 2, 3
Oblast strane 1,774.65 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f6e29706-b317-4566-8e76-aede5b69725d/pdf

prije izbora da uspije izgraditi sebi poziciju. To je HDZ-u već jednom uspjelo kad je Plenković smijenio Karamarka na čelu stranke, opstali su na vlasti, što se inače ne bi dogodilo. Danas je manje-više jasno da je afera "konzultantica" Karamarku bila namještena, no to što nije bio kriv nije ga spasilo od naprasnog izbacivanja iz politike, uz Plenkovićev angažman. Ode li Plenković na isti način, bilo bi tu neke poetske pravde, a Hrvatska bi bila pošteđena ponavljanja zagrebačkog scenarija.

DOKAZ DOMOLJUBLJA

Zastave na prosvjedu

Oporba je uvela i neke novosti u svoju predstavu. Na prosvjedu je bilo više hrvatskih zastava nego na Thompsonovu koncertu, čak se i Ivana Kekin omotala njome (a Dalija joj nije prigovorila da se tako zastava ne nosi!). A godinama su nam tumačili da se domoljublje ne dokazuje zastavama. Što je iduće, i ZDS će vikati?

To je obrazac iz Milanovićeve kampanje 2015. godine, kada se jednako tako odjednom počelo mahati hrvatskim zastavama i na predizbornim skupovima vikati "Hrvatska! Hrvatska!", te upućuje da je, ako ne on, a ono isti PR tim iza svega.

Netko je ironično napisao da su na prosvjedu nedostajali samo još Jure Francetić i komandant Šeste ličke, aludirajući na ideološko šarenilo prosvjednika. Dakle, na prosvjedu je bio kompletan politički spektar, oba kraja i sve između. Možemo je time ostvario još jednu pobjedu, uspjeli su izaći iz svoje ideološke uske čahure i čak se prikazati kao sposobni surađivati sa strankom koju inače smatraju "ekstremnom desnicom", iako je ona zapravo tu samo zato da glasove desničara odnese krajnjoj ljevici. No ne treba se zanositi da imamo pomirbu "sinova ustaša

RANKO SUVAR

i partizana" kakvu je zazivao Maks Luburić, a kasnije i Franjo Tudman. Kažu, nužda je majka čudnog društva u krevetu, ili, u ovom slučaju, na prosvjedu. Ako u Mostu misle da će ih Možemo nakon idućih izbora uzeti u neku koaliciju – neće. Naprotiv, ako im Most pomogne uspeti se na vlast, njih će se prvih riješiti, ako su imalo pametni.

No, kako je krenulo, dio naivnih domoljuba nasjest će na udbaške i BIA-ine priče kako je HDZ = SDP = Možemo (čemu onda mijenjati vlast?) i kako je Plenković najbolji prijatelj četnika i izdajica, i iznova pucati sebi u koljeno, a onda će cviliti iduće četiri godine kao u slučaju Milanovića. Naime, jedan dio ne razumije da je jedina alternativa vladi HDZ-a u ovom trenuktu vlada koju bi formirali Možemo i SDP. Drugi dio je ona tzv. udbodesnica koja širi svađe, dezinformacije, nepovjerenje i radi protiv HDZ-a navodno "s desnih pozicija", glumatajući domoljublje, a ustvari radeći za Možemo. Hrvatska nije Njemačka, mi nemamo AfD. A sve što je desno od HDZ-a, ne računajući Most koji smatram uljezom, teško bi nakupilo više od pet posto glasova u ovom trenutku. Politička realnost tu je vrlo jednostavna.

NJEMAČKA IZABRALA

Nema razloga za čuđenje

HDZ je u zadnjih 30 godina svojim modelom upravljanja uništio resurse za buduće generacije, uništio je ovu zemlju i njezine tvornice koje su zapošljavale tisuće ljudi, a sada u njima imamo samo toksični otpad - kaže Sandra Benčić iz Možemo.

Jamranje da je HDZ sve uništio, jasno, ritualno je. Ali meni je paradoksalno da Benčić s jedne strane govori o čistoj vodi i zraku, s druge žali za "uništenim tvornicama", onim socijalističkim koje su zapošljavale "tisuće ljudi". I ispuštale tisuće

tona otrovnih tvari, o čemu sam više puta iscrpno pisao pa nema potrebe ponavljati.

Najiritantnija jugonostalgićarska mantra jest ona o tvornicama. A ta priča o tome da su one "zapošljavale tisuće ljudi" razotkriva mentalni sklop možemosa: njima tvornice ne služe da bi ostvarile profit, to je ionako kapitalističko zlo koje ne treba postojati, nego da bi zaposlile ljude. Koje ljude?

Gdje su te tisuće nezaposlenih nakon što smo zatvorili sve te gubitaške tvornice? I gdje bismo sad našli tisuće koje bi radile u tvornicama, uvest ćemo ih iz Nepala?

Onako usput, legendarni Obrovac proizvodio je glinicu uz trošak od 320 dolara po toni, a prodavao je po 175 dolara, jer su boksitnu rudu dopremali iz obližnje, prijateljske i nesvrstane Gvineje. Morem, pa vlakom. I ostale tvornice bile su na sličnim ekonomskim osnovama. I sad plaču da ih je netko, ne zna se tko i zašto, uništio. Sjajno.

Plakati za tvorničetinama u vrijeme kad opjevana njemačka industrija gasi pogone, a Japan razmišlja o gašenju brodogradnje jer cijenom ne može pratiti Kinezе, a tehnologijom Korejce, kad Mercedes objavljuje da mu se više ne isplati plaćati radnika u Njemačkoj 50 eura po satu jer Mađar isti posao obavi jednako dobro za 15, i kad VW najavljuje gašenje gotovo svih pogona u Njemačkoj i otpuštanje čak 140.000 radnika (zasad, ostatak kasnije) znači biti potpuno odvojen od ekonomske stvarnosti.

Ali to je nešto što je zajedničko progresivnoj ljevici, onoj zelenoj, i tradicionalnoj, onoj crvenoj. Uostalom, u Njemačkoj su SPD i Zeleni u koaliciji, uz pomoć Angele Merkel koja je posao destrukcije njemačke ekonomije i započela, uspjeli ekonomski uništiti državu koja je desetljećima bila pojam stabilnosti, dobrih plaća, pune zaposlenosti i ekonomskog poslijeratnog čuda.

Što će tek učiniti od Hrvatske kad dođu na vlast? Sad se svi čude što je nakon nekoliko desetljeća pretežno zeleno-lijevih politika Njemačka odlučila izabrati AfD. Ja ne vidim nikakvog razloga čuđenju. Vidim razlog za čuđenje što Hrvatska kani usvojiti iste one politike koje su pokopale ne samo Njemačku nego i dobar dio drugih starih i nekoć uspješnih država zapada i sjevera Europe, država kojima smo se nekad divili i koje su nam bile pojam standarda, sigurnosti i uređenosti, a sad ih gledamo s bizarnom radoznalošu i dozom sažaljenja.

ŠTO JE TU NOVO?

Sprovod u Srbiji

Europska se komisija vrlo kreativno postavila u pogledu tumačenja sprovoda Ratka Mladića: službeno su izjavili da osuđenik za genocid nije pokopan uz državne počasti, unatoč tome što su na sprovodu u Beogradu sudjelovali pripadnici Vojske Srbije, šest ministara i sin Aleksandra Vučića. Mladićev lijes bio je prekriven zastavom, nosili su ga pripadnici Vojske Srbije, a vjerski obred na groblju predvodio je patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije.

Suverenist Milanović na to nije reagirao, ali jesu Plenković i – Sandra Benčić, koja je očito odlučila pisati Ursuli von der Leyen i tražiti suspenziju pregovora EU-a sa Srbijom. Očito, i njoj se omilila uloga suverenistice mlade. Ok, ne baš tako mlade. Plenković je očito u defenzivi na svim frontovima u odnosu na Možemo i Sandru Benčić. Ja ipak ne razumijem zašto su se svi tolko uzbudili oko Mladićeva sprovoda. Srbija slavi ratne zločince, smatra ih herojima, koji šok! Halo, gdje ste bili zadnje 23 godine, od Đinđićeva ubojstva?

Srbija je odavno prihvatila narativ po kojem su Srbi nedužne žrtve "ustaša i balija", narativ po kojem su i jedni i drugi "degenerirani Srbi koji su se odrekli vere pradedova" u ime katoličanstva, odnosno islama, i zato su moralno i fizički propali, za razliku od zdravih, snažnih i moralno krepkih Srba iz Srbije. Mladić je ubijao te i takve "ustaše i balije" i zato je heroj, a ne zločinac. Osuda svijeta isto nikoga u Srbiji ne zanima jer je poznato da nepravedni svijet "čuti" i staje na stranu srpskih neprijatelja jer je "zapad imperijalistički, kapitalistički i zao". Taj narativ po kojem su Srbi samo nedužne žrtve Srbiju, naravno, vodi u propast, ali se nastavlja na Vukov narativ "Srbi svi i svuda" i nije pao s Marsa. Tu je i izostanak lustracije i još koješta što je dovelo do toga.

Dakle, Srbija slavi ratnog zločinca? Što je još novog? Sad ćemo je izbaciti iz pregovora s EU-om, a dosad je bila drukčija? Ili to dosad nismo znali? Bitno je da Hrvatska sad izvrši maksimalan pritisak na sve europske institucije, i čak nije loše da u tome sudjeluje i oporba, i da se Srbiji blokira put u EU, jer Srbiji, ovoj i ovakvoj,

u EU-u nije mjesto niti će uskoro biti. Srbija je trenutno Bizant, i to u onom negativnom značenju te riječi.

Ali bilo bi dobro da se i oni koji su rašireni ruku dočekivali studente koji su rušili Vučića zapitaju koga su zapravo dočekivali kao prijatelje i saveznike. One koji su ispratili Ratka Mladića kao heroja?

"ZAGREBAČKI DEČKO"

Slučaj Porfirije

Kad spominjemo sprovod Ratka Mladića, nemoguće je prijeći preko toga da mu je govor i opijelo održao Porfirije, do ne tako davno lider kružoka zagrebačkih intelektualaca. On je rekao da će generalovo ime ostati "duboko utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela srpskog pravoslavnog naroda" koji prema njemu, "pravedniku", osjeća "duboku zahvalnost".

I sad se taj njegov nekadašnji kružok čudi kako je taj "zagrebački dečko", intelektualac, postao fan ratnih zločinaca. Nije postao, oduvijek je bio.

SPC nije isto što i RKC, koja je univerzalna i jedna za cijeli svijet. Ona je nacionalna i ključni je čimbenik svih srpskih imperijalističkih politika.

Tvrtko Jakovina o Porfiriju je ne tako davne 2021. napisao: "On je u prostorima Mitropolije stvorio sigurnu zonu za dijalog o najosjetljivijim temama. (...) Ono što je on činio u Zagrebu – okupljanje ljudi posve različitih, pa i suprotstavljenih stavova – daje nadu da SPC na svom čelu dobiva čovjeka koji razumije kompleksnost postjugoslavenskih društava i koji neće produbljivati konflikte, nego tražiti točke dodira."

Danas pak misli da trebamo pustiti Srbiju da slavi genocid i Ratka Mladića jer "trebamo urediti svoje dvorište", a onda još govori nešto o tome da se mi mrzimo na ovim našim prostorima i to stvarno nije lijepo.

Inače, siguran sam da je BIA dobila izvješće o tome što tko iz tog kruga intelek-

tualaca misli o "najosjetljivijim temama".

Rada Borić je pak iste godine rekla: "'Porfirijanci', kako smo se nazivali, a koje je magnetom svoje osobnosti privlačio, bile su osobe često različitih, a opet dubinski sličnih svjetonazora, koji su u neformalnim druženjima, preimenovanima u 'kružoke', u prostorima Mitropolije, dijelili zajedničku brigu za pravednije društvo...

Da sam vjernica, rekla bih da je njegovo djelovanje u Zagrebu bilo blagoslov, a kako nisam, sigurna sam da je u našem gradu ostavio neizbrisiv, dubok trag dijaloga i suradnje."

U tom krugu "porfirijanaca" bili su "uobičajeni sumnjivci", od političara i diplomata bivši predsjednik Ivo Josipović, diplomat Budimir Lončar, od glumaca Rade Šerbedžija, Vili Matula i Duško Ljuština, od novinara i "intelektualaca" Branimir Pofuk, Drago Carlos Pilsel, potom povjesničari Tvrtko Jakovina i Hrvoje Klasić, tajkun Emil Tedeschi itd. Dakle, ono što "ekstremni desničari" zovu Jugoslavenima.

A trebalo bi ih zapravo zvati filočetnicima. Svi su oni lijepo govorili o Porfiriju.

Problem je što u Hrvatskoj nema niti jednog "istraživačkog novinara" koji bi nazvao Radu Borić, Šerbedžiju, Klasića ili bilo kojeg lijevog intelektualca s tog popisa i pitao ga kako sad gleda na svoje guranje u Porfirijevu stražnjicu i je li ga bar malo sram. Jer su prezauzeti Thompsonovom šupom i vodom u Lici.

Svojevremeno je George Orwell ustvrdio da su neke stvari toliko glupe da samo intelektualci u njih mogu vjerovati, kritizirajući time sklonost visokoobrazovanih ljudi i političkih ideologa da zbog svojih teorijskih uvjerenja i apstraktnog razmišljanja potpuno izgube zdrav razum i zanemare očite činjenice.

Jedna od njih je Porfirijev ekumenizam. No smisao je postojanja hrvatskog intelektualca da četniku viri iz stražnjice. ■

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija 7 dnevno
Strana 2, 3
Oblast strane 1,774.65 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f6e29706-b317-4566-8e76-aede5b69725d/pdf

Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

MORALNA OSUDA Ocrnjivanje protivnika

Marcel HOLJEVAC

Oporba je politički pobjednik prosvjeda za Gospić i rata zbog smeća. Iako prosvjed nije bio onoliko masovan koliko se, s obzirom na promociju u javnosti i medijima, očekivalo, i premda nije prerastao u ono čemu su se u Možemo nadali – općenarodni bunt protiv Vlade nalik na onaj u Srbiji, i nema naznaka da bi mogao izravno srušiti Vladu, politička i reputacijska šteta koju je Plenković pretrpio ogromna je i nepopravljiva. Analitičari su uglavnom suglasni i na tra-

DAMIR kRajac < < O'

Iv

— 2 < o gu onog što pišem o aferi sa smećem od početka. Najveći problem nije smeće, takvih ilegalnih odlagališta ima još i još, i nisu sva nastala za Plenkovićeva mandata, pa čak ni za neovisne Hrvatske, niti je Vlada izravno upetljana u slučaj Gospić. Najveći je problem to što su Plenkovićev krizni manadžment i komunikacija s javnošću posve zakazali, a neočekivani Turudićev poklon u vidu analize tla oporba je maksimalno iskoristila. Nitko više neće pitati je li i u kojoj je mjeri HDZ odgovoran za smeće u Gospiću, ni bilo gdje. Ne trebamo se tome čuditi. Najveća snaga Možemo oduvijek je bila u njihovoj sposobnosti ocrnjivanja političkih protivnika i dizanja moralne panike oko svega i svega ostalog, ne u kompetencijama. Njih, uostalom, u Zagrebu nisu pokazali: smeće je bilo ono preko čega su došli na vlast u Zagrebu i dočepali se proračuna teškog milijarde, iz kojeg milijunima eura namiruju svoje prijatelje i suradnike, a sad su bacili oko i na državni proračun. Tako da ih sad za smeće u Zagrebu, ni ono u kontejnerima ni ono na Jakuševcu, gdje su zabadali zastavu, više nije ni najmanje briga, ali jest za ono u Gospiću. Ali lako za to što njih nije briga – nije briga ni bilo koga drugog. Da smeće danas zatruje zagrebačku vodu, nitko ne bi krivio zagrebačku vlast.

Stvar je u tome da se Benčić i društvo, po uzoru na svoje, na nedavnim izborima propale, mentore u Njemačkoj, nikad ne upuštaju u rasprave o bilo čemu, već se bave moralnom osudom. I to im sjajno ide. A Plenković, donedavno sjajan komunikator, nedavno se poskliznuo na više stvari, a najviše na izjavama "voda u Gospiću je zdrava, i ja bih je pio" i "oporba histerizira". Istina ili ne, on S druge su strane političari poput

Tomaševića ili Milanovića, koje će javnost u pravilu gledati sa simpatijama, iako je potonji bio katastrofalan premijer, a sad je još katastrofalniji predsjednik, a onaj prvi ne uspijeva riješiti niti jedan komunalni problem Zagreba i zapravo radi stvari za koje bi građani njegova prethodnika zakucali čavlima na banderu nasred Trga bana Jelačića, i to opravdano. To nije stvar činjenica, već percepcije.

Medijski spinovi koriste specifičan jezik i stil. Informacije se pakiraju u konstrukcije koje izazivaju snažne emocije poput RONALD GoRSic iy> p p p

I

< Z O Q£ nje. Isti čin dobiva dva potpuno suprotna predznaka ovisno o kome je riječ. Usto, ako se određene negativne etikete (npr. "korumpirani", "zločinačka organizacija", "ekstremna desnica") ponavljaju dovoljno često u naslovima medija, javnost ih počinje prihvaćati kao činjenice. Jednom kad etiketa postane općeprihvaćena, političar, ili bilo tko na meti difamacije, gubi mogućnost da ga se sasluša s neutralne točke.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija 7 dnevno
Strana 2, 3
Oblast strane 1,774.65 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f6e29706-b317-4566-8e76-aede5b69725d/pdf

Kada pak ocrnjeni političar postigne stvarni, mjerljivi uspjeh, kampanja blaćenja koristi se za skretanje pozornosti. Umjesto izvještavanja o uspjehu, medijski naslovi fokusiraju se na sporedne, negativne detalje. Na primjer, ako se Plenković pohvali ekonomskim rezultatima i uspješnim reformama, spin će se fokusirati na to da je izbjegao biti na prosvjedu u Zagrebu, koliko je koštao let do Italije, ili će se izvući neka nespretna izjava. Time ga se potpuno neutralizira.

Selektivnim prenošenjem komentara, pozivanjem "analitičara i intelektualaca" koji navijaju za određenu političku opciju i kreiranjem agresivnih rasprava stvara se atmosfera linča u kojoj se pojedinac koji bi javno pokušao braniti ocrnjenog političara osjeća prilično glupo, ili bar ugroženo, i sasvim će sigurno biti izložen napadima i prijetnjama sa svih strana. Zbog toga svi radije šute ili se priklanjaju većinskom narativu, kako ne bi na sebe navukli bijes javnosti.

Jednom kada ovi mehanizmi odrade svoj posao, javnost više nikad neće prihvatiti pozitivne vijesti o Plenkoviću. Svaki pljesak upućen nekom drugom za istu stvar bit će normalan, ali pljesak njemu bit će doživljen kao namještaljka ili plaćeni aplauz. Uostalom, nitko ne pita Tomaševića za trovanje Save i pomor ribe za koji je odgovoran Holding – kao da Zagreb dobiva vodu iz Gospića, ne iz Save.

To je točka na kojoj je Plenković danas. On se sad više ne bori protiv argumenata, već protiv duboko ukorijenjenih emocionalnih predrasuda. Klasični politički PR poput nabrajanja uspjeha ili odbacivanja ili prebacivanja odgovornosti na toj točki ne samo da više ne djeluje, nego u pravilu izaziva protuučinak. Nema učinkovite obrane. Ako javnost ne vjeruje nečijim riječima, probijanje blokade postaje gotovo nemoguće.

Traženje zabrane uvoza otpada uzaludno je jer je slobodna trgovina otpadom između članica EU-a bila uvjet za članstvo, a i kad bismo mogli zabraniti uvoz, ostao bi nam naš opasni otpad. Uostalom, u Gospiću i nije bio problem legalno uvezeni otpad, nego onaj ilegalno uvezeni, s krivotvorenim papirima, koji su švercali kao bezopasan otpad, a za njega se dozvola dobije u općini. A naravno da ni jedna ad hoc inspekcija ni patrola koja bi presrela šleper ne bi radila kemijsku analizu. Srećom da druge države EU-a dopuštaju uvoz našeg otpada, jer naši možemosi, ali i generalna javnost, i dalje sotoniziraju spalionice. A one su jedino rješenje, sve ostalo je mazanje očiju i prodavanje šuplje priče te prebacivanje problema na buduće generacije. No ljudi su uvjereni da ih spalionice truju. Zato danas nemamo ni jednu, i ne znamo što bismo sa smećem, jer su ekolozi bili protiv njih. A možda bi njima trebalo dati to smeće da iz njega ručno izdvoje vrijedne sirovine i zarade lijep novac, onako kako nam već desetljećima objašnjavaju da trebamo raditi. Kružna ekonomija i te priče.

Inisu tu samo spalionice, dovoljno je staviti senzacionalistički naslov tipa "U tlu otkrivena mikroplastika, ušla je u vodu", da se svi uspaniče. U bočici vode od litre, onoj iz dućana, imate oko 240.000 fragmenata mikroplastike, od toga 90 posto nanoplastike, prema istraživanju sveučilišta Columbia. Isto tako, kad stavite naslov koji uključuje "vječne kemikalije u podzemnoj vodi", izazvat ćete moralnu paniku, a onda pitate AI pa vam kaže da vječnih kemikalija ionako ima doslovno svagdje, pa i u gotovo svačijem organizmu. I da zasad ne postoji niti jedna studija koja bi dokazla izravnu štetnost mikroplastike za ljudski organizam. Osim ako nećete baš žlicom jesti usitnjene najlon vrećice. Prosječan čovjek tjedno u organizam unese mikroplastike u količini jedne kreditne kartice, bilo gdje u svijetu. Imate je u plućima, slezeni, srcu, u svim organima. Slično je i s famoznim "vječnim kemikalijama" koje su prisutne u manje-više svačijem tijelu, već desetljećima. No nikoga za to nije briga, niti će ikada biti. Otrovali su nas i točka. Kao ona priča da su nas poubijali cjepivom.

Stoga je, budimo realni, HDZ-u trenutno najrealnija opcija za dobivanje idućih izbora promjena lidera, i to dovoljno rano

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija 7 dnevno
Strana 2, 3
Oblast strane 1,774.65 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f6e29706-b317-4566-8e76-aede5b69725d/pdf

PROMJENA LIDERA HDZ-u je već jednom uspjelo Kolega Hrstić stoga uzalud ukazuje na to da Hrvatska kudikamo više otpada izvozi nego uvozi, uključujući onaj opasni – kojeg izvozimo čak četiri puta više nego što ga uvezemo.

straha, gađenja ili moralnog zgražanja. Ako "podobni" političar promijeni mišljenje o nekoj temi, to će biti doživljeno kao "fleksibilnost, zrelost i osluškivanje želja naroda". Ako isto to učini nepopularni, mrski političar, to će ljudi vidjeti kao nedosljednost, licemjerje, političku trgovinu i lutakao premijer to ne smije reći na taj način. Premijeri su uvijek na tankom ledu i lako je poskliznuti se.

Njemu se sad događa ono što se prije njega dogodilo Tuđmanu, Bandiću i Karamarku: javnost mu je nacrtala rogove i postao je dežurni krivac i negativac. Riječ je o nečemu što se obično zove selektivna percepcija ili, na engleskom, confirmation bias. Jednom kada javnost ili mediji prihvate negativan narativ o nekom političaru, oni aktivno traže, primjećuju, prenose i pamte samo informacije koje potvrđuju to negativno mišljenje. Što god on učinio, bit će dočekano na nož, a za iste će stvari njegov oponent dobiti ili aplauz medija i javnosti, ili će barem oni biti apologetski raspoloženi prema njemu ("treba im vremena da se snađu", "podvaljuju im lopovi", "to je laž" i tako dalje). Čak i kad političar koji im se zamjerio učini nešto neosporno dobro, to će biti ignorirano ili proglašeno pokušajem manipulacije. Svatko u medijima tko poteze političara kojeg je javnost uzela na zub pokuša objektivizirati i racionalizirati, ili ukazati na dvostruka mjerila, također će se naći na udaru kao đavolji odvjetnik i plaćenik. SKRETANJE PAŽNJE Obilježen kao negativac

GoRan Mehkek

LLi N 1 LU 2 z < lo' P p prije izbora da uspije izgraditi sebi poziciju. To je HDZ-u već jednom uspjelo kad je Plenković smijenio Karamarka na čelu stranke, opstali su na vlasti, što se inače ne bi dogodilo. Danas je manje-više jasno da je afera "konzultantica" Karamarku bila namještena, no to što nije bio kriv nije ga spasilo od naprasnog izbacivanja iz politike, uz Plenkovićev angažman. Ode li Plenković na isti način, bilo bi tu neke poetske pravde, a Hrvatska bi bila pošteđena ponavljanja zagrebačkog scenarija. DOKAZ DOMOLJUBLJA Zastave na prosvjedu

Oporba je uvela i neke novosti u svoju predstavu. Na prosvjedu je bilo više hrvatskih zastava nego na Thompsonovu koncertu, čak se i Ivana Kekin omotala njome (a Dalija joj nije prigovorila da se tako zastava ne nosi!). A godinama su nam tumačili da se domoljublje ne dokazuje zastavama. Što je iduće, i ZDS će vikati?

To je obrazac iz Milanovićeve kampanje 2015. godine, kada se jednako tako odjednom počelo mahati hrvatskim zastavama na predizbornim skupovima vikati "Hrvatska! Hrvatska!", te upućuje da je, ako ne on, a ono isti PR tim iza svega. Netko je ironično napisao da su na prosvjedu nedostajali samo još Jure Francetić i komandant Šeste ličke, aludirajući na ideološko šarenilo prosvjednika. Dakle, na prosvjedu je bio kompletan politički spektar, oba kraja i sve između. Možemo je time ostvario još jednu pobjedu, uspjeli su izaći iz svoje ideološke uske čahure i čak se prikazati kao sposobni surađivati sa strankom koju inače smatraju "ekstremnom desnicom", iako je ona zapravo tu samo zato da glasove desničara odnese krajnjoj ljevici. No ne treba se zanositi da imamo pomirbu "sinova ustaša partizana" kakvu je zazivao Maks Luburić, a kasnije i Franjo Tuđman. Kažu, nužda je majka čudnog društva u krevetu, ili, u ovom slučaju, na prosvjedu. Ako u Mostu misle da će ih Možemo nakon idućih izbora uzeti u neku koaliciju – neće. Naprotiv, ako im Most pomogne uspeti se na vlast, njih će se prvih riješiti, ako su imalo pametni.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija 7 dnevno
Strana 2, 3
Oblast strane 1,774.65 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f6e29706-b317-4566-8e76-aede5b69725d/pdf

No, kako je krenulo, dio naivnih domoljuba nasjest će na udbaške i BIA-ine priče kako je HDZ = SDP = Možemo (čemu onda mijenjati vlast?) i kako je Plenković najbolji prijatelj četnika i izdajica, i iznova pucati sebi u koljeno, a onda će cviliti iduće četiri godine kao u slučaju Milanovića. Naime, jedan dio ne razumije da je jedina alternativa vladi HDZ-a u ovom trenuktu vlada koju bi formirali Možemo i SDP. Drugi dio je ona tzv. udbodesnica koja širi svađe, dezinformacije, nepovjerenje i radi protiv HDZ-a navodno "s desnih pozicija", glumatajući domoljublje, a ustvari radeći za Možemo. Hrvatska nije Njemačka, mi nemamo AFD. A sve što je desno od HDZ-a, ne računajući Most koji smatram uljezom, teško bi nakupilo više od pet posto glasova u ovom trenutku. Politička realnost tu je vrlo jednostavna. Ranko SUVAR

NJEMAČKA IZABRALA Nema razloga za čuđenje

HDZ je u zadnjih 30 godina svojim modelom upravljanja uništio resurse za buduće generacije, uništio je ovu zemlju i njezine tvornice koje su zapošljavale tisuće ljudi, a sada u njima imamo samo toksični otpad - kaže Sandra Benčić iz Možemo.

Jamranje da je HDZ sve uništio, jasno, ritualno je. Ali meni je paradoksalno Benčić s jedne strane govori o čistoj vodi i zraku, s druge žali za "uništenim tvornicama", onim socijalističkim koje su zapošljavale "tisuće ljudi". I ispuštale tisuće tona otrovnih tvari, o čemu sam više puta iscrpno pisao pa nema potrebe ponavljati. Najiritantnija jugonostalgičarska mantra jest ona o tvornicama. A ta priča o tome da su one "zapošljavale tisuće ljudi" razotkriva mentalni sklop možemosa: njima tvornice ne služe da bi ostvarile profit, to je ionako kapitalističko zlo koje ne treba postojati, nego da bi zaposlile ljude. Koje ljude?

Gdje su te tisuće nezaposlenih nakon što smo zatvorili sve te gubitaške tvornice? gdje bismo sad našli tisuće koje bi radile u tvornicama, uvest ćemo ih iz Nepala? Onako usput, legendarni Obrovac proizvodio je glinicu uz trošak od 320 dolara po toni, a prodavao je po 175 dolara, jer boksitnu rudu dopremali iz obližnje, prijateljske i nesvrstane Gvineje. Morem, pa vlakom. I ostale tvornice bile su na sličnim ekonomskim osnovama. I sad plaču da ih je netko, ne zna se tko i zašto, uništio. Sjajno.

Plakati za tvorničetinama u vrijeme kad opjevana njemačka industrija gasi pogone, a Japan razmišlja o gašenju brodogradnje jer cijenom ne može pratiti Kineze, a tehnologijom Korejce, kad Mercedes objavljuje da mu se više ne isplati plaćati radnika u Njemačkoj 50 eura po satu jer Mađar isti posao obavi jednako dobro za 15, i kad VW najavljuje gašenje gotovo svih pogona u Njemačkoj i otpuštanje čak 140.000 radnika (zasad, ostatak kasnije) znači biti potpuno odvojen od ekonomske stvarnosti. Ali to je nešto što je zajedničko progresivnoj ljevici, onoj zelenoj, i tradicionalnoj, onoj crvenoj. Uostalom, u Njemačkoj su SPD i Zeleni u koaliciji, uz pomoć Angele Merkel koja je posao destrukcije njemačke ekonomije i započela, uspjeli ekonomski uništiti državu koja je desetljećima bila pojam stabilnosti, dobrih plaća, pune zaposlenosti i ekonomskog poslijeratnog čuda.

Što će tek učiniti od Hrvatske kad dođu na vlast? Sad se svi čude što je nakon nekoliko desetljeća pretežno zeleno-lijevih politika Njemačka odlučila izabrati AFD. Ja ne vidim nikakvog razloga čuđenju. Vidim razlog za čuđenje što Hrvatska kani usvojiti iste one politike koje su pokopale ne samo Njemačku nego i dobar dio drugih starih i nekoć uspješnih država zapada i sjevera Europe, država kojima smo se nekad divili i koje su nam bile pojam standarda, sigurnosti i uređenosti, a sad ih gledamo s bizarnom radoznalošu i dozom sažaljenja. zom sažaljenja.

ŠTO JE TU NOVO? Sprovod u Srbiji

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija 7 dnevno
Strana 2, 3
Oblast strane 1,774.65 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f6e29706-b317-4566-8e76-aede5b69725d/pdf

Europska se komisija vrlo kreativno postavila u pogledu tumačenja sprovoda Ratka Mladića: službeno su izjavili da osuđenik za genocid nije pokopan uz državne počasti, unatoč tome što su na sprovodu u Beogradu sudjelovali pripadnici Vojske Srbije, šest vladinih ministara i sin Aleksandra Vučića. Mladićev lijes bio je prekriven zastavom, nosili su ga pripadnici Vojske Srbije, a vjerski obred na groblju predvodio je patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije. Suverenist Milanović na to nije reagirao, ali jesu Plenković i – Sandra Benčić, koja je očito odlučila pisati Ursuli von der Leyen i tražiti suspenziju pregovora EU-a sa Srbijom. Očito, i njoj se omilila uloga suverenistice mlade. Ok, ne baš tako mlade. Plenković je očito u defenzivi na svim frontovima u odnosu na Možemo i Sandru Benčić.Ja ipak ne razumijem zašto su se svi tolko uzbudili oko Mladićeva sprovoda. Srbija slavi ratne zločince, smatra ih herojima, koji šok! Halo, gdje ste bili zadnje 23 godine, od Đinđićeva ubojstva? Srbija je odavno prihvatila narativ po kojem su Srbi nedužne žrtve "ustaša i balija", narativ po kojem su i jedni i drugi "degenerirani Srbi koji su se odrekli vere pradedova" u ime katoličanstva, odnosno islama, i zato su moralno i fizički propali, za razliku od zdravih, snažnih i moralno krepkih Srba iz Srbije. Mladić je ubijao te i takve "ustaše i balije" i zato je heroj, a ne zločinac.Osuda svijeta isto nikoga u Srbiji ne zanima jer je poznato da nepravedni svijet "ćuti" i staje na stranu srpskih neprijatelja jer je "zapad imperijalistički, kapitalistički i zao". Taj narativ po kojem su Srbi samo nedužne žrtve Srbiju, naravno, vodi u propast, ali se nastavlja na Vukov narativ "Srbi svi i svuda" i nije pao s Marsa. Tu je i izostanak lustracije i još koješta što je dovelo do toga.

Dakle, Srbija slavi ratnog zločinca? Što je još novog? Sad ćemo je izbaciti iz pregovora s EU-om, a dosad je bila drukčija? Ili to dosad nismo znali? Bitno je da Hrvatska sad izvrši maksimalan pritisak na sve europske institucije, i čak nije loše da u tome sudjeluje i oporba, i da se Srbiji blokira put u EU, jer Srbiji, ovoj i ovakvoj, u EU-u nije mjesto niti će uskoro biti. Srbija je trenutno Bizant, i to u onom negativnom značenju te riječi.

Ali bilo bi dobro da se i oni koji su raširenih ruku dočekivali studente koji su rušili Vučića zapitaju koga su zapravo dočekivali kao prijatelje i saveznike. One koji su ispratili Ratka Mladića kao heroja? "ZAGREBAČKI DEČKO" Slučaj

Porfirije

Kad spominjemo sprovod Ratka Mladića, nemoguće je prijeći preko toga da mu je govor i opijelo održao Porfirije, do ne tako davno lider kružoka zagrebačkih intelektualaca. On je rekao da će generalovo ime ostati "duboko utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela srpskog pravoslavnog naroda" koji prema njemu, "pravedniku", osjeća "duboku zahvalnost".

Isad se taj njegov nekadašnji kružok čudi kako je taj "zagrebački dečko", intelektualac, postao fan ratnih zločinaca. Nije postao, oduvijek je bio.

SPC nije isto što i RKC, koja je univerzalna i jedna za cijeli svijet. Ona je nacionalna i ključni je čimbenik svih srpskih imperijalističkih politika.

Tvrtko Jakovina o Porfiriju je ne tako davne 2021. napisao: "On je u prostorima Mitropolije stvorio sigurnu zonu za dijalog o najosjetljivijim temama. (...) Ono što je on činio u Zagrebu – okupljanje ljudi posve različitih, pa i suprotstavljenih stavova – daje nadu da SPC na svom čelu dobiva čovjeka koji razumije kompleksnost postjugoslavenskih društava i koji neće produbljivati konflikte, nego tražiti točke dodira."

Danas pak misli da trebamo pustiti Srbiju da slavi genocid i Ratka Mladića jer "trebamo urediti svoje dvorište", a onda još govori nešto o tome da se mi mrzimo na ovim našim prostorima i to stvarno nije lijepo.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija 7 dnevno
Strana 2, 3
Oblast strane 1,774.65 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f6e29706-b317-4566-8e76-aede5b69725d/pdf

Inače, siguran sam da je BIA dobila izvješće o tome što tko iz tog kruga intelektualaca misli o "najosjetljivijim temama". Rada Borić je pak iste godine rekla: "'Porfirijanci', kako smo se nazivali, a koje je magnetom svoje osobnosti privlačio, bile su osobe često različitih, a opet dubinski sličnih svjetonazora, koji su u neformalnim druženjima, preimenovanima u 'kružoke', u prostorima Mitropolije, dijelili zajedničku brigu za pravednije društvo... Da sam vjernica, rekla bih da je njegovo djelovanje u Zagrebu bilo blagoslov, kako nisam, sigurna sam da je u našem gradu ostavio neizbrisiv, dubok trag dijaloga i suradnje."

Utom krugu "porfirijanaca" bili su "uobičajeni sumnjivci", od političara i diplomata bivši predsjednik Ivo Josipović, diplomat Budimir Lončar, od glumaca Rade Šerbedžija, Vili Matula i Duško Ljuština, od novinara i "intelektualaca" Branimir Pofuk, Drago Carlos Pilsel, potom povjesničari Tvrtko Jakovina i Hrvoje Klasić, tajkun Emil Tedeschi itd. Dakle, ono što "ekstremni desničari" zovu Jugoslavenima. Atrebalo bi ih zapravo zvati filočetnicima. Svi su oni lijepo govorili o Porfiriju. Problem je što u Hrvatskoj nema niti jednog "istraživačkog novinara" koji bi nazvao Radu Borić, Šerbedžiju, Klasića ili bilo kojeg lijevog intelektualca s tog popisa i pitao ga kako sad gleda na svoje guranje u Porfirijevu stražnjicu i je li ga bar malo sram. Jer su prezauzeti Thompsonovom šupom i vodom u Lici.

Svojevremeno je George Orwell ustvrdio da su neke stvari toliko glupe da samo intelektualci u njih mogu vjerovati, kritizirajući time sklonost visokoobrazovanih ljudi i političkih ideologa da zbog svojih teorijskih uvjerenja i apstraktnog razmišljanja potpuno izgube zdrav razum zanemare očite činjenice.

Jedna od njih je Porfirijev ekumenizam. No smisao je postojanja hrvatskog intelektualca da četniku viri iz stražnjice. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Uvodnik
Strana 2, 3
Oblast strane 2,423.24 cm^2
Autor Piše Vjera Šuman FOTO: GORAN KOVAČIĆ/PIXSELL

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Teatar od uhljeba

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fe884f3c-9eb2-40a5-9cee-438056ba8f11/pdf

Teatar od UHLJEBA

Piše **Vjera Šuman**
FOTO: GORAN KOVAČIĆ/PIXSELL

Menadžment Vodoopskrbe i odvodnje u Zagrebu unajmio je privatne detektive i informatičke forenzičare. Kreće bjesomučni lov na krtice. U zemlji gdje povjerljivi državni dokumenti medijima cure brže nego voda iz trulih zagrebačkih cijevi, uprava se brani da samo 'štiti podatke'. Naravno, javnost je u ovome odmah prepoznala metode stare, dobre UDBA-ine škole traženja unutarnjeg neprijatelja. Slanje špijuna u vlastite firme ogledalo je nemoći, nesposobnosti i neznanja 'podobnih' menadžera. Pokazalo se da je provalija između uličnog aktivizma i upravljanja golemim sustavom dublja od marijanske brazde. Jedno je vezati se lancima za ograde, bacati se pod bagere i urlati protiv korupcije za glasove birača. Potpuno je druga stvar ustati s asfalta, otresti prašinu s koljena, odjenuti odijelo i preuzeti sustav od sedam tisuća ljudi koji svakodnevno proždiru milijarde našeg novca. Kada romantični aktivizam zamijeni surova birokracija, a parole uvenu pred prvim naletom sindikata, nesposobni menadžment potpuno gubi kormilo. Rezultat? Grad nikad nije bio prljaviji i u većem kaosu dok bivši borci za transparentnost unajmljuju detektive kako bi saznali tko je javio da smrdi!

Vlada na Trgu svetog Marka samo se blago osmjehuje. Državno uhljebljivanje je kod nas visoka umjetnost, zaokružen ekosustav i nacionalni sport u kojem drži prvenstvo onaj tko ima najdulji staž na vlasti. Kod nas se izmišljaju cijele agencije za koordinaciju agencija koje koordiniraju koordinatore. Tamo nitko nikome ne smeta jer su svi 'naši'. Imamo i službeno najsporiju, najtromiju i najneefikasniju birokraciju u EU, čija je jedina svrha punjenje fotelja podobnim poslušnicima. Ali, eureka! Dobili smo novog glavnog državnog inspektora. Čovjek je fenomen među državnim dužnosnicima. U imovinskoj kartici nema ni nekretnina, ni pokretnina, nema čak ni pošteni rabljeni auto. Čisti asketizam, osim skromne štednje od 50.000 eura. I sad se nacija posve zbunjeno pita: je li ovo za nas dobro ili loše? Znači li to da smo napokon dobili moralnu vertikalu ili to samo znači da u visoku fotelju sjeda netko tko se tek treba namiriti ? Držimo palčeve da je ovo prvo.

U međuvremenu, dok mi u ovom našem izoliranom balonu uporno otkrivamo toplu vodu, civilizirani svijet igra neku drugu utakmicu. U Pragu su uhljebljivanje eliminirali algoritmima koji kirurški precizno mjere učinkovitost svakog kamiona i radnika, pa prostora za stranačko spavanje nema. Beč je svoj komunalni holding transformirao u korporaciju s čistim menadžerskim ugovorima. Ako kao direktor ne isporučiš vrhunski rezultat, letiš van bez obzira na to tko je dobio izbore. Tamo nikome ne pada na pamet plaćati špijune da hodaju po uredima jer se posao vodi znanjem, a ne paranojom.

Vrhunac političkog prodavanja magle je najnoviji manevar velikog vođe, nakon uspjelog protesta na Trgu u kojem se nisu dijelili lijevi i desni, nego su svi zajedno digli glas za rješavanje otrova u Lici. Plenki je bacio savršenu 'patku' na-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Uvodnik
Strana 2, 3
Oblast strane 2,423.24 cm^2
Autor Piše Vjera Šuman FOTO: GORAN KOVAČIĆ/PIXSELL

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Teatar od uhljeba

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fe884f3c-9eb2-40a5-9cee-438056ba8f11/pdf

javljujući anketu za lokalne sredine da se jave ako žele spalionicu otpada. Kakav spin! Prvi je na tu trulu dasku zagazio esdepeov Jakšić iz Koprivnice, po već uhodanoj praksi: 'ne u mom dvorištu'. I dok naši lokalni šerifi dramatično brane rodnu grudu od napretka, nitko ne govori da u Beču uzgajaju čak 200 tisuća pčela tik uz modernu spalionicu okruženu parkom gotovo u samom centru grada, dok je zrak koji izlazi iz spalionice čišći od onog u okolišu od automobila i sličnih zagađenja. Štos je u tome što vani sustav ulijeva povjerenje. U Hrvatskoj institucijama nitko živ ne vjeruje jer znamo da bi kod nas filtri radili samo kad dolazi inspekcija, pa spalionice zbog tog potpunog sloma povjerenja u sustav nećemo ni imati. Godinama istu priču gledamo u Pločama. Na dan kad se inspekcija iz Zagreba uredno najavi Luci Ploče, taj dan zalijevaju vodom 'brda' ugljena koji se tovare za BiH pa se ni trun prašine ne širi Pločama ni Neretvom. Samo taj dan. Inspekcija naravno ne nalazi baš nikakav problem, nego lijepo odu na jegulje s upravom Luke. Poslije sve puno crne prašine, ali to je zato što ljudi bez ikakvog razloga vjeruju svojim očima i svom nosu, umjesto našoj inspekciji. Ali koga briga, Plenki ih je opet sve skupa namagarčio, elegantno prebacio lopticu na lokalce i ostavio ih da se koprcaju u vlastitom populizmu. Ipak, odlučio se sam više pozabaviti zatrovanom Likom, ma što to značilo. Možda to ima veze s otkrićem novih ilegalnih odlagališta opasnog otpada u Benkovcu i spoznaji da je to samo vrh otrovnih brda po Hrvatskoj. Još jedan veliki skup na Trgu bana ne bi mu dobro sjeo. Jedino što bi mu dobro sjelo je da je za sve kriv neki bračni par Šincek, koji je bez ikakve pomoći velikih 'igrača' iz vrha vlasti tovario tone otpada gdje god vidi zgodno mjesto. Svi znamo da je to bilo potpuno nemoguće. Ali, eto! Je.

Za to vrijeme Grad udiše trebinjski dim, a ekipa s balkona kliče: 'Neka im sve izgori!'. Fascinantno je to povjerenje u granični prijelaz Ivanica. Vjeruju da vjetar i čestice dima imaju putovnice pa neće na našu stranu. Dok u susjedstvu ponosno uz državne počasti pokapaju monstruoznog ratnog zločinca Mladića, kod nas se pale domoljubni alarmi. Lokalna mladež u pauzama od brojanja eura junački brani identitet mlateći filipinske vozače Libertasa i konobare iz Trebinja. Ima tu svakakvog šljama, ali to je posao policije. Dok Crkva i oporba mudro šute, gradonačelnik moli sugrađane da ne tuku ljude koji ih voze na posao. Ove druge ne spominje, nije oportuno. Vrhunac apsurda, kašljemo od zajedničkog dima, vičemo parole, a onda molimo Boga da nam 'neprijatelji' donesu kavu i počiste apartman. Gori nam zajednička šuma, a mi s kauča navijamo za propast. Jer što više mrzitelja, to manje propitivanja tko nam truje Hrvatsku. To je doduše poznata Vučićeva doktrina, ali prijemčiva je.

U zemlji u kojoj se lažni moralisti bore protiv korupcije, bivši bacači po asfaltu koriste metode partijskih doušnika, a ekološke katastrofe se rješavaju raspravama o domoljublju, što nam ostaje? Svjetlo na kraju tunela je vjerojatno samo kondukter koji dolazi naplatiti kartu za ovu našu kolektivnu ludnicu. Kartu ćemo, po ustaljenom običaju, na kraju platiti isključivo iz našeg, ionako već ispražnjenog špaga. Ili kako bi rekao dobri naš gospar Bačić, bit će jako skupo. Ali nema veze, 'penzići' su dobili više od 30 eura veću mirovinu. Ima se, može se. Eto vas.

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Uvodnik
Strana 2, 3
Oblast strane 2,423.24 cm^2
Autor Piše Vjera Šuman FOTO: GORAN KOVAČIĆ/PIXSELL

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Teatar od uhljeba

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fe884f3c-9eb2-40a5-9cee-438056ba8f11/pdf

Teatar od uhljeba
Piše Vjera Šuman
FOTO: GORAN KOVAČIĆ/PIXSELL

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Uvodnik
Strana 2, 3
Oblast strane 2,423.24 cm^2
Autor Piše Vjera Šuman FOTO: GORAN KOVAČIĆ/PIXSELL

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Teatar od uhljeba

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fe884f3c-9eb2-40a5-9cee-438056ba8f11/pdf

Menadžment Vodoopskrbe i odvodnje u Zagrebu unajmio je privatne detektive i informatičke forenzičare. Kreće bjesomučni lov na krtice. U zemlji gdje povjerljivi državni dokumenti medijima cure brže nego voda iz trulih zagrebačkih cijevi, uprava se brani da samo 'štiti podatke' Naravno, javnost je u ovome odmah prepoznala metode stare, dobre UDBA-ine škole traženja unutarnjeg neprijatelja. Slanje špijuna u vlastite firme ogledalo je nemoći, nesposobnosti i neznanja'podobnih' menadžera. Pokazalo se daje provalija između u ličnog akti vizmai upravljanja golemim sustavom dublja od marijanske brazde. Jedno je vezati se lancima za ograde, bacati se pod bagere i urlati protiv korupcije za glasove birača. Potpuno je druga stvar ustati s asfalta, otresti prašinu s koljena, odjenuti odijelo i preuzeti sustav od sedam tisuća ljudi koji svakodnevno proždiru milijarde našeg novca. Kada romantični akti vizam zamijeni surova birokracija, a parole uvenu pred prvim naletom sindikata, nesposobni menadžment potpuno gubi kormilo. Rezultat? Grad nikad nije bio prljaviji i u većem kaosu dok bivši borci za transparentnost unajmljuju detektive kako bi saznali tko je javio da smrdi! Vlada na Trgu svetog Marka samo se blago osmjehuje. Državno uhljebljivanje je kod nas visoka umjetnost, zaokružen ekosustav i nacionalni sport u kojem drži prvenstvo onaj tko ima najdulji staž na vlasti. Kod nas se izmišljaju cijele agencije za koordinaciju agencija koje koordiniraju koordinatore. Tamo nitko nikome ne smeta jer su svi 'naši' Imamo i službeno najsporiju, najtromiju i najneefikasniju birokraciju u EU, čija je jedina svrha punjenje fotelja podobnim poslušnicima. Ali, eureka! Dobili smo novog glavnog državnog inspektora. Čovjek je fenomen među državnim dužnosnicima. U imovinskoj kartici nema ni nekretnina, ni pokretnina, nema čak ni pošteni rabljeni auto. Čisti asketizam, osim skromne štednje od 50.000 eura. I sad se nacija posve zbunjeno pita: je li ovo za nas dobro ili loše? Znači li to da smo napokon dobili moralnu vertikalu ili to samo znači da u visoku fotelju sjeda netko tko se tek treba namiriti ? Držimo palčeve daje ovo prvo. U međuvremenu, dok mi u ovom našem izoliranom balonu uporno otkrivamo toplu vodu, civilizirani svijet igra neku drugu utakmicu. U Pragu su uhljebljivanje eliminirali algoritmima koji kirurški precizno mjere učinkovitost svakog kamiona i radnika, pa prostora za stranačko spavanje nema. Beč je svoj komunalni holding transformirao u korporaciju s čistim menadžerskim ugovorima. Ako kao direktor ne isporučiš vrhunski rezultat, letiš van bez obzira na to tko je dobio izbore. Tamo nikome ne pada na pamet plaćati špijune da hodaju po uredima jer se posao vodi znanjem, a ne paranojom. Vrhunac političkog prodavanja magle je najnoviji manevar velikog vođe, nakon uspjelog protesta na Trgu u kojem se nisu dijelili lijevi i desni, nego su svi zajedno digli glas za rješavanje otrova u Lici. Plenki je bacio savršenu 'patku' najavljujući anketu za lokalne sredine da se jave ako žele spalionicu otpada. Kakav spin! Prvi je na tu trulu dasku zagazio esdepeov Jakšić iz Koprivnice, po već uhodanoj praksi: 'ne u mom dvorištu'. I dok naši lokalni šerifi dramatično brane rodnu grudu od napretka, nitko ne govori da u Beču uzgajaju čak 200 tisuća pčela tik uz modernu spalionicu okruženu parkom gotovo u samom centru grada, dok je zrak koji izlazi iz spalionice čišći od onog u okolišu od automobila i sličnih zagađenja. Štos je u tome što vani sustav ulijeva povjerenje. U Hrvatskoj institucijama nitko živ ne vjeruje jer znamo da bi kod nas filtri radili samo kad dolazi inspekcija, paspalionice zbog tog potpunog sloma povjerenja u sustav nećemo ni imati. Godinama istu priču gledamo u Pločama. Na dan kad se inspekcija iz Zagreba uredno najavi Luci Ploče, taj dan zalijevaju vodom 'brda' ugljena koji se tovare za BIH pase ni trun prašine ne širi Pločama ni Neretvom. Samo taj dan. Inspekcija naravno ne nalazi baš nikakav problem, nego lijepo odu na jegulje s upravom Luke. Poslije sve puno crne prašine, ali to je zato što ljudi bez ikakvog razloga vjeruju svojim očima i svom nosu, umjesto našoj inspekciji. Ali koga briga, Plenki ih je opet sve skupa namagarčio, elegantno prebacio lopticu na lokalce i ostavio ih da se koprcaju u vlastitom populizmu. Ipak, odlučio se sam više pozabaviti zatrovanom Likom, mašto to značilo. Možda to ima veze s otkrićem novih ilegalnih odlagališta opasnog otpada u Benkovcu i spoznaji daje to samo vrh otrovnih brda po Hrvatskoj. Još jedan veliki skup na Trgu bana ne bi mu dobro sjeo. Jedino što bi mu dobro sjelo je daje za sve kriv neki bračni paršincek, koji je bez ikakve pomoći velikih 'igrača' iz vrha vlasti tovario tone otpada gdje god vidi zgodno

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Uvodnik
Strana 2, 3
Oblast strane 2,423.24 cm^2
Autor Piše Vjera Šuman FOTO: GORAN KOVAČIĆ/PIXSELL

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Teatar od uhljeba

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fe884f3c-9eb2-40a5-9cee-438056ba8f11/pdf

mjesto. Svi znamo daje to bilo potpuno nemoguće. Ali, eto! Je.

Zato vrijeme Grad udiše trebinjski dim, a ekipa s balkona kliče: 'Neka im sve izgori!'. Fascinantno je to povjerenje u granični prijelaz Ivanića. Vjeruju da vjetar i čestice dima imaju putovnice pa neće na našu stranu. Dok u susjedstvu ponosno uz državne počasti pokapaju monstruoznog ratnog zločinca Mladića, kod nas se pale domoljubni alarmi. Lokalna mladež u pauzama od brojanja eura junački brani identitet mlateći filipinske vozače Libertasa i konobare iz Trebinja. Ima tu svakakvog šljama, ali to je posao policije. Dok Crkva i oporba mudro šute, gradonačelnik moli sugrađane da ne tuku ljude koji ih voze na posao. Ove druge ne spominje, nije oportuno. Vrhunac apsurda, kašljemo od zajedničkog dima, vičemo parole, a onda molimo Boga da nam 'neprijatelji' donesu kavu i počiste apartman. Gori nam zajednička šuma, a mi s kauča navijamo za propast. Jer što više mrzitelja, to manje propitivanja tko nam truje Hrvatsku. To je doduše poznata Vučićeva doktrina, ali prijemčiva je. Uzemlji u kojoj se lažni moralisti bore protiv korupcije, bivši bacači po asfaltu koriste metode partijskih doušnika, a ekološke katastrofe se rješavaju raspravama o domoljublju, što nam ostaje? Svjetlo na kraju tunela je vjerojatno samo kondukter koji dolazi naplatiti kartu za ovu našu kolektivnu ludnicu. Kartu ćemo, po ustaljenom običaju, na kraju platiti isključivo iz našeg, ionako već ispražnjenog špaga. Ili kako bi rekao dobri naš gospar Bačić, bit će jako skupo. Ali nema veze, 'penzići' su dobili više od 30 eura veću mirovinu. Imaše, može se. Eto vas.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Sport
Strana 30
Oblast strane 1,455.03 cm^2
Autor Piše Marie iCiečak

Tema Aleksandar Vučić

Naslov I NUŽDA MOŽE BITI UGODA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/04282e89-946f-486c-8bb9-3459f75554df/pdf

KRONIKA POVIJESNIH STRANPUTICA

Piše Mario Kiečak

I NUŽDA MOŽE BIT UGODA

Ministar unutarnjih poslova Davor Božinović pohodio je Dubrovnik i tom prigodom obišao obnovljenu zgradu Policijske uprave dubrovačko-neretvanske, poznatu pod romantičnim imenom Villa Palma. Zgrada je sad, kako se moglo čut, ugodno mjesto za zaposlenike, ali i za građane i turiste, koji svojevoljno tamo dođu. Tek zericu manje ugodan boravak čeka sumnjive tipove, lupeže i nasilnike koji u policiju budu silom dovedeni. Ali bez sumnje ostavlja dojam.

Ministar je pritom objasnio i širi značaj obnove. Dubrovnik je, kaže, jedno od najprestižnijih turističkih središta Hrvatske, Europe i svijeta, pa susret s policijskom upravom mora ostaviti dojam da je čovjek došao u uređenu i civiliziranu državu. To je doista dobra vijest. Pogotovo za one koji u Dubrovnik ulaze preko Karasovića. Jer upravo tamo je početkom kolovoza, na hrvatskoj granici prema Crnoj Gori, civilizacija pokazala svoje najbolje lice. Putnici su čekali i 24 sata u koloni, dok su **mještani Konavala** od sunca zamantrani, gledali kilometarski parking i pitali se jesu li, u svrhu prestiža, neprimjetno postali granični prijelaz. Jer doma nisu mogli. Ministar priznaje da problem postoji, ali bez panike. On i premijer pokušat će nešto "pokrpati", ali bez velikih investicija. Uostalom, riječ je samo o tri ili četiri problematična dana godišnje. Tri, četiri dana! Što je to za najprestižnije turističko središte Europe? Sitnica. Turist koji čeka 24 sata na granici tako ima vremena uživit u prirodi, nešto zamezit, popit, pa meditirat, napisat roman ili povećat obitelj. A ministru je, srećom po civilizaciju, glavni dokaz hrvatske civiliziranosti – obnovljena - policijska zgrada. Što će nam autocesta do Dubrovnika, brza cesta, normalan prilaz aerodromu i granici? Imamo Villlu Palmu! Dubrovnik je, dakle, dobio obnovljenu policijsku palaču. Prioriteti su ipak prioriteti.

A njegov šef Plenković stigao je u Gospić, pogledao problem s tisućama tona toksičnog otpada i zaključio – nema razloga za paniku. Prosvjedi u Zagrebu, po njemu, nemaju nikakva utjecaja na zbrinjavanje otpada. Njegova vlada samo što nije počela zbrinjavanje. Šteta što je **naivan narod** tako agresivno izmanipuliran od oporbe, koja od posljednjih izbora provodi "strategiju stvaranja kaosa". Uvjeren je da ga samo zato inače vjerni glasači nisu primjereno ni dočekali. A baš je bio pripremio odgovor za prosvjednike. Ono, pa nije **gospičko smeće** Vučićeva ubojita nadstrešnicu iz Novog Sada, nego tek nekoliko desetaka tisuća tona Šincekova toksičnog otpada, koji nikoga nisu ubili niti otrovali. I neće!

Mnogima je ta usporedba bila zanimljiva, ali nisu valjda očekivali onu, kad su HDZ-ovi elitni prosvjednici nekad postavljali šatore, prijetili plinskim bocama i stvarali politički kaos u Zagrebu. To se onda zvalo demokracija, narodni bunt i borba za Hrvatsku. Danas, međutim, građani koji prosvjeduju zbog otrovnog otpada očito podliježu **proizvedenom kaosu** opozicije.

A premijer proizvodi – usporedbe. Možda je tek zaboravio jednu sitnicu; ljudi u Gospiću ne prosvjeduju radi Vučićeve pogibeljne nadstrešnice u Novom Sadu, nego zbog života pokraj tisuća tona opasnog otpada, koji prijeti zatrovanjem vode.

Uz to su shvatili da je Plenković u Gospić došao samo zato da pokaže kako se državna odgovornost rješava - govorom. I vodom. Tijekom TV prijenosa mogo se primijetit skoro povijesni detalj; čaše vode pred premijerom i njegovom ministrima ostale su netaknute.

Ni'ko nije bio žedan.

A samo dan nakon što se iz Gospića vratio Plenković, Vlada je sjela za stol i donijela povijesnu odluku: Hrvatska će potrošit skoro milijardu eura, (bez PDV-a), na naoružanje. Kupuje se 18 južnokorejskih višecijevnih lansera raketa, a Francuzi će dodatno naoružati naše Rafale. Premijer je pritom mudro objasnio da to nije zato da bismo nekome prijetili, nego da bismo "odvratili svaku prijetnju". Jer onih desetine tisuća tona toksičnog otpada nije glavna prijetnja, iako neuk narod misli da jes', nego je prijetnja ono što bi jednog dana moglo doć iz daljine. Zna se i o'kle!

I tako, dok država ne zna kamo s otrovom, savršeno zna kamo s milijardom eura. A narod sve više zanima, može li neka od onih raketa pogoditi korupciju? Mogu li Rafali presresti pogodovanje? Postoji li višecijevni lanser protiv državne bahatosti, ignorancije i političke grabeži? Ako postoji, treba ih kupit - odma!

Ima ih i koji pozdravljaju jačanje naše vojske. Kad se već troši, oni bi dođontali još i nosač aviona, tri nuklearne podmornice i, za svaki slučaj, katapult za izbacivanje birača prije - sljedećih izbora.

Dok se u svijetu raspravlja o riskantnim bitcoinu, AI dionicama i nekret-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Sport
Strana 30
Oblast strane 1,455.03 cm^2
Autor Piše Marie iCiečak

Tema Aleksandar Vučić

Naslov I NUŽDA MOŽE BITI UGODA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/04282e89-946f-486c-8bb9-3459f75554df/pdf

RA O H <R A POV" J !;:! S A H S!R AA # U!': C A

Piše msirIG K*ečak

'#' W

3 ■ c ■ : ■•*%. ?■ I i, , • : # t '> ■ ■< r\ ■ ? ■ ': G"<**-*% G i

A "/ / "i * 4 * ..* i„■3 r # \ AA/ : ;~ ! *r# r / A a ? a i A A /7 : ; AA;. AA" A .; /A A AA , . 1\- RA : 'A•; \ !\ .. \ii-f ilr: :- LGr\\ ■ . \ ■ ■. -i-- . V:A Gj-i- A-f : r-A Ya

Ministar unutarnjih poslova Davor

Božinović pohodio je Dubrovnik i tom prigodom obišao obnovljenu zgradu Policijske uprave dubrovačko-neretvanske, poznatu pod romantičnim imenom Villa Palma, Zgrada je sad, kako se moglo čut, ugodno mjesto za zaposlenike, ali i za građane i turiste, koji svojevoljno tamo dođu. Tek zericu manje ugodan boravak čeka sumnjive tipove, lupeže i nasilnike koji u policiju budu silom dovedeni. Ali bez sumnje ostavlja dojam. Ministar je pritom objasnio i širi značaj obnove. Dubrovnik je, kaže, jedno od najprestižnijih turističkih sred išta Hrvatske, Europe i svijeta, pa susret s policijskom upravom mora ostaviti dojam da je čovjek došao u uređenu i civiliziranu državu. To je do ista dobra vijest Pogotovo zaone koji u Dubrovnik ulaze preko Karasovića. Jer upravo tamo je početkom kolovoza, na hrvatskoj granici prema Crnoj Gori, civilizacija pokazala svoje najbolje lice. Putnici su čekali i 24 sata u koloni, dok su mještani Konavala od sunca zamantrani, gledali kilometarski parking i pitali se jesu li, u svrhu prestiža, neprimjetno postali granični prijelaz. Jer doma nisu mogli. Ministar priznaje da problem postoji, ali bez panike. On i premijer pokušat će nešto "pokrpati" ali bez velikih investicija. Uostalom, riječ je samo o tri ili četiri problematična dana godišnje. Tri, četiri dana! Što je to za najprestižnije turističko središte Europe? Sitnica Turist koji čeka 24 sata na granici tako ima vremena uživit u prirodi, nešto zamezit, popit, pa meditirat, napisat roman ili povećat obitelj. A ministru je, srećom po civilizaciju, glavni dokaz hrvatske civiliziranosti - obnovljena - policijska zgrada Što će nam autocesta do Dubrovnika, brza cesta, normalan prilaz aerodromu i granici? Imamo Villlu Palmu! Dubrovnik je, dakle, dobio obnovljenu policijsku palaču. Prioriteti su ipak prioriteti. A njegov šef Plenković stigao je u

Gospić, pogledao problem s tisućama tona toksičnog otpada i zaključio - nema razloga za paniku. Prosvjedi u Zagrebu, po njemu, nemaju nikakva utjecaja na zbrinjavanje otpada. Njegova vlada samo što nije počela zbrinjavanje. Šteta što je naivan narod tako agresivno izmanipuliran od oporbe, koja od posljednjih izbora provodi "strategiju stvaranja kaosa" Uvjeren je da ga samo zato inače vjerni glasači nisu primjereno ni dočekali. A baš je bio pripremio odgovor za prosvjednike. Ono, pa nije gospićko smeće Vučićeva ubojita nadstrešnicu iz Novog Sada, nego tek nekoliko desetaka tisuća tona Šincekova toksičnog otpada, koji nikoga nisu ubili niti otrovali. I neće!

Mnogima je ta usporedba bila zanimljiva, ali nisu valjda očekivali onu, kad su HDZovi elitni prosvjednici nekad postavljali šatore, prijetili plinskim bocama i stvarali politički kaos u Zagrebu. To se onda zvalo demokracija, narodni bunt i borba za Hrvatsku. Danas, međutim, građani koji prosvjeduju zbog otrovnog otpada očito podliježu proizvedenom kaosu opozicije.

A premijer proizvodi - usporedbe. Možda je tek zaboravio jednu sitnicu; ljudi u Gospiću ne prosvjeduju radi Vučićeve pogibeljne nadstrešnice u Novom Sadu, nego zbog života pokraj tisuća tona opasnog otpada, koji vode.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Sport
Strana 30
Oblast strane 1,455.03 cm^2
Autor Piše Marie iCiečak

Tema Aleksandar Vučić

Naslov I NUŽDA MOŽE BITI UGODA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/04282e89-946f-486c-8bb9-3459f75554df/pdf

Uz to su shvatili daje Plenković u Gospić došao samo zato da pokaže kako se državna odgovornost rješava - govorom. I vodom. Tijekom TV prijenosa mogo se primijetit skoro povijesni detalj; čaše vode pred premijerom i njegovom ministrima ostale su netaknute. Ni'ko nije bio žedan.

A samo dan nakon što se iz Gospića vratio Plenković, Vlada je sjela za stol i donijela povijesnu odluku: Hrvatska će potrošit skoro milijardu eura, (bez PDV-a), na naoružanje. Kupuje se 18 južnokorejskih višecijevnih lansera raketa, a Francuzi će dodatno naoružati naše Rafale. Premijer je pritom mudro objasnio da to nije zato da bismo nekome prijetili, nego da bismo "odvratili svaku prijetnju". Jer onih desetine tisuća tona toksičnog otpada nije glavna prijetnja, iako neuk narod misli daješ' nego je prijetnja ono što bi jednog dana moglo doć iz daljine. Zna se i o'kle!

I tako, dok država ne zna kamo s otrovom, savršeno zna kamo s milijardom eura. A narod sve više zanima, može li neka od onih raketa pogoditi korupciju? Mogu li Rafali presresti pogodovanje? Postoji li višecijevni lanser protiv državne bahatosti, ignorancije i političke grabeži? Ako postoji, treba ih kupit - odma!

Ima ih i koji pozdravljaju jačanje naše vojske. Kad se već troši, oni bi dođontali još i nosač aviona, tri nuklearne podmornice i, za svaki slučaj, katapult za izbacivanje birača prije - sljedećih izbora. Dok se u svijetu raspravlja o riskantnim bitcoinu, AI dionicama i nekret

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Bez naslova
Strana 30, 31
Oblast strane 2,921.22 cm^2
Autor Piše Marie iCiečak

Tema Aleksandar Vučić

Naslov I NUŽDA MOŽE BITI UGODA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5e420fb0-6f7d-4bd3-abb0-e4f434054a74/pdf

KRONIKA POVIJESNIH STRANPUTICA

Piše **Mario Kletak**

I NUŽDA MOŽE BIT UGODA

Ministar unutarnjih poslova Davor Božinović pohodio je Dubrovnik i tom prigodom obišao obnovljenu zgradu Policijske uprave dubrovačko-neretvanske, poznatu pod romantičnim imenom Villa Palma. Zgrada je sad, kako se moglo čut, ugodno mjesto za zaposlenike, ali i za građane i turiste, koji svojevoljno tamo dođu. Tek zericu manje ugodan boravak čeka sumnjive tipove, lupeže i nasilnike koji u policiju budu silom dovedeni. Ali bez sumnje ostavlja dojam.

Ministar je pritom objasnio i širi značaj obnove. Dubrovnik je, kaže, jedno od najprestižnijih turističkih središta Hrvatske, Europe i svijeta, pa susret s policijskom upravom mora ostaviti dojam da je čovjek došao u uređenu i civiliziranu državu. To je doista dobra vijest. Pogotovo za one koji u Dubrovnik ulaze preko Karasovića. Jer upravo tamo je početkom kolovoza, na hrvatskoj granici prema Crnoj Gori, civilizacija pokazala svoje najbolje lice. Putnici su čekali i 24 sata u koloni, dok su **mještani Konavala** od sunca zamantrani, gledali kilometarski parking i pitali se jesu li, u svrhu prestiža, neprimjetno postali granični prijelaz. Jer doma nisu mogli. Ministar priznaje da problem postoji, ali bez panike. On i premijer pokušat će nešto "pokrpati", ali bez velikih investicija. Uostalom, riječ je samo o tri ili četiri problematična dana godišnje. Tri, četiri dana! Što je to za najprestižnije turističko središte Europe? Sitnica. Turist koji čeka 24 sata na granici tako ima vremena uživit u prirodi, nešto zamezit, popit, pa meditirat, napisat roman ili povećat obitelj. A ministru je, srećom po civilizaciju, glavni dokaz hrvatske civiliziranosti – obnovljena - policijska zgrada. Što će nam autocesta do Dubrovnika, brza cesta, normalan prilaz aerodromu i granici? Imamo Villlu Palmu! Dubrovnik je, dakle, dobio obnovljenu policijsku palaču. Prioriteti su ipak prioriteti.

A njegov šef Plenković stigao je u Gospić, pogledao problem s tisućama tona toksičnog otpada i zaključio – nema razloga za paniku. Prosvjedi u Zagrebu, po njemu, nemaju nikakva utjecaja na zbrinjavanje otpada. Njegova vlada samo što nije počela zbrinjavanje. Šteta što je **naivan narod** tako agresivno izmanipuliran od oporbe, koja od posljednjih izbora provodi "strategiju stvaranja kaosa". Uvjeren je da ga samo zato inače vjerni glasači nisu primjereno ni dočekali. A baš je bio pripremio odgovor za prosvjednike. Ono, pa nije **gospičko smeće** Vučićeva ubojita nadstrešnicu iz Novog Sada, nego tek nekoliko desetaka tisuća tona Šincekova toksičnog otpada, koji nikoga nisu ubili niti otrovali. I neće!

Mnogima je ta usporedba bila zanimljiva, ali nisu valjda očekivali onu, kad su HDZ-ovi elitni prosvjednici nekad postavljali šatore, prijetili plinskim bocama i stvarali politički kaos u Zagrebu. To se onda zvalo demokracija, narodni bunt i borba za Hrvatsku. Danas, međutim, građani koji prosvjeduju zbog otrovnog otpada očito podliježu **proizvedenom kaosu** opozicije.

A premijer proizvodi – usporedbe. Možda je tek zaboravio jednu sitnicu; ljudi u Gospiću ne prosvjeduju radi Vučićeve pogibeljne nadstrešnice u Novom Sadu, nego zbog života pokraj tisuća tona opasnog otpada, koji prijeti zatrovanjem vode.

Uz to su shvatili da je Plenković u Gospić došao samo zato da pokaže kako se državna odgovornost rješava - govorom. I vodom. Tijekom TV prijenosa mogo se primijetit skoro povijesni detalj; čaše vode pred premijerom i njegovom ministrima ostale su netaknute.

Ni'ko nije bio žedan.

A samo dan nakon što se iz Gospića vratio Plenković, Vlada je sjela za stol i donijela povijesnu odluku: Hrvatska će potrošit skoro milijardu eura, (bez PDV-a), na naoružanje. Kupuje se 18 južnokorejskih višecijevnih lansera raketa, a Francuzi će dodatno naoružati naše Rafale. Premijer je pritom mudro objasnio da to nije zato da bismo nekome prijetili, nego da bismo "odvratili svaku prijetnju". Jer onih desetine tisuća tona toksičnog otpada nije glavna prijetnja, iako neuk narod misli da jes', nego je prijetnja ono što bi jednog dana moglo doć iz daljine. Zna se i o'kle!

I tako, dok država ne zna kamo s otrovom, savršeno zna kamo s milijardom eura. A narod sve više zanima, može li neka od onih raketa pogoditi korupciju? Mogu li Rafali presresti pogodovanje? Postoji li višecijevni lanser protiv državne bahatosti, ignorancije i političke grabeži? Ako postoji, treba ih kupit - odma!

Ima ih i koji pozdravljaju jačanje naše vojske. Kad se već troši, oni bi dođontali još i nosač aviona, tri nuklearne podmornice i, za svaki slučaj, katapult za izbacivanje birača prije - sljedećih izbora.

Dok se u svijetu raspravlja o riskantnim bitcoinu, AI dionicama i nekret-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Bez naslova
Strana 30, 31
Oblast strane 2,921.22 cm^2
Autor Piše Marie iCiečak

Tema Aleksandar Vučić

Naslov I NUŽDA MOŽE BITI UGODA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5e420fb0-6f7d-4bd3-abb0-e4f434054a74/pdf

ninama, prosječni hrvatski građanin odlučio je uložiti u provjerenu, obiteljsku firmu: Republiku Hrvatsku.

Država je shvatila da joj građani drže milijarde na računima, pa odlučila ponudit im "revolucionarnu" kamatu. Potez je genijalan: država vam porezima, doprinosima, komunalnim i drugim naknadama uzme solde, a onda vas mami da joj pozajmite i ono što vam je ostalo.

I što čovjek može; dok mu u banci novac polako, ali sigurno guta inflacija uz blagoslov direktora u skupim odijelima, **s trezorskim zapisima** čovjek barem ima onaj domoljubni osjećaj da izravno financira popravak lokalnog seoskog puta, ili novu flotu limuzina političara, isto u skupim odijelima. Eto ti izbora!

Evo, kažu da hrvatski građani trenutačno drže **8,5 posto** ukupnog javnog duga vlastite države.

Do jučer smo rasipnoj državi bili oštri kritičari, a sad eto - strateški partneri. Zapravo, vazda je tako bilo; nekome država, nekome dugovi. Dok elita kupuje kvadrate na moru, obična čeljad kupuje komadiće javnog duga. I to, svake godine sve više.

Imaš dojam da ulagači vjeruju kako su oni **vlasnici dionica**, a ne **trezorskih zapisa,** i time imaju **pravo glasa** na "skupštini dioničara". Pa uvjeren da je on dioničar, uđe tako Hrvat u Ministarstvo financija i kaže: "Dobro jutro, ja sam taj i taj, vlasnik sam tri metra asfalta na autocesti **A1** i dva metra kvadratna ureda u Poreznoj upravi. Htio bih provjerit kako napreduje moje ulaganje."

A onda ga **Država** otrijezni ponudom **re-investiranja**. To je onaj momenat kad ti vrate pare uz 2.75 posto kamate, u godini u kojoj su skrivili inflaciju od skoro 5 posto. Ali te tako toplo pogledaju da im solde odmah vratiš nase, u nadi da će ih idući put potrošit na nešto pametnije od novih službenih Audija. Statistike govore, ako se ovaj trend nastavi sljedećih desetak godina, građani će bit vlasnici **50 posto** državnog duga. Država će službeno otići u stečaj, a investitori mogu i dalje sanjat kako će u stečajnom postupku dobit po jednu fotelju u Saboru i pravo da sami sebi smanje poreze. Dotad, država može mirno spavat; njezini građani čuvaju njezine dugove.

U centru Grada je otvoren novi mirišljavi **javni zahod** od 95 kvadrata, što je koštalo 625 tisuća eura bez PDV-a, odnosno 6.5 tisuća **eura po kvadratu**. Investicija je pritom premašila prvotni troškovnik za još 120 tisuća eura. Bome mirita, jer svako olakšanje vrijedi para. Kad čovjek ide na WC, red je da sjedne u skladu s dubrovačkim standardom. A standard je – **mramorni**.

Pred korisnicima sve blista: mramor, metal, staklo, ekrani, automatika, rešetke. Posebno fasciniraju **rešetke**. Toliko ih je da korisnik može steć' dojam kako ne ulazi u zahod, nego u glavni trezor Hrvatske narodne banke. **Istina,** naplatne barijere **su malo** preuske, pa se nešto korpulentnije osobe teško provuku, čak i uz duboki udah. Ali to i jest značenje riječi - barijera. Onda dolazi kruna projekta – **pristup osobama u kolicima**. Nije zaboravljena ni posebna rampa, **ali montira se samo - na zahtjev. A da bi je osoba u kolicima dobila, najprije mora doć do zvonca, do kojeg se dolazi preko - dva skalina!?**

Dakle, osoba u kolicima najprije mora svladati prepreku, kako bi zatražila pomoć za - svladavanje prepreke. Osim tih sitnica, vidi se da se nije šparalo na luksuzu. Nakon privatnog **"zlatnog WC-a"** u uredu bivše gradonačelnice Šuice, Grad nam je dobio i ekskluzivni - **javni nužnik**. Korisnik u nuždi plati **2 eura**, prođe kroz rešetke, ugleda mramor i izađe uvjeren da mu je ovo bila - najugodnija nužda u životu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Bez naslova
Strana 30, 31
Oblast strane 2,921.22 cm^2
Autor Piše Marie iCiečak

Tema Aleksandar Vučić

Naslov I NUŽDA MOŽE BITI UGODA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5e420fb0-6f7d-4bd3-abb0-e4f434054a74/pdf

RA O H <R A POV" J !;:! S A H S!R AA # U!': C A

Piše msirIG K*ečak

'#' W

3 ■ c ■ : ■•*%. ?■ I i, , • : # t '> ■ ■< r\ ■ ? ■ ': G"<**-*% G i

A "/ / "i * 4 * ..* i„■3 r # \ AA/ : ;~ ! *r# r / A a ? a i A A /7 : ; AA;. AA" A .; /A A AA , . 1\- RA : 'A•; \ !\ .. \ii-f ilr: :- LGr\\ ■ . \ ■ ■. -i-- . V:A Gj-i- A-f : r-A Ya

Ministar unutarnjih poslova Davor

Božinović pohodio je Dubrovnik i tom prigodom obišao obnovljenu zgradu Policijske uprave dubrovačko-neretvanske, poznatu pod romantičnim imenom Villa Palma, Zgrada je sad, kako se moglo čut, ugodno mjesto za zaposlenike, ali i za građane i turiste, koji svojevoljno tamo dođu. Tek zericu manje ugodan boravak čeka sumnjive tipove, lupeže i nasilnike koji u policiju budu silom dovedeni. Ali bez sumnje ostavlja dojam. Ministar je pritom objasnio i širi značaj obnove. Dubrovnik je, kaže, jedno od najprestižnijih turističkih sred išta Hrvatske, Europe i svijeta, pa susret s policijskom upravom mora ostaviti dojam da je čovjek došao u uređenu i civiliziranu državu. To je do ista dobra vijest Pogotovo zaone koji u Dubrovnik ulaze preko Karasovića. Jer upravo tamo je početkom kolovoza, na hrvatskoj granici prema Crnoj Gori, civilizacija pokazala svoje najbolje lice. Putnici su čekali i 24 sata u koloni, dok su mještani Konavala od sunca zamantrani, gledali kilometarski parking i pitali se jesu li, u svrhu prestiža, neprimjetno postali granični prijelaz. Jer doma nisu mogli. Ministar priznaje da problem postoji, ali bez panike. On i premijer pokušat će nešto "pokrpati" ali bez velikih investicija. Uostalom, riječ je samo o tri ili četiri problematična dana godišnje. Tri, četiri dana! Što je to za najprestižnije turističko središte Europe? Sitnica Turist koji čeka 24 sata na granici tako ima vremena uživit u prirodi, nešto zamezit, popit, pa meditirat, napisat roman ili povećat obitelj. A ministru je, srećom po civilizaciju, glavni dokaz hrvatske civiliziranosti - obnovljena - policijska zgrada Što će nam autocesta do Dubrovnika, brza cesta, normalan prilaz aerodromu i granici? Imamo Villlu Palmu! Dubrovnik je, dakle, dobio obnovljenu policijsku palaču. Prioriteti su ipak prioriteti. A njegov šef Plenković stigao je u

Gospić, pogledao problem s tisućama tona toksičnog otpada i zaključio - nema razloga za paniku. Prosvjedi u Zagrebu, po njemu, nemaju nikakva utjecaja na zbrinjavanje otpada. Njegova vlada samo što nije počela zbrinjavanje. Šteta što je naivan narod tako agresivno izmanipuliran od oporbe, koja od posljednjih izbora provodi "strategiju stvaranja kaosa" Uvjeren je da ga samo zato inače vjerni glasači nisu primjereno ni dočekali. A baš je bio pripremio odgovor za prosvjednike. Ono, pa nije gospićko smeće Vučićeva ubojita nadstrešnicu iz Novog Sada, nego tek nekoliko desetaka tisuća tona Šincekova toksičnog otpada, koji nikoga nisu ubili niti otrovali. I neće!

Mnogima je ta usporedba bila zanimljiva, ali nisu valjda očekivali onu, kad su HDZovi elitni prosvjednici nekad postavljali šatore, prijetili plinskim bocama i stvarali politički kaos u Zagrebu. To se onda zvalo demokracija, narodni bunt i borba za Hrvatsku. Danas, međutim, građani koji prosvjeduju zbog otrovnog otpada očito podliježu proizvedenom kaosu opozicije.

A premijer proizvodi - usporedbe. Možda je tek zaboravio jednu sitnicu; ljudi u Gospiću ne prosvjeduju radi Vučićeve pogibeljne nadstrešnice u Novom Sadu, nego zbog života pokraj tisuća tona opasnog otpada, koji vode.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Bez naslova
Strana 30, 31
Oblast strane 2,921.22 cm^2
Autor Piše Marie iCiečak

Tema Aleksandar Vučić

Naslov I NUŽDA MOŽE BITI UGODA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5e420fb0-6f7d-4bd3-abb0-e4f434054a74/pdf

Uz to su shvatili daje Plenković u Gospić došao samo zato da pokaže kako se državna odgovornost rješava - govorom. I vodom. Tijekom TV prijenosa mogo se primijetit skoro povijesni detalj; čaše vode pred premijerom i njegovom ministrima ostale su netaknute. Ni'ko nije bio žedan.

A samo dan nakon što se iz Gospića vratio Plenković, Vlada je sjela za stol i donijela povijesnu odluku: Hrvatska će potrošit skoro milijardu eura, (bez PDV-a), na naoružanje. Kupuje se 18 južnokorejskih višecijevnih lansera raketa, a Francuzi će dodatno naoružati naše Rafale. Premijer je pritom mudro objasnio da to nije zato da bismo nekome prijetili, nego da bismo "odvratili svaku prijetnju". Jer onih desetine tisuća tona toksičnog otpada nije glavna prijetnja, iako neuk narod misli daješ' nego je prijetnja ono što bi jednog dana moglo doć iz daljine. Zna se i o'kle!

I tako, dok država ne zna kamo s otrovom, savršeno zna kamo s milijardom eura. A narod sve više zanima, može li neka od onih raketa pogoditi korupciju? Mogu li Rafali presresti pogodovanje? Postoji li višecijevni lanser protiv državne bahatosti, ignorancije i političke grabeži? Ako postoji, treba ih kupit - odma!

Ima ih i koji pozdravljaju jačanje naše vojske. Kad se već troši, oni bi dođontali još i nosač aviona, tri nuklearne podmornice i, za svaki slučaj, katapult za izbacivanje birača prije - sljedećih izbora. Dok se u svijetu raspravlja o riskantnim bitcoinu, AI dionicama i nekretninama, prosječni hrvatski građanin odlučio je uložiti u provjerenu, obiteljsku firmu: Republiku Hrvatsku.

Država je shvatila da joj građani drže milijarde na računima, pa odlučila ponudit im "revolucionarnu" kamatu. Potez je genijalan: država vam porezima, doprinosima, komunalnim i drugim naknadama uzme solde, a onda vas mami da joj pozajmite i ono što vam je ostalo. I što čovjek može; dok mu u banci novac polako, ali sigurno guta inflacija uz blagoslov direktora u skupim odijelima, s trezorskim zapisima čovjek barem ima onaj domoljubni osjećaj da izravno financira popravak lokalnog seoskog puta, ili novu flotu limuzina političara, isto u skupim odijelima. Eto ti izbora! Evo, kažu da hrvatski građani trenutačno drže 8,5 posto ukupnog javnog duga vlastite države.

Do jučer smo rasipnoj državi bili oštri kritičari, a sad eto - strateški partneri. Zapravo, vazda je tako bilo; nekome država, nekome dugovi. Dok elita kupuje kvadrate na moru, obična čeljad kupuje komadiće javnog duga. I to, svake godine sve više.

Imaš dojam da ulagači vjeruju kako su oni vlasnici dionica, a ne trezorskih zapisa, i time imaju pravo glasa na "skupštini dioničara". Pa uvjeren daje on dioničar, uđe tako Hrvat u Ministarstvo financija i kaže: "Dobro jutro, ja sam taj i taj, vlasnik sam tri metra asfalta na autocesti Ai i dva metra kvadratna ureda u Poreznoj upravi. Htio bih provjerit kako napreduje moje ulaganje."

A onda ga Država otrijezni ponudom re-investiranja. To je onaj momenat kad ti vrate pare uz 2.75 posto kamate, u godini u kojoj su skrivili inflaciju od skoro 5 posto. Ali te tako toplo pogledaju da im solde odmah vratiš naše, u nadi da će ih idući put potrošit na nešto pametnije od novih službenih Audija. Statistike govore, ako se ovaj trend nastavi sljedećih desetak godina, građani će bit vlasnici 50 posto državnog duga. Država će službeno otići u stečaj, a investitori mogu i dalje sanjat kako će u stečajnom postupku dobit po jednu fotelju u Saboru i pravo da sami sebi smanje poreze. Dotad, država može mirno spavat; njezini građani čuvaju njezine dugove.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine Dubrovački dnevnik
Kategorija Bez naslova
Strana 30, 31
Oblast strane 2,921.22 cm^2
Autor Piše Marie iCiečak

Tema Aleksandar Vučić

Naslov I NUŽDA MOŽE BITI UGODA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5e420fb0-6f7d-4bd3-abb0-e4f434054a74/pdf

U centru Grada je otvoren novi mirišljavi javni zahod od 95 kvadrata, što je koštalo 625 tisuća eura bez PDV-a, odnosno 6.5 tisuća eura po kvadratu. Investicija je pritom premašila prvotni troškovnik za još 120 tisuća eura. Bome mi rita, jer svako olakšanje vrijedi para. Kad čovjek ide na WC, red je da sjedne u skladu s dubrovačkim standardom. A standard je - mramorni.

Pred korisnicima sve blista: mramor, metal, staklo, ekrani, automati ka, rešetke. Posebno fasciniraju rešetke. Toliko ih je da korisnik može steć' dojam kako ne ulazi u zahod, nego u glavni trezor Hrvatske narodne banke. Istina, naplatne barijere su malo preuske, pa se nešto korpulentnije osobe teško provuku, čak i uz duboki udah. Ali to i jest značenje riječi - barijera. Onda dolazi kruna projekta - pristup osobama u kolicima. Nije zaboravljena ni posebna rampa, ali montira se samo - na zahtjev. A da bi je osoba u kolicima dobila, najprije mora doć do zvonca, do kojeg se dolazi preko - dva skalina!? Dakle, osoba u kolicima najprije mora svladati prepreku, kako bi zatražila pomoć za - svladavanje prepreke. Osim tih sitnica, vidi se da se nije šparalo na luksuzu. Nakon privatnog "zlatnog WCa" u uredu bivše gradonačelnice Šuice, Grad nam je dobio i ekskluzivni - javni nužnik. Korisnik u nuždi plati 2 eura, prođe kroz rešetke, ugleda mramor i izađe uvjeren da mu je ovo bila - najugodnija nužda u životu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

Projekti Drage Vukelića mijenjaju nezavisnu kulturnu scenu u Srbiji

HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

Mediji, pa kultura: školski recept za stvaranje diktature

DRAGUTIN SAVIĆ / CROPIX

Festival Exit, brend koji je Srbiju "prodavao" svijetu bolje od ijedne turističke kampanje, seli se u Crnu Goru

JURE MISKOVIĆ / CROPIX

Drago Vukelić, poznat i kao DJ Pablo Panda, osnivač je zagrebačkog brenda BSH Events

Kulturna aktivistica kao frapantan primjer ove akcije navodi gašenje Exita, novosadskog festivala koji je, počevši na Petrovaradinskoj tvrđavi, u vojvođansku metropolu doveo najveće svjetske glazbene zvijezde. Ekipa okupljena oko Exita lani se našla pod snažnim pritiskom agenata BIA-e

HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Projekti Drage Vukelića mijenjaju nezavisnu kulturnu scenu u Srbiji

PIŠE **Tomislav KUKEC**

Nakon potpunog zauzimanja cjelokupnog srpskog medijskog prostora u proteklih desetak godina, predsjednik Srbije Aleksandar Vučić u namjeri da, uoči prijevremenih parlamentarnih izbora, učvrsti svoju poziciju jednog od posljednjih autokrata u Europi krenuo je u akciju zauzimanja urbane kulture. Svjestan da preko svojih medija, od vrištavih tabloida koji veličaju njegov lik do televizijskih emisija u kojima govori svakodnevno i o svemu, gotovo u cijelosti kontrolira stariju populaciju i građane srednje životne dobi, Vučić se sada usmjerio na srž problema - na mlade. Naime, upravo mu mladi, naročito studenti, već više od godinu i pol zadaju goleme muke, uporno prosvjedujući nakon urušavanja nadstrešnice u Novom Sadu. Ti su prosvjedi postali najdugotrajniji u Europi, a odnos prema prosvjednicima, uključujući i moguću uporabu zvučnog topa u Beogradu, istražuje se te je golem teret oko vrata Srbiji koja, barem deklarativno, želi u EU.

Vučić već neko vrijeme u suradnji s Bezbednosno-informativnom agencijom (BIA) provodi akciju kojoj je cilj ukinuti sve glazbene manifestacije na kojima bi se mogla pojaviti bilo kakva kritika njegova režima. Pritom iz budžeta za tu namjenu, doznajemo, izdvaja desetke milijuna eura.

Snažan pritisak

Želja mu je, naime, zadržati, pa i poboljšati ponudu koncerata međunarodnih zvijezda koje su nekad u Srbiju dovodili neovisni promotori. Vučić, naravno, neće svjetske zvijezde tjerati da navijaju za njega na predstojećim izborima. Cilj ove obavještajne i jedinstvene političko-propagandne akcije jest pokazati mladima kako se u Srbiji lijepo živi te umanjiti važnost prosvjeda koji već dugo tresu političku scenu u zemlji. "Nisam siguran da to ljudi iz Hrvatske znaju, ali upravo je njih

Ono što nastaje na mjestu ugašenih ili oslabljenih manifestacija nije praznina, nego paralelna infrastruktura zabave pod izravnom kontrolom vlasti ili njoj bliskih poduzetnika, financirana iz proračunskih tokova vezanih uz EXPO 2027.

BIA odlučila iskoristiti kao jednog od izvršitelja svoje akcije", otkriva naša sugovornica. Kaže kako je ukidanje glazbenih festivala čiji organizatori podržavaju prosvjednike već neko vrijeme uobičajeno u Srbiji, jer se na takvim mjestima okupljaju upravo studenti, odnosno populacija koja je najglasnija u borbi protiv Vučićeva režima. No, ističe naš izvor, ovaj kulturni "pogrom" ne odnosi se samo na glazbu nego na sve vrste stvaralaštva.

Dokazanim gluncima koji su stali uz prosvjednike ne daju se uloge i zabranjuje im se nastupanje na državnom RTS-u i u drugim važnijim TV kućama, koje su možda i pod većom kontrolom nego RTS jer on, barem radi inozemstva, mora makar glumiti da je javni servis neovisan o politici.

Kreativno vodstvo

Komercijalne televizije nemaju tu zadršku pa mogu po cijele dane hvaliti Vučićeve uspjehe. Zabranjuju se, dakle, festivali, glumci, pjevači, umjetnici svih vrsta, a sve kako bi se maksimalno iskrivila slika u javnosti o Srbiji i Vučiću. Pogotovo

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

Vučić je u Srbiji prvo ubio medije, a zatim je krenuo

sad, uoči izbora, koji bi trebali biti u listopadu. Sve se kontrolira u zemlji u kojoj je atmosfera, opisuju Srbi, takva da se ne bi iznenadili kada bi jedne noći svi bili postrojeni na javno spaljivanje nepodobnih knjiga. Kulturna aktivistica kao frapantan primjer navodi gašenje Exita, novosadskog festivala koji je, počevši na Petrovaradinskoj tvrđavi, u vojvođansku metropolu doveo najveće svjetske glazbene zvijezde. Upravo je s Exitom Srbija, čak i puno prije Hrvatske kao turističke zemlje, ušla na međunarodnu festivalsku kartu nezaobilaznih destinacija. Prema medijskim izvještajima rijetkih novinara koji se usude pisati ili imaju gdje objaviti radove, ekipa okupljena oko Exita lani se našla pod snažnim pritiskom BIA-e. To je, uostalom, ekipi Radara potvrdio i Dušan Kovačević, dugogodišnji direktor Exita. Festival koji je Srbiji donosio desetke, ako ne i stotine milijuna eura godišnje, od svoje je države doživio progon.

Kovačević je novinarima rekao kako su ga najprije pokušali kupiti, potom u prorežimskim medijima izdajnicima nazivali cijelu njegovu obitelj, a lokalni čelnik BIA-e je, kako je Kovačević rekao, u naletu bijesa pred svjedocima rekao kakoće "okrenuti cijelu BIA-u" protiv njega. Naš izvor kaže kako postoji mogućnost da je BIA aktivna u angažiranju Hrvata na potkopavanju studentskih prosvjeda i njihove kandidature na prijevremenim parlamentarnim izborima. "Moguće je da ta kuća koja sada dogovara velike koncerte stranih zvijezda u Srbiji, pokušavajući zamijeniti ono što su neovisni promotori radili godinama, i ne zna što se ovdje posljednjih mjeseci događa i da su dio kolopleta srpskih vlasti", ističe sugovornica knjiga, kao sve češće i svi s kojima razgovaramo u Srbiji, govori pod uvjetom anonimnosti.

Zabrana rada

I za manje se stvari u Vučićevoj Srbiji mogu bar nakratko iskositi lepeze zatvora. Po njezinu mišljenju, na srpskoj estradi bitnu ulogu ima glazbenopromotorska kuća BSH iz Hrvatske. Drago Vukelić, poznat i pod umjetničkim imenom DJ Pablo Panda, osnivač je zagrebačkog breenda BSH Events, koji je izrastao iz osobne želje za poslom DJ-a, kada u Zagrebu, po njegovim riječima, nije postojalo mjesto gdje bi mogao puštati glazbu kakvu voli. Priča je počela stihijski, organizacijom dočeka Nove godine s prijateljem, potom prvim dnevnim događanjem na Šljemenu, koji je privukao više od 450 posjetitelja, od čega trećinu iz inozemstva. Prekretnica je bio prvi party na utvrdi Medvedgrad, lokaciji za koju su mu, po njegovim pričama, svi govorili da ju je nemoguće dobiti.

Tada se u priču uključio i njegov brat Luka zvani Lugo, preuzevši organizaciju, produkciju i financije, dok se Vukelić posvetio kreativnom vodstvu. Danas jezgru tima čini pet stalnih članova, uz tridesetak vanjskih suradnika angažiranih po projektima. BSH je od skromnih zagrebačkih okupljanja narastao, kako ga opisuju regionalni mediji, u najveći i najozbiljniji glazbeni program u Hrvatskoj. Radili su BSH Island na Zrću u suradnji s Amnesia Ibizom, nastup Solomuna u Cave Romane u Vinkuranu lod Pule, gostovanja Carla Coxa, Deborah De Luce i Amelie Lens te vlastiti festival Gates of Agartha, koji se od 2023. održava u rimskom kamenolomu Cave Romane u Vinkuranu u suradnji s američkim partnerom Gate, a 2025. osvojio je nagradu za najbolji turistički aranžman na Dunavu hrvatskog turizma.

BSH je ove godine stupio u partnerstvo sa Lovefestom, srbijanskim festivalom elektroničke glazbe, koji je stvorio predsjednik mladih Socijalističke partije Srbije Slobodana Miloševića radi širenja utjecaja njihove partije na urbanu kulturu u Srbiji i regiji. Sadašnji predsjednik SPS-a i Miloševićev glasnogovornik te ministar MUP-a Ivica Dačić rado je viđen gost na festivalu, pa su režimski mediji revno prenosili kako vrh SPS-a podržava svoje omladince u pohodu na industriju zabave. Također je direktorica Lovefesta Zlatana Pavlović donedavno obavljala funkciju programske direktorice EXPO-a, čiji se novac obilato koristi za zamjenu neovisne srbijanske kulturne scene političkí podobnom, a civilni aktivisti nazivaju ga najvećim korupcionaškim projektom vlasti. BSH i Lovefest krajem rujna u Beogradu dovode trenutačno glavnu svjetsku zvijezdu elektroničnе glazbe Charlotte De Witte, i to neposredno prije presudnih izbora na kojima će se nakon gotovo dvije godine protesta konačno suočiti Vučić i studenti. Namjera je ovog događaja jasna – poslati mladima u Srbiji poruku da je vlast uz njih i da podrže na sudbinskim izborima.

"Mi ne možemo reći koji su Vučićevi motivi. Moguće je da je to samo novac. Možda kao poslovni čovjek i ne zna da iza koncerata u Srbiji stoji kulturocid srpskih vlasti kojim na sceni pokušavaju vratiti svoj mir i poručiti, po običaju, da je sve u redu. Umjetnike koji su stvorili cijelu priču izbacuju, zabranjuju im rad, gradske uprave pjevačima ne daju pjevati u gradskim prostorima, bez jasnog objašnjenja. Dakle, mi ne znamo je li Vukelić Vučićev čovjek ili samo radi svoj posao, ali bilo bi dobro da zna kako njegovi projekti iznenada mijenjaju dugogodišnje projekte koji su stvorili srpsku kulturnu scenu."

Vukeliću smo poslali niz pitanja na koja nije odgovorio, poput onog jesu li ga kontaktirali agenti BIA-e. Nije rekao ni poduprre li, svjesno ili nesvjesno, rušenje srpske kulturne scene te je li u pozadini samo novac ili i politika. Nije htio reći i tko plaća dolazak De Witte, pa je odbio reći i je li u kontaktu s Ivicom Dačićem. Dao je samo načelnu izjavu.

Krvava ruka

Riječ je, kazao je, isključivo o poslovno-partnerskoj suradnji u okviru koje BSH sudjeluje u organizaciji nastupa međunarodno poznatih DJ-eva i glazbenika. „BSH je apolitična organizacija te svoje projekte i suradnje ne povezuje s političkim strankama, institucijama ili političkim kampanjama. U konkretnom partnersko-poslovnom odnosu ne prinamo donacije niti sponzorstva lokalnih ili državnih vlasti, već prihod ostvarujemo isključivo kroz komercijalne aktivnosti i partnerske suradnje s globalnim brendovima", rekao je šef BSH. Odbacio je veze s podrškom bilo kojoj politici. Asve ide i na gore, beogradski međunarodni teatarski festival (BITEF), jedan od najstarijih i najuglednijih u Europi, ostao je početkom 2025. bez umjetničkog direktora Nikite Milivojevića jer mu gradska skupština nije produžila mandat.

Prema više izvora zbog toga što je na prošlom izdanju švicarski redatelj Milo Rau javno kritizirao vlast, a zbog Milivojevićeve podrške prosvjednima. Bitef 2025. nije održan u punom, službenom formatu, nego kao improviziranо "gerilsko" izdanje, a i izdanje 2026. sudeći se nizom otkazivanja stranih trupa koje su odbile sudjelovati iz solidarnosti sa srpskim umjetnicima pod pritiskom. Ovog ljeta Petrovaradinska tvrđava u Novom Sadu prvi put nakon četvrt stoljeća nije odjekivala basovima. Festival Exit, brend koji je Srbiju "prodavao" svijetu bolje od ijedne turističke kampanje, seli se u Crnu Goru. Iza te odluke ne stoji pad interesa publike, jer je lani bilo oko 200.000 posjetitelja, nego, po izjavama organizatora novinarima, sustavan politički pritisak jer je festival javno stao uz studentske prosvjede. No Exit, koji su ugasili zbog pobune, na pobuni je i procvao. Nastao je 2000. kao studentski pokret protiv režima Slobodana Miloševića, a stotinu dana "sjedenja" na kampusu Sveučilišta u Novom Sadu preraslo je u glazbeni festival na Petrovaradinskoj tvrđavi. Dvadeset pet godina poslije taj se krug zatvorio na simboličan način, festival koji je rođen iz studentske pobune ugašen je upravo zato što je odbio šutjeti dok studenti opet prosvjeduju.

Izravna kontrola

Organizator je više puta javno opisivao niz koraka kojima je festival doveden do ruba: najprije su ga prestali sufinancirati iz gradskog i pokrajinskog proračuna, uslijedio je pritisak na dugogodišnjeg sponzo-

Kragujevački Arsenal fest, neovisni *rock*-festival, kupio je bivši trgovac oružjem i član Glavnog odbora SNS-a Nemanja Marijan

Exit nije usamljen slučaj, sličan obrazac zahvatio je i Novosadski jazz festival, čije je vodstvo praktički preuzeo Kulturni centar Novog Sada, dakle gradska uprava, i to grada u kojem Vučićev brat Andrej drži gotovo sve ugostiteljske objekte

Ovog ljeta Petrovaradinska tvrđava u Novom Sadu prvi put nakon četvrt stoljeća nije odjekivala basovima

KAKO SU NESTALI IZ KULTURNOG ŽIVOTA

Sterijino pozorje prvi put u povijesti bez potpore

Pokrajinski je sekretarijat za kulturu Vojvodine 2025., prvi put u povijesti, uskratio potporu Sterijinu pozorju, najstarijem srpskom kazališnom festivalu, osnovanom 1956. Bez novca su ostali i Sekspir festival, Festival profesionalnih kazališta Vojvodine te dječji ekološki teatarski festival iz Bačke Palanke, čija je ravnateljica mjesecima bila meta medijskih napada zbog kritike vlasti. Iz kulturnog života nestali su, prema pisanju domaćih novinara i umjetničkih udruženja, i drugi dugogodišnji festivali, poput Bukstoka, dok je glumac Milan Kovačević ostao bez angažmana nakon što je javno govorio ispred sinove škole.

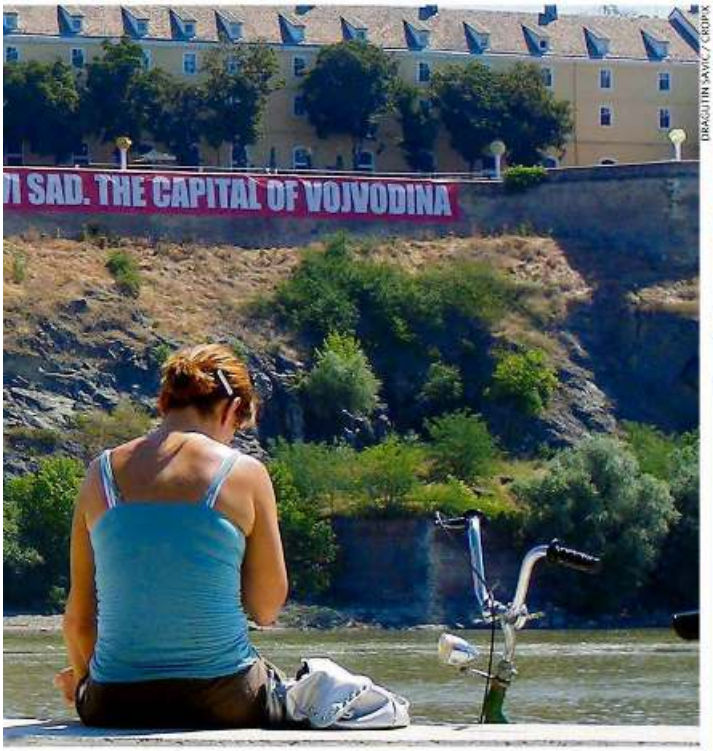
Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

na kulturu: to je školski recept za stvaranje diktature

DRAGUTIN SAVIĆ / CROPIX

Beograd na vodi ugostio je 2025. Nicka Cavea preko organizatora bliskih vlasti

SRBIJA KLIZI U KULTURNU KATASTROFU

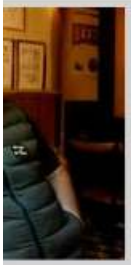
Vučić ne plaća da ga hvale, nego samo da ga ne blate

Festivali i koncerti održavaju se s ciljem privida normalizacije, gdje Vučić pokušava dokazati da je vratio kontrolu. Ali svatko tko poznaje srpsku glazbenu scenu zna da su svi veliki festivali nastali na buntu, a ne na poslušnosti radi kampanje. Festivali ne sudjeluju u kampanji tako da postaju Vučićevi mitinzi ili slično. Vučić ne plaća da ga hvale, nego samo da ga ne blate - pojednostavljeno govori poznavatelj scene.

"Kazališnom scenom dominiraju dokazani ratni huškači i ratni profiteri pa je publika suočena s oskudnim, politički prilagođenim repertoarom, o čemu svjedoče brojna otkazivanja sudjelovanja na Bitefu međunarodno priznatih umjetnika", rekla je za list Danas Bojana Leko, predsjednica resornog Odbora za kulturu u Stranci slobode i pravde, upozorivši da Srbija klizi u kulturnu katastrofu s ciljem još jednog Vučićeva dobivanja izbora.

Kazališnom scenom dominiraju ratni profiteri, tvrdi Bojana Leko, šefica Odbora za kulturu u Stranci slobode i pravde

Glumac Milan Kovačević ostao je bez angažmana nakon što je javno govorio ispred sinove škole

U jednoj TV seriji glumačka je postava otvoreno bila protiv Vučića. Kako bi ih uklonio iz serije, na brzinu je napisana epizoda u kojoj baš svi umiru, i to strijeljanjem. Poruka scenskog strijeljanja više je nego jasna

ra MTS da nakon 23 godine otkaže ugovor, pa su počeli pritisci na dobavljače... Uoči izdanja 2025., kada su na glavnoj pozornici nastupili i studenti, Exit podržali pjevačica Gala i osnivač Live Aida Bob Geldof, a bend Atheist rap na ekranu prikazao krvavu ruku koja je simbol višemjesečnih prosvjeda, agencija za osiguranje od 800 djelatnika navodno je bila pod pritiskom da se povuče.

Pritiske su navodno vršili i agenti sve moćnije i bahatije BIA-e. Dozvola za korištenje Tvrđave stigla je tek dva-tri dana prije festivala. Kovačević je za Radar rekao i da mu je za Exit ponuđeno nekoliko milijuna eura, što svjedoči koliko je javnog novca Vučić spreman uložiti u poljepšanje imidža uoči izbora. Nedugo pošto mu je supruga umrla, a on ostao s troje djece, ponudu je odbio i time se uvrstio u krug Vučićevih neprijatelja. Exit nije usamljen, sličan obrazac zahvatio je i Novosadski jazz festival, čije je vodstvo praktički preuzeo Kulturni centar Novog Sada, dakle gradska uprava grada u kojem Vučićev brat Andrej, kako su nam proljetos ispričali stanovnici, drži gotovo sve kafiće. Srbijanski mediji pišu kako se, upravo zbog očiglednog postojanja "crnih lista" nepodobnih umjetnika generacija koja je stvorila neovisne kulturne projekte odlučila pobuniti, onako kako jedino znaju, vrhunskim događajem.

Zna mu se zasad samo ime - Blacklist, tj. Crna lista. Naš izvor kaže kako u ovoj Srbiji nije lako naći ni privatnu, a kamoli državnu parcelu koja bi ugostila vrhunski spektakl bez cenzure. "Nitko si ne želi priuštiti ispitivanje, a vrlo vjerojatno i dulji boravak u zatvoru", kažu naši sugovornici.

Ističemo kako se čini da oni nisu samo glazbeni nego i politički stručnjaci jer u svemu vide politiku, no slijed koji nam je objasnila sugovornica jasan je potpis pretvaranja države u apsolutno homogenu i inertnu masu nesklonu provjeravanjima i pobunama. Ni mnogi Srbi ne shvaćaju što se događa jer Vučić i njegova kamarila uporno optužuju Hrvatsku i "teškog ustašu Tonina Picula" za svjesno podrivanje i rušenje vlasti koju je "izabrao srpski narod". No evo što su dobili. Ono što nastaje na mjestu ugašenih ili oslabljenih manifestacija nije praznina, nego paralelna infrastruktura zabave pod izravnom kontrolom vlasti ili njoj bliskih poduzetnika, financirana iz proračunskih tokova vezanih uz EXPO 2027. Kragujevački Arsenal fest, donedavno neovisni rock-festival, kupio je bivši trgovac oružjem i član Glavnog odbora SNS-a Nemanja Marijan, ujedno i bivši glavni tajnik Vaterpolskog saveza Srbije.

Zajednička nit

Bir fest (Beerfest) preuzeo je Sky Music nakon što su izvođači prošlih godina masovno bojkotirali program, a novosadski Blokstok, iako se predstavlja kao "festival ekipe iz kraja", vode dužnosnici Vučićeva SNS-a. Beograd na vodi ugostio je 2025. Nicka Cavea preko organizatora bliskih vlasti.

Zajednička je nit tih manifestacija onemogućavanje bilo kakva slobodnog izražavanja umjetnika. Ni publika nije pošteđena jer se mladima, recimo, skidaju proturežimske naljepnice i natpisi s odjeće. No za kraj doznajemo i prilično bizarnu anegdotu. U jednoj TV seriji glumačka je postava otvoreno bila protiv Vučića.

Kako bi ih uklonili iz serije, na brzinu je napisana epizoda u kojoj baš svi umiru, i to strijeljanjem. Osim što je ta epizoda naprasno maknula glumce s ekrana, poruka scenskog strijeljanja više je nego jasna, jer kad glumca "ubiješ" ne dajući mu prostor da radi, to je gotovo identično kao kada ga netko izvede pred streljački vod. Smrt glumca uvijek je i simptom smrti kulture, one kojoj se Srbija do Vučića divila, a sada se jedni i drugi gledaju preko ograde "Čačilenda" ispred Narodne skupštine.

U tim uvjetima uistinu ne iznenađuje što je najvažniji i najveći "kulturni" spektakl u Srbiji 2026. bio dolazak leša osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića. Doček uz bakljadu, državni avion i sve počasti zaprepastio je Europu, ali ne i naše sugovornike. "Prvo ubiješ medije, zatim krenš na kulturu. To je školski recept za stvaranje diktature, a mi upravo u njoj živimo zarobljeni već godinama", zaključuje naš sugovornik. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

HRVAT POMAŽE

VUČIĆU DA

DOBIJE IZBORE

HRVAT POMAŽE

VUČIĆU DA

DOBIJE IZBORE Projekti Drage Vukelića mijenjaju nezavisnu kulturnu scenu u Srbiji piše Tomislav KUKEC

Nakon potpunog zauzimanja cjelokupnog srpskog medijskog prostora u proteklih desetak godina, predsjednik Srbije Aleksandar Vučić u namjeri da, uoči prijevremenih parlamentarnih izbora, učvrsti svoju poziciju jednog od posljednjih autokrata u Europi krenuo je u akciju zauzimanja urbane kulture. Svjestan da preko svojih medija, od vrištavih tabloida koji veličaju njegov lik do televizijskih emisija u kojima govori svakodnevno i o svemu, gotovo u cijelosti kontrolira stariju populaciju i građane srednje životne dobi, Vučić se sada usmjerio na srž problema - na mlade. Naime, upravo mu mladi, naročito studenti, već više od godinu i pol zadaju goleme muke, uporno prosvjedujući nakon urušavanja nadstrešnice u Novom Sadu. Ti su prosvjedi postali najdugotrajniji u Europi, a odnos prema prosvjednicima, uključujući i moguću uporabu zvučnog topa u Beogradu, istražuje se te je golem teret oko vrata Srbiji koja, barem deklarativno, želi u EU. Vučić već neko vrijeme u suradnji s Bezbednosno-informativnom agencijom (BIA) provodi akciju kojoj je cilj ukinuti sve glazbene manifestacije na kojima bi se mogla pojaviti bilo kakva kritika njegova režima. Pritom iz budžeta za tu namjenu, doznajemo, izdvaja desetke milijuna eura. Snažan pritisak

Želja mu je, naime, zadržati, pa i poboljšati ponudu koncerata međunarodnih zvijezda koje su nekad u Srbiju dovodili neovisni promotori. Vučić, naravno, neće svjetske zvijezde tjerati da navijaju za njega na predstojećim izborima. Cilj ove obavještajne i jedinstvene političko-propagandne akcije jest pokazati mladima kako se u Srbiji lijepo živi te umanjiti važnost prosvjeda koji već dugo tresu političku scenu u zemlji. "Nisam siguran da to ljudi iz Hrvatske znaju, ali upravo je njih BIA odlučila iskoristiti kao jednog od izvršitelja svoje akcije", otkriva naša sugovornica. Kaže kako je ukidanje glazbenih festivala čiji organizatori podržavaju prosvjednike već neko vrijeme uobičajeno u Srbiji, jer se na takvim mjestima okupljaju upravo studenti, odnosno populacija koja je najglasnija u borbi protiv Vučićeva režima. No, ističe naš izvor, ovaj kulturni "pogrom" ne odnosi se samo na glazbu nego na sve vrste stvaralaštva. Dokazanim glumcima koji su stali uz prosvjednike ne daju se uloge i zabranjuje im se nastupanje na državnom RTS-u i u drugim važnijim TV kućama, koje su možda i pod većom kontrolom nego RTS jer on, barem radi inozemstva, mora makar glumiti da je javni servis neovisan o politici.

Kreativno vodstvo Komercijalne televizije nemaju tu zadršku pa mogu po cijele dane hvaliti Vučićeve uspjehe. Zabranjuju se, dakle, festivali, glumci, pjevači, umjetnici svih vrsta, a sve kako bi se maksimalno iskrivila slika u javnosti o Srbiji i Vučiću. Pogotovo

•

Festival Exit, brend koji je Srbiju "prodavao" svijetu bolje od ijedne turističke kampanje, seli se u Crnu Goru Kulturna aktivistica kao frapantan primjer ove akcije navodi gašenje Exita, novosadskog festivala koji je, počevši na Petrovaradinskoj tvrđavi, u vojvođansku metropolu doveo najveće svjetske glazbene zvijezde. Ekipa okupljena oko Exita lani se našla pod snažnim pritiskom agenata BIA-e

Drago Vukelić, poznat i kao DJ Pablo Panda, osnivač je zagrebačkog brenda BSH Events

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

Ono što nastaje na mjestu ugašenih ili oslabljenih manifestacija nije praznina, nego paralelna infrastruktura zabave pod izravnom kontrolom vlasti ili njoj bliskih poduzetnika, financirana iz proračunskih tokova vezanih uz EXPO 2027.

• sad, uoči izbora, koji bi trebali biti u listopadu. Sve se kontrolira u zemlji u kojoj je atmosfera, opisuju Srbi, takva da se ne bi iznenadili kada bi jedne noći svi bili postrojeni na javno spaljivanje nepodobnih knjiga. Kulturna aktivistica kao frapantan primjer navodi gašenje Exita, novosadskog festivala koji je, počevši na Petrovaradinskoj tvrđavi, u vojvođansku metropolu doveo najveće svjetske glazbene zvijezde. Upravo je s Exitom Srbija, čak i puno prije Hrvatske kao turističke zemlje, ušla na međunarodnu festivalsku kartu nezaobilaznih destinacija. Prema medijskim izvještajima rijetkih novinara koji se usude pisati ili imaju gdje objaviti radove, ekipa okupljena oko Exita lani se našla pod snažnim pritiskom BIA-e. To je, uostalom, ekipi Radara potvrdio i Dušan Kovačević, dugogodišnji direktor Exita. Festival koji je Srbiji donosio desetke, ako ne i stotine milijuna eura godišnje, od svoje je države doživio progon.

Kovačević je novinarima rekao kako su ga najprije pokušali kupiti, potom u prorežimskim medijima izdajnicima nazivali cijelu njegovu obitelj, a lokalni čelnik BIA-e je, kako je Kovačević rekao, u naletu bijesa pred svjedocima rekao kako će "okrenuti cijelu BIA-u" protiv njega. Naš izvor kaže kako postoji mogućnost da je BIA aktivna u angažiranju Hrvata na podrivanju studentskih prosvjeda i njihove kandidature na prijevremenim parlamentarnim izborima. "Moguće je da ta kuća koja sada dogovara velike koncerte stranih zvijezda u Srbiji, pokušavajući zamijeniti ono što su neovisni promotori radili godinama, i ne zna što se ovdje posljednjih mjeseci događa i da su dio kolopleta srpskih vlasti", ističe sugovornica koja, kao sve češće i svi s kojima razgovaramo u Srbiji, govori pod uvjetom anonimnosti.

Zabrana rada

I za manje se stvari u Vučićevoj Srbiji mogu bar nakratko iskusiti ljepote zatvora. Po njezinu mišljenju, na srpskoj estradi bitnu ulogu ima glazbenopromotorska kuća BSH iz Hrvatske. Drago Vukelić, poznat i pod umjetničkim imenom DJ Pablo Panda, osnivač je zagrebačkog brenda BSH Events, koji je izrastao iz osobne želje za poslom DJa, kada u Zagrebu, po njegovim riječima, nije postojalo mjesto gdje bi mogao puštati glazbu kakvu voli. Priča je počela stihijski, organizacijom dočeka Nove godine s prijateljem, potom prvim dnevnim događanjem na Sljemenu, koji je privukao više od 450 posjetitelja, od čega trećinu iz inozemstva. Prekretnica je bio prvi party na utvrdi Medvedgrad, lokaciji za koju su mu, po njegovim pričama, svi govorili da ju je nemoguće dobiti. Tada se u priču uključio i njegov brat Luka zvani Lugo, preuzevši organizaciju, produkciju i financije, dok se Vukelić posvetio kreativnom vodstvu. Danas jezgru tima čini pet stalnih članova, uz tridesetak vanjskih suradnika angažiranih po projektima. BSH je od skromnih zagrebačkih okupljanja narastao, kako ga

Krvava ruka

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

Riječ je, kazao je, isključivo o poslovno-partnerskoj suradnji u okviru koje BSH sudjeluje u organizaciji nastupa međunarodno poznatih DJ-eva i glazbenika. „BSH je apolitična organizacija te svoje projekte i suradnje ne povezuje s političkim strankama, institucijama ili političkim kampanjama. U konkretnom partnersko-poslovnom odnosu ne primamo donacije niti sponzorstva lokalnih ili državnih vlasti, već prihod ostvarujemo isključivo kroz komercijalne aktivnosti i partnerske suradnje s globalnim brendovima“, rekao je šef BSH. Odbacio je veze s podrškom bilo kojoj politici.A sve ide i na gore, beogradski međunarodni teatarski festival (BITEF), jedan od najstarijih i najuglednijih u Europi, ostao je početkom 2025. bez umjetničkog direktora Nikite Milivojevića jer mu gradska skupština nije produžila mandat.

Prema više izvora zbog toga što je na prošlom izdanju švicarski redatelj Milo Rau javno kritizirao vlast, Ovog ljeta

Petrovaradinska tvrđava u

Novom Sadu prvi put nakon četvrt stoljeća nije odjekivala basovima a i zbog Milivojevićeve podrške prosvjedima. Bitef 2025. nije održan u punom, službenom formatu, nego kao improvizirano "gerilsko" izdanje, a i izdanje 2026. suočilo se s nizom otkazivanja stranih trupa koje su odbile sudjelovati iz solidarnosti sa srpskim umjetnicima pod pritiskom.Ovog ljeta Petrovaradinska tvrđava u Novom Sadu prvi put nakon četvrt stoljeća nije odjekivala basovima. Festival Exit, brend koji je Srbiju "prodavao" svijetu bolje od ijedne turističke kampanje, seli se u Crnu Goru. Iza te odluke ne stoji pad interesa publike, jer je lani bilo oko 200.000 posjetitelja, nego, po izjavama organizatora novinarima, sustavan politički pritisak jer je festival javno stao uz studentske prosvjede. No Exit,

Izravna kontrola

Organizator je više puta javno opisivao niz koraka kojima je festival doveden do ruba: najprije su ga prestali sufinancirati iz gradskog i pokrajinskog proračuna, uslijedio je pritisak na dugogodišnjeg sponzo-

Vučić je u Srbiji prvo ubio medije, a zatim je krenuo opisuju regionalni mediji, u najveći i najozbiljniji glazbeni program u Hrvatskoj. Radili su BSH Island na Zrću u suradnji s Amnesia Ibizom, nastup Solomuna u Cave Romane u Vinkuranu kod Pule, gostovanja Carla Coxa, Deborah De Luce i Amelie Lens te vlastiti festival Gates of Agartha, koji se od 2023. održava u rimskom kamenolomu Cave Romane u Vinkuranu u suradnji s američkim partnerom Gate, a 2025. osvojio je nagradu za najbolji turistički aranžman na Danima hrvatskog turizma.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

BSH je ove godine stupio u partnerstvo sa Lovefestom, srbijanskim festivalom elektroničke glazbe, koji je stvorio predsjednik mladih Socijalističke partije Srbije Slobodana Miloševića radi širenja utjecaja njihove partije na urbanu kulturu u Srbiji i regiji. Sadašnji predsjednik SPS-a i Miloševićev glasnogovornik te ministar MUP-a Ivica Dačić rado je viđen gost na festivalu, pa su režimski mediji revno prenosili kako vrh SPS-a podržava svoje omladince u pohodu na industriju zabave. Također je direktorica Lovefesta Zlatana Pavlović donedavno obavljala funkciju programske direktorice EXPO-a, čiji se novac obilato koristi za zamjenu neovisne srbijanske kulturne scene politički podobnom, a civilni aktivisti nazivaju ga najvećim korupcionaškim projektom vlasti. BSH i Lovefest krajem rujna u Beograd dovode trenutačno glavnu svijetsku zvijezdu elektronične glazbe Charlotte De Witte, i to neposredno prije presudnih izbora na kojima će se nakon gotovo dvije godine protesta konačno suočiti Vučić i studenti. Namjera je ovog događaja jasna – poslati mladima u Srbiji poruku da je vlast uz njih i da ih podrže na sudbinskim izborima. "Mi ne možemo reći koji su Vukelićevi motivi. Moguće je da je to samo novac. Možda kao poslovni čovjek i ne zna da iza koncerata u Srbiji stoji kulturocid srpskih vlasti kojim na scenu pokušavaju vratiti svoj mir i poručiti, po običaju, da je sve u redu. Umjetnike koji su stvorili cijelu priču izbacuju, zabranjuju im rad, gradske uprave pjevačima ne daju pjevati u gradskim prostorima, bez jasnog objašnjenja. Dakle, mi ne znamo je li Vukelić Vučićev čovjek ili samo radi svoj posao, ali bilo bi dobro da zna kako njegovi projekti iznenada mijenjaju dugogodišnje projekte koji su stvorili srpsku kulturnu scenu." Vukeliću smo poslali niz pitanja na koja nije odgovorio, poput onog jesu li ga kontaktirali agenti BIA-e. Nije rekao ni podupire li, svjesno ili nesvjesno, rušenje srpske kulturne scene te je li u pozadini samo novac ili i politika. Nije htio reći ni tko plaća dolazak De Witte, pa je odbio reći i je li u kontaktu s Ivicom Dačićem. Dao je samo načelnu izjavu.

sad, uoči izbora, koji bi trebali biti u listopadu. Sve se kontrolira u zemlji u kojoj je atmosfera, opisuju Srbi, takva da se ne bi iznenadili kada bi jedne noći svi bili postrojeni na javno spaljivanje nepodobnih knjiga. Kulturna aktivistica kao frapantan primjer navodi gašenje Exita, novosadskog festivala koji je, počevši na Petrovaradinskoj tvrđavi, u vojvođansku metropolu doveo najveće svjetske glazbene zvijezde. Upravo je s Exitom Srbija, čak i puno prije Hrvatske kao turističke zemlje, ušla na međunarodnu festivalsku kartu nezaobilaznih destinacija. Prema medijskim izvještajima rijetkih novinara koji se usude pisati ili imaju gdje objaviti radove, ekipa okupljena oko Exita lani se našla pod snažnim pritiskom BIA-e. To je, uostalom, ekipi Radara potvrdio i Dušan Kovačević, dugogodišnji direktor Exita. Festival koji je Srbiji donosio desetke, ako ne i stotine milijuna eura godišnje, od svoje je države doživio progon.

Kovačević je novinarima rekao kako su ga najprije pokušali kupiti, potom u prorežimskim medijima izdajnicima nazivali cijelu njegovu obitelj, a lokalni čelnik BIA-e je, kako je Kovačević rekao, u naletu bijesa pred svjedocima rekao kako će "okrenuti cijelu BIA-u" protiv njega. Naš izvor kaže kako postoji mogućnost da je BIA aktivna u angažiranju Hrvata na podrivanju studentskih prosvjeda i njihove kandidature na prijevremenim parlamentarnim izborima. "Moguće je da ta kuća koja sada dogovara velike koncerte stranih zvijezda u Srbiji, pokušavajući zamijeniti ono što su neovisni promotori radili godinama, i ne zna što se ovdje posljednjih mjeseci događa i da su dio kolopleta srpskih vlasti", ističe sugovornica koja, kao sve češće i svi s kojima razgovaramo u Srbiji, govori pod uvjetom anonimnosti. Kragujevački Arsenal fest, neovisni rock-festival, kupio je bivši trgovac oružjem i član Glavnog odbora SNS-a Nemanja Marijan

Zabrana rada

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

I za manje se stvari u Vučićevoj Srbiji mogu bar nakratko iskusiti ljepote zatvora. Po njezinu mišljenju, na srpskoj estradi bitnu ulogu ima glazbenopromotorska kuća BSH iz Hrvatske. Drago Vukelić, poznat i pod umjetničkim imenom DJ Pablo Panda, osnivač je zagrebačkog brenda BSH Events, koji je izrastao iz osobne želje za poslom DJa, kada u Zagrebu, po njegovim riječima, nije postojalo mjesto gdje bi mogao puštati glazbu kakvu voli. Priča je počela stihijski, organizacijom dočeka Nove godine s prijateljem, potom prvim dnevnim događanjem na Sljemenu, koji je privukao više od 450 posjetitelja, od čega trećinu iz inozemstva. Prekretnica je bio prvi party na utvrdi Medvedgrad, lokaciji za koju su mu, po njegovim pričama, svi govorili da ju je nemoguće dobiti. Tada se u priču uključio i njegov brat Luka zvani Lugo, preuzevši organizaciju, produkciju i financije, dok se Vukelić posvetio kreativnom vodstvu. Danas jezgru tima čini pet stalnih članova, uz tridesetak vanjskih suradnika angažiranih po projektima. BSH je od skromnih zagrebačkih okupljanja narastao, kako ga Exit nije usamljen slučaj, sličan obrazac zahvatio je i Novosadski jazz festival, čije je vodstvo praktički preuzeo Kulturni centar Novog Sada, dakle gradska uprava, i to grada u kojem Vučićev brat Andrej drži gotovo sve ugostiteljske objekte Ovog ljeta

Petrovaradinska tvrđava u
Novom Sadu prvi put nakon četvrt stoljeća nije odjekivala basovima

Krvava ruka
Riječ je, kazao je, isključivo o poslovno-partnerskoj suradnji u okviru koje BSH sudjeluje u organizaciji nastupa međunarodno poznatih DJ-eva i glazbenika. „BSH je apolitična organizacija te svoje projekte i suradnje ne povezuje s po-

KAKO SU NESTALI IZ KULTURNOG ŽIVOTA Sterijino pozorje prvi put u povijesti bez potpore Pokrajinski je sekretarijat za kulturu Vojvodine 2025., prvi put u povijesti, uskratio potporu Sterijinu pozorju, najstarijem srpskom kazališnom festivalu, osnovanom 1956. Bez novca su ostali i Šekspir festival, Festival profesionalnih kazališta Vojvodine te dječji ekološki teatarski festival iz Bačke Palanke, čija je ravnateljica mjesecima bila meta medijskih napada zbog kritike vlasti. Iz kulturnog života nestali su, prema pisanju domaćih novinara i umjetničkih udruženja, i drugi dugogodišnji festivali, poput Buk toka, dok je glumac Milan Kovačević ostao bez angažmana nakon što je javno govorio ispred sinove škole. a i zbog Milivojevićeve podrške prosvjedima. Bitef 2025. nije održan u punom, službenom formatu, nego kao improvizirano "gerilsko" izdanje, a i izdanje 2026. suočilo se s nizom otkazivanja stranih trupa koje su odbile sudjelovati iz solidarnosti sa srpskim umjetnicima pod pritiskom.Ovog ljeta Petrovaradinska tvrđava u Novom Sadu prvi put nakon četvrt stoljeća nije odjekivala basovima. Festival Exit, brend koji je Srbiju "prodavao" svijetu bolje od ijedne turističke kampanje, seli se u Crnu Goru. Iza te odluke ne stoji pad interesa publike, jer je lani bilo oko 200.000 posjetitelja, nego, po izjavama organizatora novinarima, sustavan politički pritisak jer je festival javno stao uz studentske prosvjede. No Exit, litičkim strankama, institucijama ili političkim kampanjama. U konkretnom partnersko-poslovnom odnosu ne primamo donacije niti sponzorstva lokalnih ili državnih vlasti, već prihod ostvarujemo isključivo kroz komercijalne aktivnosti i partnerske suradnje s globalnim brendovima“, rekao je šef BSH. Odbacio je veze s podrškom bilo kojoj politici.A sve ide i na gore, beogradski međunarodni teatarski festival (BITEF), jedan od najstarijih i najuglednijih u Europi, ostao je početkom 2025. bez umjetničkog direktora Nikite Milivojevića jer mu gradska skupština nije produžila mandat.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

Prema više izvora zbog toga što je na prošlom izdanju švicarski redatelj Milo Rau javno kritizirao vlast, koji su ugasili zbog pobune, na pobuni je i procvao. Nastao je 2000. kao studentski pokret protiv režima Slobodana Miloševića, a stotinu dana "sjedenja" na kampusu Sveučilišta u Novom Sadu preraslo je u glazbeni festival na Petrovaradinskoj tvrđavi. Dvadeset pet godina poslije taj se krug zatvorio na simboličan način, festival koji je rođen iz studentske pobune ugašen je upravo zato što je odbio šutjeti dok studenti opet prosvjeduju. Izravna kontrola

Organizator je više puta javno opisivao niz koraka kojima je festival doveden do ruba: najprije su ga prestali sufinancirati iz gradskog i pokrajinskog proračuna, uslijedio je pritisak na dugogodišnjeg sponzo-

Kragujevački Arsenal fest, neovisni rock-festival, kupio je bivši trgovac oružjem i član Glavnog odbora SNS-a Nemanja Marijan

Exit nije usamljen slučaj, sličan obrazac zahvatio je i Novosadski jazz festival, čije je vodstvo praktički preuzeo Kulturni centar Novog Sada, dakle gradska uprava, i to grada u kojem Vučićev brat Andrej drži gotovo sve ugostiteljske objekte

KAKO SU NESTALI IZ KULTURNOG ŽIVOTA Sterijino pozor je prvi put u povijesti bez potpore čija je ravnateljica mjesecima bila meta medijskih napada zbog kritike vlasti. Iz kulturnog života nestali su, prema pisanju domaćih novinara i umjetničkih udruženja, i drugi dugogodišnji festivali, poput Buk toka, dok je glumac Milan Kovačević ostao bez angažmana nakon što je javno govorio ispred sinove škole.

Pokrajinski je sekretarijat za kulturu Vojvodine 2025., prvi put u povijesti, uskratio potporu Sterijinu pozorju, najstarijem srpskom kazališnom festivalu, osnovanom 1956. Bez novca su ostali i Šekspir festival, Festival profesionalnih kazališta Vojvodine te dječji ekološki teatarski festival iz Bačke Palanke,

Vučić je u Srbiji prvo ubio medije, a zatim je krenuo opisuju regionalni mediji, u najveći i najozbiljniji glazbeni program u Hrvatskoj. Radili su BSH Island na Zrću u suradnji s Amnesia Ibizom, nastup Solomuna u Cave Romane u Vinkuranu kod Pule, gostovanja Carla Coxa, Deborah De Luce i Amelie Lens te vlastiti festival Gates of Agartha, koji se od 2023. održava u rimskom kamenolomu Cave Romane u Vinkuranu u suradnji s američkim partnerom Gate, a 2025. osvojio je nagradu za najbolji turistički aranžman na Danima hrvatskog turizma.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

BSH je ove godine stupio u partnerstvo sa Lovefestom, srbijanskim festivalom elektroničke glazbe, koji je stvorio predsjednik mladih Socijalističke partije Srbije Slobodana Miloševića radi širenja utjecaja njihove partije na urbanu kulturu u Srbiji i regiji. Sadašnji predsjednik SPS-a i Miloševićev glasnogovornik te ministar MUP-a Ivica Dačić rado je viđen gost na festivalu, pa su režimski mediji revno prenosili kako vrh SPS-a podržava svoje omladince u pohodu na industriju zabave. Također je direktorica Lovefesta Zlatana Pavlović donedavno obavljala funkciju programske direktorice EXPO-a, čiji se novac obilato koristi za zamjenu neovisne srbijanske kulturne scene politički podobnom, a civilni aktivisti nazivaju ga najvećim korupcionaškim projektom vlasti. BSH i Lovefest krajem rujna u Beograd dovode trenutačno glavnu svijetsku zvijezdu elektronične glazbe Charlotte De Witte, i to neposredno prije presudnih izbora na kojima će se nakon gotovo dvije godine protesta konačno suočiti Vučić i studenti. Namjera je ovog događaja jasna – poslati mladima u Srbiji poruku da je vlast uz njih i da ih podrže na sudbinskim izborima. "Mi ne možemo reći koji su Vukelićevi motivi. Moguće je da je to samo novac. Možda kao poslovni čovjek i ne zna da iza koncerata u Srbiji stoji kulturocid srpskih vlasti kojim na scenu pokušavaju vratiti svoj mir i poručiti, po običaju, da je sve u redu. Umjetnike koji su stvorili cijelu priču izbacuju, zabranjuju im rad, gradske uprave pjevačima ne daju pjevati u gradskim prostorima, bez jasnog objašnjenja. Dakle, mi ne znamo je li Vukelić Vučićev čovjek ili samo radi svoj posao, ali bilo bi dobro da zna kako njegovi projekti iznenada mijenjaju dugogodišnje projekte koji su stvorili srpsku kulturnu scenu." Vukeliću smo poslali niz pitanja na koja nije odgovorio, poput onog jesu li ga kontaktirali agenti BIA-e. Nije rekao ni podupire li, svjesno ili nesvjesno, rušenje srpske kulturne scene te je li u pozadini samo novac ili i politika. Nije htio reći ni tko plaća dolazak De Witte, pa je odbio reći i je li u kontaktu s Ivicom Dačićem. Dao je samo načelnu izjavu.

ra MTS da nakon 23 godine otkaže ugovor, pa su počeli pritisci na dobavljače... Uoči izdanja 2025., kada su na glavnoj pozornici nastupili i studenti, Exit podržali pjevačica Gala i osnivač Live Aida Bob Geldof, a bend Atheist rap na ekranu prikazao krvavu ruku koja je simbol višemjesečnih prosvjeda, agencija za osiguranje od 800 djelatnika navodno je bila pod pritiskom da se povuče.

Pritiske su navodno vršili i agenti sve moćnije i bahatije BIA-e. Dozvola za korištenje Tvrđave stigla je tek dva-tri dana prije festivala. Kovačević je za Radar rekao i da mu je za Exit ponuđeno nekoliko milijuna eura, što svjedoči koliko je javnog novca Vučić spreman uložiti u peglanje imidža uoči izbora. Nedugo pošto mu je supruga umrla, a on ostao s troje djece, ponudu je odbio i time se uvrstio u krug Vučičevih neprijatelja. Exit nije usamljen, sličan obrazac zahvatio je i Novosadski jazz festival, čije je vodstvo praktički preuzeo Kulturni centar Novog Sada, dakle gradska uprava grada u kojem Vučićev brat Andrej, kako su nam proljetos ispričali stanovnici, drži gotovo sve kafiće. Srbijanski mediji pišu kako se, upravo zbog očiglednog postojanja "crnih lista" nepodobnih umjetnika generacija koja je stvorila neovisne kulturne projekte odlučila pobuniti, onako kako jedino znaju, vrhunskim događajem.

Zna mu se zasad samo ime - Blacklist, tj. Crna lista. Naš izvor kaže kako u ovoj Srbiji nije lako naći ni privatnu, a kamoli državnu parcelu koja bi ugostila vrhunski spektakl bez cenzure. "Nitko si ne želi priuštiti ispitivanje, a vrlo vjerojatno i dulji boravak u zatvoru", kažu naši sugovornici.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Politika
Strana 1, 29, 30, 31
Oblast strane 2,937.34 cm^2
Autor piše Tomislav KUKEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVAT POMAŽE VUČIĆU DA DOBIJE IZBORE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d0a5500f-e8a7-44b4-bf94-0ceb385944e3/pdf

Ističemo kako se čini da oni nisu samo glazbeni nego i politički stručnjaci jer u svemu vide politiku, no slijed koji nam je objasnila sugovornica jasan je potpis pretvaranja države u apsolutno homogenu i inertnu masu nesklonu provjeravanjima i pobunama. Ni mnogi Srbi ne shvaćaju što se događa jer Vučić i njegova kamarila uporno optužuju Hrvatsku i "teškog ustašu Tonina Piculu" za svjesno podrivanje i rušenje vlasti koju je "izabrao srpski narod". No evo što su dobili. Ono što nastaje na mjestu ugašenih ili oslabljenih manifestacija nije praznina, nego paralelna infrastruktura zabave pod izravnom kontrolom vlasti ili njoj bliskih poduzetnika, financirana iz proračunskih tokova vezanih uz EXPO 2027. Kragujevački Arsenal fest, donedavno neovisni rock-festival, kupio je bivši trgovac oružjem i član Glavnog odbora SNS-a Nemanja Marijan, ujedno i bivši glavni tajnik Vaterpolskog saveza Srbije. Zajednička nit

Bir fest (Beerfest) preuzeo je Sky Music nakon što su izvođači prošlih godina masovno bojkotirali program, a novosadski Blokstok, iako se predstavlja kao "festival ekipe iz kraja", vode dužnosnici Vučićeva SNS-a. Beograd na vodi ugostio je 2025. Nicka Cavea preko organizatora bliskih vlasti.

Zajednička je nit tih manifestacija onemogućavanje bilo kakva slobodnog izražavanja umjetnika. Ni publika nije pošteđena jer se mladima, recimo, skidaju proturežimske naljepnice i natpisi s odjeće. No za kraj doznajemo i prilično bizarnu anegdotu. U jednoj TV seriji glumačka je postava otvoreno bila protiv Vučića.

Kako bi ih uklonili iz serije, na brzinu je napisana epizoda u kojoj baš svi umiru, i to strijeljanjem. Osim što je ta epizoda naprasno maknula glumce s ekrana, poruka scenskog strijeljanja više je nego jasna, jer kad glumca "ubiješ" ne dajući mu prostor da radi, to je gotovo identično kao kada ga netko izvede pred streljački vod. Smrt glumca uvijek je i simptom smrti kulture, one kojoj se Srbija do Vučića divila, a sada se jedni i drugi gledaju preko ograde "Ćacilenda" ispred Narodne skupštine.

Utim uvjetima uistinu ne iznenađuje što je najvažniji i najveći "kulturni" spektakl u Srbiji 2026. bio dolazak leša osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića. Doček uz bakljadu, državni avion i sve počasti zaprepastio je Europu, ali ne i naše sugovornike. "Prvo ubiješ medije, zatim kreneš na kulturu. To je školski recept za stvaranje diktature, a mi upravo u njoj živimo zarobljeni već godinama", zaključuje naš sugovornik. •

Ujednoj TV seriji glumačka je postava otvoreno bila protiv Vučića. Kako bi ih uklonio iz serije, na brzinu je napisana epizoda u kojoj baš svi umiru, i to strijeljanjem. Poruka scenskog strijeljanja više je nego jasna

SRBIJA KLIZI U KULTURNU KATASTROFU Vučić ne plaća da ga hvale, nego samo da ga ne blate Festivali i koncerti održavaju se s ciljem privida normalizacije, gdje Vučić pokušava dokazati da je vratio kontrolu. Ali svatko tko poznaje srpsku glazbenu scenu zna da su svi veliki festivali nastali na buntu, a ne na poslušnosti radi kampanje. Festivali ne sudjeluju u kampanji tako da postaju Vučićevi mitinzi ili slično. Vučić ne plaća da ga hvale, nego samo da ga ne blate - pojednostavljeno govori poznavatelj scene.

"Kazališnom scenom dominiraju dokazani ratni huškači i ratni profiteri pa je publika suočena s oskudnim, politički prilagođenim repertoarom, o čemu svjedoče brojna otkazivanja sudjelovanja na Bitefu međunarodno priznatih umjetnika", rekla je za list Danas Bojana Leko, predsjednica resornog Odbora za kulturu u Stranci slobode i pravde, upozorivši da Srbija klizi u kulturnu katastrofu s ciljem još jednog Vučićeva dobivanja izbora. Kazališnom scenom dominiraju ratni profiteri, tvrdi Bojana Leko, šefica Odbora za kulturu u Stranci slobode i pravde

Glumac Milan

Kovačević ostao je bez angažmana nakon što je javno govorio ispred sinove škole

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

Predsjednica Europske komisije nalazi se pred mnogo

Dojam je da je Von der Leyen tehnokratkinja bez strasti koja nema čvrstih ideala i nije dovoljno snažna da "lupi šakom o stol". Položaj joj otežava i sam ustroj EU-a, vrlo složen sustav u kojem je moguće da tajnica nekog ureda ima značajniju i realniju moć od predsjednice Europske komisije

piše **Mislav FRANCETIĆ**

Dok hrvatski premijer Andrej Plenković desetogodišnjicu svoje vladavine obilježava već ove godine, predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen na to mora čekati još oko tri godine. Naime, njezin drugi mandat završava 2029. i označit će točno deset godina predsjedanja vladom Europske unije. Postavlja se pitanje može li političarka koja je sedam godina u vrhu svjetske politike a da nije učinila ništa što bi se moglo smatrati epohalnim u iduće tri godine postići nešto da u europskoj političkoj povijesti bude zapamćena po dobrome.

Dojam je, naime, da je Von der Leyen tehnokratkinja bez strasti koja nema čvrstih ideala i nije dovoljno snažna da "lupi šakom o stol". Položaj joj otežava i sam ustroj EU-a, vrlo složen sustav u kojem je moguće da tajnica nekog ureda ima značajniju i realniju moć od predsjednice Europske komisije.

Politico i Bruxelles Playbook pišu kako još nije poznato hoće li Ursula von der Leyen ići po treći mandat. Ako to ne učini, moglo bi se reći da je to kraj vrhunca njezine političke karijere. Njezino vrijeme na dužnosti obilježilo je upravljanje krizama: COVID-19, ruska invazija na Ukrajinu, vrtoglavo visoke cijene energije, rat u Gazi... U godinama koje dolaze izazovi će se vjerojatno nastaviti povećavati, uključujući konkurenciju Kine i Sjedinjenih Država te nadolazeće izbore u Francuskoj, Španjolskoj, Italiji i Poljskoj, koji bi mogli preoblikovati EU.

Kina se smatra najvećim izazovom jer istodobno EU-u nudi rješenje za toliko važan problem prevelike ovisnosti o SAD-u, ali i prijeti potpunim preuzimanjem tržišta. Usput rečeno, to se upravo događa u susjednoj Srbiji, koja se s jedne strane kune na "majku Rusiju", s druge prima novac EU-a kao kandidatkinja za koju ulazak još dugo nije vjerojatan, a cijelu situaciju iskorištavaju Kinezi, čiji su kapital i radna snaga preplavili Srbiju.

Visoke cijene

"Govori su važni, ali samo djela stvaraju nasljeđe", rekao je Martin Hojsík, potpredsjednik Europskog parlamenta iz grupe Renew Europe, uoči ovotjednog govora Von der Leyen o stanju Unije. "Europa je ekonomski ranjivija, konkurentnost ostaje glavni izazov, društvene i regionalne nejednakosti i dalje postoje, a prečesto je Komisija reagirala na krize umjesto da ih je predvidjela", rekao je Victor Negrescu, potpredsjednik Parlamenta iz grupe Socijalista i demokrata.

"Očekujem da će iskoristiti ovaj trenutak kako bi obranila svoj dosadašnji rad, ali i objasnila kako Europa može postići više u pogledu rasta, ulaganja, socijalne kohezije i strateške autonomije. Za mene pravo pitanje nije kako se predstavlja njezino nasljeđe, nego kakve će konkretne rezultate Europljani vidjeti do kraja ovog mandata."

Analitičari smatraju da je pred šeficom Komisije najmanje šest potencijalnih glavobolja koje će

AFERA PFIZER

U pandemiji je razgovarala s direktorom

Von der Leyen je pregovarala s Albertom Bourlom o nabavi cjepiva za COVID

Ursula von der Leyen na čelu je Europske komisije od prosinca 2019., a u srpnju 2024. Europski parlament izabrao ju je na drugi petogodišnji mandat. Prvi put prošla je vrlo tijesno, samo s devet glasova iznad potrebne većine, dok je drugi put rezultat bio uvjerljiviji: dobila je 401 glas, 284 zastupnika bila su protiv, a 15 ih se suzdržalo. Njezin prvi mandat obilježile su krize koje su bitno promijenile Europsku uniju. Pandemija COVID-a prisilila je Komisiju da preuzme mnogo aktivniju ulogu nego što je uobičajeno za europsku izvršnu vlast. Komisija je koordinirala zajedničku nabavu cjepiva, osigurala ugovore za do 4,6 milijardi doza te pokrenula instrument NextGenerationEU vrijedan 750 milijardi eura, financiran zajedničkim europskim zaduživanjem. Taj je potez bio presedan u europskoj fiskalnoj politici i jedan od najvažnijih institucionalnih rezultata njezina mandata. S ruskom invazijom na Ukrajinu 2022. Von der Leyen je učvrstila svoju ulogu. Komisija je koordinirala financijsku i humanitarnu pomoć Ukrajini, podupria sankcije protiv Rusije te pokrenula REPowerEU, kojim je EU nastojao smanjiti energetsku ovisnost o ruskim fosilnim gorivima. Istodobno je njezina Komisija progurala Europski zeleni plan i zakonski okvir za smanjenje neto emisija stakleničkih plinova najmanje 55 posto do 2030. u odnosu na 1990.

Najveća mrlja njezina predsjedanja ostao je slučaj komunikacije s Albertom Bourlom, direktorom Pfizera, tijekom pregovora o nabavi cjepiva. Europska pravobraniteljica još je 2022. utvrdila nepravilnost u postupanju Komisije jer nije omogućila potpuni uvid u tražene SMS-ove. Godine 2025. Opći sud EU-a poništio je odluku Komisije kojom je novinarki New York Timesa odbijen pristup tim porukama.

Sud je ocijenio da su objašnjenja Komisije bila nejasna i promjenjiva te da nije dovoljno objasnila gdje je i kako tražila dokumente. To nije sudska presuda da je Von der Leyen sudjelovala u korupciji, ali jest ozbiljan udarac transparentnosti Komisije. Unatoč tome, Von der Leyen je politički preživjela mnoge udare. U srpnju 2025. Europski parlament odbio je prijedlog za izglasavanje nepovjerenja Komisiji s 360 glasova protiv, 175 za i 18 suzdržanih.

Njezina politička ostavština stoga zasad izgleda paradoksalno, predsjednica je Komisije koja je u krizama proširila europske ovlasti i donijela nekoliko povijesnih odluka, ali istodobno vodi instituciju koja zbog manjka transparentnosti, previše birokracije i načina upravljanja sve češće ispada slabija nego ikad.

U SEDAM G
UČINILA NIŠ

"Govori su važni, ali djela su ta koja stvaraju nasljeđe", rekao je Martin Hojsík, potpredsjednik Europskog parlamenta

Ursuli su ostale j
dokaže kao uspj

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

problema za koje nitko ne vidi brza i kvalitetna rješenja

Ursula von der Leyen ima puno izazova za koje nema konkretno rješenje

ODINA NIJE TA EPOHALNO

š tri godine da se ešna političarka

Politico i Bruxelles Playbook pišu kako još nije poznato hoće li Ursula von der Leyen ići po treći mandat. Ako to ne učini, moglo bi se reći da je to kraj vrhunca njezine političke karijere koja će biti brzo zaboravljena

vjerojatno definirati njezino preostalo vrijeme na dužnosti. Hoće li uspjeti zaustaviti ekonomski pad kontinenta ili samo nadgledati smrt njegovih industrijskih središta jedno je od temeljnih, prvih pitanja koja zabrinjavaju stanovnike EU-a.

Upravo je Von der Leyen zatražila od bivšeg talijanskog premijera i čelnika Europske središnje banke Marija Draghija da sastavi izvješće o konkurentnosti kontinenta. On je bio okrutan u svojoj procjeni, rekavši da ćemo "bez djelovanja ugroziti ili svoju dobrobit, svoj okoliš ili svoju slobodu".

Pozvao je Europu da uloži dodatnih 800 milijardi eura godišnje kako bi se dignula s dna produktivnosti i slabog rasta koji je gura iza SAD-a i Kine u međunarodnoj hijerarhiji. Von der Leyen je obećala pretvoriti Draghijevo upozorenje u industrijsku strategiju, ali suprotni su vjetrovi jaki.

Trgovinska ovisnost

Europske tvrtke suočavaju se s visokim cijenama energije, fragmentiranim tržištima kapitala, složenom regulacijom i sve intenzivnijom konkurencijom iz inozemstva. I dok europskim tvrtkama trebaju kineska tržišta i lanci opskrbe, ta ovisnost dolazi s visokom cijenom. Državne subvencije omogućile su kineskim tvrtkama izgradnju kapaciteta koji daleko premašuju domaću potražnju, a njihova električna vozila, baterije, solarni paneli i čelik vrše pritisak na konkurente iz EU-a. U međuvremenu, stisak Pekinga nad ključnim mineralima koji se koriste u zelenoj tranziciji i visokotehnološkim sektorima stvara ogromnu opasnost.

"U stavu Europske unije o odnosima s Kinom vidi se da je status quo previše nagnut u korist Kine i ne može opstati", rekao je za Politico dužnosnik Komisije kojem je dopušteno da ostane anoniman kako bi slobodno govorio. "Na razini EU-a sada postoji gotovo potpuni dogovor o dijagnosticiranju problema. Postoji gotovo potpun dogovor o tome koja su rješenja za te probleme. Preostalo je samo pitanje koliko su države članice spremne ustrajati u provedbi svojih mjera", ustvrdio je. Dilema je Ursule von der Leyen kako održati kinesko tržište otvorenim, a istodobno spriječiti da prekapacitiranost uništi industriju EU-a.

Komisija nadgleda resetiranje odnosa s Kinom, a istodobno razmatra jače alate za trgovinsku obranu i mjere za smanjenje ovisnosti o lancu opskrbe. To je delikatna ravnoteža: previše sukoba moglo bi izazvati štetan trgovinski rat, a premalo bi moglo ostaviti Europu bez održive industrijske baze. Bruxelles i Peking vode razgovore o rješavanju problema. Povjerenik za trgovinu Maroš Šefčovič postavio je rok do listopada za postizanje napretka. Neuspjeh bi mogao značiti da će Kina postati sljedeća fronta u trgovinskom ratu.

Može li Von der Leyen obuzdati velike tehnološke tvrtke a da svaka europska odluka o konkurenciji, podacima, digitalnom suverenitetu ili sigurnosti djece ne postane transatlantski sukob, drugi je veliki problem.

Faza provedbe

Zakon o digitalnim tržištima i Zakon o digitalnim uslugama u provedbenoj su fazi, a kazne EU-a protiv Applea, Mete i Googlea već su razbjesnile Washington. Von der Leyen nastavlja s planovima za ograničavanje korištenja društve-

Von der Leyen je od čelnika Europske središnje banke Marija Draghija zatražila da sastavi izvješće o konkurentnosti kontinenta

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

Predsjednica Europske komisije nalazi se pred mnogo

nih mreža djeci mlađoj od 13 godina, što bi moglo isprovocirati Donalda Trumpa.

"Ne bismo se usudili govoriti SAD-u kako da regulira svoj suvereni teritorij. A to je vrlo poštena i koherentna stvar koju tražimo zauzvrat", rekao je dužnosnik Komisije.

Rješavanje klimatske krize uz istodobno smanjenje "zelenih" pravila također je jedan od zadataka Komisije u idućem razdoblju. Unija je napokon shvatila da je previše regulirana i da to ne rezultira zdravim okolišem i zdravom hranom, nego, paradoksalno, uzrokuje siromaštvo građana, koji i posežu, primjerice, za jeftinom hranom iz tko zna kojih krajeva, gdje su otrovni pesticidi uobičajeni i dopušteni. Tu se ističe povijesni sporazum Mercosur, koji mnogi poljoprivrednici smatraju bizarnim. Naime, poljoprivrednicima u EU-u strogo je zabranjena potrošnja i kupnja određenih pesticida, a kamoli njihovo korištenje. No uvoznicima se gleda samo je li na ulasku u EU na robi pronađena veća količina pesticida od dopuštene. Poljoprivrednici kažu kako je to negativna diskriminacija jer tvrde da i oni mogu, koristeći pesticide zabranjene u EU-u, proizvesti hranu koja bi do dolaska na police bila u istim granicama pesticida kao i ova uvezena, koja je i mnogo jeftinija, što zbog svoje proizvodnje, što zbog siromaštva te standarda država iz kojih hrana stiže.

Rat u Ukrajini predugo traje pa iscrpljuje i EU. Europska sigurnosna debata premjestila se s govora o "strateškoj autonomiji" na hitno pitanje gdje nabaviti oružje i kako odvratiti ruskog predsjednika Vladimira Putina. EU povećava obrambene izdatke, podržava zajedničku nabavu i pokušava proširiti industrijske kapacitete inicijativama poput programa SAFE, od 150 milijardi eura. No nacionalne vlade i dalje se ne slažu o tome koliko i kako potrošiti.

Nema sumnje da je mehanizam koji omogućuje pristup zajmu svim zemljama pod istim stopama i uvjetima te koji jamči ostanak novca na tržištu EU-a koristan za neke zemlje. Kritičari tvrde da je sporna potrošnja.

Test izdržljivosti

Zemlje investiraju u tenkove i haubice, dok Iran i Ukrajina gaze SAD i Rusiju dronovima za desetak dolara. Rat se promijenio, a institucije EU-a tradicionalno su spore đo bola u prihvaćanju trendova. Sve će, naravno, platiti Europljani. Nije uopće sporno da je drugi mandat Donalda Trumpa na čelu SAD-a ostavio Europi gorak okus u ustima, jer je EU napokon osvijestio da NATO ne znači ništa ako SAD postane nepouzdan, što upravo jest.

EU je unutar njega bez američkih snaga prilično jadan. Pitanje je stoga može li Europa u kratkom roku izgraditi obrambenu industriju koja je samostalna, s obzirom na ponovljeno Trumpovo potkopavanje NATO-a. Ta bi industrija pritom trebala pratiti trendove jer je besmisleno ulupati milijune, primjerice, u strojeve za razminiranje ako neprijatelji rade na kibernetičkim napadima ili, da pretjeramo, raketiraju gradove iz orbite.

Von der Leyen također će morati osigurati da Ukrajina u sve potencijalne mirovne pregovore s Rusijom uđe u najboljoj mogućoj poziciji. "Točno znamo kako razgovarati s Rusima", rekao je estonski ministar vanjskih poslova Margus Tsahkna pa iznio tri ključna elementa koja EU mora imati.

"Pritisak, bez kompromisa i samo iz (pozicije) snage", rekao je Tsahkna vrlo moćno, no lako je tuđim novcem po Rusiji mlatiti, jer netko to treba platiti. To znači da Von der Leyen mora osigurati da Ukrajina dobije financijsku i vojnu potporu te vjerodostojna dugoročna sigurnosna jamstva, a istodobno zadržati podršku Trumpove administracije.

Naime, Trumpi sam pomalogubi živce zbog rata u Ukrajini, važnije mu je sada zadržati kontrolu nad Hormuzom, važnije mu je čak i to kako se zove jezero, Lake Ontario ili Lake America, nego neka tamo Ukrajina, na koju je, smatra, već potrošio previše novca i vremena. Stoga se predsjednica Europske komisije mora izboriti i za Trumpovu makar deklarativnu podršku, unatoč zaprekama na domaćem terenu.

Naime, EU nikad neće biti SAD iz dva razloga koja politolozi uvijek navode. Prvi je jezik, jer SAD ima engleski, a EU ima 24 službena jezika. Drugi je problem koji onemogućava federalizaciju EU-a po uzoru na SAD to što su u Uniji države članice s bogatom, europskom poviješću, za razliku od SAD-a star og samo 250 godina. Te se države neće samo tako odreći svog identiteta i prozvati se Europljanima, a to znači da će u skladu sa svojim mentalitetom imati i sukobljene stavove.

Nedostižni cilj

No dok u Bruxellesu podrška Ukrajini ostaje visoka, vlade sklonije Kremlju osvojile su vlast diljem EU-a, s potencijalom da im se i druge pridruže nakon niza izbora 2027., uključujući Francusku i Italiju. Europska desnica primarno se bazira na privrženosti Trumpu.

Njegovu pragmatiku, u kojoj su dobri odnosi s Rusijom strateški važniji od Zelenskog i milijuna Ukrajinaca, smatra uzorom i zbog brutalnog stava prema migrantima.

Istina je da se Europa suočava s naglim promjenama svog kulturnog identiteta, "kršćanski gradovi" postaju prepuni migranata iz Afrike, Azije ili arapskih izbjeglica, na ulicama se govore dosad nepoznati jezici i vide drugačija lica.

Dio Europljana to plaši, pogotovo one koji su vidjeli što je liberalna politika Angele Merkel ostavila Njemačkoj. Ne samo da je Njemačka preplavljena migrantima nego je država koja je uvijek bila simbol snage socijalne države i moćnog gospodarstva pred ekonomskom krizom neslućenih razmjera.

Istodobno, smatraju kritičari, u vremenima krize Merzova vlast dijeli njemački novac migrantskim besposličarima.

Argument je brutalan, ali katkad istinit, jer tko od nas nije čuo za izdašna njemačka primanja u obliku socijalne pomoći, zbog kojih se više isplati ostati nezaposlen nego raditi.

U tom svjetlu Von der Leyen mora plesati po tankom ledu kako bi udovoljila svima, od desne i sve jače struje koja želi europsku neovisnost do liberalnih zemalja,

U godinama koje dolaze izazovi će se vjerojatno nastaviti povećavati, uključujući konkurenciju Kine i Sjedinjenih Država te nadolazeće izbore u Francuskoj, Španjolskoj, Italiji i Poljskoj, koji bi mogli preoblikovati cijelu Europsku uniju

Kineska električna vozila, baterije, solarni paneli i čelik vrše pritisak na konkurente iz EU-a

◄ Planovi za ograničavanje korištenja društvenih mreža djeci mlađoj od 13 godina mogli bi razbjesniti Amerikance

► Rat u Ukrajini značajno je obilježio vladavinu Ursule von der Leyen

"Europa je ekonomski ranjivija, konkurentnost ostaje glavni izazov, društvene i regionalne nejednakosti i dalje postoje, a prečesto je njezina Komisija reagirala na krize umjesto da ih je predvidjela", rekao je Victor Negrescu

Zelena energija ne može zadovoljiti potrebe industrije

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

problema za koje nitko ne vidi brza i kvalitetna rješenja

Povjerenik za trgovinu EU-a Maroš Šefčović postavio je rok do listopada za postizanje napretka

od bogatog sjevera do siromašnijeg juga, od Rusije i SAD-a do gotovo mravlje kolektivne svijesti i upornosti Kine u namjeri da maksimalno prodre na europsko tržište. "Djelujemo u stvarnom svijetu. U radu koji obavljamo moramo uzeti u obzir političku stvarnost i politički razvoj događaja", rekao je dužnosnik Komisije.

Brutalni argument

Bez obzira na to, dodaje, "predsjednica Von der Leyen nastavit će se zalagati za Ukrajinu jer je to, očito, u interesu Europe". Izjava je to koja doslovno prevedena znači nemoć predsjednice Europske komisije da učini išta osim da apelira na mir. A svemu tome treba dodati i jedno od dosad najvažnijih proširenja Unije koje je obilježeno teškim paradoksima. S jedne je strane to proširenje nužno kako bi se sprijećilo "da ih uzmu drugi", s druge je strane to prijeteći kaos za uređeni EU. Ukrajina, Moldavija i zemlje Zapadnog Balkana (bez Srbije, koja nema nikakva pomaka prema članstvu pod vodstvom Aleksandra Vučića) približile su se EU-u, ali politička podrška proširenju nije isto što i spremnost za prijam novih članica.

Zemlje kandidatkinje još moraju dovršiti teške reforme u području vladavine prava, korupcije i neovisnosti pravosuđa. Sadašnje članice EU-a brinu se zbog troškova proširenja i budućih potreba za financiranjem, a muči ih i pitanje kako bi institucije Unije funkcionirale s više od 30 članica.

Komisija nadgleda resetiranje odnosa s Kinom, istodobno razmatrajući jače alate za trgovinsku obranu i mjere za smanjenje ovisnosti o lancu opskrbe. To je delikatna ravnoteža, a previše sukoba moglo bi izazvati trgovinski rat

No Von der Leyen mora pokazati da je pristupanje i dalje vjerodostojan proces, a ne trajno odgađanje obećanog, prije nego što zemlje u čekaonici EU-a izgube strpljenje i potraže saveze negdje drugdje.

"Zaslužujemo biti u puno naprednijoj poziciji nego što smo sada", rekao je ministar vanjskih poslova Sjeverne Makedonije Timčo Mucunski o zastoju u pridruživanju svoje zemlje EU-u.

Vjerodostojan proces

"Reći da smo nepravedno tretirani bilo bi previše", dodao je. Pritom je Sjeverna Makedonija najmanji problem jer bi ulazak Ukrajine i Moldavije bio nešto mnogo kompliciranije.

Te dvije zemlje, pisali smo na ovim stranicama, ne zadovoljavaju minimalne uvjete – demokraciju i kontrolu teritorija.

U Ukrajini se zbog rata ne mogu održati izbori, a u Moldaviji između nje i Ukrajine nalazi se pola milijuna ljudi koji žive u paradržavi Transnistriji, vjernoj i 2026. idealima Sovjeta, koja ima zaštitu Rusije.

Kako se zemlja bez izbora i zemlja koja ne kontrolira svoj teritorij uklapaju u temeljne uvjete EU-a, tek treba vidjeti, no jasno je da je to golem problem i ako uđu i ako ne uđu. Sljedeći dugoročni proračun EU-a odredit će koje od ovih glavobolja Von der Leyen zapravo može riješiti.

Komisija je predložila proračun od gotovo dva bilijuna eura za razdoblje 2028. – 2034., ali dva ukorijenjena tabora bore se oko plana.

Simpatije glasača

Takozvani Prijatelji kohezije - među njima Italija, Grčka, Poljska i Španjolska - žele više novca za tradicionalna područja potrošnje, posebno kohezijsku politiku i Zajedničku poljoprivrednu politiku, te žele da im se ta sredstva dostavljaju poznatim nacionalnim i regionalnim kanalima.

Drugi tabor, koji čine štedljive zemlje Njemačka, Švedska, Danska i Nizozemska, želi manje potrošnje i drugačiju raspodjelu novca: više za inovacije, obranu i europske industrijske kapacitete. Borba se poklapa s političkim kalendarom.

U nekoliko najvećih zemalja EU-a, Francuskoj, Italiji, Španjolskoj i Poljskoj, održat će se izbori 2027. godine. Neki političari teško će objasniti biračima zašto bi trebalo slati više novca u Bruxelles.

Ipak, novi proračun EU-a (poznat kao višegodišnji financijski okvir, VFO) mora stupiti na snagu 1. siječnja 2028. To znači da se o sporazumu mora pregovarati znatno unaprijed. Kako se bliži 2027., domaća politika preuzima dominaciju u pregovorima, pa će biti teže osigurati jednoglasnost u Vijeću i suglasnost Europskog parlamenta. Jednostavno, svatko će tražiti više za sebe, a na europskoj pozornici borit će se za domaće političke bodove.

Desnica bi tu, očekivano, mogla profitirati jer bi simpatije glasača pridobila ako novac uspiju dobiti, ali i ako ne uspiju pa za to okrive Europu i zatraže snažnije nacionalne države, što uvijek izaziva simpatije desnici sklonih birača.

"Kad je riječ o pregovorima o VFO-u, završnica pregovora uvijek je teška, ali uvijek se završi. Upravo su te motivacije političara, poput njihovih domaćih izbora, fantastični čimbenici da se posao obavi", rekao je cinično izvor iz Bruxellesa. ■

PRISILJENA JE PONIŠTITI POLITIKE KOJE JE PROVODILA

Veliki Zeleni plan neslavno je propao

Zeleni plan bio je odlučujući projekt prvog mandata Ursule von der Leyen, no upravo je on pokazao političku cijenu njezine ambiciozne politike. Dijelovi europskog poljoprivrednog i industrijskog sektora te gotovo sva desnica počeli su ga doživljavati kao izvor novih troškova i birokracije, a pritisak poljoprivrednika 2024. pridonio je političkom zaokretu prema blažoj provedbi pojedinih zelenih mjera. U drugom mandatu naglasak se zato sve više pomiče prema konkurentnosti europske industrije, obrani i smanjenju regulatornog opterećenja. No s porastom desničarskih snaga diljem EU-a i negodovanjem da zelena pravila povećavaju industrijski pritisak na Europu, Von der Leyen je prisiljena poništiti upravo onu politiku koju je provodila. Poljoprivrednici su izašli na ulice Europe, industrija i nacionalne vlade zahtijevaju pojednostavljenje. No Europa se suočava s ekstremnim toplinskim valovima, šumskim požarima i sve većim klimatskim rizicima koji djelovanje za zaštitu okoliša čine hitnijim nego ikada prije. Ako Von der Leyen previše oslabi Zeleni plan, riskira gubitak kredibiliteta kod građana i svojih koalicijskih partnera. Bude li pak inzistirala na ambicioznim pravilima, mogla bi izazvati još veće političke reakcije. "Neke su politike zaštite okoliša usvojene bez razmišljanja o socijalnim pitanjima", priznala je Marie Toussaint, francuska zastupnica Zelenih u Europskom parlamentu. "Kako grijati dom? Nekim ljudima račune je već nemoguće platiti. Stoga moramo osigurati da u svakom sektoru imamo ovu društvenu brigu i da se suzdržimo od usvajanja bilo čega što bi pogoršalo život ljudi", navela je političarka.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

Dojam je da je Von der Leyen tehnokratkinja bez strasti koja nema čvrstih ideala i nije dovoljno snažna da "lupi šakom o stol". Položaj joj otežava i sam ustroj EU-a, vrlo složen sustav u kojem je moguće da tajnica nekog ureda ima značajniju i realniju moć od predsjednice Europske komisije Dok hrvatski premij er Andrej Plenković desetogodišnjicu svoje vladavine obilježava već ove godine, predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen na to mora čekati još oko tri godine. Naime, njezin drugi mandat završava 2029. i označit će točno deset godina predsjedanja vladom Europske unije. Postavlja se pitanje može li političarka koja je sedam godina u vrhu svjetske politike a da nije učinila ništa što bi se moglo smatrati epohalnim u iduće tri godine postići nešto da u europskoj političkoj povijesti bude zapamćena po dobrome. Dojam je, naime, da je Von der Leyen tehnokratkinja bez strasti koja nema čvrstih ideala i nije dovoljno snažna da "lupi šakom o stol". Položaj joj otežava i sam ustroj EU-a, vrlo složen sustav u kojem je moguće da tajnica nekog ureda ima značajniju i realniju moć od predsjednice Europske komisije.

Politico i Bruxelles Playbook pišu kako još nije poznato hoće li Ursula von der Leyen ići po treći mandat. Ako to ne učini, moglo bi se reći da je to kraj vrhunca njezine političke karijere. Njezino vrijeme na dužnosti obilježilo je upravljanje krizama: COVID-19, ruska invazija na Ukrajinu, vrtoglavo visoke cijene energije, rat u Gazi... U godinama koje dolaze izazovi će se vjerojatno nastaviti povećavati, uključujući konkurenciju Kine i Sjedinjenih Država te nadolazeće izbore u Francuskoj, Španjolskoj, Italiji i Poljskoj, koji bi mogli preoblikovati EU.

Kina se smatra najvećim izazovom jer istodobno EU-u nudi rješenje za toliko važan problem prevelike ovisnosti o SAD-u, ali i prijeti potpunim preuzimanjem tržišta. Usput rečeno, to se upravo događa u susjednoj Srbiji, koja se s jedne strane kune na "majku Rusiju", s druge prima novac EU-a kao kandidatkinja za koju ulazak još dugo nije vjerojatan, a "Govori su važni, ali samo djela stvaraju nasljeđe", rekao je Martin Hojsík, potpredsjednik Europskog parlamenta iz grupe Renew Europe, uoči ovotjednog govora Von der Leyen o stanju Unije. "Europa je ekonomski ranjivija, konkurentnost ostaje glavni izazov, društvene i regionalne nejednakosti i dalje postoje, a prečesto je Komisija reagirala na krize umjesto da ih je predvidjela", rekao je Victor Negrescu, potpredsjednik Parlamenta iz grupe Socijalista i demokrata.

"Očekujem da će iskoristiti ovaj trenutak kako bi obranila svoj dosadašnji rad, ali i objasnila kako Europa može postići više u pogledu rasta, ulaganja, socijalne kohezije i strateške autonomije. Za mene pravo pitanje nije kako se predstavlja njezino nasljeđe, nego kakve će konkretne rezultate Europljani vidjeti do kraja ovog mandata." Analitičari smatraju da je pred šeficom Komisije najmanje šest potencijalnih glavobolja koje će piše Mislav FRANCETIĆ

AFERA PFIZER

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

U pandemiji je razgovarala s direktorom Von der Leyen je pregovarala s Albertom Bourlom o nabavi cjepiva za COVID Ursula von der Leyen na čelu je Europske komisije od prosinca 2019., a u srpnju 2024. Europski parlament izabrao ju je na drugi petogodišnji mandat. Prvi put prošla je vrlo tijesno, samo s devet glasova iznad potrebne većine, dok je drugi put rezultat bio uvjerljiviji: dobila je 401 glas, 284 zastupnika bila su protiv, a 15 ih se suzdržalo. Njezin prvi mandat obilježile su krize koje su bitno promijenile Europsku uniju. Pandemija COVID-a prisilila je Komisiju da preuzme mnogo aktivniju ulogu nego što je uobičajeno za europsku izvršnu vlast. Komisija je koordinirala zajedničku nabavu cjepiva, osigurala ugovore za do 4,6 milijardi doza te pokrenula instrument NEXTGENERATIONEU vrijedan 750 milijardi eura, financiran zajedničkim europskim zaduživanjem. Taj je potez bio presedan u europskoj fiskalnoj politici i jedan od najvažnijih institucio-"Govori su važni, ali djela su ta koja stvaraju nasljeđe", rekao je Martin Hojsík, potpredsjednik Europskog parlamenta nalnih rezultata njezina mandata. S ruskom invazijom na Ukrajinu 2022. Von der Leyen je učvrstila svoju ulogu. Komisija je koordinirala financijsku i humanitarnu pomoć Ukrajini, poduprla sankcije protiv Rusije te pokrenula REPOWEREU, kojim je EU nastojao smanjiti energetsku ovisnost o ruskim fosilnim gorivima. Istodobno je njezina Komisija progurala Europski zeleni plan i zakonski okvir za smanjenje neto emisija stakleničkih plinova najmanje 55 posto do 2030. u odnosu na 1990.

Najveća mrlja njezina predsjedanja ostao je slučaj komunikacije s Albertom Bourlom, direktorom Pfizera, tijekom pregovora o nabavi cjepiva. Europska pravobraniteljica još je 2022. utvrdila nepravilnost u postupanju Komisije jer nije omogućila potpuni uvid u tražene SMS-ove. Godine 2025. Opći sud EU-a poništio je odluku Komisije kojom je novinarki New York Timesa odbijen pristup tim porukama.

Sud je ocijenio da su objašnjenja Komisije bila nejasna i promjenjiva te da nije dovoljno objasnila gdje je i kako tražila dokumente. To nije sudska presuda da je Von der Leyen sudjelovala u korupciji, ali jest ozbiljan udarac transparentnosti Komisije. Unatoč tome, Von der Leyen je politički preživjela mnoge udare. U srpnju 2025. Europski parlament odbio je prijedlog za izglasavanje nepovjerenja Komisiji s 360 glasova protiv, 175 za i 18 suzdržanih.

Njezina politička ostavština stoga zasad izgleda paradoksalno, predsjednica je Komisije koja je u krizama proširila europske ovlasti i donijela nekoliko povijesnih odluka, ali istodobno vodi instituciju koja zbog manjka transparentnosti, previše birokracije i načina upravljanja sve češće ispada slabija nego ikad.

Visoke cijene cijelu situaciju iskorištavaju Kinezi, čiji su kapital i radna snaga preplavili Srbiju.

vjerojatno definirati njezino preostalo vrijeme na dužnosti. Hoće li uspjeti zaustaviti ekonomski pad kontinenta ili samo nadgledati smrt njegovih industrijskih središta jedno je od temeljnih, prvih pitanja koja zabrinjavaju stanovnike EU-a.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

Upravo je Von der Leyen zatražila od bivšeg talijanskog premijera i čelnika Europske središnje banke Marija Draghija da sastavi izvješće o konkurentnosti kontinenta. On je bio okrutan u svojoj procjeni, rekavši da ćemo "bez djelovanja ugroziti ili svoju dobrobit, svoj okoliš ili svoju slobodu". Pozvao je Europu da uloži dodatnih 800 milijardi eura godišnje kako bi se dignula s dna produktivnosti i slabog rasta koji je gura iza SAD-a i Kine u međunarodnoj hijerarhiji. Von der Leyen je obećala pretvoriti Draghijevo upozorenje u industrijsku strategiju, ali suprotni su vjetrovi jaki. Trgovinska ovisnost Europske tvrtke suočavaju se s visokim cijenama energije, fragmentiranim tržištima kapitala, složenom regulacijom i sve intenzivnijom konkurencijom iz inozemstva. I dok europskim tvrtkama trebaju kineska tržišta i lanci opskrbe, ta ovisnost dolazi s visokom cijenom. Državne subvencije omogućile su kineskim tvrtkama izgradnju kapaciteta koji daleko premašuju domaću potražnju, a njihova električna vozila, baterije, solarni paneli i čelik vrše pritisak na konkurente iz EU-a. U međuvremenu, stisak Pekinga nad ključnim mineralima koji se koriste u zelenoj tranziciji i visokotehnološkim sektorima stvara ogromnu opasnost.

"U stavu Europske unije o odnosima s Kinom vidi se da je status quo previše nagnut u korist Kine i ne može opstati", rekao je za Politico dužnosnik Komisije kojem je dopušteno da ostane anoniman kako bi slobodno govorio. "Na razini EU-a sada postoji gotovo potpuni dogovor o dijagnosticiranju problema. Postoji gotovo potpun dogovor o tome koja su rješenja za te probleme. Preostalo je samo pitanje koliko su države članice spremne ustrajati u provedbi svojih mjera", ustvrdio je. Dilema je Ursule von der Leyen kako održati kinesko tržište otvorenim, a istodobno spriječiti da prekapacitiranost uništi industriju EU-a. Komisija nadgleda resetiranje odnosa s Kinom, a istodobno razmatra jače alate za trgovinsku obranu i mjere za smanjenje ovisnosti o lancu opskrbe. To je delikatna ravnoteža: previše sukoba moglo bi izazvati štetan trgovinski rat, a premalo bi moglo ostaviti Europu bez održive industrijske baze. Bruxelles i Peking vode razgovore o rješavanju problema. Povjerenik za trgovinu Maroš Šefčovič postavio je rok do listopada za postizanje napretka. Neuspjeh bi mogao značiti da će Kina postati sljedeća fronta u trgovinskom ratu. Može li Von der Leyen obuzdati velike tehnološke tvrtke a da svaka europska odluka o konkurenciji, podacima, digitalnom suverenitetu ili sigurnosti djece ne postane transatlantski sukob, drugi je veliki problem.

Faza provedbe

Zakon o digitalnim tržištima i Zakon o digitalnim uslugama u provedbenoj su fazi, a kazne EU-a protiv Applea, Mete i Googlea već su razbjesnile Washington. Von der Leyen nastavlja s planovima za ograničavanje korištenja društve-

•

Von der Leyen je od čelnika Europske središnje banke Marija Draghija zatražila da sastavi izvješće o konkurentnosti kontinenta Politico i Bruxelles Playbook pišu kako još nije poznato hoće li Ursula von der Leyen ići po treći mandat. Ako to ne učini, moglo bi se reći da je to kraj vrhunca njezine političke karijere koja će biti brzo zaboravljena

• nih mreža djeci mlađoj od 13 godina, što bi moglo isprovocirati Donalda Trumpa.

"Ne bismo se usudili govoriti SAD-u kako da regulira svoj suvereni teritorij. A to je vrlo poštena i koherentna stvar koju tražimo zauzvrat", rekao je dužnosnik Komisije.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

Rješavanje klimatske krize uz istodobno smanjenje "zelenih" pravila također je jedan od zadataka Komisije u idućem razdoblju. Unija je napokon shvatila da je previše regulirana i da to ne rezultira zdravim okolišem i zdravom hranom, nego, paradoksalno, uzrokuje siromaštvo građana, koji posežu, primjerice, za jeftinom hranom iz tko zna kojih krajeva, gdje su otrovni pesticidi uobičajeni i dopušteni. Tu se ističe povijesni sporazum Mercosur, koji mnogi poljoprivrednici smatraju bizarnim. Naime, poljoprivrednicima u EU-u strogo je zabranjena potrošnja i kupnja određenih pesticida, a kamoli njihovo korištenje. No uvoznicima se gleda samo je li na ulasku u EU na robi pronađena veća količina pesticida od dopuštene. Poljoprivrednici kažu kako je to negativna diskriminacija jer tvrde da i oni mogu, koristeći pesticide zabranjene u EU-u, proizvesti hranu koja bi do dolaska na police bila u istim granicama pesticida kao i ova uvezena, koja je i mnogo jeftinija, što zbog svoje proizvodnje, što zbog siromaštva te standarda država iz kojih hrana stiže. Rat u Ukrajini predugo traje pa iscrpljuje i EU. Europska sigurnosna debata premjestila se s govora o "strateškoj autonomiji" na hitno pitanje gdje nabaviti oružje i kako odvratiti ruskog predsjednika Vladimira Putina. EU povećava obrambene izdatke, podržava zajedničku nabavu i pokušava proširiti industrijske kapacitete inicijativama poput programa SAFE, od 150 milijardi eura. No nacionalne vlade i dalje se ne slažu o tome koliko i kako potrošiti.

Nema sumnje da je mehanizam koji omogućuje pristup zajmu svim zemljama pod istim stopama i uvjetima te koji jamči ostanak novca na tržištu EU-a koristan za neke zemlje. Kritičari tvrde da je sporna potrošnja.

Zemlje investiraju u tenkove i haubice, dok Iran i Ukrajina gaze SAD i Rusiju dronovima za desetak dolara. Rat se promijenio, a institucije EU-a tradicionalno su spore do bola u prihvaćanju trendova. Sve će, naravno, platiti Europljani. Nije uopće sporno da je drugi mandat Donalda Trumpa na čelu SAD-a ostavio Europi gorak okus u ustima, jer je EU napokon osvijestio da NATO ne znači ništa ako SAD postane nepouzdan, što upravo jest.

EU je unutar njega bez američkih snaga prilično jadan. Pitanje je stoga može li Europa u kratkom roku izgraditi obrambenu industriju koja je samostalna, s obzirom na ponovljeno Trumpovo potkopavanje NATO-a. Ta bi industrija pritom trebala pratiti trendove jer je besmisleno ulupati milijune, primjerice, u strojeve za razminiranje ako neprijatelji rade na kibernetičkim napadima ili, da pretjeramo, raketiraju gradove iz orbite.

Von der Leyen također će morati osigurati da Ukrajina u sve potencijalne mirovne pregovore s Rusijom uđe u najboljoj mogućoj poziciji. "Točno znamo kako razgovarati s Rusima", rekao je estonski ministar vanjskih poslova Margus Tsahkna pa iznio tri ključna elementa koja EU mora imati. "Pritisak, bez kompromisa i samo iz (pozicije) snage", rekao je Tsahkna vrlo moćno, no lako je tuđim novcem po Rusiji mlatiti, jer netko to treba platiti. To znači da Von der Leyen mora osigurati da Ukrajina dobije financijsku i vojnu potporu te vjerodostojna dugoročna sigurnosna jamstva, a istodobno zadržati podršku Trumpove administracije.

Naime, Trump i sam pomalo gubi živce zbog rata u Ukrajini, važnije mu je sada zadržati kontrolu nad Hormuzom, važnije mu je čak i to kako se zove jezero, Lake Ontario ili Lake America, nego neka tamo Ukrajina, na koju je, smatra, već potrošio previše novca i vremena. Stoga se predsjednica Europske komisije mora izboriti i za Trumpovu makar deklarativnu podršku, unatoč zaprekama na domaćem terenu.

Naime, EU nikad neće biti SAD iz dva razloga koja politolozi uvijek navode. Prvi je jezik, jer SAD ima engleski, a EU ima 24 službena jezika. Drugi je problem koji onemogućava federalizaciju EU-a po uzoru na SAD to što su u Uniji države članice s bogatom, europskom poviješću, za razliku od SAD-a starog samo 250 godina. Te se države neće samo tako odreći svog identiteta i prozvati se Europljanima, a to znači da će u skladu sa svojim mentalitetom imati i sukobljene stavove.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

No dok u Bruxellesu podrška Ukrajini ostaje visoka, vlade sklonije Kremlju osvojile su vlast diljem EU-a, s potencijalom da im se i druge pridruže nakon niza izbora 2027., uključujući Francusku i Italiju. Europska desnica primarno se bazira na privrženosti Trumpu. Njegovu pragmatiku, u kojoj su dobri odnosi s Rusijom strateški važniji od Zelenskog i milijuna Ukrajinaca, smatra uzorom i zbog brutalnog stava prema migrantima.

Istina je da se Europa suočava s naglim promjenama svog kulturnog identiteta, "kršćanski gradovi" postaju prepuni migranata iz Afrike, Azije ili arapskih izbjeglica, na ulicama se govore dosad nepoznati jezici i vide drugačija lica. Dio Europljana to plaši, pogotovo one koji su vidjeli što je liberalna politika Angele Merkel ostavila Njemačkoj. Ne samo da je Njemačka preplavljena migrantima nego je država koja je uvijek bila simbol snage socijalne države i moćnog gospodarstva pred ekonomskom krizom neslućenih razmjera. Istodobno, smatraju kritičari, u vremenima krize Merzova vlast dijeli njemački novac migrantskim besposličarima.

Argument je brutalan, ali katkad istinit, jer tko od nas nije čuo za izdašna njemačka primanja u obliku socijalne pomoći, zbog kojih se više isplati ostati nezaposlen nego raditi.

Utom svjetlu Von der Leyen mora plesati po tankom ledu kako bi udovoljila svima, od desne i sve jače struje koja želi europsku neovisnost do liberalnih zemalja,

Predsjednica Europske komisije nalazi se pred mnogo

Ugodinama koje dolaze izazovi će se vjerojatno nastaviti povećavati, uključujući konkurenciju Kine i Sjedinjenih Država te nadolazeće izbore u Francuskoj, Španjolskoj, Italiji i Poljskoj, koji bi mogli preoblikovati cijelu Europsku uniju

Kineska električna vozila, baterije, solarni paneli i čelik vrše pritisak na konkurente iz EU-a

• Planovi za ograničavanje korištenja društvenih mreža djeci mlađoj od 13 godina mogli bi razbjesniti Amerikance

• Rat u Ukrajini značajno je obilježio vladavinu Ursule von der Leyen

"Europa je ekonomski ranjivija, konkurentnost ostaje glavni izazov, društvene i regionalne nejednakosti i dalje postoje, a prečesto je njezina Komisija reagirala na krize umjesto da ih je predvidjela", rekao je Victor Negrescu

Test izdržljivosti Nedostižni cilj od bogatog sjevera do siromašnijeg juga, od Rusije i SAD-a do gotovo mravlje kolektivne svijesti i upornosti Kine u namjeri da maksimalno prodre na europsko tržište. "Djelujemo u stvarnom svijetu. U radu koji obavljamo moramo uzeti u obzir političku stvarnost i politički razvoj događaja", rekao je dužnosnik Komisije. Brutalni argument Bez obzira na to, dodaje, "predsjednica Von der Leyen nastavit će se zalagati za Ukrajinu jer je to, očito, u interesu Europe". Izjava je to koja doslovno prevedena znači nemoć predsjednice Europske komisije da učini išta osim da apelira na mir. A svemu tome treba dodati i jedno od dosad najvažnijih proširenja Unije koje je obilježeno teškim paradoksima. S jedne je strane to proširenje nužno kako bi se spriječilo "da ih uzmu drugi", s druge je strane to prijeteći kaos za uređeni EU. Ukrajina, Moldavija i zemlje Zapadnog Balkana (bez Srbije, koja nema nikakva pomaka prema članstvu pod vodstvom Aleksandra Vučića) približile su se EU-u, ali politička podrška proširenju nije isto što i spremnost za prijam novih članica.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

Zemlje kandidatkinje još moraju dovršiti teške reforme u području vladavine prava, korupcije i neovisnosti pravosuđa. Sadašnje članice EU-a brinu se zbog troškova proširenja i budućih potreba za financiranjem, a muči ih i pitanje kako bi institucije Unije funkcionirale s više od 30 članica. No Von der Leyen mora pokazati da je pristupanje i dalje vjerodostojan proces, a ne trajno odgađanje obećanog, prije nego što zemlje u čekaonici EU-a izgube strpljenje i potraže saveze negdje drugdje. "Zaslužujemo biti u puno naprednijoj poziciji nego što smo sada", rekao je ministar vanjskih poslova Sjeverne Makedonije Timčo Mucunski o zastoju u pridruživanju svoje zemlje EU-u. Vjerodostojan proces "Reći da smo nepravedno tretirani bilo bi previše", dodao je. Pritom je Sjeverna Makedonija najmanji problem jer bi ulazak Ukrajine i Moldavije bio nešto mnogo kompliciranije.

Te dvije zemlje, pisali smo na ovim stranicama, ne zadovoljavaju minimalne uvjete – demokraciju i kontrolu teritorija.

UUkrajini se zbog rata ne mogu održati izbori, a u Moldaviji između nje i Ukrajine nalazi se pola milijuna ljudi koji žive u paradržavi Transnistriji, vjernoj i 2026. idealima Sovjeta, koja ima zaštitu Rusije.

Kako se zemlja bez izbora i zemlja koja ne kontrolira svoj teritorij uklapaju u temeljne uvjete EUa, tek treba vidjeti, no jasno je da je to golem problem i ako uđu i ako ne uđu. Sljedeći dugoročni proračun EU-a odredit će koje od ovih glavobolja Von der Leyen zapravo može riješiti.

Komisija je predložila proračun od gotovo dva bilijuna eura za razdoblje 2028. – 2034., ali dva ukorijenjena tabora bore se oko plana. Simpatije glasača Takozvani Prijatelji kohezije među njima Italija, Grčka, Poljska i Španjolska - žele više novca za tradicionalna područja potrošnje, posebno kohezijsku politiku i Zajedničku poljoprivrednu politiku, te žele da im se ta sredstva dostavljaju poznatim nacionalnim i regionalnim kanalima.

Drugi tabor, koji čine štedljive zemlje Njemačka, Švedska, Danska i Nizozemska, želi manje potrošnje i drugačiju raspodjelu novca: više za inovacije, obranu i europske industrijske kapacitete. Borba se poklapa s političkim kalendarom. Unekoliko najvećih zemalja EU-a, Francuskoj, Italiji, Španjolskoj i Poljskoj, održat će se izbori 2027. godine. Neki političari teško će objasniti biračima zašto bi trebalo slati više novca u Bruxelles. Ipak, novi proračun EU-a (poznat kao višegodišnji financijski okvir, VFO) mora stupiti na snagu 1. siječnja 2028. To znači da se o sporazumu mora pregovarati znatno unaprijed. Kako se bliži 2027., domaća politika preuzima dominaciju u pregovorima, pa će biti teže osigurati jednoglasnost u Vijeću i suglasnost Europskog parlamenta. Jednostavno, svatko će tražiti više za sebe, a na europskoj pozornici borit će se za domaće političke bodove. Desnica bi tu, očekivano, mogla profitirati jer bi simpatije glasača pridobila ako novac uspiju dobiti, ali i ako ne uspiju pa za to okrive Europu i zatraže snažnije nacionalne države, što uvijek izaziva simpatije desnici sklonih birača. "Kad je riječ o pregovorima o VFO-u, završnica pregovora uvijek je teška, ali uvijek se završi. Upravo su te motivacije političara, poput njihovih domaćih izbora, fantastični čimbenici da se posao obavi", rekao je cinično izvor iz Bruxellesa. •

Komisija nadgleda resetiranje odnosa s Kinom, istodobno razmatrajući jače alate za trgovinsku obranu i mjere za smanjenje ovisnosti o lancu opskrbe. To je delikatna ravnoteža, a previše sukoba moglo bi izazvati trgovinski rat

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 11, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana 40, 41, 42, 43
Oblast strane 3,685.62 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JT SEDAM GODINA NIJE UČINILA NIŠTA EPOHALNO

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b1102107-4974-4158-b20c-464e47c7cc1f/pdf

PRISILJENA JE PONIŠTITI POLITIKE KOJE JE PROVODILA Veliki Zeleni plan neslavno je propao Zeleni plan bio je odlučujući projekt prvog mandata Ursule von der Leyen, no upravo je on pokazao političku cijenu njezine ambiciozne politike. Dijelovi europskog poljoprivrednog i industrijskog sektora te gotovo sva desnica počeli su ga doživljavati kao izvor novih troškova i birokracije, a pritisak poljoprivrednika 2024. pridonio je političkom zaokretu prema blažoj provedbi pojedinih zelenih mjera. U drugom mandatu naglasak se zato sve više pomiče prema konkurentnosti europske industrije, obrani i smanjenju regulatornog opterećenja. No s porastom desničarskih snaga diljem EU-a i negodovanjem da zelena pravila povećavaju industrijski pritisak na Europu, Von der Leyen je prisiljena poništiti upravo onu politiku koju je provodila. Poljoprivrednici su izašli na ulice Europe, industrija i nacionalne vlade zahtijevaju pojednostavljenje. No Europa se suočava s ekstremnim toplinskim valovima, šumskim požarima i sve većim klimatskim rizicima koji djelovanje za zaštitu okoliša čine hitnijim nego ikada prije. Ako Von der Leyen previše oslabi Zeleni plan, riskira gubitak kredibiliteta kod građana i svojih koalicijskih partnera. Bude li pak inzistirala na ambicioznim pravilima, mogla bi izazvati još veće političke reakcije. "Neke su politike zaštite okoliša usvojene bez razmišljanja o socijalnim pitanjima", priznala je Marie Toussaint, francuska zastupnica Zelenih u Europskom parlamentu. "Kako grijati dom? Nekim ljudima račune je već nemoguće platiti. Stoga moramo osigurati da u svakom sektoru imamo ovu društvenu brigu i da se suzdržimo od usvajanja bilo čega što bi pogoršalo život ljudi", navela je političarka.

Povjerenik za trgovinu EU-a Maroš Šefčovič postavio je rok do listopada za postizanje napretka

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Svijet
Strana 1, 12, 13
Oblast strane 501.65 cm^2
Autor L aura a Vidović

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija gubi 1,5 milijardi eura iz pristupnih fondova

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab2f0d2d-2f4a-41e5-b360-8ff7422ab557/pdf

CIJENA ŠTOVANJA ZLOČINCA

Srbija gubi 1,5 milijardi eura iz pristupnih fondova

▶ STR. 12-13

AFP

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Svijet
Strana 1, 12, 13
Oblast strane 501.65 cm^2
Autor L aura a Vidović

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija gubi 1,5 milijardi eura iz pristupnih fondova

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab2f0d2d-2f4a-41e5-b360-8ff7422ab557/pdf

Cijena štovanja zločinca

Srbija bi za kaznu mogla izgubiti pristup fondovima Europske unije vrijednima 1,5 milijardi eura

Laura Vidović

Srbija bi mogla izgubiti pristup europskim fondovima vrijednima oko 1,5 milijardi eura, a put Beograda prema članstvu u Europskoj uniji dodatno je doveden u pitanje nakon što je Ratko Mladić pokopan uz vojne počasti, piše Associated Press.

Podsjetimo, poglavar Srpske pravoslavne crkve, patrijarh Porfirije, u ponedjeljak je predvodio pogrebni obred, a pripadnici Vojske Srbije na groblju su nosili Mladićev lijes prekriven zastavom. Usto, na pokop su došli visoki državni dužnosnici, među kojima i više ministara iz vlade Aleksandra Vučića - Darko Glišić, Nenad Selaković, Nenad Vujić...

Mračno poglavlje

Nije, naravno, izostao ni Milorad Dodik iz Republike Srpske. Predsjednik Srbije, Aleksandar Vučić, nije prisustvovao pogrebu, ali njegov sin Danilo jest.

Von der Leyen bi prije objave izvješća o proširenju trebala obići zapadni Balkan, no još nisu objavljeni datumi

Iz Europske komisije zasad nisu precizirali kakve bi točno posljedice takav pogreb mogao imati za Srbiju. Glasnogovornik predsjednice Komisije, Ursule von der Leyen, na pitanje o tome, rekao je da "razmatraju situaciju". Izgledi Srbije za članstvo u Europskoj uniji bili su narušeni i prije Mladićeva pogreba, ponajprije zbog nazadovanja u području demokracije.

Ocjena napretka

Europska povjerenica za proširenje, Marta Kos, još je u travnju upozorila Beograd da bi mogao izgubiti pristup sredstvima Unije u iznosu od oko 1,5 milijardi eura zbog nepravilnosti na lokalnim izborima. Prošlog je tjedna poručila da će Mladićev pokop biti "test" za Beograd i otkazala planirani posjet Srbiji, ustvrdivši da bi veličanje osuđenog ratnog zločinca bilo nespojivo s europskim vrijednostima.

EU svoje godišnje izvješće o proširenju najčešće objavljuje potkraj listopada ili početkom studenoga. U njemu ocjenjuje napredak država kandidatkinja, među kojima je i Srbija, te upozorava na njihove nedostatke. Von der Leyen bi prije objave izvješća trebala obići zapadni Balkan, no datumi i program njezina putovanja još nisu objavljeni.

Vučiću bi u prilog mogle ići bliske veze njegove Srpske napredne stranke (SNS) s Europskom pučkom strankom (EPP), najvećom političkom grupacijom u Europskoj uniji, koja okuplja stranke desnog centra iz cijele Europe. ❑

ninamedia

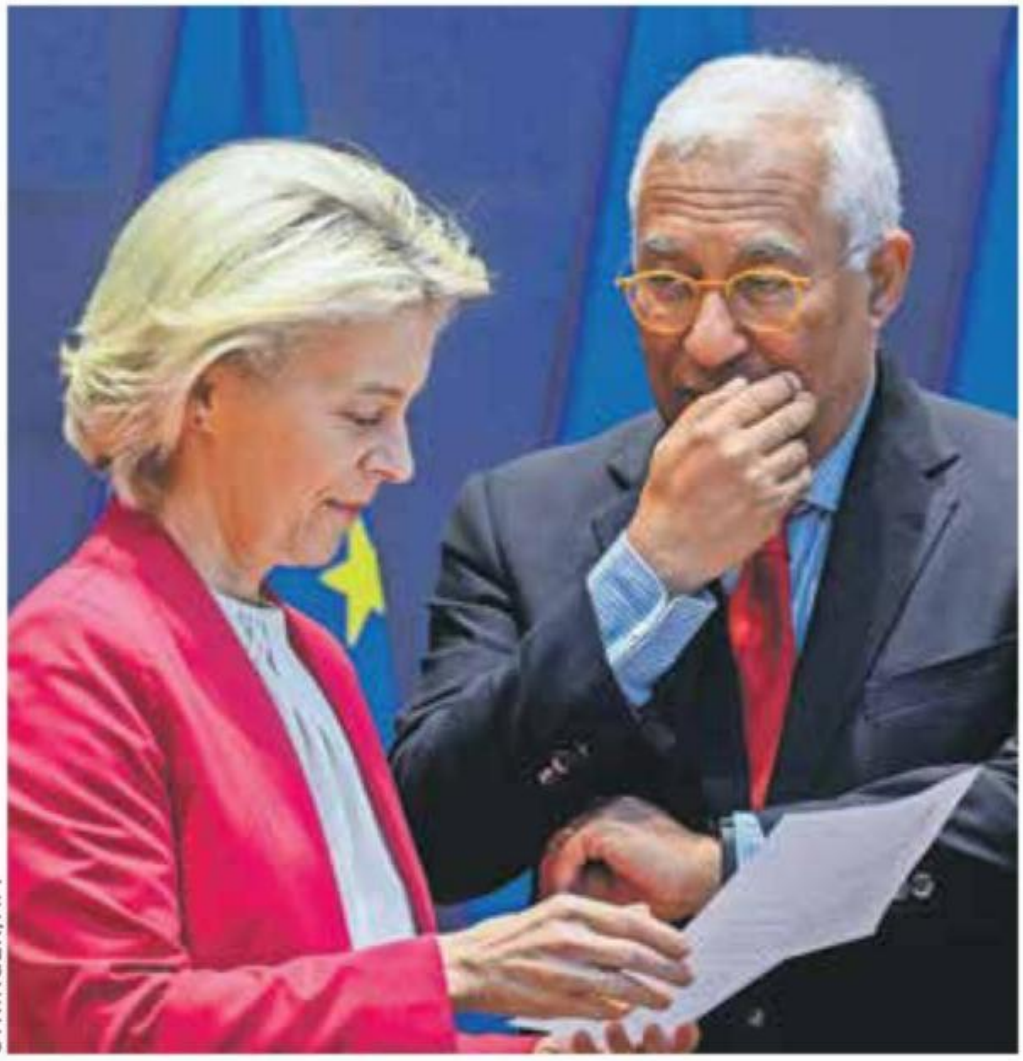
Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Svijet
Strana 1, 12, 13
Oblast strane 501.65 cm^2
Autor L aura a Vidović

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija gubi 1,5 milijardi eura iz pristupnih fondova

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab2f0d2d-2f4a-41e5-b360-8ff7422ab557/pdf

STRINGER/AFP

Predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Svijet
Strana 1, 12, 13
Oblast strane 501.65 cm^2
Autor L aura a Vidović

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija gubi 1,5 milijardi eura iz pristupnih fondova

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab2f0d2d-2f4a-41e5-b360-8ff7422ab557/pdf

Srbija gubi 1,5 milijardi eura iz pristupnih fondova

Laura Vidović

Von der Leyen bi prije objave izvješća o proširenju trebala obići zapadni Balkan, no još nisu objavljeni datumi

Srbija bi mogla izgubiti pristup europskim fondovima vrijednima oko 1,5 milijardi eura, a put Beograda prema članstvu u Europskoj uniji dodatno je doveden u pitanje nakon što je Ratko Mladić pokopan uz vojne počasti, piše Associated Press.

Podsjetimo, poglavar Srpske pravoslavne crkve, patrijarh Porfirije, u ponedjeljak je predvodio pogrebni obred, a pripadnici Vojske Srbije na groblju su nosili Mladićev lijes prekriven zastavom. Usto, na pokop su došli visoki državni dužnosnici, među kojima i više ministara iz vlade Aleksandra Vučića - Darko Glišić, Nenad Selaković, Nenad Vujić...

Nije, naravno, izostao ni Milorad Dodik iz Republike Srpske. Predsjednik Srbije, Aleksandar Vučić, nije prisustvovao pogrebu, ali njegov sin Danilo jest. Iz Europske komisije zasad nisu precizirali kakve bi točno posljedice takav pogreb mogao imati za Srbiju. Glasnogovornik predsjednice Komisije, Ursule von der Leyen, na pitanje o tome, rekao je da "razmatraju situaciju". Izgledi Srbije za članstvo u Europskoj uniji bili su narušeni i prije Mladićeva pogreba, ponajprije zbog nazadovanja u području demokracije.

Europska povjerenica za proširenje, Marta Kos, još je u travnju upozorila Beograd da bi mogao izgubiti pristup sredstvima Unije u iznosu od oko 1,5 milijardi eura zbog nepravilnosti na lokalnim izborima. Prošlog je tjedna poručila da će Mladićev pokop biti "test" za Beograd i otkazala planirani posjet Srbiji, ustvrdivši da bi veličanje osuđenog ratnog zločinca bilo nespojivo s europskim vrijednostima.

EU svoje godišnje izvješće o proširenju najčešće objavljuje potkraj listopada ili početkom studenoga. U njemu ocjenjuje napredak država kandidatkinja, među kojima je i Srbija, te upozorava na njihove nedostatke. Von der Leyen bi prije objave izvješća trebala obići zapadni Balkan, no datumi i program njezina putovanja još nisu objavljeni.

Vučiću bi u prilog mogle ići bliske veze njegove Srpske napredne stranke (SNS) s Europskom pučkom strankom (EPP), najvećom političkom grupacijom u Europskoj uniji, koja okuplja stranke desnog centra iz cijele Europe. q

Predsjednica
Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik

Europskog vijeća Antonio Costa

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 6
Oblast strane 882.33 cm^2
Autor KREŠIMIR ŽABEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić obećao srpsku balističku raketu jer RH kupuje Chunmoo

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8d0e9b36-e7d0-4812-b140-055faa0c5492/pdf

Utrka u naoružanju

Vučić obećao srpsku balističku raketu jer RH kupuje Chunmoo

Srbija već devet godina razvija balističku raketu. Nije testirana, a Vučić u Uzbekistanu traži pamučnu celulozu, koji je sastavnica pogonskog goriva

KREŠIMIR ŽABEC

Za godinu dana bit ćemo u stanju proizvoditi balističke rakete velikog dometa u Srbiji", najavio je u utorak u Beogradu na Poslovnom forumu Srbija - Uzbekistan srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić. Dodao je da će ga iz Zagreba i Tirane rušiti upravo zbog tih raketa.

Priča o srpskim balističkim raketama nije novost, ali je pomalo zaboravljena. Vučić ju je sada opet aktivirao nakon što je Hrvatska objavila da će sklopiti ugovor o kupnji moćnog južnokorejskog dalekometnog višecijevnog raketnog sustava Chunmoo K239 s balističkim raketama dometa 300 plus kilometara. Nakon što je hrvatska Vlada odobrila tu kupnju, u Beogradu je tjedan dana vladala potpuna šutnja da bi sada Vučić najavio serijsku proizvodnju srpskih balističkih raketa.

Prvi put pokazana 2017.

U ovom slučaju riječ je o višecijevnom raketnom sustavu Šumadija i dalekometnoj balističkoj raketi Jerina 1, koju razvija tvrtka Edepro sa sjedištem u Beogradu u suradnji s državnom tvrtkom Jugoimport. Oni su razvili i raketu Jerina 2 kalibra 262 mm, dometa 70 kilometara. Prototip rakete velikog dometa u obliku modela u stvarnoj veličini prvi put prikazan je još 2017. godine na vojnom sajmu IDEX u Abu Dhabiju, kada je još nosila naziv Šumadija. Tada je pojašnjeno da je riječ o vođenoj raketi kalibra 400 mm, dometa 280 plus kilometara, čija je startna masa 1600 kg, od čega težina goriva iznosi gotovo 900 kg. Dužina je 8,6 metara, a masa bojeve glave 200 kg. U međuvremenu je raketa preimenovana u Jerina 1, a cijeli sustav je nazvan Šumadija. Po dometu u Srbiji je uspoređuju s američkom raketom ATACMS ili bjelorusko-kineskom Polonez M. Namijenjena je za djelovanje po neprijateljskim raketnim sustavima zemlja - zemlja, aerodromima, helidromima, logističkim centrima, zapovjednim centrima itd.

Modularni višecijevni lanser raketa dugog dometa postavljen je na šasiju ruskog kamiona Kamaz 6560. Sami kontejneri imaju po dvije cijevi i velika je prednost da, navodno, mogu koristiti rakete različitih kalibara. Ovim kamionom mogu se prevesti dva kontejnera s dvije rakete kalibra 400 mm ili dva kontejnera po 6 raketa kalibra 262 mm.

Otkako je prije devet godina prikazana na sajmu u Abu Dhabiju, srpske vlasti koriste svaku priliku da sustav Šumadija i raketu rakete Jerina 1 prikazuju javnosti na brojnim vojnim paradama i taktičko-tehničkim zborovima Vojske Srbije, no nikad nije potvrđeno da je napravljen prototip rakete koji je spreman za testiranje. Naime, ta raketa nikada nije testirana. Upitno je da li je spremna za ispaljivanje, a drugi problem je što je Srbija na svom terenu i ne može testirati. Prije nekoliko godina vođeni su pregovori da se testiranje obavi u Pakistanu, no to se nije dogodilo.

Problemi u razvoju

Ostalo je nejasno da li testiranja nije bilo jer raketa nije bila spremna ili se Srbija nije dogovorila s Pakistanom. Iako ne treba podcjenjivati mogućnosti srpske vojne industrije da se uhvati u koštac s razvojem i proizvodnjom složenih vojnih oružja, neovisni stručnjaci u Srbiji vrlo su skeptični prema mogućnosti da Srbija uđe u serijsku proizvodnju balističkih raketa dalekog dometa. Tome u prilog govori i činjenica da ni devet godina nakon prvog demonstriranja prototipa rakete proizvodnje nema. Da Srbija ima problema u razvoju ove rakete i da joj nedostaju određene ključne komponente, indirektno je potvrdio i sam Vučić. On je u utorak priznao da se tek treba realizirati transfer tehnologija u dogovoru s nekim velikim silama kako bi uopće raketa bila spremna za serijsku proizvodnju. U tom kontekstu zanimljiva je Vučićeva izjava da je suradnju na tom projektu ponudio predsjedniku Uzbekistana koji je bio u posjetu Beogradu. Naime, Uzbekistan posjeduje industrijske i kemijske kapacitete za proizvodnju ključnih strovina za pogonsko gorivo za balističke projektile.

Vučić je priznao da se tek treba realizirati transfer tehnologija kako bi raketa bila spremna za serijsku proizvodnju

Raketni sustav Chunmoo s balističkim raketama dometa 300 plus kilometara

Od Izraela kupili PULS

Jedna je od vodećih zemalja u proizvodnji pamuka, koji se koristi za proizvodnju pamučne celuloze, koja je pak jedna od ključnih komponenti za proizvodnju krutih pogonskih goriva za balističke rakete. Po svemu sudeći, Vučić je pokušao s uzbekistanskim predsjednikom dogovoriti kupnju velike količine te sirovine.

Uz to što razvija vlastitu balističku raketu, Srbija je prije nekoliko godina od Izraela kupila višecijevni lanser PULS. Prema neslužbenim informacijama, dosad je isporučen jedan od 20 kupljenih. Prema dostupnim informacijama, Srbija je kupila određeni broj raketa za taj sustav, prije svih one kraćeg dometa. Procjenjuje se da su kupljene rakete Accular dometa do 40 km te rakete EXTRA s dometom do 150 km. Što se tiče balističke rakete Predator Hawk dometa do 300 km s bojevom glavom od 160 kg i krstareće rakete Delilah, srpski neovisni izvori smatraju da je malo vjerojatno da ih je Izrael prodao Srbiji. Srpska vojska mogućnosti Pulsa trebala bi prvi put pokazati za nekoliko dana na velikoj vojnoj vježbi na Pešteru. ❑

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 6
Oblast strane 882.33 cm^2
Autor KREŠIMIR ŽABEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić obećao srpsku balističku raketu jer RH kupuje Chunmoo

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8d0e9b36-e7d0-4812-b140-055faa0c5492/pdf

Vučić obećao srpsku balističku raketu jer RH kupuje Chunmoo

Srbija već devet godina razvija balističku raketu. Nije testirana, a Vučić u Uzbekistanu traži pamučnu celulozu, koji je sastavnica pogonskog goriva

Utrka u naoružanju Za godinu dana bit ćemo u stanju proizvoditi balističke rakete velikog dometa u

Srbiji", najavio je u utorak u Beogradu na Poslovnom forumu Srbija - Uzbekistan srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić. Dodao je da će ga iz Zagreba i Tirane rušiti upravo zbog tih raketa.

Priča o srpskim balističkim raketama nije novost, ali je pomalo zaboravljena. Vučić ju je sada opet aktivirao nakon što je Hrvatska objavila da će sklopiti ugovor o kupnji moćnog južnokorejskog dalekometnog višecijevnog raketnog sustava Chunmoo K239 s balističkim raketama dometa 300 plus kilometara. Nakon što je hrvatska Vlada odobrila tu kupnju, u Beogradu je tjedan dana vladala potpuna šutnja da bi sada Vučić najavio serijsku proizvodnju srpskih balističkih raketa.

Prvi put pokazana 2017.

U ovom slučaju riječ je o višecijevnom raketnom sustavu Šumadija i dalekometnoj balističkoj raketi Jerina 1, koju razvija tvrtka Ede-Pro sa sjedištem u Beogradu u suradnji s državnom tvrtkom Jugoimport. Oni su razvili i raketu Jerina 2 kalibra 262 mm, dometa 70 kilometara. Prototip rakete velikog dometa u obliku modela u stvarnoj veličini prvi put prikazan je još 2017. godine na vojnom sajmu IDEX u Abu Dhabiju, kada je još nosila naziv Šumadija. Tada je pojašnjeno da je riječ o vođenoj raketi kalibra 400 mm, dometa 280 plus kilometara, čija je startna masa 1600 kg, od čega težina goriva iznosi gotovo 900 kg. Dužina je 8,6 metara, a masa bojeve glave 200 kg. U međuvremenu je raketa preimenovana u Jerina 1, a cijeli sustav je nazvan Šumadija. Po dometu u Srbiji je uspoređuju s američkom raketom ATACMS ili bjelorusko-kineskom Polonez M. Namijenjena je za djelovanje po neprijateljskim raketnim sustavima zemlja - zemlja, aerodromima, helidromima, logističkim centrima, zapovjednim centrima itd.

Modularni višecijevni lanser raketa dugog dometa postavljen je na šasiju ruskog kamiona Kamaz 6560. Sami kontejneri imaju po dvije cijevi i velika je prednost da, navodno, mogu koristiti rakete različitih kalibara. Ovim kamionom mogu se prevesti dva kontejnera s dvije rakete kalibra 400 mm ili dva kontejnera po 6 raketa kalibra 262 mm.

Otkako je prije devet godina prikazana na sajmu u Abu Dhabiju, srpske vlasti koriste svaku priliku da sustav Šumadija i maketu rakete Jerina 1 prikazuju javnosti na brojnim vojnim paradama i taktičko-tehničkim zborovima Vojske Srbije, no nikad nije potvrđeno da je napravljen prototip rakete koji je spreman za testiranje. Naime, ta raketa nikada nije testirana. Upitno je da li je spremna za ispaljivanje, a drugi problem je što je Srbija na svom terenu i ne može testirati. Prije nekoliko godina vođeni su pregovori da se testiranje obavi u Pakistanu, no to se nije dogodilo.

Problemi u razvoju

Ostalo je nejasno da li testiranja nije bilo jer raketa nije bila spremna ili se Srbija nije dogovorila s Pakistanom. Iako ne treba podcjenjivati mogućnosti srpske vojne industrije da se uhvati u koštac s razvojem i proizvodnjom složenih vojnih oružja, neovisni stručnjaci u Srbiji vrlo su skeptični prema mogućnosti da Srbija uđe u serijsku proizvodnju balističkih raketa dalekog dometa. Tome u prilog govori i činjenica da ni devet godina nakon prvog demonstrira-Višecijevni raketni sustav Šumadija i dalekometna balistička raketa

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 6
Oblast strane 882.33 cm^2
Autor KREŠIMIR ŽABEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić obećao srpsku balističku raketu jer RH kupuje Chunmoo

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8d0e9b36-e7d0-4812-b140-055faa0c5492/pdf

Jerina 1 nja prototipa rakete proizvodnje nema. Da Srbija ima problema u razvoju ove rakete i da joj nedostaju određene ključne komponente, indirektno je potvrdio i sam Vučić. On je u utorak priznao da se tek treba realizirati transfer tehnologija u dogovoru s nekim velikim silama kako bi uopće raketa bila spremna za serijsku proizvodnju. U tom kontekstu zanimljiva je Vučićeva izjava da je suradnju na tom projektu ponudio predsjedniku Uzbekistana koji je bio u posjetu Beogradu. Naime, Uzbekistan posjeduje industrijske i kemijske kapacitete za proizvodnju ključnih sirovina za pogonsko gorivo za balističke projektile.

Od Izraela kupili PULS

Jedna je od vodećih zemalja u proizvodnji pamuka, koji se koristi za proizvodnju pamučne celuloze, koja je pak jedna od ključnih komponenti za proizvodnju krutih pogonskih goriva za balističke rakete. Po svemu sudeći, Vučić je pokušao s uzbekistanskim predsjednikom dogovoriti kupnju velike količine te sirovine.

Uz to što razvija vlastitu balističku raketu, Srbija je prije nekoliko godina od Izraela kupila višecijevni lanser PULS. Prema neslužbenim informacijama, dosad je isporučen jedan od 20 kupljenih. Prema dostupnim informacijama, Srbija je kupila određeni broj raketa za taj sustav, prije svih one kraćeg dometa. Procjenjuje se da su kupljene rakete Accular dometa do 40 km te rakete EXTRA s dometom do 150 km. Što se tiče balističke rakete Predator Hawk dometa do 300 km s bojevom glavom od 160 kg i krstareće rakete Delilah, srpski neovisni izvori smatraju da je malo vjerojatno da ih je Izrael prodao Srbiji. Srpska vojska mogućnosti Pulsa trebala bi prvi put pokazati za nekoliko dana na velikoj vojnoj vježbi na Pešteru. q

KREŠIMIR ŽABEC

Vučić je priznao da se tek treba realizirati transfer tehnologija kako bi raketa bila spremna za serijsku proizvodnju

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 12, 13
Oblast strane 1,119.76 cm^2
Autor AUGUSTIN PALOKAJ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Je li Vučić konačno prešao crvenu liniju?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3fba8a55-de05-4446-9eee-229c7ced775b/pdf

Posljedice veličanja Mladića

Je li Vučić konačno prešao cr

Državnim pokopom ratnog zločinca Srbija je zadala udarac svojim utjecajnim prijateljima u Europskoj uniji koji će je dalje teško braniti

AUGUSTIN PALOKAJ

Europska komisija, Europsko vijeće i Europski parlament nisu napravili slučajno ili nenamjerno nikakav propust time što su danima čekali da se oglase o veličanju Ratka Mladića u Srbiji.

U svim tim institucijama EU postoje ljudi koji savršeno znaju kakva je situacija u regiji, svjesni su važnosti koju Mladićevo veličanje za nju ima, ali su svjesno odlučili najprije šutjeti, poslije šturo odgovarati na pitanja novinara i na kraju na društvenim mrežama poslali iznuđene poruke. Formalno se čak ni te poruke ne mogu smatrati službenim stavom institucija koje predstavljaju jer nisu poslane kao priopćenja, već su stavljene na društvene mreže. A i sadržaj je tako razvodnjen da u njima nema jasne osude veličanja Mladića niti spominjanje posljedica za takvo ponašanje Srbije. Mogli su, ali nisu koristili izraze "osuđujemo" ili "bit će posljedica", nego samo ponavljali fraze kako je takvo ponašanje neprihvatljivo, nije u skladu s europskim vrijednostima i slično.

Svaki dan su u strukturama institucija EU razgovarali kako se ponašati u vezi s ovim pitanjem. Čak su svoje ponašanje koordinirali i sa Srbijom, u vjeri da će ih Srbija poslušati. Tako su i upali

Nitko sada, a pogotovo Nijemci, neće moći pritiskati druge članice da dopuste napredak Srbije prema Uniji

u zamku partnera iz Srbije koji su im javili da "Mladićev sprovod nije državni" i to je onda uime Komisije javno rekla glasnogovornica Paula Pinho. U Europskoj komisiji, ali i u uredu predsjednika Europskog vijeća posebno paze da u javnom nastupu ne koriste izraze koji se poslije mogu koristiti protiv Srbije. Tek nakon velikog pritiska javnosti i država članica iz ureda predsjednika Europskog vijeća Antonija Coste i šefice Europske komisije Ursule von der Leyen odlučili su barem na društvenim mrežama izraziti šokiranost slikama iz Beograda.

Srbija ima problema i s ispunjavanjem uvjeta oko normalizacije odnosa s Kosovom, vladavine prava i slobode medija. Ništa nije poduzela ni za procesuiranje odgovornih za napad u selu Banjska na sjeveru Kosova.

Vrijednosti EU

"Snimke sprovoda Ratka Mladića jučer iz Beograda bile su šokantne. Ratko Mladić bio je osuđeni ratni zločinac. On je bio odgovoran za genocid, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti. Umro je dok je služio doživotnu kaznu zatvora za genocid u Srebrenici i druge zločine. Elementi službene potpore i nazočnost nekih visokih srpskih dužnosnika na pogrebu za duboko je žaljenje. To predstavlja propust za suočavanje s crnim poglavljem nove europske povijesti i suprotno je vrijednostima koji vode Srbiju prema Europskoj uniji", kaže se u poruci koju je istovremeno na društvenim mrežama poslalo dvoje čelnika Europske unije.

I Costa i Von der Leyen imaju odlične odnose s predsjednikom Srbije Aleksandrom Vučićem, što je on i ponovio u utorak u razgovoru za RTS.

PROFIMEDIA

Kasno se o svemu izjasnio i predsjednik Europske pučke strane Manfred Weber u kojoj je pridružena članica i Vučićeva Srpska napredna stranka. Do sada nismo vidjeli reakcije iz Francuske i Italije, barem ne na nekoj višoj razini.

Stišavanje buke

Svi ovi, od Von der Leyen do Coste vjerojatno će pričekati stišavanje buke oko ove teme kako bi ponovno pokušali pomoći Vučiću. Takav obrazac ponašanja kabineti Von der Leyen i Coste imaju već dugo, a pravdaju ga "potrebom da Srbiju drže što dalje od Rusije". Ovi će se krugovi vjerojatno protiviti sve češćim pozivima da se Srbiji i formalno zamrzne proces pristupanja EU i suspendiraju fondovi iz plana rasta za zapadni Balkan. Veliko je pitanje i kako će se ponašati Njemačka iz koje pozivi o zamrzavanju pregovora sa Srbijom dolaze uglavnom od socijaldemoktrata i zelenih, a ne toliko od CDU-a iz čijih su redova dosad podržavali Vučića.

Međutim, sve je moguće jer brojni diplomati u Bruxellesu kažu da je sada Srbija "prešla crvenu crtu", da je "Vučić iznevjerio svoje prijatelje" i da se poslije ovoga nitko, a pogotovo Nijemci, neće moći pretvarati da se ništa nije dogodilo i pritiskati druge zemlje članice da dopuste napredak Srbije prema EU.

No čak i ako se pristupni pregovori sa Srbijom formalno ne zamrznu, oni praktički ostaju zamrznuti. Srbija već skoro pet godina nije otvorila ni jedno pregovaračko pogavlje.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 12, 13
Oblast strane 1,119.76 cm^2
Autor AUGUSTIN PALOKAJ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Je li Vučić konačno prešao crvenu liniju?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3fba8a55-de05-4446-9eee-229c7ced775b/pdf

venu liniju?

OLIVER BUNIC/AFP

Vučićevi prijatelji u Uniji, koliko god bili utjecajni, sada neće tako lako moći pokrenuti pregovore sa Srbijom jer će se zemlje koje su do sada bile protiv tome još snažnije protiviti.

Odbijanje sankcija

A što se tiče isplate iz fondova EU, Srbija ionako trenutno ne ispunjava uvjete za nove isplate. Osim zbog veličanja osuđenoga ratnog zločinca odgovornog za genocid, Srbija ima problema i s ispunjavanjem uvjeta vezanih za normalizaciju odnosa s Kosovom, vladavinu prava i slobodu medija. Srbija nije ništa poduzela ni za procesuiranje odgovornih za napad u selu Banjska na sjeveru Kosova koji su i iz Europske unije nazvali terorističkim. Uskoro će biti treća godišnjica toga napada, a organizator Milan Radojčić, koji je priznao da ga je predvodio, slobodan je u Beogradu, moguće, prema pisanju medija, čak i pod zaštitom države.

Čak i ako se pregovori formalno ne zamrznu, praktički će tako biti jer Srbija godinama nije otvorila ni jedno poglavlje

Srbija, s druge strane, nastavlja odbijati pozive za uvođenje sankcija Rusiji, nešto što su sve druge zemlje u regiji odavno učinile. Zato, bez obzira na to hoće li se ili neće formalno zamrznuti pregovori, put Srbije prema Uniji nakon veličanja Mladića ostat će - zatvoren. ❑

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 12, 13
Oblast strane 1,119.76 cm^2
Autor AUGUSTIN PALOKAJ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Je li Vučić konačno prešao crvenu liniju?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3fba8a55-de05-4446-9eee-229c7ced775b/pdf

Je li Vučić konačno prešao crv

Državnim pokopom ratnog zločinca Srbija je zadala udarac svojim utjecajnim prijateljima u Europskoj uniji koji će je dalje teško braniti

AUGUSTIN PALOKAJ

Europska komisija, Europsko vijeće i Europski parlament nisu napravili slučajno ili nenamjerno nikakav propust time što su danima čekali da se oglase o veličanju Ratka Mladića u Srbiji.

Usvim tim institucijama EU postoje ljudi koji savršeno znaju kakva je situacija u regiji, svjesni su važnosti koju Mladićevo veličanje za nju ima, ali su svjesno odlučili najprije šutjeti, poslje šturo odgovarati na pitanja novinara i na kraju na društvenim mrežama poslali iznuđene poruke. Formalno se čak ni te poruke ne mogu smatrati službenim stavom institucija koje predstavljaju jer nisu poslane kao priopćenja, već su stavljene na društvene mreže. A i sadržaj je tako razvodnjen da u njima nema jasne osude veličanja Mladića niti spominjanje posljedica za takvo ponašanje Srbije. Mogli su, ali nisu koristili izraze "osuđujemo" ili "bit će posljedica", nego samo ponavljali fraze kako je takvo ponašanje neprihvatljivo, nije u skladu s europskim vrijednostima i slično.

Svaki dan su u strukturama institucija EU razgovarali kako se ponašati u vezi s ovim pitanjem. Čak su svoje ponašanje koordinirali i sa Srbijom, u vjeri da će ih Srbija poslušati. Tako su i upali u zamku partnera iz Srbije koji su im javili da "Mladićev sprovod nije državni" i to je onda uime Komisije javno rekla glasnogovornica Paula Pinho. U Europskoj komisiji, ali i u uredu predsjednika Europskog vijeća posebno paze da u javnom nastupu ne koriste izraze koji se poslije mogu koristiti protiv Srbije. Tek nakon velikog pritiska javnosti i država članica iz ureda predsjednika Europskog vijeća Antonija Coste i šefice Europske komisije Ursule von der Leyen odlučili su barem na društvenim mrežama izraziti šokiranost slikama iz Beograda.

"Snimke sprovoda Ratka Mladića jučer iz Beograda bile su šokantne. Ratko Mladić bio je osuđeni ratni zločinac. On je bio odgovoran za genocid, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti. Umro je dok je služio doživotnu kaznu zatvora za genocid u Srebrenici i druge zločine. Elementi službene potpore i nazočnost nekih visokih srpskih dužnosnika na pogrebu za duboko je žaljenje. To predstavlja propust za suočavanje s crnim poglavljem nove europske povijesti i suprotno je vrijednostima koji vode Srbiju prema Europskoj uniji", kaže se u poruci koju je istovremeno na društvenim mrežama poslalo dvoje čelnika Europske unije.

ICosta i Von der Leyen imaju odlične odnose s predsjednikom Srbije Aleksandrom Vučićem, što je on i ponovio u utorak u razgovoru za RTS.

Kasno se o svemu izjasnio i predsjednik Europske pučke strane Manfred Weber u kojoj je pridružena članica i Vučićeva Srpska napredna stranka. Do sada nismo vidjeli reakcije iz Francuske i Italije, barem ne na nekoj višoj razini.

Svi ovi, od Von der Leyen do Coste vjerojatno će pričekati stišavanje buke oko ove teme kako bi ponovno pokušali pomoći Vučiću. Takav obrazac ponašanja kabineti Von der Leyen i Coste imaju već dugo, a pravdaju ga "potrebom da Srbiju drže što dalje od Rusije". Ovi će se krugovi vjerojatno protiviti sve češćim pozivima da se Srbiji i formalno zamrzne proces pristupanja EU i suspendiraju fondovi iz plana rasta za zapadni Balkan. Veliko je pitanje i kako će se ponašati Njemačka iz koje pozivi o zamrzavanju pregovora sa Srbijom dolaze uglavnom od socijaldemoktrata i zelenih, a ne toliko od CDU-a iz čijih su redova dosad podržavali Vučića.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 12, 13
Oblast strane 1,119.76 cm^2
Autor AUGUSTIN PALOKAJ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Je li Vučić konačno prešao crvenu liniju?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3fba8a55-de05-4446-9eee-229c7ced775b/pdf

Međutim, sve je moguće jer brojni diplomati u Bruxellesu kažu da je sada Srbija "prešla crvenu crtu", da je "Vučić iznevjerio svoje prijatelje" i da se poslije ovoga nitko, a pogotovo Nijemci, neće moći pretvarati da se ništa nije dogodilo i pritiskati druge zemlje članice da dopuste napredak Srbije prema EU.

No čak i ako se pristupni pregovori sa Srbijom formalno ne zamrznu, oni praktički ostaju zamrznuti. Srbija već skoro pet godina nije otvorila ni jedno pregovaračko pogavlje.

Vučićevi prijatelji u Uniji, koliko god bili utjecajni, sada neće tako lako moći pokrenuti pregovore sa Srbijom jer će se zemlje koje su do sada bile protiv tome još snažnije protiviti.

A što se tiče isplate iz fondova EU, Srbija ionako trenutno ne ispunjava uvjete za nove isplate. Osim zbog veličanja osuđenoga ratnog zločinca odgovornog za genocid, Srbija ima problema i s ispunjavanjem uvjeta vezanih za normalizaciju odnosa s Kosovom, vladavinu prava i slobodu medija. Srbija nije ništa poduzela ni za procesuiranje odgovornih za napad u selu Banjska na sjeveru Kosova koji su i iz Europske unije nazvali terorističkim. Uskoro će biti treća godišnjica toga napada, a organizator Milan Radojčić, koji je priznao da ga je predvodio, slobodan je u Beogradu, moguće, prema pisanju medija, čak i pod zaštitom države.

Srbija, s druge strane, nastavlja odbijati pozive za uvođenje sankcija Rusiji, nešto što su sve druge zemlje u regiji odavno učinile. Zato, bez obzira na to hoće li se ili neće formalno zamrznuti pregovori, put Srbije prema Uniji nakon veličanja Mladića ostat će - zatvoren. q

Čak i ako se pregovori formalno ne zamrznu, praktički će tako biti jer Srbija godinama nije otvorila ni jedno poglavlje

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija jutarnji2
Strana 23
Oblast strane 156.01 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Bivša divasica plijeni pažnju u društvu kćeri

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c361963b-dae4-4095-a143-95818467ee08/pdf

MAJA VUČIĆ I GITA HAJDARHODŽIĆ

Bivša divasica plijeni pažnju u društvu kćeri

● Maja Vučić, bivša članica grupe Divas, nastupila je u utorak navečer na zagrebačkom koncertu posvećenom obitelji Dedić - Novak, a na pozornici joj se pridružila i dvadesetogodišnja kći Gita Hajdarhodžić. Maja je za ovu posebnu večer odabrala elegantno, ali mladenačko izdanje koje je istaknulo njezinu vitku figuru i duge noge, kojima plijeni pozornost i u pedesetima.

Gita, koja je od majke naslijedila glazbeni talent, počela je graditi vlastiti put u umjetničkom svijetu.

Šira javnost ovu je mladu i talentiranu djevojku

Gita glumi u iznimno hvaljenoj i gledanoj seriji "Sram", u kojoj ima zapaženu ulogu

upoznala zahvaljujući iznimno popularnoj tinejdžerskoj seriji "Sram", koja je privukla veliko zanimanje gledatelja Hrvatske televizije.

Upravo ona ima zapaženu ulogu i s nestrpljenjem se iščekuju novi nastavci ove nagrađivane televizijske serije koja ima milijunske preglede i na streaming servisima..

Gita je Majina kći iz braka s umjetnikom Igorom Hajdarhodžićem. Glazba je prati od najranijih dana. Pjevala je u zboru Zvjezdice te sudjelovala u kazališnim produkcijama, dok je njezina majka ujedno i ugledna psihologinja. ❑ **mkr**

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija jutarnji2
Strana 23
Oblast strane 156.01 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Bivša divasica plijeni pažnju u društvu kćeri

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c361963b-dae4-4095-a143-95818467ee08/pdf

Bivša divasica plijeni pažnju u društvu kćeri z Maja Vučić, bivša članica grupe Divas, nastupila je u utorak navečer na zagrebačkom koncertu posvećenom obitelji Dedić -Novak, a na pozornici joj se pridružila i dvadesetogodišnja kći Gita Hajdarhodžić. Maja je za ovu posebnu večer odabrala elegantno, ali mladenačko izdanje koje je istaknulo njezinu vitku figuru i duge noge, kojima plijeni pozornost i u pedesetima.

Gita, koja je od majke naslijedila glazbeni talent, počela je graditi vlastiti put u umjetničkom svijetu.

Šira javnost ovu je mladu i talentiranu djevojku upoznala zahvaljujući iznimno popularnoj tinejdžerskoj seriji "Sram", koja je privukla veliko zanimanje gledatelja Hrvatske televizije.

Upravo ona ima zapaženu ulogu i s nestrpljenjem se iščekuju novi nastavci ove nagrađivane televizijske serije koja ima milijunske preglede i na streaming servisima.. Gita je Majina kći iz braka s umjetnikom Igorom Hajdarhodžićem. Glazba je prati od najranijih dana. Pjevala je u zboru Zvjezdice te sudjelovala u kazališnim produkcijama, dok je njezina majka ujedno i ugledna psihologinja. q mkr

Gita glumi u iznimno hvaljenoj i gledanoj seriji "Sram", u kojoj ima zapaženu ulogu

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 3
Oblast strane 1,094.54 cm^2
Autor Tomislav Krasnec

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hoće li Vučićeva stranka dobiti izgon iz EPP-a?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/32204906-7868-4b6c-88ab-bfc553dda0e3/pdf

Šef europučana osudio ***veličanje Ratka Mladića***

Hoće li Vučićeva stranka dobiti *izgon iz EPP-a*?

Predsjednik Europske pučke stranke Manfred Weber pridružio se osudama javnog veličanja preminulog ratnog zločinca Ratka Mladića, no ničim nije dao naslutiti da europski pučani planiraju isključiti SNS iz svojih redova // Stier: U našoj političkoj obitelji nema mjesta za one koji veličaju Ratka Mladića, a za taj sam stav dobio potporu // Picula: Nemam razumijevanja za bilo koga iz svoje političke grupacije socijalista tko povlađuje Vučiću, ali najveća odgovornost ipak je na europskim pučanima str. 3

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 3
Oblast strane 1,094.54 cm^2
Autor Tomislav Krasnec

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hoće li Vučićeva stranka dobiti izgon iz EPP-a?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/32204906-7868-4b6c-88ab-bfc553dda0e3/pdf

Od Europske unije očekuju se konkretni koraci kada je Srbija u pitanju

Hoće li Vučićeva stranka biti izbačena iz redova Europskih pučana?

Tomislav Krasnec

Predsjednik Europske pučke stranke Manfred Weber pridružio se osudama javnog veličanja preminulog ratnog zločinca Ratka Mladića tijekom njegova sprovoda u ponedjeljak u Beogradu, no u svojoj izjavi na X-u šef najjače političke grupacije u EU, kojoj kao pridruženi član pripada i Srpska napredna stranka Aleksandra Vučića, nije ničim dao naslutiti da europski pučani planiraju isključiti SNS iz svojih redova. Zbog činjenice da je Weber lako mogao signalizirati stranačku kaznu za Vučića kao konkretnu reakciju na državno asistirani sprovod Ratka Mladića, ali da je ipak odabrao to ne učiniti, mnogi se u Bruxellesu pitaju hoće li Europska komisija ili države članice kroz Vijeće EU poduzeti nešto u smislu prekida financiranja Srbije iz fondova EU-a ili prekida pristupnih pregovora.

Potkopavanje povjerenja

– Duboko je zabrinjavajuće javno slavljenje osuđenog ratnog zločinca na njegovu sprovodu, kojem su prisustvovali viši dužnosnici Srbije. Snažno osuđujem njihovu prisutnost i javno veličanje Mladića. Počast za čovjeka osuđenog za genocid nije čin pomirenja niti sjećanja, to je odbacivanje odgovornosti za suočavanje s prošlošću. To je u oštroj suprotnosti s našim europskim vrijednostima. To također potkopava povjerenje u predanost Srbije vrijednostima i načelima koja su temeljna za njezin europski put – poručio je Weber, predsjednik Europske pučke stranke, kojoj pripada i HDZ. No, iako je mogao, nije najavio da pučani prelaze s riječi na djela i nije rekao da je takvoj Vučićevoj stranci, pod čijom se vlašću podriva povjerenje u predanost Srbije europskom putu, nema mjesta u redovima EPP-a. Neki od sugovornika s kojima smo razgovarali kažu da je Weber mogao to učiniti jer od rujna prošle godine traje unutarstranačka procedura nadzora i provjere opravdanosti pripadnosti SNS-a europskim pučanima. "Ovo nije službeni statutorni postupak suspenzije niti isključenja iz EPP-a, već temeljita i brza interna istraga s otvorenim rezultatom", priopćeno je iz Europske pučke stranke 25. rujna prošle godine. U kuloarima se govorilo da bi nadzor mogao biti završen prije ljeta, ali to se nije dogodilo. "Brzo" je očito relativan pojam u EPP-u u Bruxellesu. A ni sada, nakon šokantnih scena s Mladićeva sprovoda u Beogradu, Weber nije ubacio u višu brzinu. Osudio je pojavu, a je li spasio stranačkog druga, makar i pridruženog, od sramote suspenzije iz europske političke obitelji? I to u danima kad Aleksandra Vučića raspisuje parlamentarne izbore na kojima, nakon dva predsjednička mandata, pokušava osvojiti još jedan mandat na vlasti, ovaj put kao kandidat za premijera.

– Bojim se da će sve ostati na razini mlakih izjava i da će se svi izmotavati jer, evo, izbori su raspisani, pa da mi iz Bruxellesa ne bismo utjecali na rezultate izbora... – komentira jedan iskusni europski diplomat koji je pratio koliko je proteklih dana najvišim dužnosnicima EU-institucija bilo teško da napišu i poruke kakve su, dan nakon sprovoda i na poticaj hrvatskog premijera Andreja Plenkovića koji se angažirao oko toga da se to dogodi, napisali predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa.

Izvor blizak HDZ-u i hrvatskoj Vladi kaže kako će oni sigurno problematizirati sve sporno oko Mladićeva sprovoda i na političkoj skupštini EPP-a krajem rujna u Francuskoj, ali da je prioritet proteklih dana bilo utjecati na to da najviši dužnosnici uime EU-institucija pošalju osuđujuću izjavu koja je odjeknula i u Srbiji.

– Moj je stav da u našoj političkoj obitelji nema mjesta za one koji veličaju Ratka Mladića – komentira HDZ-ov europarlamentarac Davor Ivo Stier. – Ja sam taj stav u utorak iznio i na radnom sastanku pučana u vanjskopolitičkom odboru EP-a i za taj stav sam dobio potporu. Dobro je da je Weber osudio davanje vojnih počasti na Mladićevu sprovodu i u tom pogledu mislim da treba slati jasne poruke, ali i povući poteze. Jer očito da dosadašnja politika EU-a nije dala rezultate. Kad kažem politika EU-a, tu nisu samo pučani, jer Costa je socijalist, a Macron je liberal – dodaje Stier. Vučića redovito hvali Ursulu von der Leyen, Antonia Costu i francuskog predsjednika Emanuela Macrona kao "prijatelje Srbije" s najvećim razumijevanjem za ono što on radi.

S riječi na djela

Tonino Picula, SDP-ov zastupnik i izvjestitelj EP-a za Srbiju, kaže da on nema razumijevanja za bilo koga iz svoje političke grupacije socijalista tko povlađuje Vučiću, ali dodaje da je najveća odgovornost na europskim pučanima jer oni SNS drže u svojoj obitelji. Što Picula očekuje da će se dalje događati nakon osuđujućih izjava povodom Mladićeva sprovoda u državnoj režiji? Očekuje li da će Europska komisija i Vijeće preći s osuđujućih riječi na osuđujuća djela?

– Idući tjedan je plenarna sjednica Europskog parlamenta u Strasbourgu, na kojoj predsjednica Komisija drži govor o stanju Unije. Nadam se da neće biti kao prošle godine, kad je u takvom govoru potpuno preskočila situaciju na Balkanu i u Srbiji. Vučić je ovaj put dao dovoljno razloga da, govoreći o politici proširenja, Ursula von der Leyen nešto kaže onima koji ne zadoljavaju kriterije na europskom putu. Hoće li Ursula von der Leyen preći preko uvreda koje je Vučić izrekao ovaj put ne prema meni, nego prema njezinoj povjerenici za proširenje Marti Kos? Ili će i ona promijeniti narativ prema ljudima koji si takvo što dopuštaju, a tvrde da imaju aspiracije približavanja EU-u – pita se Picula. •

PHILIPP VON DITFURTH/DPA

PREDSJEDNIK EPP-A Manfred Weber osudio je davanje vojnih počasti na Mladićevu sprovodu, a to bi trebala učiniti i Ursula von der Leyen

Stier: Moj je stav da u našoj političkoj obitelji nema mjesta za one koji veličaju Ratka Mladića. Ja sam taj stav u utorak iznio i na radnom sastanku pučana i dobio potporu

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 3
Oblast strane 1,094.54 cm^2
Autor Tomislav Krasnec

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hoće li Vučićeva stranka dobiti izgon iz EPP-a?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/32204906-7868-4b6c-88ab-bfc553dda0e3/pdf

Šef europučana osudio veličanje Ratka Mladića

Hoće li Vučićeva stranka dobiti izgon iz EPP-a?

Predsjednik Europske pučke stranke Manfred Weber pridružio se osudama javnog veličanja preminulog ratnog zločinca Ratka Mladića, no ničim nije dao naslutiti da europski pučani planiraju isključiti SNS iz svojih redova // Stier: U našoj političkoj obitelji nema mjesta za one koji veličaju Ratka Mladića, a za taj sam stav dobio potporu // Picula: Nemam razumijevanja za bilo koga iz svoje političke grupacije socijalista tko povlađuje Vučiću, ali najveća odgovornost ipak je na europskim pučanima

Hoće li Vučićeva stranka biti izbačena iz redova Europskih pučana?

Tomislav Krasnec

Predsjednik Europske pučke stranke Manfred Weber pridružio se osudama javnog veličanja preminulog ratnog zločinca Ratka Mladića tijekom njegova sprovoda u ponedjeljak u Beogradu, no u svojoj izjavi na X-u šef najjače političke grupacije u EU, kojoj kao pridruženi član pripada i Srpska napredna stranka Aleksandra Vučića, nije ničim dao naslutiti da europski pučani planiraju isključiti SNS iz svojih redova. Zbog činjenice da je Weber lako mogao signalizirati stranačku kaznu za Vučića kao konkretnu reakciju na državno asistirani sprovod Ratka Mladića, ali da je ipak odabrao to ne učiniti, mnogi se u Bruxellesu pitaju hoće li Europska komisija ili države članice kroz Vijeće EU poduzeti nešto u smislu prekida financiranja Srbije iz fondova EU-a ili prekida pristupnih pregovora. Potkopavanje povjerenja

– Duboko je zabrinjavajuće javno slavljenje osuđenog ratnog zločinca na njegovu sprovodu, kojem su prisustvovali viši dužnosnici Srbije. Snažno osuđujem njihovu prisutnost i javno veličanje Mladića. Počast za čovjeka osuđenog za genocid nije čin pomirenja niti sjećanja, to je odbacivanje odgovornosti za suočavanje s prošlošću. To je u oštroj suprotnosti s našim europskim vrijednostima. To također potkopava povjerenje u predanost Srbije vrijednostima i načelima koja su temeljna za njezin europski put – poručio je Weber, predsjednik Europske pučke stranke, kojoj pripada i HDZ. No, iako je mogao, nije najavio da pučani prelaze s riječi na djela i nije rekao da je takvoj Vučićevoj stranci, pod čijom se vlašću podriva povjerenje u predanost Srbije europskom putu, nema mjesta u redovima EPP-a. Neki od sugovornika s kojima smo razgovarali kažu da je Weber mogao to učiniti jer od rujna prošle godine traje unutarstranačka procedura nadzora i provjere opravdanosti pripadnosti SNS-a europskim pučanima. “Ovo nije službeni statutorni postupak suspenzije niti isključenja iz EPP-a, već temeljita i brza interna istraga s otvorenim rezultatom”, priopćeno je iz Europske pučke stranke 25. rujna prošle godine. U kuloarima se govorilo da bi nadzor mogao biti završen prije ljeta, ali to se nije dogodilo. “Brzo” je očito relativan pojam u EPP-u u Bruxellesu. A ni sada, nakon šokantnih scena s Mladićeva sprovoda u Beogradu, Weber nije ubacio u višu brzinu. Osudio je pojavu, a je li spasio stranačkog druga, makar i pridruženog, od sramote suspenzije iz europske političke obitelji? I to u danima kad Aleksandra Vučić raspisuje parlamentarne izbore na kojima, nakon dva predsjednička mandata, pokušava osvojiti još jedan mandat na vlasti, ovaj put kao kandidat za premijera.

– Bojim se da će sve ostati na razini mlakih izjava i da će se svi izmotavati jer, evo, izbori su raspisani, pa da mi iz Bruxellesa ne bismo utjecali na rezultate izbora... – komentira jedan iskusni europski diplomat koji je pratio koliko je proteklih dana najvišim dužnosnicima EU-institucija bilo teško da napišu i poruke kakve su, dan nakon sprovoda i na poticaj hrvatskog premijera Andreja Plenkovića koji se angažirao oko toga da se to dogodi, napisali predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 3
Oblast strane 1,094.54 cm^2
Autor Tomislav Krasnec

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hoće li Vučićeva stranka dobiti izgon iz EPP-a?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/32204906-7868-4b6c-88ab-bfc553dda0e3/pdf

Izvor blizak HDZ-u i hrvatskoj Vladi kaže kako će oni sigurno problematizirati sve sporno oko Mladićeva sprovoda i na političkoj skupštini EPP-a krajem rujna u Francuskoj, ali da je prioritet proteklih dana bilo utjecati na to da najviši dužnosnici uime EU-institucija pošalju osuđujuću izjavu koja je odjeknula i u Srbiji.

– Moj je stav da u našoj političkoj obitelji nema mjesta za one koji veličaju Ratka Mladića – komentira HDZ-ov europarlamentarac Davor Ivo Stier. – Ja sam taj stav u utorak iznio i na radnom sastanku pučana u vanjskopolitičkom odboru EP-a i za taj stav sam dobio potporu. Dobro je da je Weber osudio davanje vojnih počasti na Mladićevu sprovodu i u tom pogledu mislim da treba slati jasne poruke, ali i povući poteze. Jer očito da dosadašnja politka EU-a nije dala rezultate. Kad kažem politika EU-a, tu nisu samo pučani, jer Costa je socijalist, a Macron je liberal – dodaje Stier. Vučić redovito hvali Ursulu von der Leyen, Antonia Costu i francuskog predsjednika Emanuela Macrona kao "prijatelje Srbije" s najvećim razumijevanjem za ono što on radi.

Sriječi na djela

Tonino Picula, SDP-ov zastupnik i izvjestitelj EP-a za Srbiju, kaže da on nema razumijevanja za bilo koga iz svoje političke grupacije socijalista tko povlađuje Vučiću, ali dodaje da je najveća odgovornost na europskim pučanima jer oni SNS drže u svojoj obitelji. Što Picula očekuje da će se dalje događati nakon osuđujućih izjava povodom Mladićeva sprovoda u državnoj režiji? Očekuje li da će Europska komisija i Vijeće preći s osuđujućih riječi na osuđujuća djela?

– Idući tjedan je plenarna sjednica Europskog parlamenta u Strasbourgu, na kojoj predsjednica Komisija drži govor o stanju Unije. Nadam se da neće biti kao prošle godine, kad je u takvom govoru potpuno preskočila situaciju na Balkanu i u Srbiji. Vučić je ovaj put dao dovoljno razloga da, govoreći o politici proširenja, Ursula von der Leyen nešto kaže onima koji ne zadoljavaju kriterije na europskom putu. Hoće li Ursula von der Leyen preći preko uvreda koje je Vučić izrekao ovaj put ne prema meni, nego prema njezinoj povjerenici za proširenje Marti Kos? Ili će i ona promijeniti narativ prema ljudima koji si takvo što dopuštaju, a tvrde da imaju aspiracije približavanja EU-u – pita se Picula. •

Stier: Moj je stav da u našoj političkoj obitelji nema mjesta za one koji veličaju Ratka Mladića. Ja sam taj stav u utorak iznio i na radnom sastanku pučana i dobio potporu

PREDSJEDNIK EPP-A Manfred Weber osudio je davanje vojnih počasti na Mladićevu sprovodu, a to bi trebala učiniti i Ursula von der Leyen

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 171.75 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov UREDBA Izbori u Srbiji 25. listopada

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/291cba0f-de77-490a-8ec5-bfe8c3a52667/pdf

UREDBA

Izbori u Srbiji 25. listopada

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić potpisao je u srijedu uredbu o raspuštanju Narodne skupštine i raspisao prijevremene parlamentarne izbore za 25. listopada. U uredbi se navodi da predsjednik raspušta parlament izabran 17. prosinca 2023. godine, na temelju obrazloženog prijedloga vlade od 7. rujna. Uredba stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom glasniku, nakon čega počinju teći rokovi vezani uz izborni proces. "Svim građanima Srbije želim dobro zdravlje, demokratsku, mirnu i uspješnu kampanju. Živjela Srbija!" rekao je Vučić.

Raspisivanje prijevremenih izbora bio je jedan od zahtjeva tijekom višemjesečnih protuvladinih prosvjeda, potaknutih tragedijom u Novom Sadu kada je u padu nadstrešnice na tek renoviranom željezničkom kolodvoru poginulo 16 pretežito mladih ljudi. Prosvjednici za tu tragediju vide odgovornom vlast zbog korupcijskih poslova i netransparentnih procedura koje su pratile renoviranje kolodvora.

Aleksandar Vučić je u obraćanju javnosti ocijenio da su prethodne godine bile "prepune izazova", naglasivši da su unatoč tome u Srbiji sačuvani mir i stabilnost. Za velike turbulencije u zemlji kazao je da se ne radi o sukobu političkih stranaka ili političkih aktera isključivo u Srbiji, već da je do toga došlo i "uz značajno miješanje stranih sila". Naglasio je da je na ekonomskom planu procjena Međunarodnog monetarnog fonda da će Srbija biti uvjerljivo najbrže rastuća ekonomija u 2027. godini na Starom kontinentu. Ranije je naveo da će "s radošću prihvatiti svaki demokratski rezultat" koji je važan za državu i čestitati protivnicima ako pobijede. **H/D.Pav.** ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 171.75 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov UREDBA Izbori u Srbiji 25. listopada

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/291cba0f-de77-490a-8ec5-bfe8c3a52667/pdf

UREDBA

Izbori u Srbiji 25. listopada

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić potpisao je u srijedu uredbu o raspuštanju Narodne skupštine i raspisao prijevremene parlamentarne izbore za 25. listopada. U uredbi se navodi da predsjednik raspušta parlament izabran 17. prosinca 2023. godine, na temelju obrazloženog prijedloga vlade od 7. rujna. Uredba stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom glasniku, nakon čega počinju teći rokovi vezani uz izborni proces. “Svim građanima Srbije želim dobro zdravlje, demokratsku, mirnu i uspješnu kampanju. Živjela Srbija!” rekao je Vučić.

Raspisivanje prijevremenih izbora bio je jedan od zahtjeva tijekom višemjesečnih protuvladinih prosvjeda, potaknutih tragedijom u Novom Sadu kada je u padu nadstrešnice na tek renoviranom željezničkom kolodvoru poginulo 16 pretežito mladih ljudi. Prosvjednici za tu tragediju vide odgovornom vlast zbog korupcijskih poslova i netransparentnih procedura koje su pratile renoviranje kolodvora.

Aleksandar Vučić je u obraćanju javnosti ocijenio da su prethodne godine bile “prepune izazova”, naglasivši da su unatoč tome u Srbiji sačuvani mir i stabilnost. Za velike turbulencije u zemlji kazao je da se ne radi o sukobu političkih stranaka ili političkih aktera isključivo u Srbiji, već da je do toga došlo i “uz značajno miješanje stranih sila”. Naglasio je da je na ekonomskom planu procjena Međunarodnog monetarnog fonda da će Srbija biti uvjerljivo najbrže rastuća ekonomija u 2027. godini na Starom kontinentu. Ranije je naveo da će “s radošću prihvatiti svaki demokratski rezultat” koji je važan za državu i čestitati protivnicima ako pobijede. H/D.Pav. n

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 8
Oblast strane 295.48 cm^2
Autor Ivan Hrstić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Je li Porfirije na opijelu Mladiću samo otvarao usta ? Treba li blokirati Srbiju i zabraniti SPC?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c3926e87-9b09-4555-be3c-49c998c4706b/pdf

komentari

ISPOD CRTE

Je li Porfirije na opijelu Mladiću samo otvarao usta? Treba li blokirati Srbiju i zabraniti SPC?

Ivan Hrstić

Jesmo li zaboravili? Prije dvije godine hrvatsko pravosuđe osudilo je novinara Marka Juriča na deset mjeseci zatvora uvjetno zato što je četniku Porfiriju rekao da je četnik. Danas bi mu se svi trebali ispričati. Nažalost, pjevanje četničkih pjesama niti helikopterski desant na Cetinje nekim zagrebačkim zaljubljenicima u lik i djelo Prvoslava Prvića sve te godine nije bilo dovoljno za razbijanje autosugestivne percepcije o modernom, prošlošću neopterećenom svećeniku koji preokreće kožuh SPC-a u Hrvatskoj. Hoće li im ovo Porfirijevo sramotno beogradsko opijelo nad odrom Ratka Mladića, provoditelja masakra u Škabrnji i Srebrenici, sad biti dovoljno ili će i dalje uvjeravati sebe da je on opet samo – otvarao usta? Ili će reći pa što onda, pa i u Zagrebu su se održavale mise zadušnice za Pavelića. Istina. Može se moliti i za duše ratnih zločinaca. No, iskupljuje li to Porfirija? Neki marginalni katolički svećenik zasigurno nije magnituda patrijarha Srpske pravoslavne crkve.

"Položio je život za slobodu, odbranu i opstanak svoga roda", nadahnuto je zborio Porfirije o srpskom gospodaru života i smrti, koji je ulazio u autobuse nakrcane srebreničkim ženama te glumeći boga govorio "ovaj put vam poklanjam život", u trenu kad je već započeo pokolj 8000 srebreničkih dječaka i muškaraca, njihove braće, očeva i muževa. Da im se sjeme zatre. Za masakr u Škabrnji, nažalost, nikad neće odgovarati.

Režim je do balčaka stao uz ispraćaj takvog ne-čovjeka. Pa je li nešto drugo bilo i za očekivati od golobradog po-četnika Aleksandra Vučića koji je tijekom tog pokolja s parlaonice beogradske skupštine urlao prebrojavajući 100 muslimanskih glava za jednu srpsku? Uz Mladića je bez zadrške stao i SPC, još jednom dokazavši najrazgranatije ganglije velikosrpskog projekta, koji je u samoj svojoj srži antihrvatski te trajna prijetnja svim susjedima.

Trenutak je to u kojem je jasno da treba ne samo zaustaviti pregovore o ulasku Srbije u EU, jer Vučić ionako ne želi ući, nego zaustaviti priljev i jednog jedinog centa kojima on prihranjuje svoj "ekonomski uspeh". Najavljujući da će već iduće godine početi proizvodnju srpskih balističkih raketa dugog dometa. Treba li uopće nagađati koje će mete imati upisane te rakete?

Moment je ovo u kojem RH mora Porfirija proglasiti osobom non grata te reći definitivno NE agenturi SPC-a, čija kralješnica više nema nikakve veze s Kristovim poslanjem. Baš kao što su Estonija, Litva i Latvija rekle NE ruskoj pravoslavnoj crkvi, donijevši zakone koji presijecaju svaku pravnu i logističku vezu lokalnih ortodoksija s Moskvom. Naravno, nisu dirali vjernike, vjerska prava niti imovinu tih crkava. I pritom su dobili punu podršku EU za uvrštenje moskovskog patrijarha Kirila na službenu europsku crnu listu.

Vučiću i Porfiriju valja ponavljati poruku. Samo je jedan način da se Srbiji ne dogodi neka nova Oluja – a taj je da ne bira lidera koji će iz susjedovog dvorišta uzvikivati da je sve to velika Srbija, ili pak zahtijevati 100 susjedskih glava za jednu srpsku. Srbiji protiv Hrvatske ništa nije pomoglo sve naoružanje JNA koje je ukrala ili sama napravila. No rata neće biti jedino ako Hrvatska bude imala sredstva odvraćanja.

Koliko li su smiješni oni koji u ovakvim vremenima dižu glas protiv naoružavanja, trubeći koliko bolnica i vrtića smo mogli sagraditi. Kao da jedno isključuje drugo. Posve suprotno: koliko bolnica i vrtića smo mogli spasiti, koliko svega bismo više imali da smo tim oružjem raspolagali – onda kad nam je ono najviše trebalo? I bi li rata uopće bilo? •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 8
Oblast strane 295.48 cm^2
Autor Ivan Hrstić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Je li Porfirije na opijelu Mladiću samo otvarao usta ? Treba li blokirati Srbiju i zabraniti SPC?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c3926e87-9b09-4555-be3c-49c998c4706b/pdf

Je li Porfirije na opijelu Mladiću samo otvarao usta ? Treba li blokirati Srbiju i zabraniti SPC?

Ivan Hrstić

Jesmo li zaboravili? Prije dvije godine hrvatsko pravosuđe osudilo je novinara Marka Juriča na deset mjeseci zatvora uvjetno zato što je četniku Porfiriju rekao da je četnik. Danas bi mu se svi trebali ispričati. Nažalost, pjevanje četničkih pjesama niti helikopterski desant na Cetinje nekim zagrebačkim zaljubljenicima u lik i djelo Prvoslava Prvića sve te godine nije bilo dovoljno za razbijanje autosugestivne percepcije o modernom, prošlošću neopterećenom svećeniku koji preokreće kožuh SPC-a u Hrvatskoj. Hoće li im ovo Porfirijevo sramotno beogradsko opijelo nad odrom Ratka Mladića, provoditelja masakra u Škabrnji i Srebrenici, sad biti dovoljno ili će i dalje uvjeravati sebe da je on opet samo – otvarao usta? Ili će reći pa što onda, pa i u Zagrebu su se održavale mise zadušnice za Pavelića. Istina. Može se moliti i za duše ratnih zločinaca. No, iskupljuje li to Porfirija? Neki marginalni katolički svećenik zasigurno nije magnituda patrijarha Srpske pravoslavne crkve.

“Položio je život za slobodu, odbranu i opstanak svoga roda”, nadahnuto je zborio Porfirije o srpskom gospodaru života i smrti, koji je ulazio u autobuse nakrcane srebreničkim ženama te glumeći boga govorio “ovaj put vam poklanjam život”, u trenu kad je već započeo pokolj 8000 srebreničkih dječaka i muškaraca, njihove braće, očeva i muževa. Da im se sjeme zatre. Za masakr u Škabrnji, nažalost, nikad neće odgovarati.

Režim je do balčaka stao uz ispraćaj takvog ne-čovjeka. Pa je li nešto drugo bilo i za očekivati od golobradog po-četnika Aleksandra Vučića koji je tijekom tog pokolja s parlaonice beogradske skupštine urlao prebrojavajući 100 muslimanskih glava za jednu srpsku? Uz Mladića je bez zadrške stao i SPC, još jednom dokazavši najrazgranatije ganglije velikosrpskog projekta, koji je u samoj svojoj srži antihrvatski te trajna prijetnja svim susjedima.

Trenutak je to u kojem je jasno da treba ne samo zaustaviti pregovore o ulasku Srbije u EU, jer Vučić ionako ne želi ući, nego zaustaviti priljev i jednog jedinog centa kojima on prihranjuje svoj “ekonomski uspeh”. Najavljujući da će već iduće godine početi proizvodnju srpskih balističkih raketa dugog dometa. Treba li uopće nagađati koje će mete imati upisane te rakete?

Moment je ovo u kojem RH mora Porfirija proglasiti osobom non grata te reći definitivno NE agenturi SPC-a, čija kralješnica više nema nikakve veze s Kristovim poslanjem. Baš kao što su Estonija, Litva i Latvija rekle NE ruskoj pravoslavnoj crkvi, donijevši zakone koji presijecaju svaku pravnu i logističku vezu lokalnih ortodoksija s Moskvom. Naravno, nisu dirali vjernike, vjerska prava niti imovinu tih crkava. I pritom su dobili punu podršku EU za uvrštenje moskovskog patrijarha Kirila na službenu europsku crnu listu.

Vučiću i Porfiriju valja ponavljati poruku. Samo je jedan način da se Srbiji ne dogodi neka nova Oluja – a taj je da ne bira lidera koji će iz susjedovog dvorišta uzvikivati da je sve to velika Srbija, ili pak zahtijevati 100 susjedskih glava za jednu srpsku. Srbiji protiv Hrvatske ništa nije pomoglo sve naoružanje JNA koje je ukrala ili sama napravila. No rata neće biti jedino ako Hrvatska bude imala sredstva odvraćanja.

Koliko li su smiješni oni koji u ovakvim vremenima dižu glas protiv naoružavanja, trubeći koliko bolnica i vrtića smo mogli sagraditi. Kao da jedno isključuje drugo. Posve suprotno: koliko bolnica i vrtića smo mogli spasiti, koliko svega bismo više imali da smo tim oružjem raspolagali – onda kad nam je ono najviše trebalo? I bi li rata uopće bilo? •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Svijet
Strana 9
Oblast strane 171.69 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić raspisao prijevremene izbore za 25. listopada

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/935daaed-44e1-4101-8f2d-0ba4597c0eeb/pdf

NAKON ŠTO JE RASPUSTIO PARLAMENT

Vučić raspisao prijevremene izbore za 25. listopada

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić potpisao je u srijedu uredbu o raspuštanju Narodne skupštine i raspisao prijevremene parlamentarne izbore za 25. listopada.

U uredbi se navodi da predsjednik raspušta parlament izabran 17. prosinca 2023., na temelju obrazloženog prijedloga vlade od 7. rujna.
Uredba stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom glasniku, nakon čega počinju teći rokovi vezani uz izborni proces.
"Svim građanima Srbije želim dobro zdravlje, demokratsku, mirnu i uspješnu kampanju. Živjela Srbija!" rekao je Vučić.
Raspisivanje prijevremenih izbora bio je jedan od zahtjeva tijekom višemjesečnih protuvladinih prosvjeda, potaknutih tragedijom u Novom Sadu kada je u padu nadstrešnice na tek renoviranom željezničkom kolodvoru poginulo 16 pretežito mladih ljudi.

Aleksandar Vučić
PEĐA MILOSAVLJEVIĆ/CROPIX

Prosvjednici za tu tragediju vide odgovornom vlast zbog korupcijskih poslova i netransparentnih procedura koje su pratile renoviranje kolodvora.
Vučić je u obraćanju javnosti ocijenio da su prethodne godine bile "prepune izazova", naglasivši da su unatoč tome u Srbiji sačuvani mir i stabilnost.
Za velike turbulencije u zemlji kazao je da se ne radi o sukobu političkih stranaka ili političkih aktera isključivo u Srbiji, već da je do toga došlo i "uz značajno miješanje stranih sila".
Naglasio je da je na ekonomskom planu procjena Međunarodnog monetarnog fonda da će Srbija biti uvjerljivo najbrže rastuća ekonomija u 2027. na Starom kontinentu. ● (H)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Svijet
Strana 9
Oblast strane 171.69 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić raspisao prijevremene izbore za 25. listopada

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/935daaed-44e1-4101-8f2d-0ba4597c0eeb/pdf

Vučić raspisao prijevremene izbore za 25. listopada

NAKON ŠTO JE RASPUSTIO PARLAMENT

Predsjednik Srbije

Aleksandar Vučić potpisao je u srijedu uredbu o raspuštanju Narodne skupštine i raspisao prijevremene parlamentarne izbore za 25. listopada.

Uuredbi se navodi da predsjednik raspušta parlament izabran 17. prosinca 2023., na temelju obrazloženog prijedloga vlade od 7. rujna.

Uredba stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom glasniku, nakon čega počinju teći rokovi vezani uz izborni proces.

“Svim građanima Srbije želim dobro zdravlje, demokratsku, mirnu i uspješnu kampanju. Živjela Srbija!” rekao je Vučić.

Raspisivanje prijevremenih izbora bio je jedan od zahtjeva tijekom višemjesečnih protuvladinih prosvjeda, potaknutih tragedijom u Novom Sadu kada je u padu nadstrešnice na tek renoviranom željezničkom kolodvoru poginulo 16 pretežito mladih ljudi.

Prosvjednici za tu tragediju vide odgovornom vlast zbog korupcijskih poslova i netransparentnih procedura koje su pratile renoviranje kolodvora.

Vučić je u obraćanju javnosti ocijenio da su prethodne godine bile “prepune izazova”, naglasivši da su unatoč tome u Srbiji sačuvani mir i stabilnost.

Za velike turbulencije u zemlji kazao je da se ne radi o sukobu političkih stranaka ili političkih aktera isključivo u Srbiji, već da je do toga došlo i “uz značajno miješanje stranih sila”.

Naglasio je da je na ekonomskom planu procjena Međunarodnog monetarnog fonda da će Srbija biti uvjerljivo najbrže rastuća ekonomija u 2027. na Starom kontinentu. • (H)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 17
Oblast strane 46.95 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ RASPISAO IZVANREDNE IZBORE IZ ATeNe sTIGLI U OslJeK: MI sMO PRAVI BeĆARI.

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/15acdb16-3103-4b5d-8f58-6e16b4694da3/pdf

MARKO DJURICA/REUTERS

VUČIĆ RASPISAO IZVANREDNE IZBORE

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić raspustio je jučer parlament i raspisao prijevremene izbore za 25. listopada. Središnji odbor Srpske napredne stranke (SNS) odlučio je prije da nositelj liste "Ujedinjena Srbija" na predstojećim izvanrednim parlamentarnim izborima i kandidat SNS-a za premijera, ako ta lista pobijedi, bude Vučić. Nakon dva mandata više ne može biti predsjednik. (ds) ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 17
Oblast strane 46.95 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ RASPISAO IZVANREDNE IZBORE IZ ATeNe sTIGLI U OslJeK: MI sMO PRAVI BeĆARI.

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/15acdb16-3103-4b5d-8f58-6e16b4694da3/pdf

VUČIĆ RASPISAO IZVANREDNE IZBORE

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić raspustio je jučer parlament i raspisao prijevremene izbore za 25. listopada. Središnji odbor Srpske napredne stranke (SNS) odlučio je prije da nositelj liste “Ujedinjena Srbija” na predstojećim izvanrednim parlamentarnim izborima i kandidat SNS-a za premijera, ako ta lista pobijedi, bude Vučić. Nakon dva mandata više ne može biti predsjednik. (ds)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija Show
Strana 48, 49
Oblast strane 810.18 cm^2
Autor Piše: STEIA KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OĐOU POČAST GABI, ARSENU I MATIJI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f896d615-3c97-4f77-8b3f-56d11de1a1b0/pdf

1) Cijeli koncert posvećen glazbenim velikanima bio je prožet emocijama 2) Njihove pjesme izvodili su Darko Rundek i Matija Cvek 3) Nastupio je i Rade Šerbedžija, ali i Zoran Predin

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija Show
Strana 48, 49
Oblast strane 810.18 cm^2
Autor Piše: STEIA KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OĐOU POČAST GABI, ARSENU I MATIJI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f896d615-3c97-4f77-8b3f-56d11de1a1b0/pdf

➤ KONCERT U ZAGREBU

ODALI POČAST GABI, ARSENU I MATIJI

Darko Rundek, Jasna Zlokić, Rade Šerbedžija i drugi izveli su njihove hitove

Piše: **STELA KOVAČEVIĆ**

Zagreb je u utorak navečer odao počast jednoj od svojih najvažnijih glazbenih obitelji. Na Trgu Josipa Jurja Strossmayera organiziran je koncert posvećen stvaralaštvu i ostavštini Gabi Novak, Arsena Dedića i Matije Dedića, a zbog najavljene nepovoljne vremenske prognoze za srijedu program je bio dan ranije od prvotno planiranog termina.

Pred zagrebačkom publikom okupila su se mnoga poznata imena domaće i regionalne glazbene scene. Izvodili su najpoznatije pjesme iz bogatog opusa Gabi Novak i Arsena Dedića, čula se Arsenova poezija, a posebnu pozornost posvetili su instrumentalnoj glazbi, koja je podsjetila na virtuoznost njihova sina Matije. Na pozornici su se izmjenjivali Darko Rundek, Jasna Zlokić, Zoran Predin, Rade Šerbedžija, Matija Cvek, Lea Dekleva, Ivana Kindl, Tina Vukov, Marko Tolja, Eni Jurišić, Ivana Husar, Maja Vučić i mnogi drugi izvođači, uz Zagrebačke soliste i klapu More. Umjetnički voditelj programa, Ante Gelo, nije skrivao uzbuđenje zbog večeri posvećene obitelji čija je glazba obilježila desetljeća.

- Vrlo sam uzbuđen, nešto najautentičnije i prije svega zagrebačko je obitelj Dedić-Novak, njihova ostavština je nepresušna. Izuzetno sam uzbuđen, baš mi je gušt što radimo jedno slavlje života - rekao je Gelo za HRT.

Posebno emotivno o večeri govorila je Jasna Zlokić, koja je s obitelji Dedić-Novak bila povezana i privatno i profesionalno.

- Sve lijepo pamtim što se tiče privatnosti te obitelji, a i što se tiče glazbe i umjetnosti. Ova večer nekako je uzvišena jer oni su to zaslužili, jer oni jesu takvi ljudi i njima treba takva večer - rekla je za HRT.

Program posvećen obitelji Dedić-Novak time nije završio. U četvrtak, 10. rujna, u 21 sat u Klubu Kazališta Komedija na programu je "Jammin' for Matija", besplatna jazz večer posvećena stvaralaštvu i glazbenom duhu Matije Dedića. Nastupit će mnogi vrhunski jazz glazbenici, među njima Kruno Levačić, Borna Šercar, Joe Pandur i Bojan Zulfikarpašić. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Show
Strana 48, 49
Oblast strane 810.18 cm^2
Autor Piše: STEIA KOVAČEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OĐOU POČAST GABI, ARSENU I MATIJI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f896d615-3c97-4f77-8b3f-56d11de1a1b0/pdf

1) Cijeli koncert posvećen glazbenim velikanima bio je prožet emocijama 2) Njihove pjesme izvodili su Darko Rundek i Matija Cvek 3) Nastupio je i Rade Šerbedžija, ali i Zoran Predin

ODALI POČAST GABI, ARSENU IMATIJ

Darko Rundek, Jasna Zlokić, Rade Šerbedžija i drugi izveli su njihove hitove

Piše: STELA KOVAČEVIĆ

Zagreb je u utorak navečer odao počast jednoj od svojih najvažnijih glazbenih obitelji. Na Trgu Josipa Jurja Strossmayera organiziran je koncert posvećen stvaralaštvu i ostavštini Gabi Novak, Arsena Dedića i Matije Dedića, a zbog najavljene nepovoljne vremenske prognoze za srijedu program je bio dan ranije od prvotno planiranog termina.

Pred zagrebačkom publikom okupila su se mnoga poznata imena domaće i regionalne glazbene scene. Izvodili su najpoznatije pjesme iz bogatog opusa Gabi Novak i Arsena Dedića, čula se Arsenova poezija, a posebnu pozornost posvetili su instrumentalnoj glazbi, koja je podsjetila na virtuoznost njihova sina Matije. Na pozornici su se izmjenjivali Darko Rundek, Jasna Zlokić, Zoran Predin, Rade Šerbedžija, Matija Cvek, Lea Dekleva, Ivana Kindl, Tina Vukov, Marko Tolja, Eni Jurišić, Ivana Husar, Maja Vučić i mnogi drugi izvođači, uz Zagrebačke soliste i klapu More. Umjetnički voditelj programa, Ante Gelo, nije skrivao uzbuđenje zbog večeri posvećene obitelji čija je glazba obilježila desetljeća. - Vrlo sam uzbuđen, nešto najautentičnije i prije svega zagrebačko je obitelj Dedić-Novak, njihova ostavština je nepresušna. Izuzetno sam uzbuđen, baš mi je gušt što radimo jedno slavlje života - rekao je Gelo za HRT.

Posebno emotivno o večeri govorila je Jasna Zlokić, koja je s obitelji Dedić-Novak bila povezana i privatno i profesionalno. - Sve lijepo pamtim što se tiče privatnosti te obitelji, a i što se tiče glazbe i umjetnosti. Ova večer nekako je uzvišena jer oni su to zaslužili, jer oni jesu takvi ljudi i njima treba takva večer - rekla je za HRT.

Program posvećen obitelji Dedić-Novak time nije završio. U četvrtak, 10. rujna, u 21 sat u Klubu Kazališta Komedija na programu je “Jammin’ for Matija”, besplatna jazz večer posvećena stvaralaštvu i glazbenom duhu Matije Dedića. Nastupit će mnogi vrhunski jazz glazbenici, među njima Kruno Levačić, Borna Šercar, Joe Pandur i Bojan Zulfikarpašić.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 4, 5
Oblast strane 966.19 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

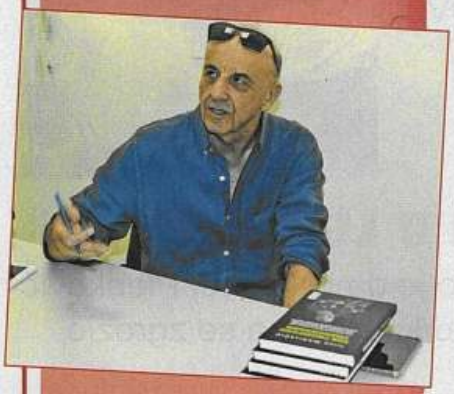
Naslov Srame li se sada hrvatski porfirijevci

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a59e6327-0d68-4d36-bddc-72dd739a0ee2/pdf

SVETA POLITIKA

Srame li se sada hrvatski porfirijevci

Dok patrijarh slavi koljača Hrvata u Škabrnji i Nadinu, ovi ljudi slave Porfirija: Milorad Pupovac, Tvrtko Jakovina, Rade Šerbedžija, Ivo Josipović, Vesna Pusić, Rada Borić, Vilim Matula, Drago Pilsel, Branimir Pofuk, Vlatko Silobrčić, Duško Ljuština, Hrvoje Klasić, Dražen Lalić, Antun Šuljić, Moše Prelević i još neki

Piše:
IVICA MARIJAČIĆ

Srbija je ponosno pokopala svojega krvavog ratnog zločinca Ratka Mladića, generala poražene vojske i gotovo svih izgubljenih bitaka. Riječ je očito o bolesnoj državi i bolesnome društvu koje slavi zločince jer nema heroja i koje slavi poraze jer nema pobjeda pa je sve ono što je Orwell pisao u svojoj distopijskoj anticipaciji, postalo gruba stvarnost nad kojom se sada mogu iščuđavati samo politički slijepci, a ne oni koji dubinski prate i analiziraju stanje duha u srbijanskoj politici.

Još je 1995. godine Bogdan Bogdanović rezignirano zaključio: "Srbi su rat izgubili, to je gotovo, ali su izgubili dušu, izgubili su čast, izgubili su sve jer poslije izgubljene duše i časti ne ostaje ništa više!"

Nije trebalo, dakle, dočekati svetački sprovod osuđenoga generala Ratka Mladića da se shvati u kakvome stanju pomračenoga uma živi ta zemlja. Odavno su u Srbiji pokazivali ponos za osvajače, odnosno okupatore Vukovara, podigli su im spomenike, nisu se zgražali nad Ovčarom, cvijećem su obasipali kolone tenkova koje su išle na Vukovar, u toj su zemlji i službeno rehabilitirali četništvo i Dražu Mihailovića, do besvijesti su se predali forsiranju svojih mitologija i obnovi te uvećavanju starih laži protiv Hrvatske. Ne samo što se ni za milimetar nije Srbija odmakla od Miloševićeve Srbije, nego je nastavila živjeti u nekoj vrsti čudovišnoga osvetničkoga paroksizma i zapravo je potonula još i dublje. *Svi su išli naprid, samo Srbija je išla nazad*, mogla bi biti parafraza jedne Gibonnijeve pjesme kao sažeti prikaz srbijanskoga postjugoslavenskoga civilizacijskog ponora. Možda je vrhunac toga srbijanskoga ludila slika patrijarha Srpske

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 4, 5
Oblast strane 966.19 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srame li se sada hrvatski porfirijevci

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a59e6327-0d68-4d36-bddc-72dd739a0ee2/pdf

pravoslavne crkve Porfirija koji predvodi opijelo ratnome zločincu Ratku Mladiću. Patrijarh je, dok je bio episkop u Zagrebu, oko sebe okupljao znamenite hrvatske javnike, a oni su mu oduševljeno hrlili i nisu marili za snimku njegova pjevanja četničkih pjesama u čast kokardi i vojvodi zločincu Momčilu Đujiću.

I sada, dok Porfirije blagoslivlja koljača Hrvata u Škabrnji i Nadinu, dolazimo i do vrhunca društvene drame u Hrvatskoj: patrijarh se klanja ubojici, a hrvatski političari, historici, odvjetnici, glumci, novinari, svećenici i ini klanjaju se patrijarhu. Sve su maske pale s Porfirija, pitanje je samo srame li se ovi ljudi koji si bili dio njegova kružoka: Milorad Pupovac, Tvrtko Jakovina, Rade Šerbedžija, Ivo Josipović, Vesna Pusić, Rada Borić, Vilim Matula, Drago Pilsel, Branimir Pofuk, Vlatko Silobrčić, Duško Ljuština, Hrvoje Klasić, Dražen Lalić , Antun Šuljić, Moše Prelević i još neki... I dok Porfirije kadi nad lešom genocidnoga srebreničkog ubojice, svi oni šute. Teško je odgonetnuti razloge muka: zbog krive prosudbe Porfirijeve ličnosti ili jednostavno samo tiho jecaju u sebi zato što je smrću Ratka Mladića zauvijek otišao dio njihova svijeta pa se tješe jedino da je i dio njegova svijeta ostao s njima. Cinici bi rekli – u svakome slučaju, jako dirljivo...

Vrhunac je društvene drame u Hrvatskoj u pitanju kako je moguće da oni koji su oduševljeno hrlili Porfiriju, unatoč činjenici što su ga vidjeli na snimci da pjeva pjesme u čast kokardi i četničkome vojvodi Momčilu Đujiću, budu društvena elita. U svakoj normalnoj državi bili bi obični šljam? Neizbježno je i pitanje kako je moguće da postoji sutkinja Mirjana Horvat koja je osudila novinara Marka Juriča zato što je Porfirija nazvao četnikom

Ali iznad svega za hrvatsko društvo ostaje pitanje: kako je moguće da taj društveni šljam postane društvena elita koja cijeloj naciji svakoga dana docira i diktira politički kodeks po kojemu bismo morali napokon živjeti, djelovati i misliti? Neizbježno je i pitanje kako je moguće da postoji sutkinja u hrvatskome pravosuđu Mirjana Horvat koja je osudila novinara Marka Juriča zato što je Porfirija nazvao četnikom. Jesmo li doista probili sve dosadašnje granice mazohizma i samoponižavanja i zar je moguće da postoji toliko hrvatskih ljudi koji uživaju u dodvoravanju agresorskim Srbima i u mržnji prema svojoj domovini Hrvatskoj?

Kad bismo bili nerealni optimisti, rekli bismo da bi smrt ratnoga zločinca i državni počasni sprovod u Srbiji morao napokon otvoriti oči i službenoj Hrvatskoj koja je dosadašnjom politikom žrtvovanja vlastitih interesa i povijesne istine neprekidno radila u korist vlastite štete i dovela do nakaradnoga ozračja u kojemu je poražena Srbija figurirala kao superiorni pobjednik, a Hrvatska kao gubitnik rata i tranzicije 90-ih. Sada kada je i ovakvim perverznim pogrebom Srbija cijelomu svijetu dala do znanja da je gora zemlja i od one Miloševićeve, Hrvatska bi morala stubokom mijenjati i redefinirati odnose sa Srbijom gotovo u svim segmentima. Posebice zato što je i EU u znaku posvemašnje dekadencije te smo svjedoci da ova sramota prolazi gotovo bez ikakve osude iz Bruxellesa.

Prije svega, Hrvatska mora uređivati manjinska pitanja u skladu s načelom reciprociteta, zatim na temelju međunarodnoga prava inzistirati na ispunjenju zahtjeva Srbije prema Hrvatskoj, teritorijalnih i imovinskih, voditi gospodarsku suradnju na temelju nacionalnih interesa, uspostavljati dijalog o povijesnim traumatičnim temama na temelju znanstveno provjerljivih činjenica i jednom za svagda odbaciti robovanje jugosrpskoj mitologiji i na njoj zasnovane klevete i optužbe iz Beograda. Hrvatska mora napokon priznati i obnoviti Hrvatsku pravoslavnu crkvu i tako iskazati poštovanje prema svojim građanima pravoslavne vjeroispovijesti, a ne tetošiti Srpsku pravoslavnu crkvu koja već u samome kanonu sadrži zločinačku aspiraciju prema Hrvatskoj s obzirom na to da se granice SPC-a poklapaju s granicama države. Hrvatska mora prestati s načelom dogovorne povijesti i mora napisati vlastitu povijest Drugoga svjetskog rata, istražiti Jasenovac, izbaciti iz Ustava Zavnoh jer to je lažno jugosrpsko autoriziranje sadašnje države. Svako daljnje robovanje srpskim mitovima drži našu zemlju zarobljenom i podređenom u odnosu na Srbiju. U skladu s time, Hrvatska mora žestoko osporiti pravo Srbiji i Srbima da Hrvatima i Hrvatskoj diktiraju kojim će se pozdravima i simbolima iz svoje povijesti koristiti i u tom smislu čak i zakonski zaštititi pozdrav *Za dom spremni* jer su neprekidne klevete iz Srbije na račun toga pozdrava nedokazane. Dosadašnja politika popuštanja i davanja nevjerojatnih privilegija i popusta agresorima iz Srbije ne samo što nije urodilo nikakvim rezultatima, nego je prerasla u suprotnost. Srbija je postala agresivnija, a manjinski Srbi, oni koji su politički organizirani i instrumentalizirani, više zastupaju političke interese Beograda i Srbije nego Hrvatske u kojoj žive i koja im je jedina domovina. Nakon svakoga ustupka ili privilegije u zamjenu su još agresivniji, gramzljiviji i netolerantniji prema Hrvatskoj. Zato se događa da često i gotovo sinkronizirano po Hrvatskoj pljuju Vučić, Dodik ili Pupovac, prema povijesnim razdobljima Drugog svjetskog rata i Domovinskog rata, i da to ostaje bez ikakva odgovora s hrvatske strane.

Pitanje je, naravno, tko će napraviti taj zaokret u politici prema Srbiji. Odgovor je da to, naravno, mogu napraviti jedino hrvatski idealisti, a i to nije Plenković koji sa svojom ministricom kulture Ninom Obuljen odlazi na koljena patrijarhu Porfiriju i dodvorava se agresorskim Srbima. Još manje na takav su zaokret spremne ljevičarske opcije SDP i Možemo koje svoju političku filozofiju u cijelosti izvode iz jugokomunističke paradigme i kao da žive još uvijek u 1945. A takve idealističke političke snage nema zasad, na žalost, ni na konzervativnom dijelu političkoga spektra na kojemu vegetira razmrvljena, posvađana ili korumpirana desnica i braniteljska populacija.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 4, 5
Oblast strane 966.19 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srame li se sada hrvatski porfirijevci

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a59e6327-0d68-4d36-bddc-72dd739a0ee2/pdf

Srame li se sada hrvatski porfirijevci

Dok patrijarh slavi koljača Hrvata u Skabrnji i Nadinu, ovi ljudi slave Porfirija: Milorad Pupovac, Tvrtko Jakovina, Rade Šerbedžija, Ivo Josipović, Vesna Pusić, Rada Borić, Vilim Matula, Drago Pilsel Branimir Pofuk, Vlatko Silobrčić, Duško Ljuština, Hrvoje Klasić, Dražen Lalić, Antun Šuljić, Moše Prelević i još neki rbija je ponosno pokopala svojega krvavog ratnog zločinca Ratka Mladića, generala poražene vojske i gotovo svih izgubljenih bitaka. Riječ je očito o bolesnoj državi i bolesnome društvu koje slavi zločince jer nema heroja i koje slavi poraze jer nema pobjeda pa je sve ono što je Orvvell pisao u svojoj distopijskoj anticipaciji, postalo gruba stvarnost nad kojom se sada mogu iščuđavati samo politički slijepci, a ne oni koji dubinski prate i analiziraju stanje duha u srbijanskoj politici. Još je 1995. godine Bogdan Bogdanović rezignirano zaključio: "Srbi su rat izgubili, to je gotovo, ali su izgubili dušu, izgubili su čast, izgubili su sve jer poslije izgubljene duše i časti ne ostaje ništa više!"

Nije trebalo, dakle, dočekati svetački sprovod osuđenoga generala Ratka Mladića da se shvati u kakvome stanju pomračenoga uma živi ta zemlja. Odavno su u Srbiji pokazivali ponos za osvajače, odnosno okupatore Vukovara, podigli su im spomenike, nisu se zgražali nad Ovčarom, cvijećem su obasipali kolone tenkova koje su išle na Vukovar, u toj su zemlji i službeno rehabilitirali četništvo i Dražu Mihailovića, do besvijesti su se predali forsiranju svojih mitologija i obnovi te uvećavanju starih laži protiv Hrvatske. Ne samo što se ni za milimetar nije Srbija odmakla od Miloševićeve Srbije, nego je nastavila živjeti u nekoj vrsti čudovišnoga osvetničkoga paroksizma' i zapravo je potonula još i dublje. Svi su išli naprid, samo Srbija je išla nazad, mogla bi biti parafraza jedne Gibonnijeve pjesme kao sažeti prikaz srbijanskoga postjugoslavenskoga civilizacijskog ponora. Možda je vrhunac toga srbijanskoga ludila slika patrijarha Srpske pravoslavne crkve Porfirija koji predvodi opijelo ratnome zločincu Ratku Mladiću. Patrijarh je, dok je bio episkop u Zagrebu, oko sebe okupljao znamenite hrvatske javnike, a oni su mu oduševljeno hrlili i nisu marili za snimku njegova pjevanja četničkih pjesama u čast kokardi i vojvodi zločincu Momčilu Đujiću.

I sada, dok Porfirije blagoslivlja koljača Hrvata u Škabrnji i Nadinu, dolazimo i do vrhunca društvene drame u Hrvatskoj: patrijarh se klanja ubojici, a hrvatski političari, historici, odvjetnici, glumci, novinari, svećenici i ini klanjaju se patrijarhu. Sve su maske pale s Porfirija, pitanje je samo srame li se ovi ljudi koji si bili dio njegova kružoka: Milorad Pupovac, Tvrtko Jakovina, Rade Šerbedžija, Ivo Josipović, Vesna Pusić, Rada Borić, Vilim Matula, Drago Pilsel, Branimir Pofuk, Vlatko Silobrčić, Duško Ljuština, Hrvoje Klasić, Dražen Lalić, Antun Šuljić, Moše Prelević i još neki... I dok Porfirije kadi nad lešom genocidnoga srebreničkog ubojice, svi oni šute. Teško je odgonetnuti razloge muka: zbog krive prosudbe Porfirijeve ličnosti ili jednostavno samo tiho jecaju u sebi zato što je smrću Ratka Mladića zauvijek otišao dio njihova svijeta pa se tješe jedino da je i dio njegova svijeta ostao s njima. Cinici bi rekli - u svakome slučaju, jako dirljivo...

Ali iznad svega za hrvatsko društvo ostaje pitanje: kako je moguće da taj društveni šljam postane društvena elita koja cijeloj naciji svakoga dana docira i diktira politički kodeks po kojemu bismo morali napokon živjeti, djelovati i misliti? Neizbježno je i pitanje kako je moguće da postoji sutkinja u hrvatskome pravosuđu Mirjana Horvat koja je osudila novinara Marka Juriča zato što je Porfirija nazvao četnikom. Jesmo li doista probili sve dosadašnje granice mazohizma i samoponižavanja i zar je moguće da postoji toliko hrvatskih ljudi koji uživaju u dodvoravanju agresorskim Srbima i u mržnji prema svojoj domovini Hrvatskoj?

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 4, 5
Oblast strane 966.19 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srame li se sada hrvatski porfirijevci

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a59e6327-0d68-4d36-bddc-72dd739a0ee2/pdf

Kad bismo bili nerealni optimisti, rekli bismo da bi smrt ratnoga zločinca i državni počasni sprovod u Srbiji morao napokon otvoriti oči i službenoj Hrvatskoj koja je dosadašnjom politikom žrtvovanja vlastitih interesa i povijesne istine neprekidno radila u korist vlastite štete i dovela do nakaradnoga ozračja u kojemu je poražena Srbija figurirala kao superiorni pobjednik, a Hrvatska kao gubitnik rata i tranzicije 90-ih. Sada kada je i ovakvim perverznim pogrebom Srbija cijelomu svijetu dala do znanja da je gora zemlja i od one Miloševićeve, Hrvatska bi morala stubokom mijenjati i redefinirati odnose sa Srbijom gotovo u svim segmentima. Posebice zato što je i EU u znaku posvemašnje dekadencije te smo svjedoci da ova sramota prolazi gotovo bez ikakve osude iz Bruxellesa.

Prije svega, Hrvatska mora uređivati manjinska pitanja u skladu s načelom reciprociteta, zatim na temelju međunarodnoga prava inzistirat na ispunjenju zahtjeva Srbije prema Hrvatskoj, teritorijalnih i imovinskih, voditi gospodarsku suradnju na temelju nacionalnih interesa, uspostavljati dijalog 0 povijesnim traumatičnim temama na temelju znanstveno provjerljiVih činjenica ijednom za svagda odbaciti robovanje jugosrpskoj mitologiji i na njoj zasnovane klevete i optužbe iz Beograda. Hrvatska nora napokon priznati i obnoviti Hrvatsku pravoslavnu crkvu i tako iskazati poštovanje prema svojim građanima pravoslavne vjeroispovijesti, a ne tetošiti Srpsku pravoslavnu crkvu koja već u samome kanonu sadrži zločinačku aspiraciju prema Hrvatskoj s obzirom na to da se granice SPC-a poklapaju s granicama države. Hrvatska mora prestati s načelom dogovorne povijesti i mora napisati vlastitu povijest Drugoga svjetskog rata, istražiti Jasenovac, izbaciti iz Ustava Zavnoh jer to je lažno jugosrpsko autoriziranje sadašnje države.'Svako daljnje robovanje srpskim mitovima drži našu zemlju zarobljenom i podređenom u odnosu ha Srbiju. U skladu s time, Hrvatska mora žestoko osporiti pravo Srbiji i Srbima da Hrvatima i Hrvatskoj diktiraju kojim će se pozdravima i simbolima iz svoje povijesti koristiti i u tom smislu čak i zakonski zaštititi pozdrav Za dom spremni jer su neprekidne klevete iz Srbije na račun toga pozdrava nedokazane. Dosadašnja politika popuštanja i davanja nevjerojatnih privilegija i popusta agresorima iz Srbije ne samo što nije urodilo nkakvim rezultatima, nego je prerasla u suprotnost. Srbija je postala agresivnija, a manjinski Srbi, oni koji su politički organizirani i instrumentalizirani, više zastupaju političke interese Beograda i Srbije nego Hrvatske u kojoj žive i koja im je jedina domovina. Nakon svakoga ustupka ili privilegije u oravilu su još agresivniji, gramzljiviji 1 netolerantniji prema Hrvatskoj. Zato se događa da često i gotovo sinkronizirano po Hrvatskoj pljuju Vučić, Dodik ili Pupovac, prema povijesnim razdobljima Drugog svjetskog rata i Domovinskog rata, i da to ostaje bez ikakva odgovora s hrvatske strane.

Pitanje je, naravno, tko će napraviti taj zaokret u politici prema Srbiji. Odgovor je da to, naravno, mogu napraviti jedino hrvatski idealisti, a i to nije Plenković koji sa svojom ministricom kulture Ninom Obuljen odlazi na koljena patrijarhu Porfiriju i dodvorava se agresorskim Srbima. Još manje na takav su zaokret spremne ljevičarske opcije SDP i Možemo koje svoju političku filozofiju u cijelosti izvode iz jugokomunističke paradigme i kao da žive.oš uvijek u 1945. A takve idealističke političke snage nema zasad, na žalost, ni na konzervativnom dijelu političkoga spektra na kojemu vegetira razmrvljena, posvađana ili korumpirana desnica i braniteljska populacija.

Vrhunac je društvene drame u Hrvatskoj u pitanju kako je moguće da oni koji su oduševljeno hrlili Porfiriju, unatoč činjenici što su ga vidjeli na snimci da pjeva pjesme u čast kokardi i četničkome vojvodi Momčilu Đujiću, budu društvena elita. U svakoj normalnoj državi bili bi obični šljam? Neizbježno je i pitanje kako je moguće da postoji sutkinja Mirjana Horvat koja je osudila novinara Marka Juriča zato što je Porfirija nazvao četnikom

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 6
Oblast strane 499.34 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Fusnote za fah idiote

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/21747ea8-054b-4f55-9862-19ce67ddb79c/pdf

FUSNOTE ZA FAH IDIOTE

Vesna TERŠELIČ, *predsjednica tzv. nevladine projugoslavenske udruge Documenta:*

'Ne pristajem na Hrvatsku u kojoj se vjernost provjerava!'

HT: Prvo kažite čija ste trojanska kobila i kakve veze uopće imate s Hrvatskom i hrvatstvom da biste imali pravo mjeriti prihvatljivost Hrvatske.

Dalija ORAŠKOVIĆ, *saborska zastupnica jugo-komunističke političke orijentacije, o prosvjedu Hodaj za Liku:*

'Najvažniji politički događaj od samostalnosti!'

HT: Narikača ima strašan osjećaj za procjenu važnosti događaja pa joj nije bilo teško odrediti presudnu historijsku važnost prosvjeda koji je zaboravljen dan posije, u nedjelju.

Ana BRNABIĆ, *predsjednica Narodne skupštine Srbije:*

'Ustaše su od srpske djece pravile sapun.'

HT: I to s mirisom lavande ili ružmarina. Zato vi velikosrbi i niste toliko uprljani mržnjom i nekrofilijom: ne može zamisliti kupanje bez tog hrvatskog sapuna.

FAH IDIOT TJEDNA

Josip ROMIĆ, *HDZ-ov gradonačelnik Vinkovaca, o odluci da projekt 'srpskoga sveta' Jakov Jozinović pjeva na Vinkovačkim jesenima unatoč pobuni dijela građana:*

'Dijete ovoga grada nastupit će na Vinkovačkim jesenima, u svojim Vinkovcima. Ne želimo nikoga povrijediti niti zanemariti bilo čije osjećaje.'

HT: Ne bi doista bilo pošteno da povrijedite svoje osjećaje oduševljenja i sreće što je taj dripac pjevao u novosadskoj dvorani u kojoj su mučeni Vukovarci 1991. godine.

Milorad PUPOVAC, *predsjednik SNV-a, u razgovoru za N1 televiziju o odnosu prema Srbima u Hrvatskoj:*

'Na žalost, ponovo se navikavamo na mržnju i ratno huškanje, na to da se u velikoj mjeri vraćamo u 1991... Neki misle da je normalno ako se mržnja šalje u smjeru Srba... Svaka šovinistička šuša već ima razvijen refleks – idemo napasti Pupovca, to magično ime, jer to će nam donijeti političku korist, tu ćemo stvoriti neku vrstu kapitala...'

HT: Tipična metoda ovoga prikrivenoga četnika: prvo laže, a onda optužuje Hrvate, koji upozoravaju na to, za mržnju prema Srbima.

Rade ŠERBEDŽIJA, *jugoslavenski glumac, o prosvjedu Hodaj za Liku:*

'Ne bavim se politikom iako sam po uvjerenju ljevičar i socijalist. To je jedan humanitarni krik za spas ove zemlje. Nismo svjesni da imamo vjerojatno najljepšu zemlju na svijetu. Proputovao sam cijeli svijet i nema ništa tako lijepo kao Hrvatska. To Jadransko divno more, te planine, jezera, tu Liku, pa to nema nitko. Možemo biti najbogatija zemlja, možemo biti Švicarska."

HT: Kad već ne može biti Velika Srbija, mogla bi biti Švicarska.

Fra Drago BOJIĆ *u intervjuu za četničke Novosti:*

'Afirmacija ustaštva i crnokošuljaša pokazuje da je hrvatsko društvo u dubokoj duhovnoj i moralnoj krizi. Najstrašnije je što su u tome najglasniji neprosvijećeni i agresivni mladi ljudi, regruti nacionalizma i mržnje prema manjinama i ljudima drugačijih uvjerenja. U odgoju mladih zakazali su svi, i roditelji, i obrazovni sustav, i država, a posebno Crkva.'

HT: Fratar koji je prodao dušu svome Mefistu pa mu nikada dosta jugosrpskih bljuvotina.

Adolf Dado TOPIĆ, *jugoslavenski roker:*

'Nisam jugonostalgičar, nego Jugoslaven!'

HT: Netko tko se zove Adolf, mora cijeloga života dokazivati da nije pristaša Hitlera, nego njegova pobratima, krvavoga maršala Tita.

Aleksandar VUČIĆ, *srbijanski predsjednik:*

'Ako se promijeni vlast u Srbiji, tjerat će Srbe na Thompsonove koncerte i da viču Za dom spremni.'

HT: Niste ni svjesni koliko bi to bilo za Srbiju spasonosno i otrježnjujuće.

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 6
Oblast strane 499.34 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Fusnote za fah idiote

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/21747ea8-054b-4f55-9862-19ce67ddb79c/pdf

Vesna TERŠELIĆ, predsjednica tzv. nevladine / \.1 projugoslavenske udrugeDocumenta: 1 'Ne pristajem na Hrvatsku u kojoj se * vjernost provjerava!' iJiMf HT: Prvo kažite čija ste trojanska kobila i kakve veze uopće imate s Hrvatskom i hrvatstvom da biste imali pravo mjeriti prihvatljivost Hrvatske.

• • •

Dalija OREŠKOVIĆ, saborska zastupnica ju-]f'#' | go-komunističke političke orijentacije, o prosvje- ij du Hodaj za Liku:

'Najvažniji politički događaj od Tž&r-mm samostalnosti!' # HT: Narikača ima strašan osjećaj za procjenu važnosti događaja pa joj nije bilo teško odrediti presudnu historijsku važnost prosvjeda koji je zaboravljen dan posije, u nedjelju.

• • •

'Ustaše su od srpske djece pravile sapun.'

HT: I to s mirisom lavande ili ružmarina. Zato vi velikosrbi i niste toliko uprljani mržnjom i nekrofilijom: ne može zamisliti kupanje bez tog hrvatskog sapuna. • • •

Rode SERBEDZIJA, jugoslavenski glumac, o prosvjedu Hodaj za Liku:

D % i 'Ne bavim.se politikom iako sam po uvjerenju ljevičar i socijalist. To je jedan humanitarni krik za spas ove zemlje. Nismo svjesni da imamo vjerojatno najljepšu zemlju na svijetu. Proputovao sam cijeli svijet i nema ništa tako lijepo kao Hrvatska. To Jadransko divno more, te planine, jezera, tu Liku, pa to nema nitko. Možemo biti najbogatija zemlja, možemo biti Švicarska."

HT: Kad već ne može biti Velika Srbija, mogla bi biti Švicarska.

• • •

Fra Drago BOJIC u intervjuu za četničke Novosti: 'Afirmacija ustaštva i crnokošuljaša Josip ROMIĆ, hdz- ov gradonačelnik Vinkovaca, o r™ odluci da projekt'srpskoga

7 sveta' Jakov Jozinović pjeva na Vinkovačkim jesenima 'Dijete ovoga grada nastupit će na Vinkovačkim jesenima, u svojim Vinkovcima. Ne želimo nikoga povrijediti niti zanemariti bilo čije osjećaje.' HT: Ne bi doista bilo pošteno da povrijedite svoje osjećaje oduševljenja i sreće što je taj dripac pjevao u novosadskoj dvorani u kojoj su mučeni Vukovarci 1991. godine.

pokazuje da je hrvatsko društvo u ||jPNHH| dubokoj duhovnoj i moralnoj krizi. mt*. Najstrašnije je što su u tome najglasniji neprosvijećeni i agresivni mladi ljudi, # v -/K / regruti nacionalizma i mržnje prema manjinama i ljudima drugačijih uvjerenja. U odgoju mladih zakazali su svi, i roditelji, i obrazovni sustav, i država, a posebno Crkva.' HT: Fratar koji je prodao dušu svome Mefistu pa mu nikada dosta jugosrpskih bljuvotina. • • • Milorad

JjSt PUPOVAC' ft wiMoi predsjednik

SNV'a'u
H ' MMMM razgovoru za NI televiziju o odnosu prema Srbimo u Hrvatskoj:

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 6
Oblast strane 499.34 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Fusnote za fah idiote

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/21747ea8-054b-4f55-9862-19ce67ddb79c/pdf

'Na žalost, ponovo se navikavamo na mržnju i ratno huškanje, na to da se u velikoj mjeri vraćamo u 1991... Neki misle da je normalno ako se mržnja šalje u smjeru Srba... Svaka šovinistička šuša već ima razvijen refleks idemo napasti Pupovca, to magično ime, jer to će nam donijeti političku korist, tu ćemo stvoriti neku vrstu kapitala...'
HT: Tipična metoda ovoga prikrivenoga četnika: prvo laže, a onda optužuje Hrvate, koji upozoravaju na to, za mržnju prema Srbima..

• • •

Adolf Dado TOPIĆ, jugoslavenskiroker: 'Nisam jugonostalgičar, nego

HT: Netko tko se zove Adolf, mora cijeloga života k« , dokazivati da nije pristaša Hitlera, nego njegova pobratima, krvavoga maršala Tita.

• • •

Aleksandar VUČIĆ, srbijanski predsjednik: 'Ako se promijeni vlast u Srbiji, tjerat će Srbe na Thompsonove koncerte i da viču Za dom spremni.'

HT: Niste ni svjesni koliko bi to bilo za Srbiju spasonosno i otrježnjujuće.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija PISMA ČITATEUA
Strana 12
Oblast strane 449.54 cm^2
Autor Prof. GORAN KNEŽEVIĆ, Zagreb

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Prijetnja ministra Vlajčića ne će spriječiti daljnje nasilno srbovanje u Hrvatskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/480ceb2b-7a3e-46a8-b1a1-bca1451f8c52/pdf

Prijetnja ministra Vlajčića ne će spriječiti daljnje nasilno srbovanje u Hrvatskoj

Zadnjih desetak godina obilježile su tisuće katastrofalnih požara koji su se u ljetnim mjesecima pojavljivali uzduž jadranske obale, od Istre do Konavala, i rezultirali višemilijunskom štetom, čak i ljudskim žrtvama. Svakomu je laiku jasno da su u mnogo slučajeva požari izazvani prirodnim nepogodama ili nepažnjom neodgovornih pojedinaca, ali ne treba isključiti ni mogućnost hibridnoga rata s namjernom paleži u režiji obavještajnih službi izvan Hrvatske i domaćih terorista koji se nikada, niti u prošlosti niti danas, nisu pomirili s postankom neovisne hrvatske države. Ove se godine ponovio sličan slijed događaja. Najveći požar koji je buknuo u Lokvi Rogoznici i opustošio Omiš samo je još jedna potvrda planirane paleži u večernjim satima, kad puhne neki jači vjetar, a kanaderi ne mogu djelovati. Dvije su osobe umrle, a preživjeli su u strašnom stanju s nepredvidivim posljedicama. Vatrogasci su u 2026. do sredine kolovoza imali nešto manje od 30.000 intervencija na 8.832 požara, a opožarena površina iznosi 9646 hektara. Materijalna je šteta nemjerljiva, a broj stradalih do sada najveći. Nakon silnoga paleža u proteklim godinama konačno je ove godine potvrđeno da su požare podmetali građani srpske nacionalnosti. Kao i uvijek pokušalo se počinitelje zatajiti informacijama kako je u potpaljivanju sudjelovala jedna Poljakinja pa neki kanadski državljani, da bi se zatim potvrdilo da su svi oni srpske nacionalnosti. Trebalo nam je trideset godina da se konačno jednom razotkriju počinitelji takvih bolesnih protuhrvatskih diverzija. Četvero je potpaljivača na zadarskome području slučajno otkriveno intervencijom građanke koja je snimila registracijsku tablicu njihova automobila dok su na više mjesta potpaljivali vatru. Skupa s *Poljakinjom* privedeni su i ustanovljeno je da su od Republike Hrvatske primali obilna poticajna sredstva za razvoj poljoprivrede, što nije utjecalo na njihovu potkopavačku aktivnost protiv ustavnopravnoga poretka države koju ne mogu smisliti. Potpredsjednik Vlade i ministar poljoprivrede, šumarstva i ribarstva David Vlajčić javno je zaprijetio teroristima u dnevnim novinama: *Oni koji podmeću požare i slave velikosrpsku agresiju na Hrvatsku, a primaju poljoprivredne poticaje, njih više ne će dobivati.* Ništavna prijetnja koja sigurno ne će spriječiti daljnji terorizam ugroženih plačljivaca. Međutim, na Vlajčićevu prijetnju odmah se oglasila dušebrižna voditeljica *Documente,* Vesna Teršelič, svojom zaštitničkom svinjarijom, u otvorenom pismu Vladi Republike Hrvatske, braneći ugrožene potpaljivače riječima. Nešto je ozbiljniji bio ministar pravosuđa, Damir Habijan najavljujući višegodišnje zatvorske kazne ovisno o ljudskim žrtvama i veličini materijalne štete prouzročene takvim terorističkim aktivnostima. Dok komšije potpaljuju, odgovorni spavaju, dodvornički dokazuju europskim licemjerima svoju brigu o nacionalnim manjinama koje pomažu na sve moguće načine: privilegijama u izbornome postupku, zasebnim obrazovnim programima, poljoprivrednim poticajima bivših suučesnika agresije na Hrvatsku, financiranjem izmišljotina s kamenima spoticanja, financiranjem izgradnje 40 tzv. srpskih kulturnih centara, financiranjem filmova protuhrvatskoga sadržaja i velikosrpskog tjednika SNV-a *Novosti* uz kojega se veže ime ugroženog plačljivca Milorada Pupovca. Komentari na društvenim mrežama nekih njihovih sunarodnjaka nakon požara jasno pokazuju što misle: *Pa došlo vrijeme da i mi slavimo Oluju....samo prži.. da ne ostane kamen na kamenu.* Toliko mržnje, da je svako daljnje navođenje tih sramotnih komentara, koji su jedan gori od drugoga, suvišno. Svi oni jasno dokazuju da je ideja o potpunome uništenju, objavljena u članku *Srbi i Hrvati,* Nikole Stojanovića, 1902. godine u Beogradu, a zatim i u zagrebačkome srpskom listu *Srbobran,* još uvijek živa. U trenutačnim geopolitičkim okolnostima njihova mržnja sve je jača. I dok milijun mladih Hrvata na brojnim koncertima cijelu godinu s Thompsonom pjeva, što potpalitelje i njihove sunarodnjake silno ugrožava i uznemiruje, javio se na jednom mrežnom portalu Dragan Markovina koji očigledno i razornu srpsku mržnju ne primjećuje, ali ga boli Thompsonova pjesma i narod koji ga podržava. Reče Markovina: *Thompson se ispuhuje. No ogroman broj ljudi i dalje uživa u mržnji i slobodnom ustaševanju.* Hrvati s Thompsonom pjevaju, slave svoje pobjede, kao što su slavili zadivljujuću pobjedu nad agresorom, oslobodilačkom akcijom Oluja, slave pobjede Dalićevih nogometaša, zatim Sigurdssonovih rukometaša, kao što slave i zadnju u nizu, senzacionalnu pobjedu Filipa Hrgovića i njegovo osvajanje titule svjetskoga prvaka u teškoj kategoriji u boksu. Ako je to uživanje u mržnji i ustaševanje, neka je. Nema tu mržnje već samo dokaza nacionalnog ponosa, snage, vjere i upornosti hrvatskoga naroda koji se nikada, ni u najtežim trenutcima, nije predavao. Vjerojatno se zbog toga Srbija *obrambeno* naoružava, Vučić prijeti *drugim poluvremenom*, a ovi Pupovčevi, *Dokumentini* i ini mirotvorci, nakon krvavih ratnih godina i agresije na Hrvatsku, kmeče o vlastitoj ugroženosti, dijele krivicu za rat na agresore i branitelje, manipuliraju brojevima vlastitih žrtava, posebice žrtava za vrijeme i nakon akcije *Oluja,* lažu o zločinima vukovarskih branitelja i nastoje iz državnoga proračuna isisati što više novca za svoje perverzije. Ne brinu oni ni za svoju dušu, ni za svoju čast, jer oni su svoju dušu i čast devedesetih godina prodali za ostvarenje ideje Velike Srbije, nikada nisu priznali svoju krivicu za agresivni rat, danas pišu hvalospjeve svojim osuđenim ratnim zločincima, nastavljaju s velikosrpskim projektima i dok Pupovac plačljivo muze hrvatski proračun, a Teršelička soli pamet hrvatskoj Vladi, neki od njih paležom potkopavaju sigurnost Republike Hrvatske koju iskonski mrze. Što je to nego teroristička manifestacija srpskoga nacionalizma?!

Prof. GORAN KNEŽEVIĆ, Zagreb

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija PISMA ČITATEUA
Strana 12
Oblast strane 449.54 cm^2
Autor Prof. GORAN KNEŽEVIĆ, Zagreb

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Prijetnja ministra Vlajčića ne će spriječiti daljnje nasilno srbovanje u Hrvatskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/480ceb2b-7a3e-46a8-b1a1-bca1451f8c52/pdf

Prijetnja ministra Vlajčića ne će spriječiti daljnje nasilno srbovanje u Hrvatskoj

Prof. GORAN KNEŽEVIĆ, Zagreb

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija PISMA ČITATEUA
Strana 12
Oblast strane 449.54 cm^2
Autor Prof. GORAN KNEŽEVIĆ, Zagreb

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Prijetnja ministra Vlajčića ne će spriječiti daljnje nasilno srbovanje u Hrvatskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/480ceb2b-7a3e-46a8-b1a1-bca1451f8c52/pdf

Zadnjih desetak godina obilježile su tisuće katastrofalnih požara koji su se u ljetnim mjesecima pojavljivali uzduž jadranske obale, od Istre do Konavala, i rezultirali višemilijunskom štetom, čak i ljudskim žrtvama. Svakomu je laiku jasno da su u mnogo slučajeva požari izazvani prirodnim nepogodama ili nepažnjom neodgovornih pojedinaca, ali ne treba isključiti ni mogućnost hibridnoga rata s namjernom paleži u režiji obavještajnih službi izvan Hrvatske i domaćih terorista koji se nikada, niti u prošlosti niti danas, nisu pomirili s postankom neovisne hrvatske države. Ove se godine ponovio sličan slijed događaja. Najveći požar koji je buknuo u Lokvi Rogoznici i opustošio Omiš samo je još jedna potvrda planirane paleži u večernjim satima, kad puhne neki jači vjetar, a kanaderi ne mogu djelovati. Dvije su osobe umrle, a preživjeli su u strašnom stanju s nepredvidivim posljedicama. Vatrogasci su u 2026. do sredine kolovoza imali nešto manje od 30.000 intervencija na 8.832 požara, a opožarena površina iznosi 9646 hektara. Materijalna je šteta nemjerljiva, a broj stradalih do sada najveći. Nakon silnoga paleža u proteklim godinama konačno je ove godine potvrđeno da su požare podmetali građani srpske nacionalnosti. Kao i uvijek pokušalo se počinitelje zatajiti informacijama kako je u potpaljivanju sudjelovala jedna Poljakinja pa neki kanadski državljani, da bi se zatim potvrdilo da su svi oni srpske nacionalnosti. Trebalo nam je trideset godina da se konačno jednom razotkriju počinitelji takvih bolesnih protuhrvatskih diverzija. Četvero je potpaljivača na zadarskome području slučajno otkriveno intervencijom građanke koja je snimila registracijsku tablicu njihova automobila dok su na više mjesta potpaljivali vatru. Skupa s Poljakinjom privedeni su i ustanovljeno je da su od Republike Hrvatske primali obilna poticajna sredstva za razvoj poljoprivrede, što nije utjecalo na njihovu potkopavačku aktivnost protiv ustavnopravnoga poretka države koju ne mogu smisliti. Potpredsjednik Vlade i ministar poljoprivrede, šumarstva i ribarstva David Vlajčić javno je zaprijetio teroristima u dnevnim novinama: Oni koji podmeću požare i slave velikosrpsku agresiju na Hrvatsku, a primaju poljoprivredne poticaje, njih više ne će dobivati. Ništavna prijetnja koja sigurno ne će spriječiti daljnji terorizam ugroženih plačljivaca. Međutim, na Vlajčićevu prijetnju odmah se oglasila dušebrižna voditeljica Documente, Vesna Teršelič, svojom zaštitničkom svinjarijom, u otvorenom pismu Vladi Republike Hrvatske, braneći ugrožene potpaljivače riječima. Nešto je ozbiljniji bio ministar pravosuđa, Damir Habijan najavljujući višegodišnje zatvorske kazne ovisno o ljudskim žrtvama i veličini materijalne štete prouzročene takvim terorističkim aktivnostima. Dok komšije potpaljuju, odgovorni spavaju, dodvornički dokazuju europskim licemjerima svoju brigu o nacionalnim manjinama koje pomažu na sve moguće načine: privilegijama u izbornome postupku, zasebnim obrazovnim programima, poljoprivrednim poticajima bivših suučesnika agresije na Hrvatsku, financiranjem izmišljotina s kamenima spoticanja, financiranjem izgradnje 40 tzv. srpskih kulturnih centara, financiranjem filmova protuhrvatskoga sadržaja i velikosrpskog tjednika SNV-a Novosti uz kojega se veže ime ugroženog plačljivca Milorada Pupovca. Komentari na društvenim mrežama nekih njihovih sunarodnjaka nakon požara jasno pokazuju što misle: Pa došlo vrijeme da i mi slavimo Oluju....samo' prži., da ne ostane kamen na kamenu. Toliko mržnje, da je svako daljnje navođenje tih sramotnih komentara, koji su jedan gori od drugoga, suvišno. Svi oni jasno dokazuju da je ideja o potpunome uništenju, objavljena u članku Srbi i Hrvati, Nikole Stojanovića, 1902. godine u Beogradu, a zatim i u zagrebačkome srpskom listu Srbobran, još uvijek živa. U trenutačnim geopolitičkim okolnostima njihova mržnja sve je jača. I dok milijun mladih Hrvata na brojnim koncertima cijelu godinu sThompsonom pjeva, što potpalitelje i njihove sunarodnjake silno ugrožava i uznemiruje, javio se najednom mrežnom portalu Dragan Markovina koji očiglednu i razornu srpsku mržnju ne primjećuje, ali ga boli Thompsonova pjesma i narod koji ga podržava. Reče Markovina: Thompson se ispuhuje. No ogroman broj ljudi i dalje uživa u mržnji i slobodnom ustaševanju. Hrvati sThompsonom pjevaju, slave svoje pobjede, kao što su slavili zadivljujuću pobjedu nad agresorom, oslobodilačkom akcijom Oluja, slave pobjede Daiićevih nogometaša, zatim Sigurdssonovih rukometaša, kao što slave i zadnju u nizu, senzacionalnu pobjedu Filipa Hrgovića i njegovo osvajanje titule svjetskoga prvaka u teškoj kategoriji u boksu. Ako je to uživanje u

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija PISMA ČITATEUA
Strana 12
Oblast strane 449.54 cm^2
Autor Prof. GORAN KNEŽEVIĆ, Zagreb

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Prijetnja ministra Vlajčića ne će spriječiti daljnje nasilno srbovanje u Hrvatskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/480ceb2b-7a3e-46a8-b1a1-bca1451f8c52/pdf

mržnji i ustaševanje, neka je. Nema tu mržnje već samo dokaza nacionalnog ponosa, snage, vjere i upornosti hrvatskoga naroda koji se nikada, ni u najtežim trenutcima, nije predavao. Vjerojatno se zbog toga Srbija obrambeno naoružava, Vučić prijeti drugim poluvremenom, a ovi Pupovčevi, Dokumentini i ini mirotvorci, nakon krvavih ratnih godina i agresije na Hrvatsku, kmeče o vlastitoj ugroženosti, dijele krivicu za rat na agresore i branitelje, manipuliraju brojevima vlastitih žrtava, posebice žrtava za vrijeme i nakon akcije Oluja, lažu o zločinima vukovarskih branitelja i nastoje iz državnoga proračuna isisati što više novca za svoje perverzije. Ne brinu oni ni za svoju dušu, ni za svoju čast, jer oni su svoju dušu i čast devedesetih godina prodali za ostvarenje ideje Velike Srbije, nikada nisu priznali svoju krivicu za agresivni rat, danas pišu hvalospjeve svojim osuđenim ratnim zločincima, nastavljaju s velikosrpskim projektima i dok Pupovac plačljivo muze hrvatski proračun, a Teršelička soli pamet hrvatskoj Vladi, neki od njih paležom potkopavaju sigurnost Republike Hrvatske koju iskonski mrze. Što je to nego teroristička manifestacija srpskoga nacionalizma?!

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 16, 1, 17, 18
Oblast strane 1,530.96 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kako je spriječena OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ac9a9fa5-7b61-4451-b90e-07111a043149/pdf

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 16, 1, 17, 18
Oblast strane 1,530.96 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kako je spriječena OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ac9a9fa5-7b61-4451-b90e-07111a043149/pdf

AKTUALNO

Što je bio stvarni plan lijevo-liberalnih medija i Obuljenkine bojne?

Kako je spriječena OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku

Piše: MARIN VLAHOVIĆ

Tijekom posljednjih nekoliko tjedana brojni hrvatski intelektualci i javni djelatnici bili su izvrgnuti sustavnim pritiscima i prozivkama, koji su se najintenzivnije odvijali na društvenim mrežama. Kako se približavao nadnevak famoznoga velikog prosvjeda pod nazivom *Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku*, tražilo se izjašnjavanje za i protiv prosvjeda, s time da se oni koji su bili protiv većinom nisu ni izjašnjavali. Vrlo brzo mnogi su uvidjeli kako bi im otvorena javna razmišljanja, čak i ako se ne izjasne decidirano protiv prosvjeda kao takvoga, već jednostavno ukažu na moguće rizike i popratne pojave, mogla priskrbiti etiketu *ćacija*, što je pogrdni izraz kojim u Srbiji zovu sve koji su bliski Vučićevu režimu.

Također, pokazalo se da ako javne ličnosti javno izražavaju skepsu oko prosvjeda na društvenim mrežama, da se nakon iznošenja mišljenja i analiza na njihove profile i stranice obrušavaju brojni trolovi, lažni profili, kao i stvarni profili i stvarne osobe koje ih na najmizerniji način vrijeđaju i provociraju postavljajući im i pitanja o tome koliko ih je Plenković platio, uz prateće difamacije i uvrede. Temelj toj hajci dali su glavnostrujaški mediji *Index, Telegram, Slobodna Dalmacija* i neki drugi koji su doslovno imenovali ljude čija je jedina poveznica da su protiv prosvjeda ili ukazivali na to da se njime manipulira i nazvali ih *ćacijima* crtajući im zapravo mete na čelo.

Nijednoga novinara koji je sudjelovao u toj hajci nije zanimala istina niti činjenica da prozvani u mnogim slučajevima gaje dijametralno suprotne stavove o prosvjedu jer za završavanje na tim listama dovoljno je čak i samo neslaganje s medijskom interpretacijom i svojevrsnom krađom legitimnoga bunta valorizacijom bezvrijednih Jugoslavena i drugih društvenim anomalija, kao nekakvih heroja pobune protiv korupcije, kriminala i trovanja hrvatskoga tla, zemlje i zraka.

Kampanja mržnje, hibridno ratovanje i liste za *strijeljanje*

Dakle, mogli ste podržati Gospićane, njihovo pravo na prosvjed i zahtjeve, ali ako biste krenuli progovarati o tome da se na val razumljivoga nezadovoljstva i bijesa ovih ljudi ukrcavaju oni kojima je cilj totalna destabilizacija, kaos i moguće preuzimanje vlasti u državi, tada će vas spomenuti mediji staviti na listu kolaboracionista s HDZ-ovom vlašću, što u ideji uništenja HDZ-a, o čemu otvoreno u javnosti govore bračni par Puljak, Tomašević, Dalija Orešković i Sandra Benčić, znači vjerojatno i da vas mogu strijeljati, prvo figurativno i socijalno, a onda valjda i doslovno. Dakako, sve te pritiske, vrijeđanja i stavljanja na liste bilo je relativno lako izbjeći šutnjom ili nesvrstavanjem tako da se pravite kako je cijela problematika ne-tema. Neki su tako i postupali mudro se isključivši na nekoliko tjedana iz svih rasprava o prosvjedu, a onda, kada je i predsjednik Republike Hrvatske i neslužbeni vođe ljevice Zoran Milanović pozvao na prosvjed, odlučili da je došlo vrijeme i za njihovu odluku. Tada su značajno napisali kako i oni dolaze na prosvjed. Naravno, ne zbog pritisaka ili oportunizma, nego isto kao i Rade, zbog Like. Šalu na stranu, vjerujem da će se u budućnosti provesti dubinska socijalna i psihološka analiza ovih događaja, koji u nekim segmentima poprimaju i karakteristike specijalnoga, hibridnog ratovanja.

Uostalom, za stvaranje prevlasti u određenoj državi i društvu, nije nužno imati većinu ljudi na svojoj strani. Dovoljno je kontrolirati manjinu i ovladati sredstvima javnoga priopćavanja. Kada se aktivira medijska propagandna mašinerija, tada je iznimno teško doprijeti do većeg broja ljudi i osvijestiti ih o

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 16, 1, 17, 18
Oblast strane 1,530.96 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kako je spriječena OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ac9a9fa5-7b61-4451-b90e-07111a043149/pdf

mogućim prijetnjama i raznim scenarijima. Tako je bilo i na primjeru prosvjeda zbog ekološke katastrofe u Lici koja je rezultat loših zakona, državnoga nečinjenja i korupcije. Glavnostrujaški su mediji s lijevim udrugama, aktivistima i javnim osobama unaprijed podijelili društvene uloge i odredili tko će biti budući heroji prosvjeda. Domoljubnoj su Hrvatskoj dodijelili ulogu onih koje tobože ne zanima ni Lika, ni Hrvatska, već isključivo Thompsonovi koncerti i vlastiti džep, dok su one što zazivaju Jugoslaviju i koji su Hrvatskoj okrenuli leđa u najtežim trenutcima, odredili uloge nacionalnih spasitelja i boraca za opće dobro. Zbog oportunizma, vlastite prošlosti i sadašnjosti takvi su se za ovu prigodu, spremno okitili i hrvatskim zastavama, poput recimo Ivane Kekin. Trebalo je, dakle, osujetiti medijski scenarij u kojem bi se svojevrsna Obuljenkina bojna, potpuno ovisna o sredstvima Ministarstva kulture i medija, proglasila revolucioniranim korektivom države i nacije. U tom smislu, nije naodmet podsjetiti da je upravo Ministarstvo kulture i medija s pratećim ustanovama poput Havca, leglo nepotizma i korupcije, kao i da se sama ministrica Nina Obuljen Koržinek nalazi na vrhu piramide u aferi "Geodezija." U prijevodu, ljudi koji su hodajući primjeri nepotizma, korupcije i partijsko-ideološke umreženosti u kulturi i umjetnosti, predstavljeni su kao reformatori te iste države i društva kojemu isisavaju novac, dok ga istodobno preziru i mrze. Zato je uloga organizatora prosvjeda bila ključna. Vjeroučitelj i aktivist Ivan Pokupec, kao i druge javne osobe s desne strane političkoga spektra, koji su otvoreno podržali prosvjed, tražili su javno od organizatora da objave popis govornika i program prosvjeda. Nije da su svi bili sigurni kako bi organizatori pustili da pozornicu zauzmu Rade Šerbedžija, Severina, Maja Sever i slični, ali nije loše kada takva jamstva, postoje i u pisanom obliku.

Domoljubi otupjeli oštricu neokomunističkoga noža

Dan prije velikog prosvjeda, u petak 4. rujna, Inicijativa *Gospić je naš dom*, objavila je službeni program i popis govornika na kojemu nije bilo nijednoga političara niti javnih osoba s lijevoga spektra. Umjesto njima, pozornica je prepuštena predstavnicima ekoloških udruga iz raznih dijelova Hrvatske, od kojih je većina, izravno ili neizravno, na žalost, povezana s platformom Možemo. Međutim, dio krimena u tome snose i konzervativne i desne političke snage u Hrvatskoj, koje su i ovaj prostor prepustile ljevici. Kada bi u svim tim mjestima u Hrvatskoj ili drugdje, postojale ekološke udruge nacionalno osviještenih ljudi koji i brigom o okolišu demonstriraju svoju ljubav prema Domovini, tada bi bilo legitimno optuživati organizatore da favoriziraju jednu političku opciju, na štetu drugih. Kako to ovdje nije bio slučaj i ne postoje konzervativni pandani lijevim zelenim udrugama, bespredmetno je to proglašavati nekom velikom nepravdom.

Skupinu lijevih ekstremista i antifa s golemim transparentom na kojemu je pisalo *Ujedinjeni protiv fašizma* zaustavili su mladi domoljubi u crnim majicama još kod Glavnoga kolodvora, nakon čega je i policija odlučila ne propuštati dalje komunističke provokatore, koji su tom prilikom ostali i bez jednoga od svoj h transparenata

Upornim upozoravanjem o svim manipulacijama i pokušajima instrumentalizacije koju su provodili lijevo-liberalni masovni mediji, kao i javnim proglasom "Domoljubne Hrvatske u otuđenom svijetu" o aferi Gospić, čiji je autor mladi hrvatski filozof Luka Goleš Babić, otupjela se oštrica, figurativno rečeno, neokomunističkog noža koji se te subote trebao zabiti u srce Hrvatske. Za

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 16, 1, 17, 18
Oblast strane 1,530.96 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kako je spriječena OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ac9a9fa5-7b61-4451-b90e-07111a043149/pdf

potpuno otklanjanje ove prijetnje nije bilo dostatno upozoravati ljude, već i na licu mjesta ovladati prosvjedom. Skupinu lijevih ekstremista i antifa s golemim transparentom na kojemu je pisalo *Ujedinjeni protiv fašizma* zaustavili su mladi domoljubi u crnim majicama još kod Glavnog kolodvora, nakon čega je i policija odlučila da ne propusti dalje komunističke provokatore, koji su tom prilikom ostali i bez jednoga od svojih transparenata. Crne majice u ovom slučaju, nisu odraz nikakvoga desnog ekstremizma ili fašizma, već jedini način jasne identifikacije s domoljubljem jer je na događaju i Ivana Kekin mahala hrvatskom zastavom, kojom se na taj način zapravo pokušala narugati. Mladi hrvatski domoljubi u tamnim majicama, pokazali su veliku disciplinu i suzdržanost kada su ih pojedini lijevi ekstremisti snimali ili im dobacivali, a na čelu domoljubnu kolone, koračao je jedan dida iz Like, koji je na glavi nosio i tradicionalnu ličku kapu.

Bilo bi nekorektno i netočno tvrditi da je domoljubna kolona mladih bila jedini prikaz ljubavi i vjernosti prema Hrvatskoj na prosvjedu jer i brojni građani Zagreba i Hrvati iz raznih dijelova Hrvatske došli su na taj događaj s hrvatskim zastavama i bijesom zbog ugroze prirodnih bogatstava zemlje, tako da su svi planovi ekstremističke ljevice da ovlada prosvjedom, onemogućeni i samim sastavom, svjetonazorom i političkim stavovima većine prosvjednika. Dakako, nije se moglo utjecati na ono što je uslijedilo nakon prosvjeda, a to je medijska interpretacija događaja. U prvi su plan stavljeni Severina, Rade Šerbedžija, Maja Sever i ostala ekipa, dok su od političara najviše isticane izjave Dalije Orešković, Tomislava Tomaševića, Sandre Benčić i politički i privatno duboko kompromitiranoga i nekarizmatičnog čelnika SDP-a Siniše Hajdaša Dončića. Tijekom prosvjeda policija nije nikoga privela, a neki su mediji kasnije potencirali navodni incident, koji to i nije.

Momci u crnom, veseli Mate i debakl ekstremističke jugo-ljevice i bivšega KOS-a

Nezavisni županijski vijećnik u Skupštini Zadarske županije Mate Lukić pridružio se koloni mladih domoljuba u crnim majicama, koji su ponosno istaknuli i transparent *Ova bojna čuva Liku*. U organizaciji ove kolone, sudjelovali su i član predsjedništva Hrvatskih suverenista, poznati zagrebački odvjetnik Davorin Karačić, i mladi desni političar i *influencer* Frano Ćirko. Lukić je tijekom hoda prema Trgu, revoltiran huškačkom kampanjom lijevih glavnostrujaških medija, nekoliko puta vikao i izgovarao neprimjerene rečenice, ali je u svojoj reakciji na medijske prozivke ustvrdio i da je bilo provokacija i dovikivanja sa suprotne strane. Na snimkama, koje su se masovno objavljivale i dijelile na društvenim mrežama, ne vidi se da netko Lukiću nešto dovikuje, niti da ga provocira, međutim, to zapravo i nije najvažnije, jer ovdje je prvenstveno riječ o dvostrukim mjerilima. Svake prve subote predstavnici feminističkih, lijevih i projugoslavenskih udruga pljuju i vrijeđaju ljude koji javno mole unoseći im se u lice dok glavnostrujaški mediji katoličke aktiviste i molitelje zovu klečavcima i katoličkim fanaticima. Na prosvjedu je mladi političar Mate Lukić pod dojmom cijeloga ozračja i višetjedne huškačke kampanje u medijima koji su unaprijed prozivali desnicu da ne želi sudjelovati u prosvjedu za Liku, reagirao na osebujan i netaktičan način, ali je to učinio kao pojedinac i fizička osoba. Nitko iz kolone *Bojna za Liku*, nije mu se u tome pridružio niti ga bilo kako poticao. Važno je napomenuti i da Mate Lukić nikoga nije napao, već je izveo svojevrsni šou, koji je u konačnici naštetio samo njemu. Novinarke *Faktografa* i *Indexa* mogu se pijane i bez vozačke dozvole voziti ulicama ili se javno hvaliti da su naplaćivale seksualne usluge redateljima i sve se to gura pod tepih ili relativizira, dok se zbog nekoliko povika na političkom prosvjedu mladoga desnog političara stvara galama ni iz čega.

Posljedica je takvih dvostrukih mjerila sve agresivnija ekstremistička jugo-ljevica i uljuđenija desnica koja je u poziciji da se konstantno brani od raznih idiotskih etiketa i optužaba. Najveći skandal koji su lijevi mediji pokušali pretvoriti u općeljudsku društvenu poruku izvela je notorna *pevaljka* Severina koja je na pitanje novinara zašto je došla na prosvjed počela izgovarati nebuloze o svojoj privatnoj bitci za skrbništvo nad sinom, a onda i javno priznala, kako *de facto* pije krv hrvatskim institucijama. Takva javna mržnja i prijezir prema hrvatskoj državi, kojoj se osvećuje, kao da joj je država krojila privatni život, primjer je nevjerojatne asocijalne malicioznosti jugoslavenske ljevice u Hrvatskoj, čiji se neuredni osobni životi, ispripleću s potpunim kaosom i nedostatkom svakoga zdravog razuma.

Na kraju svega ne može se reći da jugoslavenska i globalistička ljevica u Hrvatskoj nije možda stekla određene političke bodove, ali su ipak zaustavljeni u svojemu glavnom naumu, a taj je bio da ovladaju govornicom i uklone svaki trag nacionalne osviještenosti u razumljivome i pravednome narodnom buntu. U tome nisu uspjeli, a poraz su po svemu sudeći doživjeli i oni izvan Hrvatske koji cijelo vrijeme rovare po našoj državi i nije isključeno i da su povezani s ponajvećim korupcijskim aferama – od afere Beroš, do afere Gospić. Na Facebook stranici autora ovih redaka javnim se komentarom oglasio, ni manje, ni više, nego Vladimir Jadrijević, bivši operativac KOS-a koji je sudjelovao u operaciji *Labrador* početkom 1991. Jadrijević je bio i ostao uvjereni Jugoslaven, čemu u prilog govori i velika fotografija jugoslavenske zastave na njegovu, osobnome Facebook profilu. Ovaj je kosovac planirao atentate na najviši državni vrh u Hrvatskoj i postavljanje plastičnoga eksploziva u Hrvatski sabor. Uhićen je 1991., a onda razmijenjen krajem iste godine, nakon čega je ostao živjeti u Beogradu. Danas je poznat po javnim istupima, intervjuima, a izvjesno je i da aktivno surađuje i unutar srpske obavještajne zajednice. Ukratko, Jadrijević je ispod jedne moje objave u kojoj sam komentirao prosvjed napisao *Popušili ste*. Pod tim je vjerojatno mislio na Hrvate i hrvatsku državu. Ipak, prema nekim pravilima obavještajnoga ratovanja da su Hrvati jučer na prosvjedu stvarno popušili, nisam siguran da bi se Jadrijević o tome oglasio i možda je njegovo javljanje više odraz toga da prosvjed u Zagrebu nije prošao onako kako je velikosrpska i neformalna jugoslavenska paraobavještajna zajednica željela i planirala.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 16, 1, 17, 18
Oblast strane 1,530.96 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kako je spriječena OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ac9a9fa5-7b61-4451-b90e-07111a043149/pdf

Kako je spriječena

OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku Kako je spriječena OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku

Piše: MARIN VLAHOVIC

Tijekom posljednjih nekoliko tjedana brojni hrvatski intelektualci i javni djelatnici bili su izvrgnuti sustavnim pritiscima i prozivkama, koji su se najintenzivnije odvijali na društvenim mrežama. Kako se približavao nadnevak famoznoga velikog prosvjeda pod nazivom Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku, tražilo se izjašnjavanje za i protiv prosvjeda, s time da se oni koji su bili protiv većinom nisu ni izjašnjavali. Vrlo brzo mnogi su uvidjeli kako bi im otvorena javna razmišljanja, čak i ako se ne izjasne decidirano protiv prosvjeda kao takvoga, već jednostavno ukažu na moguće rizike i popratne pojave, mogla priskrbiti etiketu ćacija, što je pogrdni izraz kojim u Srbiji zovu sve koji su bliski Vučićevu režimu.

Također, pokazalo se da ako javne ličnosti javno izražavaju skepsu oko prosvjeda na društvenim mrežama, da se nakon iznošenja mišljenja i analiza na njihove profile i stranice obrušavaju brojni trolovi, lažni profili, kao i stvarni profili i stvarne osobe koje ih na najmizerniji način vrijeđaju i provociraju postavljajući im i pitanja o tome koliko ih je Plenković platio, uz prateće difamacije i uvrede. Temelj toj hajci dali su glavnostrujaški mediji Index, Telegram, Slobodna Dalmacija i neki drugi koji su doslovno imenovali ljude čija je jedi-"na poveznica da su protiv prosvjeda ili ukazivali na to da se njime manipulira i nazvali ih ćacijima crtajući im zapravo mete na čelo.

Nijednoga novinara koji je sudjelovao u toj hajci nije zanimala istina niti činjenica da prozvani u mnogim slučajevima gaje dijametralno suprotne stavove o prosvjedu jer za završavanje na tim listama dovoljno je čak i samo neslaganje s medijskom interpretacijom i svojevrsnom krađom legitimnoga bunta valorizacijom bezvrijednih Jugoslavena i drugih društvenim anomalija, kao nekakvih heroja pobune protiv korupcije, kriminala i trovanja hrvatskoga tla, žemlje i zraka.

Dakle, mogli ste podržati Gospićane, njihovo pravo na prosvjed i zahtjeve, ali ako biste krenuli progovarati o tome da se na val razumljivoga nezadovoljstva i bijesa ovih ljudi ukrcavaju oni kojima je cilj totalna destabilizacija, kaos i moguće preuzimanje vlasti u državi, tada će vas spomenuti mediji staviti na listu kolaboracionista s HDZ-ovom vlašću, što u ideji uništenja HDZ-a, o čemu otvoreno u javnosti govore bračni par Puljak, Tomašević, Dalija Orešković i Sandra Benčić, znači vjerojatno i da vas mogu strijeljati, prvo figurativno i socijalno, a onda valjda i doslovno. Dakako, sve te pritiske, vrijeđanja i stavljanja na liste bilo je relativno lako izbjeći šutnjom ili nesvrstavanjem tako da se pravite kako je cijela problematika ne-tema. Neki su tako i postupali mudro se isključivši na nekoliko tjedana iz svih rasprava o prosvjedu, a onda, kada je i predsjednik Republike Hrvatske i neslužbeni vođe ljevice Zoran Milanović pozvao na prosvjed, odlučili da je došlo vrijeme i za njihovu odluku. Tada su značajno napisali kako i oni dolaze na prosvjed. Naravno, ne zbog pritisaka ili oportunizma, nego isto kao i Rade, zbog Like. Šalu na stranu, vjerujem da će se u budućnosti provesti dubinska socijalna i psihološka analiza ovih događaja, koji u nekim segmentima poprimaju i karakteristike specijalnoga, hibridnog ratovanja.

Uostalom, za stvaranje prevlasti u određenoj državi i društvu, nije nužno imati većinu ljudi na svojoj strani. Dovoljno je kontrolirati manjinu i ovladati sredstvima javnoga priopćavanja. Kada se aktivira medijska propagandna mašinerija, tada je iznimno teško doprijeti do većeg broja ljudi i osvijestiti ih o

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 16, 1, 17, 18
Oblast strane 1,530.96 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kako je spriječena OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ac9a9fa5-7b61-4451-b90e-07111a043149/pdf

Kampanja mržnje, hibridno ratovanje i liste za strijeljanje mogućim prijetnjama i raznim scenarijima. Tako je bilo i na primjeru prosvjeda zbog ekološke katastrofe u Lici koja je rezultat loših zakona, državnoga nečinjenja i korupcije. Glavnostrujaški su mediji s lijevim udrugama, aktivistima i javnim osobama unaprijed podijelili društvene uloge i odredili tko će biti budući heroji prosvjeda. Domoljubnoj su Hrvatskoj dodijelili ulogu onih koje tobože ne zanima ni Lika, ni Hrvatska, već isključivo Thompsonovi koncerti i vlastiti džep, dok su one što zazivaju Jugoslaviju i koji su Hrvatskoj okrenuli leđa u najtežim trenutcima, odredili uloge nacionalnih spasitelja i boraca za opće dobro. Zbog oportunizma, vlastite prošlosti i sadašnjosti takvi su se za ovu prigodu, spremno okitili i hrvatskim zastavama, poput recimo Ivane Kekin. Trebalo je, dakle, osujetiti medijski scenarij u kojem bi se svojevrsna Obuljenkina bojna, potpuno ovisna o sredstvima Ministarstva kulture i medija, proglasila revolucioniranim korektivom države i nacije. U tom smislu, nije naodmet podsjetiti daje upravo Ministarstvo kulture i medija s pratećim ustanovama poput Havca, leglo nepotizma i korupcije, kao i da se sama ministrica Nina Obuljen Koržinek nalazi na vrhu piramide u aferi “Geodezija.” U prijevodu, ljudi koji su hodajući primjeri nepotizma, korupcije i partijsko-ideološke umreženosti u kulturi i umjetnosti, predstavljeni su kao reformatori te iste države i društva kojemu isisavaju novac, dok ga istodobno preziru i mrze. Zato je uloga organizatora prosvjeda bila ključna. Vjeroučitelj i aktivist Ivan Pokupec, kao i druge javne osobe s desne strane političkoga spektra, koji su otvoreno podržali prosvjed, tražili su javno od organizatora da objave popis govornika i program prosvjeda. Nije da su svi bili sigurni kako bi organizatori pustili da pozornicu zauzmu Rade Šerbedžija, Severina, Maja Sever i slični, ali nije loše kada takva jamstva, postoje i u pisanom obliku.

Dan prije velikog prosvjeda, u petak 4. rujna, Inicijativa Gospić je naš dom, objavila je službeni program i popis govornika na kojemu nije bilo nijednoga političara niti javnih osoba s lijevoga spektra. Umjesto njima, pozornica je prepuštena predstavnicima ekoloških udruga iz raznih dijelova Hrvatske, od kojih je većina, izravno ili neizravno, na žalost, povezana s platformom Možemo. Međutim, dio krimena u tome snose i konzervativne i desne političke snage u Hrvatskoj, koje su i ovaj prostor prepustile ljevici. Kada bi u svim tim mjestima u Hrvatskoj ili drugdje, postojale ekološke udruge nacionalno osviještenih ljudi koji i brigom o okolišu demonstriraju svoju ljubav prema Domovini, tada bi bilo legitimno optuživati organizatore da favoriziraju jednu političku opciju, na štetu drugih. Kako to ovdje rije bio slučaj i ne postoje konzervativni pandani lijevim zelenim udrugama, bespredmetno je to proglašavati nekom velikom nepravdom.

Upornim upozoravanjem o svim manipulacijama i pokušajima instrumentalizacije koju su provodili lijevo-liberalni masovni mediji, kao i javnim proglasom “Domoljubne Hrvatske u otuđenom svijetu” o aferi Gospić, čiji je autor mladi hrvatski filozof Luka Goleš Babić, otupjela se oštrica, figurativno rečeno, neokomunističkog noža koji se te subote trebao zabiti u srce Hrvatske. Za

Skupinu lijevih ekstremista i antifa s golemim transparentom na kojemu je pisalo Ujedinjeni protiv fašizma zaustavili su mladi domoljubi u crnim majicama još kod Glavnoga kolodvora, nakon čega je i policija odlučila ne propuštati dalje komunističke provokatore, koji su tom prilikom ostali i bez jednoga od svoj h transparenata

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 16, 1, 17, 18
Oblast strane 1,530.96 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kako je spriječena OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ac9a9fa5-7b61-4451-b90e-07111a043149/pdf

Domoljubi otupjeli oštricu neokomunističkoga noža potpuno otklanjanje ove prijetnje nije bilo dostatno upozoravati ljude, već i na licu mjesta ovladati prosvjedom. Skupinu lijevih ekstremista i antifa s golemim transparentom na kojemu je pisalo Ujedinjeni protiv fašizma zaustavili su mladi domoljubi u crnim majicama još kod Glavnog kolodvora, nakon čega je i policija odlučila da ne propusti dalje komunističke provokatore, koji su tom prilikom ostali i bez jednoga od svojih transparenata. Crne majice u ovom slučaju, nisu odraz nikakvoga desnog ekstremizma ili fašizma, već jedini način jasne identifikacije s domoljubljem jer je na događaju i Ivana Kekin mahala hrvatskom zastavom, kojom se na taj način zapravo pokušala narugati. Mladi hrvatski domoljubi u tamnim majicama, pokazali su veliku disciplinu i suzdržanost kada su ih pojedini lijevi ekstremisti snimali ili im dobacivali, a na čelu domoljubnu kolone, koračao je jedan dida iz Like, koji je na glavi nosio i tradicionalnu ličku kapu.

Bilo bi nekorektno i netočno tvrditi da je domoljubna kolona mladih bila jedini prikaz ljubavi i vjernosti prema Hrvatskoj na prosvjedu jer i brojni građani Zagreba i Hrvati iz raznih dijelova Hrvatske došli su na taj događaj s hrvatskim zastavama i bijesom zbog ugroze prirodnih bogatstava zemlje, tako da su svi planovi ekstremističke ljevice da ovlada prosvjedom, onemogućeni i samim sastavom, svjetonazorom i političkim stavovima većine prosvjednika. Dakako, nije se moglo utjecati na ono što je uslijedilo nakon prosvjeda, a to je medijska interpretacija događaja. U prvi su plan stavljeni Severina, Rade Šerbedžija, Maja Sever i ostala ekipa, dok su od političara najviše isticane izjave Dalije Orešković, Tomislava Tomaševića, Sandre Behčić i politički i privatno duboko kompromitiranoga i nekarizmatičnog čelnika SDP-a Siniše Hajdaša Dončića. Tijekom prosvjeda policija nije nikoga privela, a neki su mediji kasnije potencirali navodni incident, koji to i nije. kić pridružio se koloni mladih domoljuba u crnim majicama, koji su ponosno istaknuli i transparent Ova bojna čuva Liku. 0 organizaciji ove kolone, sudjelovali su i član predsjedništva Hrvatskih suverenista, poznati zagrebački odvjetnik Davorin Karačić, i mladi desni političar i influencer Frano Čirko. Lukić je tijekom hoda prema Trgu, revoltiran huškačkom kampanjom lijevih glavnostrujaških medija, nekoliko puta vikao i izgovarao neprimjerene rečenice, ali je u svojoj reakciji na medijske prozivke ustvrdio i da je bilo provokacija i dovikivanja sa suprotne strane. Na snimkama, koje su se masovno objavljivale i dijelile na društvenim mrežama, ne vidi se da netko Lukiću nešto dovikuje, niti da ga provocira, međutim, to zapravo i nije najvažnije, jer ovdje je prvenstveno riječ o dvostrukim mjerilima. Svake prve subote predstavnici feminističkih, lijevih i projugoslavenskih udruga pljuju i vrijeđaju ljude koji javno mole unoseći im se u lice dok glavnostrujaški mediji katoličke aktiviste i molitelje zovu klečavcima i katoličkim fanaticima. Na prosvjeduje mladi političar Mate Lukić pod dojmom cijeloga ozračja i višetjedne huškačke kampanje u medijima koji su unaprijed prozivali desnicu da ne želi sudjelovati u prosvjedu za Liku, reagirao na osebujan i netaktičan način, ali je to učinio kao pojedinac i fizička osoba. Nitko iz kolone Bojna za Liku, nije mu se u tome pridružio niti ga bilo kako poticao. Važno je napomenuti i da Mate Lukić nikoga nije napao, već je izveo svojevrsni šou, koji je u konačnici naštetio samo njemu. Novinarke Faktografa i Indexa mogu se pijane i bez vozačke dozvole voziti ulicama ili se javno hvaliti da su naplaćivale seksualne usluge redateljima i sve se to gura pod tepih ili relativizira, dok se zbog nekoliko povika na političkom prosvjedu mladoga desnog političara stvara galama ni iz čega.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 16, 1, 17, 18
Oblast strane 1,530.96 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kako je spriječena OBOJENA REVOLUCIJA jugo-komunista na prosvjedu za Liku

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ac9a9fa5-7b61-4451-b90e-07111a043149/pdf

Posljedica je takvih dvostrukih mjerila sve agresivnija ekstremistička jugođjevica i uljuđenija desnica koja je u poziciji da se konstantno brani od raznih idiotskih etiketa i optužaba. Najveći skandal koji su lijevi mediji pokušali pretvoriti u općeljudsku društvenu poruku izvela je notorna pevaljka Severina koja je na pitanje novinara zastoje došla na prosvjed počela izgovarati nebuloze o svojoj privatnoj bitci za skrbništvo nad sinom, a onda i javno priznala, kako de facto pije krv hrvatskim institucijama. Takva javna mržnja i prijezir prema hrvatskoj državi, kojoj se osvećuje, kao da joj je država krojila privatni život, primjer je nevjerojatne asocijalne malicioznosti jugoslavenske ljevice u Hrvatskoj, čiji se neuredni osobni životi, ispreplećU s potpunim kaosom i nedostatkom svakoga zdravog razuma.

Na kraju svega ne može se reći da jugoslavenska i globalistička ljevica u Hrvatskoj nije možda stekla određene političke bodove, ali su ipak zaustavljeni u svojemu glavnom naumu, a taj je bio da ovladaju govornicom i uklone svaki trag nacionalne osviještenosti u razumljivome i pravednome narodnom buntu. U tome nisu uspjeli, a poraz su po svemu sudeći doživjeli i oni izvan Hrvatske koji cijelo vrijeme rovare po našoj državi i nije isključeno i da su povezani s ponajvećim korupcijskim aferama - od afere Beroš, do afere Gospić. Na Facebook stranici autora ovih redaka javnim se komentarom oglasio, ni manje, ni više, nego Vladimir Jadrijević, bivši operativac KOS-a koji je sudjelovao u operaciji Labrador početkom 1991. Jadrijević je bio i ostao uvjereni Jugoslaven, čemu u prilog govori i velika fotografija jugoslavenske zastave na njegovu, osobnome Facebook profilu. Ovaj je kosovac planirao atentate na najviši državni vrh u Hrvatskoj i postavljanje plastičnoga eksploziva u Hrvatski sabor. Uhićenje 1991., a onda razmijenjen krajem iste godine, nakon čega je ostao živjeti u Beogradu. Danas je poznat po javnim istupima, intervjuima, a izvjesno je i da aktivno surađuje i unutar srpske obavještajne zajednice. Ukratko, Jadrijević je ispod jedne moje objave u kojoj sam komentirao prosvjed napisao Popušili ste. Pod tim je vjerojatno mislio na Hrvate i hrvatsku državu. Ipak, prema nekim pravilima obavještajnoga ratovanja da su Hrvati jučer na prosvjedu stvarno popušili, nisam siguran da bi se Jadrijević o tome oglasio i možda je njegovo javljanje više odraz toga da prosvjed u Zagrebu nije prošao onako kako je velikosrpska i neformalna jugoslavenska paraobavještajna gj* zajednica željela i planirala.

Nezavisni županijski vijećnik u Skupštini Zadarske županije Mate Lu-

Momci u crnom, veseli Mate i debakl ekstremističke jugo-ljevice i bivšega KOS-a

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 26, 27
Oblast strane 645.72 cm^2
Autor Piše: DAVOR VELNIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nevin u ludnici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3ccaa266-ed50-49d5-9032-1b3364e633de/pdf

Piše: DAVOR VELNIĆ

Predsjednik vlade Andrej Plenković ostao je za trenutak ošamućen i zbunjen, zapravo izdan. Trlja oči, čisti cerumen i ne može vjerovati svojemu vidu i sluhu. Nije siguran je li progledao ili je riječ tek o prolaznome izoštravanju vida; možda se radi samo o uobičajenoj sajmišnoj predstavi Beograda? Smrću osuđenoga ratnog zločinca i najavom junačkoga ispraćaja Ratka Mladića, spala mu je birokratska mrena s očiju i vidi da Srbi i Srbijanci, Republika Srbija, čvrsto stoje iza lika i nedjela Ratka Mladića, tj. iza svih srpsko-srbijanskih zločina ne samo nakon 1991., već svih programskih zločina počinjenih u prošlosti.

Plenković to nikad nije želio vidjeti i s tim je istim Srbima preko Milorada Pupovca skladno dijelio vlast u Republici Hrvatskoj. On je ta ista osoba koja je, primjerice, 6. siječnja 2023. na prijmu SNV-a u Zagrebu povodom proslave pravoslavnog Božića s osmijehom na licu lomila pogaču i gle vraga… u česnici pronašla "zlatni novčić" (kovanicu od 50 centa s likom Nikole Tesle). Ozračje slavlja moglo bi se opisati: "tutto rose e fiori", a ozarena lica slavodobitno se pitahu "tko nas, bre, rastavi?". Nije to bila samo puka građanska uglađenost i diplomatski protokol, nego je uočljiva Plenkovićeva zaslijepljenost Srbima i fascinacija Beogradom. Sada se Plenković osjeća zatečen, ponešto prevaren i zajedno s bruxelleskim ćatima prijeti da se Srbiji izbrišu sva pristupna poglavlja i da se kao ponavljač treba vratiti u prvi razred jer ovakvoj nema joj ulaza u Europsku uniju. Uskoro, za koji dan, vidjet ćemo koliko su te prijetnje skromne istisnine, a srditost hinjena.

Dakle Ratko Mladić je umro da bi Andrej Plenković (za trenutak?)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 26, 27
Oblast strane 645.72 cm^2
Autor Piše: DAVOR VELNIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nevin u ludnici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3ccaa266-ed50-49d5-9032-1b3364e633de/pdf

Piše: DAVOR VELNIC

Predsjednik vlade Andrej
Plenković ostao je za trenutak ošamućen i zbunjen, zapravo izdan. Trlja oči, čisti cerumen i ne može vjerovati svojemu vidu i sluhu. Nije siguran je li progledao ili je riječ tek o prolaznome izoštravanju vida; možda se radi samo o uobičajenoj sajmišnoj predstavi Beograda? Smrću osuđenoga ratnog zločinca i najayom junačkoga ispraćaja Ratka Mladića, spala mu je birokratska mrena s očiju i vidi da Srbi i Srbijanci, Republika Srbija, čvrsto stoje iza lika i nedjela Ratka Mladića, tj. iza svih srpsko-srbijanskih zločina ne samo nakon 1991., već svih programskih zločina počinjenih u prošlosti.

Plenković to nikad nije želio vidjeti i s tim je istim Srbima preko Milorada Pupovca skladno dijelio vlast u Republici Hrvatskoj. On je ta ista osoba koja je, primjerice, 6. siječnja 2023. na prijmu SNV-a u Zagrebu povodom proslave pravoslavnog Božića s osmijehom na licu lomila pogaču i gle vraga... u česnici pronašla "zlatni novčić" (kovanicu od 50 centa s likom Nikole Tesle). Ozračje slavlja moglo bi se opisati: "tutto rose e flori", a ozarena lica slavodobitno se pitahu "tko nas, bre, rastavi?". Nije to bila samo puka građanska uglađenost i diplomatski protokol, nego je uočljiva Plenkovićeva zaslijepljenost Srbima i fascinacija Beogradom. Sada se Plenković osjeća zatečen, ponešto prevaren i zajedno s bruxelleskim ćatima prijeti da se Srbiji izbrišu sva pristupna poglavlja i da se kao ponavljač treba vratiti u prvi razred jer ovakvoj nema joj ulaza u Europsku uniju. Uskoro, za koji dan, vidjet ćemo koliko su te prijetnje skromne istisnine, a srditost hinjena.

Dakle Ratko Mladić je umro da bi Andrej Plenković (za trenutak?)

Nevin u ludnici
Ratko Mladić umro je da bi Andrej Plenković progledao i pred kamerama se zgrozio progledao i pred kamerama se zgrozio. Za njega i njegove europske birokrate doček Mladićevih posmrtnih ostataka u Beogradu i umiveni državni pokop opipljivi je dokaz da se Srbi nisu pokajali za zločine koje je Mladić počinio u ime srpstva i zato je njihovo mjesto u Europskoj uniji upitno. A da su, valjda, samo preskočili takav doček, javno veličanje osuđenoga ratnog zločinca i masovni pogreb, eto njih najvoljenijih u europskoj obitelji zapadne civilizacije? Još mogu shvatiti bruxelleske krmeljave pospance i birokratske neznalice, ali Andrej Plenković, svjedok Domovinskoga rata na sigurnoj udaljenosti i dobro informirana osoba, i te kako bi morao znati kako u prošlosti i s poviješću stoje stvari sa Srbijom i tzv. republikom srpskom, sa Srbima i Srbijancima.

Nego, pitam se, što se doista dogodilo da je Andrej Plenković naglo promijenio mišljenje i pompozno najavio veliki zaokret - koji će već sutra polizati - i koliko u svemu ponderira pokop za genocid osuđenoga Ratka Mladića? Zapravo malo i ništa, samo je bilo oportuno oplesti po Srbiji. Uistinu ništa nova: Srbijanci i Srbi samo nastavljaju s genocidnim projektom svetosavskoga četništva i žele pokopati osuđenoga ratnog zločinca kao svojega spasitelja i nacionalnoga junaka. On je sve ono što oni žele biti i jesu. Srbija je Ratko Mladić i tu nema pomaka kao što nema druge (studentske?) Srbije. Ona odaje počast srebreničkom krvoloku i podržava genocid u Srebrenici i gdje god bude zatrebalo. Jednako to kreditira Vučićeva četničija, isto kao i "druga Srbija" predvođena studentima, imperativ je nastaviti svetosavski projekt velike Srbije. Iredentistička Srbija nije nikad prestala slaviti vlastite masovne zločine, prijetiti susjedstvu i prisvajati tuđe. 1... što je tu novo ili neobično, i tko se još osim Plenkovića čudi svetosavskoj Srbiji? Neobično je i neobjašnjivo zašto se proširenje EU treba odnositi na Srbiju, trojanskoga konja ruskih ratnih ambicija na Balkanu?

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktuelno
Strana 26, 27
Oblast strane 645.72 cm^2
Autor Piše: DAVOR VELNIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nevin u ludnici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3ccaa266-ed50-49d5-9032-1b3364e633de/pdf

Jesu li se Srbi i Srbijanci ikad pokajali za počinjena zla, zaiskali oprost od svojih žrtava i unesrećenih? Makar pokazali na kojim su lokacijama pokopani nestali hrvatski branitelji, sve žrtve srpske pobune i srbijanske agresije na Hrvatsku i BIH? Jer kao da je važno hoće li Srbijanci pokopati ratnoga zločinca s državnim počastima ili bez njih, u odori četničkoga generala ili u čakširima i opancima... Nema Srbiji ulaska u Europsku uniju taman Mladića u septičku bacili i nevažno je što hoće lažna srbijanska oporba predvođena pomlađenim četništvom. Sve je to bizantski glib i ista prijetvorna ćud koja je s istih nadvožnjaka 19. rujna 1991. s cvijećem i suzama radosnicama ispraćala JNA tenkove na putu za Vukovar i ova današnja 35 godina poslije koja s istih nadvožnjaka kliče svojemu junaku Ratku Mladiću. Ista zastrašujuća barbarska neuljuđenost kojoj po civilizacijskim normama judeokršćanske uljudbe nije mjesto u Europskoj uniji. I to više nije geopolitičko pitanje, već zdravstveno, čak i ako zanemarimo da je Srbija hot-spot ruskoga terorizma i opijena ruskim nacionalizmom. To je država koja je rehabilitirala četništvo izjednačivši ga s partizanskim pokretom (2004.), pravno rehabilitirala Dražu Mihailovića i podigla spomenik: 1992. u Ravnoj gori i 2023. u Beogradu. Europa ne smije posrkati otrov prijetvornog sluganstva. Srbija nekad, danas i sutra nije spojiva s članstvom u Europskoj uniji, isto kao i BIH, zbog tzv. republike srpske.

Predsjednik je hrvatske Vlade za trenutak političkog oportunizma progledao, barem na razini javnoga zaprepaštenja, što više sliči vodviljskomu prenemaganju nego iskrenomu zaprepaštenju. Kad se cirkus s pokopom ratnoga zločinca završi, opet će klimakterični Bruxelles zaboraviti Vučićevo četnikovanje u Glini 1995. i ne će se sjećati Memoranduma SANU-a, kao ni agresije na Hrvatsku, BIH i Kosovo, na Vukovar, Škabmju, Nadin, Kijevo; past će u zaborav napadi pa Šibenik, Osijek, Zadar, opsada Sarajeva, pokolji na Ovčari, u Srebrenici... ubojstvo Stjepana Radića u Narodnoj skupštini. Dužnosnici EU potisnut će iz sjećanja sva povijesna srpsko-srbijanska prisezanja hrvatskih teritorija, kulture i civilizacijskih dosega; sve projekte svetosavske Srbije u kojemu su razmetljiva i podla raskalašenost, bijedno sluganstvo, opsjenarska laž, zaslađena istina, zavist, prkos... uništavali sve narode s kojima su došli u dodir. Naime, riječ je o četništvu ugrađenomu u same temelje i načela srbijanske države. U taj su projekt i te kako ugrađeni i hrvatski politički mlohavci, bestidna Porfirijeva sekta zagrebačkih intelektualčeka, yugofiličari i svi kojima je svaki oblik srboslavije draži od suverene države Hrvatske.

Povodom smrti i ukopa ratnog zločinca srpska manjina u Hrvatskoj, SDPartija, tzv. antifašisti, njihovi mladoskojevci Možemo i drugi Yugofili drže čvrstu crtu zajedništva s Beogradom i šute kao govno u travi. Vijećaju o tome trebaju li u Beograd poslati svoju delegaciju, tu je i SUBNOR/SABAH na pravoj muci: ipak je Ratko Mladić bio visoki oficir JNA, (četnički) borac za Jugoslaviju i njezin zaštitnik, barem u prvom poluvremenu srpsko-srbijanske agresije na Hrvatsku i BIH?

I ceterum censeo... jednostavno ne mogu odoljeti i moram ponoviti: uvjeren sam da je za Republiku Hrvatsku'Aleksandar Vučić najbolji mogući predsjednik Srbije, i najbolji ministar vanjskih poslova Republike Hrvatske - čak će i kao premijer u sljedećem mandatu dobro poslužiti. On je izvorno gedžovansko laprdalo, podmukli primitivac, za razliku od opakih depiliranih četnika Zorana Đinđića i Borisa Tadića koji su perfidno i vrlo učinkovito provodili zacrtane svetosavske planove prisajedinjenja tzv. zapadnih (srpskih) zemalja. Oni bi i bruxelleske politikante brzo uvjerili da sjedište EU treba preseliti u Beograd, a Hrvati više ne bi znali je li Pupovac (pod)predsjednik Vlade Republike Hrvatske ili njihov “lični” gubernator.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 28, 29, 30
Oblast strane 1,119.39 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIC

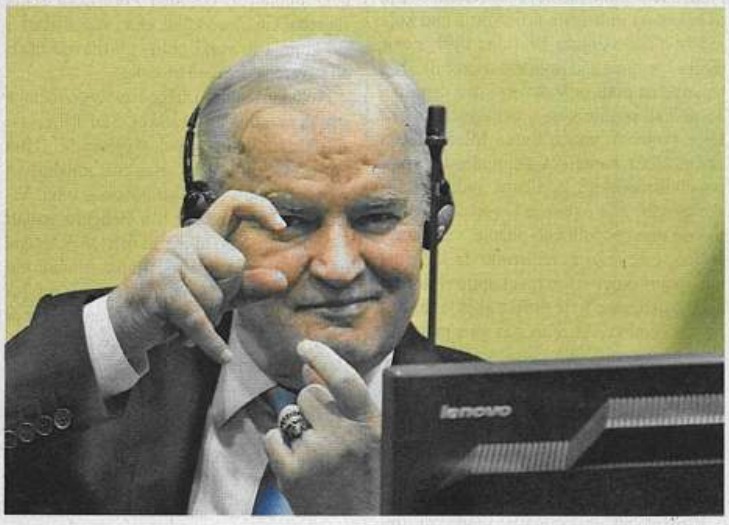
Tema Aleksandar Vučić

Naslov KRVNIK u cijelome svijetu, JUNAK u bolesnoj Srbiji

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/314777b9-a18b-4490-88cc-e3e941d10786/pdf

Nakon što je ratni zločinac Ratko Mladić umro u 84. godini života u Haagu

KRVNIK u cijelome svijetu, JUNAK u bolesnoj Srbiji

Haaško ruglo od prava i pravde Mladića za zločine počinjene u Hrvatskoj nikada nije osudilo. Tako u doživotnoj kazni izrečenoj monstrumu koji je svoju ratnu karijeru gradio i na razaranju hrvatskih gradova i sela te stradanju hrvatskih civila nije bilo mjesta za njegove zločine počinjene u Hrvatskoj. Hrvatsko ga je pravosuđe još 1992. u odsutnosti osudilo na 20 godina zatvora zbog ratnih zločina nad civilnim stanovništvom, no hrvatske žrtve u njegovoj haaškoj presudi nisu dobile pravosudnu satisfakciju.

Zlobnici bi rekli da za zločine u Hrvatskoj nije osuđen zato što ih je tada činio kao oficir i zapovjednik JNA, vojske čija je institucionalna i zapovjedna odgovornost za agresiju na Hrvatsku pred Haagom ostala tek djelomično procesuirana. Isto smo vidjeli i na primjeru Vukovara, gdje su za Ovčaru osuđeni pojedini oficiri JNA, dok je politički i vojni vrh koji je vodio operaciju razaranja grada ostao izvan dosega haaške (ne)pravde.

Piše: DAVOR DIJANOVIĆ

Iako ga se danas ponajviše povezuje sa zločinima u Bosni i Hercegovini, Ratko Mladić svoj je zločinački put započeo u Hrvatskoj. Kao zapovjednik 9. kninskoga korpusa tzv. Jugoslavenske narodne armije (JNA) sudjelovao je u napadima na Kijevo, Sinj, Vrliku i okolna sela, Šibenik te zadarsko područje. Snage pod njegovim zapovjedništvom sudjelovale su i u napadu na Nadin i Škabrnju, gdje je počinjen jedan od najtežih pokolja hrvatskih civila. Mladić je bio odgovoran i za planiranje i organiziranje pokušaja rušenja brane Peruća, u koju je postavljeno oko 30 tona eksploziva, s ciljem izazivanja katastrofalnoga vodenog vala koji bi ugrozio više od 50 tisuća stanovnika Sinja, Trilja, Omiša i okolnih mjesta.

Najviše počasti za monstruma

U Bosni i Hercegovini Mladićev je zločinački put dosegnuo svoj najkrvaviji vrhunac. Srebrenica je postala simbol toga užasa: više od 8000 bošnjačkih muškaraca i dječaka odvojeno je od obitelji, odvedeno na stratišta i sustav-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 28, 29, 30
Oblast strane 1,119.39 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KRVNIK u cijelome svijetu, JUNAK u bolesnoj Srbiji

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/314777b9-a18b-4490-88cc-e3e941d10786/pdf

Nakon što je ratni zločinac Ratko Mladić umro u 84. godini života u Haagu

KRVNIK u cijelome svijetu,

JUNAK u bolesnoj Srbiji

Piše: DAVOR DIJANOVIC lako ga se danas ponajviše povezuje sa zločinima u Bosni i Hercegovini, Ratko Mladić svoj je zločinački put započeo u Hrvatskoj. Kao zapovjednik 9. kninskoga korpusa tzv. Jugoslavenske narodne armije (JNA) sudjelovao je u napadima na Kijevo, Sinj, Vrliku i okolna sela, Šibenik te zadarsko područje. Snage pod njegovim zapovjedništvom sudjelovale su i u napadu na Nadin i Škabmju, gdje je počinjen jedan od najtežih pokolja hrvatskih civila. Mladić je bio odgovoran i za planiranje i organiziranje pokušaja rušenja brane Peruća, u koju je postavljeno oko 30 tona eksploziva, s ciljem izazivanja katastrofalnoga vodenog vala koji bi ugrozio više od 50 tisuća stanovnika Sinja, Trilja, Omiša i okolnih mjesta.

Haaško ruglo od prava i pravde Mladića za zločine počinjene u Hrvatskoj nikada nije osudilo. Tako u doživotnoj kazni izrečenoj. monstrumu koji je svoju ratnu karijeru gradio i na razaranju hrvatskih gradova i sela te stradanju hrvatskih civila nije bilo mjesta za njegove zločine počinjene u Hrvatskoj. Hrvatsko ga je pravosuđe još 1992. u odsutnosti osudilo na 20 godina zatvora zbog ratnih zločina nad civilnim stanovništvom, no hrvatske žrtve u njegovoj haaškoj presudi nisu dobile pravosudnu satisfakciju.

Zlobnici bi rekli da za zločine u Hrvatskoj nije osuđen zato što ih je tada činio kao oficir i zapovjednik JNA, vojske čija je institucionalna i zapovjedna odgovornost za agresiju na Hrvatsku pred Haagom ostala tek djelomično procesuirana. Isto smo vidjeli i na primjeru Vukovara, gdje su za Ovčaru osuđeni pojedini oficiri JNA, dok je politički i vojni vrh koji je vodio operaciju razaranja grada ostao izvan dosega haaške (ne)pravde.

U Bosni i Hercegovini Mladićev je zločinački put dosegnuo svoj najkrvaviji vrhunac. Srebrenica je postala simbol toga užasa: više od 8000 bošnjačkih muškaraca i dječaka odvojeno je od obitelji, odvedeno na stratišta i sustav-

Najviše počasti za monstruma no poubijano, dok su žene, djeca i starci protjerani. Sarajevo je godinama živjelo pod granatama i snajperskim metcima, a ljudi su ginuli dok su išli po vodu, kruh ili prelazili ulicu. Diljem Bosne i Hercegovine ostale su masovne grobnice, spaljena sela, logori, protjerane obitelji i tisuće mrtvih. To je krvavi trag nečovjeka kojemu se danas u Srbiji spremaju državne i vojne počasti.

Naime, Srbija će ratnoga zločinca Ratka Mladića, pravomoćno osuđenoga na doživotni zatvor za genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine, ispratiti uz najviše državne i vojne počasti. Potvrdio je to srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić. “General Mladić je general i znaju se protokoli. Zna se i njegova uloga, ali i ono što pripada generalu Mladiću, to će sigurno biti ispoštovano”, poručio je Vujić.

Usporedbe radi, dok Srbija Ratka Mladića pokapa uz najviše državne i vojne počasti, u Hrvatskoj se Branimira Glavaša pravosudno goni još od 2006. godine. Glavaš je 1991. branio Osijek, svoj grad koji je bio izložen napadima JNA i srpskih snaga, a nije predvodio vojsku koja je prelazila granice i osvajala tuđe gradove. Razlika između ratnih uloga Mladića i Glavaša toliko je velika da ih ne bi trebalo spominjati u istoj rečenici. No upravo je groteskno promatrati kako Srbija Mladiću priređuje najviše počasti, dok hrvatsko pravosuđe gotovo dvadeset godina vodi postupak protiv jednoga od ključnih ljudi obrane istočne Hrvatske.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 28, 29, 30
Oblast strane 1,119.39 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KRVNIK u cijelome svijetu, JUNAK u bolesnoj Srbiji

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/314777b9-a18b-4490-88cc-e3e941d10786/pdf

No vratimo velikosrpskim političkim patologijama. Ni predsjednik Srbije Aleksandar Vučić posljednjih dana Mladićeva života nije skrivao svoj odnos prema njemu. Nekoliko dana prije smrti zauzimao se za njegovo puštanje iz Haaga kako bi posljednje dane proveo u Srbiji. I ranije je javno propitivao odluku da mu se to ne dopusti, govoreći kako “ne razumije” zašto Mladiću nije omogućeno da umre u Srbiji.

Vladimir Đukanović, zastupnik i član Predsjedništva Vučićeva SNS-a (onaj koji bi ponovno denacificirao okolne zemlje), pred televizijskim je kamerama zaplakao govoreći o Mladiću. Ovaj je velikosrpski ridikul dodao da mu je “beskrajno žao” te izrazio uvjerenje da će ga srpski narod pamtiti kao junaka. Haaški je sud nazvao “zločinačkom institucijom”, a Mladić će, ustvrdio je, “kod Srba ostati junak za sva vremena”.

Aleksandar Vulin, dugogodišnji Vučićev bliski suradnik, bivši ministar obrane i unutarnjih poslova te bivši čelnik BIA-e, Mladićevu je smrt popratio još otvorenijim veličanjem zločinca. “Od Gavrila Principa do Ratka Mladića najbolje Srbe ubijaju vezane”, poručio je. Dodao je da Republika Srpska Mladiću “duguje život i postojanje”, a svi Srbi “zahvalnost i ljubav”. Zatražio je državni vojnički pokop i proglašenje dana žalosti u Srbiji.

Predsjednik Srpske radikalne stranke, notorni Vojislav Sešelj, Mladića je nazvao “velikim srpskim junakom” i ustvrdio da gaje “ubio Haaški tribunal” uskraćivanjem odgovarajućega liječenja. Zatražio je da mu srpski narod oda “najviše počasti” te ga opisao kao čovjeka “beskrajno odanoga svom narodu”.

Bolesno stanje društva Reakcije srbijanskoga državnog vrha, političara bliskih vlasti i većine građana koji Ratka Mladića i dalje smatraju junakom, govore mnogo o bolesnome stanju društva u Srbiji. Mitovi iz devedesetih i dalje su živi, a Mladića se percipira kao zaštitnika Srba unatoč pravomoćnim presudama za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine. Sve to pokazuje koliko je Srbija i dalje opterećena mitovima o vlastitoj ratnoj nevinosti i koliko se teško suočava s odgovornošću za politiku koja je iza sebe ostavila desetke tisuća mrtvih i stotine tisuća raseljenih ljudi.

S takvom je državom nemoguće graditi zdrave odnose. Pitanje, naime, više nije bi li Srbija u budućnosti mogla ponovno posegnuti za silom, nego hoće li se, u slučaju većih promjena međunarodnoga poretka, osjetiti dovoljno snažnom da ponovno pokuša ostvariti ono što nije uspjela devedesetih.

Država koja ratnoga zločinca i osuđenika za genocid ispraća uz državne počasti, a javnost slavi kao junaka, očito nije raščistila s politikom koja je iza sebe ostavila razorene gradove, masovne grobnice i stotine tisuća protjeranih. Dok se Mladića slavi, a govori o “srpskome svetu”, Hrvatska i druge susjedne zemlje imaju i te kako razloga biti na oprezu.

Postoje naivna mišljenja kako je velikosrpstvo u Srbiji ograničeno na Aleksandra Vučića i Vojislava Šešelja te

Hrvatska ne može utjecati na ono što se događa u Srbiji, ali može u korijenu srezati velikosrpsku agenturu u Hrvatskoj.

Nema smisla napadati Mladića, a istodobno iz državnoga proračuna financirati sadržaje koji šire istu onu politiku kojoj je on sJužio. A za neke nove mladiće najbolji je lijek jaka hrvatska vojska kako postoji prozapadna Srbija. Možda i postoji, ali je jednako velikosrpska. I Dražu Mihailovića su, naime, podupirale zapadne zemlje. I Boris Tadić je kao prozapadni političar jasno stao uz rehabilitiranje četničkoga pokreta, a Ivi Josipoviću donosio danajske darove prilikom posjeta Hrvatskoj.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 28, 29, 30
Oblast strane 1,119.39 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KRVNIK u cijelome svijetu, JUNAK u bolesnoj Srbiji

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/314777b9-a18b-4490-88cc-e3e941d10786/pdf

Jedan od vodećih srpskih geopolitičara Milomir Stepić javno objavljuje karte prekrajanja postjugoslavenskoga prostora i zamišlja “Srpsku Federaciju” koja bi obuhvatila dijelove današnje Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Cme Gore te izlazila na Jadran. U njegovu se nacrtu spominju Dubrovnik, Dugi otok i Ilok kao dijelovi takve srpske države. Bivši ministar obrane Miloš Vučević sudjelovao je u promotivnome spotu u kojem se pojavljuje zastava tzv. Republike Sipske Krajine. Aleksandar Vučić, govoreći o Oluji, snažnijoj Srbiji i jačanju vojske, u istome govoru navodi i sintagmu “drugo poluvrijeme”. O djelovanju medija u Srbiji i srbijanskih kulturnih institucija bolje je i ne govoriti. To je pravi destilat velikosrpske mržnje.

Koga jedno društvo slavi, mnogo toga govori o njegovu stanju duha. Ili, alternativno, zloduha. U slučaju pretvaranja Ratka Mladića u junaka jasno se prepoznaju mehanizmi dobro poznati psihijatriji i psihologiji: poricanje, projekcija, racionalizacija, cmo-bijelo cijepanje slike svijeta na “naše” dobre i “njihove” zle te poistovjećivanje s agresorom. Vlastiti se zločini potiskuju ili opravdavaju, a odgovornost premješta na druge. Figura zločinca pretvara se u zaštitni simbol kolektivnoga identiteta. Kada takvi mehanizmi desetljećima opstaju u politici, medijima i javnosti, riječ je o ozbiljnoj društvenoj patologiji.

Hrvatska ne može utjecati na ono što se događa u Srbiji, ali može u korijenu srezati velikosrpsku agenturu u Hrvatskoj. Nema smisla napadati Mladića, a istodobno iz državnoga proračuna financirati sadržaje kojrširе istu onu politiku kojoj je on služio. A za neke nove mladiće najbolji je lijek jaka hrvatska vojska. Hrvatska više nikada ne smije dopustiti odnos snaga kakav je bio 1991. Kad je odnos snaga kao 1995., velikosrbi vrlo dobro znaju da \ nemaju što tražiti u Hrvatskoj.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 32, 30, 31
Oblast strane 1,247.03 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija je čvorište ruskih operacija za destabilizaciju Europe, ali EU i dalje više drži do nje nego do Plenkovića i Hrvatske

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d983f9e3-d5e6-4492-b360-83d6d97edb5d/pdf

Piše: DAVOR DIJANOVIĆ

Njemačka je početkom rujna optužila Rusiju za pokušaj napada eksplozivnim dronom na zračnu luku Leipzig/Halle. Meta je, prema dosadašnjim rezultatima istrage, trebao biti ukrajinski transportni zrakoplov. Istraga je ubrzo dobila i balkanski element jer jedan od tragova vodi – a kamo drugamo, ako je Balkan u pitanju, nego prema Srbiji.

Kod mađarske granice u lipnju su zaustavljena dva automobila. U jednome su pronađeni dijelovi modificiranoga drona i oprema za upravljanje, a u drugom limenke napunjene eksplozivom. Slična je naprava pronađena i u Leipzigu. Njemačke službe istražuju veze ljudi iz Srbije s osobama obuhvaćenima leipziškom istragom. Izravna povezanost još nije javno dokazana, ali trag je dovoljno ozbiljan da se njime bave njemački istražitelji.

U međuvremenu je Više javno tužiteljstvo u Subotici otvorilo istragu protiv sedmero ljudi. Sumnjiči ih se da su u Srbiji nabavljali i skladištili eksploziv, eksplozivne naprave i dronove te ih prebacivali prema unaprijed dogovorenim lokacijama u državama Europske unije. Srbijansko tužiteljstvo izrijekom navodi da je otkrivena organizirana skupina koja je na teritoriju Srbije osiguravala i skladištila takvu opremu radi prebacivanja prema zemljama EU.

Slučaj Leipzig događa se nakon niza drugih slučajeva u kojima se Srbija pokazuje kao teren s kojega se organiziraju ruske hibridne operacije u Europi.

Glavno čvorište ruskih operacija u Europi

Francuski *Le Monde* u ožujku je ove godine Srbiju opisao kao glavno čvorište ruskih operacija za destabilizaciju u Europi. Krajem 2025. trojica su srbijanskih državljana osuđena zbog operacija u Francuskoj koje su uključivale ostavljanje svinjskih glava pred džamijama. Prema sudskim nalazima, o kojima je izvijestio *Le Monde*, operacija je bila povezana s ruskim obavještajnim strukturama.

Rusko-srpske strukture pojavile su se i u Moldaviji. Više desetaka Moldavaca i Rumunja osumnjičeno je za pripremanje nereda uoči izbora, a dio njih obuku je navodno prošao upravo na teritoriju Srbije. Srbijanska je policija procijenila da je kroz kamp prošlo više od 150 ljudi. U pozadini je, prema rezultatima istrage, organizator bio ruski državljanin. Iako srbijansko pravosuđe katkad paradno otvori istrage, većinu takvih ruskih operacija Vučićev režim potajno tolerira.

Sve se ovo događa u trenutku kad se Srbija navodno nalazi na "europskome putu". I dijelom se nalazi. Barem kad je u pitanju iskorištavanje europskoga novca. Beograd se obilato koristi europskim fondovima, tržištima, investicijama i svim pogodnostima koje donosi kandidatski status. No dok pšenica dolazi sa Zapada "sunčeko presvetlo" dolazi s Istoka. Srbija do danas nije uvela sankcije Ruskoj Federaciji. Štoviše, u izvješću Europske komisije za 2025. navodi se da su intenzivirani kontakti srbijanskoga državnog vrha i Moskve. Vučić je tako sudjelovao i na vojnoj paradi u Moskvi prošle godine. Istodobno srbijansko strjeljivo preko posrednika završava u Ukrajini, što dodatno pokazuje svu političku perverziju njegova režima. Putinu se u Moskvi demonstrira bratstvo, Zapadu tobožnje europsko lice, a na ratu se usput i zarađuje. Nerijetko iz Vučićevih ovećih usta, dovoljno širokih za više (geo)političkih priča odjednom, kao i iz usta njegovih paževa, možemo čuti protuzapadne narative kakvih se ne bi posramile najgore antizapadne trube.

Različiti odnosi prema Srbiji i Hrvatskoj

No čini se da na Vučićevu priču nasjedaju mnogi zapadni političari, čak i Volodimir Zelenski. On je 7. kolovoza došao u prvi službeni posjet Srbiji, prilikom kojega se razgovaralo o gospodarskoj suradnji, europskim integracijama, energetici i sigurnosti. Vučiću je ovaj posjet, iako su ga kritizirale proruske strukture u Srbiji, došao kao naručen jer je još jednom mogao demonstrirati svoje "europsko lice".

Ovdje bi se moglo postaviti jedno pitanje koje je prilično neugodno za Hrvatsku.

Zelenski je u Hrvatskoj boravio 9. listopada 2024., ali u sklopu sastanka na vrhu pod nazivom *Ukrajina – Jugoi-*

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 32, 30, 31
Oblast strane 1,247.03 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija je čvorište ruskih operacija za destabilizaciju Europe, ali EU i dalje više drži do nje nego do Plenkovića i Hrvatske

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d983f9e3-d5e6-4492-b360-83d6d97edb5d/pdf

Piše: DAVOR DIJANOVIC

"T" emačka je početkom IV I I rujna optužila Rusiju za I I I pokušaj napada eksplo-I \ I zivnim dronom na zrač-J. 1%/ nu luku Leipzig/Halle. Meta je, prema dosadašnjim rezultatima istrage, trebao biti ukrajinski transportni zrakoplov. Istraga je ubrzo dobila i balkanski element jer jedan od tragova vodi - a kamo drugamo, ako je Balkan u pitanju, nego prema Srbiji.

Kod mađarske granice u lipnju su zaustavljena dva automobila. U jednome su pronađeni dijelovi modificiranoga drona i oprema za upravljanje, a u drugom limenke napunjene eksplozivom. Slična je naprava pronađena i u Leipzigu. Njemačke službe istražuju veze ljudi iz Srbije s osobama obuhvaćenima leipziškom istragom. Izravna povezanost još nije javno dokazana, ali trag je dovoljno ozbiljan da se njime bave njemački istražitelji.

U međuvremenu je Više javno tužiteljstvo u Subotici otvorilo istragu protiv Sedmero ljudi. Sumnjiči ih se da su u Srbiji nabavljali i skladištili eksploziv, eksplozivne naprave i dronove te ih prebacivali prema unaprijed dogovorenim lokacijama u državama Europske unije. Srbijansko tužiteljstvo izrijekom navodi da je otkrivena organizirana skupina koja je na teritoriju Srbije osiguravala i skladištila takvu opremu radi prebacivanja prema zemljama EU.

Slučaj Leipzig događa se nakon niza drugih slučajeva u kojima se Srbija pokazuje kao teren s kojega se organiziraju ruske hibridne operacije u Europi.

Glavno čvorište ruskih operacija u Europi

Francuski Le Monde u ožujku je ove godine Srbiju opisao kao glavno čvorište ruskih operacija za destabilizaciju u Europi. Krajem 2025. trojica su srbijanskih državljana osuđena zbog operacije u Francuskoj koje su uključivale ostavljanje svinjskih glava pred džamijama. Prema sudskim nalazima, o kojima je izvijestio Le Monde, operacija je bila povezana s ruskim obavještajnim strukturama.

Rusko-srpske strukture pojavile su se i u Moldaviji. Više desetaka Moldavaca i Rumunja osumnjičeno je za pripremanje nereda uoči izbora, a dio njih obuku je navodno prošao upravo na teritoriju Srbije. Srbijanska je policija procijenila da je kroz kamp prošlo više od 150 ljudi. U pozadini je, prema rezultatima istrage, organizator bio ruski državljanin.' lako srbijansko pravosuđe katkad paradno otvori istrage, većinu takvih ruskih operacija Vučićev režim potajno tolerira.

Sve se ovo događa u trenutku kad se Srbija navodno nalazi na “europskome putu”. I dijelom se nalazi. Barem kad je u pitanju iskorištavanje europskoga novca. Beograd se obilato koristi europskim fondovima, tržištima, investicijama i svim pogodnostima koje donosi kandidatski status. No dok pšenica dolazi sa Zapada “sunčeko presvetlo” dolazi s Istoka. Srbija do danas nije uvela sankcije Ruskoj Federaciji. Štoviše, u izvješću Europske komisije za(2025. navodi se da su intenzivirani kontakti srbijanskoga državnog vrha i Moskve. Vučić je tako sudjelovao i na vojnoj paradi u Moskvi prošle godine. Istodobno srbijansko stijeljivo preko posrednika završava u Ukrajini, što dodatno pokazuje svu političku perverziju njegova režima. Putinu se u Moskvi demonstrira bratstvo, Zapadu tobožnje europsko lice, a na ratu se usput i zarađuje. Nerijetko iz Vučićevih ovećih usta, dovoljno širokih za više (geo)političkih priča odjednom, kao i iz usta njegovih paževa, možemo čuti protuzapadne narative kakvih se ne bi posramile najgore antizapadne trube.

Različiti odnosi prema

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 32, 30, 31
Oblast strane 1,247.03 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija je čvorište ruskih operacija za destabilizaciju Europe, ali EU i dalje više drži do nje nego do Plenkovića i Hrvatske

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d983f9e3-d5e6-4492-b360-83d6d97edb5d/pdf

Srbiji i Hrvatskoj

No čini se da na Vučićevu priču nasjedaju mnogi zapadni političari, čak i Volodimir Zelenski. On je 7. kolovoza došao u prvi službeni posjet Srbiji prilikom kojega se razgovaralo o gospodarskoj suradnji, europskim integracijama, energetici i sigurnosti. Vučiću je ovaj posjet, iako su ga kritizirale proruske strukture u Srbiji, došao kao naručen jer je još jednom mogao demonstrirati svoje "europsko lice".

Ovdje bi se moglo postaviti jedno pitanje koje je prilično neugodno za Hrvatsku.

Zelenski je u Hrvatskoj boravio 9. listopada 2024., ali u sklopu sastanka na vrhu pod nazivom Ukrajina - Jugoi-

ZAPAD NAORUŽAVA RUSKOGA TROJANSKOG KONJA NA BALKANU: JESU LI PRESUDNE MASONSKE VEZE

Srbija je čvorište ruskih operacija za destabilizaciju Europe, ali EU i dalje više drži do nje nego do Plenkovića i Hrvatske

Sve se to događa dok se Srbija nalazi na "europskome putu". Dijelom se i nalazi kad je u pitanju korištenje europskoga novca. Ali dok pšenica dolazi sa Zapada "sunčeko presvetlo" dolazi s Istoka. Srbija nije uvela sankcije Rusiji, Vučić je bio na vojnoj paradi Moskvi, prodaje posredno oružje Ukrajini, uz najviše državne poča sti ispraća ratnoga zločinca Ratk Mladića, a Zelenski posjećuje Srbiju, a ne Hrvatsku iako je Plenković posjetio Ukrajinu pet puta stočna Europa u Dubrovniku, kojemu su on i Andrej Plenković bili domaćini. Uoči sastanka održali su bilateralni sastanak i potpisali Sporazum o dugoročnoj suradnji i potpori. Hrvatska je do toga trenutka Ukrajini već isporučila jedanaest paketa vojne pomoći. Zelenski do danas nije došao u zaseban bilateralni posjet Hrvatskoj izvan takvoga summitskog formata. U Srbiju jest.

Zašto?

Hrvatska je od početka ruske agresije politički, vojno, financijski i humanitarno stala uz Ukrajinu. Hrvatski predsjednik Vlade više je puta putovao u ratom zahvaćenu Ukrajinu. Hrvatska je organizirala međunarodne skupove potpore Ukrajini, pružala vojnu pomoć, iskustva u razminiranju, procesuiranju ratnih zločina i skrbi za veterane. U veljači 2026. Plenković je peti put od početka ruske agresije bio u Ukrajini, a ponovno ju je posjetio i u srpnju.

Srbija za to vrijeme odbija sankcije Moskvi, Vučić paradira kod Putina u Moskvi s protuzapadnim autoritarnim kreaturama, ruski narativi dominiraju velikim dijelom srbijanskoga medijskog prostora, a srbijanski se teritorij pojavljuje u istragama hibridnih operacija koje europske službe povezuju s Rusijom.

Od Hrvatske se desetljećima očekuje besprijekorno ispunjavanje svakoga zahtjeva, svake obveze i svakoga "europskog standarda", svakoga ukaza i nakaza. Hrvatska treba dokazivati svoju europsku pripadnost i onda kada je članica Europske unije i NATO-a, kada sudjeluje u sankcijama protiv Rusije i kada vrlo konkretno pomaže napadnutoj Ukrajini.

Prema Srbiji vrijede drukčija pravila. Beogradu se tolerira održavanje bliskih političkih veza s Moskvom i Pekingom, odbijanje uvođenja sankcija Rusiji, a dopušta se, štoviše, potiče protuzapadno javno ozračje. Istodobno zapadne zemlje vabe Beograd u svoju sfem utjecaja.

Francuska je pri tom ponajbolji primjer takvoga zapadnog licemjerja.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 32, 30, 31
Oblast strane 1,247.03 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija je čvorište ruskih operacija za destabilizaciju Europe, ali EU i dalje više drži do nje nego do Plenkovića i Hrvatske

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d983f9e3-d5e6-4492-b360-83d6d97edb5d/pdf

Emmanuel Macron, koji se nakon odlaska Angele Merkel želi prikazati nekakvim vođom Europske unije, u kolovozu 2024. doputovao je u Beograd i dao politički blagoslov ugovoru prema kojemu Srbija kupuje 12 novih francuskih borbenih zrakoplova Rafale. Vrijednost posla iznosi oko 2,7 milijarda eura. Macron je odluku Srbije nazvao izborom dugoročnoga savezništva unutar snažnije Europe te "pravom promjenom" i demonstracijom europskoga duha. Srbija je ulaskom u "klub Rafale", prema njegovim riječima, postala jedan od važnih francuskih strateških partnera na području sigurnosti. Dvije godine poslije upravo francuski Le Monde Srbiju opisuje kao glavno europsko čvorište ruskih operacija destabilizacije. Nadrealno.

Političko i društveno ozračje u Srbiji ponajbolje pokazuje zbog čega Moskva ondje tako lako pronalazi saveznike, simpatizere i prostor operativnoga djelovanja. Dovoljno je pogledati odnos prema - kako bi rekli u Srbiji - "ratovima devedesetih".

Ratko Mladić umro je kao pravomoćno osuđeni ratni zločinac, osuđen na doživotni zatvor zbog genocida u Srebrenici, zločina protiv čovječnosti i drugih ratnih zločina. Njegovo je tijelo 3. rujna vraćeno u Srbiju državnim zrakoplovom, a lijes je bio prekriven srpskom zastavom. Patološki tip i monstrum, a bilo je već takvih primjera u srbijanskoj povijesti, pretvoren je u đenerala, heroja i mučenika. 0 odnosu srpske politike i društva prema genocidu u Srebrenici ne treba posebno ni govoriti.

Većina srpskih političara, novinara, analitičara i općenito javnih osoba smatra NATO zločinačkom organizacijom i uvjerava narod kako ih Zapad želi poniziti. Srbi su žrtve, i velikih zapadnih zemalja i komšija koji se ovime koriste protiv Srbije. Jedini je zaštitnik, dakako, Rusija.

Teško je povjerovati da Bruxelles, Berlin, Pariz i Washington ne znaju kakvo se političko i medijsko raspoloženje desetljećima sustavno proizvodi u Srbiji 1 kakva se mržnju sije prema Zapadu i svim državama u susjedstvu. I Europski parlament u srpnju ove godine izrijekom je upozorio na dugogodišnje manipulativne antieurppske narative koje šire mediji pod kontrolom vlasti i pojedini visoki dužnosnici. Istraživanja srbijanske organizacije CRTA godinama pokazuju da se Rusija i Kina prikazuju uglavnom pozitivno, dok su Europska unija i NATO stalne mete negativnoga izvješćivanja i manipulativnih sadržaja. Tijekom 2024. čak dvije trećine zabilježenih medijskih manipulacija bilo je usmjereno protiv Zapada.

Zapadne diplomacije u Beogradu imaju veleposlanstva, obavještajne službe, analitičare i desetljeća iskustva s troličnom srbijanskom politikom. Imaju i istraživanja javnoga mnijenja.

Stoga se nameće pitanje motiva zapadne politike prema Beogradu.

Jedan dio odgovora vjerojatno leži u politici "stabilnosti", tj. promicanoj politici "stabilokracije". Carnegie Europe prošle je godine pisao daje Bruxelles godinama davao prednost suradnji s balkanskim moćnicima koji mogu jamčiti mir pred ozbiljnim pritiskom za demokratske reforme. Zato je danas velikosrpstvo, u okviru.projekta srpskoga sveta, snažnije nego prije desetak godina.

Nasuprot javno proklamiranoj jedinstvenoj europskoj politici, postoje i vrlo konkretni partikulami gospodarski interesi. O francuskim smo interesima već pisali. Njemačka pak ima svoje kalkulacije. Berlinu je važan srbijanski litij i uključivanje Srbije u europske lance proizvodnje baterija i električnih vozila. Zbog toga je Olaf Scholz 2024. osobno došao u Beograd na potpisivanje sporazuma o kritičnim sirovinama.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 10, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 32, 30, 31
Oblast strane 1,247.03 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija je čvorište ruskih operacija za destabilizaciju Europe, ali EU i dalje više drži do nje nego do Plenkovića i Hrvatske

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d983f9e3-d5e6-4492-b360-83d6d97edb5d/pdf

Kad je Francuska u pitanju, ne smiju se zaboraviti niti povijesne veze i utjecaji tajnih društava. Francuska i Srbija bile su saveznice u Prvome svjetskom ratu, a Pariz je nakon rata izgradio snažni politički, kulturni i intelektualni utjecaj u Kraljevini SHS. Važnu je ulogu.imala i masonerija.

Dok je srbijanska masonerija početkom 20. stoljeća djelovala u skladu sa srpskim državnim i nacionalnim interesima, hrvatska je masonerija bila znatno sklonija jugoslavenskoj ideji i integralizmu. Hrvatska nacionalna struja unutar masonskih krugova bila je slabija i brojčano znatno manja.

Beogradska loža Ujedinjenje početkom 20. stoljeća bila je povezana s Velikim Orijentom Francuske, a srbijanski masoni tijekom Prvoga svjetskog rata u francuskim su ložama promicali interese Srbije i jugoslavensku ideju. Nakon stvaranja Kraljevine SHS veze su ojačane. Đorđe Vajfert, dugogodišnji guverner Narodne banke Srbije i veliki meštar jugoslavenske masonerije, u povijesnim se istraživanjima navodi kao jedna od osoba koje su simbolizirale čvrstu povezanost francuskoga i srbijanskog slobodnog zidarstva. Veliki Orijent Francuske ponovno je početkom devedesetih počeo razvijati mrežu u Srbiji, a prema podatcima srbijanske liberalne masonerije do 2023. pod njegovim je okriljem ondje djelovalo 14 loža.

Možda ovdje trebamo potražiti razloge benevolentnoga odnosa zapadnih zemalja prema protuzapadnoj Srbiji?

Povijesno-masonske veze u pozadini

Francusko licemjerje

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Osijek
Strana 4, 5
Oblast strane 876 cm^2
Autor Dražen CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Zbog ilegalnog otpada u Saboru će se velika politička bitka

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/bea39ca3-c535-4a35-80c4-a8be24857fdd/pdf

Zbog ilegalno u Saboru će se velika poli tička

Možemo se zalaže da se, zbog okolnosti pokopa Ratka Mladića, pregovori Srbije o pristupanju Europskoj uniji suspendiraju, a HDZ je protiv toga. Nije to nešto što se moglo očekivati u hrvatskoj politici, posebno u kontekstu činjenice da desnica tvrdi da je Možemo prosrpska odnosno projugoslavenska sekta. Zastupnica Možemo Jelena Miloš je, u ulozi predsjednice Odbora za europske poslove, poslala pismo predsjednici Europske komisije Ursuli von der Leyen, u kojem je zatražila od nje “jasnu osudu slavljenja ratnog zločinca Mladića” te da zbog toga “odmah prekine pristupne pregovore sa Srbijom i pokaže da stoji iza proklamiranih europskih vrijednosti”.

Jandroković kaže da je slučaj s ilegalnim odlaganjem otpada u Gospiću “snažan impuls” Vladi za intenzivnije rješavanje problema s odlagalištima diljem Hrvatske te ustvrdio da vlada, nijedna dosad, nije bila na to “dovoljno koncentrirana”. “Politička borba će se nastaviti. No po meni bi ona trebala biti u drugom planu. Ovo je bitna tema oko koje moramo imati određenu razinu suglasja. Jasno mi je da će, naravno, oporba pokušati sa svoje strane nanijeti štetu Vladi, a da će Vlada i vladajuća većina objašnjavati što čine. Želim iskazati solidarnost s ljudima koji žive u blizini takvih odlagališta, posebno u Gospiću, ali, nažalost, takvih mjesta ima i drugdje”, ističe.

Dražen CIGLENEČKI

Tema ilegalnog otpada u Lici, ali i ostalim dijelovima Hrvatske, sigurno će dominirati jesenskim zasjedanjem Hrvatskog sabora, koje započinje idući utorak. Već prvog dana, u sklopu aktualnog prijepodneva, oporba će imati priliku postavljati članovima Vlade pitanja o vrlo ozbiljnom ekološkom problemu koji je prerastao u politički. Na sjednici saborskog Predsjedništva čelnica Kluba zastupnika Možemo Sandra Benčić predložila je i točku dnevnog reda u okviru koje bi se isključivo govorilo o ilegalnom odlagalištu otpada u Gospiću. - Inicijativa je našeg kluba bila da se već prvi dan zaključkom obveže Vladu da idući tjedan dostavi Saboru plan sanacije, o kojem bi zastupnici odmah raspravljali. Ne moram naglašavati koliko je situacija urgentna, ne moramo naglašavati da je sada apsolutno svima jasno da je otpad procurio u podzemne vode i zagadio ih i da će svakim danom, sa svakom sljedećom kišom biti još gore i da se otpad mora hitno maknuti. Predložila sam da usuglasimo zajednički stav o tome, ali Jandroković je to odbio - izjavila je Sandra Benčić nakon završetka sjednice Predsjedništva.

Vjerojatno je nije iznenadilo to što predsjednik Sabora nije htio podržati da se na ovakav način obveže Vladu u kojoj je glavna njegova stranka. HDZ je i nedavno na izvanrednoj sjednici Hrvatskog sabora odbio prijedloge zaključaka predsjednika Zorana Milanovića, koji su također imali za cilj nametanje obveze Vladi da žurno sanira kontaminirani teren. Ali oporba ima na raspolaganju još nekoliko mogućnosti za otvaranje teme otpada u parlamentu. Jednu je već najavila, SDP je prikupio potpise za zahtjev za izglasavanje nepovjerenja Vladi, on će ovih dana biti upućen u proceduru i u utorak će biti uvršten u dnevni red. Vlada će se u roku od osam dana morati očitovati, a Jandroković ima 30 dana za odluku kada će zastupnici o tom zahtjevu raspravljati i glasovati. Obično je u takvim prigodama izbor HDZ-a da se što prije to odradi.

Opozicija se, nadalje, može i, primjerice, poslužiti poslovničkim instrumentom da s 30 potpisa zatraži raspravu o izvješću pučke pravobraniteljice za 2025., kojeg je značajan segment upravo trenutačno aktualan problem ilegalnog otpada. Budući da se to izvješće u dnevnom redu Hrvatskog sabora nalazi od 1. travnja, što je dulje od propisana dva mjeseca, predsjednik Sabora Gordan Jandroković bi, ako bi mu stigao takav zahtjev, morao u roku od sedam dana staviti na raspravu izvješće Tene Šimonović Einwalter, pa bi se zastupnici opet bavili politički eksplozivnom temom ilegalnog opasnog otpada. Jandroković je svjestan da se nju sljedećih mjeseci neće moći izbjeći u Hrvatskom saboru.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Osijek
Strana 4, 5
Oblast strane 876 cm^2
Autor Dražen CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Zbog ilegalnog otpada u Saboru će se velika politička bitka

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/bea39ca3-c535-4a35-80c4-a8be24857fdd/pdf

- To će biti politička bitka koju i sada gledamo, ali, opet kažem, ključno je početi rješavati ovaj problem. Brigu za ljude, za prirodu moramo dijeliti svi. Mislim da bismo svi željeli da Hrvatska nema problem ilegalnih odlagališta otrovnog ili opasnog otpada, ali, nažalost, takvih mjesta osim u Gospiću ima i drugdje u Hrvatskoj. Nije to fenomen koji se dogodio jučer, nego traje već jako dugo vremena, a sanacija svega toga će biti jedan od prioriteta i ove i budućih vlada. Ne može se to brzo riješiti, ali je iznimno važno da se rješava - poručio je predsjednik Hrvatskog sabora.

Benčić je na sjednici saborskog Predsjedništva predložila donošenje deklaracije kojom bi zastupnici izrazili stav da je nužno suspendirati pregovore Srbije o pristupanju EU-u. No Jandroković, čiji HDZ pripada EPP-u kao i SNS Aleksandra Vučića, nije na to pristao. U kasnijoj izjavi novinare je, međutim, predsjednik Hrvatskog sabora upozoravao na opasnosti koje prijete iz Srbije. “Srbija pokušava revidirati povijest završetka 20. stoljeća i vodi jednu iznimno prljavu propagandu protiv susjednih zemalja, među kojima je posebno važna Hrvatska. Uz to se i naoružava. Imate ta tri elementa koja upozoravaju na to da je situacija tamo ozbiljna i da ih ne možemo baš olako doživljavati. Trebamo to nadzirati i biti spremni na sve vrste odgovora”, rekao je Jandroković. n

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 484.41 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov EU: Slike s Mladićeva pogreba su - šokantne

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/70f84c4a-20b4-4001-af9e-cbb758da781d/pdf

JOŠ NEMA ODGOVORA O MOGUĆIM POSLJEDICAMA ZA SRBIJU

EU: Slike s Mladićeva pogreba su - šokantne

Tonino Picula

Prizori s beogradskog pokopa haškog osuđenika za genocid i druge ratne zločine Ratka Mladića i dan poslije izazivali su brojne reakcije. Svjetski mediji javili su kako je pokopan s najvišim počastima, premda službeni Beograd tvrdi da se nije radilo o državnom ispraćaju. Iako je predsjednik Srbije Aleksandar Vučić izbjegao dolazak, izgovarajući se "unaprijed dogovorenim obvezama", zastavom prekriven lijes, pripadnici vojske u protokolu i dolazak nekolicine ministara aktualne srpske vlade jasno su svjedočili što vrh te države misli o Mladiću.

Proširio se val nezadovoljstva, osobito među bošnjačkim dužnosnicima i organizacijama, ali i diljem Europe, koje je pokrenula izjava i glasnogovornice Europske komisije (EK) Paule Pinho u ponedjeljak, koja je relativizirajući viđeno između ostaloga ocijenila kako "nije riječ o državnom pokopu ratnog zločinca". "Vaš stav o pogrebu osuđenog ratnog zločinca sramota je za cijelu Europsku uniju", objavilo je na svom profilu na X-u Ministarstvo vanjskih poslova BIH. Šef diplomacije BIH Elmedin Konaković najavio je da će se diplomatski odnosi sa Srbijom svesti na najnižu razinu, povlačenjem dijela zaposlenika iz veleposlanstva u Beogradu. Podsjetimo kako je i hrvatski premijer Andrej Plenković još u ponedjeljak navečer reagirao kako je "jako loše" da je izvršno tijelo EU-a komentiralo Mladićev pogreb - samo na razini glasnogovornice. Zato je zadužio hrvatsku stalnu predstavnicu pri EU-u da od predsjednice Europske komisije Ursule von der Leyen i čelnika Europskog vijeća Antonia Coste zatraži reakciju.

Stoga su u utorak uslijedile ipak nešto oštrije ocjene iz Bruxellesa. "Službena potpora i nazočnost visokih srbijanskih dužnosnika pogrebu Ratka Mladića duboko su žalosni i pokazuju neuspjeh u suočavanju s mračnim poglavljem nedavne europske povijesti i proturječe vrijednostima koje podupiru put Srbije prema EU-u", odvojeno su objavili istovjetne izjave na društvenim mrežama von der Leyen i Costa. "Slike s pogreba bile su šokantne", istaknuli su, dodajući kako je Mladić bio osuđeni ratni zločinac. "Bio je odgovoran za genocid, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti. Umro je služeći doživotnu kaznu za to", naglasili su čelnici EU institucija.

No Europska komisija ipak zasad još nema odgovor hoće li sve to imati i neke izvjestitelj EP-a za Srbiju SUPROTNO

VRIJEDNOSTIMA EU-a Taj pokop ne može se promatrati isključivo kao privatni događaj jer sudjelovanje predstavnika državnih institucija, pripadnika vojske i članova vlasti šalje jasnu političku poruku. Svako veličanje ili relativiziranje Mladićevih zločina izravno je suprotno vrijednostima na kojima počiva EU, ističe Tonino Picula, stalni izvjestitelj Europskog parlamenta za Srbiju. “Srbija ne može istodobno tvrditi da joj je članstvo u EU-u strateški cilj, a tolerirati ili institucionalno pratiti glorifikaciju ljudi osuđenih za najteže ratne zločine”, poručio je. konkretne posljedice za Srbiju i njezine europske aspiracije. "Što se tiče pitanja o konkretnim koracima, mi to istražujemo", odgovorila je u utorak Paula Pinho. Na upit podržava li EK i dalje otvaranje klastera 3 u pristupnim pregovorima sa Srbijom, glasnogovornik za proširenje Guillaume Mercier rekao je da je procjena o spremnosti Srbije za to napravljena u srpnju, da se sada o tome vode rasprave među članicama te da će se "uzeti u obzir i najnovija politička zbivanja".

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 484.41 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov EU: Slike s Mladićeva pogreba su - šokantne

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/70f84c4a-20b4-4001-af9e-cbb758da781d/pdf

Nevladina organizacija -Arhiv javnih skupova objavila je procjenu da je Mladićevu sprovodu nazočilo oko 16.000 ljudi, dobivenu brojenjem ljudi na videosnimci između 11 i 14 sati, a pojedini provladini mediji tvrde da se prije i tijekom sprovoda na širem području groblja okupilo ukupno 150.000 ljudi. I. Bošnjak n

Direktor Memorijalnog centra Srebrenica Emir Suljagić oštro je reagirao i na istup von der Leyen jer “nije osudila jasno uključenost Srbije i predstavnika srpskih vlasti u ceremoniji pokopa ratnog zločinca”. “Jedina stvar za žaljenje u cijeloj ovoj aferi jest to što ona odbija stvari nazvati pravim imenom. Ako ovo nije uključenost države, što jest?” pita se. Dodao je da će pamtiti “tko je stajao uz nas i tko je gledao u stranu”, posebno kada neki dužnosnik EU-a ponovno zatraži posjet Memorijalnom centru.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 6
Oblast strane 978.43 cm^2
Autor Žarko Ivković

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Umjesto kozaračke djece na plakatu filma djeca iz El Shatta

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d8ab5eb3-4428-4064-8b47-6c79efde0550/pdf

Zafranovićeva manipulacija

Umjesto kozaračke djece na plakatu filma djeca iz El Shatta

Kampanja za kontroverzni film Lordana Zafranovića “Zlatni rez 42 – Djeca Kozare” počela manipulacijom

Umjesto kozaračke djece, na plakatu Zafranovićeva filma hrvatska djeca iz El Shatta

Žarko Ivković

Dugo najavljivani igrani film redatelja Lordana Zafranovića “Zlatni rez 42 – Djeca Kozare” pred publiku stiže 2. listopada 2026., kad u beogradskom Sava centru otvara 53. izdanje Međunarodnog filmskog festivala (FEST). Film se bavi stradanjem srpske djece s Kozare tijekom njemačko-ustaške ofenzive 1942. i zločinima ustaškog režima nad civilnim stanovništvom. Ključne odrednice svoje priče Zafranović ističe već u naslovu: broj 42 označava ljeto 1942. godine i ofenzivu na Kozari, a “zlatni rez”, pojam koji u umjetnosti označava idealne proporcije, koristi kako bi opisao “savršeno” projektiranu tvornicu smrti u logoru Jasenovac. Film izaziva kontroverze

Zafranovićev film izaziva kontroverze još otkad je prije desetak godina najavljeno njegovo snimanje, a kontroverzi nije lišena ni njegova promotivna kampanja, koja je počela ozbiljnom povijesnom manipulacijom. Kao središnji vizual filmskog plakata, naime, iskorištena je arhivska fotografija majke s djecom u zbjegu. No fotografija prikazuje obitelj Ivičević iz Drvenika, dalmatinske civile u izbjegličkom kampu u El Shattu 1944., kamo su nakon kapitulacije Italije pobjegli pred njemačkom ofenzivom. Riječ je, dakle, o hrvatskim izbjeglicama iz Makarskog primorja, a ne o srpskim stradalnicima s Kozare!

Fotografija je uzeta iz monografije Velimira Urlića “Makarski primorci u zbjegu, 1943. – 1946.”, koju je 2003. objavio Gradski muzej Makarska. Upravo je ta fotografija objavljena na naslovnici knjige, a sada ju je Zafranovićeva ekipa izvukla iz njezina povijesnog konteksta, grafičkim dodavanjem bodljikave žice izmijenila prizor te ga na filmskom plakatu prikazala kao stradanje kozaračke djece.

Da bi se razumjelo što se tom manipulacijom promijenilo, valja podsjetiti i na povijesni kontekst Kozare. Prema istraživanjima povjesničara Nikice Barića, ofenziva na Kozari bila je u prvom redu njemačka vojna operacija u kojoj su sudjelovale i snage NDH radi slamanja partizanskog pokreta. Nakon borbi, više od 60 tisuća zarobljenih civila, većinom Srba, deportirano je na prisilni rad ili u ustaške sabirne logore. Djeca su u tim kampovima masovno umirala od epidemija i iscrpljenosti, ali su tisuće njih spašene i udomljene zahvaljujući akciji Diane Budisavljević te posredovanju Hrvatskog Crvenog križa i Caritasa.

Što je, dakle, učinila Zafranovićeva ekipa “umetanjem” obitelji Ivičević u ustašku bodljikavu žicu i predstavljajući je kao prizor stradanja kozaračke djece? U politološkoj znanosti to se naziva oblikom instrumentalizacije prošlosti: tragedija jednih ljudi preuzeta je i preoblikovana kako bi pojačala emocionalni učinak priče o stradanju drugih. Takvi postupci, kojima se politička poruka stavlja ispred činjenica, nipošto ne pridonose pomirenju, nego samo produbljuju povijesne i nacionalne podjele.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 6
Oblast strane 978.43 cm^2
Autor Žarko Ivković

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Umjesto kozaračke djece na plakatu filma djeca iz El Shatta

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d8ab5eb3-4428-4064-8b47-6c79efde0550/pdf

"Prekrojena" fotografija otvara raspravu o vjerodostojnosti filma "Djeca s Kozare", ali i o autorskom pristupu Lordana Zafranovića. Njegove izjave posljednjih godina pokazuju da odgovornost ustaškog režima često širi na hrvatsko društvo i državu. K tomu, ironija cijelog slučaja još je veća ako znamo da je i sam Zafranović (rođen 1944. na Šolti) prve dvije godine života proveo u izbjegličkom kampu u El Shattu. To što se u promotivnoj kampanji njegova filma povijesna građa o njegovu djetinjstvu podmeće pod ustašku bodljikavu žicu teško je opravdati umjetničkom slobodom, pa se otvara i pitanje je li autorima politička poruka važnija od povijesnih činjenica.

Takva marketinška strategija zapravo oslikava dugogodišnji autorski obrazac Lordana Zafranovića – oslanjanje na estetiku šoka i snažan emocionalni učinak. Još su se 1980-ih godina u jugoslavenskoj javnosti vodile oštre polemike o njegovu radu, o čemu svjedoče i ondašnji privatni dnevnici Franje Tuđmana. Tuđman je 9. kolovoza 1981. zabilježio svoja zapažanja o Zafranovićevu intervjuu za beogradsku Politiku pod naslovom "Dahau i Aušvic bledi su prema Jasenovcu". U tom je razgovoru Zafranović prihvatio novinarovu tezu o 700 tisuća ubijenih u Jasenovcu, a na upit je li proučavao zločine u drugim logorima, rekao je: "Monstruoznost ustaša u Jasenovcu čini Dahau i Aušvic bledim. Krvoločnost te vrste u istoriji nije zabeležena."

Nazivajući ga sarkastično "svjedokom o zločinima Hrvata", Tuđman zapisuje: "Taj splitski mandrilo snimio je onaj užasan film 'Okupacija u 26 slika', koji su slali u svijet zato što na taj način govori o zločinima Hrvata, gdje je doživio oštre kritike čak i komunističkih listova."

Da Zafranović svoju političku misiju nije promijenio ni do danas, dokazuju i njegove novije izjave, koje su prerasle u političku propagandu protiv Hrvatske. U svom osobnom dnevniku, objavljenom na Radiju Slobodna Europa 2016. godine, redatelj piše o "strašnom, agresivnom i primitivnom nacionalizmu i fašizmu u našem hrvatskom biću". Njegove izjave uoči premijere "Zlatnog reza 42" idu i korak dalje u nametanju kolektivne krivnje: Zafranović tvrdi kako se u Hrvatskoj "ništa nije promijenilo od 1941./1942." te poručuje da on "govori u ime svog naroda kako bi rekao: Oprostite". Njegova ključna politička poruka glasi: "Dok netko ne klekne u Jasenovcu u ime hrvatske države, nema oprosta. To hoću kazati."

Uintervjuu za srpski portal Forum iz 2024. godine, ustvrdio je kako njegov film "Zlatni rez 42" nije samo priča o povijesnom događaju. "Ne pravim istorijski film o Jasenovcu, nego film o zlu danas i ovdje", kazao je i objasnio da nas i danas okružuje "isto tako opasna stvar kao 1941. godine". Potpora od Vučića i Dodika

Dok od Hrvatske traži pokajanje, Zafranović zatvara oči pred režimima koji financiraju njegov rad. Projekt "Zlatni rez 42 – Djeca Kozare" nastao je uz potporu Aleksandra Vučića i Milorada Dodika, političkih nasljednika velikosrpske politike iz 1990-ih i ljudi koji glorificiraju ratnog zločinca Ratka Mladića. Iz perspektive politike pomirenja, upitna je vjerodostojnost preuzimanja uloge moralnog arbitra ako se istodobno prihvaća proračunski novac od onih koji nikad nisu kleknuli pred Ovčarom i Srebrenicom. Zafranović, koji profesionalno djeluje na relaciji Prag – Beograd, u javnim istupima izbjegava osuditi ratnu politiku službenog Beograda iz 1990-ih, čime se njegova humanistička poruka zaustavlja na granicama državnih proračuna koji ga podupiru.

Ukonačnici, takav pristup otvara pitanje o stvarnom cilju filma: je li riječ o legitimnom pijetetu prema kozaračkim žrtvama ili o obnovi starih propagandnih matrica o kolektivnoj krivnji Hrvata? Osuda ustaških zločina ostaje civilizacijska dužnost, ali jednako je tako nužno odbaciti pokušaje da se te tragedije koriste kao sredstvo trajne moralne diskvalifikacije hrvatske države i hrvatskog naroda. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 1, 6
Oblast strane 978.43 cm^2
Autor Žarko Ivković

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Umjesto kozaračke djece na plakatu filma djeca iz El Shatta

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d8ab5eb3-4428-4064-8b47-6c79efde0550/pdf

Fotografija hrvatske obitelji iz izbjegličkog kampa u El Shattu iskorištena je za promociju filma o stradanju djece s Kozare. Originalni prizor naknadno je izmijenjen dodavanjem bodljikave žice i predstavljen kao slika kozaračkih stradalnika

ISTA JE FOTOGRAFIJA GRAFIČKI IZMIJENJENA dodavanjem bodljikave žice i iskorištena u promotivnoj kampanji filma "Zlatni rez 42 – Djeca Kozare", čime je izvorni prizor hrvatskih izbjeglica iz El Shatta predstavljen kao prizor stradanja kozaračke djece

ORIGINALNA FOTOGRAFIJA OBITELJI IVIČEVIĆ iz Drvenika snimljena je u izbjegličkom kampu u El Shattu 1944. godine. Riječ je o hrvatskim civilima koji su nakon kapitulacije Italije pobjegli pred njemačkom ofenzivom, a fotografija je objavljena u monografiji Velimira Urlića "Makarski primorci u zbjegu, 1943. – 1946."

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 8
Oblast strane 287.54 cm^2
Autor Tomislav Krasnec

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Masa ljudi okupila se u Beogradu na pokopu europskih šansi Srbije

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fcf07111-febe-452e-9e77-5e601dbb49f6/pdf

Masa ljudi okupila se u Beogradu na pokopu europskih šansi Srbije

Tomislav Krasnec

Velika masa ljudi okupila se u Beogradu na pokopu srbijanskih nada u pristupanje Europskoj uniji. Tim je riječima svoju reakciju sročio anonimni briselski satiričar na X-u pod profilom DG MEME, što je u trenutku objave, malo prije reakcije Ursule von der Leyen i Antonia Coste, možda i zvučalo kao poštenija reakcija iz Bruxellesa od dotadašnje uime dviju najvažnijih EU-institucija. Ipak, predsjednici Europske komisije i Europskog vijeća objavili su poruku zgražanja nad scenama pogreba ratnog zločinca Ratka Mladića u Beogradu. Učinili su to i na "poguranac" hrvatske Vlade i premijera Andreja Plenkovića koji je Costi u subotu na jednom skupu u Italiji objašnjavao što se događa u Srbiji nakon vijesti o smrti najgoreg ratnog zločinca u Haagu, a i hrvatska veleposlanica pri EU Irena Andrassy dobila je, kažu iz Vlade, zadatak da objasni kabinetima Coste i von der Leyen da Zagreb očekuje da reagiraju osobno s najviše razine.

Pokopan je Mladić, a pokopane su i europske šanse Srbije, i to na pogrebu koji se, kao što smo predvidjeli u subotnjoj kolumni Krasnopis u Obzoru, pretvorio u drugi rankovićevski pokop po količini nove runde mitomanije srpskog nacionalizma za desetljeća koja dolaze. Hrvatska bi, nakon ovoga, zaista mogla blokirati eventualni ulazak ovakve, Vučićeve Srbije u Europsku uniju, kao što to ovih dana zagovara svaki hrvatski političar i komentator. Ali, problem s idejom blokade Srbije na putu prema EU je u tome što to bolje zvuči nego što u stvarnosti izgleda.

Pa, Hrvatska je prije nepuna dva mjeseca blokirala Srbiju u otvaranju novog pregovaračkog klastera. S još osam država, Hrvatska je bila protiv tog prijedloga koji su snažno gurale Europska komisija i neke velike i važne države članice. Je li tu hrvatsku blokadu Srbije početkom srpnja ove godine netko registrirao? Valjda jest, ali ako pitate prosječnog zagovaratelja hitne hrvatske blokade Srbije na njezinu putu prema EU, možda ćete se iznenaditi ignorantskim odgovorom. Ta ideja bolje zvuči nego što izgleda među ostalim i zato što Hrvatska nije jedina koja u takvim raspravama smatra da Srbija ne zaslužuje napredak u pregovorima. Ali i zato što je Srbija pod vodstvom Aleksandra Vučića takva da i pregovara i ne pregovara o članstvu u EU, i želi i ne želi napredovati u pregovorima, i pripada i ne pripada Europi. Teško je blokirati nekoga tko sam sebe blokira. Odnosno, lako je takvog blokirati, jer sâm radi u korist svoje štete. Vučićeva Srbija već godinama ne može naprijed prema EU jer ni sama ne želi ići prema EU. Ona samo želi biti percipirana kao zemlja koja se približava Europi, želi od tog dojma imati ekonomske koristi, i želi biti zemlja bez koje tobože nema proširenja EU na zapadni Balkan jer je ona najveća i najvažnija. Ali, pored te percepcije, u biti želi pričekati da vidi hoće li se EU raspasti, Rusija pobijediti u Ukrajini, Kina uzeti Tajvan dok nitko ne gleda, a Amerika izgubiti svoju dušu i pamćenje.

Tek nakon čekanja takvog pogodnog trenutka, Vučić bi želio odlučiti isplati li se njemu i Srbiji više to da postane normalna europska zemlja s izgrađenim institucijama; ili mu se isplati više to da se vrati na ratnu stazu, koja ni Vučiću osobno nije strana, a o Mladiću da ne govorimo; i baš zbog te neumrle opcije ratne staze taj je ratni zločinac i sahranjen uz počasti uz koje je sahranjen. To čekanje Srbije još traje. Europski lideri oko toga trebaju prestati biti tako naivni. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 8
Oblast strane 287.48 cm^2
Autor Renata Rašović

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nakon “Hoda za Liku”mit o Hrvatima koji bezuvjetno trpe službeno je mrtav

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c25ff61d-4da2-4480-b771-77ec8eac2e6d/pdf

Nakon “Hoda za Liku” mit o Hrvatima koji bezuvjetno trpe službeno je mrtav

Renata Rašović

Osjećaj moralne dužnosti nadvladao je tradicionalni hrvatski sram od uličnog eksponiranja – jedna je od ključnih impresija kada je riječ o impozantnom subotnjem “Hod za Liku”, čiji se dojmovi i dosezi još sabiru u konačni saldo. A za razumijevanje težine i značaja ovog skupa, potrebno je najprije ogoliti naš nepostojeći kult prosvjedovanja.

Za razliku od Francuza, koji će zapaliti pola Pariza zbog povećanja cijene goriva ili pomicanja dobne granice za mirovinu za samo nekoliko mjeseci, Hrvati tradicionalno na prosvjede gledaju s podozrenjem. Hrvatska nema kulturu uličnog bunta. To je aksiom, politička konstanta i najdraža utjeha svakog vlastodršca u protekla tri desetljeća. Dok Srbija gori na ulicama čim vlast pokuša zataškati pad nadstrešnice u Novom Sadu, i dok tamo građani tjednima blokiraju autoceste i okupiraju sveučilišta odbijajući biti pasivne žrtve sustava, prosječan Hrvat nepravdu tradicionalno guta, uz mlaki, jalovi izraz revolta – na društvenim mrežama.

UBeogradu se ozbiljne demonstracije i politički potresi zakuhaju čak i onda kada Vučićev SNS montira gigantski izborni plakat preko zgrade i time zabetonira gnijezda zaštićenih ptica čiopa. Tamo se zbog ptica ide na barikade i stranačka se propaganda kida golim rukama, u Hrvatskoj se šuti.

Hrvatima je usađen duboki, gotovo genetski strah od autoriteta. Ako se buniš, dobit ćeš otkaz, ako tražiš pravdu, izopćit će te iz lokalne zajednice, ako upozoriš na korupciju, proglasit će te izdajnikom proizašlim iz “krivog ideološkog tabora”. Političke elite tu su pacifikaciju naroda dovele do savršenstva, uspješno dijeleći narod na partizane i ustaše, na crvene i plave, kako slučajno nikome ne bi palo na pamet ujediniti se oko nečeg opipljivog. Hrvatska pasivnost nije bila stvar “europskog bontona” ili “dostojanstva”, bio je to čisti, destilirani društveni kukavičluk i kronični nedostatak građanske hrabrosti.

No brutalnost i institucionalni cinizam koji su isplivali u Lici pogodili su onu zadnju, skrivenu žicu bazičnog ljudskog dostojanstva. Točku u kojoj više ni najekstremniji oblik apatije nije mogao poslužiti kao izgovor za šutnju. Građani su pokazali da odsustvo povijesti uličnog bunta ne znači odsustvo moralnog kompasa.

Ovaj ulični krik izbrisao je sve uobičajene političke podjele. Na trgovima nisu stajale lijeva ili desna Hrvatska, nisu stajale nevladine udruge s unaprijed pripremljenim agendama, već narod koji je shvatio da je stjeran u kut. Cijela je zemlja prepoznala istu metastazu na tijelu države.

Kada živi, bijesni ljudi fizički okupiraju javni prostor, politički establishment počinje paničariti. Odjednom se hitno otvaraju ladice, mijenjaju se odluke, provode se izvanredni nadzori, a ministri, zamuckujući, daju izjave pred kamerama. Kakav nevjerojatan, bizaran prizor za Hrvatsku: institucije su se, makar na trenutak, uplašile naroda.

Što nam ovaj presedan donosi za budućnost? Ponajprije, donosi spoznaju onima na pozicijama moći da granica trpeljivosti hrvatskih građana ipak postoji. Mit o narodu koji će vječno šutjeti i trpjeti službeno je pokopan na ulicama hrvatskih gradova. Mit o Hrvatima koji bezuvjetno trpe službeno je mrtav, a granica je povučena u Lici.

Institucije su dobile jasnu poruku: javnost vas promatra. Politička kasta dobila je jasnu poruku da je fitilj skraćen do samog kraja. Pitanje koje ostaje otvoreno jest ima li ovaj narod snage ovu novopronađenu svijest o vlastitoj moći pretvoriti u stalni mehanizam kontrole vlasti, zbog Like i ne samo zbog nje. •

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 11
Oblast strane 583.11 cm^2
Autor Zoran Vitas

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Zbog ispraćaja zločinca Mladića uz počasti svi sada izbjegavaju Vučića

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0709ec72-e112-4a1d-9ce2-2c710361ad23/pdf

Europska komisija napokon zbrojila dva i dva

Zbog ispraćaja zločinca Mladića uz počasti svi sada izbjegavaju Vučića

Zoran Vitas

Nije predugo trebalo da se Bruxelles zbroji i uvidi što se u Beogradu dogodilo u ponedjeljak. Kako se može čuti iz sjedišta Europske komisije, Ursula von der Leyen mogla bi zaobići Srbiju na skorašnjoj balkanskoj turneji. Sama nije skrivala iznenađenje sprovodom Ratka Mladića. Suze za zločincem

"Slike s pogreba Ratka Mladića jučer u Beogradu bile su šokantne. Ratko Mladić bio je osuđeni ratni zločinac. Bio je odgovoran za genocid, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti. Umro je dok je služio doživotnu kaznu za genocid u Srebrenici i druge zločine. Elementi službene podrške i prisutnost nekih visokih srbijanskih dužnosnika na sprovodu duboko su žalosni. Oni pokazuju neuspjeh u suočavanju s mračnim poglavljem nedavne europske povijesti i proturječe vrijednostima koje podupiru put Srbije prema Europskoj uniji. Naše misli su sa svim žrtvama zločina počinjenih u zemljama bivše Jugoslavije", napisala je šefica EK, što potpisuje i predsjedavajući Vijeća Europe António Costa.

Nakon sprovoda Mladića u Beogradu EK je ostala obasuta pitanjima i kritikama o svojoj popustljivosti prema Srbiji i Aleksandru Vučiću, pa i pitanjima hoće li na redovitoj turneji Von der Leyen posjetiti i Beograd. Službeni je odgovor kako zemlje na njezinu itinereru još nisu potvrđene.

– Mogu potvrditi da će predsjednik putovati na zapadni Balkan, kao i svake godine. Program se još uvijek finalizira, tako da ne mogu potvrditi detalje ni jesu li uključene sve zemlje zapadnog Balkana, još uvijek radimo na tome – objasnila je glasnogovornica Paula Pinho. Kasnije je priopćeno da Von der Leyen nije ni planirala posjetiti Beograd. Ista je glasnogovornica bila izazvala neugodu već u ponedjeljak rekavši kako su "čuli da je u Beogradu sprovod, ali da nema državni karakter".

Izgleda da ni Von der Leyen ni bilo tko drugi u Bruxellesu, uključujući NATO, nije očekivao takav odaziv na Mladićevu ispraćaju. Ondje je bilo pet ministara vlade Srbije, Vučićev sin Danilo, opijelo je držao patrijarh Porfirije, Mladića su do grobnice u kojoj je pokopana njegova kći koja je 1994. počinila samoubojstvo odnijeli vojnici Vojske Srbije. U Beograd je njegovo tijelo stiglo vladinim zrakoplovom, lijes je bio umotan u službenu zastavu.

Mediji pod Vučićevom kontrolom natjecali su se u veličanju događaja i Mladića. Malo je vrijedilo što se već nekoliko dana prije Vučić opravdao pred javnošću da je spriječen doći na pokop. Nema puno veze ni što je moguće da je s Miloradom Dodikom razgovarao o tome da se Mladića pokopa u Banjoj Luci, s obzirom na izjave koje je davao nakon njegove smrti.

– Mi smo sada vidjeli da je Haag želio Mladićevu smrt iza rešetaka, oni nisu željeli dopustiti da general umre u Srbiji, da umre tamo gdje je želio – govorio je.

Plitke emocije nacionalizma

Usrpnju je Komisija pokušala oživjeti kandidaturu Srbije za pridruživanje ponovno stavljajući na stol otvaranje Klastera 3. Osam država članica blokiralo je taj potez, pozivajući se na zabrinutost zbog vladavine prava i neuspjeh Beograda da se uskladi sa sankcijama EU protiv Rusije.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 11
Oblast strane 583.11 cm^2
Autor Zoran Vitas

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Zbog ispraćaja zločinca Mladića uz počasti svi sada izbjegavaju Vučića

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0709ec72-e112-4a1d-9ce2-2c710361ad23/pdf

– Svi mogu vidjeti da je, nakon ovog gnusnog veličanja Mladića, otvaranje Klastera 3 za sada potpuno isključeno – rekao je anonimni diplomat EU za Euronews.

Povjerenica za proširenje Marta Kos otkazala je planirani posjet Srbiji. Ispada da je Vučić žrtva vlastite višegodišnje nacionalističke politike jer na plitkim emocijama nacionalizma temelji svoju vlast, a sada mu se upravo takva politika obila o glavu. •

ŠOKANTNE SLIKE Slike s pogreba Ratka Mladića u Beogradu bile su šokantne. Mladić je bio osuđeni ratni zločinac, odgovoran za genocid, rekla je Von der Leyen

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Poslovni dnevnik
Kategorija Svijet
Strana 1, 10, 11
Oblast strane 1,197.97 cm^2
Autor INES SABALIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Zbog poslovnih veza s Vučićem Bruxelles sramotno zatvorio oči na pokop Mladića?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3d382ef2-f060-468f-b3dd-7dbd8ec056cd/pdf

Zbog poslovnih veza s Vučićem Bruxelles sramotno zatvorio oči na pokop Mladića?

EK je pokazao šokantno nesnalaženje u kristalno jasnoj situaciji

Pogreb ratnog zločinca Europska komisija pokazala je šokantno nesnalaženje u situaciji koja uopće nije bila teška i kompliciranа, nego kristalno jasna

Je li zbog poslovnih veza s Vučićem Bruxelles sramotno zatvorio oči na pokop Mladića?

INES SABALIĆ redakcija@poslovni.hr

Europska komisija je oko pogreba sa svečanim državnim počastima, koji je Beograd organizirao za ratnog zločinca Ratka Mladića, pokazala šokantno nesnalaženje u situaciji koja uopće nije bila teška i kompliciranа, nego kristalno jasna. Pokušaj žongliranja, pa i samohvale, nad uspjehom postignutim u pregovorima kod Aleksandra Vučića u nijansama organizacije pogreba na press konferenciji, najobičnija su samoskrivljena sramota europske institucije koja treba raditi poštujući vrijednosti i na korist građana zemalja članica.

Glasnogovornica Europske komisije pozvala nas je da sami procijenimo: “Činjenica je da smo čuli da se sprema pogreb s državnim počastima, a to se nije dogodilo”, rekla je upravo u trenutku dok se u Beogradu odvijao ‘danse macabre’, umatanje kovčega u državnu zastavu, ispaljivanje počasnih plotuna, dok je Vojska Srbije držala počasnu stražu, a blizak suradnik predsjednika Vučića, patrijarh Porfirije osobno držao opijelo i opisivao Mladića kao junaka koji je položio žrtvu za opstanak svoga roda.

“Što mislimo, jasno smo rekli. Ostavljam vas da sami procijenite našu poziciju”, rekla je Paola Pinho i pozvala se na priopćenje koje je neposredno prije redovite press konferencije objavljeno na stranici Europske službe za vanjske poslove (EEAS) u kojemu se osuđuje “svako veličanje ratnih zločinaca, poricanje genocida i revizionizam, kao protivne temeljnim europskim vrijednostima te nemaju mjesto ni u EU-u niti zemljama kandidatima”. Procijenimo: U izjavi se apostrofira regija Zapadnog Balkana, kao da se “veličanje i poricanje genocida i revizionizam” događa u apstraktnom prostoru a ne, tog točnog trenutka, konkretno, u Beogradu. Nije napisano ime Ratka Mladića niti riječ Beograd, Srbija, Vojska Srbije, niti Aleksandar Vučić. Upućuje se na dobrosusjedske odnose i pomirenje, no uzevši u obzir što se događalo u Beogradu i uzevši u obzir kakva je trebala biti reakcija vodećih osoba EU-a na slavljenje genocida, to je jednostavno neozbiljno.

Izjave bez političke težine Izjava je na stranici EEAS-a, čak ne niti na glavnoj stranici Europske komisije, a potpisana je od glasnogovornika i njegovog tima u press službi. To je oprezna izjava koju smije dati glasnogovornik, ali nije izjava Ursule von der Leyen, ili šefice EEAS-a, Kaje Kallas. Time je snaga izjave bez stvarne političke težine.

Kakav je to trust mozgova oko Von der Leyen, čija je riječ presudila da je Vučić koristan, jer smatraju da on sprečava eskalaciju u regiji, pa da bolje ništa. Što je radila hrvatska povjerenica, razmišljala o Bliskom istoku, pa joj je taj razvoj u Beogradu promakao? Je li povlađivanje Vučiću bila odluka Europske komisije ili su neke zemlje članice utjecale i tražile ublažavanje osude. Saznat ćemo, javit ćemo.

Da nije možda bio prisutan lobing pa se cjenkalo za svaku riječ u izjavi? Je li možda pritiskao vrh EPP-a, gdje je Vučićeva stranka SNS pridruženi član i gdje se također vrte razni utjecaji?

Dan uoči Mladićeve sahrane, dva Austrijanca, Johannes Hahn, bivši povjerenik Europske komisije u tri mandata, i bivši austrijski kancelar Sebastian Kurz, posjetili su Aleksandra Vučića i u Somboru razgovarali, između ostalog, o investicijama u Srbiju.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Poslovni dnevnik
Kategorija Svijet
Strana 1, 10, 11
Oblast strane 1,197.97 cm^2
Autor INES SABALIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Zbog poslovnih veza s Vučićem Bruxelles sramotno zatvorio oči na pokop Mladića?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3d382ef2-f060-468f-b3dd-7dbd8ec056cd/pdf

Treći povjerenički mandat Johannes Hahn odradio je kod Ursule von der Leyen kao povjerenik za proračun do 30. studenog 2024. godine. Inače, povjerenici imaju obaveznu stanku od dvije godine od prestanka mandata pa do početka bavljenja lobingom ili sličnom aktivnošću. Sad smo u devetom mjesecu 2026. Je li Johannes Hahn u prekršaju? Tehnički nije, jer je povjerenik za proširenje bio davno, a dvogodišnju zabranu ima samo za pitanja europskog proračuna. U stvarnosti, Hahn je bio vrlo utjecajan povjerenik, sposoban, zna sve što se tiče Komisije, i ima jake veze. Pri tome, utjecajan je u EPP-u. Teškaš.

Što li je radio u Somboru, na poslovnim razgovorima s predsjednikom Vučićem, dok su trajale zadnje pripreme za svečano simboličko obilježavanje genocida, ponajprije masovnog ubojstva osam tisuća ljudi, ali i ubojice 46 Hrvata iz Škabrnje za koje nije procesuiran, i ubojice stanovnika Sarajeva koje je držao u okruženju? Dok su jeli fiš paprikaš, Aleksandar Vučić je bio na telefonu oko pogreba. Danilo, si-

UBeogradu se odvijao ‘danse macabre’, umatanje kovčega u državnu zastavu, ispaljivanje počasnih plotuna, dok je Vojska Srbije držala počasnu stražu, a blizak suradnik predsjednika Vučića, patrijarh Porfirije držao opijelo i opisivao Mladića kao junaka koji je položio žrtvu za opstanak svoga roda

Komisija je pokušala predstaviti izostanak punih počasti kao svoj uspjeh, iako su ključni elementi državnog pogreba ostali ne, što ćeš ti reći na sahrani? Patrijarše Porfirije, koji ćete “wording” upotrijebiti?

Johannes, poslužite se još, Sebastian, dajte uzmite, nutkao ih je Vučić, ali briga nas za njega.

Poslovne aktivnosti Hahna i Kurza i njihovo sljubljivanje s Vučićem dok se u Beogradu pripremalo mračno slavlje, ilustracija je koliko ta dvojica malo cijene dužnosti koje su obnašali, a pogotovo se to odnosi na Hahna i njegovih petnaest godina u Komisiji. Razina cinizma, nepoštivanja žrtava Srebrenice i Sarajeva sa strane bivšeg trostrukog povjerenika Europske komisije šokantna je, više od toga, duboko repulzivna.

Također, razina nepoštivanja zemlje članice EU-a od strane Europske komisije, to da se državni pogreb ratnog zločinca koji je ubijao i po Hrvatskoj oglašava tek press služba EEAS-a, je za osudu. Osuda državnog obilježavanja i slavljenja genocida u Srbiji nije posao za činovnike, nego za političare. Usput, procjenjujemo da je Europska komisija smiješna u inzistiranju da postoje velike razlike između državno organiziranog pogreba, s jedne i strane, i Mladićevog kovčega umotanog u svečanu zastavu, prisustva Vojske Srbije i ministara iz Vlade s druge strane.

To nije isto, inzistirala je glasnogovornica i to predstavila kao uspjeh Komisije! Europska komisija ponosna je što je utjecala da se Mladić ne sahrani u potpunosti s državnim počastima. Kad ju je novinarka na presici suočila sa stvarnošću i nabrojila elemente prema kojima se radilo o državnom pogrebu u svemu samo ne imenu, glasnogovornica je i dalje inzistirala da se to nije dogodilo.

Veliko poniženje

Radi se o velikom poniženju institucije Europske komisije koja treba postupati u interesu zemalja članica, a također i čuvati temeljne principe. Umjesto da tako postupi, Komisija se pogubila i ispalo je da joj je važnije da Aleksandar Vučić pokopa Ratka Mladića i da se možda ne ugrozi njegov reizbor od bilo kakvog sustava vrijednosti. Zar je Komisija u kampanji za izbore u Srbiji?

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Poslovni dnevnik
Kategorija Svijet
Strana 1, 10, 11
Oblast strane 1,197.97 cm^2
Autor INES SABALIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Zbog poslovnih veza s Vučićem Bruxelles sramotno zatvorio oči na pokop Mladića?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3d382ef2-f060-468f-b3dd-7dbd8ec056cd/pdf

Nakon 25 godina izvještavanja iz Bruxellesa i komentiranja EU-a, a znajući kako stvarnost izgleda, bilo mi je jasno da se Aleksandar Vučić i Komisija natežu i cjenkaju oko pogreba. Očekivala sam da će Bruxelles uvjeriti da Mladića na diskretniji ukop, ali Vučić je bolje istrgovao. Dogovorio se za ustupak da ne bude osobno na pogrebu, pri tome je pokopao Mladića sa gotovo svim počastima. Zauzvrat, Europska komisija pravila se da se svečani pogreb nije dogodilo.

Zato je Paola Pinto, dakako slijedeći brief svojih šefova, predstavila da se radi o tome da je Vučić poslušao Komisiju.

Već jedan ratni zločinac jest, Nebojša Pavković, osuđen na 22 godine zatvora zbog zločina protiv čovječnosti na Kosovu. Bivši načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije prošle godine pokopan je uz najviše državne počasti i pokopan u Aleji za zaslužne građane u listopadu 2025. Sad Komisija može reći “eto vidite, naš uspjeh, Pavković jest, ali Ratko Mladić nije”.

Inače, ljetos, u srpnju, Europska komisija predložila je otvaranje novog klastera pregovora sa Srbijom, što je stopirano zbog protivljenja osam zemalja članica, među kojima i Hrvatske. Što će biti s napredovanjem Crne Gore, nakon što je predsjednik tamošnjeg parlamenta, Andrija Mandić, izjavio duboku sućut zbog smrti Ratka Mladića?

Upravo tim postupkom, umatanjem lijesa u zastavu, prisustvom Vojske Srbije, svečanim opijelom, Srbija je genocid u Srebrenici prihvatila i priznala ga kao svoj, što smo mi drugi ionako znali. Dakle, Srbija je jasno pokazala o čemu se radi, uopće ne skriva, Vučić se slika s lobistima, a Europska komisija čvrsto zatvara oči i time, iako je željela obratno, destabilizira regiju.

Iz Bruxellesa imamo samo danas izjavu predsjednika Vijeća, Antonia Coste na X-u, da su mu slike s Mladićevog pogreba bile šokantne. Iznenađen je, nije prije znao. U biti, jedini koji je izravno reagirao s visokog mjesta u kritici Komisije oko Mladićevog svečanog pogreba i jučerašnjeg slavlja genocida, za sada je Andrej Plenković. I nadajmo se da neće ostati jedini.

8 ljudi ubijeno je I judi ubijeno je u genocidu u Srebrenici

Bez skrivanja Umatanjem lijesa u zastavu, prisustvom Vojske Srbije, svečanim opijelom, Srbija je genocid u Srebrenici prihvatila i priznala ga kao svoj, što smo mi drugi ionako znali

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 1, 7
Oblast strane 823.21 cm^2
Autor AUGUSTIN PALOKAJ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SLUČAJ PORFIRIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/429bd23e-cb22-45fd-9fdc-b29051ee9191/pdf

SLUČAJ PORFIRIJE

SLUČAJ PORFIRIJE

OD ZAGREBAČKOG DEČKA DO NOTORNOG HUŠKAČA HRVATSKI EUROPARLAMENTARCI: TRAŽIMO SUSPENZIJU PREGOVORA SA SRBIJOM

AKO SE NETKO ZAČUDIO ŠTO JE PATRIJARH PORFIRIJE ODRŽAO OPIJELO MLADIĆU - GDJE STE BILI DOSAD?

Vlado Vurušić

Mnogi su ostali zatečeni i zgroženi jer je opijelo za balkanskog krvnika, jednog od najvećih u velikoj konkurenciji 20. stoljeća, Ratka Mladića "držao" poglavar Srpske pravoslavne crkve, patrijarh Porfirije (Perić), pred desecima tisuća fašistoidno nastrojenih ožalošćenih Srba. Zašto!? Zar to nije bilo očekivano!? Ako se netko začudio, gdje ste bili do sada? Pa od kontroverznog izbora 2021., navodno Božjom voljom, a zapravo, kako se priča, navodno prema odluci sadašnjeg svevišnjeg Srbina Aleksandra Vučića, prema duhu svetom BIA-e, sve se odvijalo tako da ovo bude kruna njegova "pontifikata" - oproštajna molitva za monstruoznog ubojicu, koljača i krvoloka (ma koliko bila obveza Crkve da se pomoli za svakog umrlog bez obzira na to tko je i što je činio). Porfirije o Mladiću govori kao o "pravedniku" i želi mu "vječno blaženstvo". Dakle, opijelo samo po sebi ni najvećem zločincu (da ne ulazimo u bit kršćanstva, oprosta i sličnih stvari starih više od dvije tisuće godina), a Mladić to nesporno jest, čak nije problem (drže se mise zadušnice za brojne dijabolične zločince). No, spominje da će "Generalovo ime ostati utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela našeg naroda" (dobra opaska jer dio Srba je ostao istinski posramljen, op. a.). jer ga vidi kao komandanta koji je u tragičnom vremenu stajao na čelu vojske svog naroda. Kaže da je "položio život za obranu svoga roda. Neka Gospod prosti dušu našem generalu Ratku i nek' mu je vječni spomen", uzdiže i hvali Mladića, to je ono što pravi razliku. Ovaj čin patrijarha Porfirija čini čak i kolateralnim sudionikom jezivih zločina generala kojega službena Srbija i SPC nazivaju najvećim srpskim junakom. Je li kršćanski notornog koljača nazivati braniteljem roda svoga? To je sramotno. No, ne smeta mu da istovremeno govori da "mržnja rađa mržnju" i da su "sve žrtve iste", ali očito nisu za sve iste i različito ih se tretira. Na Balkanu, čini se, ponajviše.

Porfirije negira genocid u Srebrenici, a u poslanici u povodu Uskrsa po julijanskom kalendaru 2024. kazao je da predlagači Rezolucije UN-a o genocidu u Srebrenici "pokušavaju srpski narod proglasiti počiniocima genocida" te se "ne obaziru na zločine počinjene nad srpskim narodom", a jasno je dao do znanja da SPC osporava presude Haaškog suda "srpskim vojnicima i političarima".

Podsjetimo, neki su, i kod nas, pa i u krugovima Katoličke crkve u Hrvatskoj, pozdravili Perićev izbor jer su pali na njegov "šarm" dok je bio zagrebačko-ljubljanski mitropolit, koji je izgovarao medene riječi suživota i pomirbe nazivajući Hrvatsku svojom "drugom domovinom". I onda obrat!? Ili ne, nego samo pokazivanje pravog lica. Možda će biti gruba usporedba, ali ljude su uvjeravali da ih vode na tuširanje. Prvo su se svi pitali - koji je pravi Porfirije - "mitropolit" ili "patrijarh"? Je li prešao na tamnu stranu ili je uvijek bio ovakav, kako se pita srbijanska dramatičarka Biljana Srbljanović. On služi i dio je današnjeg režima. Sudjeluje na Vučićevim patetičnim političko-vjerskim populističkim nacionalističkim parastosima za srpske žrtve Oluje, koju naziva "strašnim i užasnim progonom bez presedana", ne ulazeći u bit onoga što se događalo u "njegovoj drugoj domovini".

Ne, ovo nije iznenađenje, ovo je "normalno stanje" poglavara SPC-a koji je od

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 1, 7
Oblast strane 823.21 cm^2
Autor AUGUSTIN PALOKAJ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SLUČAJ PORFIRIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/429bd23e-cb22-45fd-9fdc-b29051ee9191/pdf

"pastoralnog popa postao ratni huškač" i važan kotač u opskurnom mehanizmu Vučićeva režima i sauronovske politike "srpskog sveta". Patrijarh Porfirije kazao je da on i arhijereji SPC-a osjećaju Predsjedništvo Republike Srbije kao svoju kuću i da podržavaju sve što se radi u toj instituciji za dobro naroda i Srbije, moleći, kako kaže, uvijek za Aleksandra Vučića, jednog od aktivnih sudionika ratova u Jugoslaviji, koji od politike Miloševića i Memoranduma nije odustao. Tomu je dokaz i Mladićev pokop, koji svjedoči o sramnoj epizodi srpske povijesti i moralnom dnu koje je Vučićev režim, ali i srpsko društvo, dotaknuo. Moramo se paziti da ne budemo na tom putu, a nije da nema onih koji bi nas rado njime poveli.

Nema ničega spornog i iznenađujućeg u tome što je napravio patrijarh Porfirije. Sjetimo se njegova doslovnog helikopterskog desanta na Cetinje u rujnu 2021. prilikom ustoličenja mitropolita crnogorsko-primorskog Joanikija, kada je pokazao da je SPC u službi negiranja i determiniranja crnogorske nacije, države i društva. Sjetimo se kako je 2022. u Bijeljini na obilježavanju spornog Vučićeva praznika Srpskog jedinstva kazao da su "granice promjenjiva kategorija". "Zamirisale" su Porfirijeve riječi na ponovni ratni zvuk. Govorio je o srpskom jedinstvu. I to u BIH, gdje je haračio Mladić i u gradu gdje su počinjeni zločini nad nesrbima. Ukrcao se patrijarh svjesno u Vučićeva ratnohuškačka i memorandumska kola.

SPC se pokazao kao produžena ruka Vučićevih tendencija "svi Srbi u jednoj državi", a govorom o "promjenjivosti granica" kao da je iskopao ratnu sjekiru. Naime, znamo da se nigdje granice ne mijenjaju drugačije nego silom. S Vučićem i Miloradom Dodikom pisao je novi "(veliko) srpski nacionalni program" u ožujku 2024.

Pa, lani je usred bezočnog raketiranja ukrajinskih gradova i civila pokazao snishodljivost prema Putinovoj politici osvajačkog i imperijalnog "ruskog svijeta". Izjavio je da SPC i srpski narod, u slučaju novih geopolitičkih podjela, "žele da Srbija i Crna Gora (dakle i Crna Gora) postanu dio geopolitičkog 'ruskog svijeta'". Studentski prosvjed protiv Vučićeva režima pred Putinom je nazvao, kao i režim, "obojenom revolucijom".

No, iako nije za usporedbu i vjerojatno će mnogi skočiti i odlučno odbaciti sličnost, ali ovdje ipak ne treba zaboraviti da, prije nego što prijekorno (ovaj put s potpunim pravom) bacimo pogled preko plota, prošaramo malo i po otpadu u svom dvorištu.Podsjetimo se da je sisački biskup Vlado Košić javno podržao i dočekao osuđenog ratnog zločinca Darija Kordića u Zagrebu, pri čemu je rekao da je Kordić "moralna veličina" te da smatra da je "nepravedno osuđen za ratne zločine", a s njim često "ljubuje" na crkvenim i domoljubnim svetkovinama. I zločini se, nažalost, mogu gradirati, konačno različite su kazne za počinjene zločine, ali ostaje činjenica da je netko "ratni zločinac" i da kao takav, bez obzira na razinu zločina, ne može biti amnestiran i slavljen.

To su, naravno, različite razine (pa i crkveno hijerarhijski) i u neku ruku donekle neusporedive, ali upravo je to ta razina i razlika koja nas ipak čini drugačijima, "crvena linija" koja još dijeli današnju Hrvatsku od Srbije, a duboko se nadamo da neće biti prijeđena. I vječno pitanje jesu li zločinci zločinci ili "naši ne mogu to biti". No, to možda ulazi u sferu dvostrukih konotacija. Je li etično zgražati se nad tuđim zločinima, a svoje relativizirati, umanjivati ili čak negirati, jer u obrambenom ratu se ne mogu činiti zločini, a upravo smo u ponedjeljak u Beogradu na pokopu dijaboličnog satrapa Mladića čuli da je on samo "branio svoj rod", kako reče patrijarh Porfirije. q

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 6, 7
Oblast strane 1,383.61 cm^2
Autor AUGUSTIN PALOKAJ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “Snimke iz Srbije su šokantne“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8ea1c69f-200e-402a-83af-ec8e693d9877/pdf

"Snimke iz Srbije su šokantne"

Zbog Mladića Srbiji prijeti zamrzavanje pregovora i obustava novca EU, a upitan je i posjet von der Leyen

Plenković je od Coste i Von der Leyen zatražio reakciju; sada poručuju da se mjere protiv Srbije ne mogu isključiti

Komisija je u ponedjeljak tvrdila da Mladićev pogreb nije bio državni, premda su sudjelovali vojska i dužnosnici Vučić je ranije ignorirao osudu povjerenice za proširenje Marte Kos, poručivši da ga nije briga što ona govori

AUGUSTIN PALOKAJ

Nakon što su ih prozvali za nedopustivu šutnju, predsjednik Europskog vijeća Antonio Costa i predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen oglasili su se u utorak ujutro o sprovodu zločinca Ratka Mladića i snimke iz Beograda koje su obišle svijet nazvali "šokantnima". Bila je to prva reakcija lidera EU od smrti Ratka Mladića do tog trenutka, do kada su samo odgovarali na pitanja novinara ili dali jedno priopćenje glasnogovornika.

Pritom su iz Europske komisije tijekom tiskovne konferencije u ponedjeljak poručili da pogreb Mladića "nije državni". Ovo je izazvalo bijes mnogih jer je bilo jasno da Komisija ne vidi, ili ne želi vidjeti ono što vidi cijeli svijet, a to je da se pokop odvija uz vojne počasti i uz sudjelovanje ministara iz vlade.

Uslijedio je pritisak na institucije EU i od javnosti, ali i nekih država članica, pri čemu je najglasniji i najotvoreniji bio predsjednik hrvatske Vlade Andrej Plenković. On je otvoreno prozvao Von der Leyen i Costu i pozvao ih da se oglase jer veličanje Ratka Mladića nije nešto za što je dovoljna reakcija glasnogovornika.

Prema izvorima iz Vlade, Andrej Plenković je pred Antoniom Costom na skupu u Italiji prošle subote objasnio što se događa u Srbiji i koliko je suprotno europskim vrijednostima veličanje osuđenog ratnog zločinca Mladića.

Dan ranije premijer Plenković u izjavi pred novinarima otvoreno je prozvao Europsku komisiju i Europsko vijeće da na državni pogreb Mladiću reagiraju izjavama niže razine (glasnogovornik) i da to nije dovoljno.

Izvori iz Vlade također su rekli da je premijer zadužio stalnu predstavnicu RH u EU Irenu Andrassy da to objasni kabinetima Antonija Coste i Ursule von der Leyen i da od njih očekuje da reagiraju na najvišoj razini, i to su oni učinili odmah, već u utorak ujutro.

Costa i Von der Leyen oglasili su se odvojeno porukama na društvenim mrežama, ali su one bile istog sadržaja, što dokazuje da se o toj reakciji dugo razmišljalo u kabinetima i jednog i drugog. A te kabinete proteklih nekoliko mjeseci često su diplomatski krugovi opisivali kao mjesta iz kojih predsjednik Srbije Aleksandar Vučić dobiva potporu i uživa zaštitu. Možda je i to razlog zašto je Vučić reakciju povjerenice za proširenje Marte Kos ignorirao i poručio da ga "baš briga što kaže Marta Kos".

No sada se čini da su i u Bruxellesu shvatili da su načinom na koji su reagirali na veličanje Mladića ostavili loš dojam i pokazali nedostatak osjećaja za žrtve, što je i moralni propust EU.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 6, 7
Oblast strane 1,383.61 cm^2
Autor AUGUSTIN PALOKAJ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “Snimke iz Srbije su šokantne“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8ea1c69f-200e-402a-83af-ec8e693d9877/pdf

"Snimke sprovoda Ratka Mladića jučer iz Beograda bile su šokantne. Ratko Mladić je bio osuđeni ratni zločinac. On je bio odgovoran za genocid, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti. Umro je dok je služio doživotnu kaznu zatvora za genocid u Srebrenici i druge zločine. Elementi službene potpore i nazočnost nekih visokih srpskih dužnosnika pogrebu su za duboko žaljenje. To predstavlja propust u suočavanju s crnim poglavljem nove europske povijesti i suprotno je vrijednostima koje vode Srbiju prema Europskoj uniji", kaže se u poruci koju su istovremeno na društvenim mrežama poslali dvoje čelnika EU.

"Naše misli su sa žrtvama zločina počinjenih na prostoru bivše Jugoslavije", istaknuli su. Čak i ova zakašnjela reakcija, koliko god oštra bila prema Srbiji, pokazuje da su pažljivo birali riječi. U reakciji se spominju "elementi državne potpore", iako se jasno vidjelo da cijelo vrijeme, od preuzimanja tijela u Haagu do pokopa, sve organiziraju vojska i država. U utorak na tiskovnoj konferenciji u sjedištu Europske komisije u Bruxellesu novinari su najviše pitali kakve će mjere poduzeti EU kako bi dokazala da neće stati samo na riječima i da će za Srbiju biti posljedica zbog veličanja zločina i negiranja genocida. Novinari su pitali je li za njih dovoljno samo izraziti žaljenje, biti šokirani ili moraju nešto poduzeti. Što se tiče mjera protiv Srbije, glasnogovornica Paula Pinho rekla je da se "ništa ne može isključiti" i dala naslutiti da se ne isključuje niti mogućnost otkazivanja posjeta predsjednice Ursule von der Leyen Srbiji koji je planiran za listopad, uoči objave godišnjih izvješća o napretku.

No sve je više zahtjeva da Europska komisija pokrene konkretne mjere protiv Srbije, što bi uključivalo i zaustavljanje isplata iz fondova EU, kao i formalno zamrzavanje pristupnih pregovora. Očito je veličanje Mladića na takav sramotan način bilo previše i za one koji po svaku cijenu žele gurati Srbiju u pristupnim pregovorima. q

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 6, 7
Oblast strane 483.19 cm^2
Autor Ivanka Toma

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Europarlamentarci iz RH traže zamrzavanje pregovora sa Srbijom i osudu Vučićeva režima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6264d8df-14e2-4da6-883b-a97cf1fc925d/pdf

Europarlamentarci iz RH traže zamrzavanje pregovora sa Srbijom i osudu Vučićeva režima

Ivanka Toma

Nakon gotovo iznuđene reakcije predsjednika Europskog vijeća Antónija Coste i predsjednice Europske komisije Ursule von der Leyen na pogreb ratnog zločinca Ratka Mladića, koji je u Beogradu ispraćen uz državne i vojne počasti, hrvatski europarlamentarci očekuju daljnje, vrlo konkretne korake Bruxellesa te konačnu i nedvojbenu osudu Aleksandra Vučića i njegova režima.

SDP-ov europarlamentarac i stalni izvjestitelj Europskog parlamenta (EP) za Srbiju Tonino Picula kaže da bi Andrej Plenković, osim što je izrazio načelno nezadovoljstvo nereagiranjem Bruxellesa, kao predsjednik HDZ-a trebao u okviru Europske pučke stranke (EPP) postaviti pitanje što je s najavljenom evaluacijom suradnje Pučana s vladajućom strankom u Srbiji, Vučićevim SNS-om.

- SNS ima status promatrača u najutjecajnijoj europskoj političkoj grupaciji, a Pučani nikako da se emancipiraju od Vučića, odnosno njegova SNS-a. Tu vidim prostor za predsjednika HDZ-a i premijera da to pitanje ozbiljno zaoštri u Bruxellesu - kaže Picula. Gordan Bosanac iz Možemo! kaže da EU sada prvenstveno mora biti fokusirana na to da uistinu dođe do prijevremenih izbora u Srbiji te na to da oni budu provedeni fer i transparentno.

- Znamo da će to biti ogroman izazov jer je očito da Vučić neće zazirati od toga da opet prevari na izborima. Fokus EU treba biti na tome jer su pošteni izbori jedini način na koji EU može pomoći Srbiji, a onda će građani, ako postoji ta većina, promijeniti vlast - smatra Bosanac.

HDZ-ova europarlamentarka Željana Zovko reagirala je među prvima i jedna je od 22 zastupnika u EP-u koji su potpisali inicijativu (od hrvatskih europarlamentaraca potpisnici su još Gordan Bosanac (Možemo!), Sunčana Glavak (HDZ), Karlo Ressler (HDZ), Tomislav Sokol (HDZ) te Marko Vešligaj (SDP)) povjereniku za BIH Ondřeju Kolářu u kojem izražavaju zabrinutost zbog izjava predstavnika srpske vlade u vezi sa smrću osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića.

- Zemlja koja teži članstvu u EU ne može glorificirati takvu osobu ni za života ni nakon smrti jer to nije u skladu s temeljnim vrijednostima na kojima se EU temelji, niti s osnovnim ljudskim moralom. Ovaj čin glorificiranja brutalnosti vrijeđa sjećanje na žrtve i izravno ugrožava krhku stabilnost i proces pomirenja na cijelom Zapadnom Balkanu. Srbija još nije u potpunosti nadvladala nacionalističke narative koji doprinose kontinuiranim napetostima u regiji - stoji u pismu, i traži se da Europska komisija (EK) razmotri suspenziju ili zamrzavanje pristupnih pregovora sa Srbijom te odbijanje daljnjih ustupaka u vezi sa Schengenom.

- Razočarana sam mlakim stavom na izuzetno zabrinjavajuću ceremoniju i nazočnost najviših državnih tijela na pogrebu osuđenika za najveći masakr, pored Vukovara, koji se dogodio na tlu Europe. Premijer Plenković ih je s pravom prozvao zbog izostanka primjerene reakcije i vidimo da je to urodilo plodom - kazala je Zovko koja propust prvenstveno vidi u administraciji predsjednice EK Ursule von der Leyen i predsjednika Europskog vijeća.

Najavljuje da će se u EP tek razgovarati o skandaloznom ispraćaju ratnog zločinca Mladića u Beogradu, a neadekvatne prve reakcije pripisuje procjepu u kojem se našla briselska administracija nakon godišnjih odmora.

Picula na sve to gleda drugačije i ukazuje na to da se inercija koja godinama traje u odnosu prema Vučićevu Beogradu ne može promijeniti preko noći.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 6, 7
Oblast strane 483.19 cm^2
Autor Ivanka Toma

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Europarlamentarci iz RH traže zamrzavanje pregovora sa Srbijom i osudu Vučićeva režima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6264d8df-14e2-4da6-883b-a97cf1fc925d/pdf

- Čini mi se da Vučić ima jednu vrstu imuniteta koji sada stvarno treba biti preispitan, kao što treba biti doveden u pitanje i njegov status nedodirljivog partnera u Bruxellesu i na Zapadnom Balkanu. Pitanje je kako prijeći iz faze šoka prema događajima u Beogradu u fazu reakcije na režim koji je krajnje maligan - kaže Picula i podsjeća da je prošle godine Vučić otišao na vojnu paradu u Moskvu i da se nakon toga ništa nije dogodilo.

Podsjeća i da se ignorira i to što još nitko nije procesuiran nakon napada srpskih paravojnih snaga na selo Banjska na Kosovu u rujnu 2023. u kojem je bilo smrtno stradalih. Nastavlja da se neadekvatno reagiralo i na izglasavanje takozvanih Mrdićevih zakona koji su zapravo Vučićevi zakoni i služili su konačnom gušenju neovisnog tužiteljstva u Srbiji. Na kraju, Vučić permanentno krši demokratske standarde vlastitih građana, pogotovo nakon pada nadstrešnice u Novom Sadu. q

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 12, 13
Oblast strane 2,140.01 cm^2
Autor JADRAN KAPOR

Tema Aleksandar Vučić

Naslov POBJEDA AfD-a

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6417c2c7-5f58-42ad-a1ce-51ac040545bf/pdf

POBJEDA AfD-a

I DOGAĐAJI U SRBIJI POVEZANIJI SU NEGO ŠTO MISLITE. EVO ZAŠTO

Možda se hrvatskim desničarima neće svidjeti, ali AfD-ujejako stalo do Srbije. Ako značajan dio njemačke politike postane otvoreniji prema Rusiji, skeptičniji prema sadašnjem stupnju europske integracije i spremniji drukčije razgovarati o Kosovu i NATO intervenciji 1999., Beogradu se povećava manevarski prostor - kaže Domagoj Jurčić. Ali stvari bi se lako mogle okrenuti i protiv Srbije, a Hrvatska ima sasvim drukčiju strategiju

PIŠE JADRAN KAPOR

Krajnje desničarska Alternativa za Njemačku (AFD) ostvarila je svoj povijesni izborni rezultat točno u vrijeme dok se Srbija opraštala od svog ratnog zločinca, krivca za genocid Ratka Mladića. Europa je zabrinuta što je AFD dobio izbore u dvije njemačka savezne države (Thüringen 2024. i sada Sachsen-Anhalt), ali odbija biti zabrinuta događanjima u Srbiji. Iako jedno s drugim ima više veze nego što se na prvi pogled čini. Njemački desničari još su lani u Bundestagu relativizirali značaj srpskog genocida u Srebrenici, uspot naglašavajući da je krivnja individualna. To je uostalom 'voda na mlin' njemačkim desničarima zgroženima kulturom krivnje (Schuldkult) koju Njemačka gaji nakon nacističkih zločina. Ono što bi desničarske stranke u Hrvatskoj moglo zgroziti jest da AFD odavno ima jasno defniranu politiku prema Srbiji, defniranu u četiri ključne točke - "zbližavanje njemačkog i srpskog naroda kako bi zajednički opstali, Kosovo kao neodvojiv dio Srbije, Njemačka bi se trebala ispričati Srbiji zbog svoje uloge u NATO-bombardiranju i Njemačka i Srbija bi trebali zajedno raditi na izgradnji sigurne i prosperitetne Europe". Posebno se naglašava da "svaki Srbin koji živi u Njemačkoj i koji se ondje integrirao kao kršćanin ima dužnost glasati za AFD" i onda još da je "AFD najveća podrška koju Srbija i srpski narod mogu imati u Europi. Što se Hrvatske tiče, AfD-ovce baš nije briga. Domagoj Juričić, bivši predstojnik ureda predsjednice Kolinde Grabar Kitarović, danas stariji savjetnik u MKPS-u, tvrtki specijaliziranoj za strateško savjetovanje o političkim i regulatornim rizicima, objašnjava zašto Hrvatske nema u proklamiranoj politici njemačke ekstremne desnice.

- Ključna razlika između Hrvatske i Srbije nije u tome tko na kojoj strani političkog spektra simpatizira AFD. Razlika je puno dublja. Hrvatska je svoj temeljni geopolitički položaj riješila članstvom u Europskoj uniji i NATOu. Srbija nije članica ni jednog ni drugog sustava i zato je njezin položaj istodobno složeniji, rizičniji, ali i politički zanimljiviji velikim silama.

Hrvatska je danas dio zapadne institucionalne arhitekture. To znači da promjena vlasti u Berlinu može utjecati na hrvatske interese, ali teško može promijeniti temeljni položaj Hrvatske. Njemačka i Hrvatska mogu imati različite stavove o Rusiji, migracijama, energetici ili budućnosti EU-a, ali ostaju saveznice unutar NATO-a i članice iste Unije. Hrvatska je svoj geopolitički položaj institucionalizirala. Za malu državu to je vrlo racionalna strategija jer institucije multipliciraju njezinu stvarnu moć. Hrvatska sama ima ograničenu demografsku, vojnu i ekonomsku težinu, ali za stolom EU-a i NATO-a sudjeluje u sustavu koji je višestruko veći od njezine nacionalne moći.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 12, 13
Oblast strane 2,140.01 cm^2
Autor JADRAN KAPOR

Tema Aleksandar Vučić

Naslov POBJEDA AfD-a

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6417c2c7-5f58-42ad-a1ce-51ac040545bf/pdf

Strategija Beograda Srbija je izabrala drukčiji model. Ona nastoji zadržati što više strateške autonomije i što više otvorenih opcija. Ekonomski je dominantno vezana uz Europu, sigurnosno surađuje sa Zapadom, političke i energetske veze održava s Rusijom, a posljednjih godina snažno razvija odnose s Kinom. To je klasična strategija hedginga: ne vezati se potpuno uz jedan centar moći dok god konkurencija među velikim silama omogućuje prostor za manevar. Upravo stoga je Srbija istodobno i problem i prilika. Problem je jer njezin konačni geopolitički položaj nije riješen, jer postoji Kosovo, jer Beograd ne slijedi u potpunosti europsku politiku prema Rusiji i jer na prostoru Srbije konkuriraju europski, američki, ruski i kineski interesi. Ali upravo stoga Srbija ima i veću geopolitičku vrijednost. Nitko se više ne mora boriti za stratešku orijentaciju Hrvatske. Za stratešku orijentaciju Srbije još uvijek postoji konkurencija. Tu treba smjestiti i AFD. - Srbija, dakle, proftira iz svoje "izdvojene pozicije"?

- Ukoliko značajan dio njemačke politike postane otvoreniji prema Rusiji, skeptičniji prema sadašnjem stupnju europske integracije i spremniji drukčije razgovarati o Kosovu i NATO intervenciji 1999., utoliko se Beogradu povećava manevarski prostor. Ne zato što bi Njemačka preko noći promijenila svoju politiku prema Srbiji, nego zato što bi nestajao dio političkog konsenzusa na kojem je ta politika počivala.

Za Beograd je to vrijedno. Mala ili srednja država koja se nalazi između nekoliko centara moći najviše prostora ima kada se ti centri međusobno ne slažu. Što su Berlin, Bruxelles i Washington usklađeniji oko Rusije, Kosova i proširenja, to Srbija ima manje prostora za pregovaranje. Što su njihove politike različitije, Beograd ima više mogućnosti igrati na tim razlikama.

Ali taj model ima granicu koju se u Srbiji ponekad podcjenjuje. Manevarski prostor nije isto što i strateška snaga. Srbija može koristiti konkurenciju velikih sila, ali ne može određivati njihov međusobni odnos. Hedging dobro funkcionira u relativno stabilnom međunarodnom sustavu. U trenutku ozbiljne polarizacije velikih sila postaje sve skuplji jer svi počinju tražiti jasnije svrstavanje. - Hoće li onda sjedanje na tri stolice jednom ipak stići na naplatu Aleksandru Vučiću?

- To se već vidi u odnosu Srbije prema Europskoj uniji. Beograd želi pristup europskom tržištu, investicijama, kapitalu i perspektivi članstva, ali istodobno želi zadržati što veći stupanj vanjskopolitičke autonomije. To dvoje može koegzistirati samo do određene točke. Što se sigurnosna pitanja više vraćaju u središte europske politike, to članstvo u EU-u sve manje postaje samo ekonomsko, a sve više geopolitičko pitanje. Njemačka je pritom za Srbiju važnija nego što bi se moglo zaključiti iz rasprave o AfD-u. Ona je najvažniji trgovinski partner Srbije, a njemačke kompanije ondje imaju vrlo značajne investicije i zapošljavaju desetke tisuća ljudi. Zato odnos Berlina i Beograda nije prvenstveno ideološki. Njemačka u Srbiji ima gospodarske interese, interes za stabilnost zapadnog Balkana, europsko proširenje, migracije, energetiku, sirovine i ograničavanje ruskog i kineskog utjecaja. Srbija sa svoje strane treba njemačko tržište, kapital, tehnologiju i političku težinu Berlina unutar EU-a. Taj međusobni interes neće nestati neovisno o tome tko vlada Njemačkom. AFD bi mogao promijeniti političke parametre tog odnosa. Za Srbiju bi mogao smanjiti cijenu održavanja dobrih odnosa s Rusijom i otvoriti više prostora za srpske argumente oko Kosova. Ali postoji i druga strana. Ako bi AFD pridonio Njemačkoj koja je manje zainteresirana za proširenje i slabije angažirana na zapadnom Balkanu, Srbija bi mogla dobiti više političke autonomije, a istodobno izgubiti dio onoga što joj je ekonomski i razvojno najvrjednije.

Tu dolazimo do paradoksa srpske strategije. Srbiji odgovara određena razina europske podijeljenosti jer joj daje manevarski prostor, ali joj ne odgovara slaba Europa jer je upravo Europa njezin najvažniji gospodarski prostor i potencijalni izvor dugoročne modernizacije. Beogradu odgovara EU dovoljno podijeljena da može pregovarati, ali dovoljno snažna da mu može ponuditi tržište, kapital i perspektivu razvoja. To je vrlo osjetljiva ravnoteža.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 12, 13
Oblast strane 2,140.01 cm^2
Autor JADRAN KAPOR

Tema Aleksandar Vučić

Naslov POBJEDA AfD-a

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6417c2c7-5f58-42ad-a1ce-51ac040545bf/pdf

Cijena hrvatskog modela - Hrvatska je izabrala suprotan model. Mrvicu smo dosadni i nevidljivi, ali gdje je tu korist? - Hrvatska nema posebnu korist od povećanja geopolitičke neizvjesnosti u Europi. Njezina relativna snaga raste kada su EU i NA-TO koherentni, kada vrijede zajednička pravila i kada se odluke donose institucionalno. U Europi u kojoj bi sve više dominirali bilateralni odnosi velikih država, sfere utjecaja i transakcijski dogovori, male države objektivno imaju manje utjecaja.

Zato za Hrvatsku eventualna vlast AfD-a nije prvenstveno hrvatskonjemačko pitanje. Pravo pitanje bilo bi što takva Njemačka radi Europskoj uniji, NATO-u i odnosu Europe prema Rusiji. Ako se ništa fundamentalno ne promijeni u tim strukturama, promjena njemačke vlasti za Hrvatsku ostaje upravljiva politička promjena unutar sustava kojem pripadamo. Ako bi se počela mijenjati sama struktura tog sustava, tada bi posljedice bile ozbiljnije.

- Srbija i njemački AFD, kao i naša desnica, dijele simpatije prema Rusiji. Službena državna politika Hrvatske ide suprotnim smjerom...

- Hrvatski interes ovdje ne treba defnirati ni ideološki ni emocionalno. Za Hrvatsku je povoljan europski poredak u kojem granice nisu predmet jednostrane promjene silom, male države ne pripadaju automatski sferama utjecaja velikih i sigurnosna jamstva imaju vjerodostojnost. To je interes koji proizlazi iz naše veličine, geografje i vlastitog povijesnog iskustva.

Zbog toga bih bio oprezan i s tezom o nekakvoj zajedničkoj europskoj desnici. Ideološka bliskost postoji oko migracija, identiteta, odnosa prema Bruxellesu ili društvenih pitanja, ali vanjska politika vrlo brzo pokaže granice takvog zajedništva. Nacionalni interesi nisu isti. Hrvatska i Srbija mogu imati političke skupine koje simpatiziraju iste stranke u Njemačkoj, Francuskoj ili SAD-u, a da njihovi nacionalni interesi prema Rusiji, Kosovu, Bosni i Hercegovini ili europskoj sigurnosnoj arhitekturi ostanu vrlo različiti.

Stoga bi utjecaj mogućeg daljnjeg jačanja AfD-a sveo na jednu razliku. Hrvatska je dio svoje formalne autonomije zamijenila za institucionalnu moć, sigurnost i predvidljivost. Srbija je zadržala veći manevarski prostor, ali uz cijenu veće strateške neizvjesnosti.

- Koji model onda bolje funkcionira ‘na tržištu’?

- U stabilnoj i koherentnoj Europi hrvatski model ima veću vrijednost. U fragmentiranoj Europi srpski model može kratkoročno dobiti na vrijednosti jer otvara više prostora za balansiranje. Ali ako fragmentacija ode predaleko i Europa ponovno postane prostor tvrdog nadmetanja velikih sila, tada ni Srbija više nije dobitnik. Tada više ne bira mala država između velikih sila, nego velike sile sve više biraju što očekuju od male države.

Mislim kako je upravo to važnije od pitanja političkih simpatija prema AfD-u. U međunarodnim odnosima na kraju nije presudno tko vam je ideološki blizak, nego povećava li promjena odnosa snaga sposobnost vaše države da zaštiti vlastite interese. Pobjeda AfD-a nije generalna proba

- Trebam li se brinuti zbog pobjede AfD-a u Njemačkoj?

- Rezultat AfD-a u Saskoj-Anhalt treba shvatiti ozbiljno, ali ga ne treba unaprijed pretvarati u generalnu probu za preuzimanje Njemačke. AFD je uvjerljivo pobijedio na pokrajinskim izborima, ali nije osvojio apsolutnu većinu. Tek treba vidjeti može li tu izbornu pobjedu pretvoriti u vlast, s kim i pod kojim uvjetima. To je prva politička prepreka. Druga bi bila znatno zahtjevnija: pokazati da zna upravljati.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 12, 13
Oblast strane 2,140.01 cm^2
Autor JADRAN KAPOR

Tema Aleksandar Vučić

Naslov POBJEDA AfD-a

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6417c2c7-5f58-42ad-a1ce-51ac040545bf/pdf

Voditi pokrajinu i voditi Njemačku dvije su potpuno različite kategorije političke odgovornosti. Pokrajinska vlast prije svega se legitimira rezultatima koje građani mogu neposredno vidjeti. Funkcioniraju li škole i bolnice, dolaze li investicije, otvaraju li se radna mjesta, kakva je infrastruktura, koliko je učinkovita administracija, osjećaju li ljudi veću sigurnost i imaju li perspektivu da će njihova djeca ostati živjeti u toj regiji. Upravo na toj razini protestni glas prvi put dolazi u dodir s vrlo konkretnom odgovornošću.

To je za AFD možda i važniji test od samog izbornog rezultata. Dok ste u opoziciji, politički kapital možete graditi na nezadovoljstvu postojećim stanjem. Kada preuzmete izvršnu vlast, više nije dovoljno objasniti zašto postojeći sustav ne funkcionira. Morate pokazati da ga sami možete učiniti funkcionalnijim. Tada birač migracije, Bruxelles, Berlin ili Ukrajinu počinje uspoređivati s cestom kojom svakog jutra ide na posao, kvalitetom škole u koju šalje dijete, liječnikom kojeg ne može dobiti, troškovima stanovanja i mogućnošću pronalaska dobro plaćenog posla.

Tu pobjeda može postati i vjetar u leđa i nagazna mina. Ako AFD pokaže kako može voditi pokrajinu kompetentno, bez institucionalnog kaosa i uz mjerljiva poboljšanja svakodnevnog života, razbit će jedan od svojih najvećih problema na saveznoj razini, argument kako je sposoban mobilizirati nezadovoljstvo, ali nije sposoban upravljati. U tom bi slučaju Saska-Anhalt mogla postati dokaz biračima u ostatku zemlje kako glas za AFD više nije samo protestni glas. Takav bi rezultat imao posljedice daleko izvan jedne pokrajine. Melonijin poučak

Ako se dogodi suprotno, izborna pobjeda može postati ograničenje daljnjeg rasta. Očekivanja birača koji prvi put daju velik mandat anti-sistemskoj stranci u pravilu su vrlo visoka. Ako nakon nekoliko mjeseci utvrde kako su problemi s kojima žive ostali isti, kako obećana promjena nije stigla ili kako su politički sukobi proizveli više buke nego rezultata, AFD gubi svoju najvažniju političku prednost: mogućnost da sve neuspjehe pripisuje drugima. Vlast znači preuzimanje odgovornosti, a odgovornost je mnogo zahtjevniji politički test od mobilizacije nezadovoljstva. - Njemački federalizam taj test čini posebno zanimljivim, zar ne? - Pokrajinska vlast ima stvarne ovlasti u područjima koja građani neposredno osjećaju, osobito obrazovanju, policiji i unutarnjoj sigurnosti, kulturi i dijelu javne uprave, dok su ključna pitanja vanjske politike, obrane, odnosa prema NATO-u, Rusiji ili europskoj politici prvenstveno savezna nadležnost. AFD zato u Saskoj-Anhalt, ako uopće uspije formirati vlast, neće moći provesti velik dio geopolitike o kojoj razgovaramo. Ali moći će pokazati nešto što je za njegovu budućnost možda važnije: zna li upravljati institucijama i proizvoditi rezultate.

Tu je korisno iskustvo Giorgie Meloni u Italiji. Ne zato što su Meloni i AFD politički identični, nisu, nego zato što njezin primjer pokazuje koliko se politička logika mijenja prelaskom iz opozicije u izvršnu vlast. Pred izbore možete govoriti prvenstveno svojim biračima. Kao predsjednik vlade morate razgovarati s fnancijskim tržištima, poduzetnicima, Europskom komisijom, saveznicima u NATO-u, administracijom, drugim državama i na kraju s realnošću državnog proračuna. To je jedna od najvažnijih razlika između političke parole i državne politike. Opozicija bira teme na kojima želi voditi bitku. Vlast vrlo često dobiva probleme koje nije birala.

- Meloni je, čini mi se, dobar primjer kako odgovornost za državu može modifcirati politiku bez nužnog napuštanja političkog identiteta.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 12, 13
Oblast strane 2,140.01 cm^2
Autor JADRAN KAPOR

Tema Aleksandar Vučić

Naslov POBJEDA AfD-a

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6417c2c7-5f58-42ad-a1ce-51ac040545bf/pdf

- Dolaskom na vlast nije nestala njezina konzervativna politička agenda, ali su članstvo Italije u EU-u i NATO-u, položaj trećeg najvećeg gospodarstva euro-područja, javni dug, fnancijska tržišta, odnosi s Washingtonom i Bruxellesom te rat u Ukrajini znatno suzili prostor između političkih preferencija i onoga što država realno može učiniti. Upravljanje državom gotovo uvijek znači suočavanje željenog s mogućim. Isto bi vrijedilo za AFD na saveznoj razini, samo u mnogo većim razmjerima. Njemačka nije država koja može radikalno promijeniti smjer bez posljedica za samu sebe. Ona je najveće europsko gospodarstvo, središnji politički akter Europske unije, članica NATO-a i duboko integrirana u europske industrijske, fnancijske i sigurnosne strukture. Stranka može imati vrlo jasne stavove prema Rusiji, EU-u ili NATO-u dok je u opoziciji. Njemačka vlada mora uz iste te stavove računati cijenu energije, reakciju tržišta, industrijsku konkurentnost, koalicijske partnere, Bundesrat, Europsku uniju, sigurnosne obveze i odnos sa Sjedinjenim Državama. Zato bih nakon ove pobjede AfD-a izbjegavao i euforiju njegovih simpatizera i katastrofzam njegovih protivnika. Izbori u Saskoj-Anhalt pokazali su kako AFD može dobiti vrlo velik broj glasova. Još nisu pokazali kako može sastaviti vladu, zatim njome uspješno upravljati i na kraju takav model prenijeti na saveznu razinu. Ukoliko uspije, ova pobjeda može biti početak normalizacije AfD-a kao stranke vlasti i snažan vjetar u leđa prema Berlinu. Ako ne uspije, upravo Saska-Anhalt može postati mjesto na kojem će se prvi put jasno vidjeti granica između uspješnog artikuliranja nezadovoljstva i uspješnog upravljanja državom. A to je možda i najvažniji test svake populističke ili antisistemske stranke. Na izborima pobjeđujete uspoređujući obećanje s nezadovoljstvom. Na vlasti vas birači počinju uspoređivati s vlastitim obećanjem.

Dok ste u opoziciji, politički kapital možete graditi na nezadovoljstvu postojećim stanjem.

Kada preuzmete izvršnu vlast, više nije dovoljno objasniti zašto postojeći sustav ne funkcionira. Morate pokazati da ga sami možete učiniti funkcionalnijim

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Sport
Strana 32
Oblast strane 526.46 cm^2
Autor DEAN BAUER

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hrvatski olimpijski odbor bi do kraja rujna mogao dobiti glavnog operativca

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b8d5a153-5d1a-4aa5-aeee-5514a3c0c7ca/pdf

Hrvatski olimpijski odbor bi do kraja rujna mogao dobiti glavnog operativca

DEAN BAUER

Ljeto 2026. u hrvatskom sportu će ostati zabilježeno po okončanju mandata Zlatka Dalića na dužnosti izbornika Vatrenih s najvećim brojem utakmicama na toj poziciji. Ujedno je to bilo i ljeto nadamo se velikog povratka hrvatske reprezentativne košarke na svjetsku scenu, budući da nam se smiješi SP sljedeće godine. Još značajnije, u ljeto 2026. Hrvatska je osvojila medalje (u istom tjednu čak) u sva tri temeljna sporta; atletici, gimnastici i plivanju. Naš se vaterpolo također odlično uklopio u priču uspješnosti s osvojena čak tri zlata na sva tri velika nadmetanja mlađih kategorija (dva SP i jedno EP), što je uspjeh koji dosad nije ostvarila niti jedna država. Konačno na Mediteranskim igrama u Tarantu osvojeno je 39 medalja (6 zlatnih - 18 srebrnih - 15 brončanih), što je rekord glede naših nastupa na ovom natjecanju.

Produljen rok

No, ljeto 2026. je u hrvatskom sportu znakovito i po izborima u našoj olimpijskoj kući. Nakon puno lomova, afera koje je potaknuo još slučaj Vedrana Pavleka i pronevjere novca u Hrvatskom skijaškom savezu, najdugovječniji predsjednik HOO-a Zlatko Mateša odstupio je s vrha HOO-a nakon gotovo pa četvrt stoljeća (od 2002.). Od 29. srpnja imamo novog predsjednika HOO-a u dr. Josipu Varvodiću.

To je bio i početak laganog "kadrovskog preslagivanja" u olimpijskoj kući. Jasno da je izabrana nova "vlada" odnosno Vijeće HOOa, ali vrlo brzo je iz ove organizacije otišao dotadašnji glavni tajnik Siniša Krajač koji je dužnost tajnika obnašao od 2021., a u HOO-u je radio od 2001. To je pak značilo početak novog izbornog procesa.

Hrvatski olimpijski odbor je 20. kolovoza raspisao javni natječaj za izbor glavnog tajnika, s rokom za podnošenje kandidacijskih prijava, subota, 5. rujna. Međutim, kako doznajemo produžit će se koji dan, do okvirno četvrtka, 10. rujna. Samo zato jer je moguće da je neka pošta s prijavom poslana prije isteka roka, ali i da dođe nakon 5. rujna. Ipak govorimo o Hrvatskoj pošti čija je brzina i pouzdanost ravna Hrvatskoj željeznici, pa onda... za svaki slučaj.

Glavnog tajnika HOO-a bira Vijeće HOO-a, na u ovom slučaju mandatno razdoblje do 10. svibnja 2029. godine, te se radi o profesionalnom radnom odnosu za razliku od svih članova Vijeća na čelu s predsjednikom.

Glede imena ili kandidata, ona su dakako tajna zasad jer su i kandidature stigle u zatvorenim kuvertama. Međutim, još koncem srpnja smo iznijeli nekoliko mogućih kandidata. Sada, mjesec i pol dana kasnije, držimo kako postoje jako malene šanse da bi primjerice Suzana Šop, koja je aktualna dopredsjednica HOOa, a profesionalno glavna tajnica Sportskog saveza Zagreba bila zainteresirana za ovu dužnost.

No, to ne možemo reći za Darka Vučića, načelnik Sektora za krovna sportska udruženja i sportske građevine u Ministarstvu turizma i sporta, koji se u ovom trenutku čini dosta izglednim kandidatom.

Ključna pozicija

U kuloarima se spominje i Zrinko Čustonja, profesor s Kineziološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a ne bi baš otpisali i mogućnost kandidature Vedrana Šupukovića, direktor Rukometnog kluba Zagreb i predsjednika Udruženja sportskih profesionalnih klubova

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Sport
Strana 32
Oblast strane 526.46 cm^2
Autor DEAN BAUER

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hrvatski olimpijski odbor bi do kraja rujna mogao dobiti glavnog operativca

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b8d5a153-5d1a-4aa5-aeee-5514a3c0c7ca/pdf

Za vjerovati je da bi do konca ovog mjeseca HOO mogao dobiti novog glavnog tajnika, nakon što sa svim kandidatima nadležno povjerenstvo odradi razgovore, te potom sve proslijedi na odluku Vijeća HOO-a.

Ono što se svakako mora znati da je riječ o u biti ključnom mjestu u strukturi ove organizacije. Jasno je da glavni tajnik provodi politiku predsjednika i Vijeća, to je nešto što se očekuje i nameće kao logičnim, ali glavni tajnik HOO-a je u biti prvi, temeljni operativac olimpijske kuće. On je ta osoba koja profesionalno odgovara za sve što se događa u HOO-u, kako se, na koji način i u kojim iznosima troši proračunski novac.

Izbor predsjednika HOO jest bio medijski eksponiraniji, javnosti zanimljiviji, ali izbor glavnog tajnika je za hrvatski sport u cjelini u najmanju ruku jednako ključan. q Darko Vučić iz Ministarstva turizma i sporta jedan je od mogućih kandidata za glavnog tajnika HOO-a

Uvjeti su: hrvatski državljanin, visoka stručna sprema, najmanje pet godina radnog iskustva na rukovodećim poslovima, poznavanje barem jednog od dva službena jezika MOO-a, engleskog ili francuskog, da se kandidat nije ogriješio o etičke norme i moralna načela sporta i olimpizma, da nije kažnjavan temeljem članka 114 odnosno 11. stavaka 1. i 2. Zakona o sportu i članka 19. stavaka 2. i 3. Zakona o udrugama.

Prednost imaju osobe iz sustava sporta i s iskustvom u rukovodećim položajima u sportu. q dba

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Sportske novosti - HR
Kategorija Sportovi
Strana 1, 18
Oblast strane 1,197.04 cm^2
Autor PREDRAG ŽUKINA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Horvat ima momčad za rušenje Slovenaca

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/22536ebe-9eab-4012-aca0-e6510570c211/pdf

Horvatima momčad za rušenje Slovenaca

STR.

Zagreb ima momčad koja treba dobiti Celje i potući se s PSG-om i Aalborgom

Nenad Šoštarić, trener koji u svakom trenutku prati sve što se događa u rukometu, o novom sastavu Zagreba, šansama hrvatskog prvaka u europskoj sezoni i Ligi prvaka općenito

PREDRAG ŽUKINA

Zagreb ima odlično posloženu liniju za 6-0 obranu, a s

Mamićem i za odličnu 5-1 ako se ukaže potreba

Nenad Šoštarić, hrvatski rukometni trener koji je s hrvatskom ženskom reprezentacijom tvorac one famozne europske bronce u Danskoj 2020., danas je voditelj omladinske škole RK Zagreba. Nakon što je vodio prvu momčad Zagreba, Šoštarić se zbog zdravstvenih problema povukao s klupe, da bi, riješivši se boljke, orno kao mladić prionuo novom odgovornom zadatku stvaranja kvalitete u mlađim Zagrebovim kategorijama.

Kao trener koji u svakom trenutku prati sve i doslovna je enciklopedija svjetskog rukometa, bilo muškog, bilo ženskog, Šoštarić je pokušao iznijeti dojmove uoči početka nove, ne samo Zagrebove, europske sezone.

Ciljano pojačavanje

Šoštarić vidi dobre stvari u novom Zagrebu...

- Drago mi je da mogu primijetiti da je Zagreb ciljano radio na pojačanjima i svi igrači koji su dovedeni, dovedeni su s određenom svrhom i ciljem pa mi se čini da je ove sezone puno jači no što je bio, iako je otišao jedan od ključnih igrača, Luka Lovre Klarica. Doveden je, u stvari vraćen Urh Kastelic, koji je već bio u Zagrebu. Vratar takvog kalibra bio je potreban da pojača konkurenciju. Kad je već otišao Klarica, doveden je Jovica Nikolić, koji također može igrati u oba pravca. Svi dovedeni igrači su, čini se, bar po viđenom do sada, pogođeni i Zagreb ima momčad koja je poduplana kvalitetom na svim pozicijama...

Obrana bi trebala biti "forte" momčadi?

- U tom je smislu pun pogodak dovođenje Marka Mamića, koji će s Glebom Kalarašom činiti vrlo jak središnji bedem. Matvej Barbašinski je ulaganje u budućnost i on će pomalo tražiti svoje mjesto u momčadi. Dovođenje Zlatka Raužana je također pun pogodak jer je nevjerojatan realizator, što je pokazao i u reprezentaciji, a dobar je i u obrani i sposoban za velik broj ponavljanja... Ponavljam, svi koji su došli, došli su ciljano. Zagreb ima odlično posloženu liniju za 6-0 obranu, a s Mamićem i za odličnu 5-1 ako se ukaže potreba.

Iskustvo momčadi također bi trebalo dići igru i učinak na jednu višu razinu.

- Teško je i zamisliti što je sve prošao Igor Karačić, a tu je na toj poziciji samo pitanje kako će se u sve uklopiti Ivano Pavlović, koji se vratio iz ozljede, a trebao bi biti važan kotačić. On je neviđeni talent, trebaju mu prave uta-

Rad s mladima

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Sportske novosti - HR
Kategorija Sportovi
Strana 1, 18
Oblast strane 1,197.04 cm^2
Autor PREDRAG ŽUKINA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Horvat ima momčad za rušenje Slovenaca

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/22536ebe-9eab-4012-aca0-e6510570c211/pdf

Šokini noviteti za bolju budućnost

Uvijek primarno fokusiran na konkretan posao, a to je u Šoštarićevom slučaju sada rad s mladima, "Šoka" je u Zagrebovu školu uveo mnoge novine: - Moram naglasiti da je tu i Uprava napravila puno i omogućila meni i Josipu Valčiću da imamo dobru polaznu točku. Usuglašavam sve s njime, on je dobro vezan uz čelništvo, a onda nas dvojica s trenerima mlađih kategorija pokušavamo Zagrebu napraviti nasljednike i buduće prvotimce.

Neke detalje će posebno naglasiti. - Dobili smo konačno relativno normalne termine za treninge mladih što je nekad bio veliki problem. Među rijetkim smo klubovima u Zagrebu, a možda i Hrvatskoj, u kojem djeca ne plaćaju članarinu, a dobivaju i besplatnu opremu. Na turnire i prvenstva se ide o trošku kluba. Igrači se ne stvaraju "preko noći" i puno je tu posla...

- Planiramo imati barem 25 igrača u svakoj dobnoj kategoriji s kojima će raditi naši treneri; radimo s U-11, U-12, U-13, s dvije grupe U-15 i U-17 koja igra drugu ligu. Pogurali smo priču da se igra i juniorska liga kao i svuda u Europi da nam se ne "gube" igrači prije ulaska u seniore. Ni Srna ni Klarica nisu se u tim godinama odmah mogli ubaciti u prvu Zagrebovu momčad, nego su išli na posudbe. Sve u svemu, uvjeren sam da naša grupa trenera u mlađim kategorijama Zagreba radi dobar posao za budućnost, Vladimir Jelčić, Nino Marković, Saša Vučić, Dominik Grdović, Danijel Karamatić... q pž kmice, a trener Hrvoje Horvat to dobro zna. O Štrleku također ne treba "pričati bajke", bude li onaj pravi, a ne treba sumnjati. Tu je s njim i Stanislau Sadouski, također dobar igrač.

Novi sustav je dobar

Novog kapetana, iskusnog reprezentativca Filipa Glavaša ne treba "predstavljati". A kako stoji ostatak momčadi?!

- Diano Neris Ćeško je potentan i fizički jak igrač, postaje sve bolji. Giorgi Tskhovrebadze je tip igrača koji sam može pobijediti ako ima dan, no njemu treba omogućiti da napada iz postavljene obrane i bez prevelikog kontakta, i to je dio posla koji za njega mora odraditi ostatak momčadi. On je inače "motoričko čudovište". Sandro Meštrić je provjeren vratar, Ihar Bialiauski i Davor Gavrić mogu dati svoj obol. Pitanje je hoće li se, a trebao bi, nametnuti i Abdelrahman Abdou, koji je bio u PSG-u i egipatskoj reprezentaciji... Ukupno gledano, Zagreb sada stvarno ima solidnu momčad.

Usrijedu se starta protiv Celja, na papiru najlakšeg protivnika u skupini?

- Celje ima odličnu mladu momčad, no trebale bi se protiv njih upisati dvije pobjede. No, ne smije ih se podcijeniti, uostalom ta je momčad u Sloveniji uzela naslov objektivno boljem Slovanu. Treba se potući s Parizom i Aalborgom, finalistom Lige prvaka, što je objektivno teška zadaća, no svašta je moguće...

Realnije je ipak da Zagreb uspješno nastavi europski put u Europskoj ligi?

- I ja, kao i većina upućenih, mislim da je ovaj novi sustav natjecanja dobar. Ako se to dogodi, Zagreb bi trebao igrati zapaženu ulogu u tom kupu u kojem također ima vrlo moćnih momčadi. Ipak, Zagreb treba pokušati iznenaditi u Ligi prvaka, a ako se to ne desi, može težiti ka samom vrhu u Europskoj ligi. Teško je nešto sada tvrditi, bit ćemo pametniji nakon prve dvije utakmice, poslije Celja doma i PSG-a vani. Lijepo je sve bilo na pripremnim turnirima i protiv Bjelovara na startu domaće lige, no "kad se karta za novce, karta se drugačije"...

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Sportske novosti - HR
Kategorija Sportovi
Strana 1, 18
Oblast strane 1,197.04 cm^2
Autor PREDRAG ŽUKINA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Horvat ima momčad za rušenje Slovenaca

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/22536ebe-9eab-4012-aca0-e6510570c211/pdf

Svi su puno radili

Kakva je generalna slika u europskom rukometu u kojem se zadnjih sezona u vrhu malo toga mijenja?

- Rukomet napreduje, što treba reći kad se zna da jedan Magdeburg ima listu od 100 mladih potentnih igrača koje prate pa zatim planski kupuju. Barcelona je uvijek Barcelona, dovela je vratara Sergeya Hernandeza, umjesto kojeg je u Magdeburg došao naš Dominik Kuzmanović. Veszprema nema zadnjih godina na Final Fouru, no uzeli su od Barce najboljeg vratara svijeta, Emila Nielsena. Kielce je, uz našeg Klaricu, dovelo Dejana Milosavljeva na vrata; imaju novog domaćeg trenera, Krzysztofa Lijewskog... Svi su ovog ljeta puno "radili", pojačali se, no glavni su favoriti uvijek isti. Duvnjakovog Kiela nema u Ligi prvaka, no i oni slažu moćnu momčad. Oni najbogatiji planski uvijek rade unaprijed, kupuju prema željama i zato su tu gdje jesu. Gledat ćemo lijepi rukomet, no vjerujem da će spomenuti klubovi opet igrati glavne uloge. q

Svi igrači su dovedeni s određenom svrhom i ciljem pa mi se čini da je Zagreb ove sezone puno jači no što je bio

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 306.42 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/30faa08b-d25a-4a06-a793-390d0657980f/pdf

Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Zlatko CRNČEC

Zlatko CRNČEC

Pogreb Ratka Mladića bitno će poremetiti odnose na Zapadnom Balkanu. Nisu oni ni dosad bili bajni, daleko od toga, ali nakon beogradskog državnog ispraćaja čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid, stvari će se nesumnjivo dodatno zakomplicirati. I to jako. Do koje točno mjere, u ovom se trenutku ne može točno reći. Ali da hoće, tu nikakve dvojbe nema.

Stvari će dodatno pogoršati prilično mlaka i bijedna reakcija Bruxellesa. I Von der Leyen i Costi i Kaji Kallas trebalo je skoro 24 sata da reagiraju. I to mlako. Francuska i Njemačka nisu uopće reagirale. Što je posebno signifikantno. Za sve njih očito je dovoljno da Aleksandar Vučić osobno nije sudjelovao u cijeloj ovoj stvari. To što jesu pripadnici Vojske Srbije kojima je Vučić vrhovni zapovjednik, očito nema neke prevelike veze. Sudeći barem po prvoj reakciji glasnogovornice Europske komisije. Nema veze ni to što nije sudjelovao osobno Vučić, ali jest njegov stariji sin. Ovakvom reakcijom EU je pokazao da neki uzusi ponašanja koji su dosad bili važeći više ne vrijede. I da će susjedi Srbije ubuduće morati sami brinuti za sebe. Da je EU sve manje zainteresiran da provodi politiku za koju se javno zauzima. U susjednoj BIH već se pojavilo nekoliko članaka o tome da je Bošnjacima jedina uzdanica Armija BIH. Jer im ovo što se događalo u Beogradu ovog ponedjeljka i izostanak adekvatnog odgovora na to iz Bruxellesa, jasno govori da bi u slučaju nekog novog sukoba opet ostali sami, kao i 1992. Da se Europa ponaša kao i prije 34 godine. O čičito je daje Europa spremna platiti cijenu kako bi se Srbija odvukla od Rusije i Kine i nekako dovukla do zapada. Oprašta joj se političko i medijsko silovanje Crne Gore koje traje već par godina. A u Bruxellesu se prave da ništa nisu vidjeli. Srbiji se prodaje moderno zapadno oružje, investira se u nju obilato. Zauzvrat Vučić odrađuje što treba. Pa mu se stoga tolerira i sve veća kontrola medija, a posebno ove zadnje akvizicije N1 i Nove S koje je obavio jedan međunarodni investitor. A njegovi mediji moraju uvjeravati ljude u Srbiji da je on najveći zaštitnik srpstva.

Najgore posljedice svega što se ovog tjedna događalo u Beogradu bit će definitivno u BIH. Mladić je ujesen 1991. svašta radio i u Hrvatskoj gdje je u jednom razgovoru s oficirima JNA čak i nagovijestio što će napraviti u Srebrenici. Kada je govorio kako će, nakon što osvoji Zadar, tretirati sve muškarce starije od 16 godina. Ali u BIH je zaista napravio pakao. A ovo što se u Beogradu dogodilo kao da govori Bošnjacima da bi im se nešto slično moglo i ponoviti. Pa oni logično zaključuju da se moraju sami pripremati ako žele biti sigurni da im se povijest ne ponovi. Pa će sve to dodatno zakomplicirati situaciju u BIH koja je ionako krajnje užarena samo nekoliko tjedna prije općih izbora. S adada je jasno i većinsko raspoloženje u samoj Srbiji. Još se jednom pokazalo da nikakvog obzira tamo nema prema onome kako na stvari gledaju njihovi susjedi. Istina jest da su bosanski Srbi bili početkom 1991. preglasani i da su se preko noći našli u zemlji koja više nije Jugoslavija. A oni su željeli da ta zemlja opstane i da nastave živjeti u njoj. Dakle, čak ako bi se stvari nategle do krajnosti, Srbi su u travnju 1992. imali realnih razloga biti nezadovoljni. Ali je njihov odgovor bio brutalna agresija i najgore etničko čišćenje od Drugog svjetskog rata.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 306.42 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/30faa08b-d25a-4a06-a793-390d0657980f/pdf

Kao da su jedva dočekali da dobiju povod da očiste sve Hrvate i Bošnjake iz dijelova BIH za koje su smatrali da ionako pripadaju njima. Kako god se zvala država u kojoj bi željeli živjeti. I tužno je da u Beogradu to nitko danas ne želi shvatiti. Čak je i vođa proeuropske oporbe Dragan Đilas izjavio da više nije siguran je li se Srebrenici dogodio genocid. Zadnjih desetak godina bio je siguran. Očito se i takozvana proeuropska Srbija prilagođava na promjene ponašanja same Europe prema Zapadnom Balkanu. A kako onda ne bi oni kojima je približavanje EU-a samo teatar u koji nikada nisu vjerovali.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 4, 5
Oblast strane 949.48 cm^2
Autor Dražen CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Stranke u Saboru pripremaju se za dugu političku borbu oko otpada

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/272725a6-fab5-4c28-846c-e09d35cf9326/pdf

Politička borba će se nastaviti. No, po meni bi ona trebala biti u drugom planu. Ovo je bitna tema oko koje moramo imati određenu razinu suglasja. Jasno mi je da će oporba pokušati nanijeti štetu Vladi, rekao je predsjednik Sabora Gordan Jandroković Grmoja: U normalnoj zemlji frcale bi ostavke Predsjednik Mosta Nikola Grmoja jučer je rekao da bi u »normalnim državama« nakon nalaza koji potvrđuje da su podzemne vode ispod odlagališta u Gospiću zagađene

»frcale ostavke«, dodavši da mjesec dana čekanja na njegovu objavu pokazuje »koordinirano djelovanje Vlade i DORH-a«. Uskok je u ponedjeljak objavio rezultate vještačenja i analize koji su potvrdili da je divlje odlagalište u Divoselu kod Gospića zagadilo lokalne podzemne vode mikroplastikom. - U drugim zemljama bi nakon ovakvih vještačenja Uskoka frcale ostavke, Vlada bi sama raspisala prijevremene izbore, rekao je, dodajući da bi »u svakoj normalnoj zemlji« nakon ovoga Vlada pala.

Najavu premijera Andreja Plenkovića da će Vlada sada rješavati problem nazvao je apsurdnom jer, tvrdi, vlast sada pokušava sanirati posljedice onoga za što sama snosi odgovornost.

Dražen CIGLENEČKI

Tema ilegalnog otpada u Lici, ali i ostalim dijelovima Hrvatske, sigurno će dominirati jesenskim zasjedanjem Hrvatskog sabora, koje započinje u utorak. Već prvog dana će, u sklopu aktualnog prijepodneva, oporba imati priliku postavljati članovima Vlade pitanja o vrlo ozbiljnom ekološkom problemu koji je prerastao u politički. Bit će i gore

Na jučerašnjoj sjednici saborskog Predsjedništva čelnica Kluba zastupnika Možemo! Sandra Benčić predložila je i točku dnevnog reda u okviru koje bi se isključivo govorilo o ilegalnom odlagalištu otpada u Gospiću. - Inicijativa je našeg Kluba bila da se već prvi dan zaključkom obveže Vladu da idući tjedan dostavi Saboru plan sanacije, o kojem bi zastupnici odmah raspravljali. Ne moram naglašavati koliko je situacija urgentna, ne moramo naglašavati da je sada apsolutno svima jasno da je otpad procurio u podzemne vode i zagadio ih i da će svakim danom, sa svakom sljedećom kišom biti još gore i da se otpad mora hitno maknuti. Predložila sam da usuglasimo zajednički stav o tome, ali Jandroković je to odbio, izjavila je Sandra Benčić po završetku sjednice Predsjedništva.

Vjerojatno je nije iznenadilo to što predsjednik Sabora nije htio podržati da se na ovakav način obveže Vladu u kojoj je glavna njegova stranka. HDZ je i nedavno na izvanrednoj sjednici Hrvatskog sabora odbio prijedloge zaključaka predsjednika Zorana Milanovića, koji su također imali za cilj nametanje obveze Vladi da žurno sanira kontaminirani teren. Ali, oporba ima na raspolaganju još nekoliko mogućnosti za otvaranje teme otpada u parlamentu. Jednu je već najavila, SDP je prikupio potpise za zahtjev za izglasavanje nepovjerenja Vladi, on će ovih dana biti upućen u proceduru i u utorak će biti uvršten u dnevni red. Vlada će se u roku osam dana morati očitovati, a Jandroković ima 30 dana za odluku kada će zastupnici o tom zahtjevu raspravljati i glasovati. Obično je u ovakvim prigodama izbor HDZ-a da se što prije to odradi. Opozicija se, nadalje, može i, primjerice, poslužiti poslovničkim instrumentom da s 30 potpisa zatraži raspravu o izvješću pučke pravobraniteljice za 2025., kojeg je značajan segmet upravo trenutačno aktualan problem ilegalnog otpada.

Budući da se to izvješće u dnevnom redu Hrvatskog sabora nalazi od 1. travnja, što je dulje od propisana dva mjeseca, Jandroković bi, ako bi mu stigao takav zahtjev, morao u roku sedam dana staviti na raspravu izvješće Tene Šimonović Einwalter, pa bi se zastupnici opet bavili politički eksplozivnom temom ilegalnog opasnog otpada. Jandroković je svjestan da se nju sljedećih mjeseci neće moći izbjeći u Hrvatskom saboru. Sanacija prioritet

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 4, 5
Oblast strane 949.48 cm^2
Autor Dražen CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Stranke u Saboru pripremaju se za dugu političku borbu oko otpada

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/272725a6-fab5-4c28-846c-e09d35cf9326/pdf

- Politička borba će se nastaviti. No, po meni bi ona trebala biti u drugom planu. Ovo je bitna tema oko koje moramo imati određenu razinu suglasja. Jasno mi je da će, naravno, oporba pokušati sa svoje strane nanijeti štetu Vladi, a da će Vlada i vladajuća većina objašnjavati što čine. To će biti politička bitka koju i sada gledamo, ali, opet kažem, ključno je početi rješavati ovaj problem. Brigu za ljude, za prirodu moramo svi dijeliti svi. Mislim da bismo svi željeli da Hrvatska nema problem ilegalnih odlagališta otrovnog ili opasnog otpada, ali, nažalost, takvih mjesta osim u Gospiću ima i drugdje u Hrvatskoj. Nije to fenomen koji se dogodio jučer nego traje već jako dugo vremena, a sanacija svega toga će biti jedan od prioritet i ove i budućih vlada. Ne može se to brzo riješiti, ali je iznimno važno da se rješava, poručio je predsjednik Hrvatskog sabora.

Možemo! traži prekid pregovora Srbije s EU-om, HDZ protiv Zatražila kažnjavanje Srbije zbog slavljenja ratnog zločinca

Možemo! se zalaže da se, zbog okolnosti pokopa Ratka Mladića, pregovori Srbije o pristupanju Europskoj uniji suspendiraju, a HDZ je protiv toga. Nije to nešto što se moglo očekivati u hrvatskoj politici, posebno u kontekstu činjenice da desnica tvrdi da je Možemo! prosrpska odnosno projugoslavenska sekta. Zastupnica Možemo! Jelena Miloš je, u ulozi predsjednice Odbora za europske poslove, poslala jučer pismo predsjednici Europske komisije Ursuli von der Leyen, u kojem je zatražila od nje »jasnu osudu slavljanja ratnog zločinca Mladića« te da uslijed toga »odmah prekine pristupne pregovore sa Srbijom i pokaže da stoji iza proklamiranih europskih vrijednosti«. Na tom je tragu Sandra Benčić na sjednici saborskog Predsjedništva predložila donošenje deklaracije kojom bi zastupnici izrazili stav da je nužno suspendirati ove pregovore. No, Jandroković, čiji HDZ pripada EPP-u kao i SNS Aleksandra Vučića, nije na to pristao. U kasnijoj izjavi novinarima je, međutim, predsjednik Hrvatskog sabora upozoravao na opasnosti koje prijete iz Srbije.

- Srbija pokušava revidirati povijest završetka 20. stoljeća i vodi jednu iznimno prljavu propagandu protiv susjednih zemalja, među kojima je posebno važna Hrvatska. I naoružava se. Imate ta tri elementa koji ukazuju na to da je situacija tamo ozbiljna i da ih ne možemo baš olako doživljavati. Trebamo to nadzirati i biti spremni na sve vrste odgovora, rekao je Jandroković.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Sportske novosti - HR
Kategorija Sportovi
Strana 21
Oblast strane 525.12 cm^2
Autor DEAN BAUER

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hrvatski olimpijski odbor bi do kraja rujna mogao dobiti glavnog operativca

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8218f9d7-9532-4c02-a205-e16182f747f0/pdf

Hrvatski olimpijski odbor bi do kraja rujna mogao dobiti glavnog operativca

DEAN BAUER

Ljeto 2026. u hrvatskom sportu će ostati zabilježeno po okončanju mandata Zlatka Dalića na dužnosti izbornika Vatrenih s najvećim brojem utakmicama na toj poziciji. Ujedno je to bilo i ljeto nadamo se velikog povratka hrvatske reprezentativne košarke na svjetsku scenu, budući da nam se smiješi SP sljedeće godine. Još značajnije, u ljeto 2026. Hrvatska je osvojila medalje (u istom tjednu čak) u sva tri temeljna sporta; atletici, gimnastici i plivanju. Naš se vaterpolo također odlično uklopio u priču uspješnosti s osvojena čak tri zlata na sva tri velika nadmetanja mlađih kategorija (dva SP i jedno EP), što je uspjeh koji dosad nije ostvarila niti jedna država. Konačno na Mediteranskim igrama u Tarantu osvojeno je 39 medalja (6 zlatnih - 18 srebrnih - 15 brončanih), što je rekord glede naših nastupa na ovom natjecanju.

Produžen rok

No, ljeto 2026. je u hrvatskom sportu znakovito i po izborima u našoj olimpijskoj kući. Nakon puno lomova, afera koje je potaknuo još slučaj Vedrana Pavleka i pronevjere novca u Hrvatskom skijaškom savezu, najdugovječniji predsjednik HOO-a Zlatko Mateša odstupio je s vrha HOO-a nakon gotovo pa četvrt stoljeća (od 2002.). Od 29. srpnja imamo novog predsjednika HOO-a u dr. Josipu Varvodiću.

To je bio i početak laganog "kadrovskog preslagivanja" u olimpijskoj kući. Jasno da je izabrana nova "vlada" odnosno Vijeće HOOa, ali vrlo brzo je iz ove organizacije otišao dotadašnji glavni tajnik Siniša Krajač koji je dužnost tajnika obnašao od 2021., a u HOO-u je radio od 2001. To je pak značilo početak novog izbornog procesa.

Hrvatski olimpijski odbor je 20. kolovoza raspisao javni natječaj za izbor glavnog tajnika, s rokom za podnošenje kandidacijskih prijava, subota, 5. rujna. Međutim, kako doznajemo produžit će se koji dan, do okvirno četvrtka, 10. rujna. Samo zato jer je moguće da je neka pošta s prijavom poslana prije isteka roka, ali i da dođe nakon 5. rujna. Ipak govorimo o Hrvatskoj pošti čija je brzina i pouzdanost ravna Hrvatskoj željeznici, pa onda... za svaki slučaj.

Glavnog tajnika HOO-a bira Vijeće HOO-a, na u ovom slučaju mandatno razdoblje do 10. svibnja 2029. godine, te se radi o profesionalnom radnom odnosu za razliku od svih članova Vijeća na čelu s predsjednikom.

Glede imena ili kandidata, ona su dakako tajna zasad jer su i kandidature stigle u zatvorenim kuvertama. Međutim, još koncem srpnja smo iznijeli nekoliko mogućih kandidata. Sada, mjesec i pol dana kasnije, držimo kako postoje jako malene šanse da bi primjerice Suzana Šop, koja je aktualna dopredsjednica HOOa, a profesionalno glavna tajnica Sportskog saveza Zagreba bila zainteresirana za ovu dužnost.

No, to ne možemo reći za Darka Vučića, načelnik Sektora za krovna sportska udruženja i sportske građevine u Ministarstvu turizma i sporta, koji se u ovom trenutku čini dosta izglednim kandidatom.

Ključna pozicija

U kuloarima se spominje i Zrinko Čustonja, profesor s Kineziološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a ne bi baš otpisali i mogućnost kandidature Vedrana Šupukovića, direktor Rukometnog kluba Zagreb i predsjednika Udruženja sportskih profesionalnih klubova

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Sportske novosti - HR
Kategorija Sportovi
Strana 21
Oblast strane 525.12 cm^2
Autor DEAN BAUER

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hrvatski olimpijski odbor bi do kraja rujna mogao dobiti glavnog operativca

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8218f9d7-9532-4c02-a205-e16182f747f0/pdf

Za vjerovati je da bi do konca ovog mjeseca HOO mogao dobiti novog glavnog tajnika, nakon što sa svim kandidatima nadležno povjerenstvo odradi razgovore, te potom sve proslijedi na odluku Vijeća HOO-a.

Ono što se svakako mora znati da je riječ o u biti ključnom mjestu u strukturi ove organizacije. Jasno je da glavni tajnik provodi politiku predsjednika i Vijeća, to je nešto što se očekuje i nameće kao logičnim, ali glavni tajnik HOO-a je u biti prvi, temeljni operativac olimpijske kuće. On je ta osoba koja profesionalno odgovara za sve što se događa u HOO-u, kako se, na koji način i u kojim iznosima troši proračunski novac.

Izbor predsjednika HOO jest bio medijski eksponiraniji, javnosti zanimljiviji, ali izbor glavnog tajnika je za hrvatski sport u cjelini u najmanju ruku jednako ključan. q Darko Vučić iz Ministarstva turizma i sporta jedan je od mogućih kandidata za glavnog tajnika HOO-a

Uvjeti za izbor glavnog tajnika su: državljanin Hrvatske, visoka stručna sprema, najmanje 5 godina radnog iskustva na rukovodećim poslovima, poznavanje barem jednog od dva službena jezika MOO-a; engleski i francuski, da se kandidat nije ogriješio o etičke norme i moralna načela sporta i olimpizma, da nije kažnjavan temeljem članka 114 odnosno 11. stavci 1. i 2.

Zakona o sportu i članka 19. stavci 2. i 3. Zakona o udrugama.

Prednost imaju osobe iz sustava sporta i koje imaju iskustva u rukovodećim položajima u sportu. q dba

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija

Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 301.19 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/eeb71221-5f7b-4775-8d8a-c54c94f7ad92/pdf

Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Pogreb Ratka Mladića bitno će poremetiti odnose na Zapadnom Balkanu. Nisu oni ni dosad bili bajni, daleko od toga, ali nakon beogradskog državnog ispraćaja čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid, stvari će se nesumnjivo dodatno zakomplicirati. I to jako. Do koje točno mjere, u ovom se trenutku ne može točno reći. Ali da hoće, tu nikakve dvojbe nema.

Stvari će dodatno pogoršati prilično mlaka i bijedna reakcija Bruxellesa. I Von der Leyen i Costi i Kaji Kallas trebalo je skoro 24 sata da reagiraju. I to mlako. Francuska i Njemačka nisu uopće reagirale. Što je posebno signifikantno. Za sve njih očito je dovoljno da Aleksandar Vučić osobno nije sudjelovao u cijeloj ovoj stvari. To što jesu pripadnici Vojske Srbije kojima je Vučić vrhovni zapovjednik, očito nema neke prevelike veze. Sudeći barem po prvoj reakciji glasnogovornice Europske komisije. Nema veze ni to što nije sudjelovao osobno Vučić, ali jest njegov stariji sin.

Ovakvom reakcijom EU je pokazao da neki uzusi ponašanja koji su dosad bili važeći više ne vrijede. I da će susjedi Srbije ubuduće morati sami brinuti za sebe. Da je EU sve manje zainteresiran da provodi politiku za koju se javno zauzima. U susjednoj BiH već se pojavilo nekoliko članaka o tome da je Bošnjacima jedina uzdanica Armija BiH. Jer im ovo što se dogadalo u Beogradu ovog ponedjeljka i izostanak adekvatnog odgovora na to iz Bruxellesa, jasno govori da bi u slučaju nekog novog sukoba opet ostali sami, kao i 1992. Da se Europa ponaša kao i prije 34 godine.

Očito je da je Europa spremna platiti cijenu kako bi se Srbija odvukla od Rusije i Kine i nekako dovukla do zapada. Oprašta joj se političko i medijsko silovanje Crne Gore koje traje već par godina. A u Bruxellesu se prave da ništa nisu vidjeli. Srbiji se prodaje moderno zapadno oružje, investira se u nju obilato. Zauzvrat Vučić odraduje što treba.

Pa mu se stoga tolerira i sve veća kontrola medija, a posebno ove zadnje akvizicije N1 i Nove S koje je obavio jedan međunarodni investitor. A njegovi mediji moraju uvjeravati ljude u Srbiji da je on najveći zaštitnik srpstva.

Najgore posljedice svega što se ovog tjedna dogadalo u Beogradu bit će definitivno u BiH. Mladić je ujesen 1991. svašta radio i u Hrvatskoj gdje je u jednom razgovoru s oficirima JNA čak i nagovijestio što će napraviti u Srebrenici. Kada je govorio kako će, nakon što osvoji Zadar, tretirati sve muškarce starije od 16 godina. Ali u BiH je zaista napravio pakao. A ovo što se u Beogradu dogodilo kao da govori Bošnjacima da bi im se nešto slično moglo i ponoviti.

Pa oni logično zaključuju da se moraju sami pripremati ako žele biti sigurni da im se povijest ne ponovi. Pa će sve to dodatno zakomplicirati situaciju u BiH koja je ionako krajnje užarena samo nekoliko tjedna prije općih izbora.

Sada je jasno i većinsko raspoloženje u samoj Srbiji. Još se jednom pokazalo da nikakvog obzira tamo nema prema onome kako na stvari gledaju njihovi susjedi. Istina jest da su bosanski Srbi bili početkom 1991. preglasani i da su se preko noći našli u zemlji koja više nije Jugoslavija. A oni su željeli da ta zemlja opstane i da nastave živjeti u njoj. Dakle, čak ako bi se stvari nategle do krajnosti, Srbi su u travnju 1992. imali realnih razloga biti nezadovoljni. Ali je njihov odgovor bio brutalna agresija i najgore etničko čišćenje od Drugog svjetskog rata.

Kao da su jedva dočekali da dobiju povod da očiste sve Hrvate i Bošnjake iz dijelova BiH za koje su smatrali da ionako pripadaju njima. Kako god se zvala država u kojoj bi željeli živjeti. I tužno je da u Beogradu to nitko danas ne želi shvatiti. Čak je i voda proeuropske oporbe Dragan Đilas izjavio da više nije siguran je li se Srebrenici dogodio genocid. Zadnjih desetak godina bio je siguran. Očito se i takozvana proeuropska Srbija prilagodava na promjene ponašanja same Europe prema Zapadnom Balkanu. A kako onda ne bi oni kojima je približavanje EU-a samo teatar u koji nikada nisu vjerovali.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 301.19 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/eeb71221-5f7b-4775-8d8a-c54c94f7ad92/pdf

Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Zlatko CRNČEC

Zlatko CRNČEC

Pogreb Ratka Mladića bitno će poremetiti odnose na Zapadnom Balkanu. Nisu oni ni dosad bili bajni, daleko od toga, ali nakon beogradskog državnog ispraćaja čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid, stvari će se nesumnjivo dodatno zakomplicirati. I to jako. Do koje točno mjere, u ovom se trenutku ne može točno reći. Ali da hoće, tu nikakve dvojbe nema.

Stvari će dodatno pogoršati prilično mlaka i bijedna reakcija Bruxellesa. I Von der Leyen i Costi i Kaji Kallas trebalo je skoro 24 sata da reagiraju. I to mlako. Francuska i Njemačka nisu uopće reagirale. Što je posebno signifikantno. Za sve njih očito je dovoljno da Aleksandar Vučić osobno nije sudjelovao u cijeloj ovoj stvari. To što jesu pripadnici Vojske Srbije kojima je Vučić vrhovni zapovjednik, očito nema neke prevelike veze. Sudeći barem po prvoj reakciji glasnogovornice Europske komisije. Nema veze ni to što nije sudjelovao osobno Vučić, ali jest njegov stariji sin. Ovakvom reakcijom EU je pokazao da neki uzusi ponašanja koji su dosad bili važeći više ne vrijede. I da će susjedi Srbije ubuduće morati sami brinuti za sebe. Da je EU sve manje zainteresiran da provodi politiku za koju se javno zauzima. U susjednoj BIH već se pojavilo nekoliko članaka o tome da je Bošnjacima jedina uzdanica Armija BIH. Jer im ovo što se događalo u Beogradu ovog ponedjeljka i izostanak adekvatnog odgovora na to iz Bruxellesa, jasno govori da bi u slučaju nekog novog sukoba opet ostali sami, kao i 1992. Da se Europa ponaša kao i prije 34 godine. O čičito je daje Europa spremna platiti cijenu kako bi se Srbija odvukla od Rusije i Kine i nekako dovukla do zapada. Oprašta joj se političko i medijsko silovanje Crne Gore koje traje već par godina. A u Bruxellesu se prave da ništa nisu vidjeli. Srbiji se prodaje moderno zapadno oružje, investira se u nju obilato. Zauzvrat Vučić odrađuje što treba. Pa mu se stoga tolerira i sve veća kontrola medija, a posebno ove zadnje akvizicije N1 i Nove S koje je obavio jedan međunarodni investitor. A njegovi mediji moraju uvjeravati ljude u Srbiji da je on najveći zaštitnik srpstva.

Najgore posljedice svega što se ovog tjedna događalo u Beogradu bit će definitivno u BIH. Mladić je ujesen 1991. svašta radio i u Hrvatskoj gdje je u jednom razgovoru s oficirima JNA čak i nagovijestio što će napraviti u Srebrenici. Kada je govorio kako će, nakon što osvoji Zadar, tretirati sve muškarce starije od 16 godina. Ali u BIH je zaista napravio pakao. A ovo što se u Beogradu dogodilo kao da govori Bošnjacima da bi im se nešto slično moglo i ponoviti. Pa oni logično zaključuju da se moraju sami pripremati ako žele biti sigurni da im se povijest ne ponovi. Pa će sve to dodatno zakomplicirati situaciju u BIH koja je ionako krajnje užarena samo nekoliko tjedna prije općih izbora. S adada je jasno i većinsko raspoloženje u samoj Srbiji. Još se jednom pokazalo da nikakvog obzira tamo nema prema onome kako na stvari gledaju njihovi susjedi. Istina jest da su bosanski Srbi bili početkom 1991. preglasani i da su se preko noći našli u zemlji koja više nije Jugoslavija. A oni su željeli da ta zemlja opstane i da nastave živjeti u njoj. Dakle, čak ako bi se stvari nategle do krajnosti, Srbi su u travnju 1992. imali realnih razloga biti nezadovoljni. Ali je njihov odgovor bio brutalna agresija i najgore etničko čišćenje od Drugog svjetskog rata.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 301.19 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Kao da su jedva dočekali da dobiju povod da očiste sve Hrvate i Bošnjake iz dijelova BIH za koje su smatrali da ionako pripadaju njima. Kako god se zvala država u kojoj bi željeli živjeti. I tužno je da u Beogradu to nitko danas ne želi shvatiti. Čak je i vođa proeuropske oporbe Dragan Đilas izjavio da više nije siguran je li se Srebrenici dogodio genocid. Zadnjih desetak godina bio je siguran. Očito se i takozvana proeuropska Srbija prilagođava na promjene ponašanja same Europe prema Zapadnom Balkanu. A kako onda ne bi oni kojima je približavanje EU-a samo teatar u koji nikada nisu vjerovali.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 305.38 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f09cf2f5-1384-40b0-b249-18cd9351eb89/pdf

Uvodnik

Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Zlatko CRNČEC

Zlatko CRNČEC

Pogreb Ratka Mladića bitno će poremetiti odnose na Zapadnom Balkanu. Nisu oni ni dosad bili bajni, daleko od toga, ali nakon beogradskog državnog ispraćaja čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid, stvari će se nesumnjivo dodatno zakomplicirati. I to jako. Do koje točno mjere, u ovom se trenutku ne može točno reći. Ali da hoće, tu nikakve dvojbe nema.

Stvari će dodatno pogoršati prilično mlaka i bijedna reakcija Bruxellesa. I Von der Leyen i Costi i Kaji Kallas trebalo je skoro 24 sata da reagiraju. I to mlako. Francuska i Njemačka nisu uopće reagirale. Što je posebno signifikantno. Za sve njih očito je dovoljno da Aleksandar Vučić osobno nije sudjelovao u cijeloj ovoj stvari. To što jesu pripadnici Vojske Srbije kojima je Vučić vrhovni zapovjednik, očito nema neke prevelike veze. Sudeći barem po prvoj reakciji glasnogovornice Europske komisije. Nema veze ni to što nije sudjelovao osobno Vučić, ali jest njegov stariji sin. Ovakvom reakcijom EU je pokazao da neki uzusi ponašanja koji su dosad bili važeći više ne vrijede. I da će susjedi Srbije ubuduće morati sami brinuti za sebe. Da je EU sve manje zainteresiran da provodi politiku za koju se javno zauzima. U susjednoj BIH već se pojavilo nekoliko članaka o tome da je Bošnjacima jedina uzdanica Armija BIH. Jer im ovo što se događalo u Beogradu ovog ponedjeljka i izostanak adekvatnog odgovora na to iz Bruxellesa, jasno govori da bi u slučaju nekog novog sukoba opet ostali sami, kao i 1992. Da se Europa ponaša kao i prije 34 godine. O čičito je daje Europa spremna platiti cijenu kako bi se Srbija odvukla od Rusije i Kine i nekako dovukla do zapada. Oprašta joj se političko i medijsko silovanje Crne Gore koje traje već par godina. A u Bruxellesu se prave da ništa nisu vidjeli. Srbiji se prodaje moderno zapadno oružje, investira se u nju obilato. Zauzvrat Vučić odrađuje što treba. Pa mu se stoga tolerira i sve veća kontrola medija, a posebno ove zadnje akvizicije N1 i Nove S koje je obavio jedan međunarodni investitor. A njegovi mediji moraju uvjeravati ljude u Srbiji da je on najveći zaštitnik srpstva.

Najgore posljedice svega što se ovog tjedna događalo u Beogradu bit će definitivno u BIH. Mladić je ujesen 1991. svašta radio i u Hrvatskoj gdje je u jednom razgovoru s oficirima JNA čak i nagovijestio što će napraviti u Srebrenici. Kada je govorio kako će, nakon što osvoji Zadar, tretirati sve muškarce starije od 16 godina. Ali u BIH je zaista napravio pakao. A ovo što se u Beogradu dogodilo kao da govori Bošnjacima da bi im se nešto slično moglo i ponoviti. Pa oni logično zaključuju da se moraju sami pripremati ako žele biti sigurni da im se povijest ne ponovi. Pa će sve to dodatno zakomplicirati situaciju u BIH koja je ionako krajnje užarena samo nekoliko tjedna prije općih izbora. S adada je jasno i većinsko raspoloženje u samoj Srbiji. Još se jednom pokazalo da nikakvog obzira tamo nema prema onome kako na stvari gledaju njihovi susjedi. Istina jest da su bosanski Srbi bili početkom 1991. preglasani i da su se preko noći našli u zemlji koja više nije Jugoslavija. A oni su željeli da ta zemlja opstane i da nastave živjeti u njoj. Dakle, čak ako bi se stvari nategle do krajnosti, Srbi su u travnju 1992. imali realnih razloga biti nezadovoljni. Ali je njihov odgovor bio brutalna agresija i najgore etničko čišćenje od Drugog svjetskog rata.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 305.38 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ratko Mladić nastavlja maltretirati Balkan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f09cf2f5-1384-40b0-b249-18cd9351eb89/pdf

Kao da su jedva dočekali da dobiju povod da očiste sve Hrvate i Bošnjake iz dijelova BIH za koje su smatrali da ionako pripadaju njima. Kako god se zvala država u kojoj bi željeli živjeti. I tužno je da u Beogradu to nitko danas ne želi shvatiti. Čak je i vođa proeuropske oporbe Dragan Đilas izjavio da više nije siguran je li se Srebrenici dogodio genocid. Zadnjih desetak godina bio je siguran. Očito se i takozvana proeuropska Srbija prilagođava na promjene ponašanja same Europe prema Zapadnom Balkanu. A kako onda ne bi oni kojima je približavanje EU-a samo teatar u koji nikada nisu vjerovali.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 4, 5
Oblast strane 946.1 cm^2
Autor Dražen CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Stranke u Saboru pripremaju se za dugu političku borbu oko otpada

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ce768ca5-27de-46df-b892-0a7e821a7c56/pdf

PARLAMENT SDP je prikupio potpise za inicijativu izglasavanja nepovjerenja Vladi i ona

Stranke u Saboru pripremaju dugu političku borbu oko o

Politička borba će se nastaviti. No, po meni bi ona trebala biti u drugom planu. Ovo je bitna tema oko koje moramo imati određenu razinu suglasja. Jasno mi je da će oporba pokušati nanijeti štetu Vladi, rekao je predsjednik Sabora Gordan Jandroković

Dražen CIGLENEČKI

Tema ilegalnog otpada u Lici, ali i ostalim dijelovima Hrvatske, sigurno će dominirati jesenskim zasjedanjem Hrvatskog sabora, koje započinje u utorak. Već prvog dana će, u sklopu aktualnog prijepodneva, oporba imati priliku postavljati članovima Vlade pitanja o vrlo ozbiljnom ekološkom problemu koji je prerastao u politički. Bit će i gore

Na jučerašnjoj sjednici saborskog Predsjedništva čelnica Kluba zastupnika Možemo! Sandra Benčić predložila je i točku dnevnog reda u okviru koje bi se isključivo govorilo o ilegalnom odlagalištu otpada u Gospiću. - Inicijativa je našeg Kluba bila da se već prvi dan zaključkom obveže Vladu da idući tjedan dostavi Saboru plan sanacije, o kojem bi zastupnici odmah raspravljali. Ne moram naglašavati koliko je situacija urgentna, ne moramo naglašavati da je sada apsolutno svima jasno da je otpad procurio u podzemne vode i zagadio ih i da će svakim danom, sa svakom sljedećom kišom biti još gore i da se otpad mora hitno maknuti. Predložila sam da usuglasimo zajednički stav o tome, ali Jandroković je to odbio, izjavila je Sandra Benčić po završetku sjednice Predsjedništva.

Vjerojatno je nije iznenadilo to što predsjednik Sabora nije htio podržati da se na ovakav način obveže Vladu u kojoj je glavna njegova stranka. HDZ je i nedavno na izvanrednoj sjednici Hrvatskog sabora odbio prijedloge zaključaka predsjednika Zorana Milanovića, koji su također imali za cilj nametanje obveze Vladi da žurno sanira kontaminirani teren. Ali, oporba ima na raspolaganju još nekoliko mogućnosti za otvaranje teme otpada u parlamentu. Jednu je već najavila, SDP je prikupio potpise za zahtjev za izglasavanje nepovjerenja Vladi, on će ovih dana biti upućen u proceduru i u utorak će biti uvršten u dnevni red. Vlada će se u roku osam dana morati očitovati, a Jandroković ima 30 dana za odluku kada će zastupnici o tom zahtjevu raspravljati i glasovati. Obično je u ovakvim prigodama izbor HDZ-a da se što prije to odradi. Opozicija se, nadalje, može i, primjerice, poslužiti poslovničkim instrumentom da s 30 potpisa zatraži raspravu o izvješću pučke pravobraniteljice za 2025., kojeg je značajan segmet upravo trenutačno aktualan problem ilegalnog otpada.

Budući da se to izvješće u dnevnom redu Hrvatskog sabora nalazi od 1. travnja, što je dulje od propisana dva mjeseca, Jandroković bi, ako bi mu stigao takav zahtjev, morao u roku sedam dana staviti na raspravu izvješće Tene Šimonović Einwalter, pa bi se zastupnici opet bavili politički eksplozivnom temom ilegalnog opasnog otpada. Jandroković je svjestan da se nju sljedećih mjeseci neće moći izbjeći u Hrvatskom saboru. Sanacija prioritet

- Politička borba će se nastaviti. No, po meni bi ona

Grmoja: U normalnoj zemlji frcale bi ostavke

Predsjednik Mosta Nikola Grmoja jučer je rekao da bi u »normalnim državama« nakon nalaza koji potvrđuje da su podzemne vode ispod odlagališta u Gospiću zagađene

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 09, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 4, 5
Oblast strane 946.1 cm^2
Autor Dražen CIGLENEČKI

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Stranke u Saboru pripremaju se za dugu političku borbu oko otpada

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ce768ca5-27de-46df-b892-0a7e821a7c56/pdf

»frcale ostavke«, dodavši da mjesec dana čekanja na njegovu objavu pokazuje »koordinirano djelovanje Vlade i DORH-a«. Uskok je u ponedjeljak objavio rezultate vještačenja i analize koji su potvrdili da je divlje odlagalište u Divoselu kod Gospića zagadilo lokalne podzemne vode mikroplastikom. - U drugim zemljama bi nakon ovakvih vještačenja Uskoka frcale ostavke, Vlada bi sama raspisala prijevremene izbore, rekao je, dodajući da bi »u svakoj normalnoj zemlji« nakon ovoga Vlada pala.

Najavu premijera Andreja Plenkovića da će Vlada sada rješavati problem nazvao je apsurdnom jer, tvrdi, vlast sada pokušava sanirati posljedice onoga za što sama snosi odgovornost.

Već su se na sjednici saborskog Predsjedništva sukobile različite političke koncepcije oko otpada u Lici - Gordan Jandroković

Vlada i DORH koordinirani - Nikola Grmoja će ubrzo ući u proceduru pripremaju se za otpada trebala biti u drugom planu. Ovo je bitna tema oko koje moramo imati određenu razinu suglasja. Jasno mi je da će, naravno, oporba pokušati sa svoje strane nanijeti štetu Vladi, a da će Vlada i vladajuća većina objašnjavati što čine. To će biti politička bitka koju i sada gledamo, ali, opet kažem, ključno je početi rješavati ovaj problem. Brigu za ljude, za prirodu moramo svi dijeliti svi. Mislim da bismo svi željeli da Hrvatska nema problem ilegalnih odlagališta otrovnog ili opasnog otpada, ali, nažalost, takvih mjesta osim u Gospiću ima i drugdje u Hrvatskoj. Nije to fenomen koji se dogodio jučer nego traje već jako dugo vremena, a sanacija svega toga će biti jedan od prioritet i ove i budućih vlada. Ne može se to brzo riješiti, ali je iznimno važno da se rješava, poručio je predsjednik Hrvatskog sabora.

Možemo! traži prekid pregovora Srbije s EU-om, HDZ protiv Zatražila kažnjavanje Srbije zbog slavljenja ratnog zločinca

Mladića« te da uslijed toga »odmah prekine pristupne pregovore sa Srbijom i pokaže da stoji iza proklamiranih europskih vrijednosti«. Na tom je tragu Sandra Benčić na sjednici saborskog Predsjedništva predložila donošenje deklaracije kojom bi zastupnici izrazili stav da je nužno suspendirati ove pregovore. No, Jandroković, čiji HDZ pripada EPP-u kao i SNS Aleksandra Vučića, nije na to pristao. U kasnijoj izjavi novinarima je, međutim, predsjednik Hrvatskog sabora upozoravao na opasnosti koje prijete iz Srbije.

- Srbija pokušava revidirati povijest završetka 20. stoljeća i vodi jednu iznimno prljavu propagandu protiv susjednih zemalja, među kojima je posebno važna Hrvatska. I naoružava se. Imate ta tri elementa koji ukazuju na to da je situacija tamo ozbiljna i da ih ne možemo baš olako doživljavati. Trebamo to nadzirati i biti spremni na sve vrste odgovora, rekao je Jandroković.

Možemo! se zalaže da se, zbog okolnosti pokopa Ratka Mladića, pregovori Srbije o pristupanju Europskoj uniji suspendiraju, a HDZ je protiv toga. Nije to nešto što se moglo očekivati u hrvatskoj politici, posebno u kontekstu činjenice da desnica tvrdi da je Možemo! prosrpska odnosno projugoslavenska sekta. Zastupnica Možemo! Jelena Miloš je, u ulozi predsjednice Odbora za europske poslove, poslala jučer pismo predsjednici Europske komisije Ursuli von der Leyen, u kojem je zatražila od nje »jasnu osudu slavljanja ratnog zločinca

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 1, 4, 5
Oblast strane 1,085.33 cm^2
Autor Igor BOŠNJAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ratko Mladić osuđeni srpski ratni zločinac na pokopu slavljen je poput heroja

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a60b0c24-e290-4788-b569-3145df46daba/pdf

Ratko Mladić osuđeni srpski ratni zločinac na pokopu slavljen je poput heroja

Igor BOŠNJAK

Ratni zločinac i haški osuđenik Ratko Mladić pokopan je u obiteljskoj grobnici na Topčiderskom groblju u Beogradu, uz crkvene obrede i vojne počasti, a u mimohodu i velikoj pogrebnoj povorci bili su brojni bivši, ali i pojedini aktualni ministri vlade Srbije.

Lijes s njegovim posmrtnim ostacima bio je izložen u lokalnoj crkvi od ponedjeljka ujutro pa sve do podneva, kada je započeo crkveni obred koji je predvodio poglavar Srpske pravoslavne Crkve (SPC), patrijarh Porfirije, bivši zagrebački mitropolit. Prema njegovim riječima, Mladićevo ime ostat će "utkano u pamćenje i molitve" najvećeg dijela srpskog naroda koji ga vidi kao zapovjednika koji je u tragičnom vremenu stajao na čelu vojske. Kako je rekao, Mladićev život "nije moguće odvojiti od jednog strašnog vremena, užasnog rata, izgubljenih domova, života i grobova". "Zato se, moleći se za dušu pokojnika, molimo i za sve one čiji su životi ugašeni", rekao je Porfirije.

Umimohodu su među ostalima srbijanski ministri Nenad Vujić (pravosuđe), Nikola Selaković (kultura), Bratislav Gašić (obrane) i Darko Glišić (lokalna uprava), nekadašnji predsjednik Republike Srpske (RS) Milorad Dodik, gradonačelnik Banje Luke Draško Stanivuković, kao i veleposlanik Rusije Aleksandar Bocan-Harčenko. Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić rekao je u petak da zbog službenih obaveza i posjeta uzbekistanskog predsjednika neće biti na pogrebu, a u mimohodu je sudjelovao njegov sin Danilo. Ispred Mladićeva lijesa, prekrivenog zastavama Srbije i RS-a, na čelu pogrebne povorke od crkve do groblja, duge više od dva kilometra, bila je policijska pratnja, a sprovod je izravno prenosila provladina kabelska televizija Informer. Lijes su do obiteljske grobnice, u kojoj je 1994. pokopana Mladićeva kći Ana, dopratili pripadnici Vojske Srbije, a u pozdravnom govoru jedan od Mladićevih suboraca istaknuo da on "časno odlazi" tamo gdje će biti "nedostupan svojim neprijateljima". Do grobnog mjesta srpskog ratnog zločinca ispratio je i vojni orkestar. Iza kovčega su bili njegova supruga Bosiljka, sin Darko nosio je u povorci očevu sablju, unuk generalsku kapu, a unuka sliku.

Darko Mladić rekao je da je njegov otac uvijek bio "borac i pobjednik" koji je "spasio svoj narod", a da su "napravili umjetne sudove kako bi od heroja napravili zločince". "Neprijatelji su te više puta ubijali, a vidi kako te danas tvoj narod ispraća. Vi ste naša pobjeda i naša utjeha, naši svjedoci i naša snaga. Nama ostaje da se ponosimo tobom i da nikad ne iznevjerimo ono za što si dao svoj život", rekao je Mladićev sin i zahvalio je nazočnima na "veličanstvenom

Udruga Majke Srebrenice oštro je osudila ponovno buđenje četničke ideologije nakon poruka navijača Crvene zvezde i Partizana kojima se na utakmici veličao ratni zločinac Ratko Mladić. Misija OESS-a u BIH kritizirala je pak izravni prijenos njegove komemoracije na Radio-televiziji Republike Srpske. Tijekom utakmice bila je istaknuta velika Mladićeva fotografija, a poruka uz nju bila je njegova zapovijed “Pravac Potočari”, čime su navijači aludirali na Mladićevu zapovijed prije negoli je u ljeto 1995. počinjen genocid u Srebrenici, gdje je ubijeno više od 8000 bošnjačkih muškaraca i dječaka. “Pravac Potočari nije navijanje. To je poruka mržnje, prizivanje genocida i veličanje osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića”, poručile su Majke Srebrenice.

ispraćaju". Nakon počasnih vojnih plotuna i kraćeg crkvenog obreda, lijes je položen u obiteljsku grobnicu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 1, 4, 5
Oblast strane 1,085.33 cm^2
Autor Igor BOŠNJAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ratko Mladić osuđeni srpski ratni zločinac na pokopu slavljen je poput heroja

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a60b0c24-e290-4788-b569-3145df46daba/pdf

UBeogradu mu je više tisuća ljudi odavalo počast pred lijesom, koji je bio izložen u crkvi svetog Luke na Vidikovcu. Treba reći i kako je Mladićeva smrt podijelila srbijanski oporbeni korpus - dok su pojedini s desnog spektra nazočili crkvenom obredu i najavljivali da će sudjelovati na sprovodu, proeuropska i liberalna oporba smatrale su da su počasti pravomoćno osuđenom ratnom zločincu Mladiću, odgovornom za genocid u Srebrenici, sramotne. Sukladno s time, izvještavanje srpskih medija o smrti i pokopu Ratka Mladića, koji je preminuo krajem kolovoza u zatvoru u Haagu, odlikovalo se dubokom podijeljenošću i potpuno suprotnim narativima ovisno o tome je li bila riječ o prorežimskim tabloidima ili nezavisnim medijima. Europska komisija ocijenila je da se ispraćaj ratnog zločinca Ratka Mladića nije odvijao uz državne počasti, unatoč činjenici što su pogrebu nazočili ministri, a uz lijes stražarili vojnici. Europska služba za vanjsko djelovanje objavila je pak izjavu glasnogovornika u kojoj osuđuju veličanje ratnih zločinaca, ali bez eksplicitnog spominjanja Srbije.

Ratko Mladić, ratni zapovjednik vojske bosanskih Srba tijekom sukoba 1990-ih, pravomoćno je osuđen za genocid u Srebrenici počinjen u srpnju 1995. godine na doživotni zatvor. Osuđen je za progon i prisilno premještanje Bošnjaka i Hrvata diljem Bosne i Hercegovine, snajpersko djelovanje, granatiranje i teroriziranje civila tijekom opsade Sarajeva te za uzimanje pripadnika mirovnih snaga Ujedinjenih naroda za taoce kao odmazdu za NATO bombardiranja 1995. godine. Umro je u zatvorskoj bolnici u Haagu 27. kolovoza u 85. godini. n

Ministar obrane Ivan Anušić rekao je kako činjenice - da je ratni zločinac Ratko Mladić pokopan uz crkvene obrede i vojne počasti, a među tisućama ljudi u mimohodu i pogrebnoj povorci bili su i pojedini ministri srbijanske vlade i dužnosnici RS-a - potvrđuju da “Srbija i dalje vodi politiku iz devedesetih godina”. Slavljenje ratnog zločinca, jedinog osuđenog za genocid nakon Drugog svjetskog rata, neprihvatljivo je, naglasio je, izrazivši nadu da će Srbiji Europska komisija i drugi isporučiti politički račun tih događanja. “Srbija jednom za svagda mora dobiti poruku kako se treba ponašati” te koje vrijednosti poštovati ako želi biti dio zapadnog svijeta ili općenito partner na svim razinama, zaključio je Anušić.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 6
Oblast strane 280.48 cm^2
Autor Jozo Pavković

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić rejting diže plašeći Srbiju Plenkovićem i Thompsonom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab773821-a750-4316-8c20-07de28bd894b/pdf

Vučić rejting diže plašeći Srbiju Plenkovićem i Thompsonom

Jozo Pavković

Smrt Ratka Mladića nije završetak jedne ratne priče. Sve više izgleda kao početak nove kampanje u kojoj se prošlost ponovno pretvara u oružje sadašnjosti. Ratko Mladić, rođen u Kalinoviku u BIH, osuđen za genocid, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti na doživotni zatvor, pokopan je u Srbiji uz veličanje i državne počasti. Umjesto suočavanja s prošlošću i suosjećanja sa žrtvama, ponovno gledamo glorifikaciju ratnog zločinca. Europa je reagirala pa je povjerenica Europske komisije za proširenje Marta Kos otkazala planirani posjet Srbiji.

Mladić nije samo pitanje prošlosti. To je pitanje sadašnjosti i predstojećih izbora koji će se u Srbiji održati 25. listopada. Aleksandar Vučić, koji planira funkciju predsjednika zamijeniti premijerskom, već je naznačio smjer kampanje. Ratne i nacionalne teme uvijek su dobitna kombinacija.

Mladić je simbol za mobilizaciju nacionalnog biračkog tijela. Kosovo je drugi. Haag treći. Hrvatska četvrti. BIH ponovno postaje dio unutarnjopolitičke scenografije Srbije. Poruka je jednostavna: Srbija je ugrožena, oko nje su neprijatelji, a samo snažna vlast može zaštititi narod. U tome prednjači velik dio srbijanskih provladinih medija. Nisu više samo tabloidi. Posljednjih mjeseci mijenja se i slika tzv. oporbenih medija. Nakon što su N1, Nova S, Danas i Radar prešli u ruke portugalskog fonda Alpac Capital, pojavile su se sumnje da se i taj prostor kritičkog novinarstva stavlja pod neizravan politički utjecaj vlasti.

Zato se sve žešće plasira priča o hrvatskom naoružavanju i vojnoj snazi. Od Zagreba se pokušava napraviti prijetnja. Izjava premijera Andreja Plenkovića da Srbija nije prošla potrebnu katarzu postaje Vučiću argument za podsjećanje na Oluju, Jasenovac, vojni savez s Albanijom... Grotesknija je tvrdnja da bi, izgubi li njegov SNS, Srbi morali pjevati Thompsonove pjesme i uzvikivati “Za dom spremni”.

Svrha takvih poruka nije informiranje, nego proizvodnja straha. Ako građane uvjerite da im prijete Plenković, Thompson, Kurti, Haag ili neka nova zavjera, lakše ih je pridobiti. Strah je jedan od najučinkovitijih političkih alata za nacionalno homogeniziranje.

Isti obrazac vidljiv je i u priči o Kosovu. Tko god ga prizna, bit će proglašen nacionalnim izdajnikom. K tomu je za 16. rujna zakazano izricanje presude Hašimu Thaçiju i ostalim bivšim čelnicima OVK. U Beogradu se već priprema teren za interpretaciju prema kojoj će eventualna oslobađajuća presuda biti dokaz da međunarodna pravda vidi samo srpsku krivnju. Ishod više nije presudan. Presudan je politički narativ. A taj narativ treba vlasti.

Unutarnji problemi Srbije, kao što su studentski prosvjedi, nezadovoljstvo nakon tragedije u Novom Sadu, zahtjevi za odgovornošću vlasti i pitanje demokratskih standarda, guraju se u drugi plan pričama o Plenkoviću, Thompsonu, Thaçiju... Pogled birača usmjerava se na neprijatelje preko granice.

Hrvati i Bošnjaci u BIH takvu propagandu ne mogu promatrati kao običnu predizbornu retoriku. Oni predobro znaju kamo može odvesti politika koja neprestano proizvodi neprijatelje, veliča ratne vođe i prošlost koristi za osvajanje sadašnjosti.

Srbija ima pravo birati vlast kakvu želi. Ali susjedi imaju pravo pitati: mora li se za svaku srbijansku izbornu kampanju ponovno proizvoditi neprijatelj u Hrvatskoj, na Kosovu ili u BIH? Pogotovo što građani Srbije neće razumjeti da političari i mediji ne proizvode neprijatelja zato što postoji opasnost. A ona se proizvodi zato što vlasti treba neprijatelj.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 6
Oblast strane 280.48 cm^2
Autor Jozo Pavković

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić rejting diže plašeći Srbiju Plenkovićem i Thompsonom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab773821-a750-4316-8c20-07de28bd894b/pdf

Utakvom ambijentu sve je više političkih piromana. Ne obaziru se na to da zapaljiva retorika lako može prerasti u požar koji se najbrže širi preko granice. •

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 1, 2, 3
Oblast strane 1,968.89 cm^2
Autor Marina Karlović Sabolić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Državne počasti i Porfirijev blagoslov ZA ZLOČINCA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fe0c00ba-5c9a-40b4-b3d8-53428cab4886/pdf

SRBIJA U CIVILIZACIJSKOM MRAKU:

GLORIFICIRALI RATKA MLADIĆA I NA SPROVODU

Državne počasti i Porfirijev blagoslov ZA ZLOČINCA

→Iz Bruxellesa su de facto pravdali Vučićev režim tvrdeći da pogreb Mladića ipak nije bio održan uz državne počasti. Unatoč svim prisutnim Vučićevim ministrima, počasnom plotunu i svim elementima državnog protokola. Časnu iznimku napravila je europska povjerenica za proširenje, Slovenka Marta Kos, koja je otkazala planirani posjet Srbiji. Glasno je poručila da je 'glorifkakacija Mladića nespojiva s vrijednostima na kojima počiva europski put Srbije'

Marina
Karlović Sabolić

Bila je to zapravo predstava u slavu i čast krvavih devedesetih. Na pozornici oko lijesa na kojem se nalazila generalska kapa i sablja ponovno su se postrojili svi ključni protagonisti osvajačkog pohoda koji je za cilj imao objediniti sve Srbe u jednoj državi. U izravnom prijenosu na nacionalnoj televiziji de##lirali su čelni ljudi svih onih institucija koje su prije tri i pol desetljeća odigrale ključnu ulogu u osmišljavanju i provedbi politike "velike Srbije", koja je svoj tragičan epilog imala na prostoru od Vukovara do Srebrenice. Njezini ideolozi, politički pokrovitelji, generali, ratnici, predstavnici Srpske pravoslavne crkve i njihovi današnji nasljednici. Gotovo sve što je preživjelo propast projekta "velike Srbije" jučer se slilo u Beograd odati počast "junaku koji nikad ne umire". Pravomoćno osuđenom ratnom zločincu Ratku Mladiću.

Vučić poslao sina
Bio je to bal vampira jedne politike za koju se očekivalo da je odavno pokopana.

Aleksandar Vučić, radikal koji se u Glini junačio "srpskom Banijom" koja nikad neće biti dijelom Hrvatske, osigurao je Mladiću pogreb uz najveće vojne počasti. Sam na njemu nije bio ispričavši se državničkim obvezama – u posjet mu je, naime, stizao predsjednik Uzbekistana – pa je na pogreb poslao svog sina Danila. I pola Vlade. A po Mladićevo tijelo poslao je državni avion.

Patrijarh srpski Por##rije, čovjek koji je svojim razumnim stavovima svojedobno oduševljavao građanski Zagreb, osobno je služio opijelo Mladiću. Znamo, kaže najviši velikodostojnik SPC-a, da će njegovo ime ostati duboko utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela našeg srpskog pravoslavnog naroda.

Koji osjeća i njeguje "duboku zahvalnost vojniku i zapovjedniku koji je podnio žrtvu i položio život za slobodu, obranu i opstanak svoga roda". Znamo, naveo je nadalje Porfirije, da "nijedan zemaljski sud nije nepogrešiv, te da je posljednji sud Božji jedini konačan i jedini do kraja pravedan". Zazvavši na Mladića "vječni spomen". Da ne bude zabune, nisu se samo sveštena lica SPC-a trudila udariti temelje hagiogra##ji čovjeka koji je odgovoran za likvidaciju više od osam tisuća Bošnjaka iz Srebrenice, kao i bestijalno granatiranje Zadra i Šibenika.

Ministar rada i boračko-invalidske zaštite Republike Srpske Radan Ostojić poručio je da je Mladić, baš kao 1992., ponovno "ujedinio srpski narod". Proglasivši pritom njegovu grobnicu mogućim "mjestom hodočašća".

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 1, 2, 3
Oblast strane 1,968.89 cm^2
Autor Marina Karlović Sabolić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Državne počasti i Porfirijev blagoslov ZA ZLOČINCA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fe0c00ba-5c9a-40b4-b3d8-53428cab4886/pdf

Ni Aleksandar Vulin nije iznenadio. Nekadašnji Vučićev ministar i šef srbijanske tajne službe proglasio je Mladića "herojem" koji je i mrtav "sabrao Srbe", uz poruku da "nema te Europe" koja će ih natjerati da se prestanu sjećati svog heroja. I Putinova Rusija poslala je vrlo jasnu poruku. Među okupljenima na Mladićevu ispraćaju bio je osobno i ruski veleposlanik u Beogradu Aleksandar Bocan-Harčenko. A među okupljenima su bili i "Noćni vukovi", srpski ogranak ruskog motociklističkog kluba bliskog Putinovu režimu.

Suze iz Republike Srpske Iz Republike Srpske, pak, stigao je praktički cijeli politički vrh: Milorad Dodik, Željka Cvijanović, brojni ministri, kao i banjolučki gradonačelnik Draško Stanivuković

Uz Mladićev lijes sućut su primali supruga Bosiljka, sin Darko i unuci, a počasnu stražu čuvali su pripadnici Vojske Srbije i ratni veterani. Među njima bili su i veterani Jedinice za specijalne operacije, zloglasnog JSO-a, odnosno Crvenih beretki, koji je devedesetih djelovao u sastavu srbijanske Državne bezbjednosti.

Skupština Novog Sada je, na prijedlog vijećnika Vučićeva SNSa, odala počast Ratku Mladiću. Osuđenog ratnog zločinca je na posljednji počinak ispred crkve sv. Luke na beogradskoj Čukarici ispratilo više od osam tisuća ljudi, naoružanih Mladićevim fotogra##jama s karakterističnom vojničkom šajkačom. Za sve koji su željeli doći na pogreb osigurani su besplatni autobusi iz Srbije, Republike Srpske i Crne Gore. A za one koji nisu mogli stati u crkvu postavljeni su veliki LED ekrani kako bi mogli pratiti liturgiju i opijelo.

Nije to bio najveći pogreb u povijesti Srbije. I po brojnosti se ne može mjeriti ni s ispraćajem patrijarha Pavla, ni s onim ubijenog premijera Zorana Đinđića. Organizatori su se pobrinuli da sve ono što je pratilo Mladićev pogreb bude na najvišoj razini.

Mladićevo tijelo pokopano je na groblju na Topčideru, uz njegovu kćer Anu, koja je 1994. počinila samoubojstvo očevim pištoljem.

Srbija je izgubila sve ratove koje je vodila devedesetih. I onaj u Hrvatskoj i onaj na Kosovu, a djelomično i onaj u BIH. Unatoč tome, mit o vojnim uspjesima i dalje je živ. Pa i kroz pjesme koje veličaju odavno poraženu Krajinu i isključivo srpski Knin koje su se pjevale na ispraćaju. Zanimljivo je, međutim, da Mladićev pogreb nije samo razotkrio da je veličanje ideje o "velikoj Srbiji" i njezinim protagonistima i dalje vrlo živo. Razotkrio je i svu kratkovidnost politike Europske unije. I podsjetio na sav onaj zluradi šlamperaj kojim je Europska zajednica prtljala po ovim prostorima devedesetih.

Od prvoga dana previdjeli su što zapravo za Srbiju znači Mladićev pogreb, i nisu s pravom mjerom reagirali na sve najave koje su dolazile iz Beograda. A koje su mogle značiti samo jedno: veličanje čovjeka osuđenog za bestijalni zločin genocida. Jučer su otišli čak i korak dalje. Iz Bruxellesa su de facto pravdali Vučićev režim tvrdeći da ispraćaj Mladića ipak nije bio održan uz državne počasti. Unatoč svim prisutnim Vučićevim ministrima, počasnom plotunu i svim elementima državnog protokola koji su pratili pokop.

Časnu iznimku napravila je europska povjerenica za proširenje, Slovenka Marta Kos, koja je otkazala ranije planirani posjet Srbiji. Jasno i glasno je poručila da je glori##kacija Mladića nespojiva s vrijednostima na kojima počiva europski put Srbije. Istaknuvši da povratak njegovih posmrtnih ostataka u Beograd podsjeća Europu na najmračnije stranice njezine novije povijesti. I naglasivši da će način na koji će se Srbija odnositi prema Mladićevoj smrti biti vrlo važan test za njezin europski put.

Slično je reagirao i povjerenik Vijeća Europe za ljudska prava Michael O'Flaherty, poručivši da se zgraža nad javnim veličanjem čovjeka osuđenog za genocid u Srebrenici te pozvavši vlasti Srbije i Republike Srpske da mu se suprotstave.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 1, 2, 3
Oblast strane 1,968.89 cm^2
Autor Marina Karlović Sabolić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Državne počasti i Porfirijev blagoslov ZA ZLOČINCA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fe0c00ba-5c9a-40b4-b3d8-53428cab4886/pdf

Belgijski ministar vanjskih poslova Maxime Prévot upozorio je, pak, da Srbija time ide upravo suprotnim smjerom od onoga što se očekuje od kandidata za članstvo u EU-u.

Vučić je, naravno, imao odgovor. Obrazloženje Marte Kos nazvao je vrlo kratkim, ali glupim, kao i obično. Što je jasan znak da politika koja je proizvela krvnika poput Ratka Mladića u Srbiji očito još nije pokopana. Upravo suprotno. Njegov ju je pogreb uskrisio.•

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 636.07 cm^2
Autor Jadran Kapor

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Osuđeni zločinac s državnim počastima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/449ea0db-f91f-47d9-9613-34fc14f24fa9/pdf

MLADIĆEV ISPRAĆAJ POKAZUJE DA JE SRBIJA

SAMO ODGODILA PROJEKTE IZ 90-ih

Osuđeni zločinac s državnim počastima

→ Mladićevo tijelo je iz Haaga dopremljeno o trošku građana Srbije državnim avionom. Po tijelo je poslan ministar pravde Nenad Vujić. Svečana postrojba Vojske Srbije dočekala je i u rukama ponijela lijes najgoreg ratnog zločinca na europskom tlu otkako je završio Drugi svjetski rat

Jadran Kapor slobodnadalmacija.hr

Većinska je Srbija presudu Ratku Mladiću 2017. i 2021. tumačila kao presudu cijelome srpskom rodu. Umjesto da je shvati kao postupak koji individualizira krivnju, Srbija se poistovjetila sa zločincem i negirala njegovu krivnju.

Vlast se uporno trudila svijetu objasniti kako "Srbi nisu genocidan narod". Doduše, predsjednik Aleksandar Vučić tada je Srbe pozivao da se okrenu budućnosti i ne plaču za prošlošću, ali danas više ništa od toga nije ostalo. Dok Mladić leži na odru, Srbija više ni ne pokušava objasniti da s ratovima na prostoru bivše Jugoslavije Beograd nema nikakve veze. Načinom na koji je dočekala zemne ostatke ovog monstruma, Srbija svijetu jasno i bez puno skrupula kaže da su zločini Ratka Mladića počinjeni u njezino ime. Pravomoćna presuda Ratku Mladiću za udruživanje u zločinački pothvat, za ratni zločin i počinjenje genocida nije stvar tumačenja, nego vrlo jasno utvrđena i presuđena činjenica. A sprovod Ratka Mladića uz najviše vojne počasti priznanje su Beograda da Mladićevi zločini jesu počinjeni u ime Srbije. I u ime Republike Srpske, kako je to govoreći na komemoraciji u Domu vojske u Beogradu lijepo i bez ustezanja objasnio Radan Ostojić, ministar rada i boračko-invalidske zaštite Republike Srpske:

"Hvala ti za postojanje Republike Srpske, jer da nismo imali Ratka Mladića baš takvog kakav je, sa svim svojim osobinama, ne bismo imali Republiku Srpsku." Na koji god jezik to preveli, na hrvatski ili na srpski, poruka je ista – da nije ratnih zločina i genocida koje je evidentirao i po njima sudio Haaški tribunal, ne bi bilo ni Republike Srpske. Ono čime se sud nije bavio jest trag koji je Ratko Mladić ostavio u Hrvatskoj. Komanda u Beogradu poslala ga je iz Makedonije u Knin, odakle je rukovodio etničkim čišćenjem prostora koji će kasnije postati Republika Srpska Krajina. Da nije bilo operacija Bljesak i Oluja, neki drugi "Radan Ostojić" izgovorio bi danas istu rečenicu u ime Krajine, usred Beograda, glavnog grada "Velike Srbije".

Organizirani genocid

Zašto je Beograd izgubio potrebu objašnjavati da nema ništa s onim što su učinili Ratko Mladić i Radovan Karadžić, također ratni zločinac s presudom za genocid, nije lako odgovoriti. Možda zato što su političari koji su vodili Srbiju devedesetih godina isti oni koji je vode danas. Što su političari koji su obilazili snajperske položaje oko Sarajeva, koji su u Glini tvrdili da "Krajina više nikada neće biti Hrvatska", isti oni koji su u Beogradu na vlasti i danas. Zato što su političari iz vremena kada je počinjen masakr u Škabrnji, Vukovaru i Srebrenici isti oni koji danas organiziraju sprovod Ratku Mladiću.

Mladićevo tijelo je iz Haaga dopremljeno o trošku građana Srbije državnim avionom. Po tijelo je poslan ministar pravde Nenad Vujić. Svečana postrojba Vojske Srbije dočekala je i u rukama ponijela lijes najgoreg ratnog zločinca na europskom tlu otkako je završio Drugi svjetski rat.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 636.07 cm^2
Autor Jadran Kapor

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Osuđeni zločinac s državnim počastima

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/449ea0db-f91f-47d9-9613-34fc14f24fa9/pdf

Tijelo ratnog zločinca koji je između ostalog organizator genocida, najvišeg grijeha kojem čovjek može suditi, izloženo je u crkvi svetog Luke na beogradskom Vidikovcu. Time nije samo ispunjeno pravo svakog krštenog čovjeka i grešnika na crkveni pogreb (lat. Ordo exsequiarum), jasno, osim očitim grešnicima kojima bi dopuštenje crkvenog sprovoda izazvalo javnu sablazan vjernika. Time je Srpska pravoslavna crkva dala do znanja da su svi oni zločini snajperista, masakr na Markalama, genocid u Srebrenici, počinjeni u ime svetih srpskih ciljeva. SPC time ne pere samo biogra##ju jednog čovjeka, nego pred Bogom opravdava ili ako hoćete “osveštava” državnu ideologiju u čije ime je Mladić te zločine počinio.

Desetci tisuća ljudi koji su osjetili potrebu odati počas tom monstrumu, čovjeku koji je u krajnjem slučaju stravično naštetio ugledu vlastitoga naroda, ukazuju na ono što civilizirani svijet u Europi ne želi vidjeti ni priznati – da je Srbija samo odgodila projekt iz devedesetih godina. Jugoslavija je nestala, svijet je krenuo dalje, ali je Srbija s Aleksandrom Vučićem zapela u projektu koji su započeli Slobodan Milošević, Radovan Karadžić i Ratko Mladić. Sva trojica su danas mrtva, a Srbija je zapela u mrklom civilizacijskom mraku. Bolja Srbija se u njemu ne vidi, a način na koji se, evo i sada, pokušava pomoći Srbiji (prelijevanjem novca iz europskih fondova bez ikakvih mjerila) iz tog je mraka nije pomaknuo ni za jotu.•

Sprovod Ratka Mladića uz najviše vojne počasti priznanje su Beograda da Mladićevi zločini jesu počinjeni u ime Srbije. I u ime Republike Srpske AFP Jugoslavija je nestala, svijet je krenuo dalje, ali je Srbija s Aleksandrom Vučićem zapela u projektu koji su započeli Slobodan

Milošević, Radovan Karadžić i Ratko Mladić. Sva trojica su danas mrtva, a Srbija je zapela u mrklom civilizacijskom mraku

’Hvala ti za postojanje Republike Srpske, jer da nismo imali Ratka Mladića baš takvog kakav je, ne bismo imali Republiku Srpsku’ , kazao je Radan Ostojić, ministar rada Republike Srpske. Na koji god jezik to preveli, poruka je ista – da nije ratnih zločina i genocida koje je evidentirao ipo njima sudio Haaški tribunal, ne bi bilo ni

Republike Srpske

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 1,053.99 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Biblija mi je bliska, ali mi je ova Porfirijeva crkva daleka'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/db031be6-74ef-4001-95d0-93260f17f658/pdf

MORALNI SALTO MORTALE PATRIJARHA SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

'Biblija mi je bliska, ali mi je ova Porfirijeva crkva daleka'

→Od trena kad je počeo družiti se s Vučićem, Porfrije je preuzeo u potpunosti njegovu politiku i stao je u obranu zapravo miloševićevsko-vučićevsko-šešeljevskih nacionalnih stavova i s izjavom na sahrani Ratka Mladića de facto je postao fašist - kaže Čedomir Stojković, odvjetnik koji je 1990-ih i 2000-ih bio funkcionar Demokršćanske stranke Srbije

Hrvatska i ja se volimo javno – izjavio je svojedobno u Jasenovcu Porfirije, tada mitropolit zagrebačkoljubljanski, a danas patrijarh Srpske pravoslavne crkve, praveći asocijaciju na naslov knjige svojih javnih nastupa tijekom službovanja u Hrvatskoj – "Zagreb i ja se volimo javno" .

VELJKO POPOVIĆ

Por##rije je tijekom svoje službe u Hrvatskoj isticao međusobnu ljubav i povezanost, izjavljujući da voli sve ljude bez obzira na nacionalnu pripadnost. Isticao je da Bog ne pravi razliku među imenima, nego cijeni čisto srce koje gradi mir.

Govoreći o stradalima, naglašavao je da se okuplja u molitvi s pijetetom te da se osobno moli za sve nevine žrtve sukoba na svim stranama. Također je naglašavao apsolutno poštovanje prema svakoj državi i pravu svakog čovjeka da slobodno izrazi svoj nacionalni identitet.

Međutim, taj i takav Por##rije, nakon što je odjenuo uniformu srpskog patrijarha, promijenio je narativ svojih javnih nastupa i – ocjena je mnogih analitičara – stavio se u potpunosti u službu aktualnog predsjednika Srbije Aleksandra Vučića i njegova režima. Vrhunac – nitko drugi nego Porfirije u trenutku pisanja ovog teksta služi opijelo preminulom ratnom zločincu, komandantu bosanskih Srba osuđenom u Den Haagu za zločin genocida i štošta drugo. "Njegovo ime ostat će duboko utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela srpskog pravoslavnog naroda", rekao je Por##rije o pokojnom zločincu. "Pravoslavna crkva se za svakog moli. Danas stojimo pred onim za kojeg znamo da je bio kršćanin, Ratkom generalom o kome svjedoče svećenici i koji je posljednjih godina smireno ispovijedao i pričešćivao se tijelom i krvlju Hristovom, nadajući se za milost i ljubav Božju i koji se na kraju upokojio držeći krst hristoliki na svojim grudima", rekao je, među ostalim, on, prenosi N1. "Znamo da će njegovo ime ostati duboko utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela srpskog pravoslavnog naroda, koji prema njemu osjeća kao prema vojniku i komandantu koji je u jednom teškom i tragičnom vremenu stajao na čelu vojske svog naroda i položio život za slobodu i opstanak svoga roda."

"Stojimo pred životom koji nije moguće odvojiti od jednog strašnog vremena, užasnog rata, izgubljenih domova, života i grobova. Zato se, moleći se za dušu pokojnika, molimo i za sve one čiji su životi ugašeni", kazao je patrijarh Por-##rije.

Režimska transformacija Kako se netko tko je predano radio na ponovnom uspostavljanju ratom prekinutih veza između Srba i Hrvata i tko se isticao porukama tolerancije i kršćanskog jedinstva u vjeri našao iznad odra čovjeka koji je osuđen jer je pobio na tisuće vezanih zarobljenika nakon dobivene bitke u Srebrenici i koji je četiri godine najstrašnije tlačio, terorizirao i ubijao jedan grad, Sarajevo, i koji je prije svega toga ubijao, rušio i palio po Hrvatskoj, pitali smo sugovornike "Slobodne", i kako se takva transformacija može dogoditi jednom vjerniku, duhovnom vođi i poglavaru Crkve.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 1,053.99 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Biblija mi je bliska, ali mi je ova Porfirijeva crkva daleka'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/db031be6-74ef-4001-95d0-93260f17f658/pdf

"Bliska mi je Biblija, ali ova crkva koju predvodi Por##rije mi je daleko od bliske. Ja ne prihvaćam kao kršćanin crkvu koja slavi i glori##cira osuđenike za genocid. To je potpuno antikršćanski čin i to je suprotno svemu onome čemu nas kršćanstvo uči", izjavio je za "Slobodnu" Čedomir Stojković, odvjetnik koji je 1990ih i 2000-ih bio funkcionar Demokršćanske stranke Srbije, a koji danas predvodi prozapadnu političku grupu "Oktobar".

"Od trena kad je počeo družiti se s Vučićem, Por##rije je preuzeo u potpunosti njegovu politiku i stao je u obranu zapravo miloševićevsko-vučićevsko-šešeljevskih nacionalnih stavova i s ovom izjavom na sahrani Ratka Mladića de facto je postao fašist", kaže za "Slobodnu" Stojković, koji je donedavno proveo četiri mjeseca iza rešetaka zbog kritike režima i koga i dalje redovito zaustavljaju i temeljito pretražuju kada pokuša prijeći državnu granicu.

Vukašin Milićević, teolog i bivši svećenik kojega je Crkveni sud SPC-a izbacio iz Crkve zbog kritike aktualnog srbijanskog režima i vrha Crkve, kaže za "Slobodnu" da je "i patrijarh Por##rije jedan od glavnih funkcionara kleptonacionalističkog srbijanskog režima", te da je između njega i nekih koji su u prvim redovima agresivne obrane režima "jedina razlika njihov trenutni 'out##t'".

"To su ljudi koji su u stanju pogaziti svako elementarno moralno ili vjersko načelo s ciljem da se njihova 'ekipa' održi na pozicijama moći. Službena Srpska pravoslavna crkva se pod Por##rijem konačno pretvorila u etnonacionalističku pseudokršćansku sektu i perionicu prljavog novca koji režim pljačka od građana Srbije i stječe trgujući kokainom i oružjem i bit će potrebno mnogo truda i vremena da se i ona, dakle Crkva, kao i čitavo društvo u Srbiji, postave na noge i vrate vlastitim zdravim izvorima i temeljima koji se još uvijek, uz malo truda, mogu otkopati. Ono što je dobro je to što su mladi ljudi pokazali da potencijal za tako nešto i te kako postoji", kaže Milićević govoreći o studentskom prosvjedu u Srbiji.

On podsjeća i na nedavno objavljeno istraživanje sarajevskog Centra za istraživačko novinarstvo (CIN), koje pokazuje na koji način je proveden Porfirijev izbor po volji režima.

"U svemu tome su, gle čuda, glavnu riječ odigrale obavještajno-zločinačko-kriminalne strukture čijeg 'mučenika', posve razumljivo, Por##rije danas javno oplakuje, što, pored svega ostalog, govori i o prirodi njegove nekadašnje 'javne ljubavi' sa Zagrebom. Ukratko, kada je riječ o Por##rijevu moralu, on bi se mogao ponajbolje opisati slikom jedne druge 'javne' institucije", zaključuje Milićević.

Crkva i zajednička fronta Odvjetnik Stojković misli da su u transformaciji Por##rijevu ključnu ulogu odigrale obavještajne službe.

"Obavještajne službe postoje upravo da bi utjecale na mišljenje kako širokih društvenih skupina, tako i pojedinaca. I to je poznata uloga svih obavještajnih službi istočnjačkog tipa – od centara za preodgoj u Ruskoj Federaciji, Kini itd., do suptilnih metoda utjecaja na čovjeka da promijeni mišljenje i stavove, točno to se dogodilo s patrijarhom Por##rijem.

Najprije je Vučić preuzeo kompletnu obavještajnu službu Srbije, a onda je nju potpuno upotrijebio i zloupotrijebio da mijenja mišljenja stotinama istaknutih ljudi", kaže Stojković, te zaključuje: "Por##rije je samo jedna karika u tom ogromnom lancu ljudi koji su promijenili mišljenje. On je izložen djelovanju tajne službe Srbije . Postoji čitava znanost kako se pristupa pojedincima da bi promijenili svoje mišljenje i stavove, a naravno ništa se od toga ne može dogoditi ako pojedinci imaju čvrstinu karaktera, koju Por##rije očito nema."

Otome da je Srpska pravoslavna crkva dio šire fronte, govori i Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 1,053.99 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Biblija mi je bliska, ali mi je ova Porfirijeva crkva daleka'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/db031be6-74ef-4001-95d0-93260f17f658/pdf

"Riječ je o vješto pripremljenom i sinkroniziranom igrokazu u kojem su država, vojska i crkva djelovale na istom zajedničkom zadatku – glori-##kaciji ratnog zločinca. Svaka od ovih institucija imala je svoju jasnu ulogu u predstavi koja je imala za cilj rehabilitirati politiku devedesetih i zvanično legitimirati ono što je godinama građeno u sjenci", navela je ta nevladina udruga, koja se u Srbiji i tijekom ratova borila protiv politike zločina i zločinaca.

"Ova masovna manifestacija, organizirana uz logističku podršku i najviše državne i vjerske počasti, poslužila je kao idealna pozornica za slanje jasne i nedvosmislene poruke: Srbija i Republika Srpska su jedno. Međunarodna zajednica danas ne svjedoči nikakvom iznenađenju, već samo žanje logičan ishod vlastitog oportunizma i politike popuštanja, dok promatra kako se nekadašnji nacionalistički narativi pretvaraju u opipljivu političku i teritorijalnu realnost", zaključuje Helsinški odbor. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Bez naslova
Strana 9
Oblast strane 753.72 cm^2
Autor ANTE TOMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov DOK JE HRVATSKA PROSVJEDOVALA ZBOG ZAGAĐENJA LIKE, PLENKOVIĆ JE U ITALIJI SJEDIO ZA DJEČJIM STOLOM

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1c7ea960-1e0f-4d7c-b4bf-9849b3bcdcdd/pdf

Veliki premijer među političkim patuljcima

DOK JE HRVATSKA PROSVJEDOVALA ZBOG ZAGAĐENJA LIKE, PLENKOVIĆ JE U ITALIJI SJEDIO ZA DJEČJIM STOLOM

ANTE TOMIĆ

Nepregledno je mnoštvo Srba jučer došlo na sprovod Ratka Mladića, ali ne i Aleksandar Vučić. Došli su njegovi viđeni suradnici, ministri, skupštinski zastupnici, crkveni i vojni vrh. Predsjednik Srbije poslao je čak sina Danila, ali sam se ispričao da ne može. Čekao ga je predsjednik Uzbekistana Šavkat Mirzijajev, u državnom posjetu dogovorenom još prije četiri mjeseca.

Da je zbilja želio, Vučić je, jasno, mogao doći. Mirzijajev bi shvatio zašto domaćin kasni. Ne bi mu puno ni kasnio. Da je za to bilo volje, moglo je biti gotovo za pola sata. Kolona pred hramom bi se zaustavila dok bi Vučić ušao na sporedni ulaz, s tugom i ponosom se poklonio pred Mladićevim odrom, prekrstio se, kratko pomolio i rodbini izrazio svoje duboko suosjećanje, kao čovjek i kao Srbin, zbog smrti velikog junaka i uzornog patriota.

Ali, Vučić je procijenio da bi mu međunarodna šteta od dolaska na sprovod Mladiću bila veća od koristi koju bi dobio kod kuće. Oprezno je odvagnuo i povukao se.

Bijeg od gnjevne mase

Sličan smo kukavičluk, po poznatom scenariju “Kad ste rekli da je to? Joj, žao mi je...”, vidjeli i mi u subotu. Dok je gomila od nekoliko desetaka hiljada u Zagrebu prosvjedovala zbog zagađenja Like, Andreju Plenkoviću iskrsnula je nekakva međunarodna obaveza.

Vrlo sumnjiva jer nitko nije znao za nju. Nije čak bila mjesecima unaprijed najavljena kao posjet onoga Uzbekistanca Srbiji. Cernobbio Forum u gradiću na obali jezera Como hrvatskom premijeru se iznenada zgodno ukazao jedva nekoliko dana prije nego je gnjevna masa došla zviždati pod prozorom njegove kancelarije. Poslao je javnosti i sliku iz Italije, s dugačkim opisom što je tamo govorio, što je samo osnažilo utisak da tu nešto nije u redu. Kad netko nepotrebno iscrpno tumači svoje postupke, znate da ni on sam ne vjeruje u njih. Osim toga, ni nakon četvrtog čitanja njegove objave nismo baš shvatili što je on u Cernobbiju zapravo radio? Zašto je sudionicima foruma govorio o izbjegličkoj krizi 2015. i 2016. godine, cijelo desetljeće kasnije? Što je u njegovim riječimo bilo hitno i sudbonosno?

Ima li u njegovu naklapanju o političkim općenitostima nekog dubljeg smisla, osim deviznih dnevnica i iznimno raznovrsnog i bogatog hotelskog doručka? WTF, što bi rekli pripadnici mlađeg naraštaja. Ni Hrvatska ni Europa ne bi bile ni za dlaku bolja ili lošija mjesta da je Andrej Plenković prošlog vikenda hranio patke, pecao pastrvu ili u čamcu nasred jezera Como nekim hihotavim gospođicama svirao lutnju. O bezveznosti foruma svjedoči i sastav njegovih sudionika, redom nižih državnih službenika. U Plenkovićevom je rangu bio jedino albanski premijer Edi Rama, no on je ipak autsajder. Albanija još čeka da bude primljena u EU.

U društvu podvornika Dietera Upadljivo je odsustvo važnih političkih ličnosti. Iz Portugala je došao ministar vanjskih poslova, iz Italije nekoliko članova Vlade, iz Turske pomoćnik ministra vanjskih poslova, a iz Njemačke su, nagađam, poslali ministarskog podvornika Dietera. “Šta ću ja tamo?” zaprepastio se Dieter.

“Ništa”, odgovorio je šef iskreno, pružajući Dieteru avionske karte i hotelske vaučere:

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Bez naslova
Strana 9
Oblast strane 753.72 cm^2
Autor ANTE TOMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov DOK JE HRVATSKA PROSVJEDOVALA ZBOG ZAGAĐENJA LIKE, PLENKOVIĆ JE U ITALIJI SJEDIO ZA DJEČJIM STOLOM

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1c7ea960-1e0f-4d7c-b4bf-9849b3bcdcdd/pdf

“Pođite ti i žena i guštajte tri dana.” Naposljetku, obratite pozornost na fotogra##ju koju je Plenković poslao s Cernobbio Foruma. Kako on čvrsto zuri u objektiv fotoaparata, kako se trudi djelovati ozbiljno, premda zna da okolnosti nisu takve, da ljudi s kojima sjedi nisu ipak njegovo društvo. On je prevelik za njih. Čini se kao neki glupi ujak koji nikome nije drag, kojeg su na vjenčanju smjestili za dječji stol u kutu dvorane pa se sad ljuti da ne čuje zdravicu jer se mališani nadvikuju i gađaju kruhom.

Tako mi je nekako nesretno i smeteno on izgledao među političkim patuljcima, ali onda sam pomislio, možda ovo ustvari i jest njegovo prirodno okruženje? Možda je on na funkciji kojoj nije dorastao? Kao premijer je u aferi sa zagađenjem u Gospiću potpuno podbacio. Tako je nezrelo, razmaženo reagirao da mu pripada mjesto za dječjim stolom. •

Obratite pozornost na fotografiju koju je

Plenković poslao s Cernobbio Foruma. Kako on čvrsto zuri u objektiv fotoaparata, kako se trudi djelovati ozbiljno, čini se kao neki glupi ujak koji nikome nije drag, kojeg su na vjenčanju smjestili za dječji stol u kutu dvorane pa se sad ljuti da ne čuje zdravicu FACEBOOK/ANDREJ PLENKOVIĆ Poslao je javnosti i sliku iz Italije, s dugačkim opisom što je tamo govorio, što je samo osnažilo utisak da tu nešto nije u redu. Osim toga, ni nakon četvrtog čitanja njegove objave nismo baš shvatili što je on u Cernobbiju zapravo radio? Zašto je sudionicima foruma govorio o izbjegličkoj krizi 2015. i 2016. godine, cijelo desetljeće kasnije? Ni Hrvatska ni Europa ne bi bile ni za dlaku bolja ili lošija mjesta da je

Andrej Plenković prošlog vikenda hranio patke, pecao pastrvu ili u čamcu nasred jezera Como nekim hihotavim gospođicama svirao lutnju

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 1, 12
Oblast strane 1,189.54 cm^2
Autor VLADO VURUŠIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Pokop ratnog zločinca uz državne počasti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/396201b4-3fbc-40b0-b8ed-ef606f01f2dc/pdf

Pokop ratnog zločinca uz državne počasti

Sramota nad grobom krvnika u Hrvatskoj i BIH, masa uzvikivala: Heroj! Vučić nije došao, ali sprovod je održan uz državne i vojne počasti, čime je Srbija pokazala svoje pravo lice

VLADO VURUŠIĆ

Punih 12 dana od smrti, uz najviše vojne počasti, mimohod uz odar desetaka tisuća ljudi u hramu Svetog apostola i evanđelista Luke na Košutnjaku i opijelo "pravoslavnom hrišćaninu i vojniku srpskom" (kako su objavili iz SPC-a), koje je predvodio poglavar Srpske pravoslavne crkve patrijarh Porfirije s vladikama, te počasne plotune i usklike "Živio", pokopan je osuđeni ratni zločinac, zapovjednik Vojske Republike Srpske, general Ratko Mladić. Za njega srpski režimski mediji besramno govore kao o besmrtnom junaku, a pogreb nazivaju "najmasovnijim u modernoj povijesti Srbije". Pokopan je na Topčiderskom groblju pokraj kćeri Ane koja je počinila samoubojstvo 1994. njegovim trofejnim pištoljem. Bili su to sramotni dani u povijesti Srbije te slika režima Aleksandra Vučića i prikaz stanja u današnjem srbijanskom društvu. Notorni zločinac, odgovoran za genocid u Srebrenici i smrt desetaka tisuća civila u Hrvatskoj i BIH, slavljen je kao jedan od najvećih srpskih heroja, kojeg je čak i antivučićevska oporba uspoređivala ne samo s generalima srpske vojske iz Prvog svjetskog rata nego i s četničkim vođom Dražom Mihailovićem iz 2. svjetskog rata, pokazujući sve rasulo i moralni kolaps u kojem se trenutačno nalazi Srbija. Televizija Informer, koja ima nacionalnu frekvenciju, "ekskluzivno" je izravno prenosila mimohod koji je trajao od 7 sati ujutro te sam pogreb.

Mladić je pokopan sa svim vojnim počastima i najvišim crkvenim "regulama", a patrijarh Porfirije, koji je predvodio opijelo, samim time je, bez obzira na to što se radi o crkvenom "protokolu" prema kojem svatko ima pravo na "dostojni oproštaj", pokazao razumijevanje za ratne zločine i pohode Ratka Mladića ili, kako je govorio, "Ratka generala". Maske su odavno pale i s "umilog" lica patrijarha srpskog Porfirija koji je bez imalo savjesti rekao: "Generalovo ime ostat će utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela našeg naroda. Jer ga vidi kao komandanta koji je u tragičnom vremenu stajao na čelu vojske svog naroda. Položio je život za obranu svoga roda. Neka Gospod prosti dušu našem generalu Ratku i nek' mu je vječni spomen." O Mladiću je čelnik SPC-a govorio kao "pravedniku" i poželio mu "vječno blaženstvo".

Time se pokazalo da se radilo o pogrebu ličnosti najvišeg nacionalnog i državnog ranga, čime Srbija i SPC prihvaćaju ratne zločine i praktički sudjelovanje u njima. Prema informacijama srpskih prorežimskih medija, na oproštaju u crkvi te na pogrebu bilo je čak tristo svećenika.

Mladićev lijes, na kojem su bili položeni mač, njegovi ordeni i vojnička "šajkača", bio je omotan u srpsku državnu zastavu i zastavu Republike Srpske uz počasnu stražu gardista Vojske Srbije. Svirao je vojni orkestar. Organizator ceremonije bio je general Svetozar Andrić, i sam zapovjednik u vrijeme rata u BIH. Iako to nije pravoslavna tradicija, na groblju su prisutni pljeskali dok je lijes prolazio, što se posljednji put dogodilo na pogrebu Aleksandra Rankovića, nekadašnjeg šefa Udbe, 1983.

Predsjednik Vučić, bez čijeg se odobrenja u Srbiji ništa ne može napraviti, sa svim je počastima slavio i pokopao Ratka Mladića (prije utakmice Crvena zvezda -Partizan održana je minuta šutnje za Mladića), izvevši manevar da on osobno ne bude dio svega toga. U crkvi i na pogrebu Vučić se nije pojavio, licemjerno se pravdajući da je bio zauzet "domaćinstvom" uzbekistanskom predsjedniku Šavkatu Mirzijajevu, koji je tog dana posjetio Beograd. Dragan Bokan, ratni vođa Belih orlova, čak je izjavio da je Vučić svojim nedolaskom potvrdio da ne želi zasjeniti "đenerala" koji je "bio junak svog pogreba"!?!

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 1, 12
Oblast strane 1,189.54 cm^2
Autor VLADO VURUŠIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Pokop ratnog zločinca uz državne počasti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/396201b4-3fbc-40b0-b8ed-ef606f01f2dc/pdf

No, zato su mnogi njegovi poslušnici pohodili hram, pa, među ostalima, i njegov stariji sin Danilo Vučić, praktički kao njegov izaslanik, a već spomenuti patrijarh Porfirije svojom nazočnošću potvrdio je narativ o Mladićevu junaštvu i zločinu. Upravo je Vučić uzdigao "balkanskog krvnika" na pijedestal najvećih srpskih junaka. Od početka se prihvatila "mantra", koju prenose režimski, ali i mnogi oporbeni političari te tamošnji mediji, da su "generala Ratka Mladića ubili zlotvori u haškom kazamatu, ali samo fizički. Nisu uspjeli i neće nikad ubiti njegov duh u svakom Srbinu u Republici Srpskoj, Srbiji, srpskoj Crnoj Gori i srpskoj dijaspori." Njegov sin Darko Mladić optužio je liječnike u Haagu da su nesavjesnim liječenjem ubili njegova oca. Vrhunac licemjerja bio je kada je nad grobnicom rekao: "Spašavao si, nisi ubijao". A ljudi oko njega vikali su: "Heroj!"

Smutljivac Vučić nije imao hrabrosti pojaviti se na pogrebu jer bi mu to donekle bilo oportuno, ali zna da mu to kod njegovih birača neće nanijeti štetu iako je priredio cijelu ovu skandaloznu "pogrebnu svečanost" te antimoralnu šaradu i sramnu lakrdiju, jer je dobio upozorenje iz SADa i Bruxellesa da se "suzdrži od povezanosti s pogrebom". Bruxelles je izrazio svoje veliko nezadovoljstvo načinom na koji se tretirao Mladić u Srbiji, a i povjerenica za proširenje Marta Kos odgodila je dolazak u Srbiju.

Režimski mediji su, pak, posve neumjesno, neukusno, bezobzirno uzdižući i veličajući Mladića i njegov "ratni put", praktički tražili - "santo subito", prebrojavajući izdajnike u srpskim redovima i govoreći da je pokop pobijedio "zločin nad Mladićem i Srbima", pa čak da su na njemu viđeni mnogi Hrvati i muslimani koje je Mladić spasio?! Pjevale se se i pjesme o Kninu, Dinari i "Krajini" te o generalu koji je "tukao bande arnautske".

Bili su tamo i mnogi Vučićevi bliski suradnici, kao nekadašnji šef obavještajne službe BIA i ministar unutarnjih poslova i obrane Aleksandar Vulin, ali i sadašnji šef BIA-e Bratislav Gašić, ministar javne uprave Darko Glišić, ministar kulture Nenad Selaković, ministar pravosuđa Nenad Vujić. Naravno, nije moglo ni bez Milorada Dodika, došla je i članica Predsjedništva BIH Željka Cvijanović, gradonačelnik Banje Luke Draško Stanivuković. Stigli su i Rusi - ruski ambasador Aleksandar Bocan-Harčenko došao se pokloniti Mladiću pred odar, kao i predstavnici Putinovih nacionalističkih "bajkera" Noćni vukovi, ali i vođa antivučićevske oporbe, poput predsjednika Novog DSS-a Miloša Jovanovića, te glumci Branislav Lečić i Slobodan Ćustić.

Nakon Mladićeva pogreba, srbijanska je vlada, prema najavi, u 15.30 sati trebala održati izvanrednu sjednicu, javio je N1. Nakon toga premijer Đuro Macut trebao je predložiti raspuštanje Skupštine, kako bi se u roku od 45 do 60 dana nakon toga proveli izbori, navodno 25. listopada. q

Europska unija još je jednom naglasila kako je Ratko Mladić osuđeni ratni zločinac i da nema mjesta glorifkaciji zločinaca ni u EU ni u državama kandidatima. No, na tiskovnoj je konferenciji glasnogovornica Europske komisije Paula Pinho rekla da pokop Ratka Mladića "nije državni".

"Naš stav je jasan. Nema mjesta veličanju ratnih zločinaca ili onih koji negiraju genocid, ili onome što je u suprotnosti s EU vrijednostima. Činjenica je da smo čuli kako je planiran sprovod uz državne počasti, a to se nije dogodilo", rekla je glasnogovornica EK. Na pitanje novinara kako ste došli do zaključka da nije državni sprovod kada je počast dala vojska, a sudjelovali su i ministri iz vlade i sin predsjednika države, ona je uzvratila da je Komisija "stav jasno prenijela srpskim vlastima". I NATO se oglasio o smrti Ratka Mladića i općoj situaciji u regiji podsjećajući da je Mladić odgovoran za najstrašnije zločine. U odgovoru na pitanje Jutarnjeg lista dužnosnik NATO-a je prenio stav kako je “Odluka UN-ovog suda za ratne zločine protiv Ratka Mladića pomogla u uspostavi vladavine prava i izvođenje pred licem pravde odgovornih za ratne zločine. q A. Palokaj Na pokopu su bili šef BIA-e Bratislav Gašić te Vučićevi ministri Darko Glišić, Nenad Selaković, Nenad Vujić...

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Sportske novosti - HR
Kategorija Sportovi
Strana 22
Oblast strane 506.38 cm^2
Autor VAL KRALJEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tko je, zapravo, kreator sportske politike kluba?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5604b847-69d5-4d1d-8d02-586fb632997a/pdf

Sapunica u Zadru

Tko je, zapravo, kreator sportske politike kluba?

Zaiskrilo je na relaciji uprave i Nadzornog odbora i vidjet ćemo kako će se rasplesti ta situacija

VAL KRALJEVIĆ

I tako...I. I dalje fale ta famozna dva igrača pa bi zadarski trener u sezonu mogao ući s famoznom poštapalicom legendarnog Otta Barića, koji je uvijek govorio kako mu "fale još dva igrača".

Ali, nije šala. Vrlo neozbiljno izgleda posljednjih mjesec dana u kojima se konstantno najavljivao potrebni i dugo očekivani kapitalac na "petici". No, nema mu zasad ni traga ni glasa.

Aonda je ljeto krajem prošlog tjedna povisilo svoju temperaturu, barem kada su u pitanju klupske prostorije KK Zadar. Ne, nije već prošlo samo tjedan dana mjeseca rujna, već su pale mnoge maske. Valjda su direktor Roko Jurlina i trener Stipe Modrić, nakon brojnih američkih odbijenica, odlučili: potpisat će Ivana Vraneša, koji već neko vrijeme trenira s prvom momčadi, a onda će tražiti igrača koji pokriva krilne pozicije, s naglaskom na krilnog centra.

Krilni centar i centar Tu je izbor pao na Radu Zagorca, a onda tek kreće prava sapunica. Onakva kakvu može režirati samo zadarska košarka.

Sve je bilo spremno za Zagorčev potpis, a kako se radi o cifri koja prelazi 70.000 eura godišnje, čekalo se odobrenje Nadzornog odbora, koje nije stiglo.

Prvo je u medijskom prostoru osvanulo kako je sve stopirano zbog nacionalnosti igrača, da bi sve to za Antenu Zadar opovrgnuo predsjednik NO-a Davor Karlović, koji je rekao sljedeće:

"KK Zadar na krilnim pozicijama već ima kapetana Ramljaka, Drežnjaka, Vučića, Klaricu i Šaru. Riječ je o pozicijama na kojima klub već ima više ugovorenih rješenja, uključujući mlade igrače u koje je uložio i s kojima je sklopio višegodišnje ugovore. Predloženi igrač također nastupa na pozicijama tri i četiri, zbog čega se njegov ugovor nije mogao promatrati odvojeno od postojeće strukture momčadi."

Hajdemo sada redom.

Na predstavljanju novog trenera Zadra obznanjeno je kako će on, jednako kao i Danijel Jusup lani, obnašati ulogu sportskog direktora uz pomoć Jurline. Sada se postavlja pitanje zašto se članovi NOa miješaju u sportsku politiku kluba? Njihova zadaća je, kako i sama riječ kaže, nadzirati, dok u statutu jasno piše kako je uprava dužna zatražiti suglasnost Nadzornog odbora za svaki pravni posao čija vrijednost premašuje 70.000 eura. I to je legitimno, no zašto Karlović onda priča o pozicijama, odnosno o sportskoj politici?

Kaže kako Zadar na krilnim pozicijama ima petoricu igrača, no istina je malo drugačija. Niko Šare je combo guard, igrač koji pokriva bekovske pozicije, Krševan Klarica je bek-šuter, dakle "dvojka" koja povremeno može preseliti na poziciju "trojke", na kojoj se nalaze Marko Ramljak i Ivan Vučić. No, zato je na poziciji četvorke usamljen Dario Drežnjak i jasno je da Zadar treba još jednog krilnog centra kako bi bilo što manje nevera kroz sezonu. Uostalom, može Zadar imati osam igrača na istoj poziciji, ako se uklapa u budžet, a onda je na treneru da to posloži.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Sportske novosti - HR
Kategorija Sportovi
Strana 22
Oblast strane 506.38 cm^2
Autor VAL KRALJEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tko je, zapravo, kreator sportske politike kluba?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5604b847-69d5-4d1d-8d02-586fb632997a/pdf

Itako, kada se raščlane stvari, dolazimo do jednostavne jednadžbe: Zadru je zapravo potreban krilni centar, uz, naravno, centra.

Sve stopirano

Druga je stvar pitanje toga u kakvom je stanju Zagorac, koji je prošlu sezonu odigrao gotovo rekreativno, na Tajvanu, i ima li smisla toliki ugovor za igrača koji će formu hvatati barem do nove godine. Ali, i dalje nije na NO-u da kroji sportsku politiku kluba.

Ipak, prvi vikend u rujnu donio je odgovore na neka pitanja i sada je jasno da "ne cvijeta cvijeće ni u naše poduzeće". Zaiskrilo je na relaciji uprave i NO-a i vidjet ćemo kako će se rasplesti ta situacija.

Aako je stvarno sve stopirano samo i isključivo zbog toga što se radi o srpskom igraču i negdašnjem kapetanu Partizana, onda Zadar ima jedan problem. I to ne sportski ili politički, već ljudski. Treba li spomenuti jednog Arijana Lakića ili, pak, Ivana Marinkovića, koji je gotovo sam držao Zadar iznad vode u katastrofalnoj sezoni 2016./2017.? Zar ne bi sport trebao rušiti granice, spajati i stvarati priču za bolje sutra?

Na kraju dana, ne broje se krvna zrnca, nego samo ono jesi li dobar ili loš čovjek. To je ono što ostaje iza nas. Ali, tu ćemo stati jer se stvarno iskreno nadamo da Zagorcu nije presudila nacionalnost. q

POBRKANI LONČIĆI

U statutu jasno piše kako je uprava dužna zatražiti suglasnost Nadzornog odbora za svaki pravni posao čija vrijednost premašuje 70.000 eura. I to je legitimno, no zašto Davor Karlović, predsjednik NO-a onda priča o pozicijama, odnosno o sportskoj politici?

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija TV program
Strana 30
Oblast strane 76.43 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ispružene ruke: Ann Vučić

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9e569b04-052d-43e4-9450-781cd556f44f/pdf

Ispružene ruke: Ann Vučić

DOKUMENTARAC HRT1 15.36 Ispružene ruke: Ann Vučić

Ann Vučić, Hrvatica je iz Cerna u BIH koja od malih nogu s obitelji živi u Chicagu, kamo su bili primorani izbjeći početkom Drugoga svjetskog rata. Ann je iznimno aktivna članica hrvatske zajednice i više od 25 godina promovira plodove Međugorja u SAD-u. Već godinama u Međugorje dovodi velik broj hodočasnika sa sjevernoameričkog kontinenta. Uz to, veliki je promotor hrvatske vjerske i kulturne baštine na tom prostoru.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 24, 25, 26, 27, 28
Oblast strane 3,032.75 cm^2
Autor Tekst BERISLAV JELINIĆ I ORHIDEA GAURA HODAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'VI NIŠTA NE RAZUMIJETE. ANDREJ PLENKOVIĆ JE BUDUĆI PREDSJEDNIK EUROPSKE KOMISIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f95f613d-410e-4503-a619-7ac6a2fe238a/pdf

Portugalac Pedro Vargas Santos David, novi vlasnik Ni televizije u Hrvatskoj, suradnicima je počeo govoriti ono čemu se Plenković zasad potajno nada. Neposredni svjedok kaže: 'Općinjen je Plenkovićem.' Vlada je Nacionalu službeno potvrdila da se susreo s Plenkovićem 30. srpnja: 'Razgovaralo se o usklađivanju rada s hrvatskim Zakonom o medijima. Ambicija novog vlasnika je postići već« integraciju s kanalom Euronevvs' Nepoznati saveznik hrvatskog premijera s ozbiljnim evropskim medijskim resursima I vezama u vrhu EU-a nakon preuzimanja

Ni televizije, a pred sastanak s premijerom, suradnicima poručio: | Nepoznati saveznik ■ hrvatskog premijera s I ozbiljnim evropskim ■ medijskim resursima i r ■ vezama u vrhu EU-a nakon preuzimanja Ni televizije, ■ a pred sastanak s premiieromj suradnicima poručio: *

PORTUGALAC PEDRO VARGAS SANTOS DAVID, NOVI VLASNIK

N1 TELEVIZIJE U HRVATSKOJ, suradnicima je počeo govoriti ono čemu se Plenković zasad potajno nada. Neposredni svjedok kaže: 'Općinjen je Plenkovićem/ Vlada je Nacionalu službeno potvrdila da se susreo s Plenkovićem 30. srpnja: 'Razgovaralo se 0 usklađivanju rada s hrvatskim Zakonom 0 medijima. Ambicija novog vlasnika je postići veću integraciju s kanalom Euronevvs'

Premijer Andrej Plenković ima dosad nepoznatog ozbiljnog medijskog saveznika koji ima krajnje respektabilne resurse odlući U mu pomoći ostvariti njegovu dosad javno neartikuliranu ambiđju - postati predsjednik Evropske komisije. To je portugalski biznismen Pedro Vargas Santos David, novi vlasnik Ni televizij e i u Hrvatskoj, čovjek s „debelim vezama" u vrhu stmktura Evropske unije, ali i čovjek koga smatraju bliskim bivšem mađarskom premij eru Vjktoru Orbanu. Vargas je Ni televiziju preuzeo putem svoje tvrtke, odnosno investkijskog fonda rizičnog kapitala Alpac Capital, i nedavno je u neslužbenim razgovorima s bliskim suradnicima u Hrvatskoj počeo govoriti ono čemu se Plenković vrlo vjerojatno zasad potajno nada - kako misli da će Pienković postati novi šef Evropske komisije.

Sto otvaramogućnost da će takav nara-TIV uskoro pokušati širiti i kroz utjecajnu Ni televiziju u Hrvatskoj, čijem su novom vlasniku mađarski državni fondovi i Orbanu bliski tajkuni prije četiri godine pomogli preuzeti kanal Euronews, za koji iz Evropskih fondova već godinama dobi va prosječno 10 milijuna cura godišnje za „širenje demokracije i pluralizmamedija".

S drage strane, Vargas je čovjek za koga neki njegovi kritičari tvrđe da će, koristeći usput upravo netom spomenuto geslo „širenja đemokracije i pluralizma medija", pridonijeti sužavanju ono malo slobode medij au Srbiji.au Hrvatskoj pomoći Plenkoviću da zaokruži i upotpuni svoju ambiđju utjecaja na medije, slično kao što je Vučiću to uspjelouSrbiji.

Nacional je tijekom prošlog vikenda proveo dubinsko istraživanje dostupnih informadja o poslovnim aktivnostima spomenutog Vargasa koje hude sunmju da bi ih u Hrvatskoj on dtjelom mogao zasnivati na rabno dopuštenoj sinergiji svog medijskog konglomerata s hrvatsldm premijerom Plenkovićem radi obostrane koristi i budućih političko-poslovnih probitaka, flnandranih ponajprije sredstvima iz fondova Evropske unije, a dijelom i budžetima iz hrvatskih državnih tvrtM, ćije se pojačano investiranje u taj medijski konglomerat izvjesno očekuje.

„Vi ništa ne razumijete, Andrej Plenković je budua predsjednik Evropske komisije

TEJE RUEČISVOJIM NAJBLIŽIM SURADNICIMA izgovorio Pedro Vargas Santos Davidl, novi vlasnik Nt televizije u Hrvatskoj, Sloveniji, Srbiji te Bosni i Hercegovini kojeg je hrvatski premijer Anđrej Plenkovićpotom još 30. srpnj a u tajnosti u Banskim dvorima primio na sastanak i račak.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 24, 25, 26, 27, 28
Oblast strane 3,032.75 cm^2
Autor Tekst BERISLAV JELINIĆ I ORHIDEA GAURA HODAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'VI NIŠTA NE RAZUMIJETE. ANDREJ PLENKOVIĆ JE BUDUĆI PREDSJEDNIK EUROPSKE KOMISIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f95f613d-410e-4503-a619-7ac6a2fe238a/pdf

Nadonalu je to otkrio visoki izvor koji jebio u neposrednom kontaktu s Vargasom i koji je doslovno prepričaonjegove riječi. Otome dajePienkovićveć račao s Vargasom nema dvojbe jer su tu informaciju Nacionalu iz Vlade i službeno potvrdili:

'Možemo potvrditi da je u Vladi održan sastanak sg. Pedrom Vargasom, koji je zatražio susret s predstavnicima Vlade RH kako bi predstavio svoje investidjske planove u Hrvatskoj. Razgovaralo se 0 uskladivanju rada s hrvatskim Zakonom 0 medijima. Uzimajući u obzir činjenicu da je ambidja novog vlasnika postići veću integradju s kanalom Euronews, najveći dio razgovora bio je posvećen predstavljanju hrvatskih dijeva i prioriteta 0 što kvalitetnijem informiranju građana 0 evropskim temama i politikama'.

Nacionalov izvor s neposrednim saznanjima, međutim, otkrio je što misli kakav kontekst koji izatogručka stoji:

„Taj Vargas, novi vlasnik Ni, potpuno je opdnjen Plenkovićem i mislidaje on genijalac i svjetska llčnostte dasusvionikojitonerazumijuglupi. Onnjega vidi na čelu Evropske komisije, dapače, uvjeren je u to, i vjerajem da će upotrij ebiti sve svoje veze da to pomogneostvariti. Vaigasje preko svogoca, bivšeg eurozastupnika Marij a Vargasa, uizuzetno bliskim odnosima s predsjednikom Evropskog vijeća Antoniom Costom, koji je također Portugalac. Upravo j e Vargas posredovao u tome da Costa prošlog tj edna, u srijedu 2. rajna, dođe u posjet Plenkoviću. No Vargas j e u bliskim odnosima i s novim slo venskhn prentij erom Janezom Janšom, čiju je televiziju isto kupio, kao i s bivšim mađarskim premijerom Viktorom Orbanom, a i sa srpskim predsjednikom Aleksandrom Vuaćem. U Hrvatskoj će se dogoditi isto što 1 u Srbiji. Tog čovjeka Plenković prima na ručak..."

NA PITANJE SPADA Li VARGAS U RED UUDI koji imaju moć da mogu utjecati i Jobirati na to da Plenković postane novi šef Evropske komisije, Nadonaiovizvorkaže:

„Ima. On je po očevoj limji direktno vezan s Antoniom Costom, predsjednikom Evropskog vijeća. A otac mu je Orbanov prijatelj i bivši savjetnik."

Isti izvor navodi da su, tri dana nakon Zagreba, Plenković i Costa zajedno bih i u Italiji, na forumu Inteiligence of the Worid, Evrope and Italy, kojem

B Portugalski biznismen Pedro Vargas Santos David novi je vlasnik N1 televizije u Hrvatskoj, Srbiji, Sloveniji i Bosni i Hercegovini je Plenković prisustvovao u trenutku dok se u 2agrebu odvijao prosvjed protiv kriminalnog odlaganja otpada koji je omogućila i propustila spriječiti Plenkovićeva vlast.

Drugi izvor blizak Vargasu također je potvrdio Nacionalu da je Vargas u društvu suradnika pozitivno govorio o hrvatskom premij eru.alidato nipošto ne znači da će medij e u svom vlasništvu upotrij ebiti kako bi mu pomogao da postane novi predsjednik Evropske komisij e. Taj izvor tvrdi da sasvim sigurno Vargas za Plenkovića nije govorio da je genijalac.

Nadonal je u ponedjeljak kontaktirao Vargasa i zamolio ga odgovore na dva pitanja: o čemu je razgovarao s Plenkovićem na prošlotjednom sastanku održanom 2. rujna, kakve impresije nosi sa tog sastanka i općenito kakve su mu osobne impresije s hrvatsMm premijerom. Do zaključenja ovog teksta on je odlučio ostati nedostupan.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 24, 25, 26, 27, 28
Oblast strane 3,032.75 cm^2
Autor Tekst BERISLAV JELINIĆ I ORHIDEA GAURA HODAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'VI NIŠTA NE RAZUMIJETE. ANDREJ PLENKOVIĆ JE BUDUĆI PREDSJEDNIK EUROPSKE KOMISIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f95f613d-410e-4503-a619-7ac6a2fe238a/pdf

VARGAS. KOJEM SE PRIPISUJU TUESNE VEZE i višemilijunski poslovi i akvizicij e iza kojih je staj ao bivši mađarski premijer Viktor Orban, Ni televiziju preuzeo je preko svog fonda Alpac Capital koji je 2022. na intrigantan način postao vlasnik kanala Euronews. Istraga koju je 2024. proveo neovisni mađarski medij Direkt36, zajedno s portugalskim tjednikom Expressom i ffancuskim novinama Le Monde, što je tada ekskluzivno u sklopu medijske platfomie European Investigative Collaboration kao tada njezin službeni član u Hrvatskoj objavio Nadonal, otkrila je da su znaćajan dio tog posla od 150 milijuna cura finandrali mađarska država i akteri povezani s njom. Vargasov otacbio je, premapisanju mađarskih medija i francuskog lalettre.fr, dugogodišnji prijatelj i hivši savjetnik Viktora Orbana.

Vargas je sa svojim Alpac Capitalom Ni televiziju, kao jedan od rijetkih neovisnih medija u regiji, preuzeo sredinom kolo voza, točno tri mjeseca prij e najavljenih izvanrednih parlamentamih izbora u Srbiji zakazanih za pred kraj listopada. Ni televizija ima reputaciju slobodnog i neovisnog medijau svim zemljama u kojima se enritira, ali njezina je posebna težina upravo u Srbiji, ito zato što je ondje Ni gotovo jedini neovisni medij Jcoji kritičld izvještava 0 Vučiću i njegovoj vlasti, što se pokazalo i tijekom vala studentsko-građanskih prosvjeda. Moguća promjena uređivačke politike Ni televizije mogla bi zato biti pokušaj utjecaja na izbore i ostanak Vučića na vlasti, ovaj put u ulozi premijera, što je utrka u koju ulazi sa sloganom „Previše Srbin i previše svojll. Međutim, izvor koji je Nadonalu prepričao kako Vargas gleda na Plenkovića smatra da je ulazak Alpac Capitala u vlasništvo N1 televizije, kao i sječa svih glavnih urednika u Ljubljani, Sarajevu, Beogradu, a i Zagrebu, koji su posljednjih 10 godina stvarali Ni kao nezavisnu medijsku platformu, uvođ u to da se i u Hrvatskoj i Sloveniji pokuša stvoriti medijska situacija kakva je u Srbiji, gdje predsjednik Vučić pod kontrolom drži gotovo sve medije.

Nacionalov izvor smatra da je Vargas zato s Plenkovićem već sklopio pakt te da će doći do velikih promjena u uređivačkom pristupu i načinu funkdoniranja Ni televizije nakon što je ostavku na mjesto glavnog urednika samoinicijativno dao dosadašnji direktor i glavni urednik Ni Hrvatska Tihomir Ladišić, i to nakon što je 18. kolovoza već smijenjen s mjesta direktora. To se dogodilo nakon što su već smijenjeni Igor Božić u Srbiji, Katja Šeruga u Soveniji i Amir Zukić u Bosni i Hercegovini.

„NIU HRVATSKOJ JE DOSADA 810 MEDU U kojem Plenko vić nije imao ni svoje ljude, ni svoj utjecaj, ni svoj novac. To će se sada sigurno dramatično promijeniti. Nakon razgovota Vargasa s Plenkovićem, iz državnih firmi koje dosadnedase nisu reklamirale na Ni, nego im jebilo zabranjeno uložiti ili potrošiti jedan curo, sad će se sliti nekoliko milijuna cura državnog oglašavanja. Znači, Vargas zna da će ovdje dobivati lovu po toj liniji. Istovremeno, Vaigas planira Ni uklopiti ipreimenovati u Euronews i time mu otupiti oštricu. To je samo pitanje vremeaa. Već je rasltinuo i ugovor sa CNN-om, i to Čim je Lađišić otišao, praktičld isti dan. To što to više nitbo neće gleđati, to ga baš briga. Istovremeno, budući da preko Euronewsa on većsada godišnje dobiva oko 12 nrilijuna cura dotacija iz Evropskih fondova na ime poticanja demokradje i pluralizma medija, što je najvećim dijelom zahvaljujući utjecaju predsjednika Evropskog vijeća Antonija Coste, on će sada na temelju akvizicije Ni tele vizij e u regiji tražiti najmanje još dodatna tri milijuna cura godišnje. Ogroman dio zarade, naravno, očekuje i temeljem prihoda od teleoperatera."

Jedan od izvota iz medijskih kragova upoznatih sa situacijom s Ni u regiji objasnio j e da je Vargasovo preuzimanje vlasništva nad Ni Srbija uvjetovano upravo promjenom uređivačke politike.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Nacional - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 24, 25, 26, 27, 28
Oblast strane 3,032.75 cm^2
Autor Tekst BERISLAV JELINIĆ I ORHIDEA GAURA HODAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'VI NIŠTA NE RAZUMIJETE. ANDREJ PLENKOVIĆ JE BUDUĆI PREDSJEDNIK EUROPSKE KOMISIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f95f613d-410e-4503-a619-7ac6a2fe238a/pdf

„Čim je preuzeo vlasništvo, Vargas je posmjenjivao sve dotadašnje direktore i glavne urednike. Smijenio je najprije Igora Božića u Beogradu. To je bio poćetak, ali i uvjet da mu Vučić uopće dozvoli da on đođe tamo. Morao je smijeniti ljude, to je bilo više nego jasno. Nakon Božića, smijenio je i sve druge direktore i glavne urednike. U United Grupi, dosadašnjem vlasniku Ni televizije, princip je bio da su glavrri urednid ujedno i direktori televizije", kaže taj izvor.

UZ TO, U SLOVENSKIM JE MEDIJIMA VEĆ OBJAV-LJENO i da Vargas kupuje i televiziju NOVA24TV, višestruko blisko povezanu, dijelom i suvlasnički, sa slovenskim prenrijerom Janezom Janšotn.

„Toje televizijakojane da je stranačka, nego se može uspoređiti s onim Što je bila SLAVONSKATV za vrijeme Branimira Glavaša. Tako da mislim da je plan da Vargas Ni u Hrvatskoj prebaci pod okrilje Euronewsa. U Srbiji i Bosni već postoji Euronews koji je Vučić kupio preko Srpskog Telekoma da bi stvorio privid da u Srbiji postoji još neki neovisni medij koji konkurira Ni. To je djeli prindp. Kako u Srbiji postoje franšize, Vargas će ondje Ni vjerojatno uklopiti u Novu. Postoje Nova Srbija i Nova BIH. On će prebadti ljude koji su sad radfli na Ni u Informativni program Nove Srbija i Nove Bosna i Hercego vina. U Hr vatskoj i Sloveniji nema franšize Euronewsa, pa to njemu može poslnžiti da poveća iznos dosadašnjih 12 milijuna cura godišnj e dotaaja iz fondova Evropske unije na barem 15 mflijuna

U tijeku šire preslagjvanje medijske scene, moguća prodaja Večernjeg lista i 24 sata Sva ova đogađanja na N1 televiziji dio su šireg preslagivanja velikog dijela medijske scene u Hrvatskoj, najavljenog preuzimanja Styrije, izdavača Večernjeg lista i 24 sata, u čijem se kontekstu čak neslužbeno od strane više izvora počeo sponrinjati najmoćniji hrvatsM poduzetnik Pavao Vujnovac, te već gotove akvizidje desničarskog portala dnevno. hr i novina 7Dnevno od strane tvrtke Media Solutions u suvlasništvu odvjetnika Olega Uskokovića, bivšeg odvjetničkog partnera aktualnog mhtistra pravosuđa Damira Habijana. Donedavno je tvrtka bila i u suvlasništvu Bojana Divjaka, nećaka Vladimira Šeksa. Formalno je vlasnik Media Solutionsa sada tvrtka Tavisa core, 5.r.0., Češka, a kao vlasnik te tvrtke naveden je Oleg Uskoković.

Agencija za elektroničke medije je, prema pisanju Jutarnjeg lista, prije desetak dana potviđila da je Media Solutions, u čijem su portfelju Novi Hst, Glas Slavonije, ZADARSM list i Glas Istre, preuzela Motus Mediju i povezane kompanije, izdavače raztiatih portala, među kojima su dnevuo. hr i diiektno.hr. Fiječ je o portalima koji imaju značajan utjecaj na desno biračko tijelo i velik dio HDZ-a,

Paralelno s tim procesima, u tijeku je i proces izbora novog ravnatelja HET-a, o čemu je Nacional detaljno pisao u posljednjih nekoliko brojeva, a jedino što j e izgleda sigurno je to da dosadašnji glavni ravnatelj Robert Šveb odlazi. Među osobama koje bi trebale doći na njegovo rajesto spominjali su se razni profUi ljudi, od Miljenka Manjkasa do Jasne Burić. • N1 U HRVATSKOJ je do sada bio medij u kojem Plenković nije imao ni svoje ljude. ni svoj utjecaj, ni svoj novac. To će se sada sigurno promijenitl. A sve Je uvod u to da se stvori medijska sltuadja kao u Srbiji' euia, na osnovu toga što će „širiti demokraciju" i u Hrvatskoj, Sloveniji, Srbiji te Bosni i Hercegovini. A jeste li vidjeli ono njegovo pismo koje je poslao Vučiću? Formalno je dopisivanje išlo preko Vučićeva ministra za informiranje i telekomunikacije Borisa Bratine, ali jasno je da iza toga stoji Vučić. To je nešto najsiamotnije što se dogodilo."

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Nacional - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 24, 25, 26, 27, 28
Oblast strane 3,032.75 cm^2
Autor Tekst BERISLAV JELINIĆ I ORHIDEA GAURA HODAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'VI NIŠTA NE RAZUMIJETE. ANDREJ PLENKOVIĆ JE BUDUĆI PREDSJEDNIK EUROPSKE KOMISIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f95f613d-410e-4503-a619-7ac6a2fe238a/pdf

Naime, s obziiom nato da Alpac Capital jošnije dobio dozvolu luksemburškog regulatoia (ALIA) za pieuzimanje Ni i Nove u Sibiji, Blatina je njih piozvao da „upadljivo prolongiiaju i oklijevaju s izdavanjem odobrenja, bez ikakvog obrazloženja i opravdanosti", a Vargasa pozvao da zaobiđe Luksemburg i televizije Ni Beograd i Nova Su Srbiji registrira pri Regulatomom tijelu za elektronske medije (REM), umjesto u Luksemburgu. U pismu je napao bivše vlasnike Nt, Adria News Network, da su djelovali kao „kriminatni medijski projekat", „piratskašema" i „prevaraveka". Optužio jetelevizije Ni i Nova S da djeluju kao „glavni politički faktor u antivladinom djelovanj u" te da potiču kaos u zemlji.

NA TO JE VARGAS BRATINI ODGOVORIO ĐA NACIONALNI regulator (REM) mora biti potpuno funkcionalan i neovisan te je pozvao srpske vlasti da proces usklađivanja sa standardima Evropske unije privedu kraju poručivši: „Mi smo spremni na sve moguće načine pridonijeti tome da se Srbija uskladi sa standardima Evropske unije i da se ovo pitanje riješi jednom zauvijek."

Potomjenaveodajeprimijetiotrenddasenovinari i medijske organizacije, i one lije vo i one desno orijentlrane, ponašaju kao „političke snage" te je istaknuo da bi novinari trebali izvještavali samo o činjenicama, i tona način da pubiid daju temeljno obećanje: „Pre više poštujemo vašu intekgenciju da bismo pokušavali oblikovati vaše mišljenj e. Dajemo vam činjenice, onakve kakve jesu, bez pokušaja da zauzmemo stianu za ili protiv."

Nacionalov izvor smatra da je to samo „dimna zavjesa" te da Vargasa ne samo da ne zanima novinarska profesionalnost nego ga uopće ne zanima ni gledanost, nego ga zanimaju prvenstveno novac iutjecaj.

Predsjednica Evropske federadj e novinara (EFJ) Maja Sever, poznatanovinarka HRT-a, još j e 20. kolovoza, nakon spomenute izmjene otvorenih pisama između Vučićeva ministra Bratine i Pedra Vaigasa, prema pisanju beta.rs rekla da sve ukazuje na to da je u tijeku „jedna velika akcija i velika operacija ušutkivanja preostalih slobodnih medija u Srbiji".

„Naravno, sve uoči izbora, uostalom, kako je i najavljeno. Mislim da su se uprli svim silama i na sav način da provedu akdju da promijene uređivačku politiku Ni, Nove, Radara i Danasa. Jednostavno, ne biraju sredstva, nego jako dugo prelaze granice", poručiiaje Maja Sever.

S druge strane, Nacionalovizvor koji smatra da poznaje modus operandi Pedra Vargasa kaže:

„On vam radi na dva motora - jedan je dotađja love koju dobiva jer se uvalio svima u Evropskoj uniji preko Antonija Coste koji je isto Portugalac, a njegov otac, bivši eurozastupnik Mario Vargas, blizak j e s Antoniom Costom, pa je Costa njemu sredio sve što treba na razini Evropske komisije. To je jedna lova koju đobiva. A drngo, lovu zarađuj e u zemljama dpa Tadžikistan, Srbija i sličnima jer on đolazi tamo i prodaje licence da bi figurirao kao demokratski medij. A uopče nema sumnje da će se u Hrvatskoj pokušati napmviti ista stvar kao u Srbiji."

Ćim je Pedro Vargas postao novi vlasnik Ni, svi regionalni glavni urednici i direktori, kako je doznao Nacional, bili su svjesni ne samo da im se sprema otkaz nego da ni oni sami ne bi mogli raditi s njim.

„Ladišić je formalno sam dao ostavku na mjesto glavnog urednika, ali đa nije, sigurno bi ga Vargas razriješio. On je očito shvatio damu jebolje da sam ode nego da se s njim nateže i prolazi agoniju."

OTOMEKAKVOOZRAČJE VLADAUOKRILJUPE-DRA VARGAS A DAVIOA, jedan od ljudi kojipoznaju njegov način funkdoniranja kaže:

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 24, 25, 26, 27, 28
Oblast strane 3,032.75 cm^2
Autor Tekst BERISLAV JELINIĆ I ORHIDEA GAURA HODAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'VI NIŠTA NE RAZUMIJETE. ANDREJ PLENKOVIĆ JE BUDUĆI PREDSJEDNIK EUROPSKE KOMISIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f95f613d-410e-4503-a619-7ac6a2fe238a/pdf

„Vargas je postavio sebe zadirektoresvihkanala, a u svom timu ima još pet direktora. Kad oni sjede s njim na sastanku, ne smiju ni pisnuti ako ih on eventualno ne pogleda i nešto ne pita. Ne smiju ništa reći, a kamoli mu se suprotstaviti."

0 tome što misli kako je pripremljena operadja s preuzimanjem Ni, Nacionalovlzvor kaže:

„Da histe razumjeli što se tu dogodilo, jedina stvar koja je bila važna je Ni - posebno prije izbora u Srbiji. Dakle, oni su našli tog Pedra, to je bio djeli dogovor otpocetka. Zato su iz United Grupe najprije izdvojfii Ni u posebnu kompaniju, gdje su stavili i sva ova izdanja u Srbiji, a to su Ni Srbija, Nova S, portal Nova.rs, Radar i Danas. U tu su kompaniju, đakle, prebačeni svi Ni, i Hrvatska, i Srbija, i Bosna i Hercegovina, i Slovenija. I Novu u Srbiji i Novu u BIH ođvojili su u ANN - Adria News Network. I onda su taj Adria News Netvvork, kad su ga izdvojili iz United Grupe, prodali Pedm. Dakle, sve je bio dogovor unaprijed."

S druge strane, Nova TV u Hrvatskoj i dalje ostaje dio United Gmpe, čiji je vlasnik tvrtka BC Partners.

U registm Adria Ne wsa Zagreb trenutačno j e navedeno pet osoba ovlaštenih za zastupanje. Osim Pedra Vargasa, koji jejedini ovlaštenzastupati dmštvo samostalno i pojedinačno, tu su i dmgi direktoii koji zastupaju dmštvo zajedno, s predsjednikom uprave ili s još jednim članom uprave - troje Portugalaca, Maria Sofla Martins Baptista, Joao Clara Pinto Do Rosario i Luis Pedro MoijoDaCosta Santos, te jedan Mađar, Peter Vajai, inače Vaigasov čovjek za finanđje koji se može smatrati i poveznicom prema Viktoru Orbanu.

Peter Vajai je, prema pisanju mađarskog medij a adatbazis.k-monitor.hu, a i francuskog lalettre.fr, jedan od onih financijskih stmćnjaka i menadžera koji su iza kulisa povezivali međunarodne gospodarske projekte bliske Orbanovoj vladi s domaćom mađarskom elitom za upravljanje imovinom.

„Peter Vajai partner je i u tvrtld Apelso Trust, sudioniku na mađarskom tržištu spedjaliziranom za ftdudjamo upravljanje imovinom. Među osnivačimatvrtkeApelsonalazesepojedindkoji suprethodno sudjelovali u uspostavistruktura za upravljanje imovinom i pravnogokvira za mađarsku nadonalnu elitu", pisao je laiettre.fr u lipnju 2022.

TAKVA ATMOSFERA. BEZ OPERATIVNOG DIREK-TORA stalno nastanjenog u Hrvatskoj, objašnjava Nacionalov izvor, može stvarati i neke operativne probleme u poslovanju, odbanainih stvari, tipa da se bez direktora ne može potpisati ni putni nalog, a direktori se nalaze u Portugalu, do puno kmpnijih.

No to je sve sporedtao u odnosu na moguću promjenu uređivačke politike. Nadonalov izvor kaže da će se po još nečemu u Hrvatskoj odigravati isti scenarijkaouSrbiji.

„Do sada je Ni bio upisan u Lnksemburgu i morao je slijediti praviialuksemburškog regulatora, kao što j e u Hrvatskoj Agendja za elektroničke medije. Sada e Premijer Andrej Plenković primioje šefa Evropskog vijeća Antonija Costu 2. rujna, a tvrdi se da je u tome posredovao Vargas

E Bivši zastupnik u Evropskom parlamentu Mario Vargas, otac Pedra Vargasa, bioje prijatelj i savjetnik bivšeg mađarskog premijera Orbana. koji je pozadinski pomagao preuzimanje Euronewsa će se upisati u Hrvatskoj i neće više biti registriran u Luksemburgu. Tako će dobitilicencu zaemitiranje, tojeprvikorak"

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Nacional - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 24, 25, 26, 27, 28
Oblast strane 3,032.75 cm^2
Autor Tekst BERISLAV JELINIĆ I ORHIDEA GAURA HODAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'VI NIŠTA NE RAZUMIJETE. ANDREJ PLENKOVIĆ JE BUDUĆI PREDSJEDNIK EUROPSKE KOMISIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f95f613d-410e-4503-a619-7ac6a2fe238a/pdf

VARGASOVA TVRTKADOSAD JE PRILIĆNO UNO-SNO prvo financirana preko Framework Partnership Agreementa (FPA) između Evropske komisij e i Euronewsa,potpisanogu srpnju 2021. Prema službenom odgovora Evropske komisije Evropskom parkmentu, Euronewsjeizmeđu2o2i.i2o23. sredstva dobivao izravno, svake godine. uz postupno smanjivanje iznosa. Taj je FPAistekao u srpnju 2024. Komisija je izričito potvrđila da je umjesto nastavka takvog odnosa u ožujku 2024. raspisala otvoreni poziv na koji su se mogli javiti svi mediji koji zadovoljavaju uvjete, uldjučujući Euronews.

Utoliko se i tvrdnja iz tadasnjeg Nacionalova/ EIC-ova tekstapokazalatočnom.

Komisija je 5. ožujka 2024. objavila natječaj vrijedan 11 miljuna cura. Bio je podijeljen na osam milijuna ettra za produkciju i emitiranje programa 0 temama Evropske unije te tri milijuna cura za servise najeziđma /tržištimanakojimapostojimanjak takvog sadržaja, pri čemu je posebno bio predviđen međunarodni servis na mađarskom jeziku.

Komisija je rezultate objavila 7. listopada 2024. Oba pobjednićkaprojektabila su Euronewsova.

Od natječaja vrijednog 11 milijuna cura Euronewsje dobio oko 10,96 milijuna, odnosno približno 99,6 posto ukupnog raspoloživog iznosa.

Projekti su počeli u listopadu i studenome 2024. 1 trajali 12 mj eseci. Korisnid su morali poštovati profesionalne novinarske standarde te to da je ugovorom zajamčena punauredničkа neovisnost.

Potom je Evropska komisija 2025. ponovo raspisala nat| ečaj, ovaj put za 13,5 miljuna cura Rezultati su objavljeni 2. prosinca 2025. Odabrana su četiri projekta - atri od četiri vodi Euronews.

Euronews jeosvojio oko 89,5 posto cjelokupnog natječaja oď 13,5 milijuna cura.

Na današnji datum Euronews i daljekoristi višemilijunska sredstva Evropske unije na temelju tih ugovorate je kroz otvorene natječaje dobio više od 23 milijuna cura sredstava Evropske unij e u sijedeča dvadklusa.

Nakon istrage Le Mondea, Direkt36 i partnera, zastupnica Evropskog parlamenta Katarina Barley 25. travnja 2024. izravno je pitala Komisiju što će učiniti zbog navoda da su osobe bliske Viktoru Orbanu bile snažno uldjučene u kupnju Euronewsa te hoće li to utjecati na mogućnost Euronewsa da dobije daljnje finandranje Evropske unije,

Razlog za zabrinutost bio je vrlo konkretaa Prema istrazi, mađarski državni investicijski fond povezan s državom uložio j e oko 45 milijuna cura, dok je dodatnih 12,5 milijuna cura došlo od kompanije Gyule Balasva, poslovnog čovjeka snažno vezanog za OrbanovpoMčki i komunikadjski sustav, Jedan od internih dokumenata povezanih s transakeijom među dljevima investidje navodio je ublažavanje navodne „Left-wing ideology and bias/one-sidedness" u evropskom novinarstvu.

U odgovoru 25. lipnja 2024, Komisija nije rekla da će istražiti izvor kapitala kojim je Alpac kupio Euronews niti da če provjeriti postoji li stvarni politički utjecaj Orbanova kragana vlasnika,

Umjesto toga odgovorila je da je „Euronews independent company" i da Komisija nema ulogu u njegovim intemim odlukama. Navela je da kontinuirano nadzire ugovore, da Euronews mora poštovati naj više uredničke standarde te da, prema dotadašnjim rezultatima, Komisija smatra da su EuTonews i njegovi ugovori bUi u skladu s obvezama. Također je navela vanjsku godišnju analizu sadržaj a i evaluadju kao mstrumente kontrole.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Nacional - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 24, 25, 26, 27, 28
Oblast strane 3,032.75 cm^2
Autor Tekst BERISLAV JELINIĆ I ORHIDEA GAURA HODAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'VI NIŠTA NE RAZUMIJETE. ANDREJ PLENKOVIĆ JE BUDUĆI PREDSJEDNIK EUROPSKE KOMISIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f95f613d-410e-4503-a619-7ac6a2fe238a/pdf

Međutim, u ožujku 2026. pojavila se konkretna kontroverza koj a djelu priču čini znatno ozbiljnij om. Euractiv je izvijestio da jeiz mađarskogizdanja Euronewsa uklonjen članak o kompanijama povezanima s Viktorom Orbanom. Šef budimpeštanskog ureda Attila Kert u intemom je mailu rekao da se takva intervencija dogodila prvi put u više od 13 godina rada redakđje te da je uklanjanje izazvalo pitanja među novinarima. Euractiv je izvijestio i 0 optužbi za „dear breach of eđitorialmtegrity".

To je posebno relevantno zato što je upravo mađaiski Euronewsov servis financiran s gotovo tri milijuna cura novca Evropske unije radi jačanja pluralizma i dostupnosti neovisnog izvj eštavanj a uMađarskoj.

NA SLUŽBENOJ KONFERENCIJI ZA MEDIJE Komisiji je postavljeno upravo pitanje: dovodi li uklanjanje članka 0 Orbanovim vezama u pitanje sposobnost Euronewsa da ispuni ugovor vrijedan gotovo tri milijuna cura za neovisno izvještavanje uMađarskoj?

Odgovor Komisije bio je vrlo indikativan. Najprije je ponovo rekla da je Euronews neovisna privatna kompanija 1 da Komisija nema nikakvu ulogu u njezinim uredničkim ili upravljačkim odlukama. Kada je novinar inzistirao upravo na problemu finandranja kupnje Euronewsa i vezama s Mađarskom, Komisija je odgovorila đa svaki natječaj ima kriterije i ciljeve te da urednička neovisnost kandidatamorabiti dokazana Komisiji.

Ali ni tada Komisijanije objavila da će pokrenuti istragu konkretnog slučaja uklonjenog članka ili ponovo provjeriti vlasničke veze.

Zanimljivo je da je tadašnji sustav zaštite uredničke neovisnosti uključivao uredničku povelju, vanjske analize nepristranosti te urednički odbor u kojem su manjinski javni dioničari imali značajnu ulogu, Revizorski sud je 2019. opisao sustav prema kojem su upravo manjinski javni dioničari imenovali većinu članova uredničkog odbora, uključujud predsjednika s pravom veta na urednička pitanja.

Nakon nedavne promjene vlasničke strukture pod Alpacom to se iznova promiče u intrigantno pitanje za Evropsku komisiju: koji su konkretni institucionalni mehanizmi danas zamijenili taj model zaštite uredničke neovisnosti? Za Hrvatsku se sve to treba posebno sagledavati u svjedu pozihvnih opaski koje j e 0 Plenkoviću Vargas počeo širih među danovima hrvatske redakdje Ni i njegovih uvjerenja da će upravo Plenković postati novi šef Evropske komisije.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Linija života
Strana 6, 7
Oblast strane 1,131.15 cm^2
Autor Jelena Lovrić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Premijer kontra naoda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9efba363-bbe2-422c-b9d4-1cc52aced209/pdf

Anđrej PlenJcović ponovno je pokazao prezir prema narodu. U subotu u Zagrebu ogroman prosvjed protiv ekocida u Gospiću i indolentnosti njegove vlasti u rjesavanju tog

#####joroblema. Premijer istodobno na nekom prilićno nevažnom skupu u Italiji, na jezeru Como. Prizori s impresivnog skupa na prepunom Jelačić placu, na kojem se sa svih strana Hrvatske okupilo na desetke tisuća građana, paralelno s fotografijama šefa Vlade za konferencijskim stolom u susjednoj državi. Slike koje bi hrvatskoj javnosti trebale pokazati kako je ontamo bio nekim važnim poslom, a otkrivaju kako je zapravo zbrisao iz Hrvatske u društvo uglavnom nižerangiranih diplomata. Rasprava 0 migracijama u Evropi u programu Cemobbio Foruma važnija mu je od brda toksičnog otpada koji truje Gospić 1 Liku. Razgovor s albanskim premijerom Ramom, jedinim sudionikom tog summita njegova ranga, preči od susreta s vlastitim narodom, koji muje nešto važno odlučio poručiti. U svojim objavama na društvenim mrežama šef hrvatske Vlade ni jednom riječju ne komentira velike prosvjede koji se istodobno događaju u Hrvatskoj. Kao da su mu posve nevažni,

Andrej Plenković trenutno pokazuje mješavinu strahai svoje uohičajeno velike bahatosti. Uoči održavamja prosvjeda jako se čudio novinarskom koliko pitanju toliko i sugestiji da bi se kao premijer trebao pojaviti na skupu i dati odgovore na neka pitanja koja mu se postavljaju. Svisoka se podsmjebnuo ideji da bi on svojim prisustvom, kako je rekao, trebao „počastiti prosvjednike". Premda je sam zapravo sazvao skup u Zagrebu. Demonstradj e su rezultat njegove politike. Premijer je faktički pozvao ljude u Hodanje za Liku i hodanje za Hrvatsku. On je zaslužan, vjerojatno najzaslužniji, za masovnost održanog skupa. Divlje odlagalište u Gospiću, s opasnim otpadom, nastalojeuvremenunjegovaupravljanjaHrvatskom,uz asistendju njegove vlasti. Njegovi su ministri ignorirali problem, sve dok se moglo, dok se revolt građana nije prelio na ulicu. Svoj om nespremnošću da čuje bilo kakav prigovor i kritiku onje iritirao ljude. Praktično je otpočetka kontrirao narodu, sve dok nije isprovodrao gigantski prosvjed, kakav Hrvatska desetljećima nije imala. MIKULIĆ S KRAUEVIMA SMEĆA

Gruda se, izgleda, zakotrljala prije nekoliko godina, kad su njegovi ministri, danas na funkdji potpredsjednika Vlade, relaksirali zakonske uvjete za uvoz otpada. Rezultat? U njegovu se premijerskom mandatu otpadna mafija razigralapo Hrvatskoj, opasno se smeće iskrcavalo posvuda, pa je djela država prepuna problematiduh odlagališta i pretvorena u deponij Evrope.

Njegov je odabranik Andrija Mikulić na mjestu glavnog državnog inspektora u dva mandata blisko surađivao s kraljevima smeća, uhvaćenim u kriminalu. A premijer je na njegovu izboru inzistirao, unatoč općepoznatoj činjenid da je suspektnog karaktera, navodno vazđa gladan mita i provizija. Za Plenkovićeve su vlasti kolone šlepera, u tisućama, dovozile opasan otpad, a da država ništa nije primijetila. Ni sigurnosne službe ništa nisu uspjele upratiti. Love ljude zbog navodno problematičnog spominjanja neldh pojmova, primjerice Krajine, ali zbogstotinatisuća tonatoksičnog smeća alarme nisu upalili.

Njegovi su ministri godinama ignorirali upozorenja i pritužbe građana. Skrivali neugodne nalaze, tvrdili da problema nema, beskrajno odlagali i razvladli saniranje po zdravlje ljudi opasnih smetlišta, Sve dok Uskok prije mjesec dana nije objavio šokantan nalaz GeotehniČkog fakulteta o stanju u Gospiću, s podađma o zemlji onečišćenoj teškim metalima i kancerogenim „vj ečnim kemikalijama“, koje su otkrivene i u podzemnim vodama. Nitko od ministara koji već najmanje godinu-dvije raspolažu informadjama o tim dramatičnim, stračno utvrđenim dnjenicama, a da u međuvremenu ni ldlogram otrova iz Gospića nisu uldonili, nije smijenjen.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Nacional - HR
Kategorija Linija života
Strana 6, 7
Oblast strane 1,131.15 cm^2
Autor Jelena Lovrić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Premijer kontra naoda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9efba363-bbe2-422c-b9d4-1cc52aced209/pdf

Premijer je i osobno problem pokušavao minorizirati, doslovce ga nazivajući fabriciranjem histerije u režiji oporbenih stranaka. Političke je rivale optužio da su navodno nemoćni parirati njegovim silnim uspjesima slučaj ilegalnog odlaganja otpada u Gospiću iskoristili za „stvaranje nekefabricirane izvanredne situacije", za što, po njemu, nema nikakva razloga. Na upozorenje novinara daljudi u Lici žive u strahu, šef će Vlade da je strah rezultat histeriziranja opozicije.

Njegovom je odlukom minirana sjednica saborskog

Teškabolest

Posljednji ispraćaj Ratka Mladića, srpskog generala osuđenog za teške ratne zlodne, između ostaloga i za zločin genodda u Srebrenid, koji je umro u Haškom zatvoru, osuđen na kaznu doživotnog zatvora, govori o teškoj bolesti u kojoj se Srbijautapa. Bolesnaje država, bolesna je Sipska pravoslavna crkva, velikim je dijelom teško bolestaninarod.

Premda je Bruxelles upozorio Beograddaje pokop ratnog zlodnca uz državne počasti suprotan evropskim vrijednostima, Srbija se kao država u Mladićev ispraćaj snažno uključila. Njegovi suposmrtni ostad zrakoplovom srbijanske vlade prevezeni u Beograd. Lijes, prekriven državnom zastavom, pratUa je vojna postrojba i počasnapaljba. Ispratio ga je veliki broj visokih predstavnika poUtičkog, vojnog i javnog života Srbije, na čelu s nekoliko ministara. Predsjednik se Vučić nije pojavio, ali je poslao sina da ga zamijeni.

Vjerske je obrede s više arhijereja i episkopa predvodio poglavar SPC-a patrijarh Porfirije koji je Mtadića opisao kao čovjeka koji je „podnio veliku žrtvu“ i „umro za obranu i opstanak svog naroda", pa če, kako je rekao, „njegovo ime ostati utkano u pamčenje i molitve najvećeg dijela srpskog naroda". Tisuće žrtava njegovih zlodna, osam tisuća pobijenih u Srebrenid patrijarh Forfirije nije spommjao. Zlodnca Mladića ispratile su i tisuće ljudi pristiglih iz svih dijelova zemlje, pa i susjednih država. Uz suze i glasna naricanja. Na stadionimaistaknute njegove fotografije, uz odar mu skandiraju kao heroju. Srbija se vratila u 90-e. Trideset godina nakon okončanja rata stavlja potpis na njegove monstruozne zlodne. Srebrenicubi opet masakrirali.

Nacionalova politička analitičarka i novinarka komentira politifke poteze i izjave premijera Andreja Pienkovif a o velikom prosvjeđu zbogekocida u Lid

Odbora za okoliš, održana u Gospiču, koju su udrugegrađana, dokazani borci protiv nakrcavanja njihova grada toksičnim smećem, odlučile napustiti, revoltirane stavom HDZ-ove vladajuće većine da mogu slušati, ali ne mogu govoriti ni pitati, odnosno da će dobili riječ tek na kraju parade, kada se svi drugi izredaju. Premijer je kasnije i za razbijanje te sesije lažno optužio opoziciju. Premda su oporbenjaci sjednicu prekinuli nakon što su građani Gospića demonstrativno otišli.

Po njegovoj su volji na izvanrednoj sjednid Sabora, sazvanoj na zahtjev predsj ednika Republike, odbaćeni vrlo razumni prijedlozi zaldjučaka šefa države, kojima se tražila hitna sanacija Gospića i promptno pozivanje tamošnjih ljudi na razgovor u Vladu, đabi HDZ-ova vladajuća većina, uz cirkusiranje svojih političkih besprizomika na jednoj bolnoj temi, na koncu izglasala vlastiti set zaključaka, po premijera i njegovu vlast prilično neobavezujudh. PLENKOVIĆ POPUT VUČIĆA

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Linija života
Strana 6, 7
Oblast strane 1,131.15 cm^2
Autor Jelena Lovrić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Premijer kontra naoda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9efba363-bbe2-422c-b9d4-1cc52aced209/pdf

Po svojoj blistavoj komunikadjskoj strategiji sam je Plenković tri dana uoči zakazanog prosvjeda zajedno sa svojom ministarskom svitom napokon stigao u Gospić. Nije doŠao s isprikom, što bi jedino bilo primjereno, nego s pretendoznom i pod Jom namj erom da svojim ukazanjem padftdra nezadovoljstvo ljudi i minira Hodanje za Liku. Ali su ga organizatori prosvjeda, udrnga „Gospić je naŠ dom“, odbili s porukom da su spremni razgovarati nakon što se prošetaju Zagrebom. Odbijenica koja je premijeta jako razljutila, pa ih kreće diskvalfficirati tvrdnjom da uopće ne žele rješenje problema. Ljude koji ga godinama mole da ih primi, koji obijaju pragove vlasti tražeći pomoć, odlučio je napasti posve izmišljenim optužbama. Kao da su oni skrivift ekodd u Lici insinuira da u suradnji s opozidjom rade na stvaranju kaosa. „To je čista ziouporaba, politikantstvoinastojanje dasekreirajedan val pouzoru na novosadsku nadstrešnicu", doslovce je rekao, samog sebe impftdtno proglašavajući nekom vrstom hrvatskog Aleksandra Vučića. Svašta je Neron na pressid u Gospiću izgovorio. Čak i to da tamo „nikome ništa nije“, što bi valjda trebalo značiti da se u tom gradu od opasnog otpada joŠ ne umire.

Pod njegovim je sponzorstvom s ekstremne desnice pokrenuta žestoka kampanja blaćenja zagrebačkog prosvjeda. Ideološkim su ga etiketiranjem, proglašavanjem skupa građanskog otpora jugokomunjarskim ili protuhrvatskim demonstracijama, pokušali javno dezavuirati, Razni su desničarski napuhand u ovoj stvari nastupili kao svojevrsna HDZ-ova kretenska bojna, kako ih na fej su naziva Aleksandra Kolarić. Premijer se utalio s najopskurnijim političko-estradno-medijskim likovima, što bi po Hrvatsku moglo imati kobne posljedice. Sodolog Dragan Bagić u intervjuu Novostima tvrdi da većina krajnje desnice sustavno radi na slabljenju nacije. „Dio igrača s krajnje desnice ulaže velike napore da prosvjed zbog opasnog otpada u Lid prikaže kroz prizmu nekakvog ideološkog sukoba. Time pomažuHDZ-u, ali pokazuju i da uopće ne razumiju ideju domovine, domoljublja, kao ni koncept nacije. Proizvodeći umjetne podjele i do krajnjih granica karikaturalnosti radßkaUzirajući stvarne podjele, rade na slabljenju nacije. Sustavno proizvodesimboličkigrađanskirat. A nacija koja se nalazi u građanskom ratu slaba je i ugrožena nacija“, upozorava Bagić.

Na koncu je dan prosvjeda u Zagrebu šef Vlade odlučio provesti u Etaliji, na nekom bezveznom skupu, ali na elitnoj adresi, hrvatskom narodu pokazujući koliko drži do njegova đmštva i poruka. Učinio je sve što je mogao da ogorčenje svojim izjavama i postupcimajako naloži i prosvjed protiv sebe maksimalno zaoštri. Hodanje za Liku iza Hrvatsku nađmašilo je sva očekivanja, dijelom zahvaljujući sposobnosti organizatora, ali nmogo više upravo premijerovom zaslugom. Premda se njegovo ime s pozornice u Zagrebu uopće nije spominjalo, ni u zahtjevima skupa premijerova ostavka ili smjena Vlade nije zatražena, Andrej Plenkovićnajveći je gubitnik pros vjeda. Koji su se pretvorili u svoj evrsnu javnu referendumsku presuđu na njegovu štetu. Jasno je nakoga ciljaju optužbe o izdaji, koje su se centrom Zagreba prolamale. Na Trgu j e pala Vlada, aE to još ne zna, piše na društvenim mrežama ubojita Marina Pavković. HDZ-OVCISPREMNIZAFAJRUNT

U HDZ-u su sada ispod glasa sprenmi priznati da su pogrijeŠiii, da je premijerova posve pogrešna komunikacijska politika osnažila i omasovila prosvjede. Svoje ministre šalju po televizijama kako bi popeglali katastrofu. vidljivu u padu rejtinga i voljenog vođe i stranke. Odjednom govore da su ćuli riječ naroda i đa j e uvažavaju. Ministar se Habijan na pitanje o Vladinim greškama sav uzvipolji, jedva uspijevajua izmucati da „u vijek može bolje“. Vlada u koj oj participira pokazuj e da uvijek može gore. Samo HDZ-ova starina Blanko Bačić, valjda navikao pospremati nerede svojih šefbva, na dan prosvjeda uspijeva promrsiti da su sve razine vlasti u vezi s Gospićem i tamošnjim brdima opasnog smeća zakazale. Naton ere Sanaderove kleptomanije aneje torbe s prljavimparama, pronađenimuHDZ-u, morao odnijeti istražiteljima. Sada sav usukan otkriva da će visokiračunza saniranj e đj elog niza anih deponija, kojih je Hrvatska prepuna, građani morati platiti, Atmosfera u visokim sferama vlasti više ne pršti samozadovoljstvom. Više djeluje kao da se fajrunt sprema.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Linija života
Strana 6, 7
Oblast strane 1,131.15 cm^2
Autor Jelena Lovrić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Premijer kontra naoda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9efba363-bbe2-422c-b9d4-1cc52aced209/pdf

Raznisu desničarski napuhanci u ovoj stvari nastupili kao svojevrsna HDZova kretenska bojna, kako ih na fejsu naziva Aleksandra Kolarić Premijerse utalio s najopskurnijim pol i tičko-estrad nomedijskim likovima, što bi po Hrvatsku moglo imati kobne posljedice

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Otvorena politika
Strana 10, 11
Oblast strane 712.74 cm^2
Autor Zrinka Vrabec Mojzeš

Tema Aleksandar Vučić

Naslov A.P. I VUČKO S DVIJE STRANE OGLEDALA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c92889fc-b635-44a8-93e1-e471024995dd/pdf

Lažete, krađete, tmjete, Auf Wiedersehen! [zdaja, izdaja! Odmah sanacija ili politička kastiacija! samo su neki od transparenata koji su se prošle subote mogli vidjeti na Tigu Josipa bana u metropoli svili Rvata, na masovuom gradanskom okupljanju proti v ilegalno odloženog toksičnog otpada u Gospiću i diljem Lijepe im Njihove. Zanimljivo da je upravo smeće nakon tolikih godma uspjelo ujediniti lijeve j đesne, istok i zapad, ruralno i urbano, Liku, Dalmaciju i Slavoniju, u pobunu protiv korumpirane vlasti i institucija na svim razinama.

Istovremeno se, umjesto da bude sa svojim narodom, veliki voda HDZ-a i Vlade A. P. druškao sa svojim europćanskim ortacima u Italiji, na forumu pok raj jezera Como, gdje se naprosto m ora o poja vi ti, Zato je, u trenu tku dok su razgnjevljeni prosvjednici zazivali promjenu upravljanja Hrvatskom, na Facebookrt slavodobitno objavljivao da je s albanskim premijerom Edijem Ramom i Paolom Gentilonijem, predsjednikom F, IB-a, razgovarao o budućnosti Sredozemlja, proširenju Evropske unije, obrani, migracijama, bla bla bla, kao da to ikoga u zemlji kojoj je na čelu već 10 godina zanima. Naravno da su padali komentari poput „A tebe nemal", „Danas si trebao biti na Trgu, ali za to treba imati muda“ ili „Vrati se doma i sredi svoju kuću“. Ipak, da je A. P. dogorjelo do prstiju dokazuje iznenadni posjet Gospiću, dan uoči Hoda za Liku, dvije godine prekasno, ne bi li unaprijed obezvrijedio pros vjed što su, naravno, iz građanske inicijative „Gospić je naš dom“ prozreli i pokazali mu šup-kartu ne pojavivši se na sastanku. Nakon svega je, na veliku žalost HDZ-ovaca, prosvjed uspio iznad očekivanj a i popriJično uzdrmao Vladu, iako su se svi ministri redom, kao i njiliov gazda, veliki dedramatizator Plen-Ki-Mun, iz petnih žila trudili dokazati da se radi o ispolitiziranom skupu, 11a kojem je opozicija, lijeva i desna, nastojala malidozno profitirati. No mora se priznati da su se opozicijski kapitalci suzdržali od guranja na pozornicu i držanja govorandja te su za promjenu slušali svoj narod. Baš kao što su smeće i borba protiv ekocida pod pokrovitelistvom vlasti ujediniligradane Hrvatske, tako je svojedobno i pad nadstrešnice u Novom Sadu, kada je poginulo šesnaest ljudi, ujediniogrđansku Srbiju. Doduše, demonstracije po vascelom komšilukutrajalesu preko godinu dana, dok se srpski autokrat, četnik poćetnik Aleksandar Vučić Vućko, pravio grbav i služio sličnim metodama kontrole političke štete, optužujući studente i građane da pod utjecajem opozicije i stranih sila rade protiv Srbije. Uostalom, A.P, je i sam spomenuo tu paralelu, uoči iavanredne sjednice Sabora koju jenatemu smeća sazvao Šaka s Pantovčaka: „Prepisivanja scenarija nadstrešnica ili nekih dmgih koji sti očito politički motiv većini aktera koji ovo rađe je isto lako prozretič Kako promućumo! No ipak se ćini da je Plenki prepisivao od Vučka.

Nije neka utjeha, ali uvijek kada pomislimo da imamo najlicemjerniju i naj kommpiraniju vlast u regionu, koja surađuje sa smećarskom mafijom, parazitira na nacionaiizmu i odbija se suočiti s prošlošću, uvjerimo se da je komšijama preko Drine gore. Kao i da su stanje svijesti širokih narodnih masa u Srbiji i negiranje vlastite krivnje u posljednj em krvavom ratu na ovim prostorima skandalozniji nego što bi čovjek očekivao.

Drugim riječima, kada god se velikom vođi A. P. drma fotelja zbog erupcije nezadovolistva građana, inače poznatih po čuvenoj hrvatskoj šutnji, njegov pajdo iz Europskili pučana Aleksandar Vučić Vučko napravimuusluguiizazove skandal medunarodnih razmjera. Kao u slučaju balkanskog kn/nika Ratka Mladića, jedinog evropskog generala ostidenog z,a genocid i zločiri protiv čovječnosti nakon Drugog svjetskog rata, čiji je lijes, obavijeuzastavom Srbije, dočekan sa svim počastima, bakljadom, salutiranjem vojske i policije te okupljanjem zaludene sljedbe na nadvožnjacima, uz natpise „Hvala, đenerale", „Junaci nikad ne umint“ i slične dirljive pornke.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Otvorena politika
Strana 10, 11
Oblast strane 712.74 cm^2
Autor Zrinka Vrabec Mojzeš

Tema Aleksandar Vučić

Naslov A.P. I VUČKO S DVIJE STRANE OGLEDALA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c92889fc-b635-44a8-93e1-e471024995dd/pdf

U istom je tonu u beogradskom Domu vojske održana komemoradja, na kojoj su uplakani poklonici ljubili fotografije bosanskog mesara, uz nazočnost srpskog ministra pravde Nenada Vujića, kao i predsjednika Republike Srpske Siniše Karana i njegovih ministara. Indikativnoje da se srpski vožd Vučko ipak nije pojavio, kao što nije došao ni na pogreb na kojem su se tisuće shrvanih obo̊za vatelja opraštale od krvožednog ratnog zlotvora, iz krajnjepragmatičnih razloga, I2gubio br, naime, evropske pare, Budući da sjeđi na tri stolice i siše liepovratna sredstva iz fondova Evropske unije, po lmjoj pljuje u svakoj prilić, licemjerno glumatajući da teži ćianstvu u njoj, Vučko je ipak zaključio da mu ne bi bilo pametno osobno nazočiti toj nekrofilnoj nastranosti, pajeizmislio neodvlačne obveze s predsjednikom Uzbekistana koji je prigodno stigao u posjet. To mu je baš zgođno došlo kao izgovor, dm više što j e Bruxelles pomčio da neće tolerirati veličanje pravomoćno osuđenog ratnog zločinca, to jest da bi javne I(omemoracije mogle ugioziti evropski put Srbije, Al' jebo Evropsku uniju, kada je većem dijelu srpskog naroda, kao i srpskom voždu osobno, majčica Rusija bliže srcu i, što se njih tiče, ne pada im na pametpoštovab tamo neke zajedničke vrijednosti 11a koje se poziva povjerenica Evropske komisije za proširenje Marta Kos, koja je upra vo zbog odavanj a drža vnib počasti Ratku Mladiću otkazala posjet Srbiji. Naravno da bi Vučko radije naricao nađ njegovim lijesom nego glumatao civiliziranog demokratu svjesnog tragičnih posljedica rata koje je njegov prvi poslodavac i također osuđeni ratni zločinac Slobodan Miloševič pokrenuo i zločina koje je počinio u ime velike Srbije, ali se, eto, zbog državnih interesa ni je mogao razmahati koliko je htio. No kao što postoji gradanska Hrvatska, tako postoji i gradanska Srbija, Problem je i što postoji zaludena masa kojom se može manipulirati i koja iz raznih, najčešće sitnosopstveničkih razloga održava HDZ i Srpsku naprednu stranku na vlasti, A čini se da je takvih uvijek više, s obje strane Drine.

Jasno je da se Srbija do danas nije suočila s vlastitom prošlošću i priznalaagresiju na zemlje regiona, a kamoli genocid u Srebrenici, koji se po mišljenju Vučka i njegova biračkog tijela nikada nije dogodio, A nakon desetljeća nekritioie gloriflkacije notornog krvnika Ratka Mladića, odgovornog za smrt preko osam tisuća dječaka i muškaraca il Srebrenici, četverogodišnj u opsadu Sarajeva, kao i za pokolje u Škabrnji i Nadinu, te za napade naKijevo,granatiranjeZadra, Šibenika i Sinja, nije ni čudo da mlađe generacije opranog mozga u Srbiji nemaju poj ma tko j e u tom ratu bio agresor, a tko žrtva. Kao što mladi u Hmtskoj ne znaju tko je u Drugom svjetskom ratu bio na pravoj strani povijesti - ustaše ili partizani. E sad, jesu li oni kojima se uoći izvanrednih parlamentamih izbora2s. listopadapokušavadodvoriti srpski vožd i Miloševićev potrćko u većini, ili je to ipak gradanska Srbija i studenti koji su nakon godinu đana demonstradjaprotiv vlasti te izbore uspjeli isprovocirati, prava je enigma. Još je veća enigma što o državnim počastima i žalu za osuđemm ratnim zločincem misli ta ista masa koja se digla protiv Vučićeve korumpirane i autokratske vlasti, S druge strane, dokazani Europćanin i antifašist A. P., najdugovječniji premijer u Evropskoj uniji, za šaku je vlasti prođao đušrt đavlu i ovisi o zadriglim zastupnicima DP-a, krajnje desne stranke koja j e pandan njemačkom AFD - u i koj a je ideološki zavladala Rvackom. I dok Vučko tolerira veličanje osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, A. P, tolerirauzvikivanje ustaškog pozdrava, veličanje NDH i reviziju povijesti, posjećujući probe koncerta ustašofilne megazvijezde Marka Perkovića Thompsona, Što mu srpski stranački kolega svako malo natrija na nos i pomčuje da se pogleda u ogledalo. 1 kao Što je pad nađstresnice ujedinio Srbiju, smeće je ujedinilo Hrvatsku. Hod za Liku pokazao je da, kađa su zagađivanjeprirode, ugrozazdravlja i lcompcija u pitanju, nema lijevih i desnih, nego je većina gradana na istoj strani. Protivvlasti. Jediniproblem j e da ne znaj u za koga su. A to je prvenstveno problem opozicije. Zato su A. P. i Vućko nesmjenjivi. Dva lika s dvije strane ogledala.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 18, 19
Oblast strane 1,145.42 cm^2
Autor Piše: SNIEŽANA KRNETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov BAL VAMPIRA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/235391d8-6ab1-4087-b79c-39a87cb1d808/pdf

Mladićev lijes prekriven zastavama Republike Srbije i RS-a

VAMPIRA

Europska komisija smatra da ispraćaj nije bio uz državne počasti, a povjerenica EU Kos otkazala je posjet Srbiji zbog veličanja zločinca

PIŠE: SNJEŽANA KRNETIĆ

Osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, odgovornog za genocid u Srebrenici, u Srbiji su ispratili kao heroja uz vojne počasti i počasnu paljbu. Europska komisija smatra da ispraćaj nije bio uz državne počasti, iako su na njemu bili pojedini ministri srbijanske vlade i visoki dužnosnici Republike Srpske, uz objašnjenje kako je "na Srbiji da odluči kako će organizirati sprovod". - Svako veličanje ratnih zločinaca, poricanje genocida i revizionizam proturječe osnovnim europskim vrijednostima i nemaju mjesta u EU ili u zemljama kandidatkinjama za EU - priopćila je Europska služba za vanjsko djelovanje (EEAS).

Povjerenica Europske komisije za proširenje, Marta Kos, otkazala je planirani posjet Srbiji zbog veličanja osuđenog ratnog zločinca. Tisuće ljudi u Beogradu su odale počast balkanskom krvniku. Na lijesu koji je bio izložen u crkvi bili su njegova vojna kapa, sablja i vojni ordeni. Okupljeni su otvoreno slavili zločinca, a mnogi su nosili majice s njegovim likom, zastavu Srbije i Vojske RS-a te simbole veteranskih udruga iz ratova devedesetih. Mladića su pokopali na Topčiderskom groblju pokraj kćeri Ane. Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić nije došao, ali je na sprovodu bio njegov sin Danilo. Među mnoštvom je bio i član Senata Republike Srpske Aleksandar Vulin, srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić, nekadašnji predsjednik RS-a i lider vladajuće koalicije Milorad Dodik, ali i veleposlanik Rusije Aleksandar Bocan-Harčenko.

Patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije ustvrdio je kako "zemaljski sudovi nisu nepogrešivi niti svima mjere istom mjerom", poručivši da je jedini mjerodavan Božji sud. Rekao je kako je Mladić "podnio žrtvu i položio život za obranu i opstanak svoga roda". Kazao je da Mladićev život "nije moguće odvojiti od jednog strašnog vremena, užasnog rata, izgubljenih domova, života i grobova" navodeći kako se, "moleći se za dušu pokojnika, mole i za sve one čiji su životi ugašeni". Mladićev sin Darko rekao je da je njegov otac uvijek bio "borac i pobjednik" koji je "spasio svoj narod", a da su "napravili umjetne sudove kako bi od heroja napravili zločince". "Gdje si ti došao s vojskom, danas tu ima Srba", rekao je među ostalim.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Show
Strana 48
Oblast strane 228.62 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Zagreb pjeva u čast obitelji Dedić-Novak

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/23fcac7b-4f32-4d83-8862-3f9e3cf17d20/pdf

Zagreb pjeva u čast obitelji Dedić-Novak

Na Trgu Josipa Jurja Strossmayera danas će nastupiti Jasna Zlokić, Zoran Predin, Rade Šerbedžija...

Dvije večeri, dva različita koncepta i više od 60 umjetnika zajedno će odati počast Gabi Novak, Matiji i Arsenu Dediću, podsjećajući na bogatstvo umjetničkog nasljeđa koje su ostavili generacijama i kreirajući nove uspomene koje će ostati trajno upisane u kulturnu povijest grada Zagreba. Najava je to programa kojima će se odati počast obitelji Dedić-Novak. Danas, 8. rujna u 20 sati veliki je i besplatan koncert na Trgu Josipa Jurja Strossmayera u čast Gabi Novak, Matije i Arsena Dedića uz sudjelovanje brojnih renomiranih umjetnika, suradnika i prijatelja obitelji Dedić. Drugi dio nastavlja se u četvrtak, 10. rujna u 21 sat u Klubu Kazališta Komedija program pod nazivom "Jammin' for Matija" - intimna jazz večer posvećena stvaralaštvu i glazbenom duhu Matije Dedića. Program koncerta na Strossmayerovu trgu uključit će najpoznatije pjesme iz opusa Gabi Novak i Arsena Dedića, Arsenovu poeziju i instrumentalne trenutke nadahnute virtuoznošću Matije Dedića. Među izvođačima koji će nastupiti pred zagrebačkom publikom su neka od najvažnijih imena regionalne i domaće glazbene scene, poput Darka Rundeka, Jasne Zlokić, Zorana Predina, Rade Šerbedžije, Matije Cveka, Lee Dekleve, Klape More, Ivane Kindl, Tine Vukov, Marka Tolje, Eni Jurišić, Ivane Husar, Kristijana Beluhana, Gite Haydar, Maje Vučić, Zagrebačkih solista i brojnih drugih. Tijekom večeri publika će imati priliku čuti neke od najvoljenijih pjesama koje su obilježile generacije slušatelja, među njima “Amigo”, “Za mene je sreća”, “Vino i gitare”, “Ne daj se Ines”, “Nada”, kao i instrumentalne izvedbe inspirirane stvaralaštvom Matije Dedića.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Bez naslova
Strana 38
Oblast strane 73.46 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ispružene ruke: Ann Vučić

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d5a5056e-4b5d-4ca3-a310-04c66bb059f9/pdf

DOKUMENTARAC HRT1 15.36

Ispružene ruke: Ann Vučić

Ann Vučić, Hrvatica je iz Cerna u BIH koja od malih nogu s obitelji živi u Chicagu, kamo su bili primorani izbjeći početkom Drugoga svjetskog rata. Ann je iznimno aktivna članica hrvatske zajednice i više od 25 godina promovira plodove Međugorja u SAD-u. Već godinama u Međugorje dovodi velik broj hodočasnika sa sjevernoameričkog kontinenta. Uz to, veliki je promotor hrvatske vjerske i kulturne baštine na tom prostoru.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 08, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 7
Oblast strane 323.43 cm^2
Autor I. BOŠNJAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Osuđeni ratni zločinac slavljen poput heroja

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6f506dc2-6424-4e7c-a5d3-dfa786eb7d65/pdf

Ratko Mladić, zapovjednik pokolja u Srebrenici, sahranjen u obiteljskoj grobnici na Topčiderskom groblju u Beogradu

Osuđeni ratni zločinac slavljen poput heroja

R atni zločinac i haški osuđenik Ratko Mladić pokopan je u obiteljskoj grobnici na Topčiderskom groblju u Beogradu, uz crkvene obrede i vojne počasti, a u mimohodu i velikoj pogrebnoj povorci bili su brojni bivši, ali i pojedini aktualni ministri vlade Srbije. Lijes s njegovim posmrtnim ostacima bio je izložen u lokalnoj crkvi od ponedjeljka ujutro pa sve do podneva, kada je počeo crkveni obred koji je predvodio poglavar Srpske pravoslavne crkve patrijarh Porfirije, bivši zagrebački mitropolit. Prema njegovim riječima, Mladićevo ime ostat će »utkano u pamćenje i molitve« najvećeg dijela srpskog naroda koji ga vidi kao zapovjednika koji je u tragičnom vremenu stajao na čelu vojske.

Umimohodu su bili srbijanski ministri Nenad Vujić (pravosuđe), Nikola Selaković (kultura), Bratislav Gašić (obrana) i Darko Glišić (lokalna uprava), nekadašnji predsjednik Republike Srpske (RS) Milorad Dodik, gradonačelnik Banje Luke Draško Stanivuković, kao i veleposlanik Rusije Aleksandar Bocan-Harčenko. Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić rekao je u petak da zbog službenih obaveza i posjeta uzbekistanskog predsjednika neće biti na pogrebu, a u mimohodu je sudjelovao njegov sin Danilo.

Ispred Mladićevog lijesa, prekrivenog zastavama Srbije i RS-a, na čelu pogrebne povorke od crkve do groblja, duge više od dva kilometra, bila je policijska pratnja, a sprovod je izravno prenosila provladina kabelska televizija Informer. Lijes su do obiteljske grobnice, u kojoj je 1994. godine pokopana Mladićeva kći Ana, dopratili pripadnici Vojske Srbije. Do grobnog mesta srpskog ratnog zločinca je ispratio i vojni orkestar. Iza kovčega su bili njegova supruga Bosiljka, sin Darko nosio je u povorci očevu sablju, unuk generalsku kapu, a unuka sliku. Europska komisija ocijenila je da se ispraćaj ratnog zločinca Ratka Mladića nije odvijao uz državne počasti, unatoč činjenici što su pogrebu nazočili ministri, a uz lijes stražarili vojnici. Europska služba za vanjsko djelovanje objavila je pak izjavu glasnogovornika u kojoj osuđuju veličanje ratnih zločinaca, ali bez eksplicitnog spominjanja Srbije.

Udruga Majke Srebrenice oštro je osudila ponovno buđenje četničke ideologije nakon poruka navijača Crvene zvezde i Partizana kojima se na utakmici veličao ratni zločinac Ratko Mladić. Misija OESS-a u BIH kritizirala je pak izravni prijenos njegove komemoracije na Radio-televiziji Republike Srpske. Hrvatski ministar obrane Ivan Anušić rekao je da činjenice - da je ratni zločinac Ratko Mladić pokopan uz vojne počasti, a među tisućama ljudi u mimohodu i pogrebnoj povorci bili i pojedini ministri srbijanske vlade i dužnosnici RS-a - potvrđuju da »Srbija i dalje vodi politiku iz devedesetih godina«.

I. BOŠNJAK

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 6, 7
Oblast strane 2,136.05 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Priča o današnjoj Srbiji i Vučićevu režimu. A što kaže EU? SLAVLJENJE MLADIĆA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fa51a0c1-4b14-4646-a4bb-f4b926e70589/pdf

NA KOJI ĆE NAČIN DANAS BITI POSLJEDNJI PUT ISPRAĆEN RATNI ZLOČINAC?

SLAVLJENJE MLADIĆA Priča o današnjoj Srbiji i Vučićevu režimu. A što kaže EU?

Ivan Lalić, dramski pisac: Srbija dočekuje i slavi leš čovjeka koji je masovno ubijao žene, djecu i nedužne civile. Što je još gore, obožavatelji babe iz Kalinovika nisu u zabludi. Oni znaju za te zločine i žao im je što Ratko nije pobio još više civila u Srebrenici i Sarajevu!

Poznati izraelski novinar i politički analitičar Haviv Rettig Gur nedavno je, govoreći o dvojici "izraelskih Šešelja" – radikalnim desničarima Itamaru Ben-Gviru i Bezalelu Smotriću – izjavio da oni žele da Izrael bude osuđen za genocid u Gazi. Njima, naime, odgovara politika "što gore, to bolje" jer u takvome ozračju imaju više izgleda za provedbu svojih radikalnih ideja.

VELJKO POPOVIĆ

Izgleda da ta priča o radikalnim nacionalistima, šovinistima i desničarima važi globalno. Jer Srbija se ovih dana suočava sa sličnom spoznajom – obožavatelji **Ratka Mladića**, vojnog vođe bosanskih Srba osuđenog za najgori ratni zločin genocida u Srebrenici, tu tik uz Drinu i granicu Srbije, kao da žele Srbiju naknadno "uvući" pod odgovornost za genocid, kad je već Međunarodni sud nije proglasio krivom za to, već samo odgovornom zato što nije dovoljno učinila da genocid spriječi. Teško je ovih dana biti u Srbiji i gledati što se – ponovno – radi pod nacionalnim znamenjima. Teško je ako posjedujete osnovne ljudske kvalitete, ako prezirete masovna ubojstva, ljudsku patnju, zločine i zločince. Srbijanski se režim, naime, u ime službene Srbije odlučio za iskazivanje poštovanja prema preminulom osuđeniku za genocid: po njegovo je tijelo poslan zrakoplov Vlade Srbije, ono je dopremljeno u lijesu prekrivenom državnom zastavom Republike Srbije, a lijes su iznijeli pripadnici Vojske Srbije u odorama. Uz trasu autoceste kojom se kretalo vozilo s tijelom postrojeni su pripadnici srbijanske žandarmerije – posebne policijske i poluvojne postrojbe koja nema pandan u Hrvatskoj – koji su salutirali dok je vozilo prolazilo. Na nadvožnjacima i pored autoceste raspoređeni su navijači i huligani koji su upalili bakljama pozdravljali kolonu, stojeći pored transparenata s kojih poručuju da je Ratko Mladić srpski heroj. Demokratski i proeuropski dio Srbije burno je reagirao na ovakav odnos prema haaškom osuđeniku.

Majice s Mladićevim likom na svakom koraku u Beogradu AFP

Tonino Picula i Helmut Brandstatter. Potonji je poručio: Veličanju osuđenih ratnih zločinaca nije mjesto u Europi koja se gradi na pomirenju i poštovanju ljudskog dostojanstva CROPIX

'Sramota cijele Srbije'

"Slike vojske i žandarmerije koje odaju počast ratnom

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 6, 7
Oblast strane 2,136.05 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Priča o današnjoj Srbiji i Vučićevu režimu. A što kaže EU? SLAVLJENJE MLADIĆA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fa51a0c1-4b14-4646-a4bb-f4b926e70589/pdf

Priča o današnjoj Srbiji i Vučićevu režimu. A što kaže EU? SLAVLJENJE MLADIĆA

→Ivan Lalić, dramski pisac: Srbija dočekuje i slavi leš čovjeka koji je masovno ubijao žene, djecu i nedužne civile. Što je još gore, obožavatelji babe iz Kalinovika nisu u zabludi. Oni znaju za te zločine i žao im je što Ratko nije pobio još više civila u Srebrenici i Sarajevu!

Poznati izraelski novinar i politički analitičar Haviv Rettig Gur nedavno je, govoreći o dvojici “izraelskih Šešelja” – radikalnim desničarima Itamaru Ben-Gviru i Bezalelu Smotriču – izjavio da oni žele da Izrael bude osuđen za genocid u Gazi. Njima, naime, odgovara politika “što gore, to bolje” jer u takvome ozračju imaju više izgleda za provedbu svojih radikalnih ideja.

VELJKO POPOVIĆ

Izgleda da ta priča o radikalnim nacionalistima, šovinistima i desničarima važi globalno. Jer Srbija se ovih dana suočava sa sličnom spoznajom – obožavatelji Ratka Mladića, vojnog vođe bosanskih Srba osuđenog za najgori ratni zločin genocida u Srebrenici, tu tik uz Drinu i granicu Srbije, kao da žele Srbiju naknadno “uvući” pod odgovornost za genocid, kad je već Međunarodni sud nije proglasio krivom za to, već samo odgovornom zato što nije dovoljno učinila da genocid spriječi. Teško je ovih dana biti u Srbiji i gledati što se – ponovno – radi pod nacionalnim znamenjima. Teško je ako posjedujete osnovne ljudske kvalitete, ako prezirete masovna ubojstva, ljudsku patnju, zločine i zločince. Srbijanski se režim, naime, u ime službene Srbije odlučio za iskazivanje poštovanja prema preminulom osuđeniku za genocid: po njegovo je tijelo poslan zrakoplov Vlade Srbije, ono je dopremljeno u lijesu prekrivenom državnom zastavom Republike Srbije, a lijes su iznijeli pripadnici Vojske Srbije u odorama. Uz trasu autoceste kojom se kretalo vozilo s tijelom postrojeni su pripadnici srbijanske Žandarmerije – posebne policijske i poluvojne postrojbe koja nema pandan u Hrvatskoj – koji su salutirali dok je vozilo prolazilo. Na nadvožnjacima i pored autoceste raspoređeni su navijači i huligani koji su upaljenim bakljama pozdravljali kolonu, stojeći pored transparenata s kojih poručuju da je Ratko Mladić srpski heroj. Demokratski i proeuropski dio Srbije burno je reagirao na ovakav odnos prema haaškom osuđeniku.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 6, 7
Oblast strane 2,136.05 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Priča o današnjoj Srbiji i Vučićevu režimu. A što kaže EU? SLAVLJENJE MLADIĆA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fa51a0c1-4b14-4646-a4bb-f4b926e70589/pdf

'Sramota cijele Srbije' "Slike vojske i žandarmerije koje odaju počast ratnom zločincu Ratku Mladiću su poraz i sramota cijele Srbije", napisao je na svom Facebook pro##lu Aleksandar Radovanović, član proeuropskog Pokreta slobodnih građana. "Vojska Srbije je poslala počasni vod da iz vladina aviona Republike Srbije s vojnim i državnim počastima iznesu kovčeg s tijelom Ratka Mladića, haaškog osuđenika za genocid, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti. I da budu u službenoj pratnji kovčega", napisao je na svom pro##lu odvjetnik Čedomir Stojković koji je nedavno zbog žestoke stalne kritike režima četiri mjeseca proveo iza rešetaka. "Ovim Republika Srbija službeno smatra Mladića herojem. Također smatra ili da haaške presude ne postoje, ili da su zločini opisani u tim presudama zapravo bili cilj koji se i sada podržava od strane državnog vrha", zaključio je on, a u drugoj reakciji dodao: "Vijest da je tijelo haaškog osuđenika Ratka Mladića transportirano u Beograd avionom Vlade Republike Srbije – upravo je postala svjetska. Bit ove vijesti koja se čita između redova je: 'Jeste li vi u Srbiji normalni!?'" Ivan Lalić, dramski pisac i izvršni direktor Mikser festivala, pobrojao je imena slavnih vojskovođa, oficira i vojnika srpske vojske ili jugoslavenskih partizana iz Drugog svjetskog rata primijetivši da se "danas okreću u grobu". "Srbija dočekuje i slavi leš čovjeka koji je masovno ubijao žene, djecu i nedužne civile. Što je još gore, obožavatelji babe iz Kalinovika nisu u zabludi. Oni znaju za ove zločine i žao im je što Ratko nije pobio još civila u Srebrenici i Sarajevu. Na svu sreću, ima nas koji volimo povijest i istinske srpske junake. Nas koji se stidimo i sramimo tog kukavice i bjednika. I okorjelog zločinca", napisao je on u javnom postu na Facebooku i poručio: "Izvinjavam se svim susjedima, a posebno Bošnjacima koji su ponajviše stradali od ovog psihopate. Doći će i taj dan kada ćemo stvari postaviti na svoje mjesto. Živim za taj trenutak i smatrat ću ga nastavkom svog dugo odlaganog normalnog života. Koji je naglo prekinut onom opskurnom Osmom sjednicom prije točno 39 godina, kada je Slobodan Milošević započeo svoj krvavi pir. Koji još nije gotov, kao što vidimo". Naim Leo Beširi iz Instituta za europske poslove iznio je u svom postu konkretan i radikalan prijedlog: "Poslije ovoga hitno promijeniti zastavu, a možda i ime države!". Od ovakvog odnosa države ogradili su se i neki ljudi koji su ratnih devedesetih bili u uniformama na srpskoj strani.

'Vojska Srbije je podanička' "Od danas je Vojska Srbije za mene podanička i u službi poludjelog vođe i Rusije. Vojska Srbije poslala je počasni vod da iznesu kovčeg s tijelom Ratka Mladića, prekriven državnom zastavom. Državna zastava se nalazi na kovčegu u kojem je leš prvog čovjeka koji je poslije Drugog svjetskog rata osuđen za genocid. Pravomoćno od strane suda koji Srbija priznaje", napisao je na svom pro##lu Saša Jovanović, danas IT poduzetnik koji živi u Europskoj uniji, a koji je u mladosti bio vojni specijalac 63. padobranske brigade iz Niša, elitne postrojbe nekadašnje JNA i kasnije Vojske Srbije.

"Ovim činom vojska pokazuje da je R.M. bio njen kadar i da se slaže s onim što je radio. Ja sam u ratu riskirao svoj život da ne dozvolim zločine. Jer sam odgajan da budem vitez i čovjek. Ne samo hrabar. Da je meni izdano ovakvo naređenje, odbio bih ga! Ali to sam ja. Ova šestorica su prihvatili naređenje i time su sebe srozali i stavili u red obožavatelja zlikovaca", napisao je on i zaključio: "Od danas Srbija kao država mi se gadi do povraćanja".

Žarko Korać, profesor u mirovini, nekadašnji lider antiratne malene Socijaldemokratske unije te potpredsjednik u prvoj demokratskoj Vladi Srbije premijera Zorana Đinđića, smatra da je Vučić upao u jamu koju je sam sebi ustrajno kopao.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 6, 7
Oblast strane 2,136.05 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Priča o današnjoj Srbiji i Vučićevu režimu. A što kaže EU? SLAVLJENJE MLADIĆA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fa51a0c1-4b14-4646-a4bb-f4b926e70589/pdf

“Odnos prema Mladićevoj smrti, što se tiče Vučića i službene Srbije, određen je s dvije činjenice: On je vrlo dobro svjestan toga da bi bilo kakva izravna počast Mladiću i državni pogreb Srbiju doslovno izolirali od ostatka Europe – pritom ne mislim toliko na europske integracije, već doslovno na demokratske europske zemlje. Koliko je on svjestan toga, ilustrirat ću samo jednom stvari: On je izjavio da ne može prisustvovati pokopu u ponedjeljak jer prima uzbekistanskog predsjednika. Naravno da tvrdi da je to dogovoreno mjesecima ranije, no to je objašnjenje za malu djecu, ali očigledno je da se on boji uopće pojaviti na pokopu”, kaže Korać za “Slobodnu”.

Drugi element njegova odnosa, nastavlja profesor, jest da je Vučićevo biračko tijelo deset i više godina izloženo narativu po kojem je Ratko Mladić heroj, “Mladić koji se godinama krio kao baba da ga ne uhvate policija i državna sigurnost”.

“Vučić ima uskoro izbore i on mora ipak pokazati određen odnos – jaka je riječ poštovanja, ali hajdemo reći poštovanja – prema Mladiću i njegovoj smrti, jer to želi njegovo biračko tijelo, koje je on, naravno, upravo učinio takvim. Tako da je Vučić, razapet između te dvije stvari, napravio jednu vrstu poludržavnog odnosa prema Mladićevoj smrti i pokopu u Beogradu”, kaže Korać.

Miro Kovač, bivši šef hrvatske diplomacije, za “Slobodnu” ovim povodom kaže: “Očito je da mnogi ljudi u Srbiji, u Republici Srpskoj u Bosni i Hercegovini taj je postotak zasigurno još veći, imaju simpatije, da se diplomatski izrazim, za lik i djelo preminulog generala Ratka Mladića, bez obzira na to što je bio osuđen za ratne zločine. Vlast u Srbiji to zna i stoga izlazi u susret ‘simpatijama’ tog velikog broja ljudi. Za njih je Ratko Mladić heroj koji je znatno pridonio ostvarenju srpske državnosti zapadno od Drine. Takvo je očito većinsko raspoloženje u narodu”. Posljedice po odnose s EU-om

I zaista, odnos službene Srbije prema umrlom ratnom zločincu snažno je odjeknuo u zapadnoj javnosti. To se brzo i osjetilo: Premijer Andrej Plenković ocijenio je da Srbija odnosom prema Mladiću sama sebi zatvara vrata EUa. Tijekom naknadnog obraćanja u Gospiću, Plenković je izjavio da davanje počasti i hvalospjevi Mladiću znače da se “moramo vratiti u prvi razred škole kada je riječ o temeljnim vrijednostima”. Upitao je: “Kakva sektorska poglavlja? Prvi razred, temeljne vrijednosti!”.

Europska komisija je također prekorila ovakav pristup srbijanskih zvaničnika, a Marta Kos, europska povjerenica za proširenje, otkazala je zakazani posjet Beogradu. Glori##kacija koja okružuje smrt Ratka Mladića nespojiva je s europskim vrijednostima, prokomentirala je.

Miro Kovač smatra da je odnos vlasti u Srbiji prema Ratku Mladiću “samo jedan od pokazatelja da se današnja Srbija ne želi tek tako uklopiti u ‘europski mainstream’”. “Tomu pridonosi činjenica da je taj ‘europski mainstream’ nagrizen i fragmentiran, što omogućava Vučićevoj Srbiji da balansira”, rekao je Kovač i poručio kako sa zanimanjem očekuje moguće komentare iz najvažnijih država članica o odnosu vlasti u Srbiji prema Ratku Mladiću.

“To će pokazati što je najvažnijim državama članicama važnije. Vrijednosti ili geopolitički interesi”, zaključio je Kovač.

Suspenzija pregovora! A konkretan prijedlog stigao je iz Austrije. Helmut Brandstätter, eurozastupnik iz te zemlje, iz redova liberalne partije NEOS, precizira za Slobodnu Dalmaciju da je zatražio suspendiranje pregovora i zaustavljanje ##nancijskih tokova.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 6, 7
Oblast strane 2,136.05 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Priča o današnjoj Srbiji i Vučićevu režimu. A što kaže EU? SLAVLJENJE MLADIĆA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fa51a0c1-4b14-4646-a4bb-f4b926e70589/pdf

“Želim da Srbija postane članica Europske unije. Ali, pristupanje Uniji ne podrazumijeva samo ekonomsku suradnju. Riječ je o demokraciji, vladavini prava, slobodnim medijima i jasnoj posvećenosti našim zajedničkim europskim vrijednostima”, napisao je Brandstätter u pisanom odgovoru na naša pitanja. “Moramo jasno praviti razliku između srpskog naroda i izjava pojedinih političara. Ali, dozvolite mi da budem podjednako jasan: Ratko Mladić je osuđen za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine. Veličanju osuđenih ratnih zločinaca nije mjesto u Europi koja se gradi na pomirenju i poštovanju ljudskog dostojanstva.

A mnogi članovi SNS-a s kojima sam razgovarao posljednjih mjeseci razumiju da Srbija mora imati neovisno pravosuđe i neovisne medije”, nastavio je on.

Na našu molbu da pojasni stav glede kontroverzi koje postoje u Srbiji po pitanju toga podržava li Bruxelles vlast Aleksandra Vučića ili pak državu Srbiju i njezinu europsku budućnost, Brandstätter objašnjava:

“Moje kritike su upućene politici Vučićeve vlade, a ne građanima Srbije. I dalje sam uvjeren da Srbiji jest mjesto u Europi. Ali, pristupanje ne može biti automatsko. A poigravanje nacionalističkim osjećajima je opasno – to je nešto što smo bolno naučili iz vlastite povijesti. Veličanje osuđenog ratnog zločinca u suprotnosti je sa samim temeljnim principima Europske unije”, kaže austrijski europoslanik i zaključuje: “Napredak mora biti povezan sa stvarnim napretkom u oblasti demokracije, vladavine prava i europskih vrijednosti. Vrata ostaju otvorena – ali naši uvjeti moraju ostati vjerodostojni i ne podliježu pregovorima”.

Profesor Žarko Korać prenosi nam glasine – naglašavajući da mogu biti netočne – da je Vučić vršio pritisak da Mladić bude pokopan u Republici Srpskoj, ali da obitelj Mladića to nije željela.

Kao primjer odnosa službenog Beograda Korać navodi primjer komemoracije u Domu vojske u Beogradu, koji je bio u tijeku dok smo razgovarali s njim.

“Tamo uopće nema državnih dužnosnika ni službenika, a govore, prema onome što sam do sada vidio, bivša ministrica zdravstva koja je studij započela u Moskvi, general Branko Krga, koji je bio načelnik Glavnoga stožera i koji je počeo raditi za Ruse još dok je bio vojni izaslanik Srbije u Moskvi, u veleposlanstvu, te Jelena Guskova, ruska povjesničarka koja se pretplatila na pričanje gluposti o srpskoj povijesti, iako je navodno stručnjakinja za nju”, kaže Korać i zaključuje da je riječ o posve ruskim ljudima, “što pokazuje tko ovdje koristi tu priču ne bi li Srbiju još više odvojio od Europske unije”. Tko će voditi crkveni obred? Kaže i kako ne vjeruje da će u ponedjeljak crkveno opijelo voditi patrijarh Srpske pravoslavne crkve, “no vidjet ćemo – opijelo može držati i običan svećenik. Vjerojatno će doći neki vladika; ima vladika dosta naklonjenih Mladiću, pogotovo neke bosanske vladike, ne sve”.

Konačno, profesor Korać smatra da je Vučić, pokušavajući se izvući iz ove situacije, načinio veliku štetu i sebi i Srbiji. “Pitanje je i što je vojska radila na aerodromu jer Mladić odavno više nije general, po Zakonu o Vojsci Srbije svatko tko je osuđen na kaznu dužu od godinu dana zatvora gubi čin. Dakle, Mladić je ništa, običan civil i naravno osuđeni ratni zločinac”, kaže Korać i zaključuje:

“Pokušavajući udovoljiti svojemu biračkom tijelu pred izbore i istodobno Europi pokazati da ovo ipak nije državni pokop, on na neki način nije uspio izbjeći zamku. Mladića je obitelj trebala pokopati potpuno privatno...

On, dakle, nije uspio zataškati činjenicu da je njegova politika posljednjih desetak godina od Mladića napravila heroja. S time je djelomično započeo Vojislav Koštunica, Boris Tadić to nije radio, ali je Mladić – čovjek osuđen za najgore zločine – pod Vučićevom vlašću postao neka vrsta zaštitnika Srba u Bosni”.•

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 6, 7
Oblast strane 2,136.05 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Priča o današnjoj Srbiji i Vučićevu režimu. A što kaže EU? SLAVLJENJE MLADIĆA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fa51a0c1-4b14-4646-a4bb-f4b926e70589/pdf

Profesor Korać prenosi nam glasine – naglašavajući da mogu biti netočne – da je Vučić vršio pritisak da Mladić bude pokopan u

Republici Srpskoj, ali obitelj nije pristala Miro Kovač: Za njih je Ratko Mladić heroj koji je znatno pridonio ostvarenju srpske državnosti zapadno od Drine. Takvo je očito većinsko raspoloženje u narodu

RONALD GORŠIĆ/CROPIX

Helmut Brandstätter, eurozastupnik iz Austrije, precizira za Slobodnu Dalmaciju da je zatražio suspendiranje pregovora i zaustavljanje financijskih tokova.

Srbiji

Žarko Korać: Vučić je vrlo dobro svjestan toga da bi bilo kakva izravna počast Mladiću i državni pogreb Srbiju doslovno izolirali od ostatka Europe CROPIX

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 8, 9
Oblast strane 2,135.73 cm^2
Autor ZDRAVKA SOLDIĆ ARAR

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Kažem ja Martiću, daj mi 40 milicionara i idemo na Kijevo...'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6ebc78f2-a62b-460d-b494-07d042539734/pdf

KRVNIK RATKO MLADIĆ NA SKUPU VOJNOG I POLITIČKOG VRHA SRBA U BIH I RH

'Kažem ja Martiću, daj mi 40 milicionara i idemo na Kijevo...'

→Bilo je mnogo dilema zašto nismo zauzeli Zadar. Mogli smo, nismo iz dva razloga. Prvo, zato što mi možemo uzeti i Zadar..... Međunarodna zajednica nam to neće priznati da je naše. Ako nije bilo naše prije... Ti koji misle da je naše tamo dokle dođe tenk i vojnik, to su prošla vremena

Danas objavljumo drugi dio teksta kojeg je Slobodna Dalmacija ekskluzivno objavila u prosincu 2011. godine, a riječ je o tekstu naše novinarke Zdravke Soldić Arar koja se prva na medijskoj sceni imala uvid u transkripa sastanka vojnog i političkog vrha bosanskih Srba u kojoj je bez rukavica utvrđen zločinački, genocidni plan u rukama Ratka Mladića koji je pretpostavljao uništenje Hrvata i Bošnjaka u BIH, ali i svih nesrba u Hrvatskoj. Mladića kojem današnja Srbija Aleksandra Vučića odaje najviše počasti.

Tekst je objavljen u prosincu 2011.godine, a sastanak o kojem je riječ dogodio se u svibnju 1992.godine. Evo teksta kolegice Zdravke Soldić Arar bez izmjena, i treba sve izrečeno staviti u kontekst događanja te 1992. godine:

Haaški optuženik za ratni zločin i genocid u Bosni i Hercegovini, general Ratko Mladić pred srpskim zastupnicima na tzv. Skupštini bosanskih Srba održanoj 12. svibnja 1992. godine hvalio se svojom hrabrošću i izbrušenim ratnim iskustvom u Kninskom korpusu. On je Hrvatima, veli "trn u oku", svi su ga se bojali, granatirao ih je, ostavio ih bez struje i vode...

Za iznesena stajališta često je pozivao "krajinskog predsjednika" Milana Martića da ih potvrdi, koji je kao gost nazočio Skupštini bosanskih Srba. Ispričao je i kako je Martiću spasio život, izvlačeći ga iz Bosanske Otoke, unatoč "usporednim cijevima i ustaškom parnom valjku".

Smatrao se Mladić dužnim pojasniti zašto nije zauzeo Zadar, pa se na to pitanje, u preopširnom monologu vraćao više puta.

- Onaj tko iole zna ratno pravo, a ja ću vas poučiti sada iz našeg ugla dole iz Kninskog korpusa. Bilo je mnogo dilema zašto nismo zauzeli Zadar. Mogli smo, nismo iz dva razloga. Prvo, zato što mi možemo uzeti i Zadar i Za...Međunarodna zajednica nam to nikada neće priznati da je naše. Ako nije bilo naše prije. Mi to možemo držati 5., 10 ili 150 godina, naši unuci će se morati vratiti tamo gdje smo došli a nije naše. Ti koji misle da je naše tamo dokle dođe tenk i vojnik, to su davno prošla vremena, to je pluskvamperfekt. Naši tenkovi i naši borci trebaju da budu tamo gdje je naše ognjište. A ako smo u ovom ratu došli do tamo gdje nije naše, onda moramo to zadržati, da se kroz političke pregovore dobije ono što je naše, a nismo u mogućnosti da dobijemo na drugačiji način, kaže Mladić da bi se nakon nekoliko minuta opet vratio na pitanje zašto nije zauzeo Zadar. U drugom pojašnjenju, drugi razlog zašto nije zauzeo Zadar, postao je prvi pravi razlog!? 'Trebao mi je Orkan...' - Prvi razlog je bio onaj što ću vam reći kao drugi. Trebala nam je tehnika koja sada radi oko Mostara, i Kninskom korpusu. Trebao mi je onaj sistem Orkan koji tuče 60 kilometara, jer da smo nastavili da se borimo, uništili bi tu tehniku, ionako je dosta oštećena. Tada mi nismo imali, to što smo imali. A tu su i Džukić i Španović. Španović je kasnije došao. Zna Đukić koliko je Kninski korpus brojao, kada sam ja donio odluku, po naređenju, koju sam primio telefonom, da krenem ka obalnom rubu. Bio sam 1353. i evo ga Martić, pozvao sam njega i Babića, da pozovu narod da ide u borbu, kako je tko išao tako je prihvatao oružje i išao u borbu, kazao je Mladić bosanskim Srbima.

No, istine radi, generalu Mladiću za zauzimanje Zadra Orkan uopće nije trebao. Imao je višak ukopane

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 8, 9
Oblast strane 2,135.73 cm^2
Autor ZDRAVKA SOLDIĆ ARAR

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Kažem ja Martiću, daj mi 40 milicionara i idemo na Kijevo...'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6ebc78f2-a62b-460d-b494-07d042539734/pdf

ZDRAVKA SOLDIĆ ARAR artiljerije, tri kilometra od Kalelarge, s kojom je mogao tući po gradu, a što je i činio. Za zauzimanje Zadra trebala mu je pješadija, srca osvajačkog pohoda, a to nije imao, što, čini se nije imao snage priznati Karadžićevim zastupnicima pa im je plasirao priču o Orkanu koji sada radi kod Mostara.

Do akcije Maslenica srpske snage su imale Zadar na dlanu, u dometu lake artiljerije, u što smo se osobno uvjerili. A to nam je potvrdio i Božo Krce, načelnik obavještajne i kontraobavještajne službe 112. brigade, koji je s Mladićem pregovarao o izvlačenju vojske iz zadarskih vojarni. Inače, da je Krce pregovarao s Mladićem saznali smo tek sada čitajući transkript sa Skupštine bosanskih Srba. Mladić je dijalozima s Krcom, s kojim je imao kako kaže "vruću liniju" posvetio značajan prostor u svom izbornom govoru za načelnika Glavnog štaba vojske bosanskih Srba.

- Pošto sam znao tog nekog Božu Krcu, inžinjera iz sela Trilja, glavni je bio za obranu Zadra, dolazim u kancelariju i nazovem ga, a on 'o gospodine generale znate nema iseljavanja više'. Dobro, gospodine Krce, zbog čega ne može da se iznosi, iznosite sve, sve može da ostane samo bez oružja..., prepričava Mladić dijaloge potom iznoseći kakve je zapovjedio dao komandantima artiljerijske i raketne grupe.

- Komandanti slušajte naređenje. Iks taj i taj, petocifreni broj, ipsilon taj i taj, set taj i taj pa pod toliko. Krce, jesi li čuo, 'ha generale, znamo vi vaše šeme, to ti je hotel Kolovare. Nećete vi tamo, tu je Evropska zajednica smještena'. Baš ću ja tu da tučem, jer su vas oni i doveli ovdje. Pet minuta imaš da se zaklonite, isteklo pet minuta, a, gospodine počinjem dejstvo, komandant 5 plutona pali. Ovaj dum, dum, dum, a ovaj više jesi li ti Mladiću normalan, a na što je on odgovorio Krci, "super normalan, bio sam na sistematskom pregledu i svi rezultati kao da sam imao dvadeset godina". Filip Jakov tučem s 20 plutona brodske artiljerije, a Krce moli, crvči, molim te prekini, dogovorit ćemo se. Kad je završio to što ćemo se dogovoriti, jer se nismo dogovorili, rekao sam mu, pusti kolonu ovog momenta Krco, i upamti znam gdje je tvoj Krizni štab. Tući ću i tebe ali mi trebaš da iseliš, zaustaviš li još i jedno vozilo nemam poslije milosti..., pričao je Mladić kako je Hrvatima utjeravao strah u kosti.

Danas nam Krce pojašnjava, nakon uvida u transkript, kako je Mladić želio izmijeniti sporazum o iseljavanju vojske koji su potpisali s generalom Vladimirom Vukovićem, komandantom Kninskog korpusa, Mladićevim prethodnikom. 'On je skroz lud...'

- Najprije je dogovoreno iseljavanje vojarne u Šepurinama a tek poslije ostale tri iz grada. Mladić je htio najprije iseliti ove tri iz grada, a da ostanu u Šepurinama, čime bi grad, i cijelu Dalmaciju držali u blokadi.

Mi im to nismo mogli dozvoliti. Takav sporazum, koji smo uspjeli dobiti s Vukovićem, s Mladićem sigurno ne bismo uspjeli, on je skroz lud, i vojsku u kasarnama bi žrtvovao da ostvari svoj cilj i da drži Zadar na nišanu. Prijetio je i tukao po gradu kad god bi poželio, kaže nam Krce.

Ispričao je Mladić srpskim zastupnicima kako ga je Krce pitao tko mu je šef sada kada više nema Jugoslavije. - E kada više nema toga, šef sam sada sam sebi, a vi izvolite, kaže Mladić dodajući da će politički šef Republike Srpske BIH sada biti njegov šef.

Haaški optuženik, amnestiran za zločine počinjene u Lijepoj našoj, pojasnio je i zašto je 9. korus JNA, koji je držao front od čak 650 kilometara bio 'uspješan': "Kninski korpus je imao uspjeha jer su u zoni odgovornosti korpusa pod jedinstvenom komandom bile i snage JNA i teritorijalna obrana i Martićeva milicija, jel tako Martiću", Mladić navodi primjer kako su on i Martić zajedničkim snagama zauzeli Kijevo. - Pozovem ga i kažem, ti na Kijevo, daj mi 40 milicionera, i učestvovao si u borbi, je li tako Milane. I radili smo ono što smo mi planirali, i ovdje će biti artiljerija i ta artiljerija radi.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 8, 9
Oblast strane 2,135.73 cm^2
Autor ZDRAVKA SOLDIĆ ARAR

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Kažem ja Martiću, daj mi 40 milicionara i idemo na Kijevo...'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6ebc78f2-a62b-460d-b494-07d042539734/pdf

Naveo je Mladić i probleme u Kninskom korpusu. Veli taj korpus je bio pripremljen za predaju – sav, a što nije ni čudo tko mu je bio godinama na čelu. Pa se obrušio na načelnika inženjerije Stjepana Strbada, koji se izvlačio na razne načine da ne napravi plan miniranja Masleničkog mosta.

- Najveći ustaša, evo, tu ljudi znaju, Stjepan Strbad, nema većeg zlikavca i ustaše u Hrvatskoj i Evropi. Bio je načelnik inžinjerije. Dođi Strba ovamo, idi miniraj Maslenički most, ama druže generale ja taj most.... Slušaj bre, izvrši naređenje, napiši napismeno naređenje. Pa mi napiše jedno, drugo, pa ne valja, pa treće, pa mogu li ja da napišem...

Kad sam došao na Maslenički most ponio sam sa sobom eksploziv, veli general Ratko, a "najvećeg ustašu u Hrvatskoj i Evropi" "Slobodna" nije uspjela naći...

Govorio je Mladić i o Drnišu i o Benkovcu gdje su ga dočekali "s cvijećem i podignuta tri prsta" ali nisu bili spremni za front pa ih je morao podučiti da se obrana zemlje ne može odbiti.

"Ja sam njima kazao: Momci neće ni petao sam u lonac"! O Škabrnji ni riječi!?

Založio se general Mladić, kojem je glavna referenca bila ozloglašenost na hrvatskom ratištu da se "udruži sva zajednička pamet, od političke, duhovne, naučne i kulturne u Republici Srpskoj BIH i Srpskoj Republici Krajini" da se postigne cilj stvaranja srpskih država koje će se povezati i teritorijalno s maticom Srbijom koridorom kroz Posavinu.•

SVJEDOK VREMENA

Krce: bio je lud, i kukavica

Božo Krce je bio glavni pregovarač s Ratkom Mladićem za zadarsko područje. Osim telefonske "vruće linije" o kojoj Mladić priče imali su i šest fizičkih pregovaračkih susreta. Samozatajni Krce, dok ga nismo pronašli u Mladićevom izbornom govoru, o pregovorima s ozloglašenim ratnim zločincem nikada javno nije govorio. Danas Mladića opisuje "arogantnim, bešćutnim, ludim generalom, spremnim na sve da postigne cilj". - Mladić glumi hrabrost a zapravo je bio kukavica s moćnom artiljerijom. Na pregovore je uvijek dolazio na teritorij pod kontrolom Srba, u pancirki koja je počinjala od vrata a završavala na koljenima, a iza leđa mu je uvijek stajao bodygard. Ja sam na pregovore uvijek išao u košulji i samo sa vozačem. Toliko o Mladićevoj hrabrosti.

Krce nam je ispričao i najdramatičniju scenu s pregovora u Žitniću, u prosincu 1991., kada je zaiskrilo i ozbiljno dovelo u pitanje nastavak pregovora.

- Mladić je pričao kako se i njegov otac borio za Jugoslaviju i kako je na Neretvi poginuo. Ja sam tada kazao da su na Neretvi uglavnom stradali četnici. On je na tu moju opasku potpuno poludio, počeo je nekontrolirano vikati. Rekao je da će poubijati sve od sedam do 77 godina u Zadru, Splitu, Šibeniku. Ja sam kazao da to može izjaviti samo okorjeli ratni zločinac. S nama je bio, kao posrednik u pregovorima i talijanski veleposlanik, a on se na te njegove izjave nije ni osvrnuo. Bio je i Šime Prtenjača. Poslije smo ipak morali nastaviti pregovore, nismo imali izbora, zaključio je Krce.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine Sportske novosti - HR
Kategorija Sportovi
Strana 22
Oblast strane 383.61 cm^2
Autor Tvrtko Puljić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SVIJET SE OKRENUO 2001., ALI I KOŠARKA. NA LOŠIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/66c72d1f-561d-4b2a-8af5-6755e897b2ec/pdf

SVIJET SE OKRENUO 2001., ALI I KOŠARKA.

NA LOŠIJE

Tvrtko Puljić

Bio je 29. rujna, godina 2001. Tek koji tjedan nakon što su se avioni koje su oteli teroristi zabili u Twinse, a slijedom toga se okrenuo svijet koji smo do tada poznavali i traju ti krakovi sve do danas.

Tog 29. rujna, prije četvrt stoljeća, u Podgorici je otvorena ABA liga, isprva nazvana Jadranskom. Igrali su Budućnost i Cibona, dva od četiri kluba (Olimpija, Bosna) koji su pokrenuli inicijativu spajanja košarkaških proizvoda s ovih područja u vrijeme dok se još dimilo iz zgarišta ratova devedesetih.

Koji sat ranije u Ljubljani su zaigrali Olimpija i Široki, pa je ta zgoda uzeta kao orijentir prema kojemu su neimari regije proslavili u petak navečer u Ljubljani četvrt stoljeća ABA lige. Iako, pravo otvaranje bilo je u Podgorici, istoj onoj odakle dolazi danas Dragan Bokan, koji iz svojih tvrtki puni proračun Budućnosti već godinama i ne može blizu moćnika iz Beograda, ali ne može niti do Eurolige. Za razliku od Dubaija. Pa stoga i ne čudi da je isti taj Bokan zapitao čelnika Eurolige koji je gostovao u Ljubljani: "Kako je moguće da je u Euroligi klub koji ima tek dvije godine i koji uopće nije iz Europe?"

Utom pitanju krije se mnogo razloga zašto je košarka izgubljena u cijelom košmaru natjecanja, različitih pravila, bez jasne hijerarhije i sa sve manje razumijevanja među navijačima.

Slovenska ideja (Sagadin, Lorbek) stigla je na plodan teren tada dosta jake hrvatske košarkaške misli (Miličević, Radić, Bilić) i usprkos svim podmetanjima, blizini rata i svim mogućim preprekama, istrpjela je sve udarce. I napravio se dobar temelj. Iako je jedan od uvjeta na startu bio da srpski klubovi nemaju što tražiti u toj ligi, daleko od očiju javnosti radilo se upravo na njihovu dolasku. Prvo Zvezde, a onda, stanovitom ucjenom, i Partizana. Koji je odmah postao pobjednička dinastija u ABA ligi, da bi tu ulogu kasnije preuzela Zvezda. Danas se smjenjuju na toj poziciji, jer im ABA u međuvremenu ništa ne znači, pa puste i "staro mjesto na Jadranu", Dubai, do trofeja.

Iako ih formalno nije bilo nigdje kad se liga osnivala, srpski klubovi su kroz nju dobili sve što su željeli. Supremaciju na prostoru bivše države, koristeći pogodnosti platnog prometa mimo EU standarda, pogodnosti u kojima su državne intervencije punile klupske proračune, što sve nisu mogli klubovi u Sloveniji i Hrvatskoj. Stigao je i ugovor o TV pravima, debelo preplaćenima, kako bi se učvrstila moć, a potpisan je s TV kućom u vlasništvu politbiroa Aleksandra Vučića.

Usvemu tome su Hrvati postajali sve beznačajniji, a u sportskom smislu i posve nevažni kad je Cedevita otišla u Sloveniju i tamo spašavala Olimpiju od propasti. Iako se i dalje provlačio narativ kako se "liga vodi iz Zagreba", to je samo formalno bilo tako, jer se Liga vodila iz Zagreba na način da se za svaku odluku "išlo po mišljenje u Beograd".

Srbija je u tome dobila ulogu kakvu je oduvijek obožavala, ne samo u košarci, ne samo u sportu. Imala je privilegirani položaj u zajednici, kontrolirala je sve ključne mehanizme (TV prava, suci, natjecanje), a pritom je košarkaškom moći "u regionu"

pumpala percepciju vlastitih žitelja o tome kako su Srbi jaki i moćni, zanemarujući bijedu u novčaniku tog istog naroda.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine Sportske novosti - HR
Kategorija Sportovi
Strana 22
Oblast strane 383.61 cm^2
Autor Tvrtko Puljić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SVIJET SE OKRENUO 2001., ALI I KOŠARKA. NA LOŠIJE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/66c72d1f-561d-4b2a-8af5-6755e897b2ec/pdf

Isti ljudi koji su pokrenuli ABA ligu, zbog privatnih interesa, a samo su oni i danas važni, potpisali su i najveću izdaju u povijesti hrvatske košarke. Hrvatska je, kao i Slovenija i Srbija, imala svoje zajamčeno mjesto u Euroligi. Onda se pristalo na dva mjesta za Euroligu s ovih prostora, a ona su se određivala temeljem plasmana u ABA ligi. Kad smo stigli do toga da ta dva mjesta budu srpska, više se nije odlučivalo kroz natjecanje o putnicima u Euroligu. Da čelnici hrvatske košarke nisu tada prepustili svoje fiksno mjesto, Hrvatska bi i danas imala euroligaša. Sada smo miljama daleko. Iako su baš naši klubovi osvojili kombiniranih pet naslova prvaka Europe. Svi zajedno u regiji samo dva. Od toga Srbi jedan. I nitko nikada više neće osvojiti ništa.

Jer, Španjolci su naučili posao. Jorge Garbajosa je predsjednik FIBA Europe, Chus Bueno glavni u Euroligi, Pau Gasol gura NBA Europe, a od subote se o sucima u ABA ligi brine Miguel Angel Perez, dok su treneri Zvezde i Partizana - Španjolci... q

Isti ljudi koji su pokrenuli ABA ligu, zbog privatnih inetersa, potpisali su i najveću izdaju u povijesti hrvatske košarke

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 1,070 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Trener i direktor žele jedno, dok Nadzorni odbor povlači ručnu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/705445bb-d48c-45ca-aea8-3f7da770119c/pdf

Trener i direktor žele jedno, dok Nadzorni odbor povlači ručnu

Potpis 31-godišnjeg Rade Zagorca bio je gotova stvar, no zbog prebacivanja ugovorne granice od 70 tisuća eura nužno je bilo i odobrenje Nadzornog odbora kluba koji je odlučio zaustaviti dolazak srpskog košarkaša

Andrija DEŠPOJA

ZADAR - Potraga u Košarkaškom klubu Zadar za centrom i visokim krilom, odnosno peticom i četvorkom, koja traje dobrih mjesec i kusur dana, umalo je zaključena u subotu, no na kraju je ispalo da su se tresla brda, a rodio miš. Kako je poznato da će u cipele startne petice uskočiti domaći dečko Ivan Vraneš koji trenira s prvom momčadi već neko vrijeme i čeka se samo parafiranje ugovora, trener Zadra odlučio se obrnuti situaciju i uložiti veći dio preostalog budžeta na iskusnu četvorku Radu Zagorca koji je svojevremeno bio kapetan Partizana, a tijekom karijere igrao za Megu, Smederevo, Betis, Avtodor Saratov, Samaru, Büyükçekmece te Kaohsiung Aquas na Tajvanu.

Potpis 31-godišnjeg igrača koji zauzima pozicije krilnog centra i krila bio je u subotu popodne zapravo gotova stvar, no zbog prebacivanja ugovorne granice od 70 tisuća eura nužno je bilo i odobrenje Nadzornog odbora kluba koji se nakon sastanka pomalo neočekivano odlučio zaustaviti dolazak srpskog košarkaša. Nije dugo trebalo da se u lokalnim medijima pojavi priča kako NO nije prihvatio Zagorca NO-a zbog nacionalnosti, a to je onda podiglo popriličnu prašinu u medijskom prostoru ne samo u Zadru, već u cijeloj Hrvatskoj i Srbiji. Uslijedila je promptna reakcija NO-a kluba, s reagiranjem koje je potpisao predsjednika Davora Karlovića kojim se demantiralo napise pojedinih zadarskih portala o brojanju krvnih zrnaca na kocu nesuđenog pojačanja KK-a Zadar.

- Nadzorni odbor KK Zadar odlučno odbacuje tvrdnju da su nacionalnost Rade Zagorca ili činjenica da je nekada igrao za Partizan na bilo koji način utjecale na odluku o predloženom ugovoru. Nacionalnost igrača nije bila niti je mogla biti kriterij odluke Nadzornog odbora. Takve teze nisu poštene ni prema KK Zadru i članovima Nadzornog odbora ni prema samom igraču. Njegove sportske kvalitete, profesionalna karijera i konkretni ugovorni pregovori na taj se način nepotrebno svode na pitanje nacionalnosti, a igrača se stavlja u središte umjetno stvorenog sukoba koji nema veze sa stvarnim razlozima odluke – iznio je Karlović u uvodu istaknuvši potom da Nadzorni odbor nije odbio Zagorca zbog toga tko je, odakle dolazi ili za koji je klub nekada igrao. U pitanju je pak opravdanost preuzimanja značajne financijske obveze u odnosu na postojeći sastav momčadi, već ugovorene igrače, raspoloživi proračun i pozicije koje još nisu odgovarajuće popunjene. Prema Statutu KK Zadra, Uprava je dužna zatražiti prethodnu suglasnost Nadzornog odbora za svaki pravni posao čija vrijednost premašuje 70.000 eura. Vrijednost predloženog ugovora prelazila je taj prag, zbog čega je Uprava bila obvezna zatražiti suglasnost Nadzornog odbora.

- Prema javno objavljenom financijskom okviru, planirani godišnji proračun za igrački kadar iznosi približno 800 tisuća eura. Svaki pojedinačni ugovor iznad statutarnog praga zato značajno utječe na mogućnost dovršavanja i pravilnog balansiranja momčadi. Karlović je također priopćenjem htio razjasniti da se NO kluba nije samoinicijativno uključio u izbor igrača niti je preuzeo ulogu trenera ili Uprave, već da je postupio je u skladu sa Statutom i svojom odgovornošću prema Društvu. Ipak, teško se oteti dojmu da je nadzorno tijelo uplelo svoje prste u struku kluba imputirajući da se dovođenjem Zagorca guši krilna pozicija na kojoj po njemu KK Zadar već ima kapetana Ramljaka, Drežnjaka, Vučića, Klaricu i Šaru i pod prioritetnim smatra dovođenje teškog centra na kojem Modrić ima samo jednog igrača, Lovru Buljevića.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 1,070 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Trener i direktor žele jedno, dok Nadzorni odbor povlači ručnu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/705445bb-d48c-45ca-aea8-3f7da770119c/pdf

- Riječ je o pozicijama na kojima Klub već ima više ugovorenih rješenja, uključujući mlade igrače u koje je uložio i s kojima je sklopio višegodišnje ugovore. Predloženi igrač također nastupa na pozicijama tri i četiri, zbog čega se njegov ugovor nije mogao promatrati odvojeno od postojeće strukture momčadi. Istodobno, prema prethodno javno iznesenim prioritetima trenera i Uprave, momčadi još nedostaje visoki, atletski centar. Buljević je trenutačno jedini klasični centar u seniorskom rosteru, a angažiranje dodatnog kvalitetnog centra označeno je kao prvi prioritet u dovršavanju momčadi. U takvim okolnostima Nadzorni odbor morao je procijeniti je li opravdano preuzeti značajnu dodatnu financijsku obvezu na već popunjenim krilnim pozicijama dok još nije riješena prioritetna centarska pozicija. Nakon razmatranja prijedloga Uprave, postojećih ugovornih obveza, strukture rostera i raspoloživog proračuna, Nadzorni odbor nije dao suglasnost za sklapanje predloženog ugovora – jasnu poruku poslao je NO struci kluba koju zapravo čini tek jedan čovjek, trener Modrić, jer sportskog direktora nema u klubu već drugu godinu. Stim je angažman nekadašnjeg kapetana Partizana zaključen crvenim svjetlom nadzornog tijela koji se na kraju priopćenja ogradio od optužbi da nije prihvaćen zbog srpske nacionalnosti. - KK Zadar desetljećima su predstavljali igrači i treneri različitih nacionalnosti, a Klub i zadarska publika uvijek su ih vrednovali prema njihovu odnosu prema dresu i igrama na parketu. Tako je bilo i tako će ostati. Na stolu Nadzornog odbora nije bila nacionalnost igrača, nego značajan ugovor iznad statutarnog praga, u trenutku kada Klub na tim pozicijama već ima više ugovorenih igrača, a još nije riješio prioritetnu poziciju centra. Odluka je donesena isključivo u okviru statutarne odgovornosti Nadzornog odbora, vodeći računa o opravdanosti financijske obveze, postojećoj strukturi momčadi, odgovornom upravljanju ograničenim proračunom i dugoročnim interesima KK Zadra. Sve drukčije interpretacije razloga ove odluke odlučno odbacujemo kao netočne, neutemeljene i izrazito štetne za ugled Kluba. Iz reagiranja Nadzornog odbora KK Zadra može se iščitati puno toga. Nije teško zaključiti da su se na jednoj strani našli direktor Roko Jurlina s trenerom Stipom Modrićem, a na drugoj Nadzorni odbor, koji se, kako se to voli reći, ne bi trebao » miješati u sportsku politiku«, nego prvenstveno voditi brigu o financijama i zakonitosti poslovanja. Naravno, takva podjela uloga postoji s razlogom i nije sporna sama po sebi. Uprava i sportski stožer trebaju imati prostor za donošenje sportskih odluka, dok Nadzorni odbor mora paziti na financijsku stabilnost kluba. Međutim, dio priopćenja u kojem se navode igrači koje Zadar već ima na potencijalnoj Zagorčevoj poziciji daje naslutiti da je Nadzorni odbor ovoga puta ipak malo »proširio vidike«. Ako se u obrazloženju odluke ulazi u procjenu toga koliko je momčad popunjena na krilnim pozicijama, koliko prostora ima za novog igrača i koje su sportske potrebe prioritet, onda to više nije samo pitanje financijske kontrole. To je već i svojevrsna procjena sportskog smisla predloženog ugovora, pa i igranje uloge sportskog direktora. Upravo je tu i srž cijele priče. Za pretpostaviti je da je trener Modrić sa Zagorcem i Darijom Drežnjakom kao »snažnim četvorkama« u momčadi želio dobiti dodatnu širinu i čvrstinu na krilnim pozicijama, kako bi »čuvali leđa« Ivanu Vranešu koji trenira s momčadi, ali čiji angažman na poziciji centra još nije potvrđen. Takva bi kombinacija Modriću otvorila više mogućnosti u rotaciji, posebno u situacijama kada bi se željelo igrati s višom i fizički snažnijom postavom. No, to je sportska procjena koja pripada treneru i Upravi, dok je Nadzorni odbor očito procijenio da predloženi ugovor, u odnosu na postojeći roster i proračun, nije dovoljno opravdan...

OVLASTI

NO tvrdi da je momčad popunjena na krilnim pozicijama, a to više nije samo pitanje financijske kontrole, što je inače uloga »nadzornika«. To je već i svojevrsna procjena sportskog smisla predloženog ugovora, pa i igranje uloge sportskog direktora

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 7
Oblast strane 806.42 cm^2
Autor Bernard KARAKAŠ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Izbori u Srbiji ujedno su i “referendum” o Vučiću

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/070462cd-4b1b-4133-9ab3-8f0fc735e6de/pdf

NEIZVJESNA BITKA I STRATEGIJA OPSTANKA

Izbori u Srbiji ujedno su i “referendum” o Vučiću

Vučić gotovo nikada nije bio u situaciji da unaprijed ne zna ishod izbora

Bernard KARAKAŠ

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić je sa sjednice Glavnog odbora SNS-a u

Nišu najavio parlamentarne izbore u Srbiji na kojima će biti nositelj stranačke liste i kandidat za predsjednika vlade. "Glavni odbor stranke donio je jednoglasnu odluku da na izborima nastupamo s listom 'Aleksandar Vučić - Ujedinjena Srbija', a nositelj liste bit će Vučić", poručio je predsjednik SNS-a Miloš Vučević. Time je definirana Vučićeva strategija za pokušaj opstanka na vlasti i vjerojatno najneizvjesniju političku bitku pred kojom se nalazi u posljednjih 12 godina.

Korupcija i nepotizam Naime, Srbiju već gotovo dvije godine potresa val velikih prosvjeda protiv SNS-a i sadašnje vlasti. Iako je izravni povod bila tragedija u Novom Sadu kada se urušila nadstrešnica na željezničkoj postaji, pri čemu je poginulo 16 osoba, stvarni razlog su duboka korupcija i nepotizam koji već godinama vladaju tamošnjom političkom i društvenom scenom. Zapošljavanje u državnim, gradskim pa i općinskim tvrtkama gotovo je nemoguće bez članske iskaznice SNS-a. Pravna država gotovo i ne postoji, a zemlju potresaju velike afere koje redovito ostaju bez odgovora. Zajedničke su im dvije stvari. Ni jedna od njih nije sudski okončana ni riješena, i drugo, možda još važnije, ključni akteri afera visoki su dužnosnici SNS-a.

Atmosfera u Srbiji već je mjesecima usijana, gotovo na rubu sukoba koji bi mogao prerasti u građanski rat. Vučić sada pažljivo kalkulira kako ostati na vrhu. Još prije mjesec ili dva dana procjene su govorile kako će Vučić (drugi predsjednički mandat mu istječe 2027.) dati ostavku te ishoditi da ga sadašnji saziv parlamenta imenuje premijerom, čime bi si osigurao mir bar dvije godine. No sada je odlučio zaigrati na rizičniju kartu. Raspustit će parlament, a na izborima koji bi, čini se, trebali biti održani 25. listopada, pokušat će sa SNS-om izboriti većinu i četverogodišnji premijerski mandat. Iako je SNS na prošlim izborima "pomeo" suparnike, ostvario apsolutnu većinu i sveo opoziciju tek na svojevrsni parlamentarni ukras, situacija je sada bitno drukčija i nitko sa sigurnošću ne može procijeniti tko bi doista dobio većinu. Vučić je već prije mjesec dana počeo neformalnu kampanju. Ali ne po gradovima, gdje je situacija više ili manje jasna i birači su već uvelike odlučili komu će dati glas. On sada "napada" sela i manje sredine. Već je danima na svojevrsnoj turneji, gdje sa seljacima ispija rakiju, pravi pekmez od šljiva, priča dogodovštine iz mladosti i prisjeća se kako je u rodnom selu roditelja pomagao u zidanju obiteljske kuće. I, naravno, obećava - sve što mu padne na pamet, a kamere prorežimskih televizija prenose svaku riječ. Panika i u opoziciji Sdruge strane, u svojevrsnoj panici je i opozicija. Studentska lista, koju većina urbanog stanovništva Srbije drži svojim favoritom, još nije formirana. Niti se, osim rušenja SNS-a, znaju njihovi stavovi o ključnim pitanjima - od politike preko vanjskih poslova do gospodarstva. Uostalom, još se javno ne znaju ni čelni ljudi studentskog pokreta koji bi preuzeli kormilo države ako za nekoliko mjeseci pobijede na izborima. Svoj dio kolača pokušat će osvojiti i tradicionalne oporbene stranke, iako će vrlo teško prijeći prag, no oduzet će studentima dio glasova.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 7
Oblast strane 806.42 cm^2
Autor Bernard KARAKAŠ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Izbori u Srbiji ujedno su i “referendum” o Vučiću

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/070462cd-4b1b-4133-9ab3-8f0fc735e6de/pdf

Vučić je puno puta izlazio na izbore, no gotovo nikad u situaciji da nije unaprijed znao ishod. Ovaj put je znatno drukčije. Pred njim više nije razjedinjena i politički iscrpljena oporba, već nezadovoljstvo koje se mjesecima prelijeva s ulica na fakultete, a iz velikih gradova u unutrašnjost. Ovi izbori nisu tek još jedno odmjeravanje snaga SNS-a i njegovih protivnika već i referendum o Vučiću i sustavu koji je izgradio tijekom više od desetljeća vlasti. n

SVAKI POTEZ VRLO PRORAČUNAT Aleksandar Vučić sada vrlo proračunato vuče svaki svoj potez. U ponedjeljak će biti pokopan osuđeni ratni zločinac Ratko Mladić, i to sa svim vojnim počastima. No Vučić mu neće nazočiti. Sprječava ga, kaže, posjet kazahstanskog predsjednika koji baš tada, prigodno, dolazi u Beograd. Najavljuje da Srbija s njim na čelu neće ući u EU, što je glazba za uši konzervativnih glasača, upravo onih na koje Vučić cilja. Umirovljenicima se, igrom slučaja, za 15-ak dana, isplaćuje novčana pomoć. Posve je jasno kako SNS iz mjeseca u mjesec gubi broj pristaša i ako je ikako moguće učvrstiti vlast na parlamentarnoj razini, to treba učiniti što prije. Vučić već danima u manjim sredinama sa seljacima ispija rakiju, pravi pekmez i priča avanture

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija fokus
Strana 17
Oblast strane 610.64 cm^2
Autor Viktor Vresnik

Tema Aleksandar Vučić

Naslov "AFERA GOSPIĆ" VEĆA JE OD LIKE I MRAČNOG PROBLEMA S UVOZOM OTROVNOG OTPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b336433e-581f-49ce-988d-ba76d401946c/pdf

"AFERA GOSPIĆ" VEĆA JE OD LIKE I MRAČNOG PROBLEMA S UVOZOM OTROVNOG OTPADA

Viktor Vresnik

Andrej Plenković, hrvatski premijer, 3. rujna, citat: "Problem (otpada u Gospiću)

riješit će Vlada. Neće ga riješiti prosvjed, neće ga riješiti opozicija, neće ga riješiti njihovi glasnogovornici na društvenim mrežama ili u medijima". I onda minutu poslije: "Uvijek u dobroj vjeri gledam na inicijative građana koji žele riješiti probleme u svojem kraju. Kada se u taj vlak ukrcavaju političke opcije s potpuno drugom agendom stvaranja kaosa, destabilizacije parlamentarne većine, napada na Vladu, pretvaranja tog skupa u politički skup, onda tu nemam nikakvih dilema - to je čista zlouporaba, politikantstvo i nastojanje da se kreira jedan val po uzoru na novosadsku nadstrešnicu".

Zastupnik Mosta Zvonimir Troskot u Briefingu Jutarnjeg lista uoči prosvjeda najavio je diverziju: "Riječ je o hibridnom ratu. Iz HDZ-a smo dobili informaciju da je određena skupina dobila zapovijed da na prosvjed dođe s jugoslavenskim zastavama kako bi se skup pokušao prikazati kao ljevičarski..." Nije rekao tko je izdao zapovijed.

Da, "hibridni rat" je sintagma draga političarima kada pokušavaju objasniti mogući nepoželjan slijed događaja. Čuli smo je višekratno s vrha vlasti, iz oba tabora, premijerskog i predsjedničkog, čuli smo je i od lidera lijeve i desne oporbe. Vidjeli smo jugoslavenske zastave, ali i uhato "u" na skupovima na kojima se tražilo bolje obrazovanje ili više ravnopravnosti u društvu. Na koncertima i sportskim natjecanjima. Svatko razuman zna da tamo ne pripadaju. Ne možemo, nažalost, računati da će u pokušaju kuhanja nemira svi biti razumni.

Pitanje: tko je napravio više štete - ubačeni provokatori, kojih nesumnjivo ima na svakom, pa i najpitomijem prosvjedu, ili organizatori međunarodne trgovine otpadom i osnivači opasnih odlagališta? Pokušaji provokatora dosad su uglavnom bili neutralizirani, iako su, vjerojatno, labilniji dio zajednice približili ekstremnim idejama. Trgovci otpadom ugradili su tisuće tona otrova u nekad čistu Liku. I ne samo tamo. I to nije procjena, to su činjenice.

Odjek "afere Gospić" bit će mnogo širi od gospićkog kraja i hrvatskog svježeg, a zapravo starog problema s uvozom otpada. I ne, to nema nikakve veze s novosadskom nadstrešnicom, studentskim otporom režimu Aleksandra Vučića u Srbiji, dvosmislenom regulacijom ustaškog znakovlja i pozdrava, ni s mogućim novim uskrsnućem kandidata Zorana Milanovića ili Thompsonovim putom u Njemačku. Ima veze s duboko ukorijenjenom korupcijom i podzemno umreženim sustavom koji je znao, jer nije mogao ne znati, da tone otrova ulaze u Hrvatsku.

Da bi izbjegao neželjene, politički neugodne usporedbe, premijer se treba odmaknuti od retorike Aleksandra Vučića (kakvu, čini se, u trećem mandatu sve više usvaja) i zajedno s timom preuzeti odgovornost kakvu traži funkcija. Prije svega, biti u službi svih građana.

Sdruge strane, oporba, i lijeva i desna, treba biti oprezna kada put prema pobjedi - koja joj je, čini se, u trećem mandatu kadrovski sve tanje Vlade i HDZ-om predvođene koalicije, izglednija nego ikada - traži u destabilizaciji sustava i, posljedično, gubitku dragocjene hrvatske sigurnosti. Priča o "blokaderima" i "ćacima" iz Srbije ne može se doslovno preslikati u Hrvatskoj. Ni ne treba jer ni tamo nakon dvije i pol godine, osim buke, nije donijela rezultat.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija fokus
Strana 17
Oblast strane 610.64 cm^2
Autor Viktor Vresnik

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “AFERA GOSPIĆ“ VEĆA JE OD LIKE I MRAČNOG PROBLEMA S UVOZOM OTROVNOG OTPADA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b336433e-581f-49ce-988d-ba76d401946c/pdf

Politika je uslužna djelatnost. Skup servisnih službi za učinkovitu organizaciju života svih građana jedne države. Jednom kada se to zaboravi, a moć postane važnija od zajednice, sustav je pokvaren i treba ga mijenjati. To, međutim, više nije priča samo o Hrvatskoj.

Prema prošlogodišnjem istraživanju washingtonskog nestranačkog i neprofitnog think tanka Pew, gotovo 60 posto ispitanika u 23 zemlje nezadovoljno je demokracijom. U pozadini tog nezadovoljstva sve su oštrije društveno raslojavanje, plima dezinformacija i, možda najvažnije, duboko razočaranje vođama spremnim prekršiti svaku političku, etičku, a ponegdje i civilizacijsku normu radi osobne koristi. Sustav se smatra disfunkcionalnim jer su državne agencije i institucije sve manje sposobne obavljati zadatke za koje su namijenjene. Hrvatska tu, nažalost, nije pozitivna iznimka.

Iako je možda netko planirao drukčije, subotnji prosvjednički "Hod za Liku" završio je bez ekscesa. Možda je, barem djelomično, postigao cilj pa ubrzao sanaciju ilegalnih deponija. Možda je i zagrizao u kičmu mreže trgovaca otpadom. Ali istupima kakvima smo svjedočili u danima prije nedjeljnog skupa i tim vladajućih i oporba pokazali su se spremni za gutanje provokatorske pilule, domaće stranačke, ruske, srbijanske, Trumpove, bilo čije, svejedno je. A to je loše. Opasno za sve nas. q

Istupima kakvima smo svjedočili uoči "Hoda za Liku" i tim vladajućih i oporba pokazali su se spremni za gutanje otrovne provokatorske pilule. Domaće, srbijanske, ruske, Trumpove, zapravo bilo čije

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Mozaik
Strana 35
Oblast strane 145.55 cm^2
Autor hina

Tema Aleksandar Vučić

Naslov U ČAST OBITELJI DEDIĆ-NOVAK

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0a0ebc8f-5930-476a-bfc2-9665e1dd71d6/pdf

Utorak

UČAST OBITELJI

DEDIĆ-NOVAK

ZAGREB - Zbog nepovoljne vremenske prognoze najavljene za srijedu 9. rujna, koncert u čast obitelji Dedić - Novak u organizaciji Grada Zagreba, održat će se u utorak 8. rujna u 20 sati na Trgu Josipa Jurja Strossmayera, izvijestili su u nedjelju iz Grada Zagreba. Program koncerta na Strossmayerovom trgu uključit će najpoznatije pjesme iz opusa Gabi Novak i Arsena Dedića, Arsenovu poeziju te instrumentalne trenutke nadahnute virtuoznošću Matije Dedića.

Među izvođačima koji će nastupiti pred zagrebačkom publikom su neka od najvažnijih imena regionalne i domaće glazbene scene, poput Darka Rundeka, Jasne Zlokić, Zorana Predina, Rade Šerbedžije, Matije Cveka, Lee Dekleve, Klape More, Ivane Kindl, Tine Vukov, Marka Tolje, Eni Jurišić, Ivane Husar, Kristijana Beluhana, Gite Haydar, Maje Vučić, Zagrebačkih solista te brojnih drugih. Program kojim se slavi stvaralaštvo glazbene obitelji Dedić-Novak održat će se u dva koncerta.

Nakon besplatnog koncerta na otvorenom, u četvrtak 10. rujna u 21 sat u Klubu Kazališta Komedija održat će se i besplatan program pod nazivom »Jammin' for Matija« - jazz večer posvećena stvaralaštvu i glazbenom duhu Matije Dedića. U središtu večeri bit će: Kruno Levačić, Dražen Bogdanović, Borna Šercar, kao i Žarko Hajdarhodžić, Joe Pandur, Vasil Hadžimanov, Martin Gjakonovski, Bojan Zulfikarpašić (Bojan Z) te Žiga Smrdel. Obje večeri programski je osmislio umjetnički voditelj Ante Gelo. Grad Zagreb koncerte organizira uz podršku Centra za kulturno-društveni razvoj Novi prostori kulture i Kazališta Komedija. Ulaz na oba koncerta je slobodan, s time da će se besplatne ulaznice za koncert »Jammin' for Matija« moći preuzeti na blagajni Kluba Kontesa na dan koncerta od 19 sati pa do popunjenog kapaciteta, navodi se u priopćenju. (Hina)

Trg Josipa Jurja Strossmayera

Matija, Gabi i Arsen

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija BesT
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 2,070.68 cm^2
Autor MILJENKO JERGOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PAKT PA RAT, ROB PA GROB

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c29511b0-61b6-4395-923c-e5c13cef62c0/pdf

Službeni pištolj Luger njemačke vojske
Trećeg Reicha

MILJENKO JERGOVIĆ

Prvi dan u ovoj priči zapravo je 25. ožujka 1941. kada Kraljevina Jugoslavija pristupa Trojnom paktu, a završetak je 15. travnja kada se politički emigrant, bivši poslanik u kraljevinskom parlamentu, vlakom preko Karlovca vraća u Zagreb, gdje ga je već oglasilo kao poglavnika Nezavisne Države Hrvatske. Dana, dakle, nije deset, kao što Rašeta i Gavranović sugeriraju u naslovu, nego ih je dvadeset, ili čak dvadeset i jedan. Utih dvadeset i jedan dan vrijeme se zgusnulo, i u jednom se trenutku u istu manifestnu sliku sažeo dugi niz misli, sjećanja, doživljaja, emocija, ideja i impulsa, stvorivši konstrukciju, koja će za duga vremena ovladati zajednicom, zemljama i narodima, obiteljskim i osobnim životima, određujući naše postupke i osjećaje, sve do danas. Premda se zbivanja iz ta tri tjedna u dijelovima, fragmentarno evociraju, spominju, prepričavaju u memoarskim knjigama, dnevnicima i ispovijestima, nije se u književnostima i kulturama zajednica kojih se ovo vremensko zgrušnjavanje tiče zbilo da netko napiše roman ili knjigu pripovijetki, ili da snimi film o tom trenutku. Premda bi se, možda, “Kiklop” Ranka Marinkovića - jedan od istinskih vrhunaca hrvatske proze u dvadesetom vijeku - mogao čitati kao roman o tome, i premda su rečena tri tjedna evocirana u jednoj ili dvije epizode televizijske serije “Nepokoreni grad”, a u seriji “Slom”, redatelja Save Mrmka, dokumentaristički precizno opisani su dani Beogradskog puča. Zvonimir Berković tim se danima bavio u jednoj od tri cjeline svoje neobične, do danas temeljito nepročitane knjige “Vladko Maček -Tri razgovora”. Ali ništa od toga, osim, možda, Marinkovićeva “Kiklopa” ne vodi prema dekonstrukciji i rasanjenju ovoga čvora u vremenu naših života i pred-života. Historiografija bavila se tim događajima i pokušajima njihove interpretacije, ali povijest je nemoćna u tumačenjima onog što je neprotumačivo, jer je odsanjano, ili odstupa od temporalnih kauzaliteta.

Rašeta i Gavranović svoj rad su zamislili kao ambiciozan novinski feljton, onakav kakvi su se za njihova djetinjstva i mladosti radili u dvotjedniku Start ili - manje često - u tjedniku Danas. Potom je feljton narastao do jeftinog knjiškog izdanja, koje bi se prodavalo na kioscima. I onda se, već i mimo volje svojih autora, nastavio razvijati do knjige koja će izaći u formatu ozbiljnoga književnog projekta. Tekst će se i dalje razvijati i rasti, sve dok ga dvojica autora budu pratili, a zatim i nakon toga, kada njih više ne bude briga, jer je knjiga daleko od toga da bude dovršena. Ona je, naime, ovakva kakvom su je oni zamislili, skoro i nedovršiva. Premda nema, mimo Marinkovićeva “Kiklopa”, djela koje bi dekonstruiralo taj trotjedni trenutak u vremenu, on se opsesivno pojavljuje u sjećanjima, zapisima, dokumentima suvremenika. A kako su Rašeta i Gavranović svoju knjigu zamislili kao stilizirani pačvork svih tuđih života, tako njihovom radu ne može biti kraja. Njih dvojica su, vjerojatno, iznenađeni, ili su bili iznenađeni kada su listali prvo izdanje svoje knjige, kako je to dobar i živ tekst, te kako se priča sama od sebe pripovijeda. To je, zapravo, bit zgušnjavanja vremena u ta tri proljetna tjedna 1941. To je, na kraju krajeva, bit svakog koncentriranja događaja u jednu jedinu manifestnu sliku. To koncentriranje zbiva se u (nekim) čovjekovim snovima, i u prelomnim povijesnim događajima, prije nego što civilizacija poteče u suprotnom smjeru. Kada autor u takvim okolnostima, nadvijen nad događaje i pod blagotvornom zaštitom vremena budućeg, protagonistima pruži priliku da se oglašavaju vlastitim glasovima i iz vlastitih, disparatnih i međusobno udaljenih perspektiva, nastaje ovakva knjiga.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija BesT
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 2,070.68 cm^2
Autor MILJENKO JERGOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PAKT PA RAT, ROB PA GROB

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c29511b0-61b6-4395-923c-e5c13cef62c0/pdf

Ograničenje ovog čitatelja pred Rašetinom i Gavranovićevom knjigom u tome je što je on čitao sve (ili skoro sve) izvorne tekstove ugrađene i uzidane u nju. Ono s čim se takav čitatelj susreće, i što ga obuzima i opija, novostvoreni je kontekst. Činjenica da se vrlo blizu jedni drugima nađu prethodno razdvojeni ili udaljeni ljudi. Sve je započelo beogradskim pučem. Skupina visokih oficira, predvođenih zrakoplovnim generalom Dušanom Simovićem, dva dana nakon što je vlada Dragiše Cvetkovića i Vladka Mačeka pristupila Trojnom paktu, provela je državni udar, kojim je srušen knez namjesnik Pavle Karađorđević, a mladi kralj Petar II proglašen je punoljetnim i uzdignut na prijestol. Smisao ovako izvedenog puča ostao je trajno neobjašnjiv: pučistima bilo je jasno da će Hitler nakon onog što su učinili napasti Jugoslaviju i da je taj rat unaprijed izgubljen, a kako je Mačeku i Hrvatima odmah ponuđeno da ostanu u novoj vladi, i još su bili mamljeni novim beneficijama, otpada teza da su državni udar proveli velikosrbi, iritirani banovinskom federalizacijom i ustupcima Hrvatima. Ostaje vjerovanje da su iza državnog udara stajale britanske službe, te da su Simović i drugovi radili na vlastitu štetu. Sam čin nije imao svrhe i smisla, premda je, sve do danas, ostao živjeti mit o junačkom otporu i o ponosu koji je iza tog otpora stajao. Mit o beogradskim demonstracijama, nakon kojih je uslijedio državni udar, jedan je od konstitutivnih mitova socijalističkoga jugoslavenskog razdoblja. Narod se, predvođen Komunističkom partijom Jugoslavije, prema tom vjerovanju, upečatljivom gestom građanskog otpora suprotstavio Hitleru. Bolje rat nego pakt, bolje grob nego rob; odjekuju parole s demonstracija kroz naša školska djetinjstva i odrastanja. Pritom, Partija u stvarnosti s demonstracijama nije imala ništa, a u tom našem socijalističkom pedagoškom poučku Simović i pučisti, za razliku od demonstranata, uopće nisu bili pozitivci.

Ta beogradska zbivanja Rašeta i Gavranović daju tek u naznakama. Zanimljivije im je, recimo, to da su tih dana Josip Broz Tito i Aleksandar Ranković u Zagrebu, i da upravo u vrijeme kada banovinska, dakle Mačekova vlast, da se smili fašistima (ili u tom trenutku tko zna kome) histerično uhićuje komuniste i lijeve intelektualce, održavaju sastanke i dogovore, o kojima ćemo, sve do danas, jedva što saznavati. Tu čine grešku koju bi urednik knjige trebao ispraviti u narednom izdanju: kažu da su tih dana i tjedana Tito i Ranković boravili u Bosiljevoj ulici broj 32. Ulica tog imena u Zagrebu ne postoji, nego je adresa Bosiljevska broj 32, sjever Trešnjevke, ulica usporedna s poznatijom Ozaljskom. Sama po sebi ova greška ne bi bila tako važna da nije one svakodnevno-životne, osobne i osobno proživljene strane ovakvih knjiga. Treba Bosiljevskom danas proći, premda tih kuća više nema, i živo osjetiti sebe u tom vremenu, a sa sobom i sve mrtve svoje koji su to vrijeme doživjeli. Bosiljevska je u knjizi presudno važna, kao što su važni i svi drugi toponimi, markacije, narativni registri, koje povezujemo s vlastitim životima.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija BesT
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 2,070.68 cm^2
Autor MILJENKO JERGOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PAKT PA RAT, ROB PA GROB

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c29511b0-61b6-4395-923c-e5c13cef62c0/pdf

Ono što košmar čini košmarom, a manifestnu sliku zgusnutog vremena, u koju su sabrana mnoga vremena i mnogi životi, izuzetkom u vremenu i u povijesti, jest nemogućnost da se propast zaustavi i događaji preokrenu. U pripovijesti iz Rašetine i Gavranovićeve knjige postoji samo jedan tragični junak, koji preokretu teži. U knjizi, kao i u stvarnosti, to je Vladko Maček. Njegov razgovor s knezom Pavlom, u kraljevskom vlaku, nakon državnog udara, koji je opsjedao Zvonimira Berkovića, pa ga je uobličio u jedan od uzbudljivijih dijaloga suvremene hrvatske književnosti, predstavljao je Mačekov pokušaj preokreta. Sjedeći nasamo s namjesnikom Pavlom, Maček je Pavlu predlagao nečuven manevar kojim bi se izbjegao rat, a koji se sastojao u sljedećem: uhititi generala Petra J. Nedeljkovića, komandanta Četvrte armije, a na njegov položaj imenovati generala Augusta Marića, pa s te pozicije stupiti u pregovore s beogradskim pučistima. Na taj način bi, prema Mačekovoj zamisli, možda bila izbjegnuta katastrofa, jer bi se Hitlera uvjerilo u to da su knez namjesnik Pavle i pola Jugoslavije lojalni potpisanom paktu, a Simoviću i njegovima ne bi bilo teško shvatiti da im je u interesu da prihvate ovakvo stanje. Ono što je Maček tad u tom vlaku pokušao bila je sitna prevara, efektna i smjela, koja je u sebi sjedinjavala dvije naizgled suprotstavljene pobude čovjekove, dva karaktera, dvije persone: veliku hrabrost i spremnost da se žrtvuje za opću stvar, i sitni kukavičluk i proračunatost vječno slabijega. Knez Pavle bio je vrlo obrazovan, pametan i darovit čovjek, načitan i zainteresiran za umjetnost. Bio je zacijelo jedan od humanistički najobrazovanijih i najnačitanijih vladara na ovim prostorima, od kraja devetnaestog stoljeća, pa sve do danas, te je otprve razumio i što mu Maček govori, ali i što će se dogoditi ako njih dvojica ne poduzmu nešto nemoguće, i ako pritom ne prerastu i svoje sudbine i svoja karakterna ograničenja. Knez Pavle,

Ono što košmar čini košmarom, a manifestnu sliku zgusnutog vremena, u koju su sabrana mnoga vremena i mnogi životi, izuzetkom u vremenu i u povijesti, jest nemogućnost da se propast zaustavi i događaji preokrenu kao jedan od humanistički najobrazovanijih i najnačitanijih ovdašnjih vladara od Franje Josipa pa do Plenkovića i Vučića, imao je pred očima to more krvi i tu nacionalnu katastrofu srpsku i hrvatsku, kao i svih drugih koji pokraj ova dva najbrojnija južnoslavenska plemena žive, a sigurno je shvaćao i koliko je zapravo u svom očaju genijalna ta Mačekova zamisao da se prevari Hitler i da se kupuje vrijeme. Međutim, on je, za razliku od Mačeka, vodio računa o sebi i o svojima. Po prilici je odgovorio da on za sve to nema živaca ni vremena, da se plaši za svoju obitelj, da je umoran i rezigniran, i da će dopustiti generalu Nedeljkoviću da ga sprovede u Beograd, gdje će potpisati sve ono što pučisti od njega budu tražili, a onda će, skupa s obitelji, otići. Princ namjesnik u osnovi je postupio onako kako bi na njegovome mjestu postupila golema većina ljudi. Statistički zanemariv je broj onih koji bi pokušali učiniti ono što je Maček pokušao. O vlastitoj guzici vodi se računa, i o guzičicama svojih bližnjih.

Najdalje dokle svi ti naši Plenkovići mogu otići jest da popiju tu jednu čašu gospićke vode, uvjeravajući narod da je voda neškodljiva, ali već da svome nakotu daju da te vode pije, to, pak, ne! U tom smislu između obrazovanog i talentiranog Pavla i neobrazovanog i divljeg Andreja, razlika je nikakva.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 07, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija BesT
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 2,070.68 cm^2
Autor MILJENKO JERGOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PAKT PA RAT, ROB PA GROB

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c29511b0-61b6-4395-923c-e5c13cef62c0/pdf

Ali samo nekoliko dana kasnije, u okviru ta tri Rašetina i Gavranovićeva tjedna, Vladko Maček naći će se pred novim iskušenjem. Bit će mu ponuđeno da bude hrvatski kvisling. On to, međutim, odbija, bez obzira na to što ne može biti siguran u to hoće li ga odbijanje koštati života. Je li zamisliva takva situacija u kojoj će čovjek za dobro zajednice postati veleizdajnik i zločinac, kakav na kraju nužno završi na vješalima? Naime, da je Maček pristao biti poglavnik umjesto poglavnika, Nezavisna Država Hrvatska jednako bi bila zločinačka tvorevina, u kojoj bi, ovako ili onako, bio proveden Holokaust, ali ne bi, recimo, bilo genocida nad Srbima. Takva bi kvislinška i hitlerovska Hrvatska zacijelo bila otpornija i žilavija od one Pavelićeve, a Titu i Partiji bilo bi mnogo teže pokrenuti ustanak, jer Srbi u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini ne bi imali razlog da ustaju. Možda bi, da je prihvatio biti poglavnik umjesto poglavnika, Maček opasno doveo u pitanje jugoslavensku, pa tako i hrvatsku antifašističku borbu... Trebalo bi tu stvar, možda, provjeriti na jedini način koji nam stoji na raspolaganju: kroz pseudodokumentarističku fikciju i kroz paralelne fikcionalne povijesti. Ali ostavimo to po strani, jer je još zanimljivije ono drugo. Zašto je Vladko Maček zapravo odbio njemačku ponudu? Zato što kalkuliranje i varakanje sa sudbinom uvijek ima granice? Zato što nije mogao sebe zamisliti kao hitlerovca i filonacista? Zato što mu je, kao i svakome pametnom, u proljeće 1941. bilo bjelodano jasno da će sve završiti na najgori mogući način, u Auschwitzu, Treblinki, Sobiboru?

Ali to je samo jedan od slojeva priče, Maček je samo jedan (premda, možda, ovom čitatelju najvažniji) od junaka ove Rašetine i Gavranovićeve knjige. U njoj su, u toj knjizi, izvanredno dobro povezani i predočeni visoki i niski registri jedne tragedije. Ništa tu nije izmišljeno, ništa domaštano. Tek povremeno nasluti se luckasti smisao za humor (Rašetin?) i stanovita strepnja autora pred nužnim zamišljanjem vlastitog sudjelovanja u povijesnoj nevolji koju opisuju. Sve drugo, međutim, gola je doživljena istina.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 7
Oblast strane 768.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “Prekinimo obmanjivati mlade ljude da rata neće biti”, zašto je to odjeknulo?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ff1691df-b081-4bc1-9a9d-89f799f69fbe/pdf

“Prekinimo obmanjivati mlade ljude da rata neće biti”, zašto je to odjeknulo?

Neka Hrvati vide da Mladić za Vučićevu Srbiju nije ratni zločinac, nego ratni heroj. Dakle, kad okolnosti dozvole, naoružana Srbija krenut će u drugo poluvrijeme, a na putu će joj biti Hrvatska rema brojnim odjecima, izjava vojnog analitičara Ivice Mandića “Prekinimo obmanjivati mlade ljude da rata neće biti” izjava je tjedna. Mandić je bio mornarički kapetan bojnog broda, no u reakcijama je bilo dosta onih koji su ga optužili da paničari. Kako znam da je Mandić u karijeri bio podmorničar, a oni sigurno nisu paničari ni skloni paničarenju, ja ga shvaćam ozbiljno. No neki su ga krivo shvatili, jer on je govorio o mogućnostima ratnog sukoba između Europe i Rusije, pa su pomislili da će netko Hrvate opet tjerati da ratuju za Staljingrad kao u Drugom svjetskom ratu, očito nadahnuti izjavama našeg Zorana Milanovića. Koji, otkad je Putin napao Ukrajinu, paničari i više kako on neće HV-u dati da ratuje u Ukrajini, premda to nitko ne traži. Ne, ova Mandićeva poruka odnosila se na naše mlade ljude, ali zbog opasnosti koja nam postojano prijeti od sve agresivnijeg Aleksandra Vučića. Njegova Srbija i do sada je bila glavni remetilački faktor, a sada je potpuno razvidno da on Srbiju priprema za tzv. drugo poluvrijeme, a što mi u Hrvatskoj vrlo točno prevodimo kao poruku da će među nama rata opet biti, odnosno da će Srbija, kao i svaki put, napasti, te da ovoga puta očekuje da će i pobijediti.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 7
Oblast strane 768.9 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov “Prekinimo obmanjivati mlade ljude da rata neće biti”, zašto je to odjeknulo?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ff1691df-b081-4bc1-9a9d-89f799f69fbe/pdf

rvatska već godinama upozorava na enormno naoružavanje Srbije, što prepoznaje kao prijetnju i polazište za njezina nova teritorijalna “prisajedinjenja”, te da su u opasnosti Kosovo, Crna Gora, BIH ali i Hrvatska, koja će uvijek sprečavati stvaranje velike Srbije, odnosno “srpskog sveta”, kako je to u modernoj metodi soft powera Vučić pokušao sakriti. Hrvatska je prvo bila uljuljkana u činjenicu da smo članica NATO-a, no onda je prije sedam-osam godina Vlada shvatila da moramo imati HV koji će nas biti spreman obraniti sam. Vučić je s naoružavanjem krenuo ranije, prije desetak godina, i doveo Srbiju u vojnu prednost koja otprilike i sada iznosi oko te dvije godine. Dosta naših ljudi ne zna ili ne shvaća da je ona već nabavila sve ono što mi nabavljamo sada, a u PZO sustavima Hrvatska joj nema čime konkurirati. Jedina prednost Hrvatske je što sada ima borbenu eskadrilu Rafalea, ali i tu će nas Srbija dostići za nekoliko godina, kada joj stignu novi Rafalei F-4 standarda, a ostvarit će prednost ako realizira i najavljenu nabavu borbene eskadrile aviona J-10 iz Kine. Nakon objave vijesti da se Hrvatska poput Poljske okrenula Južnokorejcima i naručila raketni topnički sustav Chunmoo K239, te će tako za dvije godine steći sposobnost ispaljivanja balističkih projektila velikog dometa, mnogi su to u Hrvatskoj pozdravili, ali odmah su se javili i neki mudroseri naivnim pitanjem je li nam potrebna skupa utrka u naoružanju s Vučićem. I tu opet dolazimo do Mandićeva upozorenja, koji, kao i drugi analitičari, traži da se osvijestimo da je vjerojatnost izbijanja rata sada već 50-postotna te se moramo pripremiti. Izbora mi tu nemamo. Dok se u Hrvatskoj na središnjem trgu u Zagrebu zbiva veliki, ali civilizirani prosvjed protiv trovanja Like i cijele zemlje, u isto vrijeme u Beogradu je u Domu vojske Srbije počinjala komemoracija u slavu “legendarnog generala Ratka Mladića”. To vrlo slikovito objašnjava političku realnost ove dvije zemlje. Hrvatska teži zdravijoj i boljoj budućnosti svoje zemlje i ljudi, a službena politika Srbije teži ispunjavanju ideje velikosrpstva, koja je niknula prije 200 godina. Mladić je živio, ubijao, provodio genocid nad drugim narodima u ime velike Srbije. U Haagu je, kao i svi optuženi lideri Srba, osuđen na dugogodišnji ili doživotni zatvor. Nakon što je umro, bilo je jasno da će mu Vučić pružiti sve državne počasti. Nije dolazilo u obzir da postupi drukčije, jer bi time doveo u pitanje cilj ostvarenja velike Srbije. Dobro je da to sada vide i oni naivni Hrvati koji misle da će se naši odnosi i povijesne razmirice moći “popeglati” kao u filmu “Svadba”. Vučić se ljuti kada ga se nazove mali Putin, ali što reći nakon što je bio premijer, pa predsjednik države, a sada se opet kandidira i želi biti predsjednik vlade. A to je Putinov recept. Vučić više ništa ne skriva, on je lansirao termin drugo poluvrijeme, a dovoljno je pogledati njegove medije da se može shvatiti poruka. Hrvati su, da citiram, “narod koji nikada nije postojao, oni su bili Srbi i zaboravili su da su bili Srbi.” To su velikosrpske teze, koje su bile lansirane kao priprema za rat od režima Slobodana Miloševića. No sve je to izmislio Vuk Stefanović Karadžić u tekstu “Srbi svi i svuda”, iz 1836., gdje je on, shvaćajući da je Srbija mala te da ne okuplja sve Srbe, smislio da su svi koji govore štokavskim narječjem zapravo Srbi, bez obzira na njihovu vjeru, dakle, i njihovi su teritoriji Srbija. Nevjerojatno je da ta glupa teorija i dalje pali. Vučićevi mediji otvoreno kažu da se naoružavaju jer, kad okolnosti dopuste, idu s priključenjem Republike Srpske i Crne Gore. Smatraju, pak, da bi Hrvatska tu mogla raditi probleme. I zato vrijedi ona Mandićeva.

Dok se u Hrvatskoj odvijao veliki, ali civilizirani prosvjed, u isto vrijeme u Beogradu se slavio osuđeni ratni zločinac Ratko Mladić

Komentator Večernjakove Nedjelje

Davor Ivanković oštro secira političke pojave

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Sport
Strana 23
Oblast strane 165.76 cm^2
Autor (dm)

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Gospić na Balinovcu dobio prvu atletsku stazu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/86789f28-b39e-49ff-9717-58e192035464/pdf

ATLETIKA

Gospić na Balinovcu dobio prvu atletsku stazu

Na Gradskom stadionu Balinovac svečano je otvorena prva atletska staza u Gospiću, a otvorenje je održano uz finale Erste Plave lige. Gospić je tako dobio sportski sadržaj koji predstavlja veliki iskorak za razvoj atletike u Lici i stvaranje kvalitetnih uvjeta za rad s djecom i mladima, ali i potencijal za organizaciju natjecanja te pripreme hrvatskih atletičara. Okupljenima su se obratili izaslanik ministra turizma i sporta Darko Vučić, predsjednik Hrvatskog atletskog saveza Ivan Veštić, gradonačelnik Gospića dr. Darko Milinović te ambasadorica Erste Plave lige Blanka Vlašić.

– Vrijedilo je. Na ovu stazu se dugo čekalo, ali danas možemo reći da se čekanje isplatilo. Staza je napravljena vrhunskom tehnologijom i vjerujem da će biti temelj za razvoj atletike u ovom dijelu Hrvatske – poručio je Veštić, dodavši:

– Mi želimo da ovo bude nacionalni atletski centar Gospić. Ovaj kompleks ima potencijal za daljnji razvoj, a u budućnosti bismo ga mogli nadograditi i dodatnim sadržajima, među kojima posebno vidim mogućnost izgradnje dodatnog bacališta. Svečanu vrpcu zajedno su presjekli gradonačelnik dr. Darko Milinović, Blanka Vlašić i mlada gospićka atletičarka Sara Žarak, čime je nova atletska staza i službeno otvorena. Nova staza rezultat je višegodišnjeg projekta koji je Grad Gospić realizirao uz potporu Ministarstva turizma i sporta te Ministarstva regionalnoga razvoja i fondova Europske unije. Tijekom obje faze projekta Ministarstvo turizma i sporta uložilo je ukupno oko 346 tisuća eura. (dm) • DARKO MILINOVIĆ, gradonačelnik Gospića, svečano je prerezao vrpcu i, J. '-4

DARKO MILINOVIĆ, gradonačelnik Gospića, svečano je prerezao vrpcu

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 2,692.19 cm^2
Autor piše Hassan Haidar Diab

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Presuda čovjeku koji je stvarao Kosovo

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9580a090-1815-4839-a6a0-63027dec942d/pdf

UHaagu će bivši ratni zapovjednik UÇK, premijer i predsjednik

Hashim Thaçi uskoro čuti presudu za ratni zločin

Presuda čovjeku koji je stvarao Kosovo KAKVA GOD BILA, PRESUDA THAÇIJU PONOVNO ĆE UZDRMATI BALKAN Potvrđena optužnica objavljena je početkom studenoga 2020., nakon čega je Thaçi podnio ostavku na mjesto predsjednika Kosova i dobrovoljno se predao. Zajedno s Kadrijem Veselijem, Rexhepom Selimijem i Jakupom Krasniqijem prebačen je u pritvor Specijaliziranih vijeća u Haagu. Tužiteljstvo tvrdi da su zločini počinjeni od najmanje ožujka 1998. do rujna 1999. na više lokacija na Kosovu te u Kukësu i Cahanu na sjeveru Albanije. Suđenje Hashimu Thaçiju stoga nadilazi pitanje njegove osobne odgovornosti, a njegov ishod mogao bi imati dugoročne posljedice ne samo za Kosovo nego i za cijelu regiju. Presuda bi mogla pokazati kako će međunarodno pravosuđe vrednovati nasljeđe rata na Kosovu, ali i ponovno otvoriti pitanje spremnosti kosovskog društva da se suoči s najtežim poglavljima vlastite prošlosti.

piše Hassan Haidar Diab Šesnaestoga rujna 2026.

mogao bi biti potresan datum ne samo za Kosovo nego i za cijelu regiju. Bivši ratni zapovjednik, premijer i predsjednik Kosova Hashim Thaçi ponovno će stati pred suce Specijaliziranih vijeća Kosova u Haagu. Ovoga puta neće pregovarati o budućnosti Kosova, sjediti preko puta Aleksandra Vučića ni razgovarati s američkim diplomatima. Slušat će odgovor na pitanje koje godinama prati njegovu političku i ratnu biografiju: je li čovjek kojeg su jedni smatrali osloboditeljem, drugi protivnikom, a Zapad partnerom, bio dio sustava odgovornog za progon, zatvaranja, mučenja, nestanke i ubojstva? To neće biti samo presuda jednom čovjeku, već i simboličan obračun s jednim dijelom povijesti Kosova.

Thaçijeva priča zato je mnogo veća od sudskog predmeta. Ona počinje znatno prije predsjedničkih palača i diplomatskih salona. Hashim Thaçi rođen je 24. travnja 1968. u selu Buroja u Drenici, području koje će postati jedno od središta albanskog otpora srpskoj vlasti. Studirao je povijest na Sveučilištu u Prištini, bio povezan s albanskim političkim pokretima, a zatim odlazi u Švicarsku, gdje nastavlja studij i djelovanje unutar albanske emigracije. Početkom devedesetih postaje jedan od ljudi povezanih s nastankom Oslobodilačke vojske KOSOVA,UÇK.

Nakon ukidanja autonomije Kosova, Albanci su izgradili paralelne političke i društvene strukture. Ibrahim Rugova zagovarao je nenasilni otpor, no zbog izostanka konkretnih rezultata među kosovskim Albancima postupno je raslo nezadovoljstvo njegovom politikom, što je otvorilo prostor za jačanje UÇK.

Thaçi se ubrzo nametnuo kao jedan od njegovih politički najvažnijih ljudi, a tijekom rata 1998. i 1999. bio je politički direktor UÇK. Dok je Srbija UÇK smatrala terorističkom organizacijom, velik dio kosovskih Albanaca doživljavao ga je kao oslobodilačku vojsku. Istodobno se odnos međunarodne zajednice prema UÇK mijenjao velikom brzinom, pa su ljudi koji su samo nekoliko godina ranije bili promatrani kao pripadnici ilegalne gerile postali sugovornici zapadnih diplomata. Thaçijeva ključna politička sposobnost pritom nije bila vojna, nego sposobnost prepoznavanja odnosa moći. Rano je shvatio da se pitanje Kosova neće riješiti samo na kosovskim planinama, nego i za diplomatskim stolovima u Washingtonu, Bruxellesu, Parizu, Londonu i Berlinu. Dok su drugi zapovjednici UÇK gradili ratni autoritet, Thaçi je gradio politički profil čovjeka s kojim Zapad može razgovarati. Prijelomni trenutak dolazi u Rambouilletu 1999. godine. Thaçi je predvodio kosovsku delegaciju na pregovorima u Francuskoj. Iako je imao samo tridesetak godina, odjednom se našao za stolom s nekim od najmoćnijih diplomata svijeta. Madeleine Albright i američka diplomacija intenzivno su pritiskali kosovsku delegaciju da prihvati sporazum.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 2,692.19 cm^2
Autor piše Hassan Haidar Diab

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Presuda čovjeku koji je stvarao Kosovo

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9580a090-1815-4839-a6a0-63027dec942d/pdf

Dio UÇK bio je skeptičan jer dokument nije odmah jamčio punu neovisnost, a Thaçi je na kraju prihvatio političku logiku kompromisa. Kosovska delegacija potpisala je sporazum, no Beograd ga nije prihvatio. Nakon toga slijedila je NATO-ova intervencija protiv Savezne Republike Jugoslavije, bombardiranje koje je trajalo 78 dana i završilo povlačenjem srpskih snaga s Kosova te dolaskom međunarodnih snaga. Thaçi je iz rata izašao kao jedan od ključnih albanskih političkih lidera. U tome albanskih političkih lidera. U tome se krije prvi veliki paradoks njegove biografije. Zapad nije samo pregovarao s njim, nego mu i pomogao da od gerilskog političkog vođe postane međunarodno prihvatljiv državnik. Fotografije s američkim državnim tajnicima, europskim čelnicima i zapadnim diplomatima postupno su potisnule ratnu uniformu. Nakon rata bio je predsjednik privremene vlade Kosova, sudjelovao je u transformaciji UÇK u Kosovski zaštitni korpus, a zatim je osnovao Demokratsku partiju Kosova, PDK. Iz ratnog pokreta nastala je politička struktura koja će desetljećima dominirati kosovskom politikom. Thaçi je postao njezino najprepoznatljivije lice. Njegov politički uspon kulminirao je nakon izbora 2007. Početkom 2008. postaje premijer, a 17. veljače iste godine Kosovo proglašava neovisnost. Upravo je Thaçi kao premijer pročitao deklaraciju kojom je Kosovo proglašeno neovisnom i suverenom državom.

Kosovski Albanci doživjeli su to kao povijesni trenutak. Srbija ga je pak ocijenila jednostranim i nezakonitim odcjepljenjem teritorija, dok su SAD i većina ključnih zapadnih država u proglašenju neovisnosti vidjele završetak procesa započetog nakon rata 1999. Od tog trenutka Thaçi postaje gotovo idealan partner američke politike na Kosovu. Govori jezikom euroatlantskih integracija, podržava NATO, naglašava prijateljstvo sa SAD-om i prihvaća američko posredovanje kao temelj kosovske sigurnosti.

UPrištini su američke zastave godinama gotovo jednako vidljive kao kosovske, a politička elita izrasla iz UÇK vrlo dobro zna kome duguje vojni preokret iz 1999. Thaçi je tu vezu pretvorio u politički kapital. Ipak, njegov odnos s međunarodnom zajednicom nikada nije bio samo sentimentalno savezništvo. Bio je izrazito pragmatičan. Znao je da mala država čiju neovisnost ne priznaju Srbija, Rusija, Kina i još niz zemalja teško može opstati bez snažnog američkog pokroviteljstva. Istodobno je pokušavao održavati odnose s Bruxellesom, Berlinom, Parizom i drugim europskim centrima. Kada je 2016. izabran za predsjednika Kosova, Thaçi više nije bio nekadašnji gerilac koji traži međunarodno priznanje nego jedan od najiskusnijih političara Balkana.

Upravo tada počinje druga velika faza njegove političke karijere – pokušaj konačnog sporazuma sa Srbijom. Njegov odnos s Aleksandrom Vučićem bio je posebno zanimljiv. Dvojica političara dolazila su iz potpuno suprotstavljenih nacionalnih projekata i ratnih političkih tradicija, ali su istodobno pokazivala sposobnost vrlo pragmatične komunikacije. Susretali su se u okviru dijaloga Beograda i Prištine, razgovarali uz europske posrednike, ali i izvan strogo formalnih okvira. Thaçi je postupno počeo govoriti o "korekciji granica". U javnosti su se pojavila nagađanja o mogućoj razmjeni teritorija: sjever Kosova s većinskim srpskim stanovništvom bio bi dio jednog šireg dogovora, dok bi područja Preševske doline s albanskim stanovništvom mogla biti povezana s Kosovom. U intervjuu za Večernji list u listopadu 2018. godine, Hashim Thaçi priznao je da je s predsjednikom Srbije Aleksandrom Vučićem razgovarao o konačnom dogovoru koji je uključivao razgraničenje, odnosno moguću razmjenu teritorija. Sama činjenica da se o takvoj mogućnosti ozbiljno razgovaralo izazvala je politički potres.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 2,692.19 cm^2
Autor piše Hassan Haidar Diab

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Presuda čovjeku koji je stvarao Kosovo

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9580a090-1815-4839-a6a0-63027dec942d/pdf

Na pitanje o tome je li s predsjednikom Vučićem u Bruxellesu vodio niz razgovora o razgraničenju, što se različito tumačilo, te znači li to razmjenu teritorija – sjever Kosova za Preševsku dolinu – ili nešto sasvim drugo, Thaçi je odgovorio: ”Neovisnost Kosova priznalo je 116 država svijeta, a Kosovo je član više od 200 međunarodnih organizacija. Nažalost, imamo ruski veto u Vijeću sigurnosti na ulazak u UN. S druge strane, EU je jasno dao do znanja i Kosovu i Srbiji da najprije moramo riješiti međusobne probleme kako bismo otvorili put prema članstvu u Europskoj uniji.

Moram biti sasvim iskren i otvoreno reći da se dijalog između predsjednika Vučića i mene ne vodi zato što se volimo ili zato što volimo sjediti zajedno. Ja te sastanke mrzim i svaki put od njih dobijem glavobolju. Ali u interesu je naše zemlje da gradimo mir i razumijevanje. Danas Kosovo i Srbija blokiraju jedno drugo, umjesto da si međusobno olakšamo put prema Europi.

Za mogući sporazum između Kosova i Srbije zalažu se i SAD i EU. Moj angažman i cilj u ovom trenutku jest postići mirovni sporazum koji podrazumijeva uzajamno priznanje, a uključivao bi i demarkaciju i korekciju približno 400 kilometara granice koju imamo sa Srbijom”, rekao je Tachi te dodao:

”Koje bi bile prednosti Kosova ako se postigne mirovni sporazum? Prije svega, uzajamno priznanje. Kosovu

Želio je s Vučićem sklopiti mirovni sporazum, a nije isključivao ni zamjenu teritorija i korekciju granice

Thaçijevi pristaše prosvjedovali su diljem gradova na Kosovu protiv njegova uhićenja

Hashim Thaçi je praktički preko noći od bliskog američkog saveznika postao čovjek kojeg je međunarodni sustav prepustio Haagu bi se otvorio put prema članstvu u NATO-u i EU, a pet država članica EU koje još nisu priznale Kosovo mogle bi ga priznati. Otvorio bi se i put prema članstvu u Vijeću Europe i OE-SS-u. Naravno, Srbija neće priznati Kosovo kao poklon Kosovu, ali iznad svega mora gledati i na svoju europsku perspektivu. Što se tiče korekcije granica, ja sam za to. To bi bila povijesna korekcija granica kako bi se Preševo, Medveđa i Bujanovac pripojili Kosovu. Ali ni pod kojim uvjetima ne možemo pregovarati o Mitrovici, Gazivodama i Trepči. Svakako, to bi bio proces razumijevanja i mira te obostrani sporazum. Ako predsjednik Vučić i ja dogovorimo mirovni sporazum, nitko ne može biti protiv toga. Mnogo je rizičnija bila promjena granica između Istočne i Zapadne Njemačke nakon Drugog svjetskog rata nego ovo danas. Isto tako, imali smo razgraničenja između Češke i Slovačke te Nizozemske i Belgije. Pratim i razgraničenje između Hrvatske i Slovenije te znam da ima mnogo kritika u tom procesu, baš kao i oko moje ideje o razgraničenju Kosova i Srbije. Svojom idejom i prijedlogom želim izbjeći podjelu Kosova, a samim time i stvaranje Zajednice srpskih općina, koja bi, u neku ruku, predstavljala novu Republiku Srpsku na Kosovu i bila izvan funkcija Republike Kosovo. Mi nećemo dopustiti da se to dogodi. Pogrešan je pristup onih koji uspoređuju Kosovo s BIH. BIH je potpuno drukčiji, složeniji i stariji problem i bit će ga teže riješiti nego kosovski problem. O razgraničenju sam razgovarao i s predsjednicima Crne Gore i Makedonije, koji me podržavaju i ohrabruju u postizanju mirovnog sporazuma sa Srbijom, koji bi se temeljio na uzajamnom priznanju. Ako kosovski slučaj bude presedan, bit će to pozitivan, a ni u kojem slučaju negativan presedan. U slučaju postizanja sporazuma njime nikako nećemo ugroziti prijateljske zemlje u regiji”, rekao je u intervjuu Tachi.

Međutim, njemačka kancelarka Angela Merkel bila je izrazito skeptična prema mijenjanju granica na Balkanu. Dio europskih diplomata strahovao je da bi takav presedan otvorio Pandorinu kutiju – od Bosne i Hercegovine do Sjeverne Makedonije i drugih područja s neriješenim etničkim pitanjima.

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 2,692.19 cm^2
Autor piše Hassan Haidar Diab

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Presuda čovjeku koji je stvarao Kosovo

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9580a090-1815-4839-a6a0-63027dec942d/pdf

Američka administracija Donalda Trumpa bila je otvorenija. Thaçi je shvatio da Trumpova administracija želi veliki vanjskopolitički uspjeh. Richard Grenell, Trumpov posebni izaslanik za dijalog Srbije i Kosova, snažno je gurao pregovore. Thaçi se približio američkom pristupu, dok je tadašnji kosovski premijer Albin Kurti bio znatno skeptičniji.

Nastao je neobičan politički trokut: Washington, Beograd i Thaçi željeli su postići veliki sporazum, dok su mnogi u Prištini i dijelu Europe strahovali od cijene takvog dogovora.

Aonda se dogodio trenutak koji je potpuno promijenio Thaçijev život. U lipnju 2020. trebao je otputovati u Washington na sastanak sa srbijanskim predsjednikom Aleksandrom Vučićem, koji se trebao održati u Bijeloj kući uz posredovanje Trumpove administracije. Thaçi je već bio na putu kada je 24. lipnja Ured specijaliziranog tužitelja objavio da je protiv njega i Kadrija Veselija podignuta optužnica za ratne zločine i zločine protiv čovječnosti. Važno je naglasiti da sudac u tom trenutku još nije bio potvrdio optužnicu. Tužiteljstvo je njezinu javnu objavu opravdalo tvrdnjama da su Thaçi i Veseli pokušavali ometati i potkopavati rad Specijaliziranih vijeća. Politički učinak bio je trenutačan. Thaçi nije otišao u Bijelu kuću, a američki pokušaj postizanja dogovora Beograda i Prištine ostao je bez jednog od ključnih protagonista. U dijelu kosovske javnosti pojavila se interpretacija prema kojoj je Thaçi praktički preko noći od američkog saveznika postao čovjek kojeg je međunarodni sustav prepustio Haagu. Mnogi Kosovari i pripadnici UÇK smatraju da su ih Amerikanci “izdali”. Specijalizirana vijeća formalno su dio kosovskog pravnog sustava, iako su smještena u Haagu te u njima rade međunarodni suci i tužitelji. Kosovo ih je osnovalo 2015. pod snažnim pritiskom međunarodne zajednice, nakon višegodišnjih optužbi za zločine pripadnika UÇK. Paradoks je u tome što je i sam Thaçi podržao osnivanje tog suda. Vjerojatno je računao da će suradnja s međunarodnim institucijama potvrditi političku zrelost Kosova i pomoći u skidanju tereta kolektivnih optužbi s UÇK. Da je odnos Washingtona prema Thaçiju bio složeniji od jednostavne priče o izdaji, pokazuje i činjenica da je američki državni tajnik Mike Pompeo još 2019. upozoravao Thaçija kako bi pokušaji ukidanja ili slabljenja Specijaliziranih vijeća ozbiljno naštetili međunarodnom kredibilitetu Kosova. Washington ga je, dakle, istodobno mogao smatrati važnim političkim partnerom u pregovorima sa Srbijom i podržavati instituciju koja ga je poslije optužila.

Potvrđena optužnica objavljena je početkom studenoga 2020. Thaçi je podnio ostavku na mjesto predsjednika Kosova i dobrovoljno se predao. Zajedno s Kadrijem Veselijem, Rexhepom Selimijem i Jakupom Krasniqijem prebačen je u pritvor Specijaliziranih vijeća u Haagu. Četvoricu optužnica tereti se za šest točaka zločina protiv čovječnosti, progon, zatvaranje, druga nečovječna djela, mučenje, ubojstva i prisilne nestanke te četiri točke ratnih zločina: nezakonita i proizvoljna uhićenja i pritvaranja, okrutno postupanje, mučenje i ubojstva. Tužiteljstvo tvrdi da su zločini počinjeni od najmanje ožujka 1998. do rujna 1999. na više lokacija na Kosovu te u Kukësu i Cahanu u sjevernoj Albaniji. Suđenje Hashimu Thaçiju zato nadilazi pitanje njegove osobne odgovornosti. Njegov ishod mogao bi imati dugoročne posljedice za Kosovo, ali i cijelu regiju. Presuda će pokazati kako će međunarodno pravosuđe vrednovati nasljeđe rata na Kosovu, ali i otvoriti pitanje može li se društvo suočiti s najtežim poglavljima vlastite prošlosti. Za Kosovo će to biti trenutak suočavanja s poviješću koji bi mogao promijeniti i njegovu političku budućnost.

Thaçi i Aleksandar Vučić više su puta pregovarali, ali posljednjih godina potpuno su zamrli razgovori između Kosova i Srbije

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 35
Oblast strane 626.57 cm^2
Autor PIŠE DENIS ROMAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Čak i mrtav, Ratko Mladić prijeti crnogorskom ulasku u Europsku uniju

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/06bdb652-b58d-4004-b9f0-ac22fa443c8b/pdf

Čak i mrtav , Ratko Mladić prijeti crnogorskom ulasku u Europsku uniju

PIŠE DENIS

ROMAC ak i mrtav, osuđeni ratni zločinac Ratko Mladić svojim mučnim nasljeđem kadar je izazvati sukobe i destabilizirati cijele države, što ponovno potvrđuje da neraščišćeno ratno nasljeđe i nesuočavanje s ratnim zločinima čak i tri desetljeća nakon rata imaju razarajući destabilizacijski potencijal na postratna društva. Nakon što je predsjednik crnogorske skupštine Andrija Mandić uputio telegram sućuti obitelji preminulog pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, koji je umro na izdržavanju doživotne kazne zatvora zbog najtežih ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti i genocida, crnogorska opozicija, predvođena Demokratskom partijom socijalista (DPS), pokrenula je ovih dana službenu inicijativu za njegovu smjenu. Argumentacija opozicijskih stranaka itekako je utemeljena. Opozicijske stranke i građanske udruge ističu da je izražavanje pijeteta i slanje sućuti povodom smrti čovjeka osuđenog za genocid u Srebrenici i najteže ratne zločine prekoračuje sve civilizacijske i moralne granice. Osim toga, time se veličaju i relativiziraju ratni zločini, što izravno ugrožava europski put Crne Gore, koja se nalazi na pragu ulaska u Europsku uniju. Naime, Podgorica je dosad otvorila sva 33 poglavlja pregovora s EU, a privremeno je zatvorila njih 18. Još četiri poglavlja trebala bi zatvoriti sljedeći mjesec, a sva preostala planira zatvoriti do kraja godine, što bi joj otvorilo put za ulazak u EU 2028. godine. Iz opozicije, međutim, upozoravaju da Crna Gora ne može deklarativno težiti članstvu u EU dok prvi čovjek njezina parlamenta istodobno krši europske vrijednosti i ne poštuje presude međunarodnih sudova. Mandićev potez, očekivano, izazvao je val osuda u regiji, posebice u Bosni i Hercegovini te Hrvatskoj, dok crnogorski predsjednik Jakov Milatović javno osuđuje relativizaciju Mladićevih zločina poručujući da se dostojanstvo žrtava mora poštovati. Inicijativu za smjenu, osim DPS-a, podržalo je više stranaka, među kojima je i Hrvatska građanska inicijativa (HGI), ali i Bošnjačka stranka, koja je dio vladajuće koalicije. Iako je takav potez Bošnjačke stranke izazvao ozbiljne napetosti unutar vladajućih redova, malo je vjerojatno da će inicijativa za Mandićevu smjenu uspjeti.

Naime, Pokret Europa sad (PES) crnogorskog premijera Milojka Spajića, glavna stranka vladajuće koalicije, čvrsto se protivi Mandićevoj smjeni, poručujući da neće glasati za razrješenje zato da “ružna prošlost ne bi upropastila svijetlu budućnost” i ekonomski napredak Crne Gore. Spajić ovom pitanju pristupa pragmatično, ne želeći riskirati pad svoje vlade. Mandić je predsjednik Nove srpske demokracije (NSD), desničarske prosrpske stranke koja je dio vladajuće koalicije. Spajić se ograđuje od veličanja i relativizacije ratnih zločina, ali bez potpore konkretnoj smjeni. PES u ovom slučaju “ružnu prošlost” od koje se eksplicitno ograđuje i distancira pokušava odvojiti od konkretnog glasanja, pokušavajući tako u isto vrijeme ne ugroziti vladajuću većinu i sačuvati vlastiti obraz. U Spajićevu slučaju, naravno, koalicijska matematika nadilazi važnost moralnog odnosa prema ovom pitanju, što je uobičajeno ne samo u Crnoj Gori nego i diljem regije.

Spajić se ovdje suočava s paradoksom. Nalazi se između dvije vatre. Na jednoj je strani zahtjev za osudu i sankcioniranje veličanja osuđenog ratnog zločinca, što izravno potkopava europske vrijednosti i temelje na kojima počiva EU, a to bi ugrozilo i crnogorsko pristupanje Uniji. Ali i ako uskrati potporu Mandiću i dopusti njegovu smjenu, onda riskira destabilizaciju vlastite parlamentarne većine i provedbu reformi u ključnom trenutku za zemlju, u samoj završnici pregovora, čime ponovno ugrožava skori ulazak Crne Gore u EU.

Ovdje nije riječ samo o apstraktnoj opasnosti. Prijetnja je stvarna i vrlo realna. Ako ne sankcionira Mandića, suočit će se s optužbom da Crna Gora odstupa od europskih vrijednosti, a ako ga ipak sankcionira, suočit će se s destabilizacijom, koja će ponovno ugroziti dovršetak pristupnih pregovora, a time i ostvarenje strateškog cilja svoje vlade.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 35
Oblast strane 626.57 cm^2
Autor PIŠE DENIS ROMAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Čak i mrtav, Ratko Mladić prijeti crnogorskom ulasku u Europsku uniju

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/06bdb652-b58d-4004-b9f0-ac22fa443c8b/pdf

Tako odnos prema mrtvom ratnom zločincu diktira brzinu kojom će Crna Gora pristupiti EU. Spajić u toj situaciji bira stabilnost vladajuće većine, nadajući se da će time osigurati ne samo vlast nego i ulazak u EU. Spajić je slično postupio i prije nekoliko godina, u vrijeme crnogorske rezolucije koja je povezala Srebrenicu i Jasenovac.

Ta je rezolucija nastala kao odgovor na to što je crnogorska vlada u UN-u podržala Rezoluciju o Srebrenici, čime je Spajićev PES pokušao zadovoljiti i umiriti prosrpski i proruski dio vlastite koalicije, nastojeći izbjeći urušavanje vlade. Ključna je razlika između tih slučajeva činjenica da je destruktivni potencijal rezolucije o Srebrenici i Jasenovcu tada bio usmjeren izvan granica Crne Gore, prema Hrvatskoj, dok su posljedice najnovijeg slučaja uglavnom ograničene na preživljavanje vladajuće koalicije. Ne znamo je li rezolucija doista bila, kako je tada tvrdio jedan opozicijski zastupnik, "kukavičje jaje Aleksandra Vučića podmetnuto Crnoj Gori kako bi se srušili dobrosusjedski odnosi s Hrvatskom", ali rezolucija je nesumnjivo pokvarila odnose Podgorice i Zagreba, koji je tada zbog rezolucije usporio crnogorske pregovore, što je, naravno, bilo u interesu Vučićeva režima. Predsjednik Srbije po svaku cijenu želi usporiti Crnu Goru na putu prema EU, pribojavajući se situacije u kojoj će vlastitim građanima morati objašnjavati zašto je Srbija zastala na putu prema EU i zašto je Crna Gora prestigla Srbiju.

I od eventualnog kraha crnogorske vladajuće većine zbog Ratka Mladića jedinu bi korist imao Vučićev režim, no time ne tvrdimo da Vučić upravlja Mandićem i izravno stoji iza najnovije političke krize u Podgorici jer za to nema dokaza. Međutim, Vučić ne mora neposredno izazvati krizu u Podgorici da bi od nje imao koristi.

Premijer Milojko Spajić bira stabilnost vladajuće većine, nadajući se da će time osigurati ne samo vlast nego i ulazak u EU

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 1, 5
Oblast strane 967.65 cm^2
Autor Bernard KARAKAŠ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić ulazi u bitku za premijersku fotelju, izbori krajem listopada

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cc31e478-3cae-48c3-8f16-4f2be8a68262/pdf

Politički manevar srbijanskog predsjednika

Vučić ulazi u bitku za premijersku fotelju, izbori krajem listopada

Str.

STRATEGIJA OPSTANKA Srbijanski predsjednik u neizvjesnoj političkoj bitki

Parlamentarni izbori u Srbiji su i referendum o Vučiću

Vučić je u proteklih 12 godina puno puta izlazio na izbore, ali gotovo nikada u situaciji u kojoj nije unaprijed znao ishod. Ovoga puta je znatno drugačije. Pred njim više nije razjedinjena i politički iscrpljena opozicija kakvu je navikao pobjeđivati, već nezadovoljstvo koje se mjesecima prelijeva iz velikih gradova u unutrašnjost zemlje

Bernard KARAKAŠ

Srbijanski predsjednik

Vučić jučer je, sa sjednice Glavnog odbora SNS-a održanog u Nišu, najavio parlamentarne izbore u Srbiji na kojima će biti nosilac stranačke liste i kandidat za predsjednika vlade.

- Glavni odbor stranke donio je jednoglasnu odluku da na budućim izborima nastupamo s listom »Aleksandar Vučić – Ujedinjena Srbija«, a nositelj liste i naš kandidat za predsjednika Vlade bit će Aleksandar Vučić, poručio je predsjednik SNS-a Miloš Vučević.

Ovim je potezom definirana Vučićeva strategija za opstanak na vlasti, strategija za vjerojatno najneizvjesniju političku bitku pred kojom se nalazi u posljednjih 12 godina.

Korupcija i nepotizam

Naime, Srbiju već gotovo dvije godine potresa val velikih prosvjeda protiv SNS-a i sadašnjih struktura vlasti. Iako je izravni povod bila tragedija u Novom Sadu kada se, 1. studenog 2024., urušila nadstrešnica na tamošnjoj željezničkoj postaji pri čemu je poginulo 16 osoba, stvarni razlog prosvjeda duboka je korupcija i nepotizam koji već godinama vladaju na tamošnjoj političkoj i društvenoj sceni. Zapošljavanje u državnim i gradskim tvrtkama, od mjesta direktora u državnom tehnološkom centru do pozicije čistača ulica u komunalnoj tvrtki neke male općine, gotovo je nemoguće bez članske iskaznice SNS-a. Pravna država gotovo da i ne postoji, a zemlju potresaju afere velikih razmjera koje redovito ostaju bez odgovora. Od afera prodaje oružja iz namjenske tvornice Krušik, preko afere Jovanjica u kojoj je pronađena najveća plantaža marihuane u Europi, do afere u kojoj je šef beogradske policije zataškavao ubojstvo u restoranu i pomagao ukloniti tijelo. Tim i nebrojenim drugim aferama zajedničke su dvije stvari. Prvo, niti jedna od njih nije sudski okončana ni riješena, i drugo, možda još važnije, ključni akteri ovih afera visoki su dužnosnici SNS-a.

Usijana atmosfera

Atmosfera u Srbiji već je mjesecima usijana, gotovo na rubu sukoba koji bi mogao prerasti u građanski rat. A Vučić sada pažljivo kalkulira kako se održati na vrhu i zadržati vlast.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 1, 5
Oblast strane 967.65 cm^2
Autor Bernard KARAKAŠ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić ulazi u bitku za premijersku fotelju, izbori krajem listopada

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cc31e478-3cae-48c3-8f16-4f2be8a68262/pdf

Još prije mjesec ili dva dana procjene su govorile kako će Vučić, kojemu drugi predsjednički mandat istječe sljedeće godine, dati ostavku te ishoditi da ga sadašnji saziv parlamenta imenuje premijerom, čime bi si osigurao mir najmanje dvije godine. No sada je odlučio zaigrati na rizičniju kartu. Raspustit će parlament, a na novim izborima koji bi, kako se čini, trebali biti održani 25. listopada, pokušati sa SNS-om izboriti većinu u Skupštini i premijerski mandat od četiri godine.

Iako je SNS na prošlim izborima »pomeo« svoje suparnike i ostvario apsolutnu većinu svevši opoziciju samo na svojevrsni parlamentarni ukras, situacija je danas znatno drugačija. Nitko sa sigurnošću ne može procijeniti tko bi doista dobio većinu glasova, no jasno je kako SNS iz mjeseca u mjesec gubi broj pristalica. I ukoliko je moguće učvrstiti vlast na parlamentarnoj razini, to treba učiniti što prije. Vučić je već prije mjesec dana počeo neformalnu kampanju. Ali ne po gradovima gdje je situacija više ili manje jasna, i gdje su se birači već uvelike odlučili komu će dati svoj glas, opoziciji ili SNS-u. Vučić sada »napada« sela i manje sredine. Već je danima na svojevrsnoj turneji po unutrašnjosti Srbije gdje sa seljacima ispija rakiju, radi pekmez od šljiva, priča dogodovštine iz mladosti i prisjeća se kako je u rodnom selu svojih roditelja pomagao u zidanju njihove obiteljske kuće. I naravno, obećava. Obećava ceste, kanalizaciju, obećava posao svakome tko ga za posao pita. A sve to pred kamerama prorežimskih televizija s nacionalnom koncesijom koje prenose svaku njegovu riječ.

Panika i u opoziciji

Sdruge strane, u svojevrsnoj panici je i opozicija. Studentska lista, koju većina urbanog stanovništva Srbije drži svojim favoritom, još nije formirana. Niti se, osim rušenja SNS-a, znaju njihovi stavovi o bilo kojem ključnom pitanju, od politike, preko vanjskih poslova, do gospodarstva. Uostalom, još se javno ne znaju ni čelni ljudi studentskog pokreta koji bi trebali kroz nekoliko mjeseci preuzeti kormilo države. Naravno, ukoliko pobijede na izborima. Svoj dio kolača pokušat će na izborima osvojiti i tradicionalne opozicijske stranke, iako će vrlo teško prijeći prag, no oduzet će studentima dio glasova... Ovoga trenutka ispod površine srpske političke scene igra se nervozna partija šaha i kombinatorika s jednim pitanjem, kako osvojiti većinu na biralištima.

Vučić je u proteklih 12 godina puno puta izlazio na izbore, ali gotovo nikada u situaciji u kojoj nije unaprijed znao njihov ishod. Ovoga puta je znatno drugačije. Pred njim više nije razjedinjena i politički iscrpljena opozicija kakvu je navikao pobjeđivati, već nezadovoljstvo koje se mjesecima prelijeva s ulica na fakultete, iz velikih gradova u unutrašnjost zemlje. Izbori koji slijede nisu samo još jedno odmjeravanje snaga SNS-a i njegovih protivnika, već i referendum o Vučiću i sustavu koji je izgradio tijekom više od desetljeća vlasti.

Aupravo zato predsjednik Srbije sada igra možda i najveću političku partiju svoje karijere. Ako pobijedi, mogao bi osigurati još četiri godine gotovo neograničene vlasti. Ako izgubi, neće izgubiti samo mjesto premijera. Mogao bi se početi raspadati čitav politički sustav koji je godinama gradio oko sebe.

UKAMPANJI

Vučić »napada« sela i manje sredine. Već je danima na svojevrsnoj turneji po unutrašnjosti Srbije gdje sa seljacima ispija rakiju, radi pekmez od šljiva, priča dogodovštine iz mladosti... Proračunati potezi

Vučić sada vrlo proračunato vuče svaki svoj potez. Sutra će biti pokopan ratni zločinac Ratko Mladić, i to sa svim vojnim počastima. No Vučić neće biti nazočan. Sprječava ga, kaže, posjet kazahstanskog predsjednika koji baš sutra, prigodno, dolazi u Beograd. Najavljuje da Srbija s njim na čelu neće ući u EU, što je glazba za uši konzervativnih glasača, upravo onih na koje Vučić cilja. Umirovljenicima se, igrom slučaja, za petnaestak dana, isplaćuje novčana pomoć... listopada trebali se održati parlamentarni izbori u Srbiji

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 23
Oblast strane 37.78 cm^2
Autor DS

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SNS: VUČIĆ JE KANDIDAT ZA PREMIJERA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0d17c8e9-ed26-48ff-80ac-742d247e44e9/pdf

sNs: VUČIĆ Je KANDIDAT ZA PREMIJERA

Središnji odbor Srpske napredne stranke (SNS) odlučio je da nositelj liste na predstojećim izvanrednim parlamentarnim izborima i kandidat SNS-a za premijera, ako ta lista pobijedi, bude predsjednik Srbije Aleksandar Vučić. Predsjednik naprednjaka Miloš Vučević rekao je da je Vučić “najsposobniji državnik”. (ds)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 178.92 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KOMEMORACIJA RATKU MLADIĆU

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/91544aa2-ec7c-437e-a295-9d9f0dad86ec/pdf

Ratni zločinac

KOMEMORACIJA RATKU MLADIĆU

BEOGRAD - Komemoracija generalu vojske bosanskih Srba Ratku Mladiću, osuđenom na doživotni zatvor za genocid i ratne zločine, održana je u subotu u Domu Vojske Srbije u Beogradu u prisutnosti obitelji i suboraca uz nekoliko sadašnjih i bivših dužnosnika Srbije i Republike Srpske. Ratko Mladić, ratni zapovjednik vojske bosanskih Srba tijekom sukoba 1990-ih, pravomoćno je osuđen za genocid u Srebrenici počinjen u srpnju 1995. godine, za progon i prisilno premještanje Bošnjaka i Hrvata diljem Bosne i Hercegovine, snajpersko djelovanje, granatiranje i teroriziranje civila tijekom opsade Sarajeva, te za uzimanje pripadnika mirovnih snaga UN-a za taoce kao odmazdu za NATO bombardiranja 1995. godine. Komemoracija je, zbog istovremenog zasjedanja Središnjeg odbora vladajuće Srpske napredne stranke (SNS) u Nišu koji je šefa države Aleksandra Vučića kandidirao za premijera, pala u drugi plan provladinih medija.

Prema medijskim izvješćima, komemoraciji su uz članove obitelji nazočili srbijanski ministar pravde Nenad Vujić, predsjednik bosanskohercegovačkog enitiiteta Republika Srpska (RS) Siniša Karan, te ministri unutarnjih poslova, rada i boračko-invalidske zaštite RS-a Željko Budimir i Radan Ostojić.

O Mladiću su govorili nekadašnji časnici i njegovi suborci, te ruska povjesničarka Jelena Guskova. Prema beogradskim medijima na ulazak u Dom Vojske Srbije na komemoraciju u subotu je čekalo nekoliko stotina ljudi. Mladić je umro 27. kolovoza u pritvoru Međunarodnog rezidualnog mehanizma za kaznene sudove u Den Hagu, gde je izdržavao kaznu doživotnog zatvora.

Njegovi posmrtni ostaci dopremljeni su 3. rujna u Beograd zrakopolovom Vlade Srbije i prebačeni na Vojnomedicinsku akademiju zbog - prema medijskim izvješćima - zahtjeva obitelji za obdukcijom.

Posmrtni ostaci generala Ratka Mladića, kojeg mnogi u Srbiji i Republici Srpskoj smatraju herojem, bit će pokopani u obiteljskoj grobnici, pored kćeri Ane, nakon mimohoda pored lijesa koji će prije ukopa biti izložen u lokalnoj crkvi. (Hina)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 06, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija Sport
Strana 68
Oblast strane 458.92 cm^2
Autor Pišu: ISSAKrALJ, JAKoV DroBNJAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov GOSPIĆ CE STVARATI PRVAKE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6b39e0c3-a94e-4770-b339-d7fb937a8338/pdf

BLANKA VLAŠIĆ:

GOSPIĆ ĆE STVARATI PRVAKE

Grad je dobio atletsku stazu vrijednu 800.000 eura, a održano je i finale Erste Plave lige

PIŠU: ISSA KRALJ, JAKOV DROBNJAK

Sunce je u petak obasjalo Gospić, a s njim je u grad stigla i neka nova energija. Na Gradskom stadionu Balinovac nije bilo teških tema ni zabrinutih pogleda. Stadionom su odzvanjali dječji smijeh, navijanje i pljesak. Održano je finale Erste Plave lige, najvećeg atletskog natjecanja za osnovnoškolce u Hrvatskoj.

U Gospić je stiglo 13 ekipa iz cijele zemlje i gotovo 550 djece od četvrtog do sedmog razreda. Trčalo se, skakalo u dalj te bacalo kuglu i vortex, uz poruku o zajedništvu i sportu. Natjecatelje su bodrili roditelji, učitelji, treneri i ambasadori Erste Plave lige - Blanka Vlašić, Filip Pravdica i Ivana Brkljačić. - Izuzetna mi je čast biti ambasadoricom najvećeg atletskog natjecanja u Hrvatskoj, koje već više od deset godina okuplja djecu oko atletike. Mnoga djeca su se zaljubila u ovaj sport upravo kroz ovo natjecanje. Posebno mi je drago što se finale ove godine održava u Gospiću, na vašoj i našoj novoj atletskoj stazi. Vjerujem da će ovom stazom proći mnogo talenata koji će poslije postati novi svjetski i europski prvaci. Želim vam da ova staza za 20 godina bude toliko izlizana od korištenja da ćete je morati obnoviti - rekla je Blanka.

A upravo je nova staza bila posebna priča dana. Balinovac je dobio prvu atletsku stazu u Gospiću, napravljenu prema najvišim standardima. U projekt je uloženo 800.000 eura, od čega je gotovo polovicu osigurao Grad. Gradonačelnik Darko Milinović najavio je i gradnju bacališta.

Načelnik sektora za razvoj i natjecanja Uprave za sport Ministarstva turizma i sporta, Darko Vučić, istaknuo je da su u proteklih devet godina izgrađene 23 staze, a ukupno je izgrađeno 600 sportskih građevina vrijednih 70 mil. eura. Podršku mladim atletičarima dao je i predsjednik HNS-a Marijan Kustić. Posebnu poruku poslao je Milinović, podsjetivši da je prva hrvatska atletičarka na Olimpijskim igrama, Ivana Brkljačić, rodom upravo iz Gospića.

- Bitno je biti uporan. Blanka je tijekom karijere imala teških trenutaka, ali se digla. Tako da, djeco, trebate se svaki put dignuti i vratiti se - poručio je Milinović. # Legendarna Blanka jedna je od ambasadorica projekta

ninamedia